کتاب
جمال الصالحین للحسن بن عبد[...]

۸۰۱

کتاب
جمال الصالحین للحسن بن عبد الرزاق

بازدید شد
۱۳۸۱

١٢٤٤
کتابخانهٔ مجلس شورای ملی
اسم کتاب جمال الصالحین
مؤلف
موضوع تألیف
مؤسسهٔ ۱۳۰۲
شمارهٔ دفتر ١٤٣٤١
٨٢٧

بسمه

این کتاب جمال الصالحین است

بسم الله الرحمن الرحیم و به نستعین

الحمد لله رب العالمین حق حمده و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین اما بعد چنین گوید
احوج عباد الله الی ربه حسن بن عبد الرزاق جعلهما الله من التوابین و المتطهرین و جعلهما
من عباده الصالحین که این مجموعه ایست موسوم بجمال الصالحین در بیان فضایل
آداب و اعمال و محاسن اخلاق و افعال که مومنان را در اکثر اوقات و احوال مراعات
آن باید نمود و از مواظبت آن غافل نباید بود بتوفیق الله تعالی و عونه نوشته میشود برای جمعی از
مومنان که زبان عربی ندانند و استنباط آثار از کتب اخبار نتوانند تا ان شاء الله تعالی
از فضایل آن محروم نمانند و همه اینها از اصول احادیث اخبار و کتب آداب و آثار
اهل البیت الاطهار صلوات الله علیهم اجمعین صلوات باقیات الی یوم الدین انتخاب میشود
بجهت آنکه مومنت بسیاری فواید و مونت تطویل کلام بر دوایه اختیار شود و در اکثر
مواضع تصریح بلفظ حدیث و روایت و امثال آن نموده الفاظ ترجمه آن میشود
و این مطالب ان شاء الله در مقدمه و دوازده باب و خاتمه بیان شود و تفصیل
آن برین وجه است مقدمه در ذکر احادیث و اخبار و نکات و اسرار چند که بر سبیل
اجمال باعث رغبت طاعات و فضایل و فضایل عقل اعمال موجب کراهت معاصی
و رذایل افعال گردد باب اول در فضایل عقل و علم و مکارم اخلاق و صفات و آداب

مناهی معاصی و دوای ذنوب و سیئات و این مجموع ان شاء الله در چهارده فصل
بیان شود فصل اول در فضایل عقل و علم فصل دوم در صفات مومن بر سبیل اجمال فصل سوم
در مکارم اخلاق و صفات فصل چهارم در بر والدین فصل پنجم در صله رحم فصل ششم
در حق جوار فصل هفتم در الفت و محبت و زیارت مومنان فصل هشتم در آداب ملاقات
و مجالست فصل نهم در سکوت و کلام فصل دهم در اکرام و توقیر مومن فصل یازدهم در مسرت
مومنان و قضای حاجت ایشان فصل دوازدهم در رذایل معاصی و مناهی بر سبیل اجمال
فصل سیزدهم در رذایل بعضی معاصی و مناهی بر سبیل تفصیل فصل چهاردهم در دوای معاصی
و سیئات باب دوم در تنظیف بدن و جامه از کثافات و خباثات ظاهری و تطهیر
جسد و دل از کدورات و خباثات باطنی و این مجموع ان شاء الله در ده فصل بیان شود فصل اول
در فضیلت نظافت فصل دوم در آداب حمام رفتن و آنچه در آنجا بجای باید آورد فصل
سیوم در فضیلت شارب گرفتن و ناخن چیدن و آداب آن فصل چهارم در فضایل خضاب
و آنچه متعلق است بآن از آداب فصل پنجم در فضایل موی شانه کردن و آداب آن فصل ششم
در فضایل سرمه کشیدن و آینه گرفتن و آداب آن فصل هفتم در بیان قضای حاجت
و آداب آن فصل هشتم در فضایل مسواک کردن و آداب آن فصل نهم در
فضایل وضو و غسل و آداب آن فصل دهم در فضایل بوی خوش و آداب استعمال
آن باب سیم در فضایل نماز و متعلقات آن و ذکر بعضی ادعیه مخصوصه ساعات
و فضایل قرآن و این مجموع ان شاء الله در یازده فصل بیان شود فصل اول
در فضایل نمازهای فریضه یومیه و ذکر جماعت و فضایل این سنت سنیه فصل

دوم در ذکر نوافل یومیه و فضایل این سنت سنیه فصل سیم در اوقات نمازها و فضایل
و احکام متعلق بآن فصل چهارم در فضایل سجده و آداب آن فصل پنجم در کیفیت توجه بنماز
و فضایل اذان و اقامت و احکام متعلق بآن فصل ششم در کیفیت اشتغال بنماز و اداب آن
فصل هفتم در اذکار و بعضی از مقدمات و اعمال نماز و ذکر بقیه آداب و افعال آن فصل هشتم
در فضایل تعقیب و کیفیت آن فصل نهم در فضایل اعمال شبانروزی و ادعیه صبح و شام
و ذکر فضایل شبانه روز جمعه و ادعیه مخصوصه آن در بیان لیالی و ایام فصل دهم در اعمال
یومیه بر سبیل تفصیل و بیان ذکر و اداب و ادعیه متعلق بآن فصل یازدهم در ذکر بعضی افعال
که در اثنای نماز توان کرد فصل دوازدهم در اداب جماعت فصل سیزدهم در احکام سهو و شک
و عروض بعضی حوادث در نماز فصل چهاردهم در ذکر بعضی دیگر از نمازهای مسنونه و مندوبه
فصل پانزدهم در فضایل قرآن و اداب تلاوت آن باب چهارم در فضایل ذکر و دعا
و احکام متعلق بآنها و این مجموع ان شاء الله در ده فصل بیان شود فصل اول در فضایل ذکر
فصل دوم در فضایل بعضی اذکار مخصوصه فصل سیم در فضایل ذکر اهل بیت و صلوات بر ایشان و بعضی
امور مناسب آن صلوات الله علیهم اجمعین فصل چهارم در فضایل دعا و بعضی امور متعلق بآن
فصل پنجم در اسباب اجابت دعا و بعضی احکام متعلق بآن فصل ششم در ذکر جمعی که دعا شان
مستجاب شود و جمعی که مستجاب نشود فصل هفتم در فضایل دعا کردن برای مومنان فصل هشتم
در ذکر بعضی ادعیه و وسایل حاجات فصل نهم در تعویذ و حرز از بلیات و دفع مکاره فصل دهم در بعضی ادعیه
متبرکه ماثوره باب پنجم در اداب عادات و جمیع احوال و سایر جزئیات و سوانح احوال و این
مجموع ان شاء الله در دوازده فصل بیان شود فصل اول در انواع لباس و آداب پوشیدن آن

فصل دوم در قدر طعام خوردن فصل سیم در اوقات طعام خوردن و اداب متعلق بآن فصل
چهارم در [در فضایل] بعضی انواع ماکولات فصل پنجم در فضایل آب و آنچه متعلق است بآن از آداب
فصل ششم در فضایل ضیافت کردن و احکام متعلق بآن فصل هفتم در اداب مسکن و احکام
متعلق بآن فصل هشتم در وظایف شب و آداب خواب و بیداری فصل نهم در اداب بیرون
رفتن از خانه و راه رفتن و سوار شدن و فضایل دواب و حقوق ایشان فصل دهم در تحصیل
و اداب مکاسب و معاملات فصل یازدهم در فضایل مرض و عیادت مریض و معالجات
امراض فصل دوازدهم در سایر جزئیات عادات باب ششم در حقوق اخوان و رعایت حال
عیال و این مجموع ان شاء الله در ده فصل بیان شود فصل اول در وجوب زکوة فصل دوم در فضایل
زکوة و عقوبت منع آن فصل سیوم در صله اهل بیت طاهرین و ذریه طیبین و اتباع ایشان از [مؤمنین از]
سلام الله علیهم اجمعین فصل چهارم در فضایل مودت و احسان فصل پنجم در فضایل صدقه فصل ششم
در مذمت سوال و سوال فصل هفتم در رعایت حال عیال فصل هشتم در احسان مومن بطعام
و جامه فصل نهم در فضایل قرض دادن و احکام متعلق بآن فصل دهم در سایر وجوه خیر
باب هفتم در فضایل روزه و احکام متعلق بآن از اداب و فضل اعتکاف و متعلقات آن از
آداب و ثواب این مجموع ان شاء الله در ده فصل بیان شود فصل اول در فضایل روزه
فصل دوم در فضایل روزه ماه رجب فصل سیم در فضایل روزه ماه شعبان فصل چهارم در فضایل
روزه ماه مبارک رمضان فصل پنجم در اداب صایم فصل ششم در سحور فصل هفتم در افطار فصل هشتم
در تفطیر صایم فصل نهم در فضل افطار کردن برای برادر مومن فصل دهم در اعتکاف فصل یازدهم در اعمال
شهور و ایام و لیالی معهوده [و ایام] و این باب ان شاء الله در دوازده فصل بیان شود فصل اول در اعمال

روز نوروز و فضایل آن فصل دوم در اعمال هر ماه که اختصاص بماهی ندارد فصل سیوم در اعمال ماه
محرم الحرام فصل چهارم در اعمال ماه صفر فصل پنجم در اعمال ماه ربیع الاول فصل ششم در اعمال ماه
رجب المرجب فصل هفتم در اعمال شعبان المعظم فصل هشتم در اعمال ماه مبارک رمضان فصل نهم
در اعمال شبانه روز عید فطر فصل دهم در اعمال شهر ذی القعده الحرام فصل یازدهم در اعمال شهر ذی الحجه
الحرام فصل دوازدهم در ذکر حدیثی در فضایل اعمال شهور و اعوام و لیالی و ایام بر سبیل اجمال
[و کراهت عزوبت] باب هشتم در تزویج و احکام متعلق بآن و معقود و این باب ان شاء الله در دوازده فصل بیان
شود فصل اول در فضایل تزویج و کراهت عزوبت فصل دوم در فضایل متعه و سریه فصل سیم
در اختیار زوجه و صفات زنان فصل چهارم در اوقات تزویج و آداب آن فصل پنجم
در آداب لیله الزفاف فصل ششم در ثواب مباشرت و آداب و اوقات آن فصل هفتم
در طلب فرزند فصل هشتم در فضایل حمل و ولادت و احکام متعلق بآن فصل نهم
در اداب حمل و نام گذاشتن و عقیقه و ختنه کردن فصل دهم در فضایل اولاد و دختران ایشان
فصل یازدهم در حقوق زوجین بر یکدیگر فصل دوازدهم در بعضی نوادر مناسب این باب باب نهم
در اداب سفر و احکام متعلق بآن و این مجموع ان شاء الله در ده فصل بیان شود فصل اول در بعضی فواید
سفر فصل دوم در اختیار ساعات برای سفر فصل سیم در تحصیل رفیق و تهیه اسباب و بعضی مناسبات
این باب فصل چهارم در افتتاح سفر بدعا و صدقه فصل پنجم در وداع و مفارقت فصل ششم در آداب
سوار شدن و راه رفتن فصل هفتم در اداب متعلق بمنزل فصل هشتم در اداب سفر دریا فصل نهم در مکارم
اخلاق و اداب رفاقت در سفر فصل دهم در رجوع از سفر باب یازدهم در فضایل حج و عمره
و زیارات معهوده و این باب ان شاء الله در ده فصل بیان شود فصل اول در فضایل حج و عمره

فصل دوم در زیارت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم فصل سیم در زیارت سایر اهل بیت صلوات
الله علیهم بر سبیل اجمال فصل چهارم در زیارت حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه فصل پنجم
در زیارت امام حسین علیه السلم فصل ششم در زیارت حضرت امام رضا علیه السلام فصل هفتم
در اداب کیفیت زیارات اهل بیت طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین فصل هشتم در نیابت در
حج و عمره و زیارات فصل نهم در فضایل اماکن مقدسه که در آن عبده واقع است فصل دهم
در فضایل زیارت ذریه طیبین و صلحای مومنین باب دوازدهم در احکام متعلق باموات
و زیارت قبور مومنان بعد از وفات و این مجموع در ده فصل بیان شود فصل اول در وصیت
و صحیفه شهادت فصل دوم در اداب حالت احتضار و فضایل بعضی اوقات و احوال که وفات
در آن اتفاق افتد فصل سیم در تجهیز میت فصل چهارم در شنیدن خبر وفات و دیدن جنازه
و تشییع و تربیع آن فصل پنجم در نماز میت فصل ششم در مکان قبر و اداب دفن فصل هفتم در ثواب
و اداب مصیبت و عزا فصل هشتم در ثواب و اداب تعزیه و اکرام یتیم فصل نهم در هدیه برای میت
و اعمالی که باو نفع رساند فصل دهم در زیارت قبور خاتمه در مواعظ و نصایح و فواید متفرقه
مقدمه در ذکر احادیث و اخبار و نکات و اسرار چند که بر سبیل اجمال باعث رغبت بطاعت
و فضایل اعمال و موجب کراهت معاصی و رذایل افعال گردد و بدانکه در احادیث اهل بیت
طاهرین صلوات الله علیهم ثابت و محقق گشته که خدای تعالی ایمان را بر اعضای انسان قسمت
نموده و بهر عضوی جزوی از آن ایمان فرموده مثلا بر دل واجب گردانیده که یقین کند
و اعتقاد نماید بانکه خدای تعالی منزهست از آنکه او را شریک و نظیر و شبیه و وزیر باشد یا کسی
در مملکت و سلطنت او دخلی و تصرفی و تدبیری تواند بود یا اراده او مغلوب کسی است که سبب

وقصور و انکار بجناب جلال او که ار تواند نمود و غنی تر از انکه احتیاج و افتقار بعبادت
اخیار پیرامون عظمت و جبروت او کردد و رفیع تر از انکه مکان و زمان و حرکت و انتقال
و تغیر احوال نزدیک بحوالی کبریایی او شود و قوی تر از انکه ظلم و زور و عجز و فتور بکوار
قدرت و ... توهم شود و نماید و اعتقاد نمودن بانکه حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه واله
خاتم نبیین و سید مرسلین و افضل اولین و اخرین است و هرچه کفته از حلال و حرام و مدایح و ذمام
همه از جانب خدا کفته و همه حق و صدق است و بانکه اهلبیت طاهرین علیهم السلام اوصیا
و خلفای خدا و اعلام رشاد و ائمه هدایت و ولاة و افضل جمیع اهل عالم و اشرف کافه نوع
بنی آدمند و ایشان وسیله فیض و رحمت و واسطه فضل و نعمت خدایند در دنیا و اخرت و هرکس
انکار ایشان کرده و غصب حق ایشان نموده و هرکس عداوت ایشان کرده و راضی بان بوده
کافر و ملعون و منافق و مطعون است و واجبست بغض و برائت از او و نیز بر دل واجب کردانیده
راضی بودن و تسلیم نمودن بهرچه خدای تعالی و پیغمبر و خلفای او صلی الله علیهم کفته و کرده
و خواسته اند و بر زبان واجب کردانیده اقرار کردن و اعتراف نمودن بهرچه دل بان
اعتقاد کرده و همچنین بر چشم و کوش و دست و پا و هر یک از اعضا امری چند حرام کرده
و از ان نهی فرموده که مجمل تفصیل انها انست ... که در تصانیف این مجموعه بیان شود
و در اخبار بسیار از ائمه طاهرین وارد شده که صفات حسنه از علامات اسلام و ایمان
و صفات ذمیمه را بعضی علامت نفاق و بعضی کفر و بعضی علامت ضلال شمرده اند و هم از ایشان
علیهم السلام مرویست که ایمان سه قسمست تمام و ناقص و زاید ایمان تمام انست که از جمیع محرمات
و معاصی اجتناب نماید و جمیع فرایض و واجبات را بعمل اورد کسی که هیچ معصیتی صادر نشود و هیچ فریضه

از

ترک نکرده و ایمان ناقص انکه بعضی معاصی بعمل اید یا بعضی واجبات ترک شود و بقدر انکه خیر
کمتر و معاصی بیشتر باشد نقصان ایمان بیشتر بود و ایمان زاید انکه زیاده بر واجبات مستحبات
و سنتها نیز بعمل اورده شود و زیاده بر محرمات مکروهات و نه مباحات نیز صادر نشود و هرقدر
مستحبات بیشتر و مکروهات کمتر ایمان زیاده تر باشد و هم از ایشان صلوات الله علیهم مرویست که چون
کسی مرتکب معصیتی شود یا ترک فریضه نماید و از حلال داند ایمان بیرون رود و اسم مومن
بر او صادق نباشد اما از اسلام بیرون نرود و اکر حلال شمرد انرا از اسلام نیز بیرون رود و کافر
باشد و هم از ایشان علیهم السلام اخبار بسیار امده که اکر کسی ترک فریضه نماید که در ان لذتی نفسانی
نبوده باشد ترک نماز کافر شود زیرا که سبب ترک در این صورت غیر استخفاف و بی حرمتی بان
و معصیت چیزی دیکر نباشد و هرکس استخفاف و لعب نماید کافر شود و از امام محمد باقر
علیه السلام مرویست که فرمود ای جابر ایا بس است کسی را که دعوی تشیع ما بکند و تشیع را بر خود می بندد
همین که بکوید من دوست دارم اهلبیت را والله که شیعه ما نیست مکر کسی که از معصیت خدا پرهیز کند و اطاعت خدا
نماید و این جماعت را نتوان شناخت مکر بتواضع و خشوع و امانت و ذکر خدای عز و جل و بسیار داشتن
نماز و روزه و ... تعهد احوال ... و نماز کذارند و روزه کیرند و اطاعت والدین نمایند و رضای ایشان
جویند و تعهد احوال همسایکان و فقرا و مساکین و قرضداران و ایتام نمایند و اعانت ایشان کنند
و دیکر ... نمایند و حاجت ایشان برارند و راستکو باشند و تلاوت قران نمایند و زبان از مردمان
باز دارند مکر بخیر و امین قبیله خود باشند پس جابر کفت یابن رسول الله این صفات کسی که مسموع در این
روزکار نمی شناسم پس انحضرت صلوات الله فرمود ای جابر خیالهای بیجا بخود مکن و انهای ...
مرد را بس است همین که کسی کوید که علی را دوست میدارم و حال انکه اطاعت او نکند و فرمان بردار او نبود

پس اکر کوید رسول الله را دوست میدارم و تولا باو مینمایم و حال انکه اطاعت او نکند رسول صلی الله
بهتر از علی بوده و پیروی او نکند و طریقه و سنت او نپیماید و عمل بسنت او ننماید محبت او هیچ سود
نبخشد پس از خدا بپرهیزید و اطاعت خدا نمایید تا بکرامت فضل و ثواب او فایز شوید میان خدا و هیچ احدی
قرابت و خویشی و قرابتی نیست که احدی دعوی ان کند و نزدیکترین و دوسترین مردمان نزد
خدا انکسی که پرهیزکارتر باشد و عمل بطاعت وی بیشتر نماید ای جابر والله که نزدیکی بخدا حاصل نشود
مکر باطاعت و برات کسی را از اتش نمی نیست و کسی را بر خدا حجتی نه هرکس مطیع خدا است دوست ماست
و هرکس عاصی خدا باشد دشمن ماست و هیچکس بدوستی ما نرسد مکر باطاعت خدا و فرمان بری او
و ورع از معصیت خدا و نافرمانی او و از امام همام جعفر بن محمد الصادق علیه السلام مرویست که فرمود
ما اصل هر خیریم و فروع ماست هر نیکویی و از انجمله است توحید خدای عز و جل و نماز و روزه و فرو خوردن خشم
و عفو نمودن از کسی که بدی نسبت باو کرده باشد و رحم بر فقرا و تعهد احوال همسایکان و اقرار
نمودن بر صاحبان فضل و حقوق ... و دشمنان ما اصل هر شری و فروع ایشانست هر بدی و از انجمله
است دروغ کوئی و بخیلی و سخن چینی و ارتکاب فواحش و معاصی خدا ... و پنهانی و زنا و دزدی و هرچه
مانند اینها باشد ... پس کسی که دعوی محبت و ولایت ما کند و متعلق بورع اینها ما باشد در دعوی
خود کاذب باشد بر مضمون این احادیث و اخبار و مانند این روایات بسیار است که ذکر
همه در حوصله این مختصر نکنجد واضح و محقق و ظاهر و مبین است که هر کس ورع و طاعت و تقوی
و طهارتش بیشتر باشد نسبتش باهلبیت طهارت و عصمت بیشتر و جایش بایشان نزدیکتر بود و هر کس معصیت
وی زیاده و ... بیشتر از ایشان بیکانه تر بوده نزد دشمنان ایشان منزلتش بیشتر
و نزدیکتر بود پس چون دانستی ... عدالت الهی خیر و شر ... انکه ... تمیز نماید و ...

در فضایل عقل و علم

اکر رحمت الهی و شفقت نامتناهی شامل ما و امثال ما نکردد کار ما ... بهر حال ...
وفقنا الله و ایاکم ... و صلی الله علی محمد و اله الطاهرین و لعنة الله علی اعدائهم اجمعین ...
... بفضله و رحمته. باب دوم در فضایل عقل و علم و مکارم اخلاق و ذمایم مساوی اخلاق
و در این باب ... این مجموعه در چهار فصل بیان شود. فصل اول در فضایل عقل و علم
از حضرت حکمت و نبوت صلوات الله علیهم مرویست که افضل عطایا و اشرف مواهب الهی عقل
است ... عقل بود که در این مقام ... مرد ... ثواب و عقاب و فضایل و کمالات و ارتفاع
درجات و رجحان تعالیات و منازل عالی و مراتب کرامی و کرامات نامتناهی و قرب
جناب الهیت متحقق کشتی جبرئیل رسالت عقل و دین و حیا را نزد حضرت ادم اورده کفت هرکدام
خواهی اختیار کن عقل را اختیار کرد پس جبرئیل بدین و حیا کفت شما بازکردید ... خدای تعالی
... هر جا عقل باشد ما ملازم باشیم هرکس عقل ...
... نماز و روزه ... چند کس ... با انکه ... فضل و ثواب ...
... باشد ... و ... کثرت عبادت
... از جناب ... که منزلت و ثواب ... چون ...

قصه عابد احمق

... که زوال ... امتحان ... صحبت ... کفت ...
... ای عابد ... کاش خدا را الاغی بود ... جزیره ... ملک ...
... چون ملک این مکالمه ... بجوع نمود ... کفت این مرتبه و فضل ...
که لطف و رحمت الهی ... بعقل ... معامله کند کسی را که ... عبادت ستایش نموده
حضرت امام علیه السلام فرمود ... کفتند ... فرمود ... عبادت ...

صفت علم

حیث و امثال این احادیث و اخبار بسیار است و از حضرت امام علیه السلام پرسیدند
که عقل کدام است فرمود آنکه در امور دین امین و در کار عقبی جدا باشد و بآن اکتساب
جنان و اجتناب از نیران حاصل شود گفتند پس آنچه معاویه داشت چه بود فرمود شیطنت
بود و هم از ایشان علیه السلام مرویست که طلب علم فرض است بر هر مسلم و عالمی که مردم از علمش
منتفع شوند بهتر است از هفتاد هزار عابد و فضل عالم بر عابد مثل فضل ماه شب چهارده است
بر سایر کواکب و روز قیامت نه دهند طلاب را حج باشد چون کسی راهی است و عمل خیر تعلیم کسی کند اگر
در تمام عالم منتشر شود و همه خلایق تا روز قیامت با آن عمل کنند مثل ثواب جمیع ایشان برای او
کرده اند بی آنکه از ایشان چیزی کم شود و همچنین اگر راهی باطل و عمل شر تعلیم کند و علم را هست
ناشنت و مونس است در وحشت و مصاحب در غربت و هم نشین صحبت و همزبان خلوت و زینت
احباب و سلاح اعدا و نور چشم و فتح [illegible] و حیله عدل و فکر در علم برابر است با صیام و مدارسه
با قیام و تعلیمش صدقه است و تعلمش حسنه و مذاکره اش تسبیح و عمل مقتضایش جهاد و اکثر ملائکه بال
محبت فانند برای ایشان دعا کنند و همه خلایق برای ایشان استغفار کنند حتی ماهیان دریا و
سباع صحرا و ثواب ایشان عبادت است و مطالعه علم افضل است از هفتاد رکعت عبادت
چنانچه نشستن افضل است از هزار سال عبادت کردن و نظر بر روی عالم افضل است از یکسال اعتکاف
در مسجد الحرام و زیارتش افضل است از هفتاد حج و عمره و چون ساعتی کسی با علما نشیند حق برایش
کند و خدای تعالی رحمت فرستد و بهشت واجب گرداند و چون کسی طلب علم در راهی بایستد
برایش گشوده شود و ملائکه بال گشایند و اهل آسمان و زمین حتی ماهی دریا برایش استغفار کنند و اگر
بطریق علم که از دنیا رود و آن سبب در حجاب باشد و به هر حرف از آن خدای تعالی درجت

لوازم علم

مدینه عطا کند که هر مرتبه وسیعتر از تمام دنیا و چون عالمی بمیرد و خشکان و بقاع زمین
که در آن عبادت میکرد و درهای آسمان و زمین که اعمالش را میبرد همه بر وی گریند و رخنه در دین
پیدا شود که هیچ چیز علاج آن نکند و علم را لوازم و علامات چند است از جمله تقوی و ورع و اصلاح
و طاعت و عمل کردن بمقتضای آن که علم بی عمل [illegible] و بالست همچنانکه گفتند علم حیرت و ضلالت
حسرت فضا [illegible] و در قیامت حسرت عالمیست که دیگران بعلم او عمل نموده و او خود محروم
بهشتها و کاه از جاهل امر زید شود تا یک گناه از عالم امرزیده شود و از حضرت امام جعفر
علیه السلام تفسیر آیه فلله الحجة البالغة پرسیدند فرمود در روز قیامت خدای تعالی از بنده کان سوال کند
که تحیر وجهل میداشتید یا نه اگر گویند میدانستیم گوید چرا عمل نکردید و اگر گویند ندانستیم گوید چرا
تحصیل علم نکردید تا عمل کنید پس ایشان را ملزم کرداند و از جمله خضوع و خشوع و خشیت و زهد در دنیا
و رغبت باخرت و حلم و وقار و کلام نکو و سکوت از باطل و نیکی بمکارم و کناره از رذایل و بیست که
الفت با خلقش بعد یقین توافق کند و کسی که چنین نباشد عالم نباشد و از اکثر است سلامت نفس و تواضع چند
علم نیز آثار و علامت بهشتند حضرت عیسی علیه السلام روزی با حواریین گفت مرا با شما حاجتیست گفتند
یا روح الله حاجت با جابت مقرونست پس خوستند پای ایشان را شست و بر دایت دیگر بوسید
گفتند یا روح الله ما شایسته تر بدین کار بودیم فرمود سزاوارترین مردم بخدمت تواضع علما باشند و این
مرتبه تواضع بود و چنین کردم تا بدانید که با مردم تا چه حد تواضع باید کرد و علم را حقوق چند است

حقوق علم

از حق خدای تعالی بر عالم آنکه هرچه نداند نگوید آن را بخدا وا گذارد تا حق و عذاب بر دو حق کند و هرکس
بقول کسی در روز عذاب شریک باشد و آنچه داند در مقام لایق از اهلش دریغ ندارد و از ناعلم کرده باشد
چون کسی دوای جراحتی داند و نکند چنانست که خود جراحت کرده باشد و بخیلتر از انکه حدیث

کرد نه تا سرانه و کرده باشد و زنده کردن علم افضلست از هر زنده کردنی چه علم حیات دل و جان
و بقای جاویدان در جهان و رواج دین و قوت مومنین است و بدان فرمود که هر کس حظ
تر او را بیگانه بکند مستحق ایمان زیادی شود و موجب فساد عظیم و ضلالت عظمی باشد و هر کی
بکنفس را چه از ان که همه ناس را کشته باشد و کشتن بضلالت عظیم تر است از هر کشتنی کسی از حضرت
امام علیه السلام پرسید که بر ما واجبست که هرچه ندانیم سوال کنیم فرمود بلی گفت بر شما واجب است
که هرچه سوال کنیم جواب گوئید فرمود نه هرچه مصلحت دانیم گوئیم عالم مثل طبیب حاذق است دوا را
در موضع مناسب استعمال کند و از نیز آن نگاه دارد و حق عالم بر مردم آنست که چون کسی در مجلسی
باشد داخل شود بر همه سلام کند و عالم را بتزیادتی تحیت و اکرام اختصاص دهد و برابرش نشیند
که عالم محتاج دور کردن اینان نشود و او امتحان نکند و اشاره بکارش نکند و سوال بسیار ننماید و قول
فلانی نگوید که فلان و فلان چنین گفته اند و مجلس از هر چه خلاف ادب باشد احتراز کند و حق متعلم بر عالم
آنکه با او مهربان باشد و هرچه مناسب او دانند دریغ ندارد و او را یج و مسائلش را فکر کند و در تعلیم
میان تلامذه تفاوت نگذارد و مجلا هرچه مقتضای شفقت باشد رعایت کند فصل دوم در صفات
مومن به سبیل اجمال مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که مومن کسی است که در دین خدا و امرا سم
آن دانا باشد و در دین صلب تر از کوه گران و در طاعت خدا سخت تر از سنگ و سندان باشد که
با تیشه توان شکافت و دین مومن نتوان یافت و شکفته و خندان روی و محزون
دل با رنان [illegible] از قبایح گریزان خاطرش منزه از حقد و کینه با حق صافی و الیکو ایمنه
جبیبی بی حب جاه و نه رغبت گوئی عار او کاری طالب شهوت و نام و نه خواهان صیت
و نشان زبان از فضول بسته و در غم خویش نشسته و در [illegible] نکوه و صحبت مصور نمت [illegible]

موت و فرح و غفلت و در مصیبت با وقت جزع و وحشت در نکاره و غموم و بفقر خود مسرور
خلقش موافق و طبعش ملایم و غایتش ثابت و حجابش ایل و کلامش کذب را کذاری و او
هتک حرمت او آبروی اگر بجنه و غافل نشود و اگر بر کسی طعنش نکند تحملش بنحو تبسم و مومن
بردی علم کثیر العلم عظیم الحلم در کارها بی شتاب و بی تعجیل و در مقام حق بکبریا و بلال
خلقش از حیف و میل بیزار و قلبش از جهل و جور معرا نفسش در بیمت تر از سنگ و معامله اش شیر
تر از شهد و در رحمت حریص نه در فوز چیز و نیک ناف و نه دعوی گزاف و عهدش انک فضول
و نه شرطش را کرد و قوشر با مردم وصول مهربان و متحمل بکار و از ایشان حقش کثیر و فضولش قلیل
و نهی مقتضای خدا مخالف نفس و هوا و از غفلت و درشتی منزه و از خوض در مالا یعنی مقدس ناصر دین و
مومنین و پناه مسلمین نه مدح و ثنا را در نظرش بهایی و نه از طمع دنیا دلش فکاری و نه هوش
در طلبش اثری نه جاهل و علمش چیزی توانش و بیل فعل و فعلش مصدق قول علمش وافر و ساده دلش دکا
و بینا با مومنان و صول با فقرا اهل و نه در وعظش ضعف نه در بزنش کلل و اسرافش معاملش
نیب خدعه و غدر و نه محل الحداثش تنگ حیله و مکر نه بی عیوب مومنان و نه در آمد می بعرفت ایشان
معین ضعفا و دستگیر درماندگان پیشوا و اشرست خلق و پیشوای مردم و جوابگو خلق بهمت سرتیر
نعاش نه کشف سر نمود و کاش با انواع جاه بتلا و زبان از شکایت در حفظ غیب بیشتر
و سر عیب اندیشانش فهم تواما نزاعه پذیر و از عفو و بخشش باز بر خواهی مومنان کارش
و از اصلاح میان ایشان این قوم و قبیله و ارسته با خلاق جمیله و متحمل از صفات ذمیم
دوستیش برای خدا در وی دانش و دشمنیش برای او دانش مصاحبتش نه بعلم و تعلم جاهلی کسی از و
بیم آزار و بدیت و اندیشه ی محبت و مشفقت بمه کس در نظرش از او بهتر و او در پیش و از همه بدتر

همنشین فقرا و مصادق اهل صدق و معین غربا و مددکار اهل حق یتیمان را پدر و بیوگان
را شوهر مهربان با مساکین و غمخوار مومنین در هر بلیه امید با او و در هر حادثه توقع از او
با مردمان خندان و شکفته و غم و اندوه در دلش نهفته فارغ از جستجوی عیب کسی و مشغول
بعیب خود در هر نفسی با مردم پاکیزه و اختلاط او در کارهای بحزم شهوت و مودتش از
بهر خدا و شکوهش [illegible] بر حقه سخن نگوید گر بگیرد چشم بپوشد از معایب غیر [illegible]
و در طاعت حق خاشع و خاضع [illegible] در همه احوال بر خاطر همه [illegible]
و سکوتش [illegible] و کلامش حکمت [illegible] خیر خواه [illegible] مومنان [illegible]
کنند از ایشان [illegible] و از [illegible] و [illegible] تا [illegible]
[illegible] کرام [illegible] و [illegible] بعیر بید الملکیس [illegible]
دائم [illegible] و [illegible] تا [illegible]
سهل [illegible] کن [illegible] و شهوتش مرده و دلش [illegible]
مردم [illegible] صبر [illegible]
[illegible] شرم [illegible] ایشان [illegible]
کرایشان [illegible] شکر [illegible]
[illegible] ایشان [illegible]
باشد فصل سیم در مکارم اخلاق و صفات روایت از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که راس [illegible]
صبر و رضاست در قضای الهی و حکم او خواه موافق خواهش بنده باشد و خواه نه چون سر از
بدن برخیزد [illegible] و همچنین چون صبر [illegible] ایمان زایل شود [illegible]

مکارم اخلاق

صفت صبر

دو یم در مشقت طاعت سیم در ترک معصیت هر کس بر بلیه صبر کند خدای تعالی از برای او [illegible]
کرامت کند که ما بین هر دو درجه مثل ما بین آسمان و زمین باشد و هر کس بر طاعت صبر کند [illegible]
که ما بین هر دو از اطراف زمین باشد تا [illegible] و هر کس بر ترک معصیت صبر کند [illegible]
که ما بین هر دو درجه از اطراف زمین تا منتهای عرش و بهشت محفوف است بمکاره و صبر و دوزخ
محفوف بلذات و شهوات هر کس بر مکاره صبر کند داخل بهشت شود و هر کس پیروی شهوات نماید
داخل دوزخ [illegible] و چون مومن داخل قبر شود نماز در دست راستش [illegible]
[illegible] و صبر در [illegible]
[illegible] و هر کس صبر کند [illegible] قضای خدا [illegible] رضا [illegible] و تسلیم [illegible]
[illegible] خدای تعالی [illegible]
[illegible] پادشاه [illegible]
[illegible] هر کس [illegible] صبر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] صادق باشد [illegible]
[illegible]
[illegible] و حضرت [illegible] علیه السلام [illegible]
هر کس [illegible]
[illegible] هر چه سوال کند عطا فرماید و معنی توکل [illegible]

دخول مومن قبر

رضا

توکل

سعی و کسب و کارهای کند که چنین کسی اگر دعا کند مستجاب نشود [illegible]
که مکاسب و معاملات و هر چه مفید باشد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
شیطان نماید [illegible] حرام [illegible] مستوجب [illegible] و حضرت امام
[illegible] دعا کن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] مغفرت باشد [illegible] رحمت [illegible]
[illegible]
تمام [illegible] رحمت خدا [illegible]
[illegible]
[illegible] و حضرت صادق
علیه السلام گفت [illegible] شیعه [illegible]
[illegible]
[illegible] معصیت [illegible] و حضرت [illegible]

صفت شیعه

[illegible] عبد المطلب [illegible] والله که [illegible]
[illegible] قیامت [illegible]
و دیگران [illegible] و حضرت امیر صلوات
الله [illegible] خطبه [illegible] مردمان [illegible]
[illegible] دنیا [illegible]
[illegible] حضرت صادق علیه السلام [illegible]
قیامت [illegible] که [illegible]
[illegible] معصیت [illegible]
[illegible] علیه السلام روایت [illegible] محاسبه نفس خود [illegible]
[illegible] حساب [illegible]
مقام [illegible] هر کس در دنیا محاسبه خود کند بقدر آن از مواقف مواقف حساب قیامت
خلاص باشد و هر چند باید کرد پس محاسبه خود کنید پیش از آنکه برای حساب توقف فرماید و معنی محاسبه
نفس آنست که چنانکه با شریک [illegible] هر ساعت [illegible]
دقیقه [illegible] ملاحظه کنی اگر در طاعت [illegible]
و توفیق زیادتی طلب نمائی و اگر در باطل و معصیت گذشته [illegible]
و استغفار نمائی [illegible]
[illegible]
[illegible]

سئوال کردند از تفسیر آیه

محاسبه نفس

بیشتر بغفلت گذرانده‌اند و از برای حساب
بیشتر توقف

حسرت قیامت

و عمر را مشغول آن نمازی که شغل بی‌منفعت اگرچه در او ثواب باشد همین معرفت تا بسیع دکارخ
غیر منفعت شود که در روز قیامت هیچکس از حسرت و ندامت خالی نباشد خوبان را حسرت آنکه چرا بیشتر
کرده‌اند و بدان را حسرت آنکه چرا بد کرده‌اند مگر کسی که از فضل و توفیق الهی ضبط ساعات عمر خود کرده و او را
از صرف در باطل و بیفایده محافظت نموده در طاعت و عبادت گذرانیده باشد پس در اول
این مرد باید فارغ سازی و مشغول عبادت و طاعت جملا هرچه رضای خدا در آن بینی که دل
هرکس خود را از باطل بیفایده برای عبادت و طاعت خدا فارغ کرده و این مانع هر کار که
خدای تعالی دل از خوف خود لبریز و از خلق خود جلوه کرده و مشغول کرده مطالب او شود و کار
او را بکری بگذارد و هر کس برای طلب باطل شغل حاصل کند عبادت و طاعت کند و از امانع دارد
خدای تعالی دل مشغول دنیا و از آخرت محجوب سازد و او را از کمالات رحمت خود دور کرده و او را دو خوف
باشد چون کسی احاطه غیر خود و کار او را از جمیع خیرات و کرامات بی‌نصیب شود و اگر در آن گناه باقی
دارد و نوع محقق کرده مرویست که حضرت یونس به قدر یک چشم زدن او را گذاشت طعمه ماهی گشت هر جهت
و عبادت و هر کاری که کنی باید از برای غرضهای باطل برای خدا و رضای او نوع رحمت و ثواب
خالص گردانی که جزای هر عمل بمقتضای نیت آن باشد اگر نیت خیر و حق باشد اطاعت خدا بود و جزای خیر
آن بود و هر کس عملی برای غیر خدا کند جزاء خواستن از خدا باشد و اگر برای غیر خدا کند خدای تعالی او را با آنکه عمل
برای او کرده وا گذارد و از فضل و رحمت خود محروم گرداند حضرت پیغمبر صلی الله فرموده زمانی بیاید که مردم
عبادت و طاعت برای بیان اغراض دنیا کنند پس خدای تعالی ایشان را بعقوبت چنان مبتلا کرداند که هر چند
تضرع بی‌حد و بی‌پایان نمایند و تضرع و دعا کنند مستجاب نشود و مرویست که نگاه داشتن عمل مشکل‌تر است
از عمل کردن که چون کسی عملی خالص بقصد تقرب بجا آورد پنهانی برای خدا کند تواب پنهانی نوشته شود

مرتبه مضاعف نویسند و اگر بعد از آن ذکر آن کند محو کنند و علانیه نویسند و مرتبه نویسند و چون
مرتبه دیگر ذکر کرده باشد محو کنند و ریا نویسند و هر کس خود را برای خدا کند و کارهای او
برای خدا خالص گرداند خدا برای او باشد و او را برای خود خالص دارد و دلش را از معرفت و حکمت
لبریز سازد و چون اراده عمل خیر کنی در آن تعجیل نمای که نمیدانی که بعد از این چه روی دهد و هر کاری
که در آن تاخیر شود شیطان در آن وسوسه باشد که شاید حیله کند و مانع آن شود و بسا باشد
که شب و روز گذشت نماز کند یا کار روزی کند یا تصدق کند و مجملا عمل صالحی کند که خدا از آن
خوشنود آید و سبب آن گناهانش بیامرزد و بگوید که بعد از این گناه دیگر نویسیم و اگر عمل خیر را به ترک کنی
و از آن احتراز نمای که شیطان کام خود دیگر دوباره نگذارد و گناه کنی که بنده عملی کند خدای تعالی از آن بیزار
شود که بعزت و جلال خود که بعد از این ترا با مرزم و خدای تعالی فرموده هر بنده‌ای طاعت کند
در رضای من جوید او را بهتری بکذارم که رضای او جوید و هر بنده که مرا معصیت کند و مخالف
رضای من نماید او را بگذارم و اگر از ام و پروا نکنم هر جا که هلاک شود و حضرت امام محمد باقر
علیه السلام فرموده وای بر شیعیان محبت و ولایت ما نفعی نبخشید اطاعت خدا کنید والله که میان
ما و خدا قرابتی نیست و ما را بر خدا حجتی نه و تقرب به خدا حاصل نشود مگر بطاعت پس هر کس مطیع خدا باشد او
با او را نفع دهد و هر کس معصیت خدا کند ولایت ما او را سود ندهد و کسی از حضرت صادق علیه السلام
پرسید که از شما حدیثی روایت کنند که هر کس شیعه ما باشد هرچه خواهد بکند فرمود بلی چنین است
گفت اگرچه زنا و دزدی و شراب خورد کند فرمود انا لله و انا الیه راجعون مردم انصاف
ندارند ما خود بطاعت و عبادت اسباب نجات و بهشت داریم چون دیگر از راه معصیت
بهم رسانی بطاعت بمحض محبت ما نجات یابند بلکه معنی آن حدیث اینست که هر کس مؤمن باشد اعمال خیر

خواه بسیار کند و خواه کم که داخل بهشت شود و نیز فرموده خدای تعالی ابا دارد از آنکه جمعی که او را
محبت او لا ابت جمع کنند در عمل طاعات ایشان باطل کرده و قیامت ایشان را باهم در یک منزل
نماید بگذارای که بسم که هرگز نشود و نزدیکی از ایشان علیهم السلام مرویست که فرموده اگر شیعیان ما خوب
کنیم و نیک و بد ایشان را از هم جدا سازیم از هزار کس یکی خالص نباشد که اکثر ایشان اهل قول‌اند
و اهل عمل در میان ایشان بسیار نادر است همه بر مسند مالکیت کنند و مراحت و تن پروری
بانیده و گویند ما شیعه علی ابن ابیطالبیم بهشت از کی ما است حفظ نماید و فعل تصدیق قول کند و هم ایشان
علیهم السلام مرویست که افضل عبادات تفکر است و تفکر دو قسم است یکی تفکر در معرفت خدا و علم
و فضایل این قسم از حد شرح بیرون است و شمه از آن در فصل اول گذشت دوم در تفکر
احوال دنیا و بی‌اعتباری آن و بیجا ملی لذات آن و کیفیت این تفکر افضل است از کسب عبادات
که سبب زهد در دنیا و بی‌رغبتی آن شود و عیوب و قصور را ظاهر کند و محبت او را از دل بیرون
برد و دل را مشتاق آخرت گرداند و موجب طاعت و عبادت و ترک متابعت هوا و هوی
و شهوت و معصیت باشد و هر کس از دنیا بی‌رغبت شود خدای تعالی دلش را از نور حکمت و معرفت
مملو گرداند و از دنیا بسلامت بیرون برد بدار السلام که منزل امن و امان و محل نعمت و راحت
و راحت جاودانست و حرامست بر دل که حلاوت ایمان دریابد تا محبت دنیا از دل بیرون
رود و حضرت صادق علیه السلام فرموده که از هیچ در طلب حق کند افضل الزهد فی الدنیا و ترک محبت آن
و هیچ چیز بعد از معرفت خدا و رسول او و اهل بیت او علیهم السلام افضل از بغض دنیا نبود که چون مرد
از محبت دنیا خالی شود از محبت خدا پر گشته و التفات بهیچ چیز غیر خدا و هر چه رضای خدا در آن
باید نکند تا مردی که اهل دنیا گویند دیوانه گشته و جن در او اثر کرده و حال آنکه محبت خدا

در او اثر کرده باشد و هم آنحضرت علیه السلام فرموده که از جمله مواعظ لقمان با پسرش این بود
که تو در دنیا بنده اجیری که عملی بتو فرموده‌اند و اجرتی تو وعده نموده‌اند پس عمل خود را تمام کن تا اجرت خود
را کامل گیری و در دنیا مثل گوسفندی مباش که در مزرعه چرا کند و همین که فربه شود وقت کشتنش شود
بلکه دنیا را مثل پل دان بر سر نهری که از آن بگذری و هرگز باز آن باطن رجوع نکنی و بدانکه روز
قیامت در حشر خدا ایستاده باشی و چهار چیز از تو سؤال کنند که جوانی را بچه عمل بسر بردی و عمر را
و عمر را بچه چیز گذرانیدی و مال را از کجا کسب کردی و بکجا صرف نمودی پس مهیای جواب باش و از
دنیا فارغ باش و گمان میبر که گذشت کو ترک حرام کنند از خوف عذاب و ترک حلال از بیم حساب
مگر بقدر ضرورت و از آن یکمرتبه پست تر آنکه دست از حرام باز دارد و در هر که بقدر عمل
درجات بهشت شود و باهر کس بقدر عمل معامله نماید هر کس از خدا بقلیلی روزی راضی شود و خدا نیز از او
بقلیلی عمل راضی گردد و هر کس جاه و مال بسیار باید عبادات و اعمال بسیار باید و فرموده
شیعیان خالص ما از زمان دولت باطل هرچند بشرف مشغوف روند زیاده از قوت طلب
نباشند و هرچند کسی را ایمان زیاده تر معیشت بر او تنگ تر که اگر تمام دنیا در پیش ما امتداد یابد
بلکی حیات شرخ تاب آن بیاورد زهی بیچاره و فقرای مؤمنان چهل خریف پیشتر از اغنیای ایشان
در باغ بهشت مشغول عیش و عشرت باشند و اغنیای ایشان در موقف حساب گرفتار باشند و مرویست که
یک خریف هزار عاقبت و هر عام هزار سال و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که دو مؤمن را
باهم بحساب آورند یکی غنی و دیگری فقیر پس فقیر گوید خدایا تو میدانی که منصبی به من دادی که مرا از آن ظلم
مال دادی که جور و یا بخل ورزیده باشم فرمایند که راست میگوید دست از او بردارید و او را الفقیر رتبت
کن که از وقت چهل سال سیراب شده بیرون آن داخل بهشت شود و رفیق فقیر شد و او را چندانکه

باجوره
پس خلاصی کشته داخل بهشت شود و غنی
مشغول حساب گردد

این همه چرا ایرادی که در طول حساب کرفتارم داشتی خدای تعالی هر یک را مرا بخشید و [illegible]
بهشت آمد تا آخر همه را بخشید و رحمت نمود که نجات یافتم و مرویست که چون روز قیامت
فضل و درجات فقرا ظاهر شود هر کس آرزو کند که کاش در دنیا بوده از فقرا بودی بحد الله هشتم
و هم از ایشان علیه السلام مرویست که فقر امانتی است از خدا در پیش بندگان هر کس
آنرا پنهان دارد مثل اجر صایم قایم یابد و هر کس اظهار آن بمخالفین و ظالمین کند آنکه
خدا خود دشمن او کرده باشد و اگر بمومنی اظهار کند که قادر بر قضای حاجتش باشد و نکند
چنان است که او را کشته باشد و روز قیامت خدای تعالی شل کسی که از دوستی عذر خواهی
کند بفقرای مومنین کوید بعزت خودم که من در دنیا شما را از روی حقارت فقیر نکردم بلکه برای فضل
و ثواب و درجات بهشت کردم امروز به بینید که چون تلافی آن کنم هر یک از شما دست هر کس که
ابتدای دنیا تا انقضای آن با هل آب داده ام عطا میکنیم و هر کس در دنیا بشما مهربانی داشته یا احسانی
کرده دستش را کرفته به رجای بهشت خواهید برد و هم از ایشان علیه السلام مرویست که کاملترین
ایمان کسی است که خلقش بهتر باشد و حضرت واله فرمود هیچ عمل بهتر از خلق خوب نیست و صاحب خلق خوش
در درجه صایم قایم و اجر مجاهد یابد و اکثر امت به خصلت داخل بهشت شوند تقوی و خلق حسن و حسن خلق
خلقیست که با نهایت با خلق نیکو در و حسن خلق و ابر موجب از انسی لیکش و معموری جا و دانت
و چهار صفت که در هر کس باشد اسلامش کامل و از کناهان پاک کردد اگر چه سر تا پا کناه باشد و خدا دوست
باشد آنکه بعده وفا کند و راست کو باشد و از قبایح در پیش خدا و مردم حیا کند و با اهل خود ملکی
ملاحت خوش خوی باشد و خلق حسن را فاسد کند چنانکه سرکه عسل را و هیچ چیزی پیش خدا دوستتر از دو
جرعه یکی جرعه خشمی که کظم کند و یکی دیکر جرعه جزعی که بصبر دفع نماید و هیچکس خشم فرو نبرد مگر آنکه خدا

رضای خدا او را

اجر شهیدی عطا فرماید و روز قیامت دلش را از امن و امان و رضا مملو کرداند و هر کس غضب
خود را حفظ کند خدای تعالی عذاب روز قیامت از او بر کیرد و عیوبش پوشیده و خدای تعالی در معاملات
بحضرت موسی الهام فرمود در حال غضب مرا یاد کن من نیز در حال غضب ترا یاد کنم و غضب کلید هر شر
است و ایمان را فاسد کند چنانکه سرکه عسل را و چون در دل کسی جا کند هم حسنه ها را رنگه کند و سبک نازل شوند
و هر کدام از ایشان کمی هست و ناخوش پیشه کنند باو کویند هر چه کفتی لایق نیست و باشد که جزایش
بجای دیکری که صبر و حلم ورزد کویند و باشد که نمی باشد امر زیبه شود اگر حلم خود را تمام کنی
نیز مثل و سفاهت نکنی و دشمنان و جهال را هیچ مکافات بهتر از این نباشد که ایشان معصیت کنند
و تو صبر و طاعت خدا و بهترین چیزها و خوش آیند است که چون کسی بتو ظلم کند تو عفو کنی و او را از تو قطع
کند و دوری کند تو وصل و نزدیکی کنی و ترا از خیر و نعمتی محروم سازد و او را بخل کنی و عطا کنی و اگر با تو بدی
کند نیکی کنی و احسان فرمایی و چون باین آراسته باشی خدای تعالی وعده کرده که در هر کس که شد حلم
که فتنه تمام بنود و هر چه از معصیت باز دارد و خلقی که با مردم مدارا کند و حلمی که جهل جهال را دفع نماید
الدنیا با مردم ضعیف بجانب و ملامت با ایشان لطف نکند و هر کس سلامت نفسش کشت ایمان
نصیب کشت و هیچکس را سلامت نصیب نباشد مگر نفسش پاک شد و هیچ کس از ان محروم نکرد مگر آنکه عاری
بود و جمع را که ملامت دوزخی شود و دوزخی شان وسیع شود و چون از ان بی نصیب باشد چرا از
بی نصیب باشد و چون دو کس با هم مصاحبت کنند آنکه مدارا و ملایمتش بیشتر بود اجرش عظیم تر بود و مرویست
که اگر ملایمت خلقی بود که دیده میشد هیچ خلقی از او احسن نمیبود و هم و درشتی و غضبش شود آن
و اگر درشتی و غضب دیده میشد هیچ چیز از او قبیح تر نمیبود و هر کس برای خدای تعالی تواضع کند خدای تعالی
او را بلند کرداند و هر کس تکبر کند او را پست کرداند و ذلیلترین مردم کسی است که فحاشی و از تکبر

پرسیدند که حد تواضع چیست امام علیه السلام فرمود درجات تواضع بسیار است از الجمله کسی قدر
خود بشناسد و زیاده از مرتبه خود توقع نکند و با مردم چنان کند که میخواهد با او چنان کنند و چون
با او بد کنند بنیکی دفع کند و خشم فرو برد و عفو کننده باشد و مرویست از جمله تواضع آنست
که در مجلس پایین تر از مرتبه خود بنشینی و بهر کسی برسی سلام کنی و ترک خصومت کنی اگر چه حق با تو باشد
و کواهی که تزاری و ثنا کنند و روزی حضرت امام رضا علیه السلام طعام طلبیده و غلامان و غلامان
سیاه و سفید را جمع فرمود و با هم نشسته کیست و دیکی و به و ما در کیست و جزای هر کس بعلمش
علمش باشد و حضرت امام جعفر فرموده کیست که چهار صفت از من ضامن شود تا من از برای او
چهار خانه در بهشت ضامن شوم لطف کند و از فقر نترسد و انصاف با مردم کند و عالم و ترک خصومت
کند اگر محق باشد و از انصاف نکذرد و هر کس با انصاف باشد و با فقرا در مال مساوات کند بتحقیق مومن
باشد و خدای تعالی بر او رحم کرده است و نیز فرموده سید اعمال سه خصلت انصاف و مواسات
و ذکر خدا در همه حال همین تنها سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر نیست بلکه در حوال و افعال خدا را یاد
آورد اگر رضای خدا در آن باشد کند و اگر نه ترک کند و هر کس منصف باشد و عیب مردم نکند در جمیع
اقوال خود و طلب نکند و کسی را در خواهی تقدیم و تاخیر نکند تا چیزی در آن نبند در سایه عرش خدا باشد
روزی که هیچ سایه نبود و سه کس نزدیکترین مردمند بخدا در روز قیامت کسی که در حال غضب بی حیا
نشود تا بر زیر دست ظلم کند و کسی که در معامله میان دو کس از انصاف و حق نکذرد و دو کسی که در امور
که داخل شود نه بکرد کسی که در حکم بغرض حکم نکند و هر کس ایمان بخدا و روز آخرت دارد
باید بوعده وفا کند که وعده مومن نذریست که هیچ کفاره ندارد و مکر و وفا با آن هر کس خلف وعده
کند از رحمت خدا محروم و متعرض سخط او کشته باشد و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرموده است

بیک خوان نشسته طعام میخوردند که کاش تفرقی تا برای ایشان طعام جدا کنند فرمودند مه

و کسی که در معامله میان دو کس داخل شود و بیکطرف میل کند مه

کی ادیرین

کسی که امانت را ضایع کند و امانت جلب رزق و خیانت جلب فقر نماید و حضرت علیه السلام فرمود
اگر قاتل پدرم شمشیری که آنحضرت را بان شهید کرد و بمن بطلب امانت بسپارد و بهر تقریر او کیرم و حضرت
صادق فرموده اگر قاتل علی بن ابی طالب با من مشورت کند و خیر جوید و شمشیر بمن امانت بدهد
و من قبول کرده باشم هر آینه ادای امانتش کنم و چهار صفت که در هر مومن که باشد خدای تعالی
او را در اعلی علیین در بالاترین غرفهای شرف و کرامت ساکن کرداند کسی که یتیم را در پناه خود
درآورد و بمنزله پدر باشد و بر ضعفا ترحم کند و اعانت حوایج ایشان نماید و والدین الفقه
و با ایشان ملایمت و ملاطفت کند و خدمتی که بمملوک خود رجوع کند خود نیز مدد و اعانتش نماید
فصل چهارم در نیکی والدین مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که نیکی والدین حج را سکرات
موت آسان کرداند و در تمام عمر پریشانی دفع کند و نیکی والدین در روز قیامت کریم بقوت و وقت
تمام فرزند صاحب شیر و داشته داخل بهشت کند و روزی جوانی خدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه آمده کفت جوان
و توانایم و شوق جهاد دارم فرمود جهاد کن که اگر کشته شوی در پیش خدا زنده و روزی خواری
و متنعم باشی و اگر بمیری اجر و ثواب بر خدا باشد و اگر باز کردی از کناهان پاک کرده بی عیب آنکه از مادر
متولد کشته شوی پس کفت یا رسول الله امام و والدین من الحال زنده اند و میخواهند در پیش ایشان باشم
فرمود باش که یک شب انس بتو ایشان بهتر است از یکسال جهاد در راه خدا و نیز آنحضرت صلی الله علیه همشیره بود در عهد
روزی بخدمت آنحضرت آمد چون او را دید شکفته کشته و لحاف خود را انداخت تا بر آن نشست
پس متوجه او کشته و ملاطفت و شکفتکی مینمود و چون او رفت برادرش بحضرت آن مهربانی ننمود
آن سوال کردند فرمود که آن زن بوالدین خود از این بیشتر نیکی میکرد و کسی بحضرت امام جعفر علیه السلام عرض
داشت که پدرم بسیار پیر شده و چون قضای حاجت خواهد کسی باید بردوش کیرد فرمود اگر توانی

ایشان با توجه

خود مبادا [illegible] باشی که خود برای تو چیزی باشند [illegible] و دیگری از آنحضرت منقول است که [illegible]
من مخالف منشینند با ایشان چون کسم زمود [illegible] همچنین که با دوستان و موالی ما بگیتی هر کس با پدر
و مادر نیکی باشند از دو درجه ایمن باشد و در جنت مسکن کند و هر کس عاق شد از بهشت نومید شود
[illegible] و دوزخ ماوا نماید و هر کس نگاه خشمناک بر والدین کند و حال آنکه ایشان بر او ظالم باشند
نمازش مقبول نشود و چهار کس بوی بهشت نشنوند با آنکه بوی بهشت از هزار ساله راه توان
شنید عاق و قاطع رحم و پیر زنا کننده و متکبر و حضرت یحیی علیه السلام مردی را دید که پدر
خود تکیه کرده راه میرفت بر او غضب نمود و با او سخن نگفت تا از دنیا رفت و هم از ایشان
علیهم السلام مرویست که از جمله حقوق والدین آنست که محتاج نکنی ایشان را که از تو
چیزی سوال کنند اگر چه مستغنی باشند بلکه متوجه احوال ایشان باشی و همین که گمان کنی که چیزی
میخواهند بی سوال ایشان برسانی و اگر ترا برنجانند اف نگوئی و اگر بزنند بزنجانی بلکه دعا کنی و برای ایشان
آمرزش طلبی و بیاد نگاه بر روی ایشان مکن مگر از روی رحمت و مهربانی و آواز بر ایشان بلند
و دست بالای دست ایشان مدار و پیش روی ایشان راه مرو و پیش از ایشان منشین و ایشان را بنام مخوان بلکه برای
ایشان دشنام حاصل مکن و در همه حال اطاعت ایشان بکن مگر در معصیت خدا و در هر حال دعا
و طلب آمرزش ایشان ترک مکن که از اهل مال بیرون روی به بدی و اگر از دنیا بیرون رفته باشند نماز
و روزه و حج و صدقه و قرآن از جهت ایشان بکنی و ثواب ایشان را به ایشان
کنی و همچنین کنی پس ایشان نیز برای تو ثبت شود و کسی از حضرت امام محمد باقر پرسید که آیا هیچ چیز از حق
والدین باقی نموده هیچ خیر جزای حق والدین را شاید فرموده هیچ خیر جزای آن نباشد مگر آنکه اگر بنده مملوک
والد را بخری و آزاد کنی و اگر دینی داشته باشد ادا نمائی و هم آنحضرت علیه السلام فرمود که گاه باشد که کسی در ایام

حیات والدین با ایشان بد باشد و بعد از مردن ایشان ادا نکند و برای ایشان استغفار نماید
خدای تعالی او را عاق نویسد و گاه باشد که در حیات ایشان عاق شده چون بعد از وفات ایشان
ادا کند و استغفار نماید با ترا نوشته شود و کسی بحضرت رسول صلی الله علیه و آله عرض داشت که هیچ گناهی که بالا بالای
شوم و چیزی داشتم و الحال گناهی عظیم رسیده و دیگر آن توبه کرده و رسید [illegible] بر دوم و در چاه افکندم آیا
کفاره داشته باشد فرمود مادر داری گفت نه فرمود خاله داری گفت بلی فرمود
با او نیکوئی کن که بمنزله مادرست تا کفاره آن شود و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که هر چه
از پدر و مادر الازمست نیز بر ایشان لازم است باید بوزند چنان سلوک کنند که باعث
عقوق و باشد با ایشان و چنان نکنند که سبب عقوق شود و رحمت خدا بر والدی که فرزند را بر حقوق
دارند و رحمت خدا بر والدی که فرزندان ابر حقوق دارند فصل ششم در صله رحم مرویست از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام که از جمله حقوق دین صله رحم است اگر چه یکسال راه باید رفت و اگر چه از شربت
آبی باشد و هر کس چیزی در دست بر دو تا جملد رحم [illegible] حکم جبل هزار حسنه نوشته
و چهل هزار سیئه محو کنند و چهل هزار درجه بلند کند و اجر صد شهید نویسند و چنان باشد که
عبادت کرده باشد و صله رحم رفع بلا کند و حساب قیامت آسان کند و خلق نیک کند و بخیل را
سخی گرداند و روزی بیفزاید و مال بیاد ده کند و اعمال پاکیزه کند و سبب معموری دیار و زیادتی عمر
باشد تا آنکه گاه باشد که عمر کسی سی سال از رحم بوده و بگفت بیکویند خدایا وصل کن برحمت خود هر کس
وصل کند و قطع کن از رحمت خود هر کس مرا قطع کند و در روز قیامت رحم را در امانت در دو جانب صراط
ایستند و چون واصل رحم و مؤدی امانت بگذرند داخل بهشت کنند و چون قاطع رحم و خاین امانت
بگذرند در آتش جهنم اندازند و بسا باشد که جمعی همه فاجر باشند چون با هم صله واصله و مواصلت

بکنند مالهای ایشان بسیار و روزی ایشان وسیع شود و اگر همه نیکان باشند چون از هم مفارقت
کنند و قطع یکدیگر نمایند پریشان گردند و بلا در میان ایشان شایع شود و کسی بخدمت حضرت پیغمبر آمد
رفته گفت خویشان من با من بسیار بدی و مخالفت میکنند و دشنام میدهند من میخواهم
ترک ایشان کنم فرمود اگر اینکار کنی خدای تعالی همه شما را ترک کند و از رحمت خود قطع
کند و کسی بحضرت امام جعفر صادق علیه السلام از خویشان خود شکایت کرد که گفت خانه را بر من تنگ کرده اند
فرمود صبر کن که خدای تعالی ترا از ایشان نجات دهد راوی گوید وبائی حادث شد که همه ایشان هلاک شدند
پس بخدمت حضرت رفته حکایت واقعه نمودم فرمود چه ایشان که با تو بکردند حالا از میان رفتند
که تنعم میبودند همان سلوک میکردند گفتم بلی الله مرویست که هیچ گامی بر داشته نشود دوست تر
پیش خدا نزد و گامی که بسوی آن برداشته شود که برادر مومنی برحمی که قطع رحم کرده باشد فصل هفتم در حق
همسایه مرویست از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که نیست از ما کسی که با همسایه خود خوب نکند و خوب کردن با همسایه نیکی
نیاده کند و روزی میفزاید و سبب معموری دیار باشد و هر کس ایمان بخدا و آخرت دارد و باید همسایه
خود را آزار نکند و گرامی دارد و چون تکلم کند خیر گوید یا ساکت باشد و هر کس همسایه را بر نجاند خدا
خدای تعالی در قیامت عورات و خطاهای او را عفو نماید و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرموده که جبرئیل
انقدر به همسایه وصیت نمود که گمان کردم که او را وارث من گرداند و نیز فرمود کسی ایمان
نیاورده که شب سیر بخوابد و همسایه اش گرسنه باشد و روز قیامت خدای تعالی نظر نکند باهل قریه که در میان
ایشان خانه گرسنه باشد و حضرت یعقوب مناجات نمود و گفت خدایا بر من رحم نکنی چشم از
دو پسرم باز برد ی خدای تعالی فرمود اگر ایشان مرده بودند برای تو زنده میکردم اما تو چادر آن را
که فلان روز گوسفند را ذبح کردی و بریان نمودی و تناول کردی و فلان همسایه ات صایم بود و با او نخوراندی

وحی او را فرمود از او مواصلت کن گفت تا هر چند
مدارا و مهربانی میکنم ایشان همان بدی
میکنند فرمود اینست میخواهی تو هم مثل ایشان
باشی تا خدای تو را بهیچکدام نظر نکند
و دیگری بخدمت آنحضرت رفته از برادران
و عم زادگان شکایت کرد [illegible]
همسایه را بر گذارد وحی

چنانچه بعد از این هر چاشت و شام منادی حضرت یعقوب تا یک فرسخ راه ندا میکرد که هر کس گرسنه باشد
بخانه یعقوب بیاید و حضرت موسی علیه السلام فرمود همه خوبیها کی همین نیست که همسایه از آزار تو ایمن باشد بلکه تحمل
آزار ایشان کنی و هر که بجهت زمین با همسایه خیانت کند خدای تعالی از آن زمین هفتم در روز قیامت
طوق کرده و اندر گردنش کنند و هر کس همسایه را برنجاند بوی بهشت بر او حرام شود و هر کس در ما یحتاج خانه با همسایه
مضایقه کند خدای تعالی خیر و فضل خود را روز قیامت از او منع کند و او را بنفس خود واگذارد و هیچ عمل او را
نکند که آنکه همسایه چیزی که با عاریه بگیرد و ضایع کند در وقت توان از او وضع نمود فصل هشتم
در محبت و زیارت مؤمنان از اهلبیت طاهرین علیهم السلام مرویست که معاشرت مؤمنان با یکدیگر الفت و محبت
کنند خوشحال و در کلی لطف کنند و با او الفت نکند جمعی که برای خدا با هم محبت و دوستی کرده اند روز قیامت
در زمینی هست از زبرجد سبز در سایه عرش از جانب راست بر منابر نور نشینند و روی ایشان از یک
روشن تر باشد و هر کس محبت و بغض و عطا و منعش برای خدا باشد از جمله اصفیای او باشد روزی حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله از اصحاب پرسید که محکم ترین عروه های ایمان کدامست بعضی نماز گفتند و بعضی صوم و
زکوة و بعضی حج و عمره و بعضی جهاد فرمود هر یک از اینها را فضل عظیمیست اما آن است که بر سیم محکمه
ان محبت و بغض است برای خدا و تولا با اولیاء الله و تبرا از اعداء الله و چون دو مومن با هم
ملاقات کنند آنکه محبتش بیشتر است ثوابش بیشتر باشد و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که ای مومنان
با هم الفت گیرید و یکدیگر را زیارت کنید و ذکر خدا و فضایل ما کنید و احادیث ما محبت دارید که
حیات دین و دل شماست و هیچ چیز دل شیطان را خوش تر اله نکند که زیارت مومنان
مومن با چند مومن با هم اجتماع کنند البته ملائکه با ایشان حاضر شوند پس اگر دعا کنند آمین گویند و اگر از شری استعاذه
کنند دعا کنند و اگر حاجتی مسئلت نمایند شفیع باشند و چون مومنی برای خدا برای دیدن برادر

زیارت مؤمنی از خانه بیرون رود و حق تعالی او را بشارت دهد بهر گامی که بردارد خدای تعالی برای او حسنه
نویسد و سیئه محو نماید و درجه بلند گرداند و چون حلقه در را حرکت دهد ملکی ندا کند ... حاجت
کند اگرچه یکسال راه باشد و گوید خوش باشی و خوش باد ترا بهشت و چون در خانه گوید درهای آسمان
برای او گشوده شود و چون ملاقات و مصافحه و معانقه کنند خدای تعالی متوجه ایشان شود
و بایشان بر ملائکه مباهات فرماید و گوید ای ملائکه ببینید این دو بنده را که برای من چون
باهم محبت میکنند لازم شده بر من که بعد از این ایشان را بآتش عذاب نکنم و چون بخانه داخل شود
ندا آید ای بنده من تعظیم حق مرا بجا آوردی اگر سؤال کنی عطا نمایم و اگر دعا کنی اجابت
نمایم و اگر ساکت باشی خود ابتدا کنم و چون مراجعت کند بعدد هر نفسی که کشیده و گامی که برداشته
و کلمه که گفته ملائکه با او مشایعت کنند ... و از بلاهای دنیا و آخرت محفوظ
مانند و اگر در بین حال بمیرد از حساب فارغ باشد و چون داخل خانه شود خدای تعالی ندا فرماید ای
بنده من تعظیم حق من کردی بهشت بر تو واجب گردانیدم و ترا شفیع گناهان خود کردم و اگر
حق این را چنین بشناسد برای او نیز مثل اجر ثبت شود و خدای تعالی را بهشتی است که هیچ کس داخل
آن نشود مگر سه کس کسی که از خود انصاف دهد و کسی که برادر مؤمن را زیارت کند برای خدا و کسی
که برای خدا ... برادر مؤمن را بر خود اختیار کند و زیارت یک مؤمن برای خدا بهتر است
از آنکه ده بنده مؤمن آزاد کند حضرت امام جعفر صادق از کسی پرسید که میان شما و
دیگری چند روز راه است گفت ... اگر باد موافق باشد ... روز ... هشت روز ... حضرت
بود برادران مؤمن یکدیگر را ... روز قیامت هر کس ... گواهی دهد
که شهادت ... مؤمنی بقصد زیارت یا برای حاجت ... او در خانه باشد و ...

باقی ...

(margin: و مؤمنی ...)

شده در لعنت خدا باشند تا وقتی که باهم ملاقات کنند و هر کس میان خود و ... حجابی ...
میان او و بهشت هفتاد هزار باره نصب کند که میان هر دو باره هزار ساله راه باشد حضرت
امام محمد باقر فرموده شیطان میان مؤمنان نزاع و فساد میکند پس خدای تعالی رحمت کند
بر کسی که میان دو دوست مالفت و اصلاح کند و حضرت امام جعفر صادق فرمود میان
دو کس اصلاح کنم دوست تر دارم که دو دینار طلا تصدق کنم و فرمود چون دو کس از هم بگریزند
و هجرت کنند ... از ایشان ... هر دو مستوجب لعنت ... از دین بیرون شوند ...
شاید که مظلوم ... باید تقصیر ... خواهی کند ... که مهاجرت واقع شود
هر هفته دو روز ... که اعمال عباد را بخدای تعالی عرض کنند ... دو کس که کینه و عداوت
باشد اعمال ایشان را واگذارند تا وقتی که صلح کنند و چون دو کس از هم سه روز هجرت کنند ...
ولایت اسلام در میان ایشان منقطع شود و در روایت دیگر آمده که هر کس بیشتر از سه روز هجرت
کند دوزخ باو اولی باشد و هر کدام سبقت بصلح کند سبقت بجنت کند و هر کس در اصلاح
میان مرد و زن سعی کند اجر هزار شهید یابد و بهر کامی که بردارد و کلمه که گوید یکساله عبادت
نوشته باشد روزها روزه و قیام شبها **فصل هشتم در آداب ملاقات و مجالست** مرویست از اهل بیت طاهر
علیهم السلام که شما بوسعت مال با مردم ... بشکفتگی و طلاقت وجه ... وجود ...
و نیز مرویست که اصطناع معروف و حسن خلق موجب دخول ... خداست و اول ملاقات
سلام است مرویست که اگر کسی پیش از سلام حرف زند جواب مگویید و چون دو کس هم سلام کنند
میان ایشان ... حسنه قسمت شود ... حسنه از آنکه ابتدا کند و یکی از آنکه جواب گوید
و اگر کسی بر ده کس از مسلمین سلام کند ... سنت است ...

(margin: ملاقات کنید و صفت است که هر کس یکی از آن متصف باشد بهشت او را واجب شود طلاقت وجه ... بهشت و بخل و عبوس موجب دخول ...)

سلام کند اگرچه ظالم باشد که سلام ... بخیل ترین مردم کسی است که در سلام
بخل کند مرویست که شبها که مردم در خوابند برخاسته نماز کنید و با مردم بملایمت گفتگو
و افشای سلام کنید تا ... بهشت روید و هر کس سلام غنی را بر فقیر امتیاز دهد مستوجب غضب خدا باشد
و سلام را بلند باید گفت تا نشنوند ... که سلام کردم جواب نگفتی شاید که نشنوده
باشد و چون جواب گوید بلند گوید تا نگویند که جواب سلام نگفتی و هر کس سلام علیکم گوید ده
حسنه باشد اگر و رحمة الله نیز اضافه کند بیست حسنه اگر و برکاته نیز اضافه کند سی حسنه باشد
و مرویست که سلام و دعا ... عطسه ... جمع بگوید اگرچه یک کس باشد
که با هر کسی جمعی از ملائکه باشد و چون بر جماعت سلام کنند ایشان جواب گویند و کسی که ...
کند از عذاب خدا سلامت باشد مثل سلام علیکم و نیز ... و آداب است
که سواره بر پیاده و اسب سوار بر استر سوار و بر الاغ سوار ... و ایستاده بر نشسته و صغیر بر کبیر و قلیل
بر کثیر سلام کنند ... نباید کرد و شراب خوار و شطرنج ... و مخنث ... که ...
هیچ ... و کسی که مشغول قضای حاجت باشد ... و کسی که در نماز باشد یا در حمام باشد
و چون سلام یا تحیتی دیگر کند مستحب است ... آن احسن ... باشد ...
و چون کسی سلام علیکم گوید باید احسن الست که ... رحمة الله اضافه کند و اگر این را نیز گفته باشد
و برکاته نیز اضافه کند و اگر اینها نیز بگوید همین را تمام بگوید ...
صورت و علیک تنها اکتفا نکند ... مخالف سنت است مرویست که کسی بحضرت
امیرالمؤمنین سلام کرد ... و فرمود ...
... جواب بگوید و علیک ... و علیه السلام ... مرویست که جواب

(margin: و استر سوار ...)

نیز مثل جواب سلام واجبست و معنی سلام و جوابش آنست که تو از من سلامتی و با خدای تعالی
عهد کردم که غیبت تو نکنم و عیب تو نگویم و چون دو مؤمن باهم ملاقات کنند و مصافحه نمایند
گناهان هر دو بریزد مثل برگ ... تا آنکه هیچ نماند و خدای تعالی بایشان نظر کند تا آنکه
از هم جدا شوند و صد رحمت بر ایشان فرستد نود و نه از آن باشد که محبتش بیشتر باشد و خدای
تعالی او را معافی فرماید و آنکه ... از ...
و حد سلام و معانقه ... از ملاقات است بعد از غیبتی اگرچه بر دور درختی بگردد و یا چند گام
از هم جدا شوند و مرویست که تمام تحیت برای مقیم مصافحه و تمام تسلیم بر مسافر معانقه است
و چون دو مؤمن معانقه کنند رحمت ایشان را فرو گیرد و چون ... توقف کنند و ...
و غرض دنیوی در میان ایشان نباشد ملکی ندا کند که گناهان شما آمرزیده شد اعمال از سر گیرید
و چون شروع در گفتگو کنند ملائکه حفظه باهم گویند ...
باشد و اگر خویشان و مؤمنان یکدیگر را بوسه کنند باید روی هم را بوسند و بوسه بر لب ...
مگر زوجه و طفل صغیر را و دست بوسیدن نشاید مگر پیغمبر یا وصی او ... و در روایتی دیگر آمده که دست
کسی را بوسیدن چنانست که نماز برای او کرده باشد ... و هر کس در مجلس
کمتر از رتبه شرف خود راضی شود خدا و ملائکه براو صلوات فرستند تا وقتی که برخیزد و مرویست که
بخانه کسی رود هر اکرامی که کند قبول کند مگر بالا نشستن و در روایت دیگر آمده که هر جا صاحب
خانه گوید بنشیند که او عیوب خانه خود را بهتر میداند و توفیق میان این دو **والله اعلم ...**
... باین توان کرد که اگر معلوم باشد که غرض صاحب خانه محض تکلف است قبول نباید کرد
و اگر نه اطاعت باید نمود چنانکه لفظ اکرام و عیوب مشعرست بران و بهترین مجالس آنست که رو

(margin: در حدیث ...)

بقبله باشد و مرویست که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بسیار می‌نشست یکی دو زانو و دوم آنکه یک زانوی
از زمین بر دارد و دستها را از پیش ساق گذرانیده و بر ساعد گیرد و سیم آنکه یک پا بر سر پای دیگر
گذارد و احادیث منعست و آمده که بعضی ائمه طاهرین علیهم السلام باین هیات نشسته بودند که کسی
این وضع نشستن مکروه است فرمودند این قول یهود است که میگویند خدای تعالی چون از
خلق سموات و ارض فارغ شد و چنین نشست که استراحت کند من برای حالت چنین نشستم
و خدای تعالی را ملالت نمیباشد و مرویست که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله هرگز مربع ننشست و حق
تعالی مربع نشین را دشمن دارد و مرویست که اگر با یهودی بنشینی همنشینی او را نیکو کن
کی از اهل مجلس شود تعظیم کنید و جا بگشایید که تعظیم در مجلس کنید و در وقت رفتن تعظیم کن
مثل محمد در تابستان میان هر دو کس در نشستن مقدار یک ذراع فاصله باید گذاشت که گرما
آزار نکند و اگر در اثنای حرف مؤمنی در آید چنان کن که روی او در اخراشیدن باشد و هر کس
در وقت نشستن بسم الله الرحمن الرحیم و صلی الله علی محمد و آله بگوید خدای تعالی ملکی بر او موکل گرداند
و نماید که در مجلس او را از غیبت کردن حفظ کند و اگر وقت برخاستن بگوید بگوید بر اهل مجلس موکل
و نماید که ایشان را از غیبت او منع کند و هر کس وقت برخاستن از مجلس بگوید سبحان ربک رب
العزة عما یصفون و سلام علی المرسلین والحمد لله رب العالمین کفاره مجلس باشد و بعد
هر صلی و احسنه باشد و خدای تعالی بهترین کیلها ثواب اکیل کند فصل نهم
در سکوت و کلام مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که سکوت بابی است از ابواب حکمت
و جلب محبت کند و دلیل هر خیر است و شیعیان فاطمه لال باشند و کسی حقیقت ایمان نشناخت
تا زبان از لغو نپیچد و نجات مومن در حفظ زبانست و زبان کلید هر خیر و شر است

هر کسی هیچ نگوید و مال را مهر میکند و مومن تا نگوید محسن نوشته شود و چون تکلم کند محسن یا مسیء و هر که کلام
از جمله اعمال خود نشمرد اعمالش خطا بسیار باشد و عذابش مهیا بود و هر کس کلام را از جمله اعمالش شمارد
تکلم نکند مگر آنچه نافع باشد و حضرت امیرالمومنین بمردی گذشت که حرفهای بیهوده میگفت فرمود
ای فلان هر چه بگویی ملکین مینویسند و بر خدای تو عرض میکنند ترک بیهوده گویی کن و سخنی گوی که نفعی در آن باشد
و خشم ... از این که چون نامه اعمال تو بر خدا معروض شود و این نوع سخنان در او باشد و حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله بمردی گفت میخواهی چیزی تعلیم کنم که بان داخل بهشت شوی گفت بلی فرمود چیزی
پیشکش کن گفت من محتاجترم فرمود مظلوم را نصرت کن گفت شاید عاجزتر باشم فرمود جاهل را
هدایت کن گفت شاید جاهلتر باشم فرمود زبان ببند مگر از خیر ... از آن فرمود نمیخواهی یکی از این صفات
در تو باشد که ترا ببهشت برد و هم آنحضرت صلی الله فرمود خدای تعالی زبان را عذابی کند که هیچ عضو
نکند ... باشد که کلمه از زبان بیرون آید که در مغرب و مشرق پهن شود و خونها بان ریخته شود و
حرام ... هیچ کس ... فضیلت از سکوت در باطل و هر کس ... باشد
شود و مرویست که ... و طول کوه ... که ... باشد که آن
که ترکش موجب وحشت باشد بلکه ... صدق کلام ... نظر کنید و ... که باشد
کم ... است که خدای تعالی ... از جمله ... و ... که از جمله
نوشته شود و هیچ ... ایمان نیابد دروغ را ... ترک نکند و کذب
را ... خدای تعالی بر هر شری قفلی نهاده و کلید همه آنها شرابست و کذب بدتر از
از شراب ... از هر کذب سوال کنند ... یکی آنکه در ... یا جهل گویند
انکه برای اصلاح میان دو کس گفته شود و سیم آنکه کسی با اهل خود وعده کند و اراده کردن آن نداشته باشد

و چون کسی گوید والله که خدا فلانی را چنین کرد و خدای تعالی ... کیفیت که ... من ...
... و ... اگر کسی را لعنت کند یا ...
... اگر چنان باشد ... و اگر نه ... برگردد و اگر مومنی را فحش گوید خدا
... و ... و ...
طعن کند ... و ... که هر که ... در دوزخ ...
... هر چه گوید ... مرویست که ... اگر ...
شیطان باشد و خدای تعالی دشمن دارد فاحش ... که ... مردم کسی است که از ...
اکرامش کنند و مجالستش را ناخوش دارند و هر کس ... باشد و بدترین مردم کسی
که ... و ... منع کند ... و ... که ...
ایمن نباشی ... چون کسی ... شود ... کند و چون او ... مردم ...
... کند و حضرت صادق علیه السلام را دوستی بود که هرگز از ... مفارقت نمینمود روزی در ...
آنحضرت برای ... غلامی همراه داشت چند مرتبه نگاه کرد ... مرتبه دیگر نگاه کرد
آمده بود گفت یا ابن الفاعله کجا بودی ... بر روی ... زد و فرمود ...
مادرش را دشنام ... معلوم شد که ... داشته گفت ...
مادرش مشرکه ... باشد ... که هر قومی در میان خود نکاحی دارند ...
باز ... و ... دیگر او را ... حضرت ... تا از دنیا رفت
و خدای تعالی دوست دارد مزاح را که فحش در آن نباشد و مزاح از حسن خلقست و سبب سرور ...
شود و کثرت مزاح یا آنکه متضمن فحش یا کذب یا استهزا و مجلس متضمن قبیح و باطل باشد و ... آبرو ...

و نور ایمان ببرد و موجب استخفاف و ذلت باشد و سبب بغض و کینه شود و گاه باشد که کسی کلمه بگوید
که مردم را بخندانند بعد ... میان زمین و آسمان او را از بهشت دور گردانند و در دوزخ افکنند و حضرت
صلی الله فرمود ... که دروغ گوید تا مردم را بخندانند بعد از آن ... مرتبه فرمود وای بر او وای
... که دین ... چنانکه آب نمک را آب ... و ... روایت دیگر آمده که هر کس ... خنده کند
یکی از ... و حضرت امام جعفر علیه السلام فرمود ... خنده ... بسیار باشد ...
... بسیار باشد ... کسی که از بیم گناهان گریه‌اش بسیار بود در بهشت خنده‌اش بسیار
بود و فرمود ... صاحب علمهای سوا شرم دار ... خنده ... بسیار کرده ...
... فصل دهم در اکرام و توقیر مومنان مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که هر که
مومنی را اکرام کند ... اگر ... باشد ... خواهند ... شود هر کس ...
مومن خشم کند ... و اگر ... داد ... و اگر مومنی گوید
مرحبا خدای تعالی تا روز قیامت برای او رحمت نویسد و اگر ... ملاطفت کند از خدام
جنت ... و اگر کلمه گوید که موجب شکفتگی مومنی باشد در سایه رحمت خدا باشد اگر ...
مومن بر ... از قرائت ... آیه از قرآن یا به که هر حرف از آن ده حسنه است و اگر مومنی
مجلس ... یا طعام یا جامه یا سلام یا غیر آن ملاطفت و اکرام کند بهشت از جا در آید که ...
... خدای تعالی فرماید من ... حرام نمودم مگر ...
... شود فرماید امروز ... مکافات کن ...
... از بهشت بیرون آیند
... که ... و جواهر ... و چون بهشت
... و چون ... از ... دست ... کردند ...

باب

...اید که بگوید که هر کس طعام بهشت بخورد و دوزخ برای حرام شود پس دست دراز کرد و تناول کنند
و هر کس یکی از مؤمنان را خدمت کند بآن مرد از خدم جنت عطا فرماید و خادمان مؤمنان در طاعت
و خدمت او بر نگیرند بلکه منتظر باشند تا روز قیامت و هر کس مؤمن مجلس سفید را تعظیم
و توقیر کند از فزع روز قیامت ایمن گردد و اگر با او استخفاف کند خدای تعالی کسی را بر او مسلط گرداند
که با او استخفاف کند و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود از ما نیست کسی که کبیر ما را توقیر و بر صغیر ما رحم
نکند و هر کس مؤمنی فقیر را بجهت فقیری حقیر کند خدای تعالی او را دشمن دارد و حقیر کند تا از آنچه کرده
برگردد و توبه کند و هر کس مؤمن فقیر را بسبب فقرش حقیر کند خدای تعالی روز قیامت او را در میان
خلایق رسوا کند **فصل یازدهم در سرور مؤمنان و قضای حاجت ایشان** در روایت ائمه
طاهرین علیهم السلام که هیچ کس عبادت خدا نکرد به چیزی افضل از سرور مؤمنان که او را خوشدل
کند یا گرسنه اش را سیر کند یا قرضش ادا کند و هر چند عظیم تر بود ثوابش عظیم تر باشد هر کس مؤمنی را مسرور کند
خدای تعالی روز قیامت او را مسرور گرداند و پیغمبر خدا و ائمه صلوات الله علیهم را مسرور کرده
باشد و همچنین اگر مؤمنی را آزرده کرده باشد ایشان را آزرده کرده باشد و هر که مؤمن غمگین را
حسنه باشد خدای تعالی درجات بهشت ... هر کس مؤمنی را مسرور کند در بهشت او را
امیر و حاکم گرداند حضرت پیغمبر صلی الله فرمود دل مؤمن عرش خداست هر کس دل مؤمن را خوش کند
خدای تعالی فرشته خلق کند که هزار بدن داشته باشد و هر بدن هزار سر و هر سری هزار روی و در هر روی
هزار دهن و در هر دهن هزار زبان که بهزار لغت خدای تعالی را تسبیح کنند و استغفار نمایند تا روز قیامت
و مروی است که مؤمنی در مملکت جباری بود از جور و ظلم او گریخته بدیار اهل شرک رفت مشرکی او را بخانه
برده مهمانی کرد و چون از دنیا رفت خدای تعالی فرمود اگر تو مشرک نبودی ترا در بهشت جا
میدادم اما بهشت بر مشرک حرام است پس آتش دوزخ را فرمود که او را نسوزان

گرداند و...

در هر زبانی

باب

و هر صبح و شام رزقش از بهشت برای او بیاید پرسیدم که رزق او از بهشت است حضرت امام هم
فرمود از هر جا که خدا خواهد و هر کس دفع مضرتی یا آتشی از مؤمنان کند بهشت او را واجب شود
و هر کس غمی و شدتی از مؤمن بردارد خدای تعالی هفتاد و دو رحمت برای او فرستد یکی را در دنیا ... کند
که امر معیشتش را بآن اصلاح نماید و هفتاد و یکی را برای اهوال روز قیامت ذخیره فرماید و روز قیامت
مطمئن خاطر محشور گردد و هر کس عورت و عیب مؤمنی بپوشد خدای تعالی هفتاد عیب در دنیا و آخرت
از او بپوشد و هر کس قضای حاجت مؤمنی کند خدای تعالی روز قیامت هزار حاجتش را برآرد که اول
این باشد که او و اقربا و آشنایان و دوستانش را ببهشت برد اگر ناصبی نباشد و قضای حاجت
مؤمن بهتر است از آنکه ده بنده آزاد کرده باشد و هزار اسپ در راه خدا زین کرده فرستد و
از بیست حج که در هر حج هزار درهم صرف کند و در روایات دیگر آمده که یک طواف کعبه شش هزار حسنه
و شش هزار سیئه محو شود و شش هزار درجه بلند گردد و در روایت دیگر شش هزار حاجتش برآورده شود
و چون بیشتر بزمزم رسد هفت در از درهای جنت برایش گشوده گردد و قضای حاجت مؤمن افضلست
از ده چندین طواف و هر کس حاجت مؤمنی با وسعت و قدرت بقضای آن نپاشد از این جهت دیگر شود خدای
بسبب آن دیگری را در بهشت عطا فرماید و هر که در قضای حاجت مؤمنی بکوشد هزار حسنه برایش نوشته شود
که در آن میان اقربا و همسایگان و احباب و آشنایانش آمرزیده شوند و هر گام که کسی در حاجت
مؤمن بردارد حسنه نوشته شود و سیئه محو گردد و درجه بلند شود و اگر آن حاجت در دست او بر آید
ثواب یک حج و یک عمره و دو ماه روزه و اعتکاف در مسجد الحرام داشته باشد و اگر بر نیاید ثواب یک حج و عمره
داشته باشد روزی حضرت امام حسن در اعتکاف بود مردی آمده و از کسی شکایت کرد و التماس کرد
که در باره من با او گفتگو کن حضرت برخاسته روانه گشت کسی گفت یابن رسول الله مگر فراموش کردی

هزار د

باب

که اعتکاف داری فرمود فراموش نکرده ام اما که در حاجت مؤمنی سعی کنم بهتر است از آنکه هزار سال عبادت
کرده که روزها روزه داشته و شبها بنماز برخاسته باشد و هر کس اعانت مؤمنی کند خدای تعالی هفتاد و سه
غم و غصه از او بر گیرد یکی در دنیا و هفتاد و دو در روز قیامت که هر کس یکی را غم در دامن باشد
هر کس دست عاجزی گرفته بخانه بردن یا مسجد یا جای دیگر برد و هر گام که بر دارد ده نیکی از برای او
نوشته شود و ملائکه بر او صلوات فرستند و هر کس حاجت عاجزی را کفایت کند خدای تعالی او را
برات از نفاق و از آتش عطا فرماید و هفتاد هزار حاجتش روا و مستغرق رحمت گرداند تا از آن
فارغ شود و هر کس قادر بر قضای حاجت مؤمن باشد و نکند خدای تعالی در قبر ماری عظیم بر او مسلط
گرداند که او را میگزیده باشد تا روز قیامت بعد از آن اگر خواهد بخشد و گرنه عذابش کند و اگر صاحب حاجت
او را معتقد و در طلب حاجتش دیگری بهتر باشد در روایت دیگر آمده که هر که حاجت مؤمنی را از خود یا از دیگری منع
کند و قادر بر آن بوده باشد روز قیامت رو سیاه و ازرق چشم و دستها بر گردن بسته محشور شود
و چون او را ببینند گویند اینست که با خدا و رسول خدا خیانت کرده پس در آتش افکنند و هر کس قادر
بر اعانت مؤمن باشد و نکند مبتلا باعانت دشمنان خدا شود و در روز قیامت بر آن معذب باشد
و هر کس را خانه باشد و مؤمنی محتاج مضایقه کند خدای تعالی فرماید ای ملائکه ببینید که بنده من چون
با بنده من بخل ورزید بعزت و جلال خودم که هرگز در بهشت ساکن نکنم **فصل دوازدهم در رذایل**
معاصی و مناهی بر سبیل اجمال مرویست از اهل بیت عصمت صلوات الله علیهم اجمعین که هر کس حکم
و امر خدا استخفاف و استهانت کند خدای تعالی روز قیامت با او استخفاف و استهانت نماید
و خدای تعالی در هر دل نوری آفریده چون کسی گناهی کند ... اگر توبه کند آن ظلمت زایل شود و
و همان نور عود کند و اگر بمعاصی مصر گردد باشد مرتبه بمرتبه ظلمت زیاده شود تا تمام دل را بپوشد و تاریک

در دلش

معصیت

باب دوم

و ظلمانی گردد و چون معاذ الله چنین شود هرگز اصلاح نپذیرد و حکایت نیاید و وبال باشد که
گناهی کند که خدای تعالی فرماید بعزت خودم سوگند ... و بسا باشد که بنده روز قیامت
بنده را بر یک گناه صد سال حبس کند و اهل و عیال و دوستان خود را ببیند که در درجات
جنات مشغول لذت و عشرتند و هر کس یک زینت ... اطاعت شیطان کرده باشد ...
در جهنم باشد و هر کس حکم حلال و حرام قرآن داند و برای محبت و شهوت دنیا و مخالفت آن کند
سخط الهی گردد و با یهود و نصاری یکدرجه باشد و خانه که در آن معصیت کنند لازم است بر خدای تعالی
که آن را خراب کند و معاصی موروث فقر و حاجت و حرمان رزق و زوال نعمت و کوتاهی عمر و مرگ
بلاد و زلزله و طاعون و قحط و انقطاع باران و ظلمت هوا و سایر مکاره و بلایا شود و موجب
امراض و اوجاع و اسقام و حسرت و ندامت و تسلط اعدا و کم آبی رودها و چشمه ها و آفات زراعت
و باغها و زیان تجارات و معاملات گردد و رد دعا کند و بسا باشد که بنده دعا کند خدای تعالی
اجابت آن فرماید پس بنده معصیتی کند و خدای تعالی فرماید بنده من متعرض غضب من گشت و ...
... و قضای حاجت ... و اگر معاصی شایع شود ابرار و اخیار دعا کنند
و مستجاب نگردد و هر طبقه معصیت ... عقوبت ... باشد ...
... بسیار ... بفضل و رحمت الهی عفو شود ... اولیاء الله ...
ایشان برای زیادتی ثواب و درجات است و چون خدای تعالی بنده را خیر خواهد ...
باشد هر گاه گناهی کند در عقب آن او را بعقوبت و بلیه خبردار کند تا توبه و استغفار نماید و
... و اگر باشد ... و غضب و عذاب داشته باشد او را استدراج کند یعنی نعمتهای
پی در پی نوازش نماید ... درجه درجه و مرتبه مرتبه ... زیاده شود و مغرور گردد و استغفار ...

یا ارتکاب

لقضای

و به او فراموش کند که حضرت صادق ع فرمود که چند مرتبه از خدای تعالی مسئلت نمودم همیشه
دعایم مستجاب شد مگر سیم استدراج باشد فرمود والله که اگر حمد و شکر کنی استدراج نبود و چون حق
تعالی با بنده نظر رحمت داشته باشد عقوبات گناهانش در دنیا یا در سکرات موت یا در عالم
برزخ متفاوت مراتب گناهان کند تا روز قیامت از گناه پاک باشد حتی آنکه غم و هم و که درت
و اندوهی او را رسد یا خوابی بیند که از آن غمگین شود گناهانش جا برطرف و اگر یکی نظر غضب داشته باشد
حسنای کرده باشد در دنیا نعمت و صحت و فراوان از نیکی مکافات فرماید و عقوبات گناهانش
به قیامت گذارد و بسا باشد که مؤمن گناه عظیم کند که مستوجب عقوبت دنیا و آخرت شود و خدای تعالی
برای مصلحت او عقوبت آخرت را نیز در دنیا تقدیر مصائب و بلایا نموده باشد و چون کثرت عبادت
و طاعتش را ببیند بر او رحم فرموده مصائب و بلایا را بعد از آنکه مقدر شده رفع فرماید و ثواب
آن بلایا را نیز ذخیره روز قیامت کند هیچ گناه را سهل و حقیر نباید انگاشت مثل آنکه گوید گناه میکنم
بعد از آن استغفار خواهم کرد یا گوید کاش گناه میداشتم یا کاش همه گناهان من مثل این بود ...
گناه و کوچک انگاشته شود امرزیده نشود و هیچ طاعتی مقبول نشود ... اصرار بر معصیت کند و
صغیره که بر آن اصرار کند کبیره شود و خدای تعالی هر بنده را چهل پرده از رحمت پوشیده ...
بر گناهان و عیوبش اطلاع نیابد چون چهل کبیره کند پرده ها همه برخواسته شود پس خدای تعالی ملائکه
فرماید که به بالهای خود او را بپوشند و اگر همان معاصی و قبایح میکرده باشند تا حدی که فعل قبیح کند
و از احسن بیزارد و ترقیق مدح داشته باشد فرماید تا ملائکه بالهای خود را از او بر دارند پس بعد از آن
شروع در بغض و عداوت اهلبیت علیهم السلام کند گناه سه قسمت یکی آنکه البته آمرزیده شود و آن
گناهیست که خدای تعالی در دنیا عقوبت آن کرده و کریمتر از آنست که یک گناه را دو مرتبه عقوبت

بعضی ع

کند که ... در دنیا

پس در آخرت از آن بیامرزد و دویم مظالم عباد اگر چه کسی ظلم دستی بر کسی زند یا حیوانی شاخ دار بر حیوان
بی شاخ کله زند خدای تعالی البته انتقام آن بکشد سیم گناهی که کسی کند و از آن توبه نماید و ترسان
باشد و امید عفو و مغفرت داشته باشد حضرت امام علیه السلام فرمود ما نیز مثل ...
مترسیم و امید مغفرت داریم و با اهل معاصی در مجلس ایشان که قادر بر دفع آن نباشد نباید نشست
که مبادا غضب و عذاب ایشان نازل شود و او را نیز در آن میان فرو گیرد حضرت امام ع ...
پرسید ... دیدم ... معصیت خدا میکنند
باید ترک کنی ... و ترک او نمایی گفت هر گاه آنچه او میکند من نکنم چه ضرر دارد
فرمود نمیترسی که بر او غضبی نازل شود و ترا هم با او بگیرد مبادا که مردی از اصحاب موسی که پدرش از قوم
فرعون بود چون موسی ع رسید ... گرفت و غرق شدند حتی آنکه خدای تعالی جبرئیل را ... فرستاد که چرا
از محل اهل معاصی بیرون نیامد **فصل بیست و دویم در بیان بعضی معاصی و مناهی به سبیل تفصیل از**
اهلبیت طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین که هر که آخرت را ... دنیا ... نشود اگر اختیار آخرت
کند خدا ازو راضی شود و سیئات اعمالش را بپوشد و اگر اختیار دنیا کند هیچ حسنه ... باید
از آتش شود و اول چیزی که سبب معصیت خدا باشد شش چیز است حب دنیا و حب ریاست و حب طعام
و حب خواب و حب راحت و حب زنان ... که محبت دنیا
... ملعونست هر کس ریاست دنیا کند و هر کس اراده آن نیز کند و هر کسی ...
کند ... هرچه از دنیا زیاده ... ملعونست حضرت عیسی ... گذشت که همه اهل
آن ... و ... گشته ...
یکی از ایشان جواب داد ... که چنین ... اطاعت اهل معاصی ...

بود چون فرعونیان بموسی ع رسید
... که پدرش را موعظه نماید
و پیش موسی ع برد چون ... ع

مؤمن ع

و طول امل و خوف قلیل و غفلت از خدا و لهو و لعب فرمود عاقبت شما چون شد گفت در عین
نعمت و عافیت بودیم ناگاه خود را در هاویه دیدیم فرمود هاویه چیست گفت کوههای آتش که
بر ما افروخته اند و هرچه تضرع میکنیم که یکبار دیگر ما را به دنیا برگردانید تا زهد ورزیم و طاعت کنیم جواب
دروغ میگوئید فرمود چرا دیگری غیر تو جواب نداد گفت ایشان همه را بآتش لجام کرده اند
که تکلم نتوانند کرد و من در میان ایشان بودم اما از ایشان نبودم مرا بموی از آن جهنم آویخته اند
نمیدانم خواهم افتاد یا نجات خواهم یافت و هر کس مال حرام کسب کند یا لقمه حرام بخورد یا جامه
حرام بپوشد هیچ طاعت او قبول نشود نه فریضه و نه نافله ... و هرچه
مال ازو بماند توشه جهنمش باشد و هرکس ... و آنکه که مال را از کی ... خدا ...
نکند از هر جا که بجهنم رود و هر کس ... باشد و از ترس خدا دست بردارد خدای تعالی او را
دوست دارد و رحمت خود را شامل او کند و از اهل بهشت گرداند و ترک یک لقمه حرام بهتر است
از دو هزار رکعت نماز و در دیگری انکه مال حرام ... برابر است با هفت حج مقبول خدای تعالی ...
... باشد و ربا هفتاد جزو است
سهل ترین آن مثل آنست که کسی با مادر خود در خانه خدا زنا کند و یکدرهم ربا بدتر است
از هفتاد زنا که با خویشان محارم کند و خاله باشد و هیچ عبادت افضل از عفت بطن و فرج نیست
که از حرام حفظ کنند و هر کس از مال یتیم چیزی بخورد به دو عقوبت معذب شود یکی در دنیا که خدای
ظالمی بر او و بر اولادش مسلط گرداند دویم در آخرت بآتش جهنم و در هیچ خانه خیانت یا دزدی
یا زنا یا شرب خمر راه نیابد مگر آنکه برکت از آن خانه زایل گردد و خراب شود و هر کس ...
... چهل روز نمازش مقبول نشود و اگر بمیرد کافر باشد و اگر یکبار دیگر بیاشامد

خدای از چرک ... که در جهنم از فروج زنان زانیه ... باشد و اگر مداومت بر آن کند
مثل بت پرست باشد و شراب خوار روز قیامت رو سیاه و ازرق چشم دهنش کج شده و لعاب
دهنش روان گشته ... که اهل محشر ... و ترسند و حضرت
پیغمبر صلی الله ... کس را در شراب لعن فرموده که آنکه ... و کسی که می فروشد و کسی که بخرد
و کسی که برای ... و کسی که ساقی باشد و کسی که ... و کسی که برای کسی برد و بایع و مشتری و کسی که
قیمتش بخورد و فرموده با شارب الخمر مجالست مکنید و دختر با ... و از او ...
... و بر جنازه اش حاضر مشوید کسی از حضرت امام جعفر صادق پرسید
که مردی از ... شما است اما شراب میخورد فرمود اگر بمیرد بر او نماز نکنید و هر کس شراب
یا مسکری دیگر ... شود خدای تعالی او را سیصد و شصت نوع عذاب کند و
هر کس ... شراب یا مسکری دیگر بخورد خدای تعالی او را از حمیم جهنم بیاشاماند و حمیم آبیست
در جهنم که چون نزدیک آرند هنوز بر لب نگذاشته از شدت حرارتش پوست اندازد و هر کس
... شراب یا مسکری دیگر ... باشد که در چشم کند ... از آتش ...
و هر کس ترک شراب کند نه برای خدا بلکه برای مصلحت خود خدای او را شکر کند و از رحیق مختوم بیاشاماند
که شرابیست خاص ... بهشت که خدای تعالی سرش را بمشک مختوم ساخته و برای دوستان
خود مقرر نموده و از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست که چون سر مبارک امام حسین را نزد
یزید علیه اللعنة والعذاب ... بر روی ... افتند و بر روی آن
... فقاع ... بر زمین ... پس هر کسی ...
از فقاع و شطرنج ... لعنت کند گناهانش همه آمرزیده شود اگر چه مثل ...

اجتناب کند و هر کس چون نظرش
بر فقاع و شطرنج ... ع

اسمان باشد و نیز مرویست که در هر شب در ماه مبارک رمضان خدای تعالی جمعی بسیار از بندگان را
آزاد کند مگر کسی که افطار بر مسکری کند یا صاحب شطرنج یا صاحب بربط باشد و هرچه بان قمار
کنند مثل آن بود و شیخ صدوق رحمة الله در کتاب من لا یحضره الفقیه گفته که نرد شدیدتر است
از شطرنج و داشتن شطرنج کفرست و بازی کردن شرک و تعلیمش کبیره موبقه و سلام بر کسی که بازی
کند معصیت است و نظر بر آلات آن مثل نظر بر فرج مادر و هرچه بان قمار کنند مثل این باشد حتی بازی
انگشتر و گردکان و غیر آن و هر کس صنج بزند شیطان با او رفیق شود و ملائکه بگریزند و از حضرت
امام محمد باقر علیه السلام مرویست که وقتی که آدم علیه السلام رحلت نموده ابلیس و قابیل شماتت او
نموده با هم اسباب لهو و لعب اختراع کردند بعد از آن فرمودند هرچه ازین قبیل ظاهر باشد که مردم
از آن ملتذ شوند مثل آن بود و در خانه که چهل روز بربط نوازند شیطان قفند نام بر و مسلط گردد
که هر عضو خود را بر عضو آن گذارد و دیگر باکی از آن غیرت و حیا از او زایل شود و باک ندارد که زنانش چه
کنند و بر او انکنند و نواختن عود و امثال آن نفاق در دل رویاند چنانکه آب گیاه را و احادیث بسیار
روایت شده که نکاح را علانیه کنید و در آن دف بزنید و شنیدن لهو و لعب و دف بزنان در عروسی
رویاند چنانکه آب گیاه را و اهل مجالس از معصیت این نباشند و دعای ایشان مستجاب نشود و خدا
بایشان نظر نکند و فرشته داخل نشود و دف از جمله چیزها نیست که خدای تعالی فرموده که برای اهل آن
عقیم مهیا ساخته و در بهشت درختی است که خدای تعالی باد را امر کند که از او حرکت و بهترین نغمه
که هیچ گوشی مثل آن نشنیده باشد مترنم شود برای جمعی که در دنیا از دف منزه باشند و کسی که از آن
اجتناب کرده باشد از شنیدن آن محروم باشد و نیز مرویست که کنیزکان مغنیه ملعونند و خوش آواز
کسی که از ایشان بخوانند و بیع شان حرام و شراء شان حرام و تعلیمشان کفرست و شنیدن ایشان

نفاق قیمت شان سحت است و حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرموده که گوش بهر کسی که فرا داری بنده او
کرده باشی پس اگر حق گوید از خدا گوید عبادت خدا کرده باشی و اگر باطل گوید از شیطان گوید
عبادت شیطان کرده و احادیث بسیار ریزد در مدح صوت حسن و ترتیل قرآن بصوت خوش و جهت
ترنم وارد شده و مثل آنکه خوب نغمگیست صوت حسن و هیچ پیغمبری مبعوث نشده مگر با آواز خوش
و مثل آنکه ائمه علیهم السلام از همه ناس خوش آوازتر بودند و اگر امام اندکی از حسن صوت خود
اظهار کند هیچکس تاب نمی آرد و حضرت سجاد چون تلاوت قرآن میفرمود و بسیار بودی از حسن صوت
بیهوش میافتادند و مثل آنکه قرآن بحزن نازل گشته بحزن تلاوت کنید و در قراءت قرآن
ترجیع صوت کنید خدای تعالی دوست میدارد صوت حسن را که ترجیع کند و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
فرموده قرآن را بالحان عرب بخوانید و بالحان اهل فسوق و کبائر مخوانید و بعد از من جمعی بیایند
که قرآن را بترجیع غنا و نوحه ترجیع کنند دلهای ایشان و جمعی که ایشان را خوش دارد برگشته است
کسی از حضرت صادق علیه السلام سؤال نمود از خریدن جاریه خوش آواز فرمود قصوری نیست اگر
بکری ترا بیاد بهشت اندازد و نیز احادیث بسیار آمده که باکی نیست در کسب مغنیه که در عروسیها
باشد نه مثل نایحت که مردان بر ایشان وارد شوند پس از مجموع این احادیث معلوم است
که نغمه دو قسمت یکی مذموم و حرام که غنا است و توعیدات و عقوبات بران وارد شده
دویم ممدوح و حلال که مستحب و رخصت در شان آن آمده اما در تحقیق معیار حلال و حرام
مختلف گشته اند اما آنچه این حقیر از ظاهر قرآن مجید و مجموع این احادیث وارده در این باب
استنباط نموده این است که معیار حل و حرمت حق و باطلیت اوست هر نغمه و صوت
و تقطیع و تصنیعی که سبب دوری و غفلت از خدا و رغبت بدنیا و خفیف آن شهوات و لذات

دنیوی دارد و دعای باطل و خیالهای فاسده و مجلسی که مجلس باطلی باشد مذموم و حرامست و هرچه
متذکر رقت قلب و اشک چشم و دل سردی از دنیا و شهوات و شوق آخرت و باقیات
صالحات و مجلس که مجلس حقی باشد ممدوح و حلال است چنانکه بعضی از احادیث مذکوره مثل امر
بتلاوت قرآن بحزن و بیهوش گشتن مردم از صوت امام علیه السلام و امر بالحان عرب و نهی
از الحان اهل فسوق و یاد آوردن بهشت و رخصت کسب مغنیه در عروسی ظاهر قرآن و
سایر اخبار بسیار نیز غیر آنکه مشعر است بران از آنجمله تعبیر از غنا حرام بلفظ لهو و لغو
و قول زور که در قرآن و احادیث بسیار واقع شده و از آنجمله اخبار بسیار که از ائمه
اطهار علیهم السلام سؤال کردند از غنا فرمودند روز قیامت که خدای تعالی حق و باطل
از هم جدا کند غنا در کدام طرف باشد سایل گفت در طرف باطل فرمودند خود حکم کن
و از آنجمله که جمعی از امام علیه السلام از غنا سؤال نمودند فرمودند شما اتقیاء کرام باشید
با باطل چه کار است والله اعلم ثم الراسخون فی العلم چون این جمله دانستی بدان که آنچه
گفته شد در غنا نتوان گفت چنانکه بعضی نادانان توهم میکنند زیرا که اصل حدا مطلق
در دین مبین حرامست و هیچ یک از انواع از رخصتی نیست که لاف آواز خوش که اصل
آن مطلق حق تعالی نیست بلکه در اصل آن حلال و حرام آنچه گفته شد توان نمود و نیز
باید دانست که صوتی که اصلش حلالست گاهی بالعرض حرام شود مثل آنکه مقرون بلهو
و ساز باشد و نظیر آن طعام حرامست که اصلش حلال است و بالعرض حرمت ناخذه حرام گشته
و اینها بانکه معیار شناختن صوت حلال و حرام اینست که در اکثر طبایع اول مرتبه
تهییج حقی یا باطلی کند اگرچه گاهی در بعض طبایع یا بسبب عادت در یافت خلاف آن

هر دو قسمت چنانکه احادیث مذکوره
صریح است و از آن پس فرق در میان
حلال و حرام م‍

چنانکه معیار خوبی و بدی در طعوم و روایح اینست که اکثر طبایع را اول مرتبه خوش آید
یا بد آید معتبر نباشد والحمد لله رب العالمین و چون زنا شایع شود موت فجات و اوجاع غریب
که قبل از آن در میان ایشان نبود شایع شود و زانی را خدای تعالی شش عقوبت کند سه در دنیا
که نور از رویش برود و بفقر مبتلا شود و اجلش نزدیک گردد و سه در آخرت غضب خدا و تلخی
حساب و خلود در آتش و نیز مرویست که سیصد هزار در از جهنم بقبر او گشوده شود و کژدمهای
آتشین و عقارب و حیات از دوزخ آیند و عذابش کنند تا روز قیامت و بعد از آن بدوزخ
برند و چون روز قیامت زانیان محشور شوند بوی در غایت عفونت از فرج ایشان آید که
همه اهل محشر متاذی شوند و هیچکس نداند مگر آنکه ایشانرا لعن کنند و هر که با زنی نامحرم مکالمه کند
بهر یک کلمه که گوید هزار سال در دوزخ محبوس گردد و اگر زن برغبت خود اطاعت کند هرچه در میان
ایشان کنند در کتاب عمل گناه مرد باشد و اگر مجبور باشد گناه او نیز بر مرد نوشته شود و هر که
چشم از نگاه حرام پر کند خدای تعالی آن چشم را از آتش پر کند و هر کس زنی نامحرم در آغوش
او را با شیطانی در زنجیر آتشین کند پس در آتش اندازند و هر کس از زنان مردم عفیف باشد مردم
نیز از زنان او عفیف باشند و هر کس از عقب زنان مردم رود مردم نیز از عقب زنان
او روند و هر که با مردم معامله کند با وی چنان معامله کنند حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
فرمود با فلان طایفه تزویج کنید که مردان شان عفیفند زنان شان نیز عفیفند و با فلان
طایفه تزویج مکنید که مردان شان عفیف نیستند زنان شان نیز عفیف نیستند و هر کس که
نظر بر زنی نامحرم افتد و چشم از او بگرداند هنوز چشم برهم نزده باشد که خدای تعالی او را حوریه
عطا فرماید که لذتش دریابد و از حور العین بر ایشان تزویج نماید و هر کس که اطاعت کند با زنی حرام یا با مردی

هیچ فریضه و نافله از و مقبول نشود و از عفونت وی کی از اهل محشر متاذی باشند و کی
باشد و بر استبرق حریر بهشت ننشیند کسی که با او لواطه کند هر که کسی را که باشد اعتنا با حق بکشد چنانچه
که جمیع مردم را کشته باشد و جزایش جهنم بود و خدای تعالی مقتول را از همه گناهانش پاک کند و همه را
بر قاتل نهد و سر کشتن این مردم از خدای تعالی کیست که کسی را ناحق بکشد یا بزند و اگر اهل سموات
وارض در قتل مسلمی شرکت کنند روز قیامت مقتول از و مطالبه خون کند و هر کس با مومنی در نفاق
رفاقت کند و خیر او را در آن ملاحظه نکند با خدا و رسول و ائمه اطهار صلوات الله علیهم
خیانت کرده باشد و ایشان روز قیامت با او مخاصمت کنند و هر کس مباشر کاری برای
مومنان شود و از اضایع کند خدای تعالی او را ضایع کند و هر کس والی و امیر جمعی شود اگرچه
همین ده کس باشند و میان ایشان عدل نکند روز قیامت سر و دست و پا بسته در سوراخ
قاسی کرده محشر آید و هر والی که از رعیت حوایج ایشان را پنهان کند خدای تعالی روز قیامت
از و و از حوایجش اعراض کند و اگر در کار رسانی از ایشان هدیه بگیرد خیانت کرده باشد و
در حکم حق میان ایشان رشوه بگیرد مشرک باشد و اول کسی که داخل جهنم شود پادشاهی باشد
که با رعیت عدالت نکند و صاحب مالی که حق مال را ادا نکند و فقیری که فاجر باشد و هر کسی بر کسی ظلم
کند خدای تعالی و را بران یاد در نفسش یا در مالش یا در ولدش یا در ولد ولدش مواخذه نماید و ظلم
در دنیا ظلمات است در آخرت و بر صراط یاری است که هیچکس با مظلمه از آن نتواند گذشت
و هر کس مال کسی را بظلم و غصب بگیرد خدای تعالی از وی رحمت بگرداند و هیچ طاعت و حسنه
از و قبول نفرماید و در نامه عملش ثبت نکند تا آنکه توبه کند و هر کس ظالمی را در ظلم معاونت
و حمایت کند خدای تعالی ظالمی را بر و مسلط گرداند و در حال که مظلوم باشد دعایش مستجاب

شریک باشند و بآن راضی باشند
خدای تعالی همه را سر از یر در دوزخ
افکند و هر کس بکلمه اعانت قتل
مسلمی ح

نشود و در آن ظلمی که بر وی شده و اجر نداشته باشد و هر کس اعانت ظالمی کند در گناهش شریک باشد
و با او محشور شود و حتی کسی که بیعت دهد و دواتش کند یا مدتی بر ایشان بنشیند یا سر کیسه ببندد و کسی که بمعنی
بظلم باشد مثل ظالم بود و خدای تعالی در زمان پادشاهی جبار به پیغمبری وحی فرمود که باین پادشاه بگو
که من ترا پادشاه نکردم که خون مردم بریزی و مالشان بگیری ملک بتو دادم که بداد مظلومان برسی
و من از مظلمه ایشان نخواهم گذشت اگرچه کافر باشند و هر کس سلطانی را بر جور دلالت کند یا ظالمی را
مستولی ظلم گرداند در دوزخ قرین هامان باشد و هر کس صبح برخیزد و ظلم کسی در خاطر نداشته باشد
گناهان آن روزش آمرزیده شود و هر کس با مخالفین و ظالمین مقاربت کند و ملازمت ایشان نماید
از خدای تعالی دور شود و هر که با ایشان نزدیکتر از خدا دورتر باشد و خدای تعالی ورع از دلش بیرون برد
و حیرانش گرداند و حضرت صادق ع فرمود حق است بر خدای تعالی که شما را در آخرت با کسی رفیق گرداند
که در دنیا او را دوست داشته اید و کسی از آنحضرت علیه السلام پرسید که شیعیان از پریشانی گاهی کارها مثل
بنا و عمارت و حفر نهر و باغبانی برای مخالفین میکنند فرمود اگر تمام مدینه را بمن دهند که برای
ایشان سر کیسه ببندم و قلمی نویسم که اعوان ظالمین روز قیامت در سراپرده های آتش باشند تا
که خدای تعالی میان عباد حکم کند و هر کس صاحب سلطنتی را برای طمعی مدح کند در جهنم قرین و
و هر کس پیش صاحب سلطنتی یا مخالفی برای طمع تذلل و افتادگی کند خدای تعالی او را ذلیل
گرداند و برکت از وی بردارد و اگر با آن مال حج یا عتق رقبه یا سایر وجوه بر کند اجر نیابد امام
علیه السلام روایت آمده و اگر از مخالفین و اهل جور مالی که رسد بی آنکه او در آن سعی و تذلل کند
حلال باشد و در روایات دیگر آمده که مالی از ایشان بهر نحو بدست آید خمس از ان بفقرای شیعه بدهید تتمه
بر شما حلال باشد و کسی بخدمت حضرت امام محمد باقر ع عرض داشت که هیچ در دیوان مخالفین بود

کرده ام هیچ کفاره داشته باشد فرمود نه تا حق هر کس را بصاحبش نرسانی و کسی بحضرت صادق ع
عرض نمود که من در دیوان بنی امیه مدتها نویسنده بودم و مال بسیار از ان بدستم آمده
که چشم از ماخذش پوشیده ام فرمود اگر ایشان نویسنده و خادم و حشم نیابند کی بر ما
دست یابند و حق ما را غصب کنند گفت از آنچه کرده ام مخرجی داشته باشم فرمود اگر بگویم
میکنی گفت بلی فرمود از هرچه در آن عمل تحصیل کرده بیرون رو و هر کس را می شناسی حقش را
بده و هر کس را نمیشناسی برایش تصدق کن من برای تو ضامن بهشت شوم پس آن مرد
چنان کرد حتی لباسی که در بدن داشت بیرون کرد تا آنکه آشنایان در میان خود
برایش قوت و لباس توجیه کردند و اندک وقتی بعد از آن بیمار شد یکی از اصحاب آنحضرت
بعیادتش رفت چشم باز کرد و گفت والله که آنحضرت بوعده خود وفا نمود و رحلت کرد و آن شخص
بخدمت آنحضرت رسید فرمود که مرا بدید فرمود والله که بوعده وفا کردم و هم از ایشان علیه السلام روایت
آمده اگر کسی بملازمت مخالفین و ظالمین مبتلا شده کفاره اش آنست که قضای حاجت مومنان
و رفع ظلم از ایشان و ایصال نفع بایشان کند تا حسنه و برابر سیئه باشد و چون ترک امر
معروف و نهی منکر شایع شود خدای تعالی بایشان غضب کند و چون بخیل و وزن نقصان کنند
بفقر و قحط و جور سلطان مبتلا شوند و چون منع زکوة کنند زمین منع خیرات و برکات خود
مثل زرع و ثمار و معادن کند و چون قطع ارحام کنند اموال بدست اشرار منتقل شود
و هر کس صورت حیوانی بسازد روز قیامت خدای تعالی عذابش فرماید که در آن صورت روح
بدمد و نتواند و فرقی که میان سایه دار و بی سایه مشهور است اصلش در حدیث معلوم نشد
و هر کس غضب بر او مستولی باشد ربقه اسلام از و منخلع بود و با عرب جاهلیت محشور شود و هر

و حضرت امیرالمومنین صلوات الله علیه فرمود
تمام اعمال بر و جهاد در راه خدا در پیش
امر معروف و نهی منکر مثل اینست که کسی
بر روی دریای عظیمی تف کند و افضل
از آن کلمه حقی است که در پیش حاکم
جابری گفته شود ح

از روی غضب بمومنی کند که او را بترساند خدای تعالی بغضب خود او را بترساند و هر کس که ذره
کبر در دلش باشد داخل بهشت نشود و متکبران روز قیامت بصورت مور محشور شوند و اهل محشر
پا بر ایشان گذارند و پامال باشند تا آنکه خدای تعالی از حساب خلایق فارغ شود و در جهنم
موضعیست برای متکبران که سقر نام آنست از شدت حرارت شکایت کرد و اذن خواست
نفسی کشید از نفس او تمام جهنم بسوخت و بغی و سرکشی صاحب خود را میکشد تا بجهنم ابلیس بکبر
خود گفت بهتر در میان انسان انگشیه که برابر است با شرک و هیچ چیز بهتر زیادتر
چیزی نکند مگر آنکه خدای تعالی ذلیلش گرداند و حب ایمان را بسوزد چنانکه آتش هیمه را و اگر
بقدر خردلی عصبیت در دلش باشد با کفار جاهلیت محشور شود و هر کس تعصب کند ربقه ایمان
از گردنش منخلع شود و آفت حسب فخر است روزی کسی در خدمت حضرت امام محمد باقر ع
میگفت من فلانم و صاحب حسب عالی و در قوم خود عزیز و بزرگ بودم فرمود چه منت حسب
بر ما مینهی خدای تعالی با ایمان بلند گردانیده هر که مومن باشد و بکفر ذلیل گردانیده هر که کافر باشد
و هیچ کس را بر کسی فضلی نبود مگر بتقوی و هر کس با مردم بدو رو و بدو زبان معاشرت کند
روز قیامت او را دو زبان از آتش باشد و حضرت امیرالمومنین صلوات الله علیه فرمود اگر نه مکر
و خدعه در جهنم میبود من از همه کس مکارتر بودم و مروی است که همین عیب بس است آدمی را
که عیوب مردم را ببیند و از عیوب خود چشم بپوشد و عیب کند دیگری را بر صفتی که خود
ترک آن نتواند کرد و بهمنشین در آنچه بر کار نه ورزد و بدترین صفات آنست که عیوب و خطاهای
مومن را حفظ کنی تا روزی بر آن سرزنش و تعییرش کنی و هر کس در پی عیوب مسلمین باشد خدای
در پی عیوب او باشد تا رسوایش کند و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود عیوب بسیار داشتند

چون از عیوب مردم خاموش بودند خدای تعالی مردم را از عیوب ایشان خاموش کرد
تا آنکه مردند و عیبی از ایشان در میان مردم نبود و جمعی دیگر هیچ عیب نداشتند عیب گوئی
مردم کردند خدای تعالی عیب چند از ایشان اظهار نمود که پیوسته با آنها مردم افتادند تا از دنیا
رفتند و هر کس بدی و معصیتی از کسی افشا کند چنانست که خود او کرده باشد و هر کس مومنی
را بچیزی سرزنش کند از دنیا نرود تا خود بآن مبتلا شود و خدای تعالی در دنیا و آخرت
او را سرزنش کند و مرویست که مومن از نور عظمت و جلال خدا مخلوق گشته هر کس بر او طعن زند
بر خدا رد کرده باشد و شریک شیطان باشد و مرویست که اگر کسی بر مومن طعن کند به بدترین
وجهی بمیرد و هر کس از مومن چیزی روایت کند که باعث خفت او باشد در نظرها خدای تعالی
او را از ولایت خود بیرون کند و بولایت شیطان اندازد و شیطان نیز قبولش نکند و هر کس بمعصیت
مومنی شماتت کند از دنیا بیرون نرود تا بآن مبتلا شود و هر کس مومنی را غیبت کند
چنانست که گوشت میت او را بخورد و روز قیامت از دهنش بوی آید بدتر از بوی جیفه
که اهل محشر همه از آن متاذی شوند و از جمله آنان باشد که خدای تعالی فرمود جمعی که میخواهند
معصیت در میان مومنان شایع شود بعذاب الیم معذب باشند و هر کس غیبت مومنی
شنود و قادر بر اعانت او باشد و نکند خدای تعالی در دنیا و آخرت ذلیلش گرداند و اگر ترک
نکند گناهش هفتاد مرتبه ثقیل‌تر باشد که غیبت کرده و اگر اعانتش کند و غیبت را
از او دفع نماید خدای تعالی هزار نوع بدی در دنیا و آخرت از او دفع کند و از آتش آزادش کند
و غیبت آنست که صفتی را که در او باشد و او خود پنهان نگاه دارد و مردم ندانند ذکر کند
و اگر خود پنهان ندارد غیبت نباشد و اگر آن صفت در او نباشد بهتان باشد و هر کس

مومنی یا مومنه را بهتان کند روز قیامت بر سر تلی از آتش نگاه دارند تا از گناه پاک شود
از آتش ع
و بهشت حرامست بر کسی که عیب مومنان گوید و سخن چینی کند تا میان ایشان فتنه افکند
چهار کس اهل جهنم را آزار کنند و از حمیم جهنم بیاشامند که اهل جهنم از ناله و افغان ایشان زاری کنند
و گویند ایشان چه کسانند که ما را با اینهمه عذاب آزار میکنند پس یکی از ایشان گوید آنکه در تابوت
آتش است کسی است که اموال مردم بر گردنش بود و ادا نکرده از دنیا رفته و آنکه در هم نشسته
و آنکه رو در دنیا احتیاط در دامن کشیده از بول جنابت و نجاسات نمیکرد و آنکه چرک و خون از
دهنش روانست سخن مردم حکایت میکرد و میان ایشان فتنه می‌انگیخت و آنکه گوشت
خود میخورد غیبت و نمامی میکرد و هر کس با مومنان بد گمان باشد ایمان در دلش بگدازد مثل نمک
در آب و هر کس مومنی را از حاکم بترساند و از آن حاکم ضرری باو رسد جزایش جهنم باشد و اگر ضرری نرسد
بر مومنی خدای تعالی تازیانه آتش بر او زند و اگر حاکم بر او ضرر رساند روز قیامت اعضا برش
جداش غل و زنجیر محشور شوند تا بجهنم روند مگر آنکه توبه کند و هر کس تازیانه یا چوبی
در دست گیرد و پیش حاکم حاضر باشد خدای تعالی از اژدها ماری کند که طولش هفتاد ذراع باشد
در روز قیامت بر او مسلط گرداند و خدای تعالی فرموده هر کس متعرض مومنی شود در وقت
از رحمت من با غضب باشد و هیچ کس از ستم بغیر خدای تعالی خوف و قسم بخدای تعالی
نیز برای هر مطلب سهل اگر چه راست باشد نباید خورد که موجب استخفاف بعظمت آن جناب است
عز ذلک و هر کس حق مومنی را حبس کند و بی عذر تاخیر نماید برکت از او برود و حرام شود و هر که
که تاخیر کند مثل وارثی بر او نویسند و روز قیامت پانصد سال در راه پای دارند تا عرقش
از موقفش روان شود و منادی ندا کند اینست ظالمی که حق مومن را حبس کرده و بعد از آن

و اگر ضرر بیابد در جهنم با فرعون و آل فرعون در جهنم
باشد

پس باتش امر فرمایند و هر کس نیت ادای دین نداشته باشد مثل دزد حرامی بود و همچنین کسی که
ترک زکات کند و کسی که مخورد حق را و اگر کسی نیت ادای دین داشته باشد دو ملک از جانب
خدا بر او موکل شوند که محافظتش کنند و اعانتش نمایند و اگر نیتش در ادای دین کوتاهی کند ملکین نیز
بقدر آن در اعانتش کوتاهی کنند و چون کسی در راه خدا کشته شود قطره اول که از خونش بریزد
گناهان همه او آمرزیده شود مگر دین که کفاره ندارد مگر ادای آن یا آنکه صاحب حق حلال کند
یا کسی بعهده خود گیرد و صاحب حق راضی شود و هر صاحب دینی که مهلت دهد مدیون را ماهیان
آب زمین و ماهی دریا بر او صلوات فرستند و اگر آزرده برگردد و حال آنکه قادر باشد بر ادای
حق او را حبس کند ظلمی بر او نوشته شود و رضای طلبکار باید خواهی کند و هر که بر اجیر در اجرت ظلم
کند بوی بهشت بر او حرام شود و هر کس اجیر را از نماز جمعه منع کند گناه هر دو با او باشد و اگر مانعش
نشود در ثوابش شریک شود و در دادن اجرت اجیر تعجیل باید نمود و مرویست که تا عرقش خشک
نشده باشد که اجرتش را بدهید و پیش از آنکه اجرتش را مقاطعه کنند کار نباید فرمود و هر چه که او
هر چه بدهید راضیم و مضایقه ندارم و تا کیله بیع در دین او آورده شده و هر کس شهادت ناحق
دهد با منافقین در درک اسفل جهنم باشد و بزبانش بر آورند و هر که کتمان شهادت کند خدای تعالی
در میان اهل محشر گوشتش را بدندان خود بخورانند و زبان خود را بخایند و باشد تا بجهنم رود و
کیل و وزن محکم است و تسبیح سودا کند و وقت ساق و قدم هر دو از عبادت وانی که پیش از این بکار
هر چه دیروقت بسبب ضعف نقصان باید بر آن حساب و عذاب کنند و هر کس در معصیت خالق
اطاعت مخلوق کند رضای دیگری را از دین خدا بیرون رود و خدای تعالی چنان کند که هر کس حق
میگرد او مذمتش کند و مومن گناه کند بهتر است از آنکه بعمل و عبادت عجب ورزد و اگر نه چنین بودی

اینست که اگر مقدور باشد حقش را
ادا کند و اگر مقدور نباشد بحلالیت
و همواری مع

خدای تعالی هرگز مومن را بگناه مبتلا نکردی و حضرت امام علیه السلم فرمود عابدی و فاسقی باهم
بمسجد رفتند چون بیرون آمدند عابد فاسق و فاسق صدیق بود زیرا که عابد بعبادت خود مغرور
و معجب و فاسق از معصیت خود ترسان و پشیمان بود و استغفار مینمود و نیز فرمود عالمی از عابدی
پرسید که عبادت تو چونست گفت کسی از مثل منی سوال عبادت کند من چندین سالست
عبادت میکنم پرسید که گریات چونست گفت آنقدر که اشک از چشمم روانست عالم گفت اگر خندان
و ترسان بودی بهتر از آن بود که معجب و گریان باشی که چون کسی بعمل خود معجب و گریان
باشی که چون کسی بعمل خود معجب شد و از خود راضی باشد هیچ عمل او مقبول نشود این بود ذکر بعضی
معاصی و ذل آن و بعضی نیز در فصول سابقه گذشت و بعضی نیز در مباحث خود انشاء الله بیاید
نعوذ بالله برحمت الله من جمیعها **فصل چهاردهم در دوای معاصی و سیئات**
مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلم که هر علتی را دوائیست و دوای ذنوب استغفار است
و استغفار بهترین دعاست گناهان را بریزد مثل برگ از درخت و هر کس استغفار بسیار
کند نامه عملش را نورانی و درخشان بالا برند خوشا کسی که روز قیامت در نامه عملش در پای
هر گناهی استغفاری باشد کسی بحضرت امام محمد باقر عرض نمود که مرا چیزی تعلیم فرمای که چون
بان عمل کنم در دنیا و آخرت با شما باشم فرمود انا انزلنا را بسیار بخوان و لب را
باستغفار تر و تازه دار و نیز از ایشان علیهم السلام مرویست که هیچ شفیعی بهتر از توبه نیست
کسی که از گناه توبه کند چنانست که گناه نکرده باشد و کسی که توبه نصوح کند یعنی بعد از توبه
دیگر رجوع بگناه نکند و اگر ناگاه دیگر خطائی صادر شود باز توبه کند و برگشته و مستحب است
خدای تعالی او را دوست دارد و برحمت خود بپوشد و گناهانش را از یاد ملکین ببرد

و خدای تعالی از توبه بنده خود
بیشتر از آن فرحناک و شاد میشود که کسی در سفر در شب تاریک
زاد و راحله خود را گم کرده باشد
و بیابد ع

و بیگانی که گناه کرده امر فرماید تا گناهانش را بپوشند و دارند تا روز قیامت هیچ چیز
شهادت بر گناه او ندهد و اگر بگناه مصر باشد و ترک نکند و استغفار میکرده باشد چنانست
که بخدای تعالی استهزا کند و خدای تعالی نعمت توبه کند که آن عطا فرموده که اگر یکی از آنرا
بتمام اهل آسمان و زمین عطا فرمودی همه کفایت میبایستندی اگر ایشانرا دوست داشته
و هر کس را خدا دوست دارد و عذاب نکند و دویم آنکه حملهٔ عرش را فرموده برای ایشان
استغفار کنند و دعای ایشانرا البته اجابت فرماید سیوم آنکه وعده فرموده که سیئات
ایشانرا بحسنات بدل فرماید و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که هر کس گناهی معتقد شود
پس خدا را بیاد آورد و از ملائکه کاتبین شرم کند و آنرا ترک کند گناهش آمرزیده شود اگر چه
مثل گناه تمام جن و انس باشد و هر کس معصیتی کند پس در دل از خدای تعالی بترسد و بداند
که خدا قادر است بر عقوبت گناهش بیامرزد و پیش از آنکه استغفار کند و چون متذکر
گناه و آنرا فراموش نکند اگر چه بعد از چهل سال باشد بیاد داده و استغفار کند آمرزیده
شود و چون گناه فرو و آنرا نکند و فراموش کند حضرت صادق فرموده گاه باشد که خدای
تعالی بگناه بنده را ببهشت برد و کسی پرسید یا حضرت چون شود که گناه موجب بهشت شود
فرموده گناه کند و پشیمان شود و همیشه ترسان باشد و با خود دشمن شود و خود را
عتاب و توبیخ کند پس خدای تعالی بر او ترحم فرماید و ببهشت برده و هم از ایشان علیهم السلام
مرویست که هر چیز کیل و وزنی دارد مگر گریه که یک قطره اشک دریاهای آتش را
نشاند و اگر کسی از امتی گریه کند خدای تعالی بگریه او بر آن امت رحمت فرماید و اگر اشک
در چشم پر شود غبار مذلت بر رو ننشیند و اگر روان شود خدای تعالی بدنش را بر آتش حرام

کند و هر یک قطره مثل کوه احد اجر کرامت فرماید و هر قطره در بهشت چشمهٔ آبی عطا نماید
که در اطراف آن شهرها باشد که هیچ چشمی ندیده و هیچ گوشی نشنیده و بخاطر هیچکس نگذشته باشد و
هیچ قطره پیش خدا دوست تر از دو قطره نیست قطره خونی که در راه او بریزد و قطره اشکی در شب تار
از ترس او بچکد هر چشمی روز قیامت گریان باشد مگر سه چشم چشمی که از ترس خدا گریسته و چشمی در راه
او بخوابی کشیده و چشمی که از حرام پوشیده باشد جمعی از ترس خدا بگریند مقامشان در رفیع
اعلی باشد که هیچکس با ایشان در آنجا شریک نبود و حضرت پیغمبر بحضرت امیر المؤمنین صلوات الله
علیهما الطاهرین فرمود یا علی چند چیز ترا وصیت میکنم محافظت نمای و از آنجمله فرمود از
ترس خدا بسیار گریه کن که بهر قطره هزار خانه در بهشت عطا فرماید و هم از ایشان علیهم السلام
مرویست که اگر کسی شبانروزی چهل کبیره از وی صادر شود چون پشیمان شود بگوید اَسْتَغْفِرُ
اللّٰهَ الَّذِی لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ بَدِیعُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِکْرَامِ وَأَسْأَلُهُ
أَنْ یُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ یَتُوبَ عَلَیَّ همه گناهانش آمرزیده شود و چیزی نیست در یک
روز زیاده از چهل کبیره بکند و اگر کسی هر روز صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ بگوید هفتصد گناهش آمر
زیده شود و هر کسی که هر روز زیاده از هفتصد گناه کند خیری در او نبود و نیز مرویست که هر کس
بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِی لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَأَتُوبُ إِلَیْهِ گناهش آمرزیده شود
اگر چه فرار از زحف نموده باشد یعنی از جهاد گریخته باشد که از اعظم کبائر است و نیز مرویست
که هر کس بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِی إِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ خدای تعالی فرماید ای ملائکه
بنده من میداند که گناهش را غیر من کسی نیامرزد گواه باشید که او را آمرزیدم و کسی در
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله از بسیاری گناه شکایت کرد فرمود سجده بسیار کن که سجده گناه

بریزد چنانکه باد برگ را از درخت و در روایت دیگر آمده که سبب بخشش خطیئه‌ها میشود و درجه بلند
کرده و مرویست که کسی در حضور حضرت امیر المؤمنین علیه السلام گفت اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ آنحضرت
فرمود مادرت بر تو بگرید هیچ استغفار را شش شرط دارد اوّل آنکه از کرده پشیمان باشی دوم
آنکه عزم داشته باشی دیگر نکنی سیّم آنکه حقوق مردم را ادا نمائی تا بحکس ... چهارم
آنکه هر فریضه که در آن تقصیر کرده تلافی کنی پنجم آنکه گوشتی که از حرام در بدنت رسته بغم و اندوه
بگدازی تا پوست بر استخوان چسبد و در آن میان گوشت تازه بروید ششم آنکه بدن را
الم مشقت طاعت بچشانی چنانکه لذت و راحت معصیت چشانیدی چون باین شرایط عمل کنی
استغفار کرده باشی و باید دانست که اگر گناه حق الناس باشد استغفار و توبه تنها کافی نیست
چنانکه چند حدیث باین معنی در فصل سابق گذشت که فرمودند که اموال مردم کفاره ندارد مگر آنکه
هر گاه میشناسی حقش را برسانی و هر کس را نمیشناسی از جانب او تصدق کنی و نیز کسی از حضرت
صادق علیه السلام پرسید که اگر کسی غیبت دیگری کرده باشد توبه اش چیست فرمود آنکه دیگر این عمل نکند
و از صاحب غیبت معذرت خواهد و التماس کند که او را حلال نماید گفت اگر حلال نکند چون
باشد فرمود از آن دو حالی بیرون نباشد گفت پس که ستم خواهد رفت فرمود شفاعت پیغمبر صلی الله علیه و آله
و شفاعت ما اهلبیت کن ... بر شفاعت تکیه مکنید که چون کسی ...
والله که تا الم و عذاب و هول جهنم نه بیند شفاعت او در نیابد و امثال این احادیث بسیار
روایت شده و نیز مرویست که اگر کسی تلافی ظلم کرده نتواند برای مظلوم استغفار و طلب آمرزش
کند کفاره آن باشد و اگر کسی را غیبت کرده باشد هر مرتبه که بخاطر رسد برای او استغفار کند
کفاره آن باشد و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه فرمود با کسی که طلب توبه کند و در تشریع

میدانی استغفار کدام است
که دیگر رجوع نکنی بهم

نرسد بهتر آنست که ترک گناه کنی و از آن بیم و توبه و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم **باب
دویم در تنظیف بدن و جامه از کثافات و اخباث ظاهری و
تطهیر جسد و دل از کدورات و احداثات باطنی** و این مجموع ان شاء الله
در دو فصل بیان شود **فصل اوّل در فضیلت نظافت** از حضرت امیر المؤمنین
صلوات الله علیه مرویست که فرمود پاک کنید بدن و جامه را از بوهای بد که
خدای تعالی دشمن دارد کثافات و بوی بد را و نیز فرموده شستن جامه دلگیری میبرد و
جامه برای نماز پاک میکند و از اهلبیت طهارت صلوات الله علیهم اجمعین مرویست
که پاک کردن جامه و بدن از کثافات از جمله اخلاق انبیاست **فصل دویم در آداب
حمام رفتن و آنچه در آنجا باید بجای آوردن** از اهلبیت عصمت علیهم السلام مرویست که چون
داخل حمام شوی پای چپ پیش گذار و بسم الله بگوی و بگوی أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الرِّجْسِ النَّجِسِ
الْخَبِیثِ الْمُخْبِثِ الشَّیْطَانِ الرَّجِیمِ و هر کاری که در حمام یا در غیر حمام کنی از نشستن و بر
خواستن و غیر آن هر چه باشد بسم الله بگوی تا از شرکت شیطان ایمن شوی و در وقت فرو
رفتن آفتاب و میان نماز شام و خفتن بحمام نباید رفت که شیاطین در این دو وقت در زمین
متفرق باشند و چون خواهی جامه بیرون کنی بگو اَللّٰهُمَّ انْزِعْ عَنِّی رِبْقَةَ النِّفَاقِ وَ
ثَبِّتْنِی عَلَی الْإِیمَانِ و باید ازار بستن تا عورت پوشیده باشد از حضرت رسالت پناه صلی
الله علیه و آله و سلم مرویست که هر کس ایمان بخدا و روز آخرت دارد باید بی ازار
داخل نشود و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت شده که چون برهنه شوید عورت
را بپوشید تا شیطان نظر نکند و طمع ننماید و چون بخانه اوّل حمام روی بگوی اَللّٰهُمَّ

فارغ باشد م

حمام م

إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَأَسْتَعِيذُ بِكَ مِنْ أَذَاهُ و چون بخانه دوم رود بگوید اَللّهُمَّ
أَذْهِبْ عَنِّي الرِّجْسَ النَّجَسَ وَطَهِّرْ جَسَدِي وَقَلْبِي و قدری آب گرم بر سر بریزد و قدری
بر پاهای ریزد و اگر تواند جرعه بنوشد که مثانه را پاک سازد و طراوت جمال بیفزاید و الم
بدن بیرون برد و در این خانه اندکی توقف کند و چون بخانه سیوم رود بگوید نَعُوذُ بِاللهِ مِنَ النَّارِ
وَنَسْأَلُهُ الْجَنَّةَ و تا هنگامی که در حمام باشی مکرر همین را بگوی و در حمام آب سرد نوشیدن معده
را فاسد کرداند و سفال بر بدن نمالد که پیسی می‌آورد و بر پاهای نمالد که آب رو میبرد و گل
مصر بر سر نمالد که بی‌غیرت و دیوث کند کان و امثال ایشان باشند نزد که باعث
جذام باشد و شانه بر موی نزند که موی تنک شود و بدن را بکیسه و ملافه ان پاک کند
و نکوزند در میان حمام و نقش بدن را ازیه کند و هر روز رفتن مورث سق باشد و مفوطه
قران مکو انداما اگر عورت پوشیده باشد تنقوری نباشد و مفوطه یاب نزد که در آب
ملائکه باشند و چون بحمام خواهد رود اندک چیزی تناول کند که صفرا و حرارت غلبه نکند
اما اکثر پر نباشد که مزاج و بدن ضعیف شود و گاه باشد که بیم هلاک شود و نظر بعورت
مسلمانان نکند و فوطه نکشاید که مردم عورت او را ببینند که این هر دو ملعون
باشند و هر کس نظر بعورت مسلم کند هفتاد هزار ملک لعنتش کنند و فرزند باید بحمام
نرود که مبادا عورت او را ببیند و در حمام مسواک نکند که دندان ضعیف و بی‌نور
شود و مستحب است نوره نهادن و تا کید بسیار وارد شده شفا نزد و دکند و آفات
و امراض رفع نماید و بدن از کثافات و بوی بد پاک شود و از جملهٔ اخلاق انبیاست
علیهم السلام و سنت آنست که هر ده [illegible] روز نوره بکار برد و یکصد و در نیز روایات بسیار

من النار

که مورث جذام باشد و فوطه
حمام بر روی نمالد

و روایت شده که هر کس ایمان بخدا و روز قیامت دارد موی زهار را زیاده بر مشتی
نگذارد و در روایت دیگر آمده که هر کس ایمان بخدا و روز قیامت دارد موی زهار را
بیش از چهل روز و زنان زیاده از بیست روز نگذارند و زیر بغل تراشیدن اگر نوره کنند
افضل باشد و کندن آن چشم و شانه را ضعیف کرداند و موی زیر بغل را دراز نکند که
در آن شیطان پنهان شود و چون خواهد نوره بکار برد اول بانگشت بر دارد
ببوید و بر سر بینی گذارد و بگوید اَللّهُمَّ ارْحَمْ سُلَيْمَانَ بْنَ دَاوُدَ كَمَا أَمَرَنَا
بِالنُّورَةِ تا بدن را نسوزد و چون نوره گذارد بگوید اَللّهُمَّ طَيِّبْ مَا طَهُرَ مِنِّي وَطَهِّرْ مَا
طَابَ مِنِّي وَأَبْدِلْنِي شَعْراً لَا يَعْصِيكَ اَللّهُمَّ إِنِّي تَطَهَّرْتُ ابْتِغَاءَ سُنَّةِ الْمُرْسَلِينَ
وَابْتِغَاءَ رِضْوَانِكَ وَمَغْفِرَتِكَ فَحَرِّمْ شَعْرِي وَبَشَرِي عَلَى النَّارِ وَطَهِّرْ خَلْقِي وَطَيِّبْ
خُلُقِي وَزَكِّ عَمَلِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَلْقَاكَ عَلَى الْحَنِيفِيَّةِ السَّمْحَةِ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ
وَدِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حَبِيبِكَ وَرَسُولِكَ عَامِلاً بِشَرَائِعِكَ تَابِعاً
لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ آخِذاً بِهِ مُتَأَدِّباً بِتَأْدِيبِكَ وَتَأْدِيبِ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ غَذَوْتَهُمْ بِأَدَبِكَ
وَزَرَعْتَ الْحِكْمَةَ فِي صُدُورِهِمْ وَجَعَلْتَهُمْ مَعَادِنَ لِحِكْمَتِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ هر کس
اینها بگوید پاک کرداند خدای تعالی او را در دنیا از کدورتها و عیبها و گناهان
و بدل کند موی او را بمویی که گناه نکند و بعدد هر مویی که در بدن او باشد فرشته
بیافریند که خدا را تسبیح کنند تا روز قیامت و ثواب آن همه از آن کس باشد و هر یک
تسبیح ملکی برابر است با هزار تسبیح اهل زمین و کمترین که نوره در بدن باشد باید
بگوید لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ که بدن نسوزد و روز چهارشنبه نوره نگذارد که روز

نحس است و بیم برص باشد و روز جمعه نیز در حدیث آمده که نوره گذاشتن موجب پیسی
است و در حدیث دیگر آمده که روز جمعه روز طهور است و کدام طهور بهتر از نوره است و حدیث
دیگر آمده که بعد از نوره حنا بر بدن بمالد دفع مضرت آن کند و چون نوره در بدن تا
دیر نشستن که علت فتق بهم رسد و بعد از نوره تمام بدن را از سر تا پا حنا بمالد و ابتدا از سر
نماید که حنا بعد از نوره دفع پریشانی و دیوانگی و پیسی و خوره ام کند و بوی عرق را دفع
کند و اکله نماید و اکله بفتح الف و کسر کاف علتیست که در هر عضو که حادث شود گوشت آن عضو را
بخورد و کسر الف خارش بدن بهم رسد گوییند و امام علیه السلام واله که در نمک کدام
مراد باشد و مستحب است در هر هفته سر تراشیدن و موی را از بیخ بر کندن که چرک
و شپش کم شود و گردن قوی گردد و چشم جلا یابد و جمال بیفزاید و ابتدا از پیش سر از جانب
راست نماید و بگوید بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّهُمَّ أَعْطِنِي بِكُلِّ
شَعْرَةٍ نُوراً يَوْمَ الْقِيَامَةِ و چون فارغ شود بگوید اَللّهُمَّ زَيِّنِّي بِالتَّقْوَى وَجَنِّبْنِي الرَّدَى
و هر هفته بخطمی سر شستن که امانست از پیسی و دیوانگی و دفع پریشانی کند و روزی
زیاده شود و کثافات پاک کند مرویست که هر کس روز جمعه شارب بگیرد و ناخن بچیند
و سر بخطمی بشوید چنانست که بنده‌ای آزاد کرده باشد و بابرکت سه بار بشوید که دلگیری
برد و روزی بیفزاید و خدای تعالی هفتاد روز وسوسهٔ شیطان را از او دور کرداند
و آن گناه نکند و هر کس گناه نکند به بهشت رود و چون از حمام بیرون آید بسر دستار
ببندد که کوفت و ماندگی از بدن بیرون کشد و سر را بپوشاند خواه در زمستان و خواه
تابستان که امانست از درد سر و چون جامه بپوشد بگوید اَللّهُمَّ أَلْبِسْنِي التَّقْوَى

وَجَنِّبْنِي الرَّدَى و اول پیراهن بپوشد و چون زیر جامه بپوشد بگوید اَللّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِي
وَآمِنْ رَوْعَتِي وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِي ذَلِكَ نَصِيباً وَلَا لَهُ إِلَى ذَلِكَ وُصُولاً فَيَصْنَعَ لِيَ الْمَكَائِدَ
وَيُهَيِّجَنِي لِارْتِكَابِ مَحَارِمِكَ و ایستاده زیر جامه نپوشد که موجب غم باشد و بعقب [illegible]
نپوشد و چون عمامه بر سر بندد یا انگشتری در دست کند بگوید اَللّهُمَّ سَوِّمْنِي بِسِيمَاءِ الْإِيمَانِ
وَتَوِّجْنِي بِتَاجِ الْكَرَامَةِ وَقَلِّدْنِي حَبْلَ الْإِسْلَامِ وَلَا تَخْلَعْ رِبْقَةَ الْإِيمَانِ مِنْ عُنُقِي و چون
کسی از حمام بیرون آمده باشد تحیت کسی بگو طَهُرَ مَا طَابَ مِنْكَ وَطَابَ مَا طَهُرَ مِنْكَ
و اگر کسی بر او تحیت کند بگوید أَنْقَى اللهُ بَالَكَ **فصل سیوم در فضیلت شارب گرفتن و
ناخن چیدن و آداب آن** مأثور است از اهل‌بیت عصمت و طهارت علیهم السلام
که هر جمعه شارب گرفتن و ناخن چیدن امانست از دیوانگی و پیسی و جذام و دفع پریشانی
کند و روزی بیفزاید و تا جمعه دیگر پاکیزه باشد و اگر ناخن دراز نباشد بدیم
کارد و بمالد روایت شده که شخصی بحضرت امام جعفر صادق علیه السلام گفت مردم
روایت میکنند که بعد از نماز صبح بر جای نشستن تا طلوع آفتاب بهتر است برای زیادتی
روزی از مسافرت و تجارت نمودن فرمود ناخن و شارب گرفتن در هر جمعه بهتر از آن
است مرویست که چند روز وحی بر حضرت رسالت پناه نیامد اصحاب از سبب آن سؤال کردند
فرمود چون وحی از من محبوس نشود و حال آنکه شما ناخن نمیگیرید و بندهای انگشتان را از
کثافت پاک نمیکنید روایت شده که زیر ناخن جایگاه شیطان و در آن نهان میشود
و آدمی را وسوسه کند نیز تا حضرت است و ناخن دراز فراموشی آرد و از حضرت رسول صلی الله علیه
و سلم مرویست که هر کس شارب نگیرد دراز نماند شارب را نگذارند که شیطان در آن

پنهان شود و ناخن و شارب گرفتن در روز سه‌شنبه و پنجشنبه امانست از درد دندان و درد چشم
و ناخن چیدن در روز جمعه امانست از ریش شدن انگشت ناخنها و در روز پنجشنبه از درد چشم
فرزند و اگر روز پنجشنبه ناخن بگیرد و یک ناخن برای روز جمعه بگذارد خدای تعالی پریشانی از او
رفع نماید و روایتی آمده که در روز سه‌شنبه ناخن چیدن چهارشنبه کشاد روید و پنجشنبه حجامت کنید
و جمعه بوی خوش بکار برید کسی پرسید از حضرت امام موسی علیه السلام که مردم میگویند ناخن و شارب
در غیر جمعه نباید گرفت فرمود سبحان الله هر روز که دراز شود بگیرد خواه جمعه باشد یا روز دیگر و مردان
ناخن را از بیخ بگیرند و زنان اندک بگذارند روایت شده که برای زینت ایشان بهتر است و هرگاه
روز جمعه ناخن و شارب بگیرد و بگوید بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَعَلَى سُنَّةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللهِ
عَلَيْهِمْ هر ریزه ناخن و مویی که جدا شود همچنانست که بنده آزاد کرده باشد و هیچ بیماری
نکند مگر بیماری که در آن موت او مقدر شده باشد و هر کس روز چهارشنبه ناخن بگیرد و ابتدا
از انگشت کوچک راست کند و اختتام بانگشت کوچک چپ نماید چشمش درد نکند از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
مرویست که در ناخن چیدن ابتدا از انگشت سبابه راست کنید بعد از آن انگشت میان
و همچنین تا انگشت کوچک و بعد از آن انگشت کوچک چپ پهلوی و همچنین بترتیب تا ختم باشد
بزرگ راست و از حضرت امیر صلوات الله مرویست اول انگشت کوچک راست بعد از آن
انگشت میان بعد از آن انگشت بزرگ بعد از آن پهلوی کوچک بعد از آن سبابه بعد از آن
دست چپ اول انگشت بزرگ بعد از آن انگشت میان بعد از آن کوچک بعد از آن
سبابه بعد از آن پهلوی کوچک و سنت است شارب را لب ذکر فتح تا آنکه پیدا شود
و ریش انبیا بگیرند شما عکس آن کنید تا به ایشان شبیه نشوید و این که مشهور است اصحاب

کیفیت برای ریش اصل این احادیث معلوم نیست بلکه در حدیث همین قدر هست که
زیاده از قبضه نباشد که زیادتی در آتش باشد و موی سفید از ریش کندن مکروهست
روایت شده که موی سفید در اسلام نور است در روز قیامت و گرفتن موی بینی
جمال میفزاید و نباید کندن که چشم را ضعیف کند و مستحب است دفن کردن ناخن و
موی از هر جا که باشد و خون در خاک فصل چهارم در خضاب فضایل و دیگر
آداب آن و آداب از اهلبیت طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین مرویست که یک درهم
که صرف خضاب شود افضلست از هزار درهم که در راه خدای تعالی صرف شود و چهارده
فضیلت در خضاب هست بوی دماغ ببرد و پرده چشم جلا دهد و دماغ را ملایم کند و بوی
خوش کند و گوشت دندان سخت کند و بیماری و لاغری ببرد و وسوسه شیطان کم کند
و ملائکه خشنود شوند و مؤمنانرا خوش آید و کافران را غمناک کند و زینت بیفزاید
و خوشبوی باشد و امان از عذاب قبر بود و منکر و نکیر از آن شرم دارند و روایت دیگر
آمده که آب رو بیفزاید و باه را قوت دهد و فرزند را نیکو گرداند و خضاب کردن
ریش کهنه نور است و اسلام و سیاهی نور و اسلام و ایمان و موجب رعب
دشمنان و محبت زنان باشد و مستحبست [illegible] باشد و مستحبست زنان سر را خضاب
نمایند و حیض بسته را الکتابه و دست ایشان باید از حنا خالی نباشد اگرچه همین ناخن
باشد تنها باشد خواه شوهر داشته باشد برای زینت و اگر نداشته باشد یا پیر باشد
برای آنکه دست ایشان شبیه بدست مردان نشود اما استحباب خضاب دست
برای مردان چنانکه مشهور است از احادیث معلوم نیست بلکه از بعض احادیث

و خواه نداشته باشد اگر شوهر داشته باشد

استشمام کراهت آن نشود و چنانکه از حدیث مذکور و حدیثی دیگر روایت شده
که مردی دست را خضاب کرده بخدمت یکی از ائمه طاهرین رفت حضرت فرمود
اگر خدای تعالی دست ترا باین رنگ خلق میکرد ترا خوش می‌آمد گفت نه فرمود دیگر
چه عیب داشت که چنین کردی و جنب و حائض نشاید که خضاب کند که شیطان برایشان
دست یابد فصل پنجم در فضایل موی شانه کردن و آداب آن از اهلبیت
طاهرین علیهم السلام مرویست که موی را پاکیزه نگاه دارید و هر
وقت نماز مستحبست شانه کردن ریش چه دندان را محکم کند و بسیار شانه کردن
سرفه ببرد و روزی بیفزاید و قوت مباشرت زیاده کند و بنا بر استخوان شانه
کردن تب ببرد و سر را باستخوان شانه کردن موی سر بروید و کرم دماغ ببرد
و نشسته شانه کردن قوت دل باشد و ایستاده شانه که ضعف دل آرد و شانه کردن
بعد از هر وضو پریشانی ببرد و چون سر و ریش شانه کند و شانه سینه فرود آرد درد
دل ببرد و چون هفتاد مرتبه شانه بر ریش زند ملک یکچشم و جهل و وز شیطان
دور شود و شانه را بدست راست گیرد و بگوید اللَّهُمَّ سَرِّحْ عَنِّي الْهُمُومَ وَالْغُمُومَ
وَوَحْشَةَ الصُّدُورِ وَوَسْوَسَةَ الشَّيْطَانِ و قل هو الله احد بخواند و چون فارغ
شود بگوید سُبْحَانَ مَنْ زَيَّنَ الرِّجَالَ بِاللِّحَى وَالنِّسَاءَ بِالذَّوَائِبِ فصل ششم در
فضایل سرمه کشیدن و آینه گرفتن و آداب آن از اهلبیت طاهرین علیهم السلام
مرویست که سرمه کشیدن در روز زینت است و در شب چشم را نافع باشد و در وقت
خواب امانست از نزول آب چشم و دهن را خوشبوی کند و نقش با جلی و زماند

و شانه کردن

و سوره الم نشرح

و هر که ایمان بخدا و روز قیامت دارد سرمه کشد و سنگ سرمه چشم را جلا دهد و مژگان
برویاند و قوت دهد و اعانت طول سجود نماید و دهن خوشبو کند و قوت باه بیفزاید
چشمی که ضعف باشد در وقت خواب هفت میل سرمه بکشد چهار میل در چشم راست و سه میل
در چپ و چون سرمه بکشد بسم الله بگوید و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ النُّورَ فِي بَصَرِي وَالْبَصِيرَةَ فِي دِينِي
وَالْيَقِينَ فِي قَلْبِي وَالْاِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَالسَّلَامَةَ فِي نَفْسِي وَالسَّعَةَ فِي رِزْقِي وَالشُّكْرَ
لَكَ اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِي و مستحب است نظر در آینه کردن که اگر کثافتی در روی باشد دفع
کند تا در نظر مؤمنان مکروه ننماید و چون آینه بدست گیرد بسم الله بگوید و دست چپ
گیرد و چون نظر در آینه کند دست راست بر سر و روی بکشد و بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
خَلَقَنِي فَاَحْسَنَ خَلْقِي وَصَوَّرَنِي فَاَحْسَنَ صُورَتِي اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي زَانَ مِنِّي
مَا شَانَ مِنْ غَيْرِي وَاَكْرَمَنِي بِالْاِسْلَامِ و اگر خواهد بگوید اَللّٰهُمَّ حَسَّنْتَ خَلْقِي
فَحَسِّنْ خُلُقِي وَرِزْقِي و چون آینه از دست بگذارد اَللّٰهُمَّ لَا تُغَيِّرْ مَا بِنَا مِنْ نِعَمِكَ وَاجْعَلْنَا
مِنَ الشَّاكِرِينَ فصل هفتم در بیان قضای حاجت و آداب آن چون تقاضای
بول و غایط شود نشاید آنرا نگاه داشتن از اهلبیت طهارت علیهم السلام مرویست که اگر کسی
احتباس بول و غایط کند نشاید نمازش مقبول نباشد و چنان باشد که در دامن داشته
باشد و چون اراده آن کند جائی اختیار نماید که کسی او را نبیند و بول و ترشح نکند و
در سایه‌ها و جاهائی که مردم نشینند و قافله فرود آیند ننشیند که ملعون باشد و در کنار
نهرها و راهها که مردم تردد میکنند و بر در مسجدها و خانها نشاید نشست و در پای درخت

نعمك

در وقتی که میوه در و باشد نشیند که ملائکه در انجا باشند و در قبرستان و آب خواه
ایستاده و خواه روان که در ان بیم دیوانگی بود و در آب ملائکه ساکن باشند و در آب
ایستاده بول کردن فراموشی آرد و چون جای مناسب اختیار نمود و خواهد داخل شود
پای چپ پیش گذارد و بگوید بسم الله و بالله اعوذ بالله من الشیطان الرجس النجس
الخبیث المخبث الشیطان الرجیم و چون عورت را برهنه کند بسم الله بگوید تا شیطان نگاه نکند
در و پشت بقبله و با دو افتاب و ماه که نشیند که بر عورت بتابد نشیند و اگر سهوا رو
بقبله نشسته باشد و در ان اثنا خبردار شود برای تعظیم قبله روی بگرداند همچنانکه از جای خود
برخاسته باشد که کفاره گناه است و در زیر درخت میوه دار استاده بول کردن بیم دیوانگی بود و چون بنشیند
بگوید اللهم کما اطعمتنیه طیبا فی عافیة فاخرجه منی خبیثا فی عافیة و هر که را ملکی موکلست و در آن
دیگر دو ملک داده شده که گردن او را کج میکنند تا ببیند چه نگاه کند و میگویند ای آدمی ازین رزقیست
که بمشقت تحصیل نموده ملاحظه کن تا از کجا بهم رسانی و اخر بچه میشود پس چون نگاه بران کند بگوید
اللهم ارزقنی الحلال و جنبنی الحرام و چون برخیزد دست راست بر شکم بمالد و بگوید الحمد لله
الذی اماط عنی الاذی و هنانی طعامی و شرابی و عافانی من البلوی و در خلا بسیار توقف نکند
که مورث بواسیر باشد و در روایت دیگر حاجت بجای بواسیر وارد شده و هر برهنه نباشد
و انگشتری یا درهمی که بر ان نام خدا نقش باشد در کیسه یا در بغل پنهان کند و مادامی که در خلا باشد
بی ضرورت با کسی سخن نگوید که هر کس در خلا سخن کند حاجتش بر نیاید و در ان حال قرآن نباید خواند
بغیر آیة الکرسی و آیة الحمد لله رب العالمین و اگر آواز اذان بشنود حکایت آن توان نمود و ذکر
خدای کند در همه حال که باشد و مسواک نکند که مورث بوی دهن باشد و چون نظر بر آب کند بگوید الحمد

لله الذی جعل الماء طهورا و لم یجعله نجسا و چون خواهد استنجا کند اول استبرا نماید باین
طریق که از پیش مقعد تا پیش عضو و از انجا تا سر عضو سه مرتبه دست بمالد و سه مرتبه عضو را بفشرد
تا قطرات بول هرچه مانده باشد بریزد که چون استبرا کند بعد ازان هر گاه که رطوبتی ببیند هرچند
بسیار باشد بول نباشد و نباید شست و اعاده وضو باید کرد و در وقت استنجا بگوید اللهم
حصن فرجی و اعفه و استر عورتی و حرمنی علی النار و استنجا بدست راست نکند و
دست راست بر عورت نزند و در دست چپ اگر انگشتری باشد که نام خدا بر او نقش باشد بیرون
کند و چون خواهد بیرون آید پای راست پیش گذارد و بگوید بسم الله و الحمد لله الذی عافانی
من الخبیث المخبث و اماط عنی الاذی **فصل هشتم در فضایل کردن مسواک کردن و ادا**
آن از اهلبیت طاهرین صلوات الله علیهم مرویست که در مسواک **دوازده خصلت** است و سنت انبیاست
علیهم السلام و دهن را پاک کند و چشم را جلا دهد و خدای تعالی را خوشنود میکند و دندان را سفید کند و بیخ
دندان محکم سازد و گوشت آن را قوت دهد و اشتها آورد و بلغم دفع کند و قوت حافظه
بیفزاید و حسنات مضاعف شود و ملائکه را خوش آید و سنت است هر وقت وضو و نماز مسواک کردن
و اقل آن یکدفعه است و دو رکعت نماز با مسواک افضلست از هفتاد رکعت بی آن و مسواک پیش از
وضو باید کرد و اگر بعد ازان کند بعد ازان سه مرتبه دهان بشوید و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
هر شب سه مرتبه مسواک میفرمود و وقت خوابیدن و چون از خواب بیدار میشد برای عبادت
و وقت نماز صبح و فرمود که اگر بدانید که چه قدر منفعت در مسواک هست در وقت خوابیدن
نیز از خود جدا نکنید و مسواک را بر روی دندان استعمال نباید کرد و در حمام و بیت الخلا مسواک کردن
مورث بوی دهن باشد **فصل نهم در فضایل وضو و غسل و آداب آن** از اهلبیت طاهرین علیهم السلام

مرویست که استعمال طهور بسیار کنید که عمر را دراز کند و اگر توانید روز و شب همیشه
با طهارت باشید که اگر کسی با طهارت بمیرد شهید مرده باشد و چون خواهد وضو کند بسم الله بگوید
تمام بدن طاهر شود و همچنانکه گویا غسل کرده و اگر بسم الله نگوید اعضایی که آب رسیده
پاک شود و چون دست بر آب گذارد و بسم الله بگوید گناهانی که با دست کرده همه فرو ریزد
و شیطان دور شود و چون مضمضه نماید خدای تعالی دل و زبان او را بحکمت منور گرداند
و چون استنشاق نماید بوی آتش دوزخ نشنود و چون روی بشوید گناهانی که با چشم و دهن
کرده باشد همه بریزد و در روز قیامت روی او سفید باشد و چون ساعدین بشوید گناهان
از دست راست و چپ بریزد و غلهای آتش بر او حرام شود و چون مسح سر کند خدای تعالی او را
از سیئات پاک کند و چون مسح پا کند گناهان پا همه بریزد و از صراط بگذرد و در روز که
قدمها بلرزد ان بلغزد و چون برای نماز صبح وضو کند کفاره گناهانی باشد که در ان شب
کرده غیر از کبایر و چون برای نماز شام وضو کند کفاره گناهان ان روز باشد سوای کبایر
و اگر وضو داشته باشد و بی انکه حدثی رو دهد تجدید وضو کند خدای تعالی توبه او را تجدید کند
بی استغفار و وضو بر سر وضو نور است بر سر نور و وضو تا جدید دارد هر گاه خواهد تجدید کند
چون نظر بر آب کند بگوید الحمد لله الذی جعل الماء طهورا و لم یجعله نجسا و چون دست
بر آب گذارد بگوید بسم الله و بالله اللهم اجعلنی من التوابین و اجعلنی من المتطهرین و اگر دست
ناپاک نباشد وضو کند سنت است که آب را بجانب راست گذارد و اول ساعدها را تا بند شوید اگر بعد از
خواب یا بول باشد یکمرتبه و بعد از غایط دو مرتبه و بعد از جنابت سه مرتبه و چون مضمضه کند
بگوید اللهم لقنی حجتی یوم القاک و اطلق لسانی بذکرک و چون استنشاق کند بگوید اللهم

وان وضو کفاره گناهان او باشد تا وضوی دیگر

لا تحرم منی طیبات الجنان و اجعلنی ممن یشم ریحها و طیبها و روحها
و چون روی بشوید بگوید اللهم بیض وجهی یوم تسود فیه الوجوه و لا تسود
وجهی یوم تبیض فیه الوجوه و لا تسود وجهی یوم تبیض فیه الوجوه و در شستن روی چشم را بگشاید
که آب وضو بچشم برسد تا آتش دوزخ را نبیند و چون دست راست شوید بگوید اللهم اعطنی کتابی
بیمینی و الخلد فی الجنان بیساری و چون دست چپ شوید بگوید اللهم لا تعطنی کتابی بشمالی
و لا تجعلها مغلولة الی عنقی و اعوذ بک من مقطعات النیران و مرد آب را بر پشت دست بریزد
و زنان بر روی دست و چون مسح سر کند بگوید اللهم غشنی برحمتک و برکاتک و عفوک و چون
مسح پا کند بگوید اللهم ثبتنی علی الصراط یوم تزل فیه الاقدام و اجعل سعیی فیما یرضیک
عنی یا ذا الجلال و الاکرام و چون باین طریق وضو کند و این دعاها بگوید از هر قطره آب فرشته خلق
شود خدا را تسبیح و تقدیس و تهلیل و تکبیر گوید و ثواب آن همه برای آن کس نوشته شود و چون از وضو
فارغ شود الحمد لله رب العالمین بگوید هر کس بعد از وضو و بعد از غسل جنابت بگوید سبحانک اللهم
و بحمدک اشهد ان لا اله الا انت استغفرک و اتوب الیک و اشهد ان محمدا عبدک
و رسولک و اشهد ان علیا ولیک و خلیفتک بعد نبیک علی خلیقتک و ان
اولاده خلفائک و اوصیائک گناهانش همه فرو ریزد مانند برگ از درخت و بعد از هر قطره
از آب وضو و غسل ملکی خلق شود که خدا را تسبیح و تقدیس و تهلیل و تکبیر گوید و صلوات بر محمد و آل
او فرستد و ثواب آن همه از و باشد بعد ازان حق تعالی امر فرماید که آن وضو
و غسل را بمهر الوهیت مختوم گردانند بعد ازان ببرند و بزیر عرش جائی که دست دزدان
و دشمنان شیطان بآن نرسد نگاه دارند تا آنکه روز قیامت باو تسلیم کنند و در بهشت آن قدر

ثواب بدهند که حساب آنرا بغیر از خدا کسی نداند و گناهانش همه آمرزیده شود تا آنکه
نمازش تمام شود و چون آب وضو از او خشک گردد یکحسنه داشته باشد و اگر خشک نکند
بی حسنه و چون غسل جنابت از حلال کند بعدد هر قطره خانه در بهشت برای او بنا کنند و در
غسل جنابت بگوید اللهم طهر قلبی و تقبل سعیی واجعل ما عندک خیرا لی و بعد از غسل
دعائی که بعد از وضو ذکر شده بخواند و در غسل جمعه تاکید بسیار وارد شده و برای هر کس مرد و زن
آزاد و بنده و در حضر و سفر مگر آنکه قطره آبی یا مانعی باشد و در سفر زنان را رخصت ترک آن فرموده
اند و کفاره گناهانست که از جمعه پیش تا این جمعه کرده باشد و سهو و نسیان و افتادنی
که در وضو شده باشد خدای تعالی از برای غسل جمعه تمام نماید و اگر بعد از غسل بگوید اشهد ان لا اله
الا الله وحده لا شریک له و ان محمدا عبده و رسوله اللهم صل علی محمد و آل محمد واجعلنی من
التوابین واجعلنی من المتطهرین طهارت این غسل تا جمعه دیگر باشد و در جائی که آب
در روز جمعه نباشد در پنجشنبه برای جمعه غسل کند و اگر در جمعه غسل نکرده نماز کرده باشد
استغفار کند و دیگر این کار نکند و غسل را قضا کند و اگر وقت نماز باقی باشد اعاده کند
و اگر ترک غسل جمعه از روی سستی نکرده باشد نمازش تمام بود و اگر در جمعه غسل میسر نشود در شنبه
قضا نماید و اگر چند غسل داشته باشد خواه واجب خواه سنت مانند غسل جنابت و جمعه و زیارت
و طواف و حیض و نفاس و غیر آن چون یک مرتبه غسل کند به نیت هر کدام که باشد برای همه
مجزی بود و حائض را مستحب است خواه ان تمتع کرده باشد و خواه نه و اگر همه را نیت قصد کند
و یک غسل کند برای همه مجزی باشد و حائض را مستحبست که در ایام حیض وقت هر نماز وضو
در موضعی پاک نشسته ذکر خدا کند و مستحب است که وضو و غسل بیراب باشد آب وضو یک

بقدر یکچاریک و آب غسل بقدر یکمن بوزن تبریز باشد و نیز مستحب است که آب پاکیزه باشد و متعفن و
کثیف نباشد **فصل سیم در فضایل بوی خوش و آداب استعمال آن** از اهلبیت طاهرین
صلوات الله علیهم اجمعین مرویست که دو رکعت نماز با بوی خوش افضلست از هفتاد رکعت
بی آن و دل را قوت دهد و قوت مباشرت زاید و نوبت در هر یا یکی که هر روز استعمال بوی
خوش و طلا کنند آبروی تمام کند و پریشانی برد و چون گلاب استعمال نماید بر روی و دست بمالد و صلوات
بر پیغمبر صلی الله علیه و آله بفرستد و سنتست هر روز استعمال بوی خوش کردن و اگر مقدور نشود یکروز و اهل بیتش
در میان و یکدفعه بیشتر ناغه نکند و حضرت پیغمبر صلی الله مشک دانی بود که بعد از هر وضو از آن
استعمال میفرمود و اگر بوی خوش نمیداشت مقنعه زنانرا با بتر میکرد و بر روی مبارک می مالید
و فرموده هرکس خواهد بوی مرا بشنود گل سرخ ببوید و نیز فرموده گل سفید از عرق من است
و گل سرخ از عرق جبرئیل و گل زرد از عرق براق و در روایتی دیگر آمده که در شب معراج عرق کرم
بر زمین چکید گل سرخ از آن روئید و چون کسی را تکلیف بوی خوش کنند رد نباید کرد زیرا
که بوی خوش کرامتیست و در اکرام تغافل نباید کرد و اگر گلی بدست کسی دهند بگیرد و ببوید و بر چشم
گذارد و صلوات بر پیغمبر و اهل بیتش فرستد و هنوز از دست نگذاشته باشد که گناهانش آمرزیده
شود و در روایت دیگر آمده که ببوید و بر چشم گذارد و صلوات فرستد بعدد ریگ بیابان
عالج خدای تعالی برای او حسنات ثبت فرماید و سیئات محو نماید و عالج بیابانیست که ریگ
بی نهایت دارد **باب سیوم در فضایل نماز و متعلقات آن و ذکر بعضی
ادعیه مخصوصه باوقات و فضایل قرآن** و این مجموع انشاء الله در پانزده فصل
شود **فصل اول در فضیلت نمازهای یومیه فریضه و ذکر عدد و فضایل این سنتها**

از اهل بیت طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین منقولست از ایمان و معرفت هیچ
عملی و عبادتی بهتر از نماز نیست و چون مومن مشغول نماز شود خدای تعالی متوجه جانب او
شود از اطراف آسمان تا اطراف زمین رحمت بر او نازل شود و اطراف او را از پیش قدمش تا
اطراف آسمان ملایکه فرو گیرند و ملکی ندا کند و گوید ای بنده مومن که مشغول نماز گشته اگر بدانی
که کیست که متوجه تو شده و با که در گفتگوئی هرگز از نماز بجای دیگر نروی و یکجا از هیچ بهتر است
از برای آنچه که هر چیزی بهتر است از برای دنیا و هر چه در دنیاست از عملهائی در راحتها و نماز
در میان عبادتها مانند ستون خیمه است که اگر محکم و بر جای باشد میخها و طنابها
و میخها همه برقرار و خیمه بر پای باشد هرچند طناب و میخ زبون باشد و اگر ستون برجای نباشد
قصور و شکستگی یابد خیمه از هم بریزد و قرار نگیرد هر چند میخ پاکیزه و نو باشد و هر مومن که نماز
و نعمت را بجای آورد و بعد و محافظت کند ملایکه در نوشتن ثواب نماز مشغول و برای او دعا کنند تا از
نماز فارغ شود و خدای تعالی را فرشته ایست که هر وقت نماز از خدای تعالی برات میگیرد برای
نمازگزاران پس چون وقت صبح شود و مومنان بر خیزند و وضو سازند و نماز صبح
گذارند برات ایشان بگیرد و در آن برات نوشته است که منم خدای پاینده ای بندگان
من شما در پناه منید و شما را در حفظ و حمایت خود دارم و آمرزیدم گناهان شما
آمرزیده باشد تا وقت ظهر و چون وقت ظهر شود بر خیزند و وضو سازند و نماز ظهر گذارند
برات ایشان گیرد باین مضمون که منم خدای توانای بزرگ ای بندگان من سیئات شما را
آمرزیده و بدل بحسنات نمودم و شما را در دار جلال خود جای دادم و چون وقت عصر رسد
وضو کنند و نماز گذارند برات ایشان باین مضمون گیرد که منم خدای بزرگوار ای بندگان

من چهره شما را بر آتش حرام کردم و شما را در مسکن نیکان ساکن گردانیدم و شر بدان از شما
دور نمودم و چون وقت شام رسد و وضو کنند و نماز شام گذارند برات ایشان باین
مضمون گیرد که منم جبار بزرگ متعال ای بندگان فرشتگان از پیش شما راضی آمدند حقست
بر من که شما را راضی گردانم و روز قیامت آرزوهای شما را بشما رسانم و چون وقت خفتن
در آید و وضو سازند و نماز خفتن گذارند برات ایشان باین مضمون گیرد که منم خدای که معبودی
غیر من نیست و پروردگاری سوای من نیست ای بندگان من در خانهای خود وضو کرده بید
و بخانه من آمدید و مشغول ذکر من شدید و حق مرا شناختید و فرایض مرا بجای آوردید
ای ملک تو و سایر ملایکه همه گواه باشید که من از ایشان راضی شدم و هر مومن که نماز فریضه
بجای آورد بعد از آن اوراد و دعای مستجاب باشد و هر وقت نماز فرشته ندا کند و گوید ای
مردمان برخیزید و نماز بگذارید آتشهائی را که از گناهان بر دوش خود افروخته اید
و چون پنج وقت نماز گذارد از گناهان پاک شود و هر کس پنج نماز را در وقت خود
گذارد و محافظت شرط و طهارت کند آن نماز را روشن و نورانی با آسمان برند
و او را دعا کنند و گویند همچنانکه تو مرا محافظت نمودی و ضایع نکردی خدای تعالی ترا
محافظت کند و ضایع نگرداند و اگر بی وقت گذارد و محافظت آن نکند سیاه و ظلمانی برگردد
و گوید مرا ضایع کردی خدا ترا ضایع کند و هر کس استخفاف بنماز کند و حدود و ارکان
آنرا ضایع گرداند از حوض کوثر بی نصیب و از شفاعت ائمه علیهم السلام محروم باشد و حضرت رسالت
صلی الله علیه و آله روزی در مسجد بود و مردی آمد و نماز بشتاب گذارد و رکوع و سجود را تمام نکرد حضرت
فرمود این مرد مانند کلاغ منقار بر زمین زد اگر با این نماز بمیرد بر دین من نباشد و هر کس نماز را بی تانی و

و شتاب کند از خدای تعالی گوید ای ملائکه ببینید این بنده مرا که گمان دارد که حاجتهای
او در دست دیگریست غیر من که باین شتاب عبادت من میکند نمیداند که حاجتهای او را غیر من
کسی نتواند بر آورد و هر کس عمداً ترک نماز کند کافر باشد و ملت اسلام از وی بیزار شود و
افضل همه نمازها نماز جمعه است و بر هر مسلمی واجبست مگر پنج کس بر بیمار و مملوک و
زنان و اطفال نابالغ و در بعضی روایات زیاده بر این چهار کس دیگر نیز مذکور است
اعمی و مجنون و پیر عاجز و کسی که منزلش زیاده از دو فرسخ دور باشد و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
فرموده خدای تعالی نماز جمعه بر شما فرض کرده است پس هر کس از روی انکار یا استخفاف
ترک کند و امام عادل داشته باشد و در ایام حیات من یا بعد از وفات من خدا
جمعیتش را پریشان کند و احوالش را نظام ندهد و کارهایش را مبارک نکرده اند و نماز و روزه
و زکوة و حج و هیچ کار او مقبول نباشد تا آنکه توبه کند و هر کس سه جمعه را پی در پی ترک
کند خدای تعالی دل او را بخاتم نفاق مهر کند و در روز جمعه ملائکه مقربین از آسمان نزول کنند
با قلمهای طلا و لوحهای نقره و بر در مسجدها بر کرسیهای نور نشینند و نام جماعتی که بنماز جمعه
حاضر شوند نویسند بترتیب هر کس پیشتر رود پیشتر نویسند و هر کس دیرتر آخرتر نویسند و چون
جمعه تمام شد آن صحیفها را ببندند و زینت کنند برای جمعی که نماز جمعه روند و هر کس زودتر رود
مقدم زودتر داخل بهشت شود و هر کس نماز جمعه رود از گناهان پاک شود و هر قدمی
که بنماز جمعه حرکت کند خدای تعالی جسدش را بر آتش حرام کند و کسی در خدمت پیغمبر
شکایت کرد و گفت چند مرتبه تهیه حج کردم و مقدور نشد فرمود نماز جمعه بگذار که آن حج
فقیران است و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که هر کس غسل جمعه کند و صباح زودتر بنماز جمعه رود

و نزدیک بامام نشیند و خاموش باشد و لغو نکند و نگوید هر گام که بر دارد و بگذارد اجر
عبادت یکساله یابد که همه روزها روزه باشد و همه شبها عبادت کند و مسافر اگر نماز
جمعه بگذارد و بسبب رغبت و محبتش بآن صد نماز جمعه مقیم باو عطا فرمایند و کسی که
وضو نیکو بسازد و نزدیک بامام نشیند و گوش بخطبه دارد و خاموش باشد از او گناهان
تا جمعه دیگر و سه روز زیاده بر آن گناهش آمرزیده شود و خدای تعالی دو کفل از ثواب
باو دهد و اگر دور بنشیند و خاموش باشد و گوش کند یک کفل ثواب و بدهد و اگر نزدیک
نشیند و حرف زند و گوش نکند دو کفل وزر و وبال داشته باشد و اگر بکسی گوید خاموش باش
حرف زده باشد و هر کس حرف زند نماز جمعه اش مقبول نباشد و تا آنکه مشهور شده
که ظهور امام معصوم علیه السلام شرطست در اقامت جمعه و بسبب آن کافه اهل اسلام
گشته از فضایل این فریضه عظمی توهمی است که از تقیه شیعیان در زمان غلبه جور
و طغیان ارباب نفاق و عناد ناشی شده و در حدیث و قرآن بهیچ وجه اصلا هیچ
جای در قرآن و حدیث همه جا امر فرموده اند و هیچ کس از پیغمبر نکرده که کوری با آنکه مجمل
نقلی است رخصت ترک نداده اند بلی در احادیث امام عادل وارد شده و همچنانکه در نماز
جماعت نیز وارد گشته و سنت مؤکد است نماز را بجماعت کردن و یک رکعت بهتر است از چهل سال
عبادت و هر کس بمسجد رود برای آنکه نماز بجماعت کند از او هر گامی که بر دارد هفتاد حسنه برای
او ثبت نمایند و هفتاد هزار سیئات از او محو کنند و اگر در این حالت بمیرد خدای تعالی هفتاد
هزار فرشته بر او موکل کرده اند که او را در قبر عبادت کنند و بشارت دهند و با او
مؤانست نمایند و برای او استغفار کنند تا آنکه از قبر بیرون آید و هر کس نماز صبح

را بجماعت گذارد و در جای نماز بنشیند و ذکر خدا کند تا طلوع آفتاب او را در جنت
فردوس هفتاد درجه باشد که میان هر دو درجه آنقدر مسافت باشد
که اسپ دونده راهوار هفتاد سال طی کند و اگر نماز ظهر بجماعت گذارد در جنات عدن
پنجاه درجه باشد او را که مابین هر دو درجه پنجاه سال راه اسپ دونده راهوار باشد
و اگر نماز عصر بجماعت گذارد و در جای نماز بنشیند و ذکر خدا کند تا غروب آفتاب اجر آن
داشته باشد که هشتاد بنده از اولاد اسمعیل پیغمبر آزاد کند که همه صاحب خانه و عیال
باشند و اگر نماز شام بجماعت گذارد ثواب حج و عمره مقبول داشته باشد و اگر خفتن بجماعت
گذارد همچنان باشد که در لیلة القدر عبادت کرده باشد و هر کس نماز مغرب و خفتن و صبح
بجماعت گذارد چنانست که تمام شب احیا داشته باشد و بهترین صفوف صف اول است
و بهترین مواضع آن آنکه بامام نزدیکتر بود و نماز در صف اول فضل بسیار دارد در روایت
خدا و کسی که محافظت صف اول و تکبیر اول نماید بکیفیتی که آزار مؤمنی نکند ثواب مؤذنان
داشته باشد در دنیا و آخرة و ثواب مؤذنان انشاء الله عنقریب بیاید و افضل جانب
راست هر صف و جانب چپ مثل فضل جماعت باشد برابر نوافل. **فصل دویم در ذکر نوافل
یومیه و فضایل این سنت سنیه** از اهلبیت طاهرین صلوات الله علیهم ماثور است
که خدای تعالی شرم دارد که از عبادت بندگان کمتر از ثلث را قبول نماید باین سبب حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله در شبانروزی سی و چهار رکعت نماز سنت گردانید که دو برابر فرایض
یومیه است تا اگر در فرایض سهو و نقصانی باشد خدای تعالی از این نوافل تمام نماید
و ترک آن بیضرورت و عذری معصیت باشد همچنانکه ترک فریضه کفر است و نماز شب

کفاره گناهان روز و صحت بدن و موجب وسعت رزق و شرف و عزت مؤمن است
در دنیا و آخرت و هر کس نماز شب ختم کرده از اهل بهشت باشد و نماز شب موجب رضای
خداست و چشم را جلا دهد و روی را نورانی کند و هر کس عشر شبی عبادت کند برای
خدا بامید ثواب خدای تعالی گوید ای ملائکه حسنات بنویسید برای این بنده من بعدد
هر دانه و برگی و درختی و گیاهی و هر چه از زمین روید در شب و هر کس تسع شبی عبادت کند
خدای تعالی ده دعای او را اجابت فرماید و روز قیامت نامه اعمالش بدست راستش
دهند و اگر ثمن شبی عبادت کند خدای تعالی اجر شهیدی که در راه خدا صبر کرده و کشته
شده باشد و به نیت صادق خالص جهاد کرده باشد باو عطا فرماید و او را شفیع اهل بیت
خود گردانند و اگر سبع شبی عبادت کند روز قیامت چون سر از قبر بر دارد روی او مثل
ماه شب چهارده باشد و همراه مؤمنانی که ایمنند از اهوال آن روز از صراط بگذرد و اگر
سدس شبی عبادت کند از جمله اوابین نوشته شود و گناهان گذشته اش همه آمرزیده
شود و اگر خمس شبی عبادت کند با ابراهیم خلیل علی نبینا و علیه السلام در بهشت هم دوش گردد
و اگر ربع شبی عبادت کند در اول صف فائزین باشد و چون باد تند از صراط بگذرد
و داخل بهشت شود و اگر ثلث شبی عبادت کند هیچ فرشته نماند مگر آنکه رشک برد بمنزلت
و از هر در بهشت که خواهد درون رود و اگر نصف شبی عبادت کند هفتاد هزار برابر
روی زمین طلا برابر ثواب او نشود و افضل از آن باشد که هفتاد بنده از اولاد اسمعیل
آزاد کند و اگر دو ثلث شبی عبادت کند بعدد ریگ بیابان عالج حسنات باو دهند
که کوچک ترین آن حسنات ده مرتبه بزرگتر از کوه احد باشد و اگر یک شب تمام عبادت کند آنقدر

ثواب باو دهند که کمترین آن این باشد که از گناهان پاک شود همچنان روزی که از مادر
متولد شده و بعدد هر چیزی که خدای تعالی آفریده حسنات برای او نویسند و درجات بلند گردند
و گناه و حسد از دلش بیرون رود و قبرش نورانی باشد و از عذاب قبر ایمن باشد و از آتش
دوزخ خلاص گردد و در زمره آمنین مبعوث گردد و خدای تعالی گوید ای ملائکه ببینید
این بنده را که این شب را برای رضای من احیا داشته او را در جنت فردوس جای دهید
و در آن جنت هزار شهر باو دهند که در هر شهری هر چه دل خواهد و چشم را از دیدن
آن خوش آید و آنچه بخاطر هیچکس نگذشته باشد مهیا باشد و اینها سوای کرامت و نعمتی
است که برای او مهیا گشته و خانه که در آن نماز شب گذارده باشند برای ملائکه آسمان درخشان
باشد همچنانکه ستاره آسمان برای اهل زمین و هر کس شب برخیزد و وضوی کامل سازد
و بنیت صادق و دل سلیم و بدن خاشع و چشم گریان نماز گذارد ده صف ملائکه پشت
سر او نماز کنند که یکطرف هر صفی در مشرق و طرف دیگر در مغرب باشد و عدد ایشان
هیچکس نداند بغیر از خدا و چون از نماز فارغ شود بعدد آن ملائکه درجات برای او بلند گردد
و کسی که بنماز شب برخیزد و خواب بر او غلبه کند بکیفیتی که براست و چپ افتد و در قنوت
بیفتد آنگه خدای تعالی امر فرماید که درهای آسمان بگشایند پس گوید ای ملائکه ببینید این
بنده مرا که چه مشقت عبادتی که من بر او فرض نکرده ام میکشد گواه باشید که گناهش بخشیدم
یا گفته توبه اش کنم یا بر روزیش بیفزایم گواه باشید که بهشت را باو عطا فرمودم و هر کس
بعد از نماز شام بنشیند و تعقیب بخواند و با کسی سخن نگوید تا آنکه دو رکعت نماز نافله
بگذارد آن نافله از برای او در علیین ثبت نمایند و اگر چهار رکعت بگذارد حج مبرور برای او

و نیز

نویسند و اگر نافله فوت شود قضای آن باید کرد که خدا را خوش آید و مباهات کند بان
بنده و گوید ای ملائکه ببینید بنده مرا که عبادتی که من بر او فرض نکرده ام قضا میکند
گواه باشید که گناهش را آمرزیدم و اگر کسی را خواب غلبه کند و برای نافله شب بیدار
نشود چون نوافل را قضا کند و اهتمام بقضای آن داشته باشد خدای تعالی بعد از این
او را بیدار کند و عدد نوافل یومیه سی و چهار رکعت دو رکعت نافله صبح و هشت
رکعت از ظهر و هشت رکعت از عصر و این شانزده رکعت پیش از فریضه گذارده شود و چهار
رکعت نافله شام و دو رکعت نشسته وتیره خفتن که یک رکعت ایستاده حساب شود و ایستاده
افضل باشد و اگر ایستاده گذارند همان دو رکعت گذارند و این پنج رکعت بعد از فریضه
گذارده شود و هشت رکعت نافله شب و سه رکعت وتر که دو رکعت را شفع و یک رکعت را
وتر گویند و شانزده رکعت نافله ظهر و عصر در سفر ساقط شود اما سایر نوافل
در سفر و حضر همیشه بجا آورده باشد و نوافل را در اثنای راه پیاده و سواره توان
گذارد و اگر چه ضرورتی نباشد و رکوع و سجود را ایما کند و ایمای سجود پست تر از رکوع باشد
و نشسته نیز از روی اختیار توان گذارد و اگر خواهد فضیلت ایستاده را بیابد قرائت
را نشسته کند چون باخر سوره رسد برخیزد و سوره را ایستاده تمام کند پس رکوع کند
که همان ثواب ایستاده داشته باشد **فصل سیم در اوقات نمازهای فرض و فضائل
و احکام متعلقه آن** از اهلبیت طاهرین صلی الله علیهم اجمعین مرویست که هر نمازی را دو وقتست
و وقت اول افضلست از وقت دویم آنقدر که آخرت افضلست از دنیا و بهتر است
برای مؤمن از فرزند و مالش و اول وقت رضای خداست و آخر وقت عفو او و عفو نباشد

مگر از گناهی یعنی کسی که از اول وقت بی عذری تاخیر کند گناهی کرده باشد پس اگر در آخر وقت
بگذارد آن گناه عفو شود و هیچ کس را رخصت نیست که بی ضرورتی تاخیر نماز کند که موجب
غضب الهی باشد و کار خیر هر چند زودتر کرده شود خدا را خوشتر آید و وقت هر نماز درهای
آسمان گشوده شود تا اعمال بندگان را بالا برند و حضرت امام علیه السلم فرمود میخواهم که عمل
پیش از عمل من بالا رود و نامه دیگری پیش از نامه من ثبت شود و وقت ظهر درهای آسمان
گشوده شود و دعا مستجاب شود پس خوشا کسی که در آن وقت از او عمل صالحی بالا برند و اول
طلوع صبح وقتیست که ملائکه شب بآسمان روند و ملائکه روز بزمین آیند پس کسی که نماز صبح
در آن وقت گذارد و هر دو طایفه ملائکه شاهد باشند و آن نماز را او دو مرتبه ثبت
نمایند و هر کس تاخیر نماز صبح کند تا آنکه ستارها پنهان شود ملعون باشد و هر کس تاخیر نماز
عصر کند تا آنکه آفتاب زرد شود و یا غروب کند در بهشت موتور باشد یعنی اهل و مال نداشته
باشد و هر کس نماز شام را تاخیر کند بگمان فضیلت تا آنکه ستاره بسیار شود و دوست
هم رسد اهلبیت علیهم السلم از او بیزار باشند و هر کس بخوابد و نماز خفتن را تاخیر کند تا
نصف شب شود ملکی موکل است که نفرینش کند و گوید خواب نصیب چشمت نشود و چون
بیدار شود باید نماز را قضا کند و از فردا روزه دارد بعقوبت این عمل **اما بیان**
وقتها اینکه وقت اول نماز صبح از طلوع صبح صادقست تا آنکه روشنی صبح در آسمان پهن شود
و وقت دویمش تا طلوع آفتاب و وقت اول ظهر از زوال آفتابست تا آنکه سایه دو قدم
زیاده شود و وقت دویمش تا آنکه بقدر چهار رکعت از اول زوالست تا آنکه سایه چهار قدم
زیاده شود و اگر تا شش قدم تاخیر کند تضییع نماز کرده باشد و وقت دویمش تا غروب

نماز از غروب آفتاب بماند
و وقت اول عصر بعد از قدر
چهار رکعت صح

و وقت اول شام از غروب آفتابست تا آنکه سرخی شفق مغرب زایل شود و اگر از
غروب آفتاب اندکی تاخیر کند تا آنکه سرخی مغرب زایل شود افضل باشد و وقت دویمش
تا آنکه ربع شب بگذرد و ثلث شب و نصف شب نیز روایات شده و وقت اول خفتن از
زوال سرخی مغربست تا ثلث شب و وقت دویمش تا نصف شب و هر چند نماز شب را بآخر وقت
نزدیکتر باشند افضل باشد و وقت نوافل شب از نصف شبست تا طلوع صبح صادق
و هر چند بسحر نزدیکتر باشد افضلست و نافله صبح بعد از نماز شب تا آنکه سرخی صبح نمایان
شود و نوافل ظهر از اول زوالست تا آنکه دو قدم سایه زیاد شود و نوافل عصر بعد از فریضه
ظهر تا آنکه چهار قدم سایه زیاد شود و نوافل شام تا آنکه سرخی مغرب زایل شود و در روز
جمعه چهار رکعت بر نوافل ظهر و عصر میفزاید و مجموع بیست رکعت را پیش از ظهر بگذارند باین
ترتیب چون آفتاب پهن شود شش رکعت و وقت زوال دو رکعت و اگر همه را در یک مرتبه
نیز بگذارد مجزی بود و هر یک از نوافل که وقتش بگذرد دیگر ابتدا بفریضه باید کرد
و نافله را بعد از آن قضا کند و اگر از نوافل ظهر و عصر یک رکعت در وقت خود گذارده
باشد تتمه را نیز زود زود بگذارد اگر چه وقت بگذرد و اگر وقت نماز شب تنگ شده
باشد و صبح بسیار نزدیک باشد اول نماز شفع و وتر بگذارد پس اگر هنوز صبح طلوع
نکرده باشد نماز شب را بگذارد و اگر طلوع کرده باشد نافله صبح را بگذارد و نماز شب را
بعد از فریضه قضا کند و اگر چهار رکعت از نماز شب گذارده بود که صبح طلوع کند
بقیه نماز را زود زود تمام کند و افضل اینست که نافله صبح بگذارد و تتمه را قضا
کند تا فریضه از وقت نگذرد و اما شناختن وقت ظهر و عصر و نوافل چنانست

و چون بلند شود و نزدیک بوقت
چاشت شش رکعت و نزدیک بظهر
شش رکعت صح

که چوبی راست بر زمین مستوی بنهد و از نصب کند و مقدار چوب را که از زمین مرتفع است
بر روی زمین بهفت قسمت نماید و هر قسمتی را یک قدم گویند و آفتاب چون طلوع کند سایه
چیزها در کمال درازی باشد و آهسته آهسته کم شود تا وقت ظهر که بحدی رسد که از آن کمتر
نشود و آن حد را نشان کنند همین که از آن حد شروع بزیادتی کند اول ظهر باشد پس چون
زیاده میشود بمقدار دو قدم چون رسد وقت ظهر و نافلهٔ اش باشد و چون بمقدار چهار قدم
رسد وقت عصر و نافلهٔ اش باشد و سایهٔ اول ظهر که نهایت حد کوتاهی بوده در
حساب نباشد **فصل چهارم در فضایل مسجد و آداب آن** از اهلبیت طاهرین
صلی الله علیهم اجمعین مرویست که یک نماز در مسجد جامع برابر است با صد نماز و در
مسجد محله برابر است با بیست و پنج نماز و در مسجد بازار با دوازده نماز و چون کسی بمسجد رود در هیچ
موضع قدم نگذارد مگر اینکه از آن موضع تا زمین هفتم برای او تسبیح کنند و کسی که در خانه خود طهارت
بگیرد و بمسجد رود از گناهان پاک شود و زیارت خدا کرده و حق است بر مزور که اکرام
زایر نماید و هر کس بمسجد تردد نماید خدای تعالی یکی از هشت نعمت با و عطا فرماید یا برادر
مومنی یا علم تازهٔ یا آیهٔ محکمی یا کلمهٔ که او را از مهلکه نجات دهد یا ترک گناهی کند از ترس
خدا یا از روی شرم و حیا و بهترین خانه ها مساجد است و بهترین اهل مساجد آنکه پیشتر
داخل شوند و دیرتر بیرون آیند و مرویست که هر کس آواز اذان در مسجد بشنود و نماز
نگذارد و بیرون رود منافق باشد مگر آنکه اراده رجوع داشته باشد و بهترین مساجد
برای زنان خانه های ایشانست و پیشخانه افضلست از اصل خانه و اصل خانه افضلست
از ایوان و ایوان افضلست از صحن خانه و صحن خانه افضلست از بام و چون متوجه

مسجد شود

با کلمهٔ که براه راستی او را هدایت کند یا رحمت تازهٔ که پیش از آن نبوده صح

مسجد شود و از خانه بیرون آید بگوید بسم الله الذی خلقنی فهو یهدین والذی
هو یطعمنی و یسقین و اذا مرضت فهو یشفین والذی یمیتنی ثم یحیین والذی
اطمع ان یغفر لی خطیئتی یوم الدین رب هب لی حکما والحقنی بالصالحین
واجعل لی لسان صدق فی الآخرین واجعلنی من ورثة جنة النعیم
واغفر لابی که چون این بگوید خدای تعالی او را بایمان و حق هدایت کند و از اطعمه و اشربهٔ
بهشت سیر گرداند و کفارهٔ گناهانش باشد و خدای تعالی موتش را مثل موت شهدا
و حیاتش مثل حیوة سعدا گرداند و هر خطیئه که کرده باشد بیامرزد و اگر چه بیشتر از کف دریا
باشد و حکمت و علم با و عطا فرماید و بعضی گذشته و آینده محو میشود و او را از جمله
صالحین ثبت نماید و منازل کریم در جنت نعیم با و کرامت فرماید و گناهان
و مادرش را بیامرزد و چون خواهد داخل مسجد شود ملاحظه نماید که نجاست و
کثافتی نداشته باشد و پای راست پیش گذارد و بگوید بسم الله وبالله ومن الله
والی الله وخیر الاسماء کلها لله توکلت علی الله لا حول ولا قوة الا بالله اللهم صل
علی محمد وآل محمد وافتح لی ابواب رحمتک وتوبتک واغلق عنی ابواب معصیتک
واجعلنی من زوارک وعمار مساجدک وممن یناجیک فی اللیل والنهار ومن
الذین هم فی صلوتهم خاشعون وادحر عنی الشیطان الرجیم وجنود ابلیس
اجمعین و چون داخل مسجد شود بگوید اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک
له والله اکبر کبیرا والحمد لله کثیرا وسبحان الله بکرة واصیلا ولا حول ولا قوة الا
بالله العلی العظیم وصلی الله علی محمد وآله برابر است با بیست حج مقبول و اگر اراده نشستن

داشته باشد بی طهارت داخل نشود و در مسجد شعر نباید خواند که اگر کسی در مسجد شعر
بخواند روایت شده که با و بگویند فض الله فاک یعنی خدای تعالی دهنت را بشکند و آب
دهن انداختن در مسجد خطیئه است و کفاره اش آنست که دفنش کنند و اگر برای تعظیم
مسجد آب دهن و دماغ را فرو برد خدای تعالی برای او حسنه ثبت نماید و [illegible]
دو ثواب بدنش بفزاید و هیچ کوفتی و علتی نرسد مگر اینکه از او زایل گرداند و در روز قیامت
و خندان مبعوث شود و نامهٔ عملش را بدست راستش دهند و حرف باطل و گفتگوی
دنیا نکنند که مسجد جای عبادتست و جستجوی گمشده نکنند و مرویست که با و بگویند
لا رد الله علیک یعنی خدا گمشده ات را بتو نرساند و آواز بلند نکنند و اطفال
و دیوانگان و بیع و شری در مسجد نکنند و اگر کسی در مسجد تجارت کند با و بگویند
لا اربح الله تجارتک یعنی خدا تجارت ترا سود ندهد و هر کس چراغی در مسجد روشن کند
تا روشنی از آن باقی باشد حاملان عرش و ملائکه برای او استغفار کنند و هر کس مسجد را جاروب
کند ثواب آن دارد که بندهٔ آزاد کرده و اگر بقدر ذره که در چشم افتد از آن
بیرون برد خدای تعالی دو کفل از رحمت با و دهد و اگر روز پنجشنبه و شب جمعه جاروب
کند و بقدر سرمه که در چشم کشند از آن بیرون برد گناهانش آمرزیده شود و
و چون خواهد از مسجد بیرون آید بدر مسجد بایستد و بگوید اللهم دعوتنی فاجبت
دعوتک وصلیت مکتوبتک وانتشرت فی ارضک کما امرتنی فاسئلک
من فضلک العمل بطاعتک واجتناب سخطک والکفاف من الرزق برحمتک
و در بیرون آمدن پای چپ پیش گذارد و بگوید بسم الله و صلوات بر پیغمبر و اهلبیتش صلی الله علیهم

و بگوید اللهم اغفر لی وافتح لی ابواب فضلک **فصل پنجم در کیفیت توجه بنماز و فضیلت
اذان و اقامت و احکام متعلق بآن** از اهلبیت طاهرین علیهم السلام مرویست
که چون برای تهجد نماز برخیزی بگوی الحمد لله نور السموات والارض ومن فیهن انت
الحق وان وعدک الحق وقولک ولقاءک الحق والجنة والنار حق والساعة حق
اللهم لک اسلمت وبک آمنت وعلیک توکلت والیک انبت وبک خاصمت والیک
حاکمت فاغفر لی ما قدمت وما اخرت وما اسررت وما اعلنت انت الهی لا اله
الا انت و چون برخیزی و خواهی مشغول نماز شوی اللهم انی اقدم الیک محمدا صلی الله
علیه وآله بین یدی حاجتی واتوجه به الیک فاجعلنی به وجیها عندک فی الدنیا
والآخرة ومن المقربین واجعل صلوتی به مقبولة وذنبی به مغفورا ودعائی به
مستجابا انک انت الغفور الرحیم و اگر برای نماز شب برخیزی بگوی اللهم انی
اتوجه الیک بنبیک نبی الرحمة وآله واقدمهم بین یدی حوائجی فاجعلنی
بهم وجیها فی الدنیا والآخرة ومن المقربین اللهم ارحمنی بهم ولا تعذبنی بهم واهدنی
بهم ولا تضلنی بهم وارزقنی بهم ولا تحرمنی بهم واقض لی حوائجی للدنیا والآخرة انک
علی کل شیء قدیر و چون رو بقبله کنی بگوی اللهم الیک توجهت ومرضاتک طلبت و
ثوابک ابتغیت وبک آمنت وعلیک توکلت اللهم صل علی محمد وآل محمد وافتح
مسامع قلبی لذکرک وثبتنی علی دینک ودین نبیک ولا تزغ قلبی بعد اذ هدیتنی
وهب لی من لدنک رحمة انک انت الوهاب و چون خواهی شروع در نماز واجب کنی برای
نماز اذان و اقامت بگوید و صف ملائکه در پشت او نماز کنند و اگر اقامت

و اقامت بگوی که اگر کسی

تنها بگوید کیف که وصف از مشرق باشد تا مغرب و مؤذن که برای خدا اذان گوید از برای اجر
و ثواب، روز قیامت در بهشت بر بالای تل مشک بایستد و در میان اذان و اقامت اجر شهیدی
که در راه خدا در خون خود غلطیده باشد خدای تعالی باو دهد و کسی گفت یا رسول الله مردم در اذان بر ما پیشی
میگیرند و فرصت نمیدهند حضرت صلی الله فرمود زمانی بیاید که اذان گفتن از روی تکبر بضعفا
واگذارند و گوشت ایشان را خدای تعالی بر آتش حرام گردانیده و کسی که برای خدا اذان گوید خدای
تعالی ثواب چهل هزار شهید و چهل هزار صدیق باو عطا فرماید و چهل هزار کس را از گناهکاران بشفاعت
او بهشت برد و چون أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰه گوید هفتاد هزار فرشته برای او دعا کنند و استغفار
نمایند و روز قیامت در سایه عرش خدا باشد تا حساب مردم تمام شود و چون بگوید أَشْهَدُ
أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللّٰه چهل هزار فرشته ثواب آن را بنویسند و اگر یک سال در شهری از شهرهای
اسلام اذان گوید گناهانش همه آمرزیده شود اگرچه مثل کوه احد باشد و بهشت او را واجب شود
و اذان را بتأنی و بلند باید گفت که آوازش بهر خشک و تری که برسد برای او شهادت دهد
و هر قدر بلندتر شود و اعلان کند گناهانش آمرزیده گردد و هر کس هفت سال اذان گوید برای او حسنات
نماید و خدای تعالی بادی برای اذان موکل گردانیده که آواز او را بآسمان برد و چون ملائکه
بشنوند گویند که این آواز امت محمد است که توحید خدا میکنند پس برای ایشان استغفار
کنند تا آنکه از نماز فارغ شوند و اگر در خانه اذان بلند بگویند شیطان را دور کند
و برای اطفال نیکو باشد که صدای اذان و بیت ایمان همیشه بشنوند و بیماری و پریشانی
زایل کند او وی گوید من و اهل خانه من همیشه بیمار و علیل میبودیم و گاه میشد که هیچکس نبود
که خدمت کند تا این حدیث را شنیدم و بآن عمل نمودم بیماری و کوفت از خانه من زایل شد

و دیگر از

و دیگر از بیماری و بیفرزندی بخدمت حضرت امام رضا صلوات الله شکایت کرد فرمود
در خانه خود اذان بلند بگوی چنین کرد و بیماریش زایل شد و اولادش بسیار گشت و اگر چنانچه
آهسته تر ذوره وان تر گوینده و هر مرتبه که نام حضرت پیغمبر صلی الله بگوید گوینده و شنونده
صلوات بفرستند و اذان را نشسته و سواره و در راه و بی طهارت و بغیر قبله
اگر در گفتن شهادتین رو بقبله باشد توان گفت اما اقامت را بشرایط و هیات نماز
بگوید و در اثنای اذان و اقامت حرف زدن جایز است اما ترکش افضلست بتخصیص
در اثنای اقامت و چون قد قامت الصلوة گفته شود احادیث وارد شده که حرف
زدن حرام شود بر مؤذن و سایر جماعت مگر آنکه برای امامت کسی را گویند پیش
بایست و بعضی از علما تجویز حرف زدن در اقامت را اعاده کنند و اگر چیزی از اذان
یا اقامت را فراموش کند رجوع نماید و از آن کلمه بگوید تا آخر و اگر داخل نماز شود
و یادش رسد که اقامت نگفته صلوة بر پیغمبر فرستد و اقامت بگوید بعد از آن نماز کند که
هنوز شروع در قرائت نکرده باشد و روایت دیگر آمده که اگر رکوع نکرده باشد
رجوع نماید و اذان و اقامت بگوید و برای زنان اذان و اقامت تاکید ندارد
اما افضل اینست که بگویند و میان اذان و اقامت بلحظه فاصل کند افضل آنکه
نفسی بکشد یا الحمد لله یا سبحان الله بگوید یا بنشیند بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ قَلْبِي بَارًّا وَعَمَلِي
سَارًّا وَرِزْقِي دَارًّا وَاجْعَلْ لِي عِنْدَ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُسْتَقَرًّا وَقَرَارًا
و اگر سجده کند بگوید لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سَجَدْتُ لَكَ خَاضِعًا خَاشِعًا ذَلِيلًا فَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ خدای تعالی

زدن برای سایر چیزهایی که متعلق بنماز
باشد نیز نموده اند و اگر حرف زد

گناهان او را بیامرزد و اگر میان اذان و اقامت شام بنشیند همچنانست
که در راه خدا در خون خود غلطیده باشد و در ظهر و عصر شش رکعت نافله را پیش
از اذان بگذارد و دو رکعت را میان اذان و اقامت و اگر در جماعتی باشد که
مؤذن اذان گوید جماعت همه بنشینند و چون قد قامت الصلوة گویند همه برخیزند
بایستند و چون مؤذن اذان گوید کسی که شنود هر چه مؤذن تا شهادتین گوید شنونده
بگوید از روی تصدیق و اقرار وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
رَسُولُ اللّٰهِ أَكْتَفِي بِهَا عَمَّنْ أَبَى وَجَحَدَ وَأُعِينُ بِهَا مَنْ أَقَرَّ وَشَهِدَ بعدد هر کس که شهادت
داده و ایمان آورده و هر آنکس که انکار کرده و ایمان نیاورده اجر و ثواب
داشته باشد و روایتی آمده که چون مؤذن حی علی الصلوة گوید شنونده حوقله گوید
و چون اذان صبح و شام شود بگوید اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِقْبَالِ نَهَارِكَ وَإِدْبَارِ
لَيْلِكَ وَحُضُورِ صَلَوَاتِكَ وَأَصْوَاتِ دُعَائِكَ وَتَسْبِيحِ مَلَائِكَتِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَتُوبَ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ و در شام بجای إِقْبَالِ نَهَارِكَ
وَإِدْبَارِ لَيْلِكَ بگوید بِإِقْبَالِ لَيْلِكَ وَإِدْبَارِ نَهَارِكَ اگر در آن روز یا شب بمیرد ثواب
شهید باشد فصل ششم در کیفیت اشتغال بنماز و آداب آن از اهل بیت
طاهرین روایت که هر کس پیش از آنکه داخل نماز شود بگوید اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ
إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأُقَدِّمُهُمْ بَيْنَ يَدَيْ صَلَاتِي وَأَتَقَرَّبُ بِهِمْ إِلَيْكَ فَاجْعَلْنِي
بِهِمْ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ مَنَنْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ فَاخْتِمْ لِي
بِطَاعَتِهِمْ وَمَعْرِفَتِهِمْ وَوِلَايَتِهِمْ فَإِنَّهَا السَّعَادَةُ اخْتِمْ لِي بِهَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

گوید آهسته بگوید روزیش
زیاد شود و چون مؤذن
و محمد

و بعد از نماز بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مَعَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي كُلِّ عَافِيَةٍ وَبَلَاءٍ تا آخر دعا که در فصل
تعقیب انشاء الله بیاید با محمد و آل محمد باشد صلی الله علیهم و افتتاح نماز بیک تکبیره است
و سه تکبیر افضلست و پنج تکبیر افضل از آن و هفت افضل از همه و یکی از آنجمله تکبیرة الاحرام
واجبست و باقی مستحب و بعد از تکبیر سیم بگوید اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ عَمِلْتُ سُوءًا وَظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ
و بعد از تکبیر پنجم بگوید لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ وَالْمَهْدِيُّ مَنْ
هَدَيْتَ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدَيْكَ بَيْنَ يَدَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَى وَلَا مَفَرَّ مِنْكَ إِلَّا
إِلَيْكَ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ سُبْحَانَكَ وَحَنَانَيْكَ سُبْحَانَكَ رَبَّ الْبَيْتِ و هر کس پیش از تکبیر احرام
بگوید يَا مُحْسِنُ قَدْ أَتَاكَ الْمُسِيءُ وَقَدْ أَمَرْتَ الْمُحْسِنَ مِنَّا أَنْ يَتَجَاوَزَ عَنِ الْمُسِيءِ وَأَنْتَ الْمُحْسِنُ
وَأَنَا الْمُسِيءُ فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَجَاوَزْ عَنْ قَبِيحِ مَا تَعْلَمُ مِنِّي خدای تعالی
بملائکه گوید گواه باشید که گناهانش آمرزیدم و هر کس پیش او حتی با [illegible] راضی
نمودم پس اگر تکبیر هفتم بگوید بار قصد احرام کند این و طاش از آن که خواهد و بعد از تکبیر هفتم
بگوید وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ وَعَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَدِينِ مُحَمَّدٍ وَمِنْهَاجِ
عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَالْأَئِمَّةِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا أَنَا
مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَبِذٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ و در حال ایستادن
و رکوع کردن پاها را از هم بگشاید بقدر سه انگشت یا یک وجب و زنان در هر دو حال
بهم نزدیک گذارند تا فاصله نباشد بعد از آن از شیطان رجیم پناه بخدای برده بگوید

دبی

أَعُوذُ بِاللهِ السَّمِيعِ العَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ و بعد از ان الحمد و سوره در دو رکعت
اول هر نماز بخواند و افضل آنست که در رکعت اول نماز عصر و مغرب سورهای کوتاه بخواند مثل اذا جاء
و الهکم التکاثر و در نماز ظهر و خفتن سورهای متوسط مثل و الشمس و سبح اسم و در نماز صبح
دراز تر مثل عم یتسائلون و هل اتیک حدیث الغاشیة و هل اتی علی الانسان و در رکعتهای دوم
قل هو الله زیرا که بعد از ان قنوت خوانده میشود و دعا بعد از خواندن قل هو الله مستجابست
و در نماز شام و صبح جمعه سوره جمعه و قل هو الله و در نماز خفتن ان جمعه و سبح اسم
در نماز جمعه و ظهر آن جمعه و منافقین و در نماز عصر آن جمعه و قل هو الله و مرویست
که هر سوره که برای فضل و ثوابش خوانده بخواند اگر بجای آن انا انزلناه و قل
هو الله بخواند ثواب داشته باشد و ثواب این دو سوره اما در نماز جمعه و ظهر آن روز
جمعه و منافقین باید خواند که افضلست و بعضی از مشایخ رحمهم الله واجب دانسته اند و هر
نماز بگذارد که قل هو الله نخواند فرشته ندا کند و گوید ای بنده خدا تو از جمله نمازکنندگان
نیستی و مردان باید در دو رکعت اول نماز شام و خفتن و نماز صبح را بلند قرائت نمایند
و همچنین نماز جمعه و دو رکعت اول ظهر جمعه اگرچه منفرد باشند و باقی نمازها را
آهسته و اگر عمدا نماز جهر را اخفات یا اخفات را جهر کنند باطل باشد و اعاده باید
کرد و حد آهستگی آنست که خود بشنود و اگر آهسته تر از ان باشد مجزی نبود و حد بلندی
آنکه بسیار بلند و آواز شدید نبود بلکه حد وسط باشد و چون نمازهای جهر را بلند بخواند
آنقدر که آوازش برسد آتش دوزخ از و دور شود و بر صراط بگذرد و در روز قیامت
در خوشحال باشد تا آنکه داخل بهشت شود و بعد از تمام شدن الحمد همچنین بعد از سوره اندکی

تمامی

نفسی توان کشید ساکت شود و چون از قراءت فارغ شود ایستاده تکبیر بگوید و رکوع
کند دستها را بر زانو گذارد و انگشتان را بگشاید چنانکه زانو را در مشت گیرد و زانو
بعقب میل دهد و پشت را آنقدر خم کند که قطره آب بر پشتش ریزد قرار گیرد بطرفی
حرکت نکند و گردن را دراز کند و سر را راست بگیرد و پاهای از هم بگشاید
و اعضا بر یکدیگر تکیه نکند و زنان دستها را بالاتر از زانو بگذارند تا بسیار خم نشوند
و اعضا شان بهم جمع تر باشد و سه مرتبه بتانی بگوید سبحان ربی العظیم و بحمده اگر
تسبیح رکوع و سجود را یک مرتبه گوید کفایت نماز کرده باشد و اگر دو مرتبه دو ثلث
و اگر هیچ نگوید هیچ نماز نکرده باشد و پنج مرتبه افضلست و هفت مرتبه افضل از ان و
هرچند بیشتر گوید افضلست و مرویست که هر کس رکوع را تمام کند از وحشت قبر ایمن باشد
و چون سر از رکوع بردارد راست بایستد که هر کس بعد از رکوع پشت را راست نکند نماز
نکرده باشد و ایستاده بگوید سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَهْلَ الْجَبَرُوتِ
وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ پس همچنان ایستاده تکبیر بگوید و سر از بر سجود
رود و هر دو دست را باهم پیشتر از زانو بر زمین گذارد چنانکه برابر دو زانو باشد
و انگشتان بهم چسبیده برابر قبله باشد و ساعدها از زمین برداره و پاها یکجا بگشاید
چنانکه هیچ عضو بر عضو دیگر تکیه نکند و زنان اول بنشینند و زانو را پیشتر از دست
بر زمین گذارند بعد از ان سجده کنند و اعضا را بسجده مجتمع دارند و ساعدها بر زمین گذارند
و سجده بر هفت عضو باید کرد پیشانی و دو کف دست و دو زانو و دو انگشت بزرگ پا
و سر بینی هفت اول واجبست و آخر سنت مرویست که هر کس بینی را با آنکه پیشانی بگذارد

گذارد نماز نکرده باشد و مستحبست کف دستها را بر چیزی گذاشتن که سجده بر ان صحیح باشد
تا روز قیامت غل بر ان نگذارند و در سجده سه مرتبه یا پنج مرتبه یا هفت یا بیشتر بگوید سُبْحَانَ
رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ و کسی که سجده را طول دهد ابلیس فریاد کند و گوید ای وای اطاعت
کردند و من معصیت نمودم و او سجده کرد و من سرکشی نمودم و مستحبست که بر تربت
امام حسین علیه السلم باشد که در میان بنده و خدای تعالی حجابها را بشکافد تا
زمین هفتم را نورانی کند و چون سر از سجده بردارد و پشت راست کند و بر جانب
چپ بنشیند چنانکه بر ران و پا از جانب راست بیرون آید و پشت پای راست
بر کف پای چپ باشد و نشسته تکبیر بگوید و سجده دیگر بهمان طریق بکند و چون
سر بردارد و تکبیر بگوید و بنشیند پس رکعت دیگر برخیزد و از سجده راست بر پای نخیزد
که آن بدعت جبابره است و در وقت برخواستن بر دو کف دست بر زمین گذارد و بگوید
بِحَوْلِ اللهِ تَعَالَى وَقُوَّتِهِ أَقُومُ وَأَقْعُدُ و اگر خواهد وَأَرْكَعُ وَأَسْجُدُ را نیز زیاد کند
و چون از قراءت رکعت دویم فارغ شود تکبیر بگوید و دستها برداشته قنوت
بخواند هر ذکر و دعائی که خواهد مجزی بود و اقلش آنکه سه مرتبه سبحان الله بگوید و
هرچند طول بیشتر دهد روز قیامت راحتش بیشتر بود و افضل نماز آنست
که قنوتش طویل تر باشد و از جمله ذکرهای قنوت کلمات فرج بیان کرده اند و آن
کلماتیست لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ
اللهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ
وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ بعد از ان صلوات بر پیغمبر و آل بفرستد

پس بگوید أَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّي
وَأَتُوبُ إِلَيْهِ پس همچنان
نشسته تکبیر بگوید صح

بفرستد و هر حاجت و مطلب دنیوی و اخروی و رحمت و مغفرت برای خود و دیگران
خواهد بطلبد و از جمله ادعیه مأثوره که متضمن همه آنها باشد اینست اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
لِي وَلِوَالِدَيَّ وَأَهْلِ بَيْتِي وَإِخْوَانِيَ الْمُؤْمِنِينَ فِيكَ الْيَقِينَ وَالْعَفْوَ وَالْمُعَافَاةَ
وَالرَّحْمَةَ وَالْمَغْفِرَةَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ و در نماز صبح این قنوت مستحبست
خواندن اللّٰهُمَّ مَنْ كَانَ أَصْبَحَ وَلَهُ ثِقَةٌ وَرَجَاءٌ غَيْرُكَ فَأَنْتَ ثِقَتِي وَرَجَائِي
يَا أَجْوَدَ مَنْ سُئِلَ وَيَا أَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ ارْحَمْ ضَعْفِي وَمَسْكَنَتِي وَقِلَّةَ حِيلَتِي
وَامْنُنْ عَلَيَّ بِالْجَنَّةِ وَفُكَّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَعَافِنِي فِي نَفْسِي وَفِي جَمِيعِ أُمُورِي
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و در نماز جمعه دو قنوت بخوانند در رکعت اول پیش از
رکوع و در رکعت دویم بعد از رکوع در قنوت اول کلمات فرج بخوانند و بعد از ان
بگوید اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا هَدَيْتَنِي بِهِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
كَمَا أَكْرَمْتَنِي بِهِ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِمَّنِ اخْتَرْتَهُ لِدِينِكَ وَخَلَقْتَهُ لِجَنَّتِكَ اللّٰهُمَّ لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا
بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ و در قنوت دویم بگوید
اللّٰهُمَّ تَمَّ نُورُكَ فَهَدَيْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ رَبَّنَا وَعَظُمَ حِلْمُكَ فَعَفَوْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ رَبَّنَا
وَجْهُكَ أَكْرَمُ الْوُجُوهِ وَجِهَتُكَ خَيْرُ الْجِهَاتِ وَعَطِيَّتُكَ أَفْضَلُ الْعَطِيَّاتِ وَأَهْنَاهَا
تُطَاعُ رَبَّنَا فَتَشْكُرُ وَتُعْصَى رَبَّنَا فَتَغْفِرُ لِمَنْ شِئْتَ تُجِيبُ الْمُضْطَرَّ وَتَكْشِفُ الضُّرَّ
وَتَشْفِي السَّقِيمَ وَتُنَجِّي مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ لَا يَجْزِي بِآلَائِكَ أَحَدٌ وَلَا يُحْصِي نَعْمَاءَكَ
قَوْلُ قَائِلٍ اللّٰهُمَّ إِلَيْكَ رُفِعَتِ الْأَبْصَارُ وَنُقِلَتِ الْأَقْدَامُ وَمُدَّتِ الْأَعْنَاقُ
وَرُفِعَتِ الْأَيْدِي وَأَنْتَ دُعِيتَ بِالْأَلْسُنِ وَإِلَيْكَ سِرُّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ فِي الْأَعْمَالِ رَبَّنَا

وَبَسَطْتَ يَدَكَ فَأَعْطَيْتَ
فَلَكَ الْحَمْدُ رَبَّنَا صح

اغفر لنا وارحمنا وافتح بیننا وبین قومنا بالحق وانت خیر الفاتحین
اللهم انا نشکو الیک فقد نبینا وغیبة امامنا وشدة الزمان علینا
ووقوع الفتن بنا وتظاهر الاعداء وکثرة عدونا وقلة عددنا فافرج
ذلک یا رب بفتح منک تعجله ونصر منک تعزه وامام عدل تظهره اله
الحق رب العالمین و از حضرت امام همام علی بن موسی الرضا علیه السلام
مرویست از کسی پرسید که در نماز جمعه چه قنوت میخوانی گفت الحمد مردم نحو
حضرت فرمود این قنوت بخوان اللهم اصلح بما اصلحت به انبیاءک
ورسلک وحفه بملائکتک وایده بروح القدس من عندک واسلکه
من بین یدیه ومن خلفه رصدا یحفظونه من کل سوء وابدله
من بعد خوفه امنا یعبدک ولا یشرک بک شیئا ولا تجعل لاحد
من خلقک علی ولیک سلطانا واذن له فی جهاد عدوک وعدوه
واجعلنا من انصاره انک علی کل شیء قدیر و بعضی مشایخ رحمهم الله نقل کرده
که در قنوت دستها را برابر روی بگیرد چنانکه انگشتان برابر قبله و بهم چسبیده
باشد وچون از قنوت فارغ شود تکبیر رکوع بگوید و بعد از سجود های رکعت اول
مذکور شد بنشیند و تشهد باین طریق بخواند بسم الله وبالله والحمد لله وخیر الا
سماء لله اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له واشهد ان محمدا
عبده ورسوله ارسله بالحق بشیرا ونذیرا بین یدی الساعة
واشهد ان ربی نعم الرب وان محمدا نعم الرسول اللهم صل علی محمد

وتقبل شفاعته وارفع درجته و بعد از ان دو بار یا سه بار الحمد لله بگوید
وچون خواهد برخیزد کف دستها را بر زمین گذارد و بگوید بحولک وقوتک
اقوم واقعد یا بگوید بحول الله وقوته اقوم واقعد و در رکعت سوم
وچهارم احادیث بسیار وارد شده که تسبیح والحمد هر دو مساویست هر کدام
خواهند بخوانند اما از حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه مرویست که قرائت
الحمد درین دو رکعت تسبیح را نسخ کند مگر برای بیمار یا کسی که بسیار سهو کند پس
مقتضای حدیث احتیاط اینست که بضرورت تسبیح بخوانند وچون خواهد سلام بگوید
چنین بگوید السلام علیک ایها النبی ورحمة الله وبرکاته السلام علی انبیاء
الله ورسله السلام علی جبرئیل ومیکائیل والملائکة المقربین السلام
علی محمد بن عبد الله خاتم النبیین لا نبی بعده السلام علی الائمة
الهادین المهدیین السلام علینا وعلی عباد الله الصالحین وسلامی که نماز
بآن تمام شود سلام اخر است خواه امام باشد و خواه ماموم وخواه منفرد و با
سلام حضرت پیغمبر وائمه طاهرین صلی الله علیهم اجمعین را قصد کند و سلامهای دیگر
مستحب است واگر امام باشد بعد از سلام نماز خطاب بماموین کند و بگوید
السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته و ماموم بعد از سلام نماز دو سلام بگوید
یکی جواب امام واگر نباشد این سلام در جانب راستش کسی باشد باین سلام او را
نیز قصد کند و یکی بجانب چپ اگر در انجا کسی باشد واگر نباشد این سلام در کار
نیست فصل هفتم در اشاره باسرار مقدمات و اعمال نماز و ذکر بعضی آداب

جمیع

افعال آن از اهلبیت طاهرین علیهم السلام مرویست که بهترین جامها و زینت ترین لباسها
برای مومنان لباس تقوی است و پرهیزکاریست از هر چه خدای تعالی حرام گردانیده وآنرا
مکروه داشته و لباس ظاهری نعمتیست کرامت فرموده تا عورات بدن و اعضا
وعیوب وقبایح آن بان پوشیده شود و مستور گردد و توبه و تقوی که سنت
که احسان فرموده تا گناهان باطن و مساوی اخلاق و هوسهای فاسد و آرزوهای
باطل بان پنهان گردد و مخفی ماند پس عورات وعیوب ظاهر را از خلق پوشیده
داری و پیش کسی اظهار ان بیزاری و شرم داری از ین که امراض و ذنوب باطن
در پیش خدا جلوه دهی و از ان هیچ آزرم نداری و مستراح را از انجهت مستراح
گفته که بدن در انجا از ثقل نجاسات راحت یابد و از کدورت کثافات
استراحت نماید پس چون ببینی که لطیف ترین نعمتهای دنیا و لذیذ
ترین لذتهای ان باین زودی عاقبتش چه میشود باید عبرت از ان گیری و دست
از جمع کردن آن باز داری و دل از تشویش آن فارغ سازی تا بجمعیت خاطر
مشغول عبادت خدای شوی و تحصیل سعادت باقی نماید چه حالتست که شکم را
از نجاست دنیا خالی کنی و بدن را از گرانی آن راحت دهی و دل را از وسواس آن
بر نسازی و از تشویش اندیشه آن بپردازی و خدای تعالی آبرا طهور گردانید
تا فضلات و نجاسات بآن بشوئی و از کدورت احداث و کثافت تن بپاکی
وجه دل توبه و استغفار جاری ساخته تا نجاست ذنوب و سیئات بان تطهیر کنی
واز شناعت آثام وخطیات و ارهی هیچ نمیندیشی که تا از ان نجاسات ظاهر نگهی ودست

و در وقت وضو نشوئی قابل آن نباشی که روی بدن بقبله مناجات گردانی و با عضای
طاهر داخل مسجد شوی و بر سجاده نشینی و با زبان و دهان تسبیح و مناجات نمائی پس
از ان نجاسات باطن را نشوئی و خاطر از حدث محبت باطل نشست و شوی نداده
و نیت را برای خدا خالص نگردانیده چگونه لایق ان باشی که روی دل بسوی خدا کنی
و بر بساط قرب و کرامت تکیه نمائی و در حضرت عزت حدیث اسرار سرانی و بمسواک
دندان را از کثافت آثار طعامها و دهان را از کراهت بوی آن صفا دهی چگونه جوارح
را از نجاست عصیان و منی لعنت خدا و دل را از اطاعت شیطان و محبت دنیا
بتضرع و خشوع و انابت و خضوع طهارت ندهی چون متوجه قبله شوی و بر پای ایستی
روی از جمیع چیزها بگردانی و روی دل از نوسوسه دنیا نگردانی و ایستادن موقف
عرض اعمال و هویدا گشتن خفیات اسرار یاد کنی چون اذان نماز شنوی از ندای
روز قیامت یاد آر و چون رو بقبله کنی روی دل از هر چه غیر خداست باز آر و چون
بر پای ایستی از روی کمال خضوع و خشوع بایست و هر چه غیر خداست چنان بندا
کنیست در خدمت خدا ایستاده و با حضرت او در مکالمه دانا نیست که هر ظاهر
و پنهانی داند و توانا نیست که هر چه بخاطر گذرانی تواند پادشاهیست که آسمان و
زمین در وسعت مملکت او ذره ایست و هر دو جهان از دریای خزائن رحمت
او قطره در خدمت او چنان بایست که ضعیف ترین بنده در خدمت عظیم ترین
پادشاهی اگر سرش بخار رود نخارد و اگر دلش بدرد آید نگرید کاهل و خواب آلود
و سنگین نماز بر مخیز که این جمله از صفات منافقانست و با ریش و دست بازی

مکن وانگشتان در میان یکدیگر میار که این همه در نماز نقصان است و دستها بر سینه
مگذار که این عمل شیوه مجوس است و خمیازه مده و بازی باعضا مکن که از جمله اعمال شیطان است
و اگر کسی در نماز انگشت بشکند نصیبش از نماز همان باشد و چون تکبیر گویی بزرگی و
عظمت خدا را یاد آر و هر چه غیر اوست در پیش بزرگی او ذلیل و خوار شمار که اگر دل با دیگری
داری و دیگری را بزرگتر شماری خدای تعالی گوید ای دروغگوی مرا میفریبی بزبان الله اکبر
میگویی و دل بدیگری میدهی بعزت و جلال خودم که از شیرینی ذکر خویش محرومت سازم
و از نزدیکی جناب خود دور و از لذت مناجات بی نصیب و محجوب گردانم و در نماز دست
بر روی ران بنه و انگشتان بهم چسبیده باشد و سر و گردن و کمر راست بگیر و
بطرفی میل و بچیزی تکیه مکن و زنان دستها را بسینه بچسپانند تا بر پستان منضم
شود و بلندی پستان ننماید و در اثنای نماز آب دهن و دماغ میفکن که هر کس برای
تعظیم خدای در نماز دفع آن کند خدای تعالی او را تا وقت ممات صحت بدن
کرامت فرماید و پاها را برابر هم بگذار که پیش و پس نباشد و بضرورت چیزی
بر دهن منه که نقصان نماز بود و نظر از موضع سجده بر مدار و باطراف التفات
مکن که هر کس در نماز باطراف نگاه کند خدای تعالی گوید ای بنده من بکجا نگاه میکنی
و کرا مطلبی آیا خدائی غیر من میخواهی و یا جوادی سوای من میجویی منم اکرم
الاکرمین و منم اجود الاجودین و منم بهترین معطیین منم که اگر از تو رو بگردانم
دهم ترا که هیچکس قدر آن نداند روی بجانب تو دارم و ملائکه من روی با تو دارند
پس اگر روی بگرداند و متوجه نماز شود گناهانش آمرزیده بود و از این شود و اگر التفات

طرفی نماید خدای تعالی همان مکالمه فرماید و همچنین تا چهار مرتبه در مرتبه چهارم خدای تعالی
روی از وی بگرداند و ملائکه رو بگردانند فرماید ای بنده من واگذاشتم ترا با آنچه
میخواهی در روایت دیگر آمده که در مرتبه سیوم خدای تعالی رو بگرداند و بعد از آن هرگز — از وی
با و نظر نکند نعوذ بالله من ذلک و در نماز دل با خدا دار و خیال غیر نماز بخاطر
میار که دو رکعت نماز با تفکر بهتر است از قیام لیل و هر کس دو رکعت نماز گذارد
و بداند که چه میگوید میان او و خدا هیچ نماند گناه مگر اینکه آمرزیده شود و هر قدر
از نماز که دل با آن باشد حساب شود و هر چه از آن غافل باشد برهم پیچند
و بر روی صاحبش زنند و در رکوع چشم را بپوش یا نظر در میان هر دو پای
بدار و دراز کردن گردن در رکوع معنیش اینست که گردن از بندگی خدا نکشم
و سر از طاعت او نپیچم اگرچه گردنم بزنند و هیچ بنده رکوعی بحقیقت نکرده مگر
آنکه خدای تعالی او را بانوار خویش مزین گردانیده و در سایه کبریای خود
پناهش داده و خلعت اصفیاء بر وی پوشانیده و رکوع ادب است و طاعت
و سجود قربت و عزت کسی که ادب ضایع کند اهلیت قرب نداشته باشد
و سر بسجده گذاشتن معنیش اینست که خدایا اصل من از همین خاک ذلیل است
که هر کسی پا بر وی گذارد و چون سر بر دارد یعنی مرا ازین خاک آفریده و از
خاک بر داشته و چون سجده دویم کند یعنی بار دیگر مرا بمیرانی و با خاک یکسان
گردانی و چون سر بردارد یعنی مرتبه دیگر مرا زنده سازی مرویست که
که زیان نکرده کسی که سجودی بحقیقت کرده اگرچه در تمام عمر یک مرتبه باشد و بود

نموده کسی که حق آن ضایع نموده و مانند فرزندکان غافل از رتبه ساجدان
با خدا خلوت نموده هرگز از خدا دور نشود و کسی که در سجود بکلی دست از خود برداشته
و خود را بالکلیه بخدا سپارده هرگز بخدا از دلیل نگردد و کسی که حرمت سجود ضایع کند
دور افکند دل بغیر خدا دهد عارفی گفته رکوع دعوی بندگیست و سجده
بعد از آن و ثنا بر آن و چون قنوت گوئی آداب آن رعایت نمائی و بدان
که چه میگوئی و با که در گفتگوئی بشنود هر چه بزبان آری بیند هر چه در دل گذرانی
پس نیک احتیاط کن تا آنچه مطلب خیر و نجات باشد و زبان در دعا و ثنا و دل با غیر خدا
نباشد که دعای دل غافل مستجاب نگردد و چون تشهد خوانی اقرار بپادشاهی و یگانگی
خدا و اعتراف برسالت و نبوت پیغمبر او نمائی و عهد بندگی و طاعت خود تجدید سازی
و چون صلوة بر پیغمبر و آلش فرستی ایشان را شفیع خویش گردانی پس چنانکه بزبان اقرار
میکنی دل را نیز با زبان موافق داری و از آنچه میگوئی غافل مدار تا مانند منافقان
باطنت تکذیب ظاهر نماید و در اینمقام ذکر حدیثی دیگر کنیم که مشتملست بر فضیلت
افعال نماز با آداب اسرار آن مرویست از حضرت امام همام حسن العسکری
از آباء کرام خود از حضرت پیغمبر خود علیه و علیهم السلام که فرمود چون بنده مؤمن
متوجه مصلای خود شود تا نماز گذارد خدای تعالی گوید ای ملائکه به بینید این بنده
مرا که از همه خلایق قطع نموده بامید رحمت و شفقت من روی نیاز بمن آورده گواه
باشید که او را برحمت و کرامت خویش مخصوص گردانم و چون دست بردارد
و الله اکبر گوید فرماید به بینید چون تبرا و بیزاری مینماید از نسبت شریک و شبیه

و نظیر برای من چنانکه اعدا [illegible] من نسبت میکنند و مرا از آن بزرگتر و
منزه میدارد گواه باشید که او را از آثار گناهان پاک سازم و در مملکت
بزرگی خود بزرگ گردانم و از عذاب جهنم نجات دهم و چون الحمد و سوره دیگر
بخواند فرماید به بینید بنده مرا چون از قرائت کلام من لذت می یابد گواه باشید
که روز قیامت باو بگویم که بخوان در بهشت کلام مرا و بالا رو بر درجات
جنان پس بعدد هر حرفی که خواند درجه از طلا و درجه از نقره و درجه از لؤلؤ و
درجه از گوهر و درجه از زبرجد سبز و درجه از زمرد سبز و درجه از نور رب
العزة بالا رود و چون سر از رکوع بردارد فرماید به بینید که چون تواضع برای
من ترفع میکند همچنانکه برای من تواضع مینماید و در خدمت من راست می ایستد
گواه باشید که عاقبتش را بهترین عاقبتها گردانم و در بهشت خویش ماوی عطا فرمایم
و چون سجده نماید فرماید به بینید که چون تواضع میکند و میگوید اگرچه در دنیا
مکین و جلیلم اما چون حق عظمت تو بر من ظاهر شود حقیر و ذلیلم گواه باشید
که او را بحق بلند گردانم با حور العین و دفع کردانم و چون سر از سجده اول بر دارد فرماید به بینید
چون میگوید که همچنانکه در پیش عظمت تو تواضع نمودم در حضرت خدمت
تو برای بندگی طاعت بعبادت و ذلت راست گشتم و در اینمقام
عبارتی از نسخهای این حدیث افتاده و گویا بمضمون باشد که او را عزیز
گردانم و برحمت خویش اختصاص دهم و چون سجده دویم کند فرماید به بینید
بنده مرا چون بتو تواضع من نموده گواه باشید که رحمت خود برا

و چون رکوع کند فرماید ببینید که چون
تواضع میکند در پیش جلال و عظمت من
گواه باشید که او را در دیار جلال و کبریای
خود بزرگ گردانم صح

اعاده فرمایم چون برای رکعت دیگر از جای برخیزد فرماید به بندهای ملائکه چون
بهر خواست نماز او را از مذلت بر دارم و بعزت بلند گردانم و بهر رکعتی که گذارد
خدای تعالی همچنان فرماید تا آنکه بتشهد نشیند خدای تعالی فرماید ای ملائکه بنده من
خدمت و عبادت مرا بجای آورد و اکنون نشسته و مرا ثنا میگوید و بر پیغمبر من
صلوات میفرستد من خود در ملکوت سموات و ارض او را ثنا گویم و بر روح او و دیگر
ارواح صلوات فرستم و چون بر امیر المؤمنین در نماز صلوات فرستد فرماید
من بر تو صلوات فرستم همچنانکه تو بر او صلوات فرستادی و او را شفیع تو
گردانم همچنانکه تو او را شفیع خود ساختی و چون سلام نماز دهد خدای تعالی و ملائکه
بر او سلام کنند و در روایت دیگر آمده که سلام بعد هر نماز امانست یعنی هر کس
زمان خدا و سنت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم را بخضوع و خشوع بجای آرد امانت
او را از بلای دنیا و عذاب آخرت و محفوظ ماند که مراد از صلوات بر امیر المؤمنین
صلوات الله علیه اینست که بعد از صلوات بر پیغمبر بر آل او فرستد زیرا که آل او امیر
المؤمنین و فاطمه و یازده امام دیگر صلی الله علیهم و احادیث دیگر وارد شده
که سلمان فارسی و سایر شیعیان نیز از آنها باید قصد نمود فصل ششم در فضایل
تعقیب و کیفیات آن از اهلبیت طاهرین علیهم السلام مرویست که هر کس
بعد از نماز فریضه تا وقت نماز دیگر تعقیب بخواند مهمان خدا باشد و حق است
بر خدای تعالی که مهمان خود را اکرام فرماید و تعقیب خواندن بعد از
هر نماز و بعد از نماز صبح تا طلوع آفتاب برای وسعت رزق بهتر است از سفر

جمله آل آنحضرت شد
و در صلوات بر آن ع
شیعیان را هم

و تجا

و تجارت نمودن با اینکه احادیث دیگر آمده که نه جزو رزق در تجارتست و نیز و در غیر آن
و تعقیب خواندن بعد از فریضه افضلست از نافله گذاردن و ظاهر آن مراد از این
نافله غیر نوافل یومیه باشد و هر کس بعد از نماز صبح بر جای نماز بنشیند تا طلوع آفتاب
تعقیب بخواند خدای تعالی او را از آتش دوزخ مستور گرداند و گناهان گذشته
اش آمرزیده شود و ثواب حجی داشته باشد و اگر چهار رکعت بعد از نماز شام تعقیب
بخواند و حرف نزند تا آنکه دو رکعت نافله بگذارد آن نافله را در علیین ثبت
نمایند و اگر چهار رکعت بگذارد حج مقبول از برای او ثبت کنند و فضل تعقیب
بعد از فریضه بر تعقیب بعد از نافله مثل فضل فریضه است بر نافله
و در وقت تعقیب روی بقبله باشد و حرف نزند که هر چه بنماز ضرر کند بتعقیب نیز
ضرر کند مگر آنکه ضرورت و حرکتی روی دهد پس تا با وضو باشد در تعقیب
باشد این بود بیان فضایل تعقیب بر سبیل اجمال و آداب آن اما تفصیل
و کیفیت آن چنانست که مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که هر کس
بعد از سلام نماز دست بر دارد و سه مرتبه الله اکبر بگوید بعد از آن بگوید لا اله الا
الله وحده انجز وعده و نصر عبده و اعز جنده و هزم الاحزاب وحده
فله الحمد و له الملک یحیی و یمیت و هو علی کل شیء قدیر شکری که
واجبست بر او بسبب توفیق یافتن اسلام و جنود آن بجای آورده باشد و
هر کس بعد از نماز فریضه تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام بگوید و بعد از آن یک مرتبه بگوید
لا اله الا الله گناهانش همه آمرزیده شود و در روایت دیگر آمده که پیشتر از آنکه

پای از آن وضعی که در نماز نشسته بگرداند تسبیح بگوید و بعد از هر نماز هر روز گفتن این تسبیح
بهتر است از آنکه هر روز هزار رکعت نماز گذارد و هر کس این تسبیح را بر خود لازم
گردانده هرگز شقی نگردد و مرویست که اگر ذکری بهتر از این تسبیح میبود پیغمبر صلی الله علیه و آله
آنرا بحضرت فاطمه عطا میفرمود و مستحب است که تسبیح از خاک مقدس امام حسین علیه السلام
باشد که زینت شیعیانست و اگر با ذکر بگرداند بعدد هر دانه چهل حسنه داشته
باشد و اگر عبث و بیکار بگرداند بعدد دانه بیست حسنه دارد و اگر بی ذکر در دست داشته
کند و همان تسبیح میگرداند و ثواب آن ذکر داشته باشد و روایت دیگر است
که اگر شخصی با تسبیحی از آن تربت مبارک استغفار کند یکی هفتاد مرتبه مضاعف
شود و اگر در دست گیرد و تسبیح نکند هر دانه هفت مرتبه و روایت دیگر آمده که هر کس با آن
تربت مقدسه تسبیح کند چهارصد حسنه برایش بنویسند و چهارصد سیئه محو شود و
چهارصد درجه بلند گردد و چهارصد حاجتش بر آید و نیز مرویست که هر کس
با این تربت مطهره تسبیحات اربعه بگوید بهر دانه شش هزار حسنه ثبت کنند و
الفقد سیئه محو نمایند و الفقد درجه بلند گردانند و الفقد شفاعت عطا کنند
و مرویست که شیعیان ما از چهار چیز مستغنی نباشند حصیری که جای نماز باشد
و انگشتری و مسواکی و تسبیحی از خاک قبر امام حسین ع که سی و سه دانه باشد و در
روایت دیگر سی و چهار دانه وارد شده و احتمال دارد که یا دانه موذن مراد
باشد و هر کس پیشتر از آنکه پای از آن وضعی که نشسته بگرداند سه مرتبه بگوید استغفر الله
الذی لا اله الا هو الحی القیوم ذو الجلال و الاکرام و اتوب الیه

خدای تعالی گناهانش را بیامرزد و اگر چه مثل کف دریا باشد و اگر پیش از آنکه زانو از
وضع خود تغییر دهد ده مرتبه بگوید اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له
الها واحدا احدا صمدا لم یتخذ صاحبة و لا ولدا چهل هزار حسنه برای او ثبت
شود و چهل هزار سیئه از او محو گردد و چنان باشد که دوازده مرتبه ختم قرآن
کرده باشد و اگر بعد از هر نماز بگوید اعوذ بوجهک الکریم و عزتک التی لا ترام و
قدرتک التی لا یمتنع منها شیء من شر الدنیا و الاخرة و شر الاوجاع کلها
و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم خدای تعالی خیر دنیا و آخرت برای او جمع نماید
و اگر الحمد و شهد الله انه لا اله الا هو تا سریع الحساب و آیة الکرسی و قل اللهم مالک الملک تا
بغیر حساب بخواند خدای تعالی فرماید بعزت و جلال خودم که هر روز بچشم پنهان خود
هفتاد مرتبه بر او نظر کنم و هر مرتبه هفتاد حاجت او را بر آرم و او را با هر قدر
گناه که دارد قبول نمایم و در روایت دیگر آمده که هر روز هفتاد حاجتش را
بر آرم و او را با هر قدر گناه که دارد قبول نمایم و در روایت دیگر آمده که هر روز
هفتاد حاجتش بر آرم که کمترین آنها مغفرت گناهانش باشد و در حظیره
قدس خویش جایش دهم و بر دشمنان نصرتش دهم و از ایشان بلا دفعش دارم
و هیچ چیز مانع بهشت رفتنش نباشد مگر موت یعنی اگر نه موت مقدر میبود همچنان
بهشتش میبردم و در روایت دیگر آمده که هر کس بعد از هر فریضه آیة الکرسی بگوید
از فرزند حیوانات بهر دار امین باشد و هیچ چیز مانع بهشت رفتنش نباشد
مگر موت و مداومت بر آن نکند مگر صدیقی یا عابدی و هر کس اعمال ...

در روز قیامت وا دارد ترک خواندن قل هو الله احد بخواند بعد از هر فریضه نکند
که خدای تعالی خیر دنیا و آخرت برای او جمع فرماید و کفایت او و والدین و برادران
و خواهرانش را بنماید و هر کس بعد از هر فریضه ده مرتبه قل هو الله احد
بخواند و بعد از آن دست بردارد بگوید اللّهمّ انّی اسئلک باسمک المکنون
المخزون الطّاهر الطّهر المبارک واسألک باسمک العظیم وسلطانک القدیم
ان تصلّی علی محمّد وآل محمّد یا واهب العطایا یا مطلق الاسارى یا فکاک الرّقاب
من النّار یا ربّ اسألک ان تصلّی علی محمّد وآل محمّد وان تعتق رقبتی
من النّار وتخرجنی من الدّنیا سالما وتدخلنی الجنّة آمنا وان تجعل دعائی
اوّله فلاحا واوسطه نجاحا وآخره صلاحا انّک انت علّام الغیوب
چون از دنیا بیرون رود گناهان خالص باشد مانند طلای غش گرفته و مظلمه
و بعد از هر نماز فریضه این دعا بخواند اللّهمّ انّی اسئلک ببرک القدیم ورأفتک ببریّتک
اللّطیفة وشفقتک بصنعتک المحکمة وقدرتک بسترک الجمیل علی
محمّد وآل محمّد واحی قلوبنا بذکرک واجعل ذنوبنا مغفورة وعیوبنا
مستورة وفرایضنا مشکورة ونوافلنا مبرورة وقلوبنا بذکرک معمورة
ونفوسنا بطاعتک مسرورة وعقولنا علی توحیدک مجبورة وارواحنا
علی دینک مفطورة وجوارحنا علی خدمتک مقهورة واسمائنا
فی خواصّک مشهورة وحوائجنا لدیک میسورة وارزاقنا من خزائنک
مدرورة انت الله لا اله الّا انت لقد فاز من والاک وسعد

من ا

من ناجاک وعزّ من ناداک وظفر من رجاک وغنم من قصدک وربح
من تاجرک و هر کس بعد از همه نمازها بگوید یا من لا یشغله سمع عن سمع
یا من لا یبرمه الحاح الملحّین اذقنی برد عفوک وحلاوة رحمتک
پیش همه امر زیده شود اگرچه بعدد ستارهٔ آسمان و قطره باران و خاک زمین
و ریگ بیابان باشد و هر کس بعد از نماز فریضه بگوید اجیر نفسی ومالی وولدی
واهلی وداری وکلّ ما هو منّی بالله الواحد الاحد الصّمد الّذی لم یلد ولم یولد
ولم یکن له کفوا احد واجیر نفسی ومالی وولدی وکلّ ما هو منّی بربّ الفلق
من شرّ ما خلق تا آخر سوره وبربّ النّاس تا آخر سوره وبالله الّذی لا اله الّا هو الحیّ
القیّوم تا آخر آیة الکرسی او و خانه و مال او و او در پیش از آفات محفوظ گردد و نیز بعد از
نماز فریضه باید گفت رضیت بالله ربّا وبمحمّد نبیّا وبالاسلام دینا وبالقرآن
کتابا وبعلیّ والحسن والحسین وعلیّ ومحمّد وجعفر وموسی وعلیّ ومحمّد وعلیّ
والحسن ومحمّد ائمّة اللّهمّ ولیّک محمّد بن الحسن فاحفظه من بین یدیه
ومن خلفه وعن یمینه وعن شماله ومن فوقه ومن تحته وامدد له فی
عمره واجعله القائم بامرک والمنتصر لدینک وأره ما یحبّ وتقرّ به
عینه فی نفسه وذرّیّته وفی اهله وماله وفی شیعته وفی عدوّه وأرهم
منه ما یحذرون وأره فیهم ما یحبّ وتقرّ به عینه واشف به صدورنا
وصدور قوم مؤمنین و هر کس پیش از آنکه از نماز فارغ شود بگوید اللّهمّ انّی
الیک بمحمّد وآل محمّد تا آخر دعائی که در فضل کیفیت استغفار گذشت بعد

بکوید اللّهمّ اجعلنی مع محمّد وآل محمّد فی کلّ عافیة وبلاء واجعلنی محیای محیاهم
ومماتی مماتهم واجعلنی معهم فی المواطن کلّها ولا تفرّق بینی وبینهم انّک
علی کلّ شیء قدیر تا محمّد وآل محمّد صلّی الله علیه وآله باشد و هر کس بعد از هر فریضه بگوید رضیت
بالله ربّا وبمحمّد نبیّا وبالاسلام دینا وبالقرآن کتابا وبالکعبة قبلة وبعلیّ
ولیّا واماما وبالحسن والحسین وعلیّ ومحمّد وجعفر وموسی وعلیّ ومحمّد
وعلیّ والحسن والحجّة القائم الخلف الخلف صلوات الله علیهم ائمّة اللّهمّ
انّی رضیت بهم ائمّة فارضنی لهم انّک علی کلّ شیء قدیر با ایمان از دنیا
بیرون رود و اگر بعد از هر نماز بگوید اللّهمّ اهدنی من عندک وافض علیّ
من فضلک وانشر علیّ من رحمتک وانزل علیّ من برکاتک روز قیامت
هشت در بهشت بر او گشوده شود تا از هر کدام خواهد داخل شود و حضرت صادق
صلوات الله علیه فرموده از جمله پا به داشتن ما و شیعیان ما اینست که چون از
نماز فریضه فارغ شوند بگیرند این دعا بخوانند اللّهمّ انّی اسألک باسمک
العظیم وبحقّک العظیم ان تصلّی علی محمّد وآل محمّد الطّاهرین وان
تصلّی علیهم صلوة تامّة دائمة وان تدخل علی محمّد وآل محمّد واولیائهم
حیث کانوا واین کانوا فی سهل او جبل او بحر وتبین برکة
دعائی ما تقرّ به عیونهم احفظ یا مولای الغائبین منهم واردد هم
الی اهلیهم سالمین ونفّس عن المهمومین وفرّج عن المکروبین
واکس العارین واشبع الجائعین وارو الظّامئین واقض دین الغارمین

ابینی

ینبغی وزوّج العازبین واشف المرضی وادخل علی الاموات ما اللّهمّ وضاعف
لعنتک ما تقرّ به عیونهم وانصر المظلومین من اولیاء آل محمّد علیهم السّلام وضاعف
نائرة الحالفین اللّهمّ وضاعف لعنتک وبأسک ونکالک وعذابک علی
الّذین کفروا نعمتک وخوّنوا رسولک واتّهموا نبیّک وبایعوه وحلّوا عقده فی
وصیّه ونبذوا عهده فی خلیفته من بعده وادّعوا مقامه وغیّروا احکامه
وبدّلوا سنّته وقلبوا دینه وصغّروا قدر حجّتک وبدؤوا بظلمهم وطرّقوا
طریق الغدر علیهم والخلاف عن امرهم والقتل لهم وارهاج الحروب
علیهم ومنع خلیفتک من سدّ الثّلم وتقویم العوج وتثقیف الاود وامضاء
الاحکام واظهار دین الاسلام واقامة حدود القرآن والعنهما
وابنتیهما وکلّ من مال میلهم وحذا حذوهم وسلک طریقهم
وتصدّر ببدعتهم لعنا لا یخطر ببال ویستعیذ منه اهل النّار اللّهمّ العن
من دان بقولهم واتّبع امرهم ودعا الی ولایتهم وشکّ فی کفرهم من
الاوّلین والآخرین و هم از آنحضرت صلوات الله مرویست که از جمله حقوق ما
بر شیعیان اینست که بعد از فریضه دست بر زنخ بگیرند و سه مرتبه بگویند
یا ربّ محمّد عجّل فرج آل محمّد یا ربّ محمّد احفظ غیبة محمّد یا ربّ محمّد انتقم
لابنة محمّد مؤلّف این مجموعه گوید همچنانکه از قرآن مجید و احادیث اهل بیت
طاهرین علیهم السّلام معلومست و هیچ شکّی در آن نیست اینست که این دو دعا
و هر دعائی که با مضمون باشد یعنی مشتمل باشد بر ولایت اهل البیت علیهم السّلام

ودعای ایشان و شیعیان و براءت و لعنت بر اعدا و غاصبان حق ایشان افضل است
از همه ادعیه و اذکار و اجل است از جمیع افعال و اعمال و ایمان باین تمام
واکر نبود بالله و دین همچو بی باشد هیچ عبادتی بعد روزه و سود ندهد و مرویست
که حضرت صادق ع بعد از هر فریضه چهار کس از مردان ابو بکر و عمر و عثمان و
معاویه و چهار کس از زنان عایشه و حفصه و هند و ام الحکم خواهر معاویه را بخصوص لعن
میفرمود و مرویست که چون از فریضه فارغ شوید تا بنی امیه را لعن نکنید برمخیزید
و مرویست که در آسمان فرشته ایست که هزار هزار سر دارد و در هر سری
هزار هزار دهن و در هر دهنی هزار هزار زبان و بهر زبانی هزار هزار لغت خدای را تسبیح — باهر زبان ...
میکنند وقتی از جناب الهی سوال نمود آیا کسی هست که مانند تو باشد که مثل من عبادت
کند از آنجناب جواب رسید که در زمین مرا بنده ایست که تسبیحش بیشتر است و ثوابش
عظیمتر ان فرشته رخصت دیدن آن بنده یافته آمد و دید با او بوده دید
بن عباد دید از بعد از هر فریضه این تسبیح میگفت سُبْحانَ اللّٰهِ کُلَّما
سَبَّحَ اللّٰهَ شَیْءٌ وَکَما یُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ یُسَبَّحَ وَکَما هُوَ اَهْلُهُ وَکَما یَنْبَغی لِکَرَمِ
وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلالِهِ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ کُلَّما کَبَّرَ اللّٰهَ شَیْءٌ وَکَما یُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ یُکَبَّرَ
وَکَما هُوَ اَهْلُهُ وَکَما یَنْبَغی لِکَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلالِهِ سُبْحانَ اللّٰهِ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ عَلی کُلِّ نِعْمَةٍ اَنْعَمَ بِها عَلَیَّ وَعَلی
کُلِّ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مِمَّنْ کانَ اَوْ یَکُونُ اِلی یَوْمِ الْقِیمَةِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَسْئَلُکَ خَیْرَ ما اَرْجُو وَخَیْرَ ما لا اَرْجُو

لعوذ

وَاَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ ما اَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ ما لا اَحْذَرُ و هر کس بعد از نماز سی
مرتبه بگوید سُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا حَوْلَ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ
از سوختن و غرق شدن و خراب ماندن و خوردن جانوران و زمین
و مردن بوجهی بد و ناخوش و بلیه که دران روز نازل شود ایمن باشد و مرویست که مسافر
این تسبیحات را بعد از هر نمازی که قصر میکند سی مرتبه بخواند نمازش آن تمام شود و هر کس بعد از
نماز صبح و شام پیش از آنکه حرف زند و پا را از وضعی که نشسته تغییر دهد صد مرتبه بگوید
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ صد نوع از بلاها ازو دفع شود
که سهلترین آن برص و جذام و شیطان و سلطان باشد و اگر هفت مرتبه بگوید هفتاد
نوع بلا دفع شود که سهلترین آن جنون و جذام و برص باشد و اگر شقی باشد از دیوان
اشقیا محو کرده و در زمره سعدا ثبت شود و اگر بعد از نماز صبح صد مرتبه بگوید باسم
اعظم نزدیکتر باشد از سیاهی چشم بسفیدیش و اسم اعظم دران داخل باشد و اگر بعد
نماز صبح و شام پیش از آنکه حرف زند یا کسی و پا را جمع کرده بگوید اِنَّ اللّٰهَ وَمَلائِکَتَهُ
یُصَلُّونَ عَلَی النَّبِیِّ یا اَیُّهَا الَّذینَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَیْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلیماً اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَذُرِّیَّتِهِ خدای تعالی صد حاجتش بر آورد هفتاد در دنیا و
در آخرت و اگر بعد از نماز صبح بگوید اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْکَ
صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ النُّورَ فی بَصَری وَالْبَصیرَةَ فی دینی وَالْیَقینَ فی
قَلْبی وَالْاِخْلاصَ فی عَمَلی وَالسَّعَةَ فی رِزْقی وَاَکْلَالاً فی نَفْسی وَالشُّکْرَ لَکَ اَبَداً
ما اَبْقَیْتَنی از درد چشم ایمن باشد و خیر دنیا و آخرت برای او جمع شود و اگر بعد از

صبح و ظهر بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلَواتِکَ وَصَلَواتِ مَلائِکَتِکَ وَرُسُلِکَ عَلی مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ یکسال گناه بر او ننویسند و اگر بعد از این دو نماز بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ از دنیا نرود تا بخدمت حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه برسد
و اگر بعد از نماز صبح ده مرتبه بگوید سُبْحانَ اللّٰهِ الْعَظیمِ وَبِحَمْدِهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلَّا
بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ از کوری و دیوانگی و جذام و پریشانی و ضعف پیری ایمن گردد
و اگر بعد از نماز صبح این دعا بخواند هر حاجتی که خواهد برآورده شود و خدای تعالی
کفایت مهماتش نماید بِسْمِ اللّٰهِ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاُفَوِّضُ اَمْری
اِلَی اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصیرٌ بِالْعِبادِ فَوَقیهُ اللّٰهُ سَیِّئاتِ ما مَکَرُوا لا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
سُبْحانَکَ اِنّی کُنْتُ مِنَ الظّالِمینَ فَاسْتَجَبْنا لَهُ وَنَجَّیْناهُ مِنَ الْغَمِّ وَکَذٰلِکَ
نُنْجِی الْمُؤْمِنینَ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَکیلُ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ
یَمْسَسْهُمْ سُوءٌ ما شاءَ اللّٰهُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ ما شاءَ
اللّٰهُ لا ما شاءَ النّاسُ ما شاءَ اللّٰهُ وَاِنْ کَرِهَ النّاسُ حَسْبِیَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْ
بُوبینَ حَسْبِیَ الْخالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقینَ حَسْبِیَ الرّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقینَ
حَسْبِیَ الَّذی لَمْ یَزَلْ حَسْبی مُنْذُ کُنْتُ حَسْبِیَ اللّٰهُ الَّذی — کذا ...
لا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ و هر کس روز جمعه بعد از
عصر بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذی لا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ الرَّحْمٰنُ الرَّحیمُ ذُو الْجَلالِ
وَالْاِکْرامِ وَاَسْئَلُهُ اَنْ یَتُوبَ عَلَیَّ تَوْبَةَ عَبْدٍ ذَلیلٍ خاضِعٍ فَقیرٍ
بائِسٍ مِسْکینٍ مُسْتَجیرٍ لا یَمْلِکُ لِنَفْسِهِ نَفْعاً وَلا ضَرّاً وَلا حَیوةً وَلا مَوْتاً

ولا

وَلا نُشُوراً خدای تعالی ملکین را فرماید تا نامه گناهان او را هر چه باشد در آتش بسوزانند و هر کس
بعد از نماز عصر هفتاد مرتبه استغفار کند هفتصد گناهش دران روز آمرزیده شود و اگر او را
چندان گناه نباشد از گناه پدرش آمرزیده شود و اگر او را نباشد از مادرش و اگر
او را نبود از برادرش و اگر او را نبود از خواهرش و اگر او را نبود از خویشان الاقرب فالاقرب
و هر کس بعد از نماز عصر ده مرتبه انا انزلناه بخواند عبادت هر کس که نماز عصر هفتاد مرتبه
گذارده برای او حسنه ثبت نمایند و روایت دیگر آمده که مثل اعمال همه خلایق برای او
ثبت نمایند و روایت شده که دو آیه از سوره بقره آمَنَ الرَّسُولُ بِما اُنْزِلَ تا آخر سوره را خدای
تعالی از گنجهای بهشت فرستاده و دو هزار سال پیش از آنکه خلایق را بیافریند
بدست قدرت خود نوشته هر کس بعد از نماز خفتن بخواند مجزی بود و او را از قیام لیل
و هر کس روز جمعه بعد از نماز صبح پیش از آنکه حرف زند بگوید اَللّٰهُمَّ ما قُلْتُ فی جُمُعَتی
هٰذِهِ مِنْ قَوْلٍ وَحَلَفْتُ فیها مِنْ حَلْفٍ اَوْ نَذَرْتُ فیها مِنْ نَذْرٍ فَمَشِیَّتُکَ بَیْنَ یَدَیْ
ذٰلِکَ کُلِّهِ فَما شِئْتَ مِنْهُ اَنْ یَکُونَ کانَ وَما لَمْ تَشَأْ مِنْهُ لَمْ یَکُنْ اَللّٰهُمَّ
اغْفِرْ لی وَتَجاوَزْ عَنّی اَللّٰهُمَّ مَنْ صَلَّیْتَ عَلَیْهِ فَصَلاتی عَلَیْهِ وَمَنْ لَعَنْتَهُ
فَلَعْنَتی عَلَیْهِ کفاره گناهانش باشد که دران جمعه کرده باشد و هر کس بعد از عصر
روز جمعه هفت مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِیاءِ الْمَرْضِیّینَ
بِاَفْضَلِ صَلَواتِکَ وَبارِکْ عَلَیْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَکاتِکَ وَالسَّلامُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ خدای تعالی برای او صد هزار حسنه ثبت نماید و صد هزار
سیئه محو فرماید و صد هزار درجه بلند کرداند و صد هزار حاجتش بر آورده و بعد

هرکس او را حسنه باشد و اعمالش در ان مقبول کرده و چون روز قیامت باید میان مردم چشمش
نوری درخشان باشد و چون از نماز و تعقیبات آن فارغ شود سنت مؤکد لازم است که سجده
شکر کردن که نماز بان تمام شود و موجب رضای خدا باشد و ملائکه را از ان خوش
آید و خدای تعالی حجاب از میان او و ملائکه بر دارد و بگوید بنگرید بنده مرا عبادت
بجای آورده و اکنون سجده میکند مرا شکرانه آنکه توفیقش داده ام پس جزای ان
چه باشد ملائکه گویند خدایا رحمت تو فرماید دیگر چه گویند بهشت گوید دیگر چه گویند
کفایت مهماتش و همچنین خدای تعالی سؤال کند و ملائکه جواب گویند تا آنکه هیچ
چیزی نماند مگر آنکه گفته شود باز سؤال فرماید گویند خداوندا بیش ازین علم ما وفا
نکند پس خدای تعالی فرماید شکر او کنم همچنانکه او شکر من میکند و بفضل خویش و
کرم و جمال خود با او نمایم و نیز مرویست که خدای تعالی بحضرت موسی علی نبینا و آله و علیه السلام
وحی فرمود و گفت میدانی که بچه سبب ترا بمناجات و کلام خود اختیار نمودم
گفت خدایا نمیدانم فرمود همه بندگان خود را آزمودم و امتحان نمودم
هیچکس متواضع تر و ذلیل نفس تر از تو نیافتم زیرا که چون نماز گذاری روی
خود بر خاک نهی و سجده شکر چنین کند که هر دو عارض و سینه و شکم ملاصق زمین شود
و در سجده اول صد مرتبه بگوید الحمد لله شکرا و بعد ده مرتبه بگوید شکرا للمجیب و چون
صد مرتبه تمام شود و بگوید یا ذا المن الذی لا ینقطع ابدا و لا یحصیه غیره و
یا ذا المعروف الذی لا ینفد ابدا یا کریم یا کریم یا کریم پس حاجت
که خواهد بطلبد بعد از ان بگوید لک الحمد ان اطعتک و لک الحجة ان

عصیتک لا صنع لی و لا لغیری فی احسان منک الی فی حال الحسنة یا کریم صل علی
محمد و اهل بیته و صل بجمیع ما سألتک من فی مشارق الارض و مغاربها من
المؤمنین و المؤمنات و ابدأ بهم و ثن بی برحمتک و چون روی راست
بر زمین گذارد بگوید اللهم لا تسلبنی ما انعمت به علی من ولایتک و ولایة
محمد و آل محمد علیهم السلام پس روی چپ بر زمین گذارد و همین بگوید پس بار دیگر سجده کند
و صد مرتبه بگوید شکرا شکرا و طریق دیگر آنکه در سجده اول بگوید اسئلک بحق حبیبک
محمد صلواتک علیه و آله الا بدلت سیئاتی حسنات و حاسبتنی حسابا
یسیرا و چون روی راست بر زمین گذارد بگوید اسئلک بحق حبیبک محمد صلواتک
علیه و آله الا کفیتنی مؤنة الدنیا و کل هول دون الجنة و چون روی چپ
بر زمین گذارد بگوید اسئلک بحق حبیبک محمد صلواتک علیه و آله لما
غفرت لی الکثیر من الذنوب و القلیل و قبلت من عملی الیسیر و چون بار
دیگر سجده کند بگوید اسئلک بحق حبیبک محمد صلواتک علیه و آله لما
ادخلتنی الجنة و جعلتنی من سکانها و لما نجیتنی من سفعات النار
برحمتک و اقل سجده شکر آنست که سه مرتبه بگوید شکرا شکرا لله و چون سر از سجده بردارد
سه مرتبه بگوید بسم الله الذی لا اله الا هو عالم الغیب و الشهادة الرحمن الرحیم
اللهم اذهب عنی الهم و الحزن و هر مرتبه دست راست بر موضع سجده بمالد
پس بر روی بکشد تا جانب راست که هم و حزن را زایل کند و چون از جای نماز برخیزد
بگوید سبحان ربک رب العزة عما یصفون و سلام علی المرسلین و الحمد لله رب العالمین

که هر کس آخر کلامش این بود خدای تعالی بیشترین کیلها او را ثواب دهد و بعدد هر مسلمی برای او
حسنه ثبت نماید فصل نهم در فضایل ذکرهای ساعات شبانه روز و ادعیه صبح و شام و ذکر
فضایل شبانه روز جمعه و ادعیه مخصوص آن و در بیان لیالی و ایام
از اهلبیت طاهرین صلی الله علیهم مرویست که هیچ روزی بر بنی آدم وارد نشود مگر اینکه گوید
ای آدمیزاده من روز تازه ام و شاهد اعمال توام پس من با توام هرچه کار نیکی خیر گوی و
هرچه کنی خیر کن تا روز قیامت شاهد تو باشم و چون از تو جدا شوم دیگر ترا دسترس بمن
نباشد و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که شیطان لعنه الله هر روز از طلوع صبح تا
طلوع آفتاب و از غروب آفتاب تا زمان شفق مغرب جنود و اتباع خود را در زمین منتشر
سازد برای اضلال مردمان پس در این دو وقت ذکر خدا بسیار کنید و خود و کودکان
خود را بخدا پناه دهید و استغاثه نمایید تا از کید و شر شیطان محفوظ فرماید که این دو
ساعت غفلت اند و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که خدای تعالی فرماید یک ساعت
بعد از صبح و یکساعت بعد از عصر ذکر من کنید تا من کفایت مهمات شما نمایم و بیرون
اند چون آفتاب ... شود ذکر خدا کنید و اگر با جمعی باشید که شما را مشغول سازند از
میان ایشان برخیزید و مشغول فکر و دعا شوید و در وقت صبح بگوید الحمد لله
فالق الاصباح سبحان رب المساء و الصباح اللهم صبح آل محمد ببرکة
و عافیة و سرور و قرة عین اللهم انک تنزل باللیل و النهار ما تشاء
فانزل علی و علی اهل بیتی من برکة السموات و الارض رزقا حلالا طیبا تغنینی
به عن جمیع خلقک و از جمله ادعیه مخصوص صبح دعائیست عظیم الفضائل جسیم الفوائد

شریف الصباح منسوب بحضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه اللهم یا من دلع
لسان الصباح بنطق تبلجه و سرح قطع اللیل المظلم بغیاهب تلجلجه
و اتقن صنع الفلک الدوار فی مقادیر تبرجه و شعشع ضیاء الشمس
بنور تأججه یا من دل علی ذاته بذاته و تنزه عن مجانسة مخلوقاته و جل
عن ملائمة کیفیاته یا من قرب من خواطر الظنون و بعد عن ملاحظة
العیون و علم بما کان قبل ان یکون یا من ارقدنی فی مهاد امنه و امانه
و ایقظنی الی ما منحنی به من مننه و احسانه و کف اکف السوء عنی بیده و
سلطانه صل اللهم علی الدلیل الیک فی اللیل الالیل و الماسک من
اسبابک بحبل الشرف الاطول و الناصع الحسب فی ذروة الکاهل الاعبل
و الثابت القدم علی زحالیفها فی الزمن الاول و علی آله الاخیار المصطفین
الابرار و افتح اللهم لنا مصاریع الصباح بمفاتیح الرحمة و الفلاح و البسنی اللهم
من افضل خلع الهدایة و الصلاح و اغرس اللهم بعظمتک فی شرب جنانی
ینابیع الخشوع و اجر اللهم لهیبتک من آماقی زفرات الدموع و ادب اللهم
نزق الخرق منی بازمة القنوع الهی ان لم تبتدئنی الرحمة منک بحسن التوفیق
فمن السالک بی الیک فی واضح الطریق و ان اسلمتنی اناتک لقائد الامل
و المنی فمن المقیل عثراتی من کبوات الهوی و ان خذلنی نصرک عند
محاربة النفس و الشیطان فقد وکلنی خذلانک الی حیث النصب و
الحرمان الهی اترانی ما اتیتک الا من حیث الآمال ام علقت باطراف حبالک الا حین

باعدتني ذنوبي من دار الوصال فبئس المطية التي امتطت نفسي من هواها
فواهاً لها لما سولت لها ظنونها ومناها وتباً لها لجرأتها على سيدها
ومولاها الهي قرعت باب رحمتك بيد رجائي وهربت اليك لاجئاً
من فرط اهوائي وعلقت باطراف حبالك انامل ولائي فاصفح اللهم
عما كان من زللي وخطائي واقلني من صرعة ردائي فانك سيدي ومولاي
ومعتمدي ورجائي في منقلبي ومثواي انت غاية مناي الهي كيف تطرد
مسكيناً التجأ اليك من الذنوب هارباً ام كيف تخيب مسترشداً قصد جنابك
ساعياً ام كيف ترد ظمآناً ورد الى حياضك شارباً كلا وحياضك مترعة
في ضنك المحول وبابك مفتوح للطلب والوغول وانت غاية السؤل
ونهاية المأمول الهي هذه ازمة نفسي عقلتها بعقال مشيتك وهذه
اعباء ذنوبي درأتها برحمتك وهذه الاهواء المضلة وكلتها الى جناب
لطفك فاجعل اللهم صباحي هذا نازلاً علي بضياء الهدى وبالسلامة
في الدين والدنيا ومسائي جنة من كيد العدى ووقاية من مرديات
الهوى انك على كل شيء قدير بالاجابة جدير قل اللهم مالك الملك تؤتي الملك
من تشاء وتنزع الملك ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك
الخير انك على كل شيء قدير تولج الليل في النهار وتولج النهار في الليل
وتخرج الحي من الميت وتخرج الميت من الحي وترزق من تشاء بغير حساب
الهي من ذا يعرف قدرك فلا يخافك ومن ذا يعلم ما انت فلا يهابك

وفلقت برحمتك الفلق

الفت بقدرتك الفرق وانرت بكرمك دياجي الغسق وانهرت المياه من
الصم الصياخيد عذباً واجاجاً وانزلت من المعصرات ماءً ثجاجاً وجعلت
الشمس والقمر للبرية سراجاً وهاجاً من غير ان تمارس فيما ابتدأت به
لغوباً ولا علاجاً فيا من توحد بالعز والبقاء وقهر عباده بالموت
والفناء صل على محمد وآله الاتقياء واسمع ندائي واستجب دعائي
وحقق بفضلك املي ورجائي يا خير من دعي لكشف الضر والمأمول
في كل عسر ويسر بك انزلت حاجتي فلا تردني من سني مواهبك
خائباً يا كريم يا كريم برحمتك يا ارحم الراحمين وصلى الله
على خير خلقه ومظهر لطفه محمد وآله اجمعين وسلم تسليماً كثيراً اين دعا
از صحيفه كامله هر صبح بخواند كه فضايل بى حد و فواضل بى عد دارد الحمد لله الذي
خلق الليل والنهار بقدرته و نيز هر صباح اين دعا بخواند كه مرويست از امامين
همامين موسى بن جعفر الكاظم و على بن موسى الرضا عليهما السلام بسم الله الرحمن الرحيم
اللهم ان ذنوبي وكثرتها قد اخلقت وجهي عندك وحجبتني عن استيهال
رحمتك وباعدتني عن استنجاز مغفرتك ولولا تعلقي بآلائك وتمسكي
بالرجاء لما وعدت امثالي من المسرفين واشباهي من الخاطئين بقولك
يا عبادي الذين اسرفوا على انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله ان الله
يغفر الذنوب جميعاً انه هو الغفور الرحيم وحذرت القانطين
من رحمتك فقلت ومن يقنط من رحمة ربه الا الضالون ثم ندبتنا

برحمتك الى دعائك فقلت ادعوني استجب لكم ان الذين يستكبرون
عن عبادتي سيدخلون جهنم داخرين لكان ذلك الاياس علي
مشتملاً والقنوط من رحمتك بي ملتحفاً الهي قد وعدت المحسن ظنه
بك ثواباً وعقاباً اللهم وقد امسك رمقي حسن الظن بك في عتق
رقبتي من النار وتغمد زللي واقالة عثرتي وقلت وقولك الحق الذي لا
خلف فيه ولا تبديل يوم ندعو كل اناس بامامهم ذلك يوم النشور اذا
نفخ في الصور وبعثرت القبور اللهم اني اقر واشهد واعترف ولا
اجحد واسر واظهر واعلن وابطن بانك انت الله لا اله الا انت وحدك لا
شريك لك وان محمداً عبدك ورسولك وان علياً امير المؤمنين ووارث
علم النبيين وقاتل المشركين وامام المتقين ومجاهد الناكثين والقاسطين
والمارقين امامي وحجتي وعروتي وصراطي ودليلي ومحجتي ومن لا اثق
بالاعمال وان زكت ولا اراها منجية لي وان صلحت الا بولايته والايتمام
به والاقرار بفضائله والقبول من حملتها والتسليم لرواتها اللهم واقر
باوصيائه من ابنائه ائمة وحججاً وادلة وسرجاً واعلاماً ومناراً وسادة
وابراراً واؤمن بسرهم وجهرهم وظاهرهم وباطنهم وحيهم وميتهم وشاهدهم
وغائبهم لا شك في ذلك ولا ارتياب عند تحولي عنه ولا انقلاب
اللهم فادعني يوم حشري وحين نشري بامامتهم واحشرني في زمرتهم
واكتبني في اصحابهم واجعلني من اخوانهم وانقذني بهم من حر النيران

وان لم تزودني روح الجنان فانك ان اعتقتني من النار كنت من الفا
ئزين اللهم وقد اصبحت في يومي هذا ولا ثقة لي ولا رجاء ولا مفزع
ولا ملجأ ولا منتجى غير من توسلت بهم اليك وهم رسولك وآله علي امير
المؤمنين وسيدتي فاطمة الزهراء سيدة النساء والحسن والحسين وعلي
ومحمد وجعفر وموسى وعلي ومحمد وعلي والحسن ومقيم المحجة من بعدهم
الحجة المستورة من ولدهم والمرجو للامة من ذريتهم صلواتك عليهم اللهم
فاجعلهم في هذا اليوم حصني وما بعده من المكاره ومعقلي
من المخاوف ونجني بهم من كل عدو طاغ وفاسق وطاغ وباغ ومن
شر ما اعرف وما انكر وما استتر علي وما ابصر ومن شر كل دابة
ربي آخذ بناصيتها ان ربي على صراط مستقيم اللهم فبتوسلي بهم اليك
وتقربي بمحبتهم وتخصصي بامامتهم علي في هذا اليوم ابواب رزقك وانشر
علي رحمتك ومغفرتك وحببني الى خلقك وجنبني عداوتهم وبغضهم
انك على كل شيء قدير اللهم ولكل متوسل ثواب ولكل ذي شفاعة
حق فاسألك بمن جعلتهم اليك سببي وقدمتهم امام طلبتي ان تعرفني
بركة يومي هذا وشهري هذا وعامي هذا اللهم فهم مفزعي ومعقلي
في شدتي ورخائي وعافيتي وبلائي ونومي ويقظتي وظعني واقامتي
وعسري ويسري وعلانيتي وسري وصباحي ومسائي ومنقلبي و
مثواي اللهم فلا تخيبني بهم من نائلك ولا تخلني بهم من نعمتك و

لا تقطع رجائي من رحمتك ولا تؤيسني من روحك ولا تفتني
بانغلاق ابواب الرزق وانسداد مسالكها وارتتاج مذاهبها وافتح
لي فتحا يسيرا واجعل لي من كل ضنك مخرجا والى كل سعة منهجا
برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم واجعل الليل والنهار مختلفين
علي برحمتك ومعافاتك ومنك وفضلك ولا تفقرني الى احد من
خلقك برحمتك يا ارحم الراحمين انك على كل شيء قدير وبكل شيء
محيط پوشیده نباشد که برای شیعیان و دوستان اهلبیت علیهم السلام این دعا
وامثال این افضل از ادعیه واوراد واکمل همه وسایل واذکار است بسبب
اشتمال آن بر توسل بحبل المتین ولایت وتمسک بعروة الوثقی امامت باشان
که معاملهء هر شرف وسعادت ومدار قبول عبادات است وهر کس چهل روز بعد از نماز
صبح این دعا بخواند از جمله انصار حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه وعلی آبائه
الطاهرین باشد واگر پیش از ظهور صاحب الزمان صلوات الله بمیرد در آن حال خدا
زنده گرداندش وبعدد هر کلمه هزار حسنه عطا فرماید وهزار سیئه محو نماید دعا اینست
بسم الله الرحمن الرحيم اللهم رب النور العظيم ورب الكرسي الرفيع ورب
البحر المسجور ومنزل التورية والانجيل والزبور والفرقان ورب الظل
والحرور ومنزل القرآن العظيم ورب الملائكة المقربين والانبياء وا
لمرسلين اللهم اني اسئلك بوجهك الكريم وبنور وجهك المنير و
ملكك القديم يا حي يا قيوم اسئلك باسمك الذي يصلح به الاولون

والاخرون

والاخرون يا حي حين لا حي يا محيي الموتى ومميت الاحياء يا حي لا اله
الا انت صل على محمد وآل محمد وعجل فرجهم اللهم بلغ مولانا الامام
الهادي المهدي الحجة القائم بامرك عن جميع المؤمنين والمؤمنات في
مشارق الارض ومغاربها وسهلها وجبلها وبرها وبحرها وعني
وعن والدي واهلي واخواني وولدي من الصلوة والتحيات
زنة عرشك ومداد كلماتك وما احصاه كتابك واحاط به علمك اللهم اني
اجدد له في صبيحة يومي هذا وما عشت فيه من ايام حياتي عهدا و
عقدا وبيعة له في عنقي لا احول عنها ولا ازول اللهم اجعلني من
انصاره واعوانه والذابين عنه والمسارعين في حوائجه و
الممتثلين لاوامره ونواهيه والسابقين الى ارادته والمجاهدين
معه والحامين عنه والمستشهدين بين يديه اللهم وان حال
بيني وبينه الموت الذي جعلته على عبادك حتما مقضيا فاخرجني من
قبري مؤتزرا كفني شاهرا سيفي مجردا قناتي ملبيا دعوة الداعي في ا
لحاضر والبادي اللهم ارني الطلعة الرشيدة والغرة الحميدة واكحل ناظري
بنظرة مني اليه وعجل فرجه وسهل مخرجه واوسع منهجه واسلكني محجته
وانفذ امره واشدد ازره وقو ظهره وطول عمره واعمر اللهم به بلادك
واحي به عبادك فانك قلت وقولك الحق ظهر الفساد في البر و
البحر بما كسبت ايدي الناس فاظهر اللهم لنا وليك وابن وليك

وابن بنت نبيك المسمى باسم رسولك صلواتك عليه وآله في الدنيا
والآخرة حتى لا يظفر بشيء من الباطل الا مزقه ويحق الله به
الحق ويحققه اللهم واجعله مفزعا للمظلوم من عبادك وناصرا
لمن لا يجد له ناصرا غيرك ومجددا لما عطل من احكام كتابك ومشيدا
لما ورد من اعلام دينك وسنن نبيك محمد صلى الله عليه وآله واجعله
اللهم ممن حصنته من بأس المعتدين اللهم وسر نبيك محمدا
صلواتك عليه وآله برؤيته ومن تبعه على دعوته وارحم استكانتنا
من بعده اللهم اكشف هذه الغمة عن هذه الامة بحضوره وعجل
اللهم لنا ظهوره انهم يرونه بعيدا ونريه قريبا برحمتك يا ارحم
الراحمين بعد از آن سه مرتبه دست بر زانو زند وبگوید العجل العجل العجل یا مولای
یا صاحب الزمان الغوث الغوث الغوث صلوات الله علیک انا
منتظر حتی یمکننی الله من دولتک وسعادتک ویمنک وبرکتک
یا مولای العجل العجل العجل الساعة الساعة الساعة بعد از آن بگوید بسیار
یا صاحب الزمان الامان الامان الامان الغوث الغوث الغوث
الغوث ادرکنی بحقک وبحق آبائک الطیبین الطاهرین المعصومین
المکرمین واز اهلبیت طاهرین علیهم السلام مرویست که سه چیز است که همه پیغمبران
از آدم تا حضرت خاتم صلی الله علیه وآله وسلم از یکدیگر میراث گرفته اند واز آن اینست
که هر روز صبح بگوید اللهم اني اسئلك ايمانا تباشر به قلبي ويقينا حتى

اعلم انه لا يصيبني الا ما كتبت لي ورضا بما قسمت لي ودر بعضی روایات
این عبارت نیز زیاده بر آن آمده حتی لا احب تعجیل ما اخرت ولا تاخیر
ما عجلت یا حی یا قیوم برحمتک استغیث اصلح لی شأنی کله ولا تکلنی
الى نفسي طرفة عين ابدا وصلى الله على محمد وآله وهر کس هر روز پیش از طلوع
آفتاب بگوید الله اکبر الله اکبر کبیرا وسبحان الله بکرة واصیلا والحمد لله
رب العالمین کثیرا لا شریک له وصلی الله علی محمد وآله فرشته ازا برد و
در میان بال خود گذاشته باسمان برد وچون باسمان دنیا رسد ملائکه گویند
با خود چه داری گوید این کلمات را که مؤمنی گفته پس ملائکه دعا کنند وگویند خدای
بر آن مومن رحمت کند وگناهانش را بیامرزد وهمچنین بهر آسمان که رسد ملائکه
آن آسمان دعا کنند وگویند این کلمات را بخزینه داران اقوال مومنان
بسپارد تا در دیوان خزینه ثبت نمایند که این از کلمات خزینه است
وهر کس صبح وعصر سه مرتبه بگوید اللهم صل على محمد وآل محمد في الاولين
وصل على محمد وآل محمد في الآخرين وصل على محمد وآل محمد في الملأ الاعلى
وصل على محمد وآل محمد في المرسلين اللهم اعط محمدا الوسيلة والفضيلة
والشرف والرفعة والدرجة الكبيرة اللهم اني آمنت بمحمد ولم
اره فلا تحرمني يوم القيمة رؤيته وارزقني صحبته وتوفني على
ملته واسقني من حوضه مشربا رويا سائغا هنيئا لا اظمأ
بعده ابدا انك على كل شيء قدير اللهم وكما آمنت بمحمد ولم اره

فعرفهن في الجنان وجهه اللهم بلغ روح محمد تحية كثيرة وسلاما
کن تا آن شرف در برزو و خطایش محو گردد و سرور وش دایم شود و بر دشمنان نصرت
یابد و ابواب خیرات برای و مهیا شود و آرزو پیش اید و در روز بهشت رفیق کرده
محمد و آل محمد صلی الله علیهم باشد و از جعفر بن محمد الصادق علیهم السلام مرویست که سنت
واجبست پیش از طلوع و پیش از غروب آفتاب ده مرتبه خواندن این تهلیل لا اله
الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی ویمیت وهو حی لا
یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر و بعد از آن ده مرتبه بگوید استعاذه
اعوذ بالله ان یحضرون ان الله هو السمیع العلیم و اگر فراموش شود
قضا کند همچنانکه نماز را قضا میکند و در روایت دیگر امده که هر کس این تهلیل را
ده مرتبه پیش از طلوع و غروب آفتاب با صد مرتبه الله اکبر بگوید همچنانست که صد بنده
آزاد کند هر کس هر صبح و شام سه مرتبه بگوید سبحان الله حین تمسون وحین
تصبحون وله الحمد في السموات والارض وعشیا وحین تظهرون در آن
شب او روز هیچ چیزی از و فوت نشود و هیچ شری باو نرسد و هر کس هر صبح و شام چهار مرتبه
بگوید الحمد لله رب العالمین شکر آن شب او روز را بجای آورده باشد و مرویست که کسی باو
گفت آتش افتاده و خانهات سوخت گفت خانه من نسوخته دیگری آمد همین خبر آورد
دیگری آمد همین خبر آورد و همه را همین جواب شنیدند چون معلوم شد خانههای
حوالی خانه او همه سوخته بود و خانه او در میان سالم مانده پرسیدند چون دانستی
خانهای حوالی خانه او همه سوخته بود و نه گر خانهات نسوخته گفت از حضرت پیغمبر صلی الله

بخواند کفاره گناهان آن روز شود و هر کس پیش از طلوع و غروب آفتاب

و نخواهد سوخت

شنیدم که هر کس هر صبح و شام بگوید اللهم انت ربی لا اله الا انت علیک توکلت
وانت رب العرش العظیم لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم ما شاء
الله کان وما لم یشأ لم یکن اعلم ان الله علی کل شیء قدیر وان الله
قد احاط بکل شیء علما اللهم انی اعوذ بک من شر نفسی ومن شر کل
دابة انت آخذ بناصیتها ان ربی علی صراط مستقیم در آن شب او روز هیچ
آفت باو نرسد و من این کلمه بوده ام و هر صبح و شام این دعا سه مرتبه بگو اذا اصبحت
اللهم معتصما بذمامک المنیع الذی لا یحاول ولا یطاول من شر کل
غاشم وطارق من سائر من خلقت وما خلقت من خلقک الصامت
والناطق فی جنة من کل مخوف بلباس سابغة ولاء اهل بیت نبیک
علیه السلام محتجبا من کل قاصد لی الی اذیة بجدار حصین الاخلاص
فی الاعتراف بحقهم والتمسک بحبلهم موقنا ان الحق معهم وفیهم وبهم اوالی
من والوا واجانب من جانبوا فصل علی محمد وآل محمد واعذنی اللهم بهم
من شر کل ما اتقیه یا عظیم حجزت الاعادی عنی ببدیع السموات والا
رض انا جعلنا فی اعناقهم اغلالا فهی الی الاذقان فهم مقمحون وجعلنا
من بین ایدیهم سدا ومن خلفهم سدا فاغشیناهم فهم لا یبصرون و در وقت
شام بجای اصبحت امسیت بگوید از همه مخاوف و مکاره ایمن شود ان شاء الله و از حضرت
امام جعفر بن محمد الصادق علیهما السلام مرویست که اگر خیر را ترک نکنی این دعا را
هر صبح و شام ترک مکن اللهم انی اصبحت استغفرک فی هذا الصباح وفی هذا

الیوم لاهل رحمتک وابرأ الیک من اهل لعنتک اللهم انی اصبحت ابرأ
الیک فی هذا الیوم وفی هذا الصباح ممن نحن بین ظهرانیهم من المشرکین
وما کانوا یعبدون انهم کانوا قوم سوء فاسقین اللهم اجعل ما انزلت
من السماء الی الارض فی هذا الصباح وفی هذا الیوم برکة علی اولیائک و
عقابا علی اعدائک اللهم وال من والاک وعاد من عاداک اللهم اختم
لی بالامن والایمان کلما طلعت شمس او غربت اللهم اغفر لی ولوالدی
وارحمهما کما ربیانی صغیرا اللهم اغفر للمؤمنین والمؤمنات و
المسلمین والمسلمات الاحیاء منهم والاموات انک تعلم منقلبهم ومثویهم
اللهم احفظ امام المسلمین بحفظ الایمان وانصره نصرا عزیزا وافتح له
فتحا یسیرا قریبا واجعل له ولنا من لدنک سلطانا نصیرا اللهم العن
ابا بکر وعمر والفرق المختلفة علی رسولک وولاة الامر بعد رسولک
والائمة من بعده وشیعته واسئلک الزیادة من فضلک والاقرار بما جاء
من عندک والتسلیم لامرک والمحافظة علی ما امرت به لا ابتغی به بدلا ولا
اشتری به ثمنا قلیلا اللهم اهدنی فیمن هدیت وقنی شر ما قضیت
انک تقضی ولا یقضی علیک ولا یذل من والیت تبارکت وتعالیت
سبحانک رب البیت تقبل دعائی وما تقربت به الیک من خیر فضاعفه
لی اضعافا کثیرة وآتنا من لدنک اجرا عظیما رب ما احسن ما ابلیتنی واعظم
ما اعطیتنی واطول ما عافیتنی واکثر ما سترت علی فلک الحمد یا الهی کثیرا طیبا

مبارکا علیه ملء السموات والارض وملء ما شاء ربی وکما یحب ربی وکما
یرضی وکما ینبغی لوجه ربی ذی الجلال والاکرام و چون این دعا در وقت شام
بخوانند در همه مواضع بجای اصبحت امسیت و بجای فی هذا الصباح فی هذا المساء و بجای
فی هذا الیوم فی هذا اللیل و بجای طلعت شمس او غربت غربت الشمس او طلعت بگوید و هر صبح
و شام بگوید الحمد لله الذی یفعل ما یشاء ولا یفعل ما یشاء غیره الحمد لله
کما یحب الله والحمد لله کما هو اهله اللهم ادخلنی فی کل خیر ادخلت فیه
محمدا وآل محمد صلی الله علی محمد وآل محمد و مرویست که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
چون آفتاب را بر سر کوه دیدی که زرد شده آب از چشم مبارکش روان شدی و گفتی امسی
ظلمی مستجیرا بعفوک وامست ذنوبی مستجیرة بمغفرتک
وامسی خوفی مستجیرا بامانک وامسی ذلی مستجیرا بعزک وامسی فقری مستجیرا
بغناک وامسی وجهی الفانی البالی مستجیرا بوجهک الدائم الباقی اللهم
البسنی عافیتک وغشنی برحمتک وجللنی کرامتک وقنی شر خلقک
من الجن والانس یا الله یا رحمن یا رحیم مرویست که در وقت ظهر گفتن این
تسبیح را محافظت نمای یعنی که چشم خود را محافظت میکنی سبحان الله ولا اله
الا الله والحمد لله الذی لم یتخذ ولدا ولم یکن له ولی من الذل وکبره تکبیرا
و با فضیلت تر روز جمعه و در آن مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام
که صبح روزی آفتاب طلوع نکند افضل از روز جمعه و شب او شب و روزهاست و خدای تعالی
در روز جمعه حسنات مضاعف کند و سیئات محو نماید و درجات بلند گرداند

ودعوات اجابت فرماید و بلیات رفع کند و حاجات عظیم برآورده و رحمت
وفضل زیاده کرده‌اند و همچنین دعا کند و طلب مغفرت نماید و حال آنکه حق حرمت این — درایں روز هم
روز را شناسد مگر آنکه بر خدای تعالی لازم باشد که او را از آتش آزاد کرده اند پس اگر در
روز جمعه یا شب آن بمیرد شهید باشد و از عذاب قبر و آتش دوزخ ایمن باشد
و هر قدر تواند درین روز طاعات و عبادات و سایر خیرات زیاده کند که ثواب
حسنات مضاعف باشد و ترک معاصی و مناهی و جمیع ملاهی نماید که عقوبت سیئات
مضاعف گردد و باید که مومنی دعا کند و خدای تعالی با خبر اجابت آن کند تا روز
برای فضیلت آن روز و شب جمعه نیز در فضل و شرف مثل روزش باشد و خدای تعالی
هر شب شب جمعه از اول شب تا طلوع صبح از بالای عرش ندا فرماید و گوید ای بنده
مومن اگر حاجتی داری برای آخرت یا دنیا طلب نمای تا اجابت کنم و اگر گناهی کرده
استغفار نمای تا قبول نمایم و اگر معاشت تنگ بود سوال نمای تا زیاده فرمایم
و اگر بیماری دعا کن تا شفا دهم و اگر محبوس و مغموم باشی استغاثه کن تا نجات دهم
و اگر مظلوم باشی استعانت نمای تا نصرت دهیم و در ثلث آخر هر شب و در هر شب جمعه
از اول شب تا طلوع آفتاب صبح ملکی فرستد تا از جانب خدا ندا کند و گوید
هر کس حاجتی باشد بخواهد تا اجابت شود و اگر گناهی کرده توبه نماید تا مقبول گردد
ای طالبان خیر مشغول گردید و ای طالبان شر ترک شر نمایید و چون صبح طلوع
کند بمقام خود در ملکوت سما رجوع نماید و مستحب است در روز جمعه جهت عیال و اطفال
میوه و تحفه تازه که در روزهای دیگر نبوده باشد آوردن تا در دین روز شاد و خوشحال

باشد و محبت شان بآن روز زیاده گردد و هر کس استخفاف بحرمت این روز کند و حق
از ضایع کرده اند بر خدای تعالی لازم باشد که او را بجهنم برد مگر آنکه توبه کند و اگر درین
روز یک بیت شعر بخواند نصیبش از فضایل آن همان باشد و افضل اعمال در شب و روز
جمعه صلوات فرستادن است بر پیغمبر و آلش صلی الله علیهم چون عصر پنجشنبه شود ملائکه از
آسمان نازل شوند بعدد ذره با قلمهای طلا و لوحهای نقره و تا شب شنبه کار شان
همین باشد که هر کس صلوات فرستد نویسند و این ملائکه در روزهای دیگر نازل نشوند
و سنت است روز جمعه هزار مرتبه و سایر روزهای صد مرتبه صلوات فرستادن و
هر کس هر شب جمعه سوره بنی اسرائیل بخواند از اصحاب حضرت صاحب الزمان — تا جمعه دیگر محفوظ باشد
علیه السلام گردد و هر کس هر شب جمعه یا روز جمعه بعد از عصر سوره کهف بخواند تا جمعه دیگر
محفوظ باشد و اگر هر شب جمعه بخواند در جه شهدا یابد و در زمره ایشان محشور شود و
کفاره گناهانش باشد از جمعه سابق تا این جمعه و هر کس در شب جمعه یا هر شب عید فطر
و اضحی ده مرتبه بگوید یَا دَائِمَ الْفَضْلِ عَلَى الْبَرِيَّةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالْعَطِيَّةِ يَا صَاحِبَ
الْمَوَاهِبِ السَّنِيَّةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ خَيْرِ الْوَرَى سَجِيَّةً وَاغْفِرْ لَنَا يَا ذَا الْعُلَى فِي هٰذِهِ
الْعَشِيَّةِ هزار هزار حسنه برای او ثبت نمایند و هزار هزار سیئه محو فرمایند و هزار
هزار درجه بلند گردانند و در قیامت با ابراهیم خلیل در محلس فراخت نماید و روز
روز بازارات باده روز نورانی درخشان که بروزهای دنیا شبیه بود و مستحب است
روز جمعه زیارت حضرت پیغمبر و اهل بیتش صلی الله علیهم و چون خواهد زیارت کند
غسل کند و جامهای پاکیزه بپوشد و بصحرا بیرون رود و در روایت دیگر بام خانه

وتحف … پیر آمده و چهار رکعت نماز بگزارد و پس روی بقبله بایستد و بگوید اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَصِيُّ
الْمُرْتَضَى وَالسَّيِّدَةُ الْكُبْرَى وَالسَّيِّدَةُ الزَّهْرَاءُ وَالسِّبْطَانِ الْمُنْتَجَبَانِ وَالْ
أَوْلَادُ الْأَعْلَامُ وَالْأُمَنَاءُ الْمُنْتَجَبُونَ جِئْتُ انْقِطَاعًا إِلَيْكُمْ وَإِلَى آبَائِكُمْ
وَوَلَدِكُمُ الْخَلَفِ عَلَى بَرَكَةِ الْحَقِّ فَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ
حَتَّى يَحْكُمَ اللّٰهُ لِدِينِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ إِنِّي لَمِنَ الْقَائِلِينَ بِفَضْلِكُمْ
مُقِرٌّ بِرَجْعَتِكُمْ لَا أُنْكِرُ لِلّٰهِ قُدْرَةً وَلَا أَزْعُمُ إِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ سُبْحَانَ اللّٰهِ
ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ يُسَبِّحُ اللّٰهَ بِأَسْمَائِهِ جَمِيعُ خَلْقِهِ وَالسَّلَامُ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ
وَأَجْسَادِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ و مستحب است روز جمعه انواع
تطهیر و تنظیف و تعطیر چنانکه بتفصیل در باب دوم بیان شد و بهترین جامها
پاکیزه پوشد و بصحرا بیرون رود و در روایت دیگر بام خانه نیز آمده و چهار رکعت
نماز بگزارد و پس روی بقبله بایستد و بگوید اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ
بَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَصِيُّ الْمُرْتَضَى وَالسَّيِّدَةُ الْكُبْرَى
وَالسَّيِّدَةُ الزَّهْرَاءُ وَالسِّبْطَانِ الْمُنْتَجَبَانِ وَالْأَوْلَادُ الْأَعْلَامُ وَالْأُمَنَاءُ الْمُنْتَجَبُونَ
جِئْتُ انْقِطَاعًا إِلَيْكُمْ وَإِلَى آبَائِكُمْ وَوَلَدِكُمُ الْخَلَفِ عَلَى بَرَكَةِ الْحَقِّ فَقَلْبِي
کر معقد و باشد پوشیدن و با سکینه و وقار متوجه مسجد شدن و چون تهیه نماز کرده
متوجه مسجد شود بگوید اَللّٰهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ وَتَعَبَّأَ وَأَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفَادَةٍ إِلَى مَخْلُوقٍ
رَجَاءَ رِفْدِهِ وَطَلَبَ نَائِلِهِ وَجَوَائِزِهِ وَفَوَاضِلِهِ فَإِلَيْكَ يَا سَيِّدِي وِفَادَتِي وَتَهْيِئَتِي

وَتَعْبِيَتِي وَإِعْدَادِي وَاسْتِعْدَادِي رَجَاءَ رِفْدِكَ وَجَوَائِزِكَ وَنَوَافِلِكَ فَلَا تُخَيِّبِ
الْيَوْمَ رَجَائِي يَا مَنْ لَا يَخِيبُ عَلَيْهِ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ فَإِنِّي لَمْ آتِكَ الْيَوْمَ بِعَمَلٍ
صَالِحٍ قَدَّمْتُهُ وَلَا شَفَاعَةِ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ وَلَا أَتَيْتُكَ مُقِرًّا بِالظُّلْمِ وَالْإِسَاءَةِ لَا حُجَّةَ
لِي وَلَا عُذْرَ فَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ أَنْ تُعْطِيَنِي مَسْأَلَتِي وَتَقْبَلَنِي بِرَغْبَتِي وَلَا تَرُدَّنِي مَجْبُوهًا
وَلَا خَائِبًا يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ أَرْجُوكَ لِلْعَظِيمِ أَسْأَلُكَ يَا عَظِيمُ أَنْ تَغْفِرَ لِيَ
الْعَظِيمَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي خَيْرَ هٰذَا الْيَوْمِ الَّذِي شَرَّفْتَهُ
وَعَظَّمْتَهُ وَاغْسِلْنِي فِيهِ مِنْ جَمِيعِ ذُنُوبِي وَخَطَايَايَ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ إِنَّكَ أَنْتَ
الْوَهَّابُ و در روز جمعه دو ساعت است که دعا در آن البته مستجاب شود یکی وقت زوال
و دویم آخر روز تا آنکه آفتاب غروب کند و مستحب است در ساعت آخر این روز خواندن دعای
سمات و در روایت از حضرت امام همام محمد بن علی الباقر علیهما السلام که این دعا از مکنون و
مخزون علوم است پس برای حاجات و هلاک دشمنان مخواند و با طفال و سفها و ظالمان
و منافقان اظهار آن مکنید و اگر قسم یاد کنم که اسم اعظم درین دعاست راست گفته باشم
دعا اینست اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ الَّذِي
إِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى مَغَالِقِ أَبْوَابِ السَّمَاءِ لِلْفَتْحِ بِالرَّحْمَةِ انْفَتَحَتْ وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى مَضَائِقِ
أَبْوَابِ الْأَرْضِ لِلْفَرَجِ انْفَرَجَتْ وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى الْعُسْرِ لِلْيُسْرِ تَيَسَّرَتْ وَإِذَا دُعِيتَ
بِهِ عَلَى الْأَمْوَاتِ لِلنُّشُورِ انْتَشَرَتْ وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى كَشْفِ الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ
انْكَشَفَتْ وَبِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَكْرَمِ الْوُجُوهِ وَأَعَزِّ الْوُجُوهِ الَّذِي عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ
وَخَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ وَخَشَعَتْ لَهُ الْأَصْوَاتُ وَوَجِلَتْ لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ مَخَافَتِكَ

وبنورك الذي تمسك به السماء ان تقع على الارض الا باذنك وتمسك السموات
والارض ان تزولا وبمشيتك التي دان لها العالمون وبكلمتك التي خلقت
بها السموات والارض وبحكمتك التي صنعت بها العجائب وخلقت بها الظلمة
وجعلتها ليلا وجعلت الليل سكنا وخلقت بها النور وجعلته نهارا وجعلت النهار
نشورا مبصرا وخلقت بها الشمس وجعلت الشمس ضياء وخلقت بها القمر
وجعلت القمر نورا وخلقت بها الكواكب وجعلتها نجوما وبروجا ومصابيح
وزينة ورجوما وجعلت لها مشارق ومغارب وجعلت لها مطالع ومجاري
وجعلت لها فلكا ومسابح وقدرتها في السماء منازل فاحسنت تقديرها
وصورتها فاحسنت تصويرها واحصيتها باسمائك احصاء ودبرتها
بحكمتك تدبيرا فاحسنت تدبيرها وسخرتها بسلطان الليل وسلطان
النهار وعرفت بها عدد السنين والحساب وجعلت رؤيتها لجميع الناس
مرئى واحدا واسئلك اللهم بمجدك الذي كلمت به عبدك ورسولك موسى بن
عمران عليه السلام في المقدسين فوق احساس الكروبيين فوق غمائم النور
فوق تابوت الشهادة في عمود النار وفي طور سيناء وفي جبل حوريث
في الواد المقدس في البقعة المباركة من جانب الطور الايمن من الشجرة وفي
ارض مصر بتسع آيات بينات ويوم فرقت لبني اسرائيل البحر وفي المنبجسات
التي صنعت بها العجائب في بحر سوف وعقدت ماء البحر في قلب الغمر كالحجارة
وجاوزت ببني اسرائيل البحر وتمت كلمتك الحسنى عليهم بما صبروا واورثتهم

مشارق الارض ومغاربها التي باركت فيها للعالمين واغرقت فرعون وجنوده
ومراكبه في اليم وباسمك العظيم الاعظم الاعز الاجل الاكرم وبمجدك الذي تجليت
به لموسى كليمك عليه السلام في طور سيناء ولابراهيم خليلك عليه السلام من قبل
في مسجد الخيف ولاسحق صفيك عليه السلام في بئر شيع وليعقوب عليه السلام
نبيك في بيت ايل وللمؤمنين بوعدك وللداعين باسمائك فاجبت وبمجدك الذي
ظهر لموسى بن عمران على قبة الرمان وبآياتك التي وقعت على ارض مصر بمجد
العزة والغلبة بآيات عزيزة وبسلطان القوة وبعزة القدرة وبشأن الكلمة التامة
وبكلماتك التي تفضلت بها على اهل السموات والارض واهل الدنيا والاخرة
وبرحمتك التي مننت بها على جميع خلقك وباستطاعتك التي اقمت بها على العالمين
وبنورك الذي قد خر من فزعه طور سيناء وبعلمك وجلالك وكبريائك
وعزتك وجبروتك التي لم تستقلها الارض وانخفضت لها السموات وانزجر لها
العمق الاكبر وركدت لها البحار والانهار وخضعت لها الجبال وسكنت لها الارض
بمناكبها واستسلمت لها الخلائق كلها وخفقت لها الرياح في جريانها وخمدت
لها النيران في اوطانها وبسلطانك الذي عرفت لك به الغلبة دهر الدهور
وحمدت به في السموات والارضين وبكلمتك كلمة الصدق التي سبقت لابينا
آدم عليه السلام وذريته بالرحمة واسئلك بكلمتك التي غلبت كل شيء وبنور
وجهك الذي تجليت به للجبل فجعلته دكا وخر موسى صعقا وبمجدك الذي
ظهر على طور سيناء فكلمت به عبدك ورسولك موسى بن عمران عليه السلام

ولاسمعيل ذبيحك عليه السلام في بئر زمزم
وليعقوب نبيك عليه السلام
عليك وليعقوب نبيك عليه السلام

وبطلعتك في ساعير وظهورك في جبل فاران بربوات
المقدسين وجنود الملائكة الصافين وخشوع الملائكة المسبحين وبركاتك
التي باركت فيها على ابراهيم خليلك في امة محمد صلواتك عليه وآله وباركت
لاسحق صفيك في امة عيسى عليه السلام وباركت ليعقوب اسرائيلك في امة
موسى عليه السلام وباركت لحبيبك محمد صلواتك عليه وآله في عترته وذريته و
امته اللهم وكما غبنا عن ذلك ولم نشهده وآمنا به ولم نره صدقا وعدلا ان
تصلي على محمد وآل محمد وان تبارك على محمد وآل محمد وترحم على محمد وآل محمد
كافضل ما صليت وباركت وترحمت على ابراهيم وآل ابراهيم انك حميد مجيد
فعال لما تريد وانت على كل شيء قدير شهيد وحاجات ان بگوید اللهم اني اسئلك
بحرمة هذا الدعاء وبما فات منه من الاسماء وبما يشتمل عليه من التفسير و
التدبير الذي لا يحيط به الا انت ان تصلي على محمد وآل محمد وان تفعل بي [illegible] في عافيته
وتحلك عدائهم في الدنيا والاخرة وان ترزقنا بهم خير ما نرجوا وخير ما لا نرجو
وتصرف بهم عنا شر ما نحذر وما لا نحذر انك على كل شيء قدير وانت اكرم الاكرمين

فصل دوم در نوافل مرتبه بر سبیل تفصیل و بیان ذکر آداب و ادعیه متعلق به آن
از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که افتتاح نوافل بهفت تکبیر و ادعیه آن در سه موضع باید
نمود اول نوافل ظهر و اول نوافل شب و یک رکعت وتر و در نوافل بعد از الحمد هر سوره که خواهد
بخواند اما افضل آنست که در رکعت اول نوافل ظهر قل هو الله و در دویم قل یا ایها الکافرون
بخواند و در نوافل عصر اذا جاء نصر الله یا الهیکم التکاثر یا مثل آن سورهای کوتاه و در نوافل

قل هو الله و در دویم قل یا ایها الکافرون و روایت دیگر آمده در اول سه قل هو الله و در دویم
انا انزلناه دیگر مرتبه و در رکعت سیم اول حدید تا و هو علیم بذات الصدور و در چهارم
سوره حشر لو انزلنا هذا القرآن تا آخر و در رکعت اول بتره سوره الملک یا سوره واقعه و در دویم
قل هو الله و در اول نوافل شب قل هو الله و در دویم قل یا ایها الکافرون و روایت دیگر
که هر کس در رکعت اول نوافل شب در هر رکعت سی مرتبه قل هو الله بخواند میان او و خدا
هیچ گناهی نماند مگر آنکه آمرزیده شود و در رکعتهای دیگر مستحب است خواندن سورهای طویل
مثل کهف و یس و مانند آن اگر وقت وفا کند و اگر وقت تنگ باشد در همه قل هو الله کافی بود
و در رکعت شفع معوذتین و در رکعت وتر قل هو الله که هر کس در این سه رکعت این سه سوره
بخواند فرشته ندا کند که ای بنده مؤمن مژده باد ترا که وترت مقبول گشت و در روایت
دیگر آمده که در هر سه رکعت وتر ختم قرآن شده باشد که قل هو الله ثلث قرآنست و از
دیگر آمده که حضرت امام رضا صلوات الله علیه در هر یک از این سه رکعت وتر ختم قرآن شده
باشد که قل هو الله و در رکعت سیوم بعد از قل هو الله یک مرتبه بعد از معوذتین میخواند و در
رکعت اول نافله صبح قل یا ایها الکافرون و در دویم قل هو الله و مرویست که هر کس
اذا زلزلت در نوافل میخوانده باشد که هرگز بزلزله و صاعقه و هیچ آفتی از آفات نمیرد
تا آنکه باجل مقدر از دنیا برود و چون وقت موتش شود فرشته کریمی از پیش خدای تعالی
آید و بر بالینش نشیند و گوید ای ملک الموت با ولی خدا ملایمت و مدارا نمای که مرا بسیار
یاد میکرد و سوره اذا زلزلت بسیار میخواند و سوال و نیز همین مکالمه نماید پس ملک الموت
گوید من از جناب الهی مأمورم که اطاعت او نمایم و تا او آن بنده را بقبض روح نکنم

قل هو الله احد را بخواند تا در سه رکعت

پس ملک حجاب از پیش نظرش برگیرد تا منازل خویش را در بهشت ملاحظه نماید پس از آن وی را
وقبض روحش نماید با کمال ملایمت پس هفتاد هزار فرشته مشایعتش نمایند تا داخل بهشت شود
و هر کس سوره والعصر در نوافل بخواند روز قیامت نورانی باشد و شکفته و شادمان
بهشت رود و هر کس سوره انا اعطیناک الکوثر در فرایض و نوافل بخواند خدای تعالی
از کوثر آبش دهد و متکاش در سایه طوبی در پیش حضرت پیغمبر صلی الله باشد و مضامین بعضی دیگر
سوره قرآن در فرایض و نوافل ان شاء الله تعالی بعد ازین بیاید و در همه نوافل اکتفا بالحمد تنها مجزی
بود و تخصیص اگر وقت تنگ باشد یا شغل ضروری باشد از تعقیبات و اذکار نوافل یا نشر نکو
بعد از هر دو رکعت نافله ظهر بگوید اللهم انی ضعیف فقوّ فی رضاک ضعفی وخذ الی
الخیر بناصیتی واجعل الایمان منتهی رضای وبارک فیما قسمت لی وبلغنی برحمتک
کل الذی ارجوا منک واجعل لی ودا وسرورا للمؤمنین وعهدا عندک
و اگر در سجده آخر نوافل مغرب هر شب بخصوص در شب جمعه هفت مرتبه بگوید اللهم انی اسئلک
بوجهک الکریم وباسمک العظیم ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تغفر لی ذنبی
العظیم گناهانش آمرزیده شود و بعد از هر دو رکعت نوافل شب بگوید اللهم انی اسئلک ولم
یسأل مثلک انت موضع مسئلة السائلین ومنتهی رغبة الراغبین ادعوک و
لم ادع مثلک انت مجیب دعوة المضطرین وارحم الراحمین اسئلک بافضل
المسائل وانجحها واعظمها یا الله یا رحمن یا رحیم وباسمائک الحسنی وامثالک العلیا
ونعمک التی لا تحصی وباکرم اسمائک علیک واحبها الیک واقربها منک وسیلة
واشرفها عندک منزلة واجزلها لدیک ثوابا واسرعها فی الامور اجابة وباسمک

المکنون

المکنون الاکبر الاعز الاجل الاکرم الذی تحبه وتهواه وترضی به عمن دعاک
فاستجبت له دعاءه وحق علیک ان لا تحرم سائلک ولا ترده وبکل اسم هو
لک فی التوریة والانجیل والزبور والفرقان العظیم وبکل اسم دعاک به حملة عرشک
وملائکتک وانبیاؤک ورسلک واهل طاعتک من خلقک ان تصلی علی محمد
وآل محمد وان تعجل فرج ولیک وابن ولیک وتعجل خزی اعدائه وتجعلنا من
انصاره واصحابه وترزقنا به رجاءنا وتستجیب به دعاءنا و بعد از رکعت ششم
بگوید اللهم انی اسئلک بحرمة من عاذ بک ولجأ الی عزک واستظل بفیئک واعتصم
بحبلک ولم یثق الا بک یا جزیل العطایا یا مطلق الاساری یا من سمی نفسه
من جوده وهابا ادعوک رغبا ورهبا وخوفا وطمعا والحاحا والحافا وتضرعا
وتملقا وقائما وقاعدا وراکعا وساجدا وراکبا وماشیا وذاهبا وجائیا وفی
حالاتی واسئلک ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تؤتینی من فضلک خیر ما سئلک
سائل واعذنی برحمتک مما استعاذ منه عائذ و بعد از رکعت نهم بگوید الهی تعرض لک
فی هذا اللیل المتعرضون وقصدک فیه القاصدون وامل فضلک ومعروفک
الطالبون ولک فی هذا اللیل نفحات وجوائز وعطایا ومواهب تمن بها علی من
تشاء من عبادک وتمنعها من لم تسبق له العنایة منک وها انا ذا عبدک الفقیر
الیک المؤمل فضلک ومعروفک فان کنت یا مولای تفضلت علی احد من
خلقک وعدت علیه بعائدة من عطفک فصل علی محمد وآل محمد الطیبین
الطاهرین الخیرین الفاضلین وجد علی بفضلک ومعروفک وکرمک یا رب

العالمین وصلی الله علی محمد خاتم النبیین وآله الطاهرین الذین اذهبت عنهم الرجس وطهرتهم
تطهیرا انک حمید مجید اللهم انی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی انک لا تخلف
المیعاد و در قنوت وتر بگوید لا اله الا الله الحلیم الکریم لا اله الا الله العلی العظیم سبحان الله
رب السموات السبع ورب الارضین السبع وما فیهن وما بینهن ورب العرش العظیم
اللهم انت الله نور السموات والارض وانت الله زین السموات والارض وانت
الله جمال السموات والارض وانت الله عماد السموات والارض وانت الله قوام
السموات والارض وانت الله صریخ المستصرخین وانت الله غیاث المستغیثین وانت
الله المفرج عن المکروبین وانت الله المروح عن المغمومین وانت الله مجیب دعوة
المضطرین وانت الله اله العالمین وانت الله الرحمن الرحیم وانت الله بک تنزل کل حاجة
یا الله لیس یرد غضبک الا حلمک ولا ینجی من عذابک الا رحمتک ولا ینجی منک الا
التضرع الیک فهب لی من لدنک یا الهی رحمة تغنینی بها عن رحمة من سواک یا
لقدرة التی بها احییت جمیع ما فی البلاد وبها تنشر میت العباد ولا تهلکنی غما حتی
تغفر لی وترحمنی وتعرفنی الاستجابة فی دعائی وترزقنی العافیة الی منتهی اجلی
واقلنی عثرتی ولا تشمت بی عدوی ولا تمکنه من رقبتی اللهم ان رفعتنی فمن
ذا الذی یضعنی وان وضعتنی فمن ذا الذی یرفعنی وان اهلکتنی فمن ذا الذی
یحول بینک وبینی او یعرض لک فی شیء من امره وقد علمت ان لیس فی حکمک
ظلم ولا فی نقمتک عجلة انما یعجل من یخاف الفوت وانما یحتاج الی الظلم الضعیف
وقد تعالیت عن ذلک یا الهی فلا تجعلنی للبلاء غرضا ولا لنقمتک نصبا

ومهلنی

ومهلنی ونفسی واقلنی عثرتی ولا تتبعنی ببلاء علی اثر بلاء فقد تری ضعفی وقلة
حیلتی استعیذ بک اللیلة فاعذنی واستجیر بک من النار فاجرنی وا
سئلک الجنة فلا تحرمنی بعد از آن [illegible] بنده ترکند و بگوید وجهت و
جهی للذی فطر السموات والارض حنیفا مسلما وما انا من المشرکین ان صلاتی
ونسکی ومحیای ومماتی لله رب العالمین لا شریک له وبذلک امرت وانا من
المسلمین اللهم صل علی محمد وآل محمد وصل علی ملائکتک المقربین واولی العزم من
المرسلین والاولیاء المنتجبین والائمة الراشدین اولهم وآخرهم اللهم عذب و
کفرة اهل الکتاب وجمیع المشرکین ومن ضارعهم من المنافقین فانهم یتقلبون
فی نعمتک ویجعلون الحمد لغیرک فتعالیت عما یقولون وعما یصفون علوا
کبیرا اللهم العن الرؤساء والقادة والاتباع من الاولین والآخرین
الذین صدوا عن سبیلک اللهم انزل بهم باسک ونقمتک فانهم کذبوا علی
رسولک وبدلوا نعمتک وافسدوا عبادک وحرفوا کتابک وغیروا سنة
نبیک اللهم العنهم واتباعهم واولیاءهم واعوانهم ومحبیهم واحشر
اتباعهم الی جهنم زرقا اللهم صل علی محمد عبدک ورسولک بافضل صلواتک
وعلی ائمة الهدی الراشدین المهدیین بعد از آن برای چهل کس از مؤمنان دعا کند بگوید
یا نام کسی هر چه خواهد مجزی بود که بعد از دعا چهل مؤمن دعایی که برای خود کند مستجاب شود و بعد
دست چپ را هنگام قنوت باز دارد و با دست راست تسبیح بشمرد و هفتاد مرتبه بگوید
استغفر الله واتوب الیه که هر کس یک سال در قنوت وتر هفتاد استغفار مداومت نماید از جمله

الهی مغفرت کنا ... و اجب شود و اوجه مومنان باشد که خدای تعالی در قران مجید
وصف نموده و فرموده والمستغفرین بالاسحار و چون سر از رکوع بردارد و ایستاده بگوید
هذا مقام من حسناته نعمة منك وسيئاته بعمله وذنبه عظيم وشكره قليل
وليس له الا عفوك ورحمتك الهي طموح الامال قد خابت الا لديك ومعاكف
الهمم قد تقطعت الا لديك ومذاهب العقول قد سمت الا اليك ومذاهب العقول قد
سمت الا اليك فانت الرجاء والبك الملتجا يا اكرم مقصود ويا اجود مسئول هربت
اليك بنفسي يا ملجا الهاربين باثقال الذنوب احملها على ظهري لا اجد لي اليك شافعا
سوى معرفتي انك اقرب من لجا اليه المضطرون وامل ما لديه الراغبون يا من
فتق العقول بمعرفته واطلق الالسن بحمده وجعل ما امتن به على خلقه كفاء لتادية
حقه صل على محمد وال محمد ولا تجعل للهموم على عقولي سبيلا ولا للباطل على عملي دليلا
اللهم انك قلت في محكم كتابك المنزل على لسان نبيك المرسل عليه واله السلام كانوا
قليلا من الليل ما يهجعون وبالاسحار هم يستغفرون طال هجوعي وقل قيامي وهذا
السحر وانا استغفرك لذنوبي استغفار من لا يملك لنفسه نفعا ولا ضرا ولا
موتا ولا حيوة ولا نشورا وبعد از ان سلام دهد بگوید اناديك يا موجودا في
كل مكان لعلك تسمع ندائي فقد عظم جرمي وقل حيائي مولاي يا مولاي اي الاهوال
اتذكر واينها انسى ولو لم يكن الا الموت لكفى كيف وما بعد الموت اعظم وادهى مولاي
يا مولاي حتى متى والى متى اقول لك العتبى مرة اخرى ثم لا تجد عندي صدقا
ولا وفاء فيا غوثاه ثم واغوثاه بك يا الله من هوى قد غلبني ومن عدو قد

فما استكلب على من دنيا قد تزينت لي ومن نفسي امارة بالسوء الا من رحم ربي
ربي مولاي يا مولاي انك ملكت رحمت مثلي فارحمني وان قتلت مثلي فاقبلني يا قابل التوبة
ابتلني يا من لم ازل تعرف منه الحسنى يا من لم يبعد بي بالنعم صباحا و
مساء ارحمني يوم اتيك فردا شاخصا اليك بصري مقلدا على قد تبرا جميع الخلق
مني نعم واني وامي ومن كان له كدي وسعيي فان لم ترحمني ومن يونسني ترحمني
في القبر وحشتي ومن ينطق لساني اذا خلوت بعملي وسئلتني عما انت اعلم به
مني فان قلت لم افعل قلت الم اكن الشاهد عليك فعفوك عفوك
يا مولاي قبل ان تلبس الابدان سرابيل القطران عفوك عفوك يا مولاي قبل
ان تغل الايدي الى الاعناق يا ارحم الراحمين وخير الغافرين و بعد از ان
نافلهٔ صبح ... که بر جانب راست بخوابد ... بگوید ... کند چنانکه ...
... دست راست بزیر روی کند ... و پنج ایه از سوره آل عمران ان في خلق
السموات والارض تا انك لا تخلف الميعاد بخواند پس بگوید استمسكت بعروة الله الوثقى
التي لا انفصام لها واعتصمت بحبل الله المتين واعوذ بالله من شر فسقة العرب
والعجم والجن والانس ربي الله ربي الله امنت بالله توكلت على الله
لا حول ولا قوة الا بالله ومن يتوكل على الله فهو حسبه ان الله بالغ امره
قد جعل الله لكل شيء قدرا حسبي الله نعم الوكيل اللهم من اصبح وله حاجة
الى مخلوق فان حاجتي ورغبتي اليك وحدك لا شريك لك الحمد لرب
الصباح الحمد لفالق الاصباح الحمد لناشر الارواح الحمد لقاسم المعاش

الحمد لله جاعل الليل سكنا والشمس والقمر حسبانا ذلك تقدير العزيز العليم اللهم
صل على محمد وال محمد واجعل في قلبي نورا وفي بصري نورا وعلى لساني نورا ومن بين
يدي نورا ومن خلفي نورا وعن يميني نورا وعن شمالي نورا ومن فوقي نورا و
من تحتي نورا وعظم لي النور واجعل لي نورا امشي به في الناس ولا تحرمني
نورك يوم القاك و هر کس بعد از نافلهٔ صبح صد مرتبه صلوات بر پیغمبر و آلش فرستد خدای
تعالی روی او را از حرارت دوزخ نگاه دارد و اگر صد مرتبه بگوید سبحان ربي العظيم وبحمده
استغفر الله واتوب اليه خانهٔ در بهشت بنا کنند برایش و اگر بیست و یک مرتبه قل هو الله بخواند
خانهٔ دیگر بنا کند و اگر چهل مرتبه بخواند گناهانش آمرزیده شود و چون از مجموع سنتهای رکعت نماز
شب فارغ شود این دعای مجیعه را بخواند یا ذا الملك المتابد بالخلود والسلطان
تا آخر دعا فصل یازدهم در ذکر بعضی اعمال که در اثنای نماز توان کرد مرویست
از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که در اثنای نماز در هر مقامش باشد هر چه دعا و مناجات با خدا
و ذکر خدا و ذکر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و اله باشد توان کرد و از نماز خارج نباشد و هر کس در اثنای
هر فعلی از افعال نمازش رکوع و سجود و غیر آن بگوید صلی الله علی محمد و آل محمد آن مثل صلوات
نوشته شود و اگر در نماز ذکر آن حضرت بکند و صلوات نفرستد در جهنم نوشته شود و بهشت را
فراموش کند که هر کس در اثنای نماز صلوات فرستد بجای او ... ثواب ... کرام الکاتبین بنویسند
و هر حاجت که خواهد برای دنیا و آخرت در نماز توان خواست خصوصا در سجود که بنده در سجود
نزدیکتر است بخدای تعالی از جمیع احوال که بگذراند و نماز از ترس خدا و برای شوق جنت
و خوف نار و زجر چشم منهیات افضل اعمالست ... اگر اموات نماز را قطع کنند و اگر در اثنای نماز

عطسه کند ... دیگری بشنود ... صلوات فرستد و اگر کسی براو سلام کند جواب بگوید بهمان لفظ که
گفته سلام علیکم یا السلام علیک و آواز بلند نکند بلکه اگر تواند آهسته بگوید و بجا آورد و با انگشت اشاره
کند اما ... روایات آمده که چون کسی در نماز باشد براو سلام نکنید فصل دوازدهم در آداب جماعت
و ان ... سنت ... آداب متعلق بامام دویم ... آداب مختص بماموم و چون امام خود را هر ... باب آداب
از ان ... در این مجموعه حاجت ... نیست ... باشند اکتفا بذکر آداب ماموم نموده میگوییم مرویست از
اهلبیت طاهرین علیهم السلام که اگر کسی نماز بانفراد کرده باشد بعد از ان جماعتی در دو ... فضلات
که اعاده کند که خدای تعالی هر کدام را دوست تر دارد بنویسد و اگر ... ابتدا ... کند
در رکعت با نواد ... و بعد ... نافله کند ... سلام ... و اگر ... رکعت که
باشد نیت ... دو رکعت ... کند ... سلام ... و اگر ماموم یکی ... باشد در جانب
یکی ... پهلوی ... و اگر زیاده از یکی باشد
همه در عقب بایستند و اگر ماموم در پهلوی امام ایستاده باشد و در اثنای نماز دیگری برسد یا
امام پیشتر رود یا ماموم پس آید و اگر این در آخر بعد از رکوع رکعت آخر برسد امام پیش ...
... ماموم پس ... پیش امام بنشیند و چون امام سلام دهد برخاسته نماز خود را
تمام کند و میان امام و صف اول و همچنین میان هر دو صف اول و همچنین میان هر دو صف
فاصله زیاده از انکه بجا ... توان کرده نباشد مرویست که اگر فاصله بیشتر باشد ان امام برای ایشان
امام نباشد ... صف ... پیش و پس ... میان فرجه خالی نگذارند
که شیطان برایشان دست نیابد و اگر در صف پیشتر موضعی خالی ... برود ... موضع را بگیرد
اگر چه در اثنای نماز باشد مرویست که هیچ گامی ... دوست تر ... که برداشتی

تا صف خالی را پر کنی اما در اثنای نماز بصف عقب نتوان رفت مگر آنکه جا تنگی کند که در آن وقت
به پیش و پس هر جا وسعتی کان کند تواند حرکت کرد و یک کس تنها و یکصف نماید مگر آنکه در صفوف
جا نیابد که در آن وقت تواند تنها ایستاد اما چنان بایستد که محاذی امام باشد و اگر امام از زمین پست
بایستد و ماموین در موضعی بلند مثل بام یا سکویی بایستند جایز بود و اما عکس آن جایز نبود مگر آنکه
بر زمین سراشیب باشد که موضع [illegible] یک انگشت یا کمتر یا بیشتر پست تر باشد که در آن وقت
جایز است که امام در موضع بلند بایستد و میان امام و ماموم اگر پرده یا دیواری فاصله شود
نماز ماموم جایز نبود مگر کسی که در برابر در باشد اما ستونها که در مسجد میان صفوف [illegible]
شود ضرر ندارد و چون امام قراءت کند ماموم را جایز نباشد قراءت کردن مگر وقتی
که اگر کسی با امامی که با او راضی باشد اقتدا میکند قراءت کند چون [illegible] محسوب
نه جز اگر نماز اخفاتی باشد ماموم برای خود ذکر کند و اگر جهری باشد و صدای امام بشنود اگر همهمه
همهمه را شنود و کلمات تمیز نکند گوش کند و اگر جهری باشد و صدای امام حتی همهمه اش نشنود
افضل اینست که ماموم خود آهسته قراءت کند و اگر اکتفا بقراءت امام نیز کند مجزی بود
و سایر اذکار و افعال را خود بجا باید آورد و باید در همه افعال از قیام و قعود و رکوع و سجود تابع
امام باشد پیشتر نکند و پیشتر سر بر ندارد و مکروه است که اگر امام تشهد را طول دهد و ماموم اگر فارغ
باشد تواند که پیش از امام سلام دهد و برود و ماموم باید ادعیه و اذکار را آهسته گوید و صدای
خود با امام نرساند و چون امام از قراءت حمد فارغ شود و همچنین چون امام بعد از رکوع سمع الله لمن حمده
بگوید الحمد لله رب العالمین و ماموم سمع الله لمن حمده نگوید و اگر ماموم در اثنای نماز با امام برسد ماموم بگوید
تکبیر احرام بگوید و داخل نماز شود و هر جای نماز که باشد پس اگر رکوع را با امام دریابد آن رکعت

حساب کند و اگر بعد از رکوع امام در سجود یا تشهد داخل شود آن فعل را با امام بجا آورد و اگر چه جزو
تشهد خود نیست آخر یا تشهد آخر نماز باشد که [illegible] اما آنکه با امام از برکتی حساب
نکند و آن را یاد [illegible] نماز خود ضرر نکند و چون امام سلام دهد او سلام نداده برخیزد و هر چه از
نمازش مانده تمام کند اگر چه بعد از سلام عمدا حرف هم زده باشد چون سلامش از روی سهو شده
ضرری ندارد و بعد از نماز سجده سهو کند و اگر تکبیر رکوع را از امام نشنیده باشد احتیاط اینست
که در آن رکوع داخل نشود بلکه چون امام سر بر دارد داخل شود و هر گاه امام تشهد خواند
او نیز بخواند اگر چه موضع تشهد خودش نباشد که تشهد رکعت او است و بصورت بر سر پا بنشیند
و در وقت را بر زمین نگذارد و چون موضع تشهد خودش رسد تشهد بخواند و با او برخیزد تا با امام ملحق نشسته
شود و اگر در رکعت دویم امام بر [illegible] قنوت بخواند و همین قنوت از قنوت خودش مجزی
بود و اگر رکعت سیم و چهارم امام اول و دویم او باشد پس اگر امام تسبیح گوید او خود الحمد و سوره
بخواند و اگر امام رکوع کرد و فرصت سوره خواندن نشود همان الحمد مجزی بود اما اگر امام قراءت
کند و نماز اخفاتی باشد او قراءت نکند و اگر کسی از دور رسد و ببیند که امام در رکوع است یا برکوع
میرود و ترسد که تا بصف رسیدن امام سر بردارد در همانجا که باشد رکوع کند و اگر خواهد سجود هم
بکند بعد از ان برخواسته بصف ملحق شود پس اگر ایستاده باشد بایستد و اگر نشسته باشد بنشیند
و اگر خواهد همچنان در حال رکوع برود تا ملحق شود و اگر پیش از آنکه امام سر از رکوع یا سجود بر دارد ماموم
سر بردارد و باز سر را بجا آرد و همچنین بامام برخیزد و اگر کسی با امام رکوع کند و بسبب کثرت و
ازدحام سجود نتواند کرد تا آنکه امام داخل رکعت دیگر شود در این رکعت با امام رکوع نکند
و بعد از رکعت [illegible] سجده با امام کند که آن رکوع و این سجود مجموع یک رکعت شود و اگر سجده به نیت

واگر جهری باشد چون قراءت امام
نمی شنود خود قراءت کند صح

همین رکعت کرده باشد این سجده را هیچ رکعت حساب نشود بلکه سجود دیگر بنیت رکعت باقیمانده
تمام شود و اگر بسبب ازدحام رکوع نیز از او فوت شود تنها رکوع و سجود کند بعد از آن با امام
ملحق شود و اگر در نماز جمعه یک رکعت را با امام دریابد چون امام سلام دهد یک رکعت دیگر را تنها بجا آورد
و اگر بعد از رکوع آخر بامام رسد چهار رکعت نماز ظهر گذارد و فصل پنجم در احکام سهو و شک
و در و ضرر بعضی [illegible] احکام با الکل احادیث اهل البیت علیهم السلام و اقوال علماء کرام در این احکام
اختلاف عظیم دارد و اثبات تمام آنچه باصول احادیث انسب و باحتیاط اقرب باشد در این
فصل بیان نماییم و پیش از شروع در مطلب شرح این الفاظ نموده میگوییم سهو آنست که یقین
که چیزی را زیاد یا کم کرده و شک آنست که خاطر متردد باشد میان دو چیز یا بیشتر که هیچ
کدام را بر دیگری ترجیح نتواند داد و ظن آنست که بعضی را رجحان دهد و [illegible] یا بیشتر
باشد اما یقین نداند و ظن در جمیع احکام حکم یقین دارد یعنی که هر چه یقین
داشته باشد چه باید کرد اگر ظن داشته باشد همان کند چون اینجمله دانستی بدان که سهو و شک
در نماز یا متعلق است بعدد رکعات یا باجزا اما اگر در عدد رکعات باشد پس اگر یک رکعت
یا بیشتر از نماز نقصان کند خواه نماز دو رکعتی و سه رکعتی باشد خواه بیشتر و اگر سهوا رو از قبله
نگردانیده همین آنچه نقصان شده بجا آرد و تا نمازش تمام شود و اگر چه فاصله بسیار شده باشد
و اگر چه حرف زده باشد یا حدثی کرده باشد اما اگر حرف زده باشد بعد از نماز سجده سهو کند و اگر
حدث کرده باشد وضو سازد و اگر رو از قبله گردانیده باشد احتیاط اینست که نماز را
اعاده کند و اگر یک رکعت یا بیشتر در نماز یقین داند که زیاد شده هر نماز که باشد پس اگر در رکعت
که سلام بایست داد تشهد خوانده باشد نمازش تمام بوده و مجزی بود و لازم نباشد و این زیادتی

اگر یک رکعت باشد خواه بیک رکعت دیگر با آن ضم کند تا نافله شود و اگر در آن رکعت تشهد نخوانده
باشد بلکه رکعت دیگر را از یاد وی را با اصل نماز متصل کرده باشد نماز را اعاده کند و اگر تشهد
که نشسته خوانده باید بنشیند و تشهد و سلام بگوید بعد از آن دو رکعت نشسته بگذارد و بان
رکعت زیادتی اضافه کند تا نافله شود و همه این شقوق در صورتیست که سهو بعد از تمام شدن
رکعت زیادتی بخاطر رسد اما اگر در میان رکوع و سجده بخاطر رسد احتیاط اینست که بهمین قبیل
عمل نماید و اگر بعد از رکوع یا پیش از آن بخاطر رسد سلام دهد و احتیاطا سجده سهو کند
و اگر شک کند که نماز کم یا زیاده شده یا شک کند که نماز کم یا زیاد شده [illegible] الیقین
سلام دهد و بعد سجده سهو کند و اگر در نماز دو رکعتی خواه صبح و خواه جمعه و خواه نماز سفر
و همچنین در نماز شام و همچنین در دو رکعت اول نماز چهار رکعتی شک کند بحیثیتی که یقین نداند
که دو رکعت تمام گذارده است اقرب باحتیاط اینست که نماز را اعاده کند اما اگر
در نماز چهار رکعتی دو رکعت تمام یقین داند و شک کند میان دو و سه بحیثیتی که رکعتی که تمام
شده نداند که دویم بوده یا سیم یا میان سه و چهار یا میان دو و چهار یا میان دو و سه
و میان دو و چهار باشد دو رکعت احتیاط ایستاده بگزارد و اگر میان سه و چهار
باشد دو رکعت نشسته و اگر میان دو و سه و چهار باشد دو رکعت ایستاده و دو رکعت
نشسته پس اگر نمازش تمام باشد رکعتهای احتیاط نافله حساب شود و اگر کم باشد بر رکعت
احتیاط تمام شود و در رکعتهای احتیاط همه تکبیر احرام بگوید و الحمد تنها بخواند و هیچ کدام
از این شقوق سجده سهو نیاید و اگر سهو و شک در افعال نماز باشد پس هر فعل که سهوا ترک
کند و محل آن فعل نگذشته باشد آن فعل را بجا بیاورد و اگر بعد از آن بخاطر رسد که آن فعل را

کرده و در مستان زیاده و هنوز رکن دیگر بجا نیاورده باشد و محل تکبیر احرام تا وقتی است که شروع
در قرائت کند و محل قرائت و قنوت تا وقتی که برای رکوع دست برنداشته
باشد و اگر هنوز دست برنداشته باشد و محل آن تا وقتی که برای رکوع سر از زمین نشود و اگر چه هنوز
سر بسجود نرسیده باشد و محل سجود و تشهد و شهو تا آنکه در رکعت دیگر برکوع برود و اگر چه قرائت
و قنوت کرده باشد و در شک تا آنکه راست بایستد اگر چه شروع بقرائت نکرده باشد و اگر محل
فوت شده باشد و شک کند اعتبار ندارد و همچنین است نماز را تمام کند و اگر بعد از آن چیزی
بخاطرش رسد حکم سهو دارد چنانکه بیاید و اما اگر سهو کرده باشد و بعد از گذشتن محل بخاطرش رسد حکم سهو
دارد پس اگر سهو در نیت یا تکبیر احرام یا رکوع یا هر دو سجده باهم در یک رکعت کند نماز را اعاده کند
و اگر در قرائت حمد یا سوره یا هر دو باشد و بعد از رکوع بخاطرش رسد نمازش صحیح بود و تدارک ندارد و اگر
بعد از رکوع سوره پیش از رکوع بخاطرش رسد که حمد نخوانده و ظاهر این است که بعد از آن سوره
را اعاده باید کرد و اگر کل یا آیه از سوره فراموش کند پس اگر خواهد بهمانچه خوانده اکتفا نماید و اگر
خواهد از آنکه فراموش کرده در میان بگذارد و تتمه را تمام کند و اگر خواهد رجوع
بسوره دیگر کند هر سه شق صحیح باشد و اگر قنوت را فراموش کند بعد از رکوع بخواند و رکوع را اعاده
نباید کرد و اگر بعد از آن بخاطرش رسد اگر چه از جای خود برخواسته و رفته باشد هر جا که بخاطرش رسد بنشیند
و قنوت بخواند و اگر در رکعتی یک سجده را تنها سهو کند و محلش گذشته باشد آن سجده را قضا کند
و اگر تشهد را سهو کند در رکعت دویم بعد از نماز سجده سهو کند و ظاهر احادیث این است که همین
تشهدی که در سجده خوانده میشود کافی باشد و محتاج بقضاء تشهد دیگر نباشد اگر چه اکثر علما
قضا را واجب دانسته اند و اگر تشهد رکعت آخر را سهو کند در همان مکان اگر نماز باطل نکرده باشد

دارد

و اگر نشود در مکان پاکی هر جا باشد بنشیند تشهد بخواند و در تشهد سجده سهو نماید کرد و اگر در انگشت
نماز سهوا کلمه بجز قرآن و دعا گوید و کند اعاده نماید ... مثل ذکر رکوع و سجود و سلام و
بجز آن اگر سهوی شود حکمی ندارد و نماز صحیح بود و در روایتی دیگر آمده که هر زیاده و نقصان
که در نماز شود مثل نشستن و برخاستن و قرائت و غیر آن بجهت سهو کند دو سجده
روایت اگر چه ضعیف است اما چون احتیاط است نیکو کند و اگر باین عمل نماید قصوری ندارد
و اما اینکه در میان فقها مشهور گشته که زیادتی و نقصان در رکن سهوا و عمدا مبطل نماز و موجب
اعاده است اصلش در احادیث و اخبار اهلبیت صلوات الله علیهم معلوم نیست بلکه حقیقت
آن بر وجه مو افقت اخبار و رعایت احتیاط بنحویست که بتفصیل مذکور شد و الله اعلم بالصواب
و اگر مسافر عمدا نماز را اتمام کند پس اگر ندانسته باشد که قصر واجبست نمازش صحیح بود و اگر
دانسته باشد اعاده کند خواه وقت باقی باشد و خواه نه اگر سهوا تمام کند پس اگر وقت
باشد اعاده کند و اگر گذشته باشد صحیح باشد و در نوافل در رکعات احتیاط سهو و شک اعتبار
ندارد و در آن سجده سهو و رکعات احتیاط نباشد و همچنین کسی که شک بسیار کند التفات بآن نکند
و آنچه را شک کرده درست حساب کند اگر چه وقت باقی باشد مرویست که شک از شیطانست
و شیطان خبیث را بخود راه مدهید و بوسوسه خود او را عادت مدهید که هر چند بیشتر او را
اطاعت کنید بیشتر جرأت کند و وسوسه نماید و چون بسیار مخالفتش بکنید و اطاعتش نکنید دست
از شما بر دارد و کسی از بسیاری شک بحضرت رسول الله صلی الله علیه و آله شکایت نمود
فرمود چون داخل نماز شوی انگشت شهادت راست را بر ران چپ بگذار و بگوی بسم الله
و بالله توکلت علی الله اعوذ بالله السمیع العلیم من الشیطان الرجیم شیطان دور شود

و از وسوسه او ایمن گردی انشاء الله تعالی و کسی دیگر بحضرت امام جعفر صادق علیه السلام
شکایت کرد از سهو در نماز موجب فرمود بعد از حمد قل هو الله و قل یا ایها الکافرون و آن
خاندن کردن کفایت یافت و کیفیت سجده سهو آنست که دو سجده کند و در هر سجده بگوید بسم الله
و بالله اللهم صل علی محمد و آل محمد یا بگوید بسم الله و بالله السلام علیک ایها النبی و رحمة الله و برکاته و بعد از هر دو سجده تشهد خفیف بطریق بخواند که اشهد ان لا اله الا
الله و اشهد ان محمدا رسول الله اللهم صل علی محمد و آل محمد و سلام دهد و اگر امام باشد چون
سر بسجده گذارد و چون بردارد تکبیر گوید تا ماموم بداند که سهو کرده و وقت سجده
سهو بعد از نماز است پیش از حرف زدن و اگر فراموش کند بخاطرش رسد ادا کند
احکام حوادث در نماز اگر در اثنای نماز حدثی صادر شود که وضو را باطل کند یا خون از دماغ
یا از عضوی دیگر آید یا قی کند پس اگر عمدا حرف زند یا تمام بدن را از قبله بگرداند
نماز وضو یا ازاله نجاست کند و تتمه نماز هر چه مانده تمام کند و اگر عمدا حرف زند یا روی
از قبله تمام بدن بگرداند نماز را از سر گیرد و اگر در بین وضو سهوا حرف زند سجده سهو کند و اگر
نباید گرفت و اگر خون کم باشد و جاری نشود محتاج بشستن نباشد بجای خود یا چیزی دیگر
پاک کند و نماز را تمام کند و الحمد لله فصل یکم چهاردهم در ذکر بعضی دیگر از نمازهای مفروضه
و مسنونه اول نماز کسوف و خسوف و زلزله و آیات و مثل و بادهای عظیم و ظلمتهای
شدید و غیر آن که سبب خوف اکثر مردم شود و این نماز دو رکعت یک تشهد و سلام و در
هر رکعت پنج رکوع و دو سجده و در هر دو رکوع یک قنوت که در مجموع ده رکوع و پنج قنوت
باشد و قرائت آن بدو وجه جایز است یکی آنکه در هر رکعت یک الحمد بخواند و بعد از آن

بیکوره

یک سوره را پنج حصه کند پیش از هر رکعت یک حصه را بخواند که در مجموع نماز دو الحمد و دو سوره خوانده
شده و دویم آنکه پیش از رکوع یک الحمد و یک سوره تمام بخواند که مجموع ده الحمد و ده سوره شود
و هر بار که برکوع رود و هر بار که سر بردارد تکبیر بگوید و بعد از رکوع سمع الله لمن حمده نباید
گفت مگر در رکوع پنجم و دهم که بعد از این دو رکوع تکبیر نباید گفت و سمع الله لمن حمده باید گفت
و چون بسجود رود تکبیر بگوید و مستحب است این نماز را در زیر آسمان گذارند و سقف نباشد
و بجماعت گذارند و طول دادن بقدر آنکه آیه منجلی شود و اگر زود از نماز فارغ شود مستحب
اعاده کردن تا آنکه منجلی شود و مستحب است که قدر رکوع و سجود و قرائت باهم مساوی باشد
و کسوف و خسوف اگر نماز نکرده باشد تا آنکه قرص منجلی شود پس اگر تمام قرص گرفته باشد چیزی
ندارد و اگر ... نماز تقصیر کرده باشد و بعد از آن غسل کند و نماز را قضا کند و اگر جز آن
باشد نماز را قضا کند و غسل نباید کرد و اما اگر بعضی قرص گرفته باشد و تقصیر کند نماز را قضا
و اگر خبر نداشته قضا ندارد و اگر این نماز در وقت فریضه واقع شود پس اگر وقت فریضه
تنگ نشده باشد اول این نماز را بگذارد و اگر در اثنای نماز باشد که وقت فریضه تنگ شود
نماز را قطع کند و فریضه را بگذارد و بعد از آن هر چه از آن نماز مانده تمام کند و از سر
نباید گرفت و چون برای زلزله گذارد و بعد از هر رکعت دو سجده بگوید یا من یمسک السموات
و الارض ان تزولا و لئن زالتا ان امسکهما من احد من بعده انه کان حلیما غفورا
یا من یمسک السماء ان تقع علی الارض الا باذنه امسک عنا السوء انک علی کل شیء قدیر
دویم نماز امیر المؤمنین علیه السلام هر کس این نماز را بگذارد از گناهان پاک شود چنانکه از مادر
متولد شده و حوایجش او روا شود و آن چهار رکعت است در هر رکعت بعد از الحمد قل هو الله

پنجاه مرتبه و مستحب است تعقیب این نماز باین تسبیح که مرویست از آنحضرت سبحان من لا تبید معالمه
سبحان من لا تنقص خزائنه سبحان من لا اضمحلال لفخره سبحان من لا ینفد ما عنده
سبحان من لا انقطاع لمدته سبحان من لا یشارک احدا فی امره سبحان من لا اله غیره و این نماز را هر وقت تواند بجا
گذارد و افضل اوقاتش نماز روز جمعه و ماه مبارک رمضان است که حسنات مضاعف
باشد سیوم نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها هر کس این نماز را بگذارد میان او و خدای
هیچ گناه نماند مگر که آمرزیده شود و آن دو رکعت است در رکعت اول بعد از الحمد سوره
انا انزلناه و در دوم صد مرتبه قل هو الله و بعد از نماز تسبیح آنحضرت علیها السلام بگوید چهارم
نماز تسبیح و این نمازیست که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بجعفر بن ابی طالب تعلیم فرموده و فرمود
اگر این نماز را هر روز یا هر شب یا هر جمعه یا هر ماه یا هر سالی یک مرتبه که خواهی
بگذاری هر گناهی که در این میانه کرده باشی همه آمرزیده شود و هر کس این نماز را بگذارد
گناهش آمرزیده شود و اگر چه مثل کف دریا و عدد ریگ بیابان باشد و دوازده هزار
حسنه برای او بنویسند … و آن چهار رکعت است بدو سلام در رکعت
اول بعد از الحمد اذا زلزلت و در دوم اذا جاء و در سیم انا انزلناه و در چهارم قل هو الله
بخواند و در روایت دیگر در دوم و العادیات و در سیم اذا جاء وارد شده و
در هر رکعت بعد از قرائت پانزده مرتبه سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و در رکوع
و بعد از رکوع ایستاده و در هر سجده و بعد از هر سجده نشسته ده مرتبه ده مرتبه بگوید که در
هر رکعت هفتاد و پنج مرتبه و در تمام نماز سیصد مرتبه باشد و اگر خواهد این نماز را بگذارد
و نوافل شبانه روز حساب کند و اگر دو رکعت گذارده باشد که حاجتی یا حرکتی مانع شود باید

چون فارغ

و چون فارغ شود دو رکعت دیگر را بگذارد و اگر مشغولی داشته باشد نماز را بی تسبیحات بگذارد
و تسبیحات را بعد از آن بگوید و مستحب است که در سجده آخر این نماز بعد از تسبیحات بگوید سبحان
من لبس العز و الوقار سبحان من تعطف بالمجد و تکرم به سبحان من لا ینبغی التسبیح الا
له سبحان من احصی کل شیء علمه سبحان ذی المن و النعم سبحان ذی القدرة و الکرم سبحان
ذی العزة و الفضل سبحان ذی القوة و الطول اللهم انی اسئلک بمعاقد العز من عرشک
و منتهی الرحمة من کتابک و باسمک الاعظم و کلماتک التامات التی تمت صدقا و عدلا
ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تفعل بی ما انت اهله و هر حاجتی که خواهد بطلبد و مستحب است بعد از
نماز خواندن این دعا سبحان من لبس العز و تردی به سبحان من تعطف بالمجد و تکرم به
سبحان من لا ینبغی التسبیح الا له سبحان من احصی کل شیء بعلمه و خلقه بقدرته سبحان
ذی المن و النعم سبحان ذی القدرة و الکرم اللهم انی اسئلک بمعاقد العز من عرشک و
منتهی الرحمة من کتابک و باسمک الاعظم و کلماتک التامات التی تمت صدقا و
عدلا ان تصلی علی محمد و اهل بیته الطیبین و ان تجمع لی خیر الدنیا و الآخرة [illegible]
اللهم انت الحی القیوم العلی العظیم الخالق الرازق المحیی الممیت البدیء البدیع لك الکرم
و لك الحمد و لك المن و لك الجود و لك الکرم و لك الامر وحدك لا شریك لك
یا واحد یا احد یا صمد یا من لم یلد و لم یولد و لم یکن له کفوا احد یا اهل
التقوی و یا اهل المغفرة و یا ارحم الراحمین یا عفو یا غفور یا ودود یا
شکور انا تائب من ابی و امی و من الناس اجمعین یا کریم یا جواد اللهم
انی صلیت هذه الصلوة ابتغاء مرضاتك و طلب نائلك و معروفك و تعا

رفدك و جائزتك و عظیم عفوك و قدیم غفرانك اللهم فصل علی محمد و آل محمد و ان
تتقبلها منی و تقبلها منی و اجعلنا نائلك و معروفك و رجاء ما ارجوا منك فکاك
رقبتی من النار و الفوز بالجنة بما جمعت فیها من انواع النعیم و من حسن الحور
العین و اجعل جائزتی منك العتق من النار بغفران ذنوبی و ذنوب والدی و ما ولدا
و جمیع اخوانی المؤمنین و المؤمنات و المسلمین و المسلمات الاحیاء منهم و الاموات
و ان تستجیب دعائی و ترحم صرختی و ندائی و لا تردنی خائبا خاسرا و اقلبنی
مفلحا منجحا مرحوما مستجابا دعائی مغفورا لی یا ارحم الراحمین یا عظیم یا عظیم
یا عظیم تعاظم الذنب من عبدك فلیحسن العفو منك یا حسن التجاوز یا وا
سع المغفرة یا باسط الیدین بالرحمة یا نفاحا بالخیرات یا معطی السؤلات یا فکاك
الرقاب من النار صل علی محمد و آل محمد و فك رقبتی من النار و اعطنی فی هذا اجب
دعائی و ارحم صرختی و تضرعی و ندائی و اقض لی حوائجی کلها لدنیای و آخرتی ما ذکرت
منها و ما لم اذکر و اجعل لی فیه الخیرة و لا تردنی خائبا خاسرا و اقلبنی منجحا
مجابا دعائی مغفورا لی مرحوما یا ارحم الراحمین یا محمد یا ابا القاسم یا نبی
الله یا علی یا ابا الحسن یا امیر المؤمنین انا عبدکما و مولاکما غیر مستنکف و لا
مستکبر بل خاضع ذلیل عبد مقر متمسك بحبلکما معتصم من ذنوبی بولایتکما
اتقرب الی الله تعالی بکما و اتوسل الی الله بکما و قد وجهتکما بین یدی حوائجی الی الله
عز و جل فاشفعا لی فی فکاك رقبتی من النار و غفران ذنوبی و اجابة دعائی اللهم
فصل علی محمد و آله و تقبل دعائی یا ارحم الراحمین پنجم نماز حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله

۱۴۰

با ابوذر خطاب فرموده و فرمود هر مؤمن و مؤمنه که در روز جمعه این نماز بگذارد و من برای او ضامن
بهشت شوم و هنوز از جای خود برنخواسته باشد که گناهان او و والدینش همه آمرزیده شود
و آن ده رکعت است چون روز بلند شود دو رکعت اول بیک سلام بگذارد و در اول
بعد از الحمد قل اعوذ برب الفلق هفت مرتبه و در دوم قل اعوذ برب الناس هفت
مرتبه و بعد از سلام هفت آیة الکرسی بخواند و بعد از آن هشت رکعت بدو سلام بهیات نماز
ظهر و عصر و در هر رکعت بعد از الحمد اذا جاء نصر الله یکمرتبه و قل هو الله احد بیست و پنج مرتبه بگوید
و چون از نماز فارغ شود هفتاد مرتبه بگوید سبحان الله رب العرش الکریم و لا حول و لا قوة الا
بالله العلی العظیم ششم نماز غفیله و آن دو رکعت است در ساعت غفلت میان نماز
شام و خفتن مرویست که در این ساعت دو رکعت نماز را ترک مکنید که موجب دار کرامت
در رکعت اول بعد از الحمد و ذا النون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر علیه فنا
دی فی الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك انی کنت من الظالمین فاستجبنا له و
نجیناه من الغم و کذلك ننجی المؤمنین و در رکعت دوم این آیه و عنده مفاتح الغیب
لا یعلمها الا هو و یعلم ما فی البر و البحر و ما تسقط من ورقة الا یعلمها و لا حبة فی ظلمات لا یعلمها
الارض و لا رطب و لا یابس الا فی کتاب مبین و در قنوت بخواند اللهم انی اسئلك
بمفاتح الغیب التی لا یعلمها الا انت ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تجمع لی خیر الدنیا و
الآخرة و اگر خواهد بجای این فقره بعد از صلوات بر پیغمبر و آل هر حاجت که خواهد بطلبد
و بعد از آن بگوید اللهم انت ولی نعمتی و القادر علی طلبتی تعلم حاجتی فاسئلك بحق
محمد و اهل بیت محمد صلواتك علیهم لما قضیتها لی هر چه خواهد سؤال کند که متی شود

هفتم نماز وحشت مرویست که حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله فرمود که وحشت مسکن شما است دو
رکعت نماز در میان نماز شام و خفتن در رکعت اول بعد از الحمد اذا زلزلت سیزده مرتبه و در دوم
قل هو الله پانزده مرتبه که هرکس این نماز را در سالی یک مرتبه بگذارد و از جملهٔ محسنین نوشته شود و اگر در ماهی
یک مرتبه بگذارد از جملهٔ متقیان و اگر در هفته یک مرتبه بگذارد از جملهٔ مصلین و اگر هر شب بگذارد در بهشت
با من مزاحمت کند و ثواب او را هیچکس نداند بجز خدای تعالی هشتم هرکس میان نماز شام
و خفتن در شب جمعه دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از الحمد آیة الکرسی و قل یا ایها الکافرون
و قل هو الله و معوذتین هر یک را پنج مرتبه بخواند و بعد از نماز پانزده مرتبه استغفار کند
و ثواب آن بوالدین خود هدیه کند حق ایشان را بجای آورده باشد نهم مرویست که هرکس وقت
خواب رفتن وضو کند چنانست که تا وقت بیدار شدن در عبادت باشد پس اگر در اثنای شب
برخیزد و ذکر خدا کند خطاهایش همه بریزد و اگر آخر شب برخیزد و دو رکعت نماز کند پس حمد
خدا کند و صلوات بر پیغمبر و آلش فرستد هیچ چیز از خدا سؤال نکند مگر آنکه عطا فرماید یا بهتر از آن چه
با بهتر از آن در بهشت عوض دهد دهم هرکس دو رکعت نماز کند در وقتی که
در هر رکعت بعد از حمد شصت مرتبه قل هو الله بخواند میان او و خدای تعالی هیچ گناه نماند مگر که آمرزیده
شود و در روایت دیگر قل هو الله احد در هر رکعت یک مرتبه وارد شده و بعضی دیگر نمازها مخصوص
هر یک در جای خود انشاء الله مذکور شود فصل یازدهم در فضایل قرآن و آداب تلاوت
آن مرویست از اهل بیت طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین که چون روز قیامت همه خلایق
صف کشیده باشند قرآن با بهترین صورتی ظاهر شود و بیاید چون بر صف مسلمین گذرد
و او را ببینند گویند این مرد را بصورت و صفت میشناسیم و میدانیم که از جملهٔ مسلمین است

اما ثواب و حالتش بیشتر بوده که این مرد حال قطعا شده و ما را نصیب نگشته پس صف شهدا
گذرد و گویند این از امت ما است یا هم که از جملهٔ شهدا است اما حیثیتش عظیمتر بوده که این مرد جمال کرامت
یافته و همچنین بر صف انبیا و رسل گذرد و گویند این گفتگو میکنند پس همه صفوف مجتمع گشته بخدمت
پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلم آمده گویند این کیست که میدانیم آنحضرت فرماید این حجت خدا است
بر بندگانش پس سلام و بعد از آنجا گذشته بر صف ملائکه بصورت ملک مقرب گذرد و ملائکه نیز
چنین گفتگو نمایند پس از آنجا گذشته تا پیش عرش بسجده درآید پس خدای تعالی گوید ای حجت
من ای کلام صادق ناطق من سر بردار و هرچه خواهی سؤال نمای و هر کرا خواهی شفاعت کن که هرچه
طلبکنی اجابت مقرون است پس سر برداشته گوید خدایا تو بعضی مرا محافظت نمودند و بقدر
طاقت خود حرمت من داشته و حق من رعایت کردند و بعضی حرمت من نداشتند و حق مرا ضایع
کردند و خدای تعالی فرماید بعزت و جلال خودم که هرکس که تو از او راضی باشی جزای خیر بدهم
و او را از تو راضی گردانم و هرکس از او راضی نباشی شفاعت تو از او بکشم پس بصورت جوانی
کامل حضرت نماید به پیش شیعیان نماید و گوید منم آنکه شما شبها و روزها بیدار
کشیدید و روزها ای عوض آن اینک شربت تشنگی چشیدید در دنیا بسبب من شفقتها دیده و از
دشمنان مصیبتها رسیده و پس ایشان را بروانه پیش خدای تعالی برد و گوید خدایا ایشان بندگان
تواند و توایشان را بهترین بیشتر بیشتر پیدا کرده در محافظت و رعایت من جهاد کشیده اند
پس فرماید ایشان را به بهشت برده و حلهای بهشت در ایشان بپوشند و تاجهای کرامت بر سر
ایشان نهند پس قرآن نماید و گوید ای بار الها ایشان را بر وجه ای که تو کردیم راضی گشتی گوید خدایا
مرا با ایشان پیش از این توقع احسانست خدای تعالی فرماید بعزت و جلال خودم که احسان ایشان

بندگان

و بزرگترش بزمین تا آسمان و کسی قرآن مشغول باشد و ثوابش مضاعف باشد و در خانه
که قرآن خوانند و ذکر خدا کنند ملائکه حاضر شوند و شیاطین دور شوند و برکت زیاده شود و آن
خانه برای اهل آسمان نورانی باشد چنانکه ستاره برای اهل زمین و آن خانه که قرآن نخوانند و ذکر
خدا نکنند ملائکه دور و شیاطین حاضر شوند و برکت کم شود و چیز از ایشان دیگر
شکایت کنند مسجدی که در آن نماز نگذارند و عالمی که قدرش ندانند و قرآنی که در خانه تلاوت نکنند
تا آخر دیگر داین بوده بعضی از فضایل حملهٔ قرآن و هر یک از سوره و آیات را نیز فضایل
نهایت روایت بیشتر جو مله این ساله اگرچه احکامت حکایت همان ندارد اما چون همه آن
نتوانستیم بنوان گذشت روایت بعضی شرف کردانیم و گوییم هر مومن که بسم الله الرحمن الرحیم
بگوید بعد هر حرفی از حسنه عطا فرماید که هر حسنه بهتر باشد از تمام دنیا و نعمتهای آن و خدای
کارهایش را مبارک تمام کرد آنه و اگر کوشش کند که دیگری بگوید اند ثلث ثواب خوانندهٔ آن
باشد الحمد هرکس از روی قرار و اقرار بگوید اند خدای تعالی نعمتهای آخرت را برای او اضافه
نعمتهای دنیا کرده و بلاهای آخرت را اضافه بلاها دفع کند و رحمت وافر و عطیه کامل
فرماید و در روز قیامت حسابش را آسان کند و حسناتش را قبول فرماید و سیئاتش محو فرماید
و ثواب امت فرماید که همه مخالفین بر آنحضرت برنده و در شدائد کارها یقین دو
ستکبرش باشد و براه راست و طریقهٔ حبیب علیه السلام بایش کند و چنانست که دو ثلث قرآن
خوانده باشد و بهر مومن و مومنه صدقه داده باشد بقره و آل عمران هرکس بخواند روز قیامت
شن و پاره ابر از حرارت آفتاب بر سرش سایه کنند پس هرکس بخواند که تا بنشاند مرزید
شود و چنانست که دوازده مرتبه ختم قرآن کرده باشد و اگر کسی روز بخواند تا شب محفوظ

با ایشان لطف و ترا از خود راضی کردانم پس ایشان را بدست راستش با حلهٔ امان و رضوان
و دست چپش مملو رحمت خود و در جنان کرده اند و والدینش ایشان را برای تعلیم قرآن که بفرزند
خود کرده اند و وعده از بهشت بوشانند و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که هرکس در نماز نشسته
قرآن بخواند بعد هر حرف برایش حسنه نوشته شود و پنجاه سیئه محو کرده و پنجاه درجه بلند
شود و اگر ایستاده بخواند بعد هر حرف صد حسنه نویسند و صد سیئه محو کرده و صد درجه
بلند کرده اند و اگر در غیر نماز بخواند هر حرف ده حسنه نویسند و ده سیئه محو کنند و ده درجه
بلند کرده اند و اگر خود تلاوت نکند و گوش بتلاوت دیگری دارد بهر حرف یک حسنه عطا
فرمایند و یک سیئه محو نمایند و یک درجه بلند کرده اند و چون قرآن را ختم کنند او را دعای
مستجاب بود و اگر ختم در روز واقع شود تا شب و اگر در شب واقع شود تا روز ملائکه
بر او صلوات فرستند از حضرت امام علیه السلام پرسیدند که این فضایل برای کیست که قرآن را ختم
نمود خدای تعالی کرامت هرکس بگوید الله هرگاه ختم کند چنانست که ختم قرآن کرده باشد و این
فضایل و عطا فرماید و هرکس در یک هفته در جمعه تا از جمعه دیگر با کثر یا بیشتر ختم کند و ختم در روز جمعه
واقع شود از جمعهٔ اول دنیا تا جمعهٔ آخر آن برای او ثواب و حسنات نویسند و همچنین اگر در روزهای دیگر
باشد مثل آن ماهها و هم از ایشان مرویست که هر شبی ده آیه بخواند او را از جملهٔ غافلین ننویسند
و اگر پنجاه آیه بخواند از جملهٔ ذاکرین نوشته شود و اگر صد آیه بخواند از جملهٔ قانتین و اگر دویست
آیه بخواند از خاشعین و قرآن در روز قیامت با او مخاصمت نکند و اگر سیصد آیه بخواند از فایزین
و اگر پانصد آیه بخواند از عابدین و اگر هزار آیه بخواند یک قنطار ثواب برایش نویسند و قنطار
پانزده هزار مثقال است و یک مثقال بیست و چهار قیراط و کوچکترین قیراطش کوه احد است

و اگر مرده باشد و اگر شب پیش از آنکه بخوابد بخواند هزار ملک بروی موکل شوند که از بلیات
و آفات محافظتش کنند و اگر در آن شب بمیرد سی هزار ملک در حضورش حاضر شوند و برای او استغفار
کنند و تا قیامت همیشه با بدنش باشند و در قبرش ساکن شوند و عبادت خدا کنند و ثواب آن برای او
نوشته شود و تا چشم کار کند قبرش را وسیع کنند و از فشار قبر ایمن شود و تا روز قیامت نوری
از قبرش تا اطراف آسمان درخشان باشد و چون از قبر برآید ملائکه با او مشایعت نمایند
و مژده دهند و رحمت بهشت تا از میزان و صراط بگذرد پس شفیع او مقامی بازدارند که بمجلس نزدیکتر
از و بجا نباشد که ملائکه مقربین و انبیاء مرسلین و ائمه طاهرین با ایشان باشند و از خوف و حزن
ایمن باشد پس خدای تعالی گوید ای بنده من هرچه خواهی سوال کن تا عطا نمایم و هر کرا خواهی شفاعت
نمای تا اجابت فرمایم و از ذکرت موقف ایمن باشد و بر هیچ خطیئه حاسبت ننمایند تا آنکه همه گویند
سبحان الله این بنده خدا هیچ خطائی نداشته پس از جمله رفقای حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم
باشد و در روایت دیگر آمده که هر کس ده مرتبه این سوره بخواند بعدد هر خلقی در دنیا و آخرت
برایش دو هزار هزار حسنه نویسند و دو هزار هزار سیئه محو کنند و از جنون و جذام
و آفات و آلام ایمن گردد و سکرات موت بر او آسان شود و خدای تعالی خود متوجه
قبض روحش شود و وسعت معیشتش بدهد و در روز قیامت خوشحال باشد و آن قدر ثواب دهد که
راضی گردد و بس که جمیع ملائکه آسمان و زمین گوید برای این بنده من استغفار کنید که من از او راضی
گشتم سوره ضحی کسی که بخواند خدای تعالی بوزن هر کوهی که مسخر حضرت داود کرده بود حسنات
عطا فرماید و هر کس شب جمعه بخواند آنقدر خیر دنیا و آخرت باو دهد که هیچکس نداده
باشد مگر نبی مرسل و ملک مقرب و او را و هر کرا او خواهد از اهل بیتش حتی خادمش اگرچه از عیال

داخل

و از شفاعت او نباشد به بهشت برود والفجر سوره حضرت امیرالمومنین صلوات الله علیه است هر کس
شب جمعه بخواند از رفقای آنحضرت باشد و از آفات و مکاره دنیا ایمن گردد و هر کس هر شب که
پیش از آنکه بخوابد بخواند و پیش او از قیامت شش بدر تمام باشد صف هر کس بخواند حضرت عیسی علیه السلام او را
دعا کند و برایش استغفار نماید تا در دنیا باشد و روز قیامت رفیق آنحضرت باشد و هر کس این سوره
در فرایض و نوافل بخواند با او در صف ملائکه و انبیاء و مرسلین باشد الم نشرح هر کس بخواند جزایش بهشت
و حور بهشت باشد و اگر در نماز صبح روز جمعه بخواند از شرور ایمن گردد و اگر صبح شب بخواند
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله باشد و شفعه بکر و چهار هزار نقیب از حور العین با او عطا کنند جمعه هر کس بخواند بعدد هر
که بنماز جمعه آید و هر کس نیاید و دیار اهل اسلام ده حسنه با و عطا کنند سبح اسم هر کس بخواند
از نفاق بری شود منافقین هر کس بخواند بعدد هر حرف که بر حضرت ابراهیم و موسی و محمد صلی الله علیه
و علیهما نازل گشته ده حسنه عطا فرماید و هر کس در نماز فریضه بخواند و از قیامت کعبه انبیاء
داخل بهشت شود حضرت امام جعفر فرموده بر شیعیان ما واجب لازم است که شب جمعه نماز بخوانند
جمعه و سبح اسم و ظهر روز جمعه الجمعه و منافقین گذارند و هر کس چنین کند چنانست که عمل رسول
صلی الله علیه و آله و سلم کرده باشد و جزایش بهشت بود الحاقه برای معادا امیرالمومنین صلوات الله علیه
و معاویه لعنه الله نازل گشت هر کس در فرایض و نوافل بسیار بخواند ایمان او مسلوب نشود و تبارک
هر کس بخواند از عذاب قبر ایمن شود و اگر در نماز خفتن بخواند در امان خدای تعالی باشد تا صبح
و روز قیامت داخل بهشت شود والفجر سوره حضرت امام حسین علیه السلام است هر کس در فرایض
و نوافل بخواند با آنحضرت در یک درجه از بهشت باشد و هر کس در شب قدر بخواند گناهانش
آمرزیده شود انا انزلناه سوره اهل بیت طاهرین علیهم السلام است هر کس بخواند چنانست که

وابعض

مبارک رمضان را روزه گرفته باشد و لیله القدر را احیا داشته باشد و هر کس یک مرتبه آهسته بخواند
چنانست که در راه خدا در خون خود غلطیده باشد و اگر یک مرتبه بلند بخواند چنانست که در راه خدا شمشیر
از غلاف کشیده باشد و اگر ده مرتبه بخواند هزار گناهانش آمرزیده شود و اگر در نماز فریضه بخواند منادی
ندا کند که اعمال از سر گیر که گناهانت همه آمرزیده گشت و فضایل این سوره زیاده از آن است که در
حوصله این رساله گنجد و بعضی از آنها نیز در مباحث سابقه گذشت و بعضی نیز در جای خود ان شاء الله
بیاید والتین هر کس بخواند خدای تعالی در دنیا عافیت و یقین و در آخرت بعدد هر کس که این سوره
خوانده ثواب یک روزه داده باشد و عطا فرماید و هر کس در فرایض و نوافل بخواند هر جای بهشت که خواهد
با و عطا کنند والعادیات سوره حضرت امیرالمومنین صلوات الله علیه است هر کس بخواند تا آن روز
که از رفقای آنحضرت و در پناه او باشد الهیکم التکاثر هر کس بخواند چنانست که هزار آیه از قرآن خوانده
باشد و خدای تعالی رحمتهایی که در دنیا بر او داده او را محاسبه نفرماید و اگر در فریضه بخواند اجر صد
شهید با او عطا کنند کتبش اجر صد شهید داشته باشد و اگر در نافله بخواند اجر پنجاه شهید همزه هر کس بخواند چنانست
که ربع قرآن خوانده باشد و شیاطین از او دور شوند و از شرک بری گردد و از فزع اکبر ایمن گردد
و هر کس به وجه و توجه در فریضه از فرایض بخواند کثرت مال و والدین او و اولاد و همه امر بدیه
شود و اگر شقی باشد از دیوان اشقیا محو شود و در دیوان سعدا ثبت گردد و در زمره اتقیا محشور
شود نوحه هر کس یک مرتبه بخواند چنانست که ثلث قرآن خوانده باشد و بعدد هر مومن
حسنه عطا کنند و چون سه مرتبه ختم قرآن کرده باشد و هر کس یک مرتبه بخواند خدای تعالی به او برکت
و رحمت دهد و اگر دو مرتبه بخواند بر او و در اهلیتش و اگر سه مرتبه بخواند بر ایشان و بر همسایگانش
و اگر دوازده مرتبه بخواند دوازده قصر در بهشت عطا فرماید و چون حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله

دلیل

بر سعد بن معاذ نماز گذارد و دید که هفتاد هزار ملک که جبرئیل از آن جمله بود بر او نماز گذارد و ندا بهم
بر جبرئیل چه چیز مستحق این کرامت گشته گفت بسبب آنکه در جمیع احوال نشستن و برخواستن و آمدن و رفتن
و سواره و پیاده همیشه قل هو الله میخوانده اذا جاء هر کس بخواند چنانست که با حضرت پیغمبر در فتح
مکه حاضر باشد و اگر در فریضه یا نافله بخواند بر همه دشمنان نصرت یابد و در قیامت
بیاید و از جسر جهنم و اهوال آن ایمن گردد و در دنیا الله را باب خیر بر او مفتوح شود و که هر گز
بخاطرش نگذشته و ارزو نیز نداشته باشد و چون روز قیامت محشور شود و بر هیچ چیز
نگذرد مگر که او را مژده خیر دهد تا داخل بهشت شود معوذتین هر کس بخواند چنانست که جمیع کتب
که بر انبیا نازل گشته خوانده باشد آیة الکرسی هر کس یک مرتبه بخواند خدای تعالی هزار مکروه در دنیا که
ترین آن فقر و هزار مکروه در آخرت که سهلترین آن عذاب قبر باشد از او دفع فرماید این بود
مجملی از فضایل بعضی سوره و آیات قرآن عظیم و بسیاری نیز در مباحث سابقه گذشت و
بعضی نیز در مباحث مناسب ان شاء الله بیاید اما ذکر همه آن در حوصله این رساله در نیاید
اما آداب تلاوت قرآن و بعضی دیگر از احکام متعلق باتست چون کسی آیه یا سوره از قرآن
بیاموزد و یاد بگیرد باید مداومت بان کند تا فراموش نشود که اگر فراموش شود آن سوره
یا آیه در روز قیامت بصورت جمیل و درجه رفیع باو نماید و بر او سلام کند و پس گوید چه
نمی شناسی از کیستی کاش از آن من بودی که من فلان سوره یا آیه ام اگر فراموشم
نمیکردی این درجات بیر ساندم و مخفی نماند که ظاهر این حدیث آنست که یاد گرفتن حفظ
بالفظ یا بخاطر گرفتن مرتبه معنی حق و صحیح است و در جات در رفعت و عظمت مختلف
و هر کدام درجاتش بقدر حسرت نسیانش عظیم است و هم از نشان گردیده است که مومن را درجات

که هر روز خلوت صبح بعد از فراغ و تعقیب تسبیح ورد ی از قران تلاوت کند قال النبی علیه السلام آیه
افضل اعمال انست که کسی همیشه قران را ختم کند و باز از سر گیرد و مستحب است که در هر ختم قران کم
کمتر از یک ماه نباشد تا بتدبر و تفکر تواند خواند اما در ماه مبارک رمضان هر شبی دو ختم
هر چه مقدور شود رخصت شده و فضایل تلاوت بکرن و حسن صوت در باب اول گذشت
و قرا از اجتناب و بی ادبی شاید خواند و مقصود نباید آخر سوره و جزو باشد بلکه ترتیل
با تفکر و تامل باید تلاوت نمود مرویست که آیات قران خزاین جواهر معرفت
و حکمت است هر خزینه را بگشاید از جواهر آن غافل بگذرید و نیز مرویست که با کسی که قرآن
خواند و قران از وی بیزاری کند بلکه با دل آگاه و از روی خضوع و خشوع تلاوت باید نمود
چون بآیه رحمت مغفرت و ذکر نعیم جنت رسی رغبت نموده از روی شوق از خدا مسئلت
کنی و چون بآیه عذاب و ذکر عقوبت و حساب رسی اندیشه کنی و از آن استعاذه نمائی
و از نتایج معاصی توبه و استغفار کنی و چون بمواعظ و نصایح در رسی موعظه و نصیحت
گیری و چون بحکایات و قصص بگذری از آن عبرت گیری و ... بر آیه که رسی مناسب آن
حالت عمل نمائی و اگر معذور نباشد الفاظ قران فصیح و صحیح ادا کند مرویست که قران را چنان
بخوانید که عرب بخوانند و اگر معذور نباشد آنچه تواند ترک نکند مرویست که عجمان قرآن را
عجمی خوانند و ملائکه از اعراب آن برند و از جمله آداب اینکه با طهارت و مکان خلوت و فارغ
خاطر و روی بقبله بدو زانو نشسته تلاوت کند و در اثنای تلاوت با کسی گفتگو نکند و افضل است
که از روی مصحف تلاوت کند که عذاب والدین تخفیف یابد اگر چه کافر باشند و نظر بر خط
قرآن عبادتست و اگر در جایی تلاوت کنند باید ساکت بود و گوش داشت و چون قرآن را

بر قرائت بگیرد بگوید اللهم انی اشهد ان هذا کتابک المنزل من عندک علی رسولک
علی رسولک محمد بن عبد الله و کلامک الناطق علی لسان نبیک جعلته هادیا منک (لسان نبیک)
الی خلقک و حبلا متصلا فیما بینک و بین عبادک اللهم انی نشرت عهدک و
کتابک اللهم فاجعل نظری فیه عبادة و قرائتی فیه ذکرا و فکری فیه اعتبارا و
اجعلنی ممن اتعظ ببیان مواعظک فیه و اجتنب معاصیک و لا تطبع عند
قرائتی علی قلبی و لا علی سمعی و لا تجعل علی بصری غشاوة و لا تجعل قرائتی قراءة
لا تدبر فیها بل اجعلنی اتدبر فیه آیاته و احکامه آخذا بشرایع دینک و لا
تجعل نظری فیه غفلة و لا قرائتی هذرا انک انت الرؤوف الرحیم و چون ابتدای (انت)
در تلاوت کند از وساوس شیطان و غفلت قلب و قساوت آن پناه بخدای تعالی برده و بگوید
اعوذ بالله السمیع العلیم من الشیطان الرجیم و چون بآیه سجده رسد یا از دیگری بشنود سجده کند
و در سجده بگوید لا اله الا الله حقا حقا لا اله الا الله ایمانا و تصدیقا لا اله الا الله عبودیة و رقا (الا الله)
سجدت لک یا رب تعبدا و رقا لا مستنکفا و لا مستکبرا بل انا عبد ذلیل خائف مستجیر
و چون فارغ از تلاوت بگوید اللهم انی قد قرات ما قضیت من کتابک الذی انزلته علی نبیک
الصادق فلک الحمد ربنا اللهم اجعلنی ممن یحل حلاله و یحرم حرامه و یؤمن (اجعلنی)
بمحکمه و متشابهه و اجعله انسا فی قبری و انسا فی حشری و اجعلنی ممن ترقیه بکل آیة قراها درجة فی (فی حشری)
اعلی علیین آمین رب العالمین و چون ختم کند این دعا ... بخواند اللهم انک
اعنتنی علی ختم کتابک تا آخر دعا

باب چهارم در فضایل ذکر و دعا و احکام متعلق بآنها

و این مجموع در ده فصل بیان شده فصل اول در فضیلت ذکر

مرویست از اهلبیت علیهم السلام که هر کس ذکر خدا بسیار کند از نفاق و از آتش دوزخ ایمن گردد و حضرت
امام جعفر صادق فرموده دلهای خود را رعایت کنید و بذکر خدا زنده دارید و بترسید از آنکه
غافل ... نقض عهد ایمان ... را میباید که چون دل از ذکر و یاد خدا غافل شود ... مومن
و ذکر ... یا استخوانی پوسیده پس در این حالت خدا را یاد کنید و از نقض عهد بترسید
که چون در چنین حالتی در رسد پس ... خدا با بنده ... باشد ایمان
انداز و گرنه کفر و خدای تعالی فرموده ای بنی آدم تو در دل خود مرا یاد کن تا من در دل خود
ترا یاد کنم و خانه که در آن ذکر خدای و قرآن تلاوت کنند برکت بسیار و ملائکه در آن حاضر شوند
و شیاطین دور شوند و آن خانه برای اهل آسمان نورانی باشد چنانکه ستاره برای اهل زمین و شیطان
بر دلی ... چون ذکر خدای تعالی کنند از او دور شود و چون ترک کنند ... کند و خدای
فرموده ... بسیار کنانا از فراموش کنند و ترک ذکر ... آید و هر که خدا را در دل
یاد کند ثواب آن را غیر خدا کسی نمیداند و هر کس میان غافلان و مشغولان دنیا ذکر خدا کند خدای
هزار حسنه برای او نویسد و روز قیامت بیامرزد ... مجلس بگذرد و چنانچه
که در موکب ... ثابت قدم ایستاده با اعدای خدا مقاتله کند و بهشت ...
و مومن ... مبتلا شود و کسی مشغول ذکر آن شود ... جمعی ... بایشان نشسته شریک
شود و بگرید ایشان گریه کنند و ملائکه آمین گویند و منادی از آسمان ندا کند و گوید
که ... شما همه آمرزیده شدید ... و اگر کسی در میان ایشان باشد و ذکر
خدا نکند او نیز بسبب مجالست با ایشان آمرزیده شود و حضرت موسی سوال نمود و گفت خدایا
نزدیکی تا مناجات آهسته کنم یا دوری تا آواز رسانم فرمود من همنشینم با کسی که ذکر من

(حاشیه: ... در مجالس ملائکه تو را یاد کنم)
(حاشیه: ... در مجلسی مشغول ذکر ...)

کند و هرگاه حضرت مناجات نمود و گفت روزی که هیچکس را پناهی نباشد در پناه رحمت که باشد
فرمود آنها که ذکر من کنند و من ذکر ایشان کنم و برای من با هم محبت کنند و من ایشان را محبت
کنم ایشانند که اگر خواهم بر اهل زمین عذاب فرستم چون ایشان را یاد آورم عذاب بر گیرم و
نیز مناجات نمود و گفت خدایا مرا در بعضی احوال شرم آید که ذکر تو کنم فرموده در هیچ حالی از ذکر
من مباش که ذکر من در همه حال خوبست و باید دانست که ذکر بر سه قسمست ذکر بدل
که معنی خدا را یاد داشتن و دل را بخدا داشتن است و ذکر بزبان مثل تهلیل و تسبیح است و تلاوت قرآن
و مذاکره مسایل دین و ایمان و امر معروف و نهی منکر و غیر آن هر چه خدا را بیاد آرد و ذکر کامل
شامل عبادات و طاعات و ترک مناهی بسیارست و افضل همه ذکر بدلست که معنی حقیقت
... است زبان و ذکر بدل بمنزله روح است و ذکر بزبان و ارکان بمنزله بدن که
چون نور اخلاص و نیت خدا و یاد او نباشد مثل صورتی باشد بیجان و از جهت است که اعمال بی حضور
دنیا و همچنین عبادات منافقین و غافلین و مشابه آن اعمال مقبول نباشد و خدای تعالی
فرموده من هر کلام حکیم را قبول نکنم بلکه نظر بدل کنم اگر برای من و یاد من بود اجر دهم
و گرنه ... و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرموده نیت
مومن بهتر است از عملش که عمل بی نیت مقبول نبود و با نیت اگر عمل مقدور نباشد همان اجر
چنانکه مرویست که در قحطی در مدینه قحط شده بود کسی در صحرا بتلهای ریگ گذشت گفت
کاش این همه گندم بودی تا بمردم دادمی این خبر بحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله رسید فرمود همان ثواب
دو چند دیگر برای او بهتری نیت روایت شده که این مقام ذکر آنها نیست و نیز در باب
... گذشت که هر فقره از نماز که با آگاهی ادا شده بالا برند و هر چه بی آن باشد برهم پیچند و برو زنند

مصاحبش شنند و نیز در مبحث ورع و تقوی گذشت که ذکر خدا همین سبحان الله و الحمد لله نیست
بلکه افعال و اعمال هرچه رود به خاطر او یا وکلی اگر رضای خدا باشد از کار بکنی و گر اجتناب
نمائی امثال این اخبار و احادیث بسیار است و بعضی از آن گذشته و بعضی نیز در مباحث
خواهد آمد ان شاء الله باید و افضل همه اذکار آنست که ذکر دل و زبان و ارکان همه باهم
جمع شوند بحیثیتی که در افعال و اقوال رضا منظور باشد و به رضای او شود و این جمله که گفته شد
بجا آورده شود و محبت و توفیق که رضا باز دارد این مقام باشد یا کسی آنکه تمام باشد و معاصی کند
و این منظور باشد هر روز هفتاد هزار تهلیل بگوید و دیگران نیز فرا گیرند آن شوند در نهایت
نمی‌فرستند چنانکه از این احادیث و سایر احادیث که در مبحث ورع و غیر آن ذکر شد در نهایت ظهور
و وضوح است الحمد لله **فصل دویم در فضایل بعضی اذکار مخصوصه** مرویست از اهل بیت
که جماعتی فقرا بخدمت حضرت پیغمبر رفته معروض داشتند که اغنیا حج کنند و بنده آزاد
کنند و صدقات دهند و جهاد کنند و ما از اینها محرومیم فرمود که کسی صد مرتبه سبحان الله بگوید
افضل است از آنکه صد بنده آزاد کند و اگر صد مرتبه الحمد لله بگوید افضل است از آنکه صد
در مکه قربان کند و اگر صد مرتبه الحمد لله بگوید افضل است از آنکه صد اسب با زین و لجام در راه
خدا سوار کند بجهاد و نفرستد و اگر صد مرتبه لا اله الا الله بگوید عملش در آن روز افضل از جمیع
عمل کسی باشد مگر کسی که بیشتر گوید و هم آنحضرت صلی الله علیه و آله فرمود هر کس تسبیحات اربع بگوید بعوض
هریک درختی در بهشت برایش نشانده شود کسی گفت یا رسول الله در بهشت درخت بسیار داریم
فرمود بلی تا آتشی نفرستید که همه را بسوزاند و هر کس که از چیزی تعجب کند سبحان الله بگوید
مرغی از آن مخلوق شود تا خدا را تسبیح کند ثواب آن همه از او باشد و همچنین اگر لا اله الا الله بگوید

اصل ذکر الله کردن

روز قیامت

یا الله اکبر بگوید و هر کس لا اله الا الله با خلاص بگوید بهشت او را واجب شود و اخلاصش آنست
که او را باز دارد از معاصی سبحان الله نصف میزان را پر کند و الحمد لله تمام میزان را و لا اله الا الله
مابین زمین آسمان را و هر کس لا اله الا الله بگوید درختی در بهشت برایش غرس شود و در بین سفیدتر از برف
و شیرین‌تر از شهد و خوشبوی‌تر از مشک که بار آن مثل پستان دختران بکر باشد و در میانه
از میوه‌های بهشت و هر کس بگوید الحمد لله کما هو اهله کتاب آسمان مست از نوشتن باز دارد
و گویند خدایا ما ندانیم ثواب این را چه قدر نویسیم خدای تعالی فرماید شما گفته او را بنویسید
دانم چه قدر ثواب دهم و هر کس بگوید سبحان الله و بحمده سبحان الله العظیم و بحمده سه هزار حسنه
نویسند و سه هزار سیئه محو کنند و سه هزار درجه بلند گردانند و طایری در بهشت خلق شود که
تسبیح کند و ثوابش از و باشد و هر کس روزی ده مرتبه بگوید اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له
الها واحدا احدا صمدا لم یتخذ صاحبة و لا ولدا چهل و پنج هزار حسنه نوشته شود و چهل و پنج هزار
سیئه محو گردد و چهل و پنج هزار درجه بلند گردد و در آن روز حرز او باشد از شیطان و سلطان
و کبیره دامن گیرش نشود و چنانست که دوازده مرتبه ختم قرآن کرده باشد
و خانه در بهشت برایش بنا کنند و هر کس هر روز بگوید لا اله الا الله حقا حقا لا اله الا الله
تعبدا و رقا لا اله الا الله ایمانا و تصدیقا خدای تعالی از روی کرم متوجه او شود و هرگز روی
از وی بر نگرداند تا داخل بهشت شود و هر کس بگوید لا حول و لا قوة الا بالله خدای تعالی فرماید
ملائکه بنده من کار را بمن واگذاشت و اعتراف نمود که تواناییش از من است حاجتش
بر آید و هر کس ... مرتبه بسم الله الرحمن الرحیم لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم گوید
بلا از و دفع شود که از آن جمله جنون ... و هر کس بگوید اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله

دو هزار هزار حسنه ثبت شود **فصل سیم در فضایل ذکر اهل بیت و صلوات بر ایشان**
و بعضی امور متعلقه بایشان صلی الله علیهم اجمعین مرویست از ایشان علیهم السلام که هیچ مجلسی نیست که جمعی بنشینند
و ذکر خدای تعالی و ذکر ما نکرده و صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله نفرستاده برخیزند مگر اینکه آن مجلس روز
قیامت برایشان حسرت باشد و نیز فرموده اند که ذکر ما ذکر خداست و ذکر اعدا ما ذکر
شیطان که دشمن خداست و چون دو مومن باهم ملاقات نمایند و ذکر خدا و ذکر فضایل
ما کنند هر گوشت که در روی ابلیس است بگدازد تا آنکه از وحشت ناله و فریاد آید و
آسمان و خزان جنان از آن مطلع گشته و همه ملائکه مقربین او را لعنت کنند و حضرت
امام رضا صلوات الله علیه فرمود هر کس در مجلسی بنشیند که فضایل اخبار ما ذکر شود و
و حق ما در آن مجلس زنده باشد دلش نمیرد در روزی که دلهای همه مرده باشند و حضرت پیغمبر
فرمود هر کس ذکر فضیلتی از فضایل علی بن ابی طالب کند و اقرار بان داشته باشد گناهان گذشته
و آینده اش آمرزیده شود و اگرچه مثل گناه جن و انس باشد و هر کس فضیلتی از فضایل او را بنویسد
تا اثری از آن باقی باشد ملک برایش استغفار کنند و هر کس فضیلتی از فضایل او را بشنود
گناهانی که بگوش کرده آمرزیده شود و هر کس نگاه بر نوشته فضیلتی از او کند گناهانی که بچشم
کرده آمرزیده شود و بعد از آن فرمود نظر بر علی بن ابی طالب عبادتست و ذکر او عبادت
و ایمان هیچ بنده مقبول نشود مگر بولایت و برائت از اعدای او و حضرت امام حسن علیه السلام
فرمود هر کس دل با محبت دارد و با دست و زبان نصرت ما کند یک درجه از ما
پست تر باشد و هر کس محبت دارد و با دست و زبان نصرت نکند در بهشت ... درجه
امام جعفر فرمود هر کس با زبان اعانت ما کند خدای تعالی روز قیامت زبانش را گویا کند

و نیز از ایشان مرویست که هر کس یکبار بر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله صلوات فرستد خدای تعالی
با هزار صف ملک هر یک هزار صلوات بر او فرستند و بعد از آن هیچ مخلوقی نماند مگر که بر او
صلوات فرستد پس هر کس باین نعمت رغبت نکند جاهل و مغرور باشد و خدا و رسول و اهل
بیتش صلی الله علیهم از او بیزار باشند و هیچ چیز در میزان قیامت سنگین‌تر از صلوات بر آنحضرت
نبود و چون اعمال مومن را در میزان گذارند اگر حسنات سبک و سیئات سنگین باشد آنحضرت
صلی الله علیه و آله هر صلوات که بر او فرستاده باشد بر سر حسنات گذارد تا بر سیئات زیادتی کند پس
بهشتش برد و صلوات بر آنحضرت صلی الله علیه و آله گناهان را بیشتر محو کند که آب آتش را و نیز مرویست
که هر کس قادر بر کفاره گناهانش نباشد صلوات بر آنحضرت و آلش علیهم فرستد که صلوات گناهانش
را بریزد و صلوات بر ایشان برابر است با تهلیل و تسبیح و تکبیر و هر کس نام آنحضرت پیش او گفته
شود و صلوات نفرستد راه بهشت بر او خطا شود و هر کس دعا کند و دعایش محجوب بماند و بالا نرود
تا صلوات فرستد آنحضرت صلی الله علیه و آله فرموده در وقت دعا مرا مثل کوزه آب قرار ندهید
که چون همه اسباب را بار کنند و بعد از همه کوزه را در عقب بار در آویزند که هر گاه تشنه شود
بردارد و بکار برد اول و میان و آخر دعا یاد کنید و نیز فرموده که هر کس صد صلوات فرستد
روز قیامت بمن نزدیکتر باشد و هر کس از خدای تعالی حاجتی بطلبد اگر بعوض آن صلوات فرستد
حاجتش اجابت شود و ثواب آن صلوات نیز داشته باشد ... آنحضرت امام جعفر گفت
چون از خانه کعبه بیرون می آمدم دعایی بخاطرم نماند مگر صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود
که هیچکس بکعبه چون تو بیرون نیامده و هر کس در صلوات بر آنحضرت آلش را با او شریک گرداند
درهای آسمان بر او گشوده شود و گناهش مثل برگ از درخت بریزد و ملائکه هفتاد

صلواة بر و نوشته و خدای تعالی فرماید ای ملائکه اگر شما هفتاد صلوات برین بنده من فرستید
من هفتصد صلوات بر و فرستم و اگر بی آلش صلوات فرستد بوی بهشت نشنود و حال آنکه
بوی بهشت را از پانصد ساله راه توان شنید و میان و و آسمان هفتاد حجاب نصب شود
و خدای تعالی فرماید ای ملائکه دعای این بنده را بالا میارید تا بر عترت پیغمبر من صلوات فرستد و
مرویست که هر کس بگوید صلی الله علی محمد و آل محمد هزار حسنه نوشته شود و فضایل دیگر برای
صلواة و بعضی صلواة مخصوصه در مباحث تعقیب و اعمال جمعه و غیر آن گذشت **فصل چهارم**
در فضایل دعا و بعضی امور متعلق بآن مرویست از اهلبیت طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین
که دعا افضل عبادات است و خدای تعالی هیچ چیز را دوست تر نداد و که بنده از و مسئلت
و حاجت کند و هیچ چیز را بدتر از آن ندارد که استکبار کند و ترک مسئلت نماید و در قرآن مجید
فرموده اگر نه این بود که شما دعا میکنید خدا هیچ اعتنا بشما نمیکرد و دعا سلاح مؤمن و عمود دین
و نور سموات و ارضین است و قضای مبرم بدعا رد میشود و تاثیر دعا در قضای حاجت بیشتر است
از تاثیر سنان و در گوشت از حضرت امام جعفر صادق منقول است که دو کس با هم شروع در نماز
کردند و با هم فارغ شدند یکی دعا بیشتر کرد و دیگری قرائت قرآن زیاده کرد و دعا بیشتر کرد
افضلست و هر بنده که بر کسی نازل شود و خدای تعالی در دلش اندازد که دعا کند البته زود
زایل گردد و اگر در دعا تقصیر شود البته طول کشد و چون بنده دست بدعا بردارد خدا
شرم آید که او را خالی برگرداند و دعا حسنه که پنهانی کنند برابر هفتاد و مثل است که علانیه کنند
فصل پنجم در اسباب اجابت دعا و بعضی احکام متعلق بآن از اسباب اجابت دعا قرار
از اهلبیت طاهرین علیهم السلام منقولست که یا رسول الله خدای تعالی فرموده دعا کنید که من اجابت

میکنم و ما دعا میکنیم و مستجاب نمیشود فرمود دلهای شما بسبب ده چیز مرده است اول خدا را شناختید
و اطاعت خدا نمیکنید دوم دعوی محبت رسول الله میکنید و با و با دشمن او دوستی میکنید و قرآن میخوانید
و عمل بآن نمیکنید و دعوی عداوت شیطان میکنید و پیروی او میکنید و دعوی محبت بهشت
میکنید و برای آن سعی نمیکنید و دعوی خوف دوزخ میکنید و خود را در آن می افکنید مشغول
عیوب دیگران میشوید و از عیوب خود چشم میپوشید و دعوی بغض دنیا میکنید و دوست
از آن نمیکشید و اقرار بموت میکنید و تهیه این سفر نمیکنید و اموات خود را دفن میکنید
و از آن عبرت نمیگیرید از این جهت که دعای شما مستجاب نشود و در روایت دیگر آمده که کسب حلال
حلال کنید تا دعای شما مستجاب شود که چون کسی لقمه حرام خورد چهل روز دعایش مستجاب نشود
و خدای تعالی فرموده دعای هیچکس از من محجوب نماند مگر کسی که لقمه حرام خورد و اجابت نمیکنم
دعای کسی را که مظلمه یکی از بنده کان من بر گردن او باشد و تا رد آن مظلمه نکند دعایش مستجاب
نشود و دعای کسی که در نماز باشد او را لعنت کنم و کسی از بنی اسرائیل سه سال دعا کرد و مستجاب نشد
او مناجات کرد گفت خدایا من از تو دورم که آوازم نمیرسد یا نزدیکی اجابت
نمیکنی خدای تعالی باو فرستاد که بگو باز با نی که از تو است و دلی که در او سرکشی و نیت مغشوش دعا
میکنی مستجاب نمیشود و نیز مرویست که تقوی نیکی اندک در دعا کافیست که نمک در طعام و از اوقات
مخصوصه که دعا را در آن وقت غنیمت باید دانست و فرصت باید شمرد بار کجمله
وقت زوال هر روز خصوصا در روز جمعه تا وقتی که امام از منبر فرود آید و ساعت آخر
روز جمعه و تمام شب جمعه و از نصف هر شب تا ثلث آخر شب این ساعتی است که هیچ مؤمن دعا
نکند مگر آنکه البته مستجاب شود و وقت سحر تا طلوع آفتاب درین ساعت درهای آسمان

شود و نیز در وقت فرود آمدن باران و در جنگ کردن و حاجتها را عظیم مستجاب شود و میان اذان
اقامت و بعد از هر فریضه خصوصا بعد از نماز صبح و ظهر و مغرب و در قنوت و در
نماز وتر و بعد از تلاوت قرآن و وقت وزیدن باد و نزول باران و غیر آن
از اوقات که بعضی در تعقیبات گذشت و بعضی دیگر در مقام خود انشاء الله بیاید **پنجم**
اموریست که در حال اشتغال بدعا و بعد از فراغ از آن رعایت باید نمود از آنجمله وضو
یا غسل داشتن و جامهای پاک پوشیدن و بوی خوش بکار بردن و صدقه دادن
هر قدر میسر شود و مکانی متبرک مثل مسجد یا غیر آن اختیار کردن و دست
بجانب آسمان برداشتن که خدای تعالی کریمست شرم دارد که دست مؤمن را خالی برگرداند
و حاجت خود را بخصوص نام بردن که خدا اگر چه حاجات همه کس را میداند
و در دعا اجتماع نمودن که هرگز چهل مؤمن در دعا اجتماع نکنند مگر آنکه البته مستجاب شود
و اگر چهل کس مؤمن نباشد چهار کس ده مرتبه دعا کنند و اگر چهار کس نباشند یک کس چهل
مرتبه دعا کند و روایت دیگر آمده که هرگز چهار مؤمن در دعا اجتماع نکنند مگر آنکه باجابت
مقرون شود و کسی که آمین گوید در دعا شریک باشد و از جمله اسباب آنکه ابتدای دعا
ثنای خدا کند کسی بحضرت امام جعفر علیه السلام پرسید مولا من مرا عرض داشت که خدای تعالی فرموده
دعا کنید که من اجابت کنم ما دعا میکنیم مستجاب نمیشود فرمود کمان داری که خدای تعالی
خلاف وعده کند گفت نه فرمود پس چرا مستجاب نمیشود گفت نمیدانم فرمود کسی که اطاعت
امر خدا کند و از راهی که میباید دعا کند البته مستجاب شود گفت راهش کدامست فرمود اول حمد
خدا و ذکر نعمتهای او کند و خدا را بر آن شکر کند پس صلوات بر پیغمبر و آلش فرستد و گناهان

خود را بخاطر آورد و اقرار بآن و استغفار از آن کند بعد از آن حاجت بخواهد مستجاب
شود و سید ابن طاوس نقل کرده است که حضرت پیغمبر و آلش صلی الله علیهم اجمعین مرویست که کسی
هفتاد خریف در دوزخ باشد بعد از آن مناجات نماید و گوید خدایا بحق محمد و اهلبیتش
که بر من رحم کن پس خدای تعالی جبرئیل را فرماید که او را از آتش بیرون آرد و گوید بعزت
خودم که اگر بحق ایشان سؤال کردی در دنیا در آتش نماندی تا من بر خود واجب کرده
دانسته ام که هر کس بحق ایشان سؤال کند اجابت فرمایم و این مضمون در احادیث بسیار
آمده و مرویست که هر دعا از آسمان محجوبست تا صلواة بر آنحضرت و آلش صلی الله علیهم
فرستند و نیز مرویست که صلواة بر ایشان رد نشود پس دراول و آخر دعا صلواة فرستند که خدا
شرم آید که اول دعا و آخر را قبول فرماید و میان را رد کند و از جمله اسباب اینست که دعا
عام کند و دیگران را در آنچه مطلب خود شریک گرداند بلکه ایشان را مقدم دارد که برای
ایشان و برای خود بیش از دو مستجاب شود و بعضی از علما درین معنی نکته گفته اند که ذکر آن
مناسب این مقام است آنکه خدای تعالی بندگان خود را نهی فرموده که چون اجناس چند جنس با هم بیع
صفقه بیع کنند بعضی را نگاهدارند و بعضی را رد نمایند و دعا برای مؤمنان غایبانه البته مستجاب
چنانکه بیاید پس چون کسی خود را با دیگری در دعا جمع کند لایق بکرم کامل آنجناب نبود که چیزی که
بنده کان را منع فرموده خود آن کند و از جمله اسباب آنکه در وقت دعا دل خود را
رقیق و محزون باشد که دعای دل غافل و سخت در حال مستجاب نشود و خدای تعالی
دل محزون را دوست دارد و چشم گریان باشد و اگر گریه نیاید سعی کند و خود را بگریه دارد و چون
اشک بیاید دعا را غنیمت باید دانست اگر چه بقدر سر مگسی باشد و خدای تعالی چشم گریان را دوست دارد

و بگوید یک کس را منی رحم فرماید و بسیار تکرار کند و از جمله اسباب اجابت که دعا را اثر دهد ادب و اخلاص
سوال کند مثل مرتبه اب و اقسم علیهم السلم سوال کند و چیزی که از حوصله و مرتبه او بیرون است طمع کند
که مستحق حرمان شود و از جمله آنکه اطمینان و حسن ظن باجابت داشته باشد چنانکه و مرویست که خدا
چنین ظن بنده مومن است هر چه گمان داشت چنان کند و مرویست که چون دعا کردی حاجت را
بدر خانه دان و از جمله آنکه چنین نه وقت و روقت عاجز نیست و در حاجت مهمه دعا بسیار و بیخ
چون در بیه و شدت دعا کند مستجاب شود و از اسمان محجوب نماند و اگر نه ملائکه با حاجت
دعوات مو کنند گویند این صوت اواز است نه شناسیم و این کیست چنین با یکی بود که بدر گاه
الهی رجوع نمی نمود و از جمله آنکه در اخر دعا گوید ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم که
فرمایای که بیخ مراد را به اطاعت کند و حاجتش ابرار به که کارها ی خود را بمن واگذار
تسلیم کرده و اعتراف نمود که هیچکس غیر من اجابت حاجتش نتواند کرد چون از دعا فارغ شود هر دو
دست بر سر و روی بمالد و روایت دیگر بر رو و سینه مالد که دست بدعا بر خواسته از رحمت خالی
نباشد و از جمله آنکه در دعا الحاح کند که خدا را شرم می شود و البته اجابت فرماید و نیز مرویست
که جا باشد که بنده دعا کند و خدای تعالی از او اعراض فرماید باز دعا کند و اعراض فرماید پس مرتبه
چهارم و بروایت دیگر بمرتبه سیم فرماید ای ملائکه بنده من مرا دعا کرد و از او اعراض
نمودم بهمان دعا میکند میداند که کسی حاجتش را غیر من نمیبرد گواه باشید که او را امر نمودم و
دعا اجابت ناخیر شود و مایوس و نومید نباشد که خدای تعالی فرموده از رحمت من نومید نباشد گر گاه
اتفاق افتد ب باشد که بنده دعا کند و خدای تعالی برای آنکه دعا و مناجات او را دوست دارد و او را
تاخیر فرماید تا بیشتر دعا و تضرع کند و دعای مومن البته اجابت شود و اگر حاجتی که خواسته مصلحت نیست

بهتر از عطا فرماید و اگر بلیه مقدر باشد که دفع آن نشود در زیاد شود و از آن خبر ندارد و از آن
دفع فرماید و اگر هیچکدام نباشد در بهشت اضعاف مضاعف عوض دهد و روایت دیگر آمده
که اگر در آنچه خواسته مصلحت نباشد کفاره گناهانش شود و اگر دعا زود مستجاب شود
مشعوف و مغرور نشاید گشت که شاید استدراج باشد چنانکه در باب الکفر خواهد آمد و بباید
که بنده دعا کند و خدای تعالی برای آنکه صدای او را دوست دارد و اجابت را تاخیر اندازد و بنده
اگر ناامید شود شکر و صبر و اگر دیر شود صبر و توکل باید که در هر حال تضرع و انابت و تملق افتد
شود فصل ششم در ذکر بعضی که دعای ایشان مستجاب شود و جمعی مستجاب نشود مرویست
از اهل‌بیت طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین که چند کس دعای ایشان مستجاب شود و از خدا
محجوب نماند و درهای آسمان برایشان گشوده شود تا بعرش رسد اول حج و عمره و جهاد و هر کس مرتضی حوائج
عیالی باشد و سعی در حوائج ایشان کند تا ساید در نفس ایشان و در مرکب نهی امام عادل و الد صالح
والدین و والد صالح برای فرزند و ظالم تا وقتی که ادا قضا کند و مومنی که برای مومنی غایب
دعا کند مرویست که هیچ دعا بسرعت اجابت نمی رسد و دعای مظلوم بر ظالم که خدا
فرماید دعا را بلا حجاب پیدا کنم تا اجابت فرمایم و گوید انتقام تو بکشم اگر چه بعد از مدتی باشد
و دعا و الد برای فرزند ترا است از شمشیر و چند کس که دعای ایشان مستجاب نشود کسی که
از کسب و سعی گوشه نشین در خانه نشیند خدای تعالی فرماید من را سعی کنی و سبب روزی تو ساختم
امر را و سرکش و سعی در طلب حاجت بیاید و کسی که خدای تعالی مالی داده و در باطل صرف
کرده چون دعا کند فرماید روزیت دادم ضایع کردی و کسی که زن او را بنده بد همسایه
نفرین کند فرماید را خلاصی نموده ام زیرا طلاق کردی یا بنده را بفروش و از جوار همسایه نقل کن

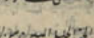
و کسی که با دیگری مال قرض دهد فرماید بایست شاهد بگیری در مالت یا هلاک شود و کسی که
از زیر دیوار شکسته بشتاب رود و یا در مهلکه احتیاط نکند فرماید گفته بودم که خود را در مهلکه
نابهلاک نکردی فصل هفتم در فضایل دعا برای مومنان مرویست از اهل‌بیت طاهرین علیهم السلام
که چون کسی مومنی را غایبانه ذکر خیر و دعا کند ملائکه گویند چه خوب برادر دینی که با دیگر او را غایب
مع و دعا میکنی خدای تعالی دو برابر آن عطا کند و دو مثل آن ترا مدح فرماید و اگر دعا کند و ذکر
شر کند گویند چه بد برادری تو بر خود رحم کن و ترک این کشفهای کن و نیز مرویست که دعا
برای خود یک دعاست و چون برای مومنی غایبانه دعا کند از آسمان اول ملکی ندا کند که صد هزار
مثل آن ترا باشد و از آسمان دوم ندا کند که ترا دویست هزار مثل آن بود و همچنین تا
آسمان هفتم به هزار پیغمبر اینجا بعد از آن خدای تعالی فرماید منم غنی که هرگز فقیر نشوم ترا صد هزار
مثل آن عطا فرمایم و هر مومن که برای مومنین و مومنات و مسلمین و مسلمات احیاء و اموات
ایشان دعا کند خدای تعالی بعدد هر مومن و مومنه از اول دنیا تا اخر دنیا حسنه برایش ثبت کند
و لغو و هرکس مثل آنچه دعا کرده به وعطا فرماید و اگر روز قیامت او را بجهنم امر شده
باشند نابدوزخ برند مومنین و مومنات اجتماع نموده گویند خدایا این کس در دنیا
با ما دعا میکرد امروز ما را شفیع او گردان خدای تعالی شفاعت ایشان را قبول فرموده او را
نجات دهد و هرکس در هر روز بیست و پنج مرتبه بگوید اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات و المسلمین و المسلمات
بعدد هر مومنی که گذشته و آینده تا روز قیامت برایش حسنه ثبت کند و سیئه محو نماید و درجه بلند
گرداند فصل هشتم در ذکر بعضی دعیه و آداب در حاجت مرویست که کسی خدمت حضرت
امیرالمومنین صلوات الله علیه شکایت نمود که اجابت دعایم دیر میشود فرمود چرا دعا

نمیخوانی کلمات فرمود اجابت تسریع الاجابة میخواهی گفت بلی فرمود بگو اللهم انی اسئلک باسمک العظیم الاعظم الاجل الاکرم
المخزون المکنون النور الحق البرهان المبین الذی هو نور مع نور و نور من نور و نور فی نور
و نور علی نور و نور فوق کل نور و نور علی کل نور و نور تضیئ به کل ظلمة و تکسر به
کل شدة و کل شیطان مرید و کل جبار عنید و لا تقر به ارض و لا تقوم به سماء
و یأمن به کل خائف و یبطل به سحر کل ساحر و بغی کل باغ و حسد کل حاسد و یتصدع
لعظمته البر و البحر و یستقل به الفلک حین یتکلم به الملک فلا یکون للموج علیه
سبیل هو اسمک الاعظم الاعظم الاجل الاجل النور الاکبر الذی به سمیت نفسک و
استویت علی عرشک اتوجه الیک بمحمد و اهل بیته و اسئلک بک و بهم ان
تصلی علی محمد و آل محمد و حاجتی که داری طلب نمای و مرویست از جناب حضرت امام جعفر علیه السلام
که چون کسی را حاجتی روی دهد باید بحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله ملتجی شود غسل کند و دو رکعت نماز کند از نماز
و بعد افتتاح کند و تشهد خواند و بعد از سلام ثواب نماز بروح مقدس آنحضرت صلی الله علیه و آله هدیه
نموده گوید انت السلام و منک السلام و الیک یرجع السلام اللهم صل علی محمد
و آل محمد و بلغ روح محمد منی السلام و ارواح الائمة الصادقین سلامی و اردد
علی منهم السلام و السلام علیهم و رحمة الله و برکاته هاتین الرکعتین هدیة
منی الی رسول الله صلی الله علیه و آله فاثبنی علیهما ما املت و رجوت فیک و فی
رسولک یا ولی المؤمنین بعد از آن سجده کند و چهل مرتبه بگوید یا حی یا قیوم یا حیا
لا یموت یا حی لا اله الا انت یا ذا الجلال و الاکرام و یا ارحم الراحمین بعد از آن
روی راست بگذارد و همین اذکار چهل مرتبه بگوید بعد از آن روی چپ بگذارد و چهل مرتبه

بگوید و بعد از ان سر بر داشته و تشهد و … چهار مرتبه بگوید و بعد از ان دست راست را پیش
کرده چهار و … انگشت سبابه را بنحوی که بجز انگشتان … از روی تضرع نگاه دارند
چهار مرتبه بگوید و بعد از ان محاسن را بدست چپ گرفته گریه کنان و اگر گریه نیاید
خود را چنان ساخته بگوید یا محمد یا رسول الله اشکو الی الله والیک حاجتی وبکم اتوجه
الی اهل بیتک الراشدین حاجتی وبکم اتوجه الی الله فی حاجتی بعد از ان سجده
کند و بگوید یا الله یا الله تا نفس تنک شود و صل علی محمد وال محمد واقض حاجتی و ضامن
بگو … که هنوز از جای خود بر نخواسته باشد که حاجتش ادا شده شود و هم از
انحضرت علیه السلام مرویست که فرمود شما را چون مرضی عارض شود بطبیب رجوع کنید
و … تکلفات نمائید و چون حاجتی باشد بجانب سلاطین روید و بعد از ان ایشان …
… پس اگر مرضی یا حاجتی باشد تا سه شنبه و … بر در و طهارت بنماید
کند و … شود پس بسجده رفته دو رکعت نماز کند و بعد از ان حمد و ثنای خدا
گوید و صلوات بر پیغمبر و اهل بیتش صلی الله علیه و آله فرستد و حاجت خود طلبد البته مستجاب شود
و این سنی است که بر خدای تعالی اجابت اجابت ان و هم از انحضرت علیه السلام مرویست
که هر کس را شدتی یا حاجتی باشد غسل کند و دو رکعت نماز کند پس … را زیر روی
گرفته بگوید و بگوید یا معز کل ذلیل ویا مذل کل عزیز وحقک لقد شق علی
کذا و حاجت خود را مذکور سازد مستجاب شود و از حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه مرویست
که هر کس را حاجتی باشد شب جمعه بعد از نصف شب غسل کند و بمصلای خود رفته دو رکعت نماز کند
و در هر رکعت الحمد بخواند و چون بایاک نعبد و ایاک نستعین برسد این … صد مرتبه تکرار کند

دو مرتبه اخر سوره را تمام کند بعد از ان قل هو الله بخواند و تسبیح و رکوع و سجود را هفت هفت
بگوید و چون سلام دهد بگوید اللهم ان اطعتک فالمحمدة لک وان عصیتک
فالحجة لک منک الروح ومنک الفرج سبحان من انعم وشکر سبحان من قدر وغفر
اللهم ان کنت قد عصیتک فقد اطعتک فی احب الاشیاء الیک وهو الایمان
لم اتخذ لک ولدا ولم ادع لک شریکا منک به علی لا منا منی به علیک وقد عصیتک ثناء
یا الهی غیر وجه المکابرة والخروج عن عبودیتک ولا الجحود لربوبیتک ولکن اطعت
هوای وازلنی الشیطان فلک الحجة علی والبیان فان تعذبنی فبذنوبی غیر
ظالم بی وان تغفر لی وترحمنی فانک جواد کریم یا کریم یا کریم تا نفس تنک شود
یا امنا من کل شیء وخوف کل شیء منک ان تصلی علی محمد وال محمد وان تجنبنی
امانا لنفسی واهلی وولدی وسایر ما انعمت به علی لا اخاف الله ولا اخشی
الوکیل یا کافی ابراهیم نمرود یا کافی موسی فرعون اسئلک ان تصلی علی محمد
وال محمد وان تکفینی شر فلان بن فلان و کسی که از و خوف داشته باشد نام ببرد
و بعد از ان سجده کند و از روی تضرع و زاری حاجت طلبد که هیچ مومن و مومنه
طریق … عمل نکند مگر انکه درهای اسمان برای اجابت گشوده شود و بهمان وقت
مستجاب شود و هرچه طلب کند بعد از ان فرمود این از فضل خداست بر ما و شیعیان
ما و هر کس در هر مجلس هزار مرتبه بگوید ما شاء الله توفیق حج بیابد مرویست که ابو هشام
مروزی بود و لی طالع هرگز بکاری نمیرفت که از ان خیر ببیند بحضرت امام موسی شکایت
نمود فرمود بعد از نماز صبح بگو ده مرتبه سبحان الله العظیم وبحمده استغفر الله واسئله

من فضله گوید … کذشت که از جایی که هیچ گمان نداشتم خدای تعالی مرا غنی کرد و … از
رسول صلی الله علیه و آله و سلم مرویست انحضرت زرفت بعد از انکه رفت پرسید چه علت که چشم
گفت بیماری و پریشانی فرمود این کلمات بگوی که هر دو زایل شود لا حول ولا قوة الا بالله
توکلت علی الحی الذی لا یموت والحمد لله الذی لم یتخذ ولدا ولم یکن له شریک فی الملک ولم یکن له ولی
من الذل وکبره تکبیرا گوید از حضرت امام جعفر علیه السلام خواست برای وسعت رزق فرمود بگوی اللهم
ارزقنی من فضلک الواسع الحلال الطیب رزقا واسعا حلالا طیبا بلاغا للدنیا والاخرة صبا صبا
هنیئا مریئا من غیر کد ولا منّ من احد من خلقک الا سعة من فضلک الواسع فانک قلت واسئلوا
الله من فضله فمن فضلک اسال ومن عطیتک اسال ومن یدک الملای اسال … ولادتم
برای این مطلب هیچ پیر مثل این دعا ندیدم و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بحضرت امیر المومنین صلوات الله علیه
گفت یا علی اگر بخواهی بگوی اللهم اغننی بحلالک عن حرامک وبفضلک عمن سواک که اگر مثل صبیر دین
داشته باشی ادا شود و … که در بین که در ان بلاد که … ان گو … وهم از حضرت
صلی الله علیه و آله پیغمبر فرموده دو رکعت نماز بگذار بعد از ان ایة الملک بخوان بعد از ان بگو
یا رحمن الدنیا والاخرة ورحیمهما تعطی منهما ما تشاء وتمنع منهما ما تشاء اقض عنی دینی که اگر مثل زمین
زمین طلا دین داشته باشی ادا شود و کسی بحضرت امام جعفر شکایت نمود که دو چند بدحال دایم
و وصول نمیشود فرمود بگوی اللهم لحظة من لحظاتک تیسر علی غرمائی بها القضاء وتیسر لی الاقتضاء
انک علی کل شیء قدیر و هم از انحضرت علیه السلام مرویست که هر کس دو ماه متوالی هر روز چهار صد
مرتبه بگوید استغفر الله الذی لا اله الا هو الرحمن الرحیم الحی القیوم بدیع السموات والارض ذو الجلال
والاکرام من جمیع ظلمی وجرمی علی نفسی واتوب الیه خدای تعالی بال بسیار با علم بسیار عطا فرماید و هم

از انحضرت علیه السلام مرویست که هر عصری با بیست و دو دعای مستجاب بخواند و بعد صلی الله علیه و آله
دو دعای مستجاب باعطا فرموده یکی برای شداید امور و ان بیست باد انام بن لها الا هو
ابانی یا حی یا قیوم صل علی محمد وال محمد وافعل بی کذا دوم برای حوایج و قضای دین و ان اینست
یکفی کل شیء ولا یکفی منه شیء یا الله یا رب صل علی محمد واله واقض عنی الدین وافعل بی کذا و هم از
انحضرت مرویست که هر کس امعیشت تنگ شود یا حاجت از حوایج دنیا و اخرت داشته باشد
… بر کاغذی سفید بنویسد چنانکه اسم همه در یک سطر باشد و بر دو صفحه باین شکل خطی کشد
 و در وقت طلوع افتاب در اب جاری بیندازد بسم الله الرحمن الرحیم الملک
الحق الجلیل المبین من العبد الذلیل الی المولی الجلیل سلام علی محمد وعلی وفاطمة والحسن والحسین
وعلی ومحمد وجعفر وموسی وعلی ومحمد وعلی والحسن والقایم سیدنا ومولانا صلوات الله علیهم
انی مسنی الضر والخوف فاکشف ضری وامن خوفی بحق محمد وال محمد و … و … صدیق
وشیعه ان تصلی علی محمد وال محمد یا ارحم الراحمین تغفو لی یا سادتی یا شانی الذی لکم عند الله
شانا من الشان فقد مسنی الضر یا سادتی الله ارحم الراحمین وافعل بی رب کذا وکذا
و نیز مرویست که چون کسی حاجتی باشد بحضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه و بر
این عریضه را نوشته بر قبری از ائمه طاهرین صلوات الله علیهم بگذارد و یا بپیچد و مهر کند و در گل
ساخته در گلی پاک گرفته در نهر یا چاه عمیق یا اب بسیار بیندازد که بعرض
حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه میرسد و انحضرت خود متوجه قضای ان
میشود بسم الله الرحمن الرحیم کتبت یا مولای صلوات الله علیک مستغیثا
وشکوت ما نزل بی مستجیرا بالله عز وجل ثم بک من امر قد دهمنی واشغل قلبی
واطال فکری

طال بکری وسلبنی بعض لبّی وغیّر خطیر نعمة الله عندی واسلمنی عند تخیل وروده الخلیل وتبرّأ
منی عند ترائی اقباله الی الحمیم وعجزت عن دفاعه حیلتی وخاننی فی تحمله صبری وقوتی فلجأت
فیه الیک وتوکلت فی المسألة لله جل ثناؤه علیه وعلیک فی دفاعه عنی علماً بمکانک من
الله رب العالمین ولی التدبیر ومالک الامور واثقاً بک فی المسارعة فی الشفاعة
الیه جل ثناؤه فی امری متیقناً لاجابته تبارک وتعالی ایاک باعطائی سؤلی وانت
یا مولای جدیر بتحقیق ظنی وتصدیق املی فیک فی امر کذا وکذا وحاجت را بنویسد فیما
لا طاقة لی بحمله ولا صبر لی علیه وان کنت مستحقاً له ولاضعافه بقبیح افعالی وتفریطی
فی الواجبات التی لله تعالی فاغثنی یا مولای صلوات الله علیک عند اللهف
وقدم المسألة لله عز وجل فی امری قبل حلول التلف وشماتة الاعداء فبک بسطت النعمة
علیّ واسأل الله جل جلاله لی نصراً عزیزاً وفتحاً قریباً فیه بلوغ الآمال وخیر المبادی وخواتیم
الاعمال والامن من المخاوف کلها فی کل حال انه جل ثناؤه لما یشاء فعال وهو حسبی
ونعم الوکیل فی المبدأ والمآل و در وقت انداختن رقعه بیکی از نایبان آنحضرت صلوات الله علیه
که در زمان غیبت صغری بوده اند که عثمان بن سعید عمری یا پسرش محمد بن عثمان یا حسین بن روح
یا علی بن محمد باشد متوسل شده بگوید یا فلان بن فلان سلام علیک اشهد ان وفاتک فی
سبیل الله وانک حی عند الله مرزوق وقد خاطبتک فی حیاتک التی لک عند الله عز وجل وهذه
رقعتی وحاجتی الی مولانا علیه السلام فسلمها الیه فانت الثقة الامین بعد از ان عریضه
کار انشاء الله برآورده شود و هم از آنحضرت صلوات الله علیه مرویست که چون خواهی برای مطلبی و حاجتی
بگیری ... نویسی ... بنویسد که بسم الله الرحمن الرحیم و عذا ... اِنَّ اللّٰه

الحرج

الحرج فما یکرهون والرزق من حیث لا یحتسبون خلق الله وایاکم من الذین
لا خوف علیهم ولا هم یحزنون راوی گوید بعد از انکه این حدیث شنیدم هرگز برای مطلبی
ننوشتم مگر آنکه باجابت مقرون گشت فصل نهم در عوذه و حرزها از جهت دفع مکاره از جن
و سلطان و غیر آن که مرویست از ائمه اطهار صلوات الله علیهم و در این باب چند چیز که اهم
آنهاست ذکر کنیم خوف از سلاطین کسی که حضرت امام جعفر صادق فرموده که هر که را از سلطان ظالم خوفی باشد
اندیشه داشته باشد چون از خانه بیرون رود قل هو الله احد از پیش رو و جانب راست و پشت سر
و جانب چپ و بالای سر و زیر پای بخواند که در آن روز حمایت برای تو از سلطان و
شیطان و نیز مرویست که چون سلطان را ملاقات کنید هفت مرتبه آهسته بگوید جعلت الله بین
عینیک وشرک تحت قدمیک وبالله استغیث علیک اللهم اکفنیه بما شئت فانه لا قوة
الا بک و چون غضب او را ترسد بگوید الهاک غضبک بلا اله الا هو حسبی الله
لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم و چون نظر بر او افتد سه مرتبه
قل هو الله احد بخواند و با انگشت ... مرویست که کسی از سلطان بخدمت ... حضرت امام جعفر
صادق ... امام حسین ... فرموده ... که امان است از هر خوف و ...
از خانه حضرت سلطان میگذشت و ... کسی را عقوبت کرده بیرون ... فرمود اگر انگشتر
عقیق ... ابن کلمات ... خوف ازدها حضرت امام زین العابدین علیه السلام
فرمود اگر تمام جن و انس بر من جمع شوند چون این کلمات بگویم هیچ باک ندارم بسم
الله وبالله ومن الله والی الله وفی سبیل الله وعلی ملة رسول الله اللهم الیک اسلمت
نفسی والیک وجهت وجهی والیک الجأت ظهری والیک فوضت امری اللهم احفظنی

درست چپ ... که از آنجا بیرون آید و مکرر بخواند باشد

علیه السلام فرمود

بحفظ الایمان من بین یدی ومن خلفی وعن یمینی وعن شمالی ومن فوقی ومن تحتی
وما قبلی وادفع عنی بحولک وقوتک الا بک و بر حضرت امام موسی علیه السلام فرمود که حضرت
امیر المؤمنین صلوات الله علیه چون بند نامه خواند بر هیچ لشکری حمله نکرد مگر آنکه منهزم میشدند
و این دعا کفایت بلاهاست اللهم بک اساور وبک احاول وبک اجاور وبک فانه لا حول ولا قوة
اصول وبک انتصر وبک اموت وبک احیی اسلمت نفسی الیک وفوضت امری الیک
لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم اللهم انک خلقتنی ورزقتنی وسترتنی عن
العباد بلطفک خولتنی اغنیتنی اذا هویت رددتنی واذا عثرت قوّمتنی
واذا مرضت شفیتنی واذا دعوت اجبتنی یا سیدی ارض عنی فقد ارضیتنی خوف
از کلاب و سباع بگوید وقل للذین آمنوا یغفروا للذین لا یرجون ایام الله لیجزی قوماً
بما کانوا یکسبون واذا قرأت القرآن جعلنا بینک وبین الذین لا یؤمنون بالآخرة
حجاباً مستوراً وجعلنا علی قلوبهم اکنة ان یفقهوه وفی آذانهم وقراً وان یروا کل
آیة لا یؤمنوا بها حتی اذا جاؤک یجادلونک یقول الذین کفروا ان هذا الا
اساطیر الاولین سبع از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که چون سبع ملاقات
کنی در روی او آیة الکرسی بخوان و خطاب با او نموده بگوی عزمت علیک بعزیمة الله وعزیمة
محمد صلی الله علیه وآله وعزیمة سلیمان بن داود وعزیمة امیر المؤمنین علی بن ابی طالب والائمة
من بعده که انشاء الله ... راوی گوید چون بیرون آمدم سبعی و ... کرد
این عزیمت بر او خواندم بعد از ان گفتم الا تنحیت عن طریقنا ... سر زیر افکنده
دم بمیان پا گرفته رو گردانیده و دور شد عقرب و مار گزیدگان حضرت امام محمد باقر

علیه السلام فرمود

علیه السلام فرمود هر کس در وقت شام بگوید اعوذ بکلمات الله التامات التی لا یجاوزهن
بر ولا فاجر من شر ما ذرأ ومن شر ما برأ ومن شر کل دابة هو آخذ بناصیتها ان ربی
علی صراط مستقیم من شام تا صبح عقرب و گزنده او را ضرر نرساند و از صبح و نیز مرویست که هر که خواهد
مار و هوام و گزندگان بان ضرر نرسانند کیک وقت خوابیدن بگوید ایها الاسود الوثاب
الذی لا یبالی غلقاً ولا باباً عزمت علیک بام الکتاب ان لا تؤذینی واصحابی
الی ان یذهب اللیل ویجیء الصبح بما آب دزد وقت خوابیدن بر قفل ...
بخواند قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن تا آخر سوره بنی اسرائیل ... مطلب
... اسباب ان الله ... آفت و نقب حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که هر که
وقت خوابیدن این آیه بخواند که سقف بر او نیفتد ان الله یمسک السموات والارض
ان تزولا ولئن زالتا ان امسکهما من احد من بعده انه کان حلیماً غفوراً دهشت و وحشت
حضرت امام جعفر علیه السلام فرمود هر کس بگوید بسم الله وبالله توکلت علی الله انه من یتوکل
علی الله فهو حسبه ان الله بالغ امره قد جعل الله لکل شیء قدراً اللهم اجعلنی فی کنفک
وفی جوارک واجعلنی فی امانک وفی منعک از هر وحشت و ... ایمن شود و نیز
حکایت کنند که مردی ... بود ... ترک کرد ... عقرب ... بلا مرویست
که هر کس بسم الله الرحمن الرحیم بر در ... خانه نویسد ... این شد اگرچه ...
و مرویست که فرعون بر در خانه خود نوشته بود چون حضرت موسی ... کشش شعیب ...
فرمود تو بکرمش نظر ... در خانه ... ان جمیع مکروهات از حضرت امام رضا علیه السلام
مرویست که هر کس در ایام ... هر شب سه مرتبه قل اعوذ برب الفلق سه مرتبه قل اعوذ برب الناس

و صد مرتبه قل هو الله و اگر نتواند تا پنج و ده مرتبه بخواند یا دیگری برای او بخواند از جمیع امراض
و بیماری ها و آسیب جنّ و عطاش که علتیست که بحال مرض شود و صاحبش هرچه آب خورد سیر نشود و از
صدمه و غلبه خون محفوظ گردد و مادام که با این دعا ورد کند تا آنکه از دنیا برود و حوادث
از حضرت امام جعفر علیه السلام مرویست که فرمود حبیش حضرت پیغمبر صلّی الله علیه و آله و سلّم منهزم گشت هرگاه
این کلمات را نوشته و در دستار نیزه خود جا داد و بخواند آن هرگز جیش آنحضرت را هزیمت
رو نداد و من دوست میدارم که مومن این را در قایمه شمشیر یا زیر انگشتر یا در عمامه خود داشته باشد
تا از حوادث لیل و نهار محفوظ باشد بسم الله الرحمن الرحیم یا هو یا من هو هو یا من لیس هو الا هو
یا حیّ یا قیّوم یا حیّ لا یموت یا حیّ لا اله الا انت صلّ علی محمّد و آل محمّد و کن لفلان بن فلان در عافیت و حصن
و حصنا منیعا یا ربّ العالمین و صلّی الله علی محمّد خاتم النبیّین و آله الطاهرین و ادعیه و اذکار
برای امراض و اوجاع در باب ثانی انشاء الله بیاید فضائل هم در بعضی ادعیه منیره که مناسب شده مرویست
از حضرت پیغمبر صلّی الله علیه و آله و سلّم که هرکس این دعا بخواند اگر ملک هفت آسمان و زمین جمع شوند تا روز
قیامت ثواب او را نتوانند نوشت و کسی که این دعا را بر دیوار خانه خود نویسد از آفات ایمان بر شود و خدای تعالی
فرماید که گواه باشید که او را و والدین و برادران و خواهران و اهل و عیالش را و اولاد و همسایگانش
همه را از آتش آزاد کردم و او را شفیع هزار کس کردم که همه مستوجب دوزخ باشند و مرتبه انبیاء
این دعا فضلی دارد که ذکر همه آن در این مختصر ممکن نیست یا من اظهر الجمیل و ستر القبیح یا من
لم یؤاخذ بالجریرة و لم یهتک الستر یا عظیم العفو یا حسن التجاوز یا واسع المغفرة یا با
سط الیدین بالرحمة یا صاحب کل نجوی یا منتهی کل شکوی یا کریم الصفح یا عظیم المنّ
یا مبتدئ بالنعم قبل استحقاقها یا ربّنا و یا سیّدنا و یا مولانا و یا غایة رغبتنا اسئلک

یا الله ان لا تشوّه بالنار و هم از آنحضرت صلّی الله علیه و آله و سلّم مرویست که هرکه این دعا را بنویسد و
قدرت برنج عالم نوشته و بدیوار هر خانه که بنویسد و در آن ساعات بر اهل آن شود و کسی که آن را دید و
همسایگانش همه آمرزیده شوند و خانه در بهشت از نور و یاقوت بنا کنند و خیر دنیا و آخرت
جمع فرماید و اگر بشک و زعفران بنویسند و بمریض دهند شفا یابد و اگر برای طفلان نویسند از مار و عقرب
و مکان محفوظ باشند و اگر نوشته بپاشند از آن جامع این شود و اگر برای طفلی گویند آن شود
و اگر جن و انس و ملائکه و هزار مثل ایشان جمع شوند از اول دنیا تا روز قیامت ثواب آن را
نتوانند نوشت اللّهمّ انّی اسئلک یا من اقرّ له بالعبودیّة کلّ معبود یا من یحمده کلّ محمود
یا من یفزع الیه کلّ محمود یا من یطلب عنده کلّ مفقود یا من سائله غیر مردود یا من
بابه عن سؤاله غیر مسدود یا من هو غیر موصوف و لا محدود یا من عطاؤه غیر ممنوع
و لا منکود یا من هو لین و عطاؤه لیس ببعید و هو نعم المقصود یا من رجاء عباده بحبله
مشدود یا من لیس بوالد و لا مولود یا من شبیهه و مثله غیر موجود یا من کرمه و فضله
غیر معدود یا من حوضه حریم للانام مورود یا من لا یوصف بقیام و لا قعود یا من
لا یجری علیه حرکة و لا جمود یا الله یا رحمن یا رحیم یا ودود یا راحم الشیخ الکبیر
یعقوب یا غافر ذنب داود یا من لا یخلف الوعد و یعفو عن الموعود یا من زلّة
و نیّة للعاصین ممدود یا من هو ملجأ کلّ مقصی مطرود یا من دان له جمیع خلقه
بالسجود یا من لیس عن نیله و جوده احد مصدود یا من لا یحیف فی حکمه و یحکم
الظالم العنود ارحم عبدا خاطئا لم یوف بالعهود انّک فعّال لما ترید یا ودود
یا ودود صلّ علی محمّد خیر مبعوث و عاد الی خیر معبود علی آله الطیّبین الطاهرین اهل

الکرم و الجود و الفضل بما انت اهله یا ارحم الراحمین و هم از آنحضرت مرویست که کسی
این دعا بخواند اگر ملائکه هفت آسمان و زمین جمع شوند تا روز قیامت ثواب او را از هزار جزو
یکی نتوانند بیان نمود و از عبد الله بن سلام مرویست که بعضی از فضایل این دعا که در تورات
مذکور است اینست که هرکس خدای تعالی بفضل و منت خود این دعا را در دلش جا دهد هر روز
دو مرتبه یا در هر جمعه یکبار مداومت فرماید و نوری از وی تا عرش درخشان شود و از عذاب قبر ایمن
و از جان و فزع اکبر در روز قیامت ایمنش گرداند و در روز قیامت که هرکس ترسان و محزون باشد
او از خوف و حزن ایمن باشد و چون محشور شود دلش ساکن و مطمئن باشد و هر مطلب
که باین دعا سؤال کند خدای تعالی عطا فرماید و فضایل دیگر بسیار است که این رساله حوصله ذکر آن
ندارد یا الله یا الله یا الله انت المرهوب منک جمیع خلقک یا نور النور انت الذی
احتجبت دون خلقک فلا یدرک نورک نور یا الله یا الله یا الله انت الرفیع الذی
ارتفعت فوق عرشک من فوق سمائک فلا یصف عظمتک احد من خلقک یا نور
النور قد استنار بنورک اهل سمائک و استضاء بضوئک اهل ارضک یا الله یا
الله یا الله انت الذی لا اله غیرک تعالیت ان یکون لک شریک و
تقدّست عن ان یکون لک ولد و تکرّمت عن ان یکون لک شبیه و تجبّرت عن ان
یکون لک ضدّ فانت الله المعبود بکلّ لسان و انت المعبود فی کلّ مکان و انت الله
فی کلّ اوان و زمان یا نور النور کلّ نور خامد لنورک یا ملیک کلّ ملیک یفنی غیرک
یا دائم کلّ حیّ یموت غیرک یا الله یا الله یا الله الرحمن الرحیم ارحمنی رحمة تطفی
بها غضبک و تکفّ بها عذابک و ترزقنی بها سعادة من عندک و تحلّنی بها دار

الهی لنکینا خیرتک من خلقک یا ارحم الراحمین یا من اظهر الجمیل و ستر القبیح یا من لم
یؤاخذ بالجریرة و لم یهتک الستر یا عظیم العفو یا حسن التجاوز یا واسع المغفرة یا با
سط الیدین بالرحمة یا صاحب کلّ نجوی و یا منتهی کلّ شکوی و یا مفرّج کلّ کربة
یا مقیل العثرات یا کریم الصفح یا عظیم المنّ یا مبتدئ النعم قبل استحقاقها یا ربّنا و یا
سیّدنا و یا مولانا و یا غایة رغبتنا اسئلک و بک و بمحمّد و علیّ و فاطمة و الحسن و الحسین
و علیّ و محمّد و جعفر و موسی و علیّ و محمّد و علیّ و الحسن و الحجّة القائم ان تصلّی علی محمّد و آل
محمّد و اسئلک یا الله یا الله یا الله ان لا تشوّه خلقی فی النار و ان تغفر لی و لوالدیّ
برحمتک یا ارحم الراحمین و ان تعطینی خیر الدنیا و الآخرة انّک علی کلّ شیء قدیر
و صلّی الله علی محمّد و آله و هم از آنحضرت صلّی الله علیه و آله و سلّم مرویست که هرکس این دعا را هر مطلب
باذن الله تعالی برآورده شود و اگر حبل نیز بخواند سبب آن او و خدای تعالی هیچ گناه نماند که بیامرزد
و اگر پیش سلطان جابر رود و پیش از آنکه داخل شود بخواند خدای تعالی سلطان را با او مشفق و مهربان گرداند
انشاء الله تعالی اللّهمّ انّی اسئلک یا من احتجب بشعاع نوره عن نواظر خلقه یا من تسربل
بالجلال و العظمة و اشتهر بالتجبّر فی قدسه یا من تعالی بالجلال و الکبریاء فی تفرّد مجده
یا من انقادت الامور بازمّتها طوعا لامره یا من قامت السموات و الارضون مجیبات
لدعوته یا من زیّن السماء بالنجوم الطالعة و جعلها هادیة لخلقه یا من انار القمر
المنیر فی سواد اللیل المظلم بلطفه یا من انار الشمس المنیرة و جعلها معاشا لخلقه
و جعلها مفرّقة بین اللیل و النهار بعظمته یا من استوجب الشکر بنشر سحائب نعمه
اسئلک بمعاقد العزّ من عرشک و منتهی الرحمة من کتابک و بکلّ اسم هو لک

به نفسك او استأثرت به في علم الغيب عندك وبكل اسم هو لك انزلته في كتابك
او اثبته في قلوب الصافين الحافين حول عرشك فتراجعت القلوب الى الصدور
عن البيان باخلاص الوحدانية وتحقيق الفردانية مقرة بالعبودية وانك انت الله
انت الله انت الله لا اله الا انت واسئلك باسمائك التي تجليت بها للكليم على
الجبل العظيم فلما بدا شعاع نور الحجب من بهاء العظمة خرت الجبال متدكدكة
لعظمتك وجلالك وهيبتك وخوفا من سطواتك راهبة منك فلا اله الا
فلا اله الا انت واسئلك بالاسم الذي فتقت به رتق عظيم جفون عيون
الناظرين الذي به تدبير حكمتك وشواهد حجج انبيائك يعرفونك بفطن القلوب
وانت في غوامض مسرات سريرات الغيوب اسئلك بعزة ذلك الاسم ان تصلي على محمد
وآل محمد وان تصرف عني جميع الآفات والعاهات والاعراض والامراض والخطايا
والذنوب والشك والشرك والكفر والنفاق والشقاق والضلالة والجهل والمقت
والغضب والعسر والضيق وفساد الضمير وحلول النقمة وشماتة الاعداء وغلبة الرجال
انك سميع الدعاء لطيف لما تشاء و بهر از حضرت پیغمبر صلى الله عليه وآله وسلم مرویست که هرکس دعاء
امام حسین علیه السلم را بخواند با آنحضرت محشور شود و آنحضرت شفیع او شود و خدای تعالی کربتش را فرج
و دینش را ادا کند و کارش آسان گرداند و راه رشدش هدایت فرماید و بر اعدا نصرتش دهد و عیبش
پوشیده کند و بابهای شرح صدر بر او بگشاید و در وقت بیرون رفتن روح [illegible]
کند و این دعا را بعد از نماز باید خواند و هرکس دعای علی بن الحسین علیهما السلام را بخواند با آنحضرت محشور
شود و همچنین هرکس دعاء هریک از ائمه طاهرین یا حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیهم اجمعین

را بخواند با او محشور شود و این دعا است منسوب بانبی و امام علیهم السلام بترتیب اول اللهم
اني اسئلك بحق كلماتك ومعاقد عرشك وسكان سمواتك وارضك وانبيائك ورسلك
ان تستجيب لي فقد رهقني من امري عسرا فاسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان
تجعل لي من عسري يسرا دوم يا دائم يا ديموم يا حي يا قيوم يا كاشف الغم يا فارج الهم
يا باعث الرسل يا صادق الوعد صل على محمد وآل محمد وافعل بي ما انت اهله سیوم ان
كان لي عندك رضوان وود فاغفر لي ولمن اتبعني من اخواني وشيعتي وطيب ما
في صلبي برحمتك يا ارحم الراحمين وصلى الله على محمد وآل محمد چهارم يا ديان غير
متوان يا ارحم الراحمين اجعل لشيعتي من النار وقاء ولهم عندك رضاء واغفر
ذنوبهم ويسر امورهم واقض ديونهم واستر عوراتهم وهب لهم الكبائر التي بينك
وبينهم يا من لا يخاف الضيم ولا تأخذه سنة ولا نوم اجعل لي من كل غم فرجا و
مخرجا پنجم يا خالق الخلق ويا باسط الرزق ويا فالق الحب ويا بارئ النسم ومحيي الموتى ومميت
الاحياء ودائم الثبات ومخرج النبات افعل بي ما انت اهله ولا تفعل بي ما انا اهله
فانك اهل التقوى واهل المغفرة ششم اللهم اعطني الهدى وثبتني عليه واحشرني عليه آمنا
من لا خوف عليه ولا حزن ولا جزع انك اهل التقوى واهل المغفرة هفتم اللهم يا من لا
شبيه له ولا مثال انت الله لا اله الا انت ولا خالق الا انت تفني المخلوقين و
تبقى انت حلمت عمن عصاك وفي المغفرة رضاك هشتم يا نور يا برهان يا مبين
يا منير يا رب اكفني شر الشرور وآفات الدهور واسئلك النجاة يوم ينفخ في
الصور نهم يا عزيز في عزه ما اعز عزيز العزيز في عزه يا عزيز اعزني بعزك وايدني بنصرك

وابعد عني همزات الشياطين وادفع عني بدفعك وامنع عني بمنعك واجعلني
من خيار خلقك يا واحد يا احد يا فرد يا وتر يا صمد يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد
دهم يا نور النور يا مدبر الامور يا باعث من في القبور صل على محمد وآل محمد واجعل
لي ولشيعتي من الضيق فرجا ومن الهم مخرجا واوسع لنا المنهج واطلق لنا من عندك
ما يفرج وافعل بنا ما انت اهله يا كريم و بر این دعاهای جلیل القدر رفع الید مرویست از حضرت
صاحب الزمان صلوات الله علیه اللهم ارزقنا توفيق الطاعة وبعد المعصية وصدق
النية وعرفان الحرمة واكرمنا بالهدى والاستقامة وسدد السنتنا بالصواب و
الحكمة واملأ قلوبنا بالعلم والمعرفة وطهر بطوننا من الحرام والشبهة وكف ايدينا
عن الظلم والسرقة واغضض ابصارنا عن الفجور والخيانة واسدد اسماعنا عن اللغو
والغيبة وتفضل على علمائنا بالزهد والنصيحة وعلى المتعلمين بالجهد والرغبة وعلى
المستمعين بالاتباع والموعظة وعلى مرضى المسلمين بالشفاء والراحة وعلى موتاهم
بالرأفة والرحمة وعلى مشايخنا بالوقار والسكينة وعلى الشباب بالانابة والتوبة
وعلى النساء بالحياء والعفة وعلى الاغنياء بالتواضع والسعة وعلى الفقراء بالصبر
والقناعة وعلى الغزاة بالنصر والغلبة وعلى الاسراء بالخلاص والراحة وعلى
الامراء بالعدل والشفقة وعلى الرعية بالانصاف وحسن السيرة وبارك للحجاج و
الزوار في الزاد والنفقة واقض ما اوجبت عليهم من الحج والعمرة بفضلك يا ارحم الراحمين
چهل و از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه مرویست که این دعا را در قنوت میخوانده و فرموده
هرکس این را بخواند چنانست که [illegible] در بدر و حنین و احد با رسول خدا هزار تیر انداخته باشد

اللهم صل على محمد وآل محمد والعن صنمي قريش وجبتيهما وطاغوتيهما وافكيهما وابنتيهما
الذين خالفا امرك وانكرا وحيك وجحدا انعامك وعصيا رسولك وقلبا دينك و
حرفا كتابك واحبا اعداءك وجحدا آلاءك وعطلا احكامك وابطلا
فرائضك والحدا في آياتك وعاديا اولياءك وواليا اعداءك وخربا بلادك و
افسدا عبادك اللهم العنهما واتباعهما واولياءهما واشياعهما ومحبيهما فقد اخربا بيت
النبوة وردما بابه ونقضا سقفه والحقا سماءه بارضه وعاليه بسافله وظاهره
بباطنه واستأصلا اهله وابادا انصاره وقتلا اطفاله واخليا منبره من وصيه
ووارث علمه وجحدا امامته واشركا بربهما فعظم ذنبهما وخلدهما في سقر وما ادراك
ما سقر لا تبقي ولا تذر اللهم العنهم بعدد كل منكر اتوه وحق اخفوه ومنبر علوه و
مؤمن ارجوه ومنافق ولوه وولي آذوه وطريد آووه وصادق طردوه وكافر
نصروه وامام قهروه وفرض غيروه واثر انكروه وشر آثروه ودم اراقوه
وخبر بدلوه وكفر نصبوه وارث غصبوه وفيء اقتطعوه وسحت اكلوه وخمس
استحلوه وباطل اسسوه وجور بسطوه ونفاق اسروه وغدر اضمروه وظلم
نشروه ووعد اخلفوه وامان خانوه وعهد نقضوه وحلال حرموه وحرام
احلوه وبطن فتقوه وضلع دقوه وصك مزقوه وشمل بددوه وعزيز اذلوه
وذليل اعزوه وحق منعوه وكذب دلسوه وحكم قلبوه اللهم العنهم بكل آية حرفوها
وفريضة تركوها وسنة غيروها ورسوم منعوها واحكام عطلوها وبيعة نكثوها
ودعوى ابطلوها وبينة انكروها وحيلة احدثوها وخيانة اوردوها وعقبة

ارْتَقُوهَا وَرِبَابٍ وَمُرَجَّوُهَا وَاَرْبَابٍ لَزِمُوهَا وَرَحِمُوهَا وَاِنْ كَتَمُوهَا وَوَصِيَّةٍ
ضَيَّعُوهَا اللَّهُمَّ الْعَنْهُمَا فِي مَكْنُونِ السِّرِّ وَظَاهِرِ الْعَلَانِيَةِ لَعْناً كَثِيراً اَبَداً دَائِماً دَائِباً
سَرْمَداً لَا انْقِطَاعَ لِاَمَدِهِ وَلَا نَفَادَ لِعَدَدِهِ لَعْناً يَعُودُ اَوَّلُهُ وَلَا يَرُوحُ آخِرُهُ لَهُمْ وَلِاَعْوَانِهِمْ
وَاَنْصَارِهِمْ وَمُحِبِّيهِمْ وَمَوَالِيهِمْ وَالْمُسَلِّمِينَ لَهُمْ وَالْمَائِلِينَ اِلَيْهِمْ وَالنَّاهِضِينَ بِاحْتِجَاجِهِمْ
وَالْمُقْتَدِينَ بِكَلَامِهِمْ وَالْمُصَدِّقِينَ بِاَحْكَامِهِمْ بعد از آن چهار مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ عَذِّبْهُمْ عَذَاباً
يَسْتَغِيثُ مِنْهُ اَهْلُ النَّارِ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

باب پنجم در آداب عادات و مجاری احوال و

در آداب جزئیات و سوانح احوال و این مجموع انشاء الله در دوازده فصل بیان شود و **فصل اول در انواع لباس و آداب پوشیدن**
آن مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که خدای تعالی جمیل است و دوست دارد و جمال را چون
نعمتی عطا فرماید دوست دارد که اثر آن نعمت را ظاهر باشد پس که اظهار آثار نعمت کند شکر آن
کرده باشد و کو نه کفر کرده باشد و بهترین لباسها لباسی است که لباس حضرت پیغمبر و اهلبیت او صلوات الله
علیهم و هر لباسی که موجب خضوع و تواضع و انقیادگی باشد و بدترین لباسها آنکه موجب کبر و عجب
بود مرویست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام روزی جامه‌های فاخر پوشیده و از خانه بیرون
رفت لحظه نگذشت که بسرعت مراجعت فرمود و آن جامه را بیرون کرده جامه دیگر پوشید و فرمود که گویا
در جامه علی بن الحسین نبودم و همان حضرت علیه السلام فرمود که چون بدن جامه نازک پوشد سست شود
و از حضرت امام موسی علیه السلام مرویست که جامه را آب بکشید تا طراوت و بوی آن زایل شود
جامه از آن می‌پوشیده و هر کس جامه برای کبر و شهرت پوشد روز قیامت خدای تعالی جامه از آتش بدو
پوشاند و در جهنم قرین قارون باشد از حضرت امام جعفر علیه السلام پرسیدند که چه بلباس مکروه است

انو

فرمود یکه جامه خوب پوشی خواهی که مردم ببینند و لباس مطلوب و حریر یا سر و ابریشم اهمیت دو گونه
دنیا و آخرت حریر پوشیده و با خویشتن محروم مهابت و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله مرویست که بحضرت امیر المؤمنین
فرمود حریر مپوش که روز قیامت بدنت را آتش سوزد و بهترین رنگها در لباس سفید است و جامه
لباس فرعون است و سیاه هر لباس سرخ مکروه است که مکروه است عبا و موزه و روایت دیگر عمامه
سبز نیز وارد شده و زعفرانی لباس ... و قرمز لباس شیطان و معصفر لباس اهلبیت علیهم السلام و کفش
زرد لباس انبیاست علیهم السلام و چشم را قوت دهد و دلگیری ببرد و پوشیدن خوشی کننده شود
و قوت مباشرت دهد و کفش سفید هنوز کهنه نشده باشد که خدای تعالی مال عطا فرماید و کفش
سیاه لباس جباران است و چشم را ضعیف کند و موجب غم باشد و سبب شرمت شرکنه و آن
لباس اهل نار است نشاید که شوهران بپوشند یا با آن نماز کنند و مرویست که پاک نباشد
دستی که در آن انگشتر آهن باشد و حضرت امام جعفر علیه السلام فرمود که عقیق فقر را زایل کند و سفید مهره
کوهیست در بهشت عقیق سرخ مشرف است بر خانه حضرت پیغمبر و سفید بر خانه امیر المؤمنین علیهم السلام
و زرد بر خانه فاطمه و خدا را تسبیح کنند و تقدیس مینمایند و برای دوستان اهلبیت علیهم السلام
استغفار میکنند هر کس از شیعیان علی از آن انگشتر کند غیر از خیر و خوبی ... روزی ... نبیند
از جمیع انواع بلاها نجات یابد و امان است از سلطان و جمیع مکاره و محفوظ بود و رفع بلای کند
و فقر از ایشان دور کند و هیچ دستی بهتر نیست که عقیق در آن باشد و دوست تر از ... دستی که انگشتر
عقیق بردارند و حاجات با جابت مقرون باشد و خدای تعالی نظر بر زمین افکند و از نور
جمال خویش الفعقیق فرید بیافرید و فرمود قسم بذات خود که عذاب نکنم دستی که با ولایت علی
عقیق داشته باشد و در روایت دیگر آمده که چون خدای تعالی کوه ... آفرید و ولایت اهلبیت علیهم السلام

بیامد ایشان ... و ... عقیق ... قبول کردند پس ایشان را فضل و شرف عطا فرمود و در روایت
دیگر آمده که عقیق سرخ اول کوهی است که اقرار نمود بوحدانیت خدا و بنبوت حضرت پیغمبر و وصیت امیر
المؤمنین و اولاد او طاهرین صلوات الله علیهم و بهشت برای شیعیان و جهنم برای دشمنان ایشان نمود
و دو رکعت نماز با عقیق برابر است با هزار رکعت و کسی که مُحَمَّدٌ نَبِيُّ اللّٰهِ وَعَلِيٌّ وَلِيُّ اللّٰهِ بر عقیق نقش کرده
انگشتر کند از خدا ... و مکرر بر نظر ایشان وجه بود از سفر و غیره و در خط بحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
رفته شکایت نمودند فرمود با ایشان که انگشتر عقیق با خود دارید که امانت از جمیع مکاره و رفع
دیگر از دیک بابی ... نقش جرز و تعویذ و یکی از علامان امام علی النقی علیه السلام گوید که گفتم بحضرت
انگشتری که برای زیارت حضرت امام رضا علیه السلام فرمود انگشتر عقیقی که با خود بردار که
نقش مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ و بر روی دیگرش محمد و علی نقش باشد که امانت
از دزدان و کمک حفظ دین بهتر و برای سلامت نماز است و انگشتر دیگر فیروزه بردار
بر یک روی الْمُلْكُ لِلّٰهِ و بر روی دیگرش اَلْمُلْكُ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ نقش باشد که امانت از سباع و ظفر است
در جاها و چون از نیشابور بگذری شیری سر راه را گرفت قافله را منع کند تو پیش رفته خاتم
با او بنما و بگوی که مولای من میگوید که از سر راه ما گذار که پس کس برود و انگشتر چنانکه فرموده
بود گشتم و حکایت چنانکه فرموده بود گذشت و چون از زیارت مراجعت نموده بحضرت
انحضرت رفته حکایت را عرضه نمودم فرمود که حکایت دیگر مانده گفتم بلی من فراموش کردم
بشتم فرمود یکی شبی در پیش قبر مقدس آنحضرت خوابیده بودی که جماعتی از جن بزیارت آمده
بودند چون انگشتر را در دست تو دیدند بیرون کرده و فرستادند و آن را بیماری انتفاع
داوند شفا یافت و انگشتر در دست تو بود ایشان در دست چپ کردند و چون ...

شی

شدی عجب بیمار کردی ببیش انداختی و در پیش سر خود پاره یاقوتی یافتی که ایشان خود زر
هدیه ایشانست برای تو آورده‌اند از بهای آن بهر قطعه اینها دینار طلای مسکوکی میده زر
پرده بهمان قیمت فروختم و از حضرت امام جعفر علیه السلام مرویست که فرمود دوست دارم
که شیعه ما پنج انگشتر داشته باشد یاقوت برای زینت و دفع فقر و عقیق که اخلاص برای خدا و ما
دران بیشتر است و فیروزه که موجب شادی بود و محتاج نشود و سنگی که فیروزه در آن باشد
وچشم و دل را قوت دهد و خدای تعالی شرم دارد که تو ردید کند دستی را که با فیروزه بدعا بر دارد
و حدید صینی که هیچ دوست ندارد بلکه با خود دارند که سرکشان جن و انس را دور کند و چون
بیطالان را اشرار ملاقات کنند و دوست کند که شر ایشان را دفع کند و در نجف اشرف که هر کس
از آن انگشتر کند هر نظر که بر آن کند حق باشد که ثواب مثل ثواب انبیا و علما بود و اگر نه بسبب رحمت
خدا بر شیعیان می‌بود که میخواهد ... و فقر ... راه جدید باشد قیمت آن چاپان بسیار که
هیچ زر با آن و فاکنند و مرویست که حرج بهائی که فارسیان بیمانی گویند تسبیح و استغفار کنند
و ثوابش برای صاحبش جمع شود و در گرفتن نماز با آن برابر است با هفتاد نماز **آداب پوشیدن**
جامه مرویست از اهلبیت علیهم السلام که در جامه پوشیدن و کندن و هر کاری بسم الله بگوید تا شیطان
با شریک نشود و هر کس جامه نو پوشد و وضو کند و دو رکعت نماز کند و در هر رکعت الحمد و آیة
الکرسی و قل هو الله و انا انزلناه بخواند و بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي كَسَانِي مَا اُوَارِي بِهِ عَوْرَتِي وَاَتَجَمَّلُ
وَاَتَجَمَّلُ فِي النَّاسِ حلقه بیاید بگوید در آن جامه معصیت نکند و بعدد هر رشته از آن
فرشته برای او دعا و استغفار کند و از خدای تعالی طلب رحمت نماید و اگر بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
كَسَانِي مِنَ اللِّبَاسِ مَا اَتَجَمَّلُ بِهِ فِي النَّاسِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ ثِيَابَ بَرَكَةٍ اَسْعٰى فِيهِ لِمَرْضَاتِكَ وَاَعْمُرُ

به مشاهدت کنار عارض برسیده شود و در آن جامه نگاه کردی نبینند و اگر کوزه نو آب کند و …
دو و بروایتی تسبیح انا انزلناه بر آن بخواند و بر آن جامه پاشد تا رسیدن از آن باقی بود
در وسعت و رفاهیت باشد و چون جامه بپوشد و فارغ شود بگوید اللهم بک استترت و الیک
توجهت و بک اعتصمت و علیک توکلت اللهم انت ثقتی و انت رجائی اللهم اکفنی ما
اهمنی و ما لا اهتم به و ما انت اعلم به منی عز جارک و جل ثناؤک و لا اله غیرک اللهم
زودنی التقوی و اغفر لی ذنبی و وجهنی للخیر حیثما توجهت و چون عمامه بر سر بندد یا انگشتر در دست کند
بگوید اللهم سومنی … تا آخر چنانکه در فصل آداب حمام گذشت و عمامه ابتدا … و مرویست که هر کس
عمامه بندد و تحت الحنک نبندد و اگر مبتلا بدردی گردد که دوا نداشته باشد ملامت نکند مگر خود را و حضرت
امام جعفر علیه السلم فرمود عجب دارم از کسی که تحت الحنک ببندد که حاجتش روا نشود و چون جامه …
و دین نماند که بسبب تقیه از ابنای زمان تحت الحنک … چنانکه بعضی میکنند تا مستحبی … سنت
عمل آید مستحسن باشد و چون کفش نو پوشد ابتدا بپای راست کند و بگوید بسم الله اللهم صل على محمد
و آل محمد و وطی قدمی فی الدنیا و الآخرة و ثبتهما على الصراط یوم تزل فیه الاقدام
و چون بکند ابتدای بپای چپ کند و بگوید بسم الله الحمد لله الذی رزقنی ما اوقی به قدمی
من الاذى اللهم ثبتهما على صراطک و لا تزلهما عن صراطک السوی و باید که کفش را نزد
از جنون یا شری احتیاط و شیاطین عارض شود زود مفارقت کند و چون جامه از بدن بیرون
نماید کند تا از … و کهنگی محفوظ تر باشد و شیطان نپوشد و چون عمامه از سر بگیرد و طاق …
پیش برباشند در میان … تا شیطان بسر ننهد **فصل دوم در قدر طعام خوردن**
مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلم که … طعام خوردن مؤمن را بسیار خوردن

در احمقی و ظلمانی و بیرحمی و از خدا دوری و غافل کرداند بود و در دین بی پروا کنند و شهوت را
انگیزد و نفس را سرکش و عقل را بیزار و شیطان را طاعت و دین را ناقص کند و موجب مرض شود
و هر کس در دنیا سیرتر … گرسنه تر باشد و بر سیری چیزی خوردن مورث برص
شود و دشمن ترین خلایق نزد خدا آنست که شکم پر باشد و دوست ترین نزد حق سبک
بود و کم خوردن … از جهت شب عبادت کردن و هر کس غذای خود را …
از کلام و شکم از طعام منع کند تا ضرورت نشود و گرسنگی ادام مؤمن و غذای روح
و قوت دل و صحت بدن است و در جمیع آثار بعکس سیریست و مرویست که یحیی علی نبینا و آله و علیه السلام از
شیطان پرسید که هیچ صفتی در من می بینی که ترا خوش آید گفت بلی اینکه چون شب افطار کنی چیزی بیشتر
تناول می نمائی بسبب تعبی عبادات و طاعات در شب از تو فوت میشود فرمود من
عهد کردم با خدا که هرگز طعام سیر نخورم و … که مرویست که طعام آنحضرت علف
گیاه بود که حیوانات میچرند … و حضرت عیسی …
عبادت … جمعی … که در … متولد شوند و در … تربیت یابند …
… و چون در مجلس … از هر طرف … شوند ایشان بدترین امت
باشند و حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه فرمود هر کس … که داخل شکمش شود
قیمتش همانست که بیرون میرود و نیز مرویست که ثلث شکم را برای طعام بگذارید و ثلث برای آب
و ثلث دیگر برای نفس خود … چنانکه خوک را برای ذبح فربه کنند و فضایل تقلیل طعام
و فوائد کثرت آن عقلا و شرعا زیاده از آنست که در این مختصر گنجد **فصل سیوم در
اوقات طعام خوردن و آداب مقدمات آن** مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلم که بهتر

اوقات برای اکل دو وقتست یکی صبح و … و مرویست که هر کس عشا را نخواهد چاشت …
بگذارد و بعد از نماز خفتن که وقت عشای انبیاست علیهم السلم و مرویست که خفتن باید
چیزی تناول کند خصوصا پیر را و ترک نباید کرد که اصل خرابی بدن … موجب
ضعف مزاج … و … گویند اگر بشب چیزی نخورد …
صبح تقریب کند و گوید خدا ترا سیر و سیراب کند چنانکه مرا گرسنه و تشنه گذاشتی و دیگر
مبادا دیگر هیچ چیزی نخورد که موجب … و امراض … بدن باشد و در روایات بسیار است
تنها خوردن … که شیطان شریک … طعام بی برکت شود و علامت کبر و بخل باشد و گاه باشد
که … برین صورت بخل و کبر شود … طعام موجب زیادتی برکت بود
جمعی بحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله شکایت کردند که طعام میخوریم و سیر نمیشویم فرمود شاید جدا …
جمع شوید و بسم الله بگوئید تا برکت زیاد شود و … اکل و شرب حرامست
که هر کس چنین کند آتش جهنم در شکمش جوش زند و دست شستن پیش از طعام و بعد از آن …
دفع کند و روزی بیفزاید و … کند و چشم جلا دهد و اهل مجلس همه … دست بشویند و
… شود یا همه فارغ نشوند … تا … و جمعیت ایشان متفرق گردد
و در دست شستن پیش از طعام ابتدا بصاحب مجلس کنند و بعد از آن از جانب راستش بشویند
بترتیب و بعد از طعام ابتدا بجانب چپ او کنند و باو ختم نمایند یا ابتدا بجانب راست دیگر
کنند هر کس باشد و پیش از طعام دست بشوید خشک نکند که تا رطوبت در دست باشد برکت
بیفزاید و چون خوان حاضر شود بگوید بسم الله اللهم اجعلها نعمة مشکورة تصل بها نعم الجنة
و چهار … در وقت طعام حاضر شود … بسم الله بگویند و … گویند …

برکت بر شما باد کند و شیطان … گوید بیرون روید که شما را درین نصیبی نیست
و اگر بسم الله نگویند گوید بیائید که شما را نصیبی است پس بیایند و شریک شوند و اگر بعد از
بسم الله بگویند شیطان آنچه خورده باشد قی کند … و هر کس طعام حلال
خورد و در اول بسم الله و در آخر الحمد لله گوید در قیامت او را از آن طعام نپرسند و هر کس
بگوید بسم الله و الحمد لله رب العالمین … باشد که کسی مانند آن …
شود و اگر چند نوع طعام باشد در هر یک بسم الله بگوید و اگر فراموش کند که در هر یک بگوید در آخر
بگوید بسم الله على اوله و آخره و حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه فرمود بسم الله بگوئید
و هر چه خواهید بخورید … من ضامنم که ضرر نکند ملعونی گفت من بسم الله گفتم طعام خوردم متضرر
شدم فرمود چند نوع طعام خوردی … بعضی بسم الله نگفتی گفت بلی فرمود آن ضرر
کرده دیگری … گفت من بسم الله گفتم … و … طعام حرف زدی
بعد از آن بسم الله نگفتی گفت بلی فرمود از آن ضرر کند مرویست که هر کس عیال خود را
جمع کند و در اول طعام بسم الله و در آخر الحمد لله بگوید گناهش آمرزیده شود و اگر با مجذوم
یا صاحب بلیه طعام خورد بگوید بسم الله ثقة بالله و توکلا علیه و مرویست که حضرت
امیرالمؤمنین بحضرت امام حسن صلوات الله علیهما فرمود هیچ لقمه گرم یا سرد و هیچ شربت
آب نخوری مگر که پیش از آن بگوئی اللهم انی اسئلک فی اکلی و شربی السلامة من
وعکه و القوة به على طاعتک و ذکرک و شکرک فیما ابقیته فی بدنی و ان تشجعنی
بقوته على عبادتک و ان تلهمنی حسن التحرز عن معصیتک فانک اذا فعلت ذلک
امنت وعکه و غائلته که چون این بگوئی از مضرت ایمن گردی و مرویست که در طعام

و بخورد تمام و از ده خصلت که بر هر مسلمی لازمست واقف باشد چهار خصلت فرضست دانستن
اینکه آن نعمت از خدای تعالی است و راضی بودن بآن و بسم الله گفتن و شکر کردن و چهار خصلت
سنت دست شستن پیش از طعام و بر جانب چپ نشستن و به سه انگشت خوردن و انگشتان
لیسیدن و چهار خصلت ادبست خوردن از پیش خود و لقمه را کوچک کردن و بسیار خاییدن
و نگاه بمردم نکردن و مرویست که بر طعام از روی ادب و تواضع باید نشستن چنانکه
بندگان نشینند مربع و یک پا بر بالای پای دیگر تکیه کرده چنانکه متکبران نشینند یا پشت
دست بر زمین گذاشتن و وصی که تکیه و تکبر باشد نداده و از بعضی ائمه طاهرین
علیهم السلام مرویست که چنانچه که دو انگشت باید خورد که شیوه متکبران است اما
با همه انگشتان ... و مرویست که حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه چنان
میکرد و با دست چپ نشاید خورد مگر آنکه ضرورتی باشد و از بالای طعام نباید خورد که برکت
از بالا آید بلکه از اطراف باید خورد و سنتست افتتاح و اختتام بنمک کردن که هفتاد و دو
نوع بلا دفع شود که از آنجمله جنون و جذام و برص باشد و اگر بر لقمه اول نمک بپاشد نقصهای ...
کم ... و مرویست که اگر مردم بدانند که در نمک چه قدر منفعتست
محتاج بتریاک نمی شوند ... و روایات دیگر آمده که افتتاح و اختتام بسرکه ...
ثلث و روایات دیگر آمده که ما اهلبیت افتتاح بنمک و اختتام بسرکه میکنیم و مرویست که
سرکه عقل را زیاده کند و ... و گوشت دندان محکم کند و صفرا را بشکند و نان با
سرکه خوردن کرم معده را بکشد و شهوت زنا قطع کند و مرویست که سرکه در هر خانه باشد ملائکه
که دعای برکت و رحمت برای اهل آنخانه کنند و مستحبست که سبزی در سفره باشد که زینت سفره است

و مرویست که روزی در سفره حضرت امام موسی سبزی نبود و میل بطعام نفرمود تا آنکه سبزی
آوردند و نیز مرویست که سفره که سبزی نباشد من طعام نخورم و در ابتدای طعام حمد و شکر خدا بیارید
و باید ... که هرچه کنند طعام روز قیامت نپرسند ... طعام بسیار گرم
نباشد که بی برکت بود و شیطان شریک شود و بر طعام پف نکنند که برکت نیست و نیز از جمله آداب
بر طعام و آب و بر روی مصحف و بر موضع سجود پف نباید کرد و استخوانها از گوشت بیاید
نباید خالی کرد که نصیب جناست و مرویست که هر کس چنین کند بیمار از آن چیزی از خانه اش
کم شود و چون جمعی در سفره باشند اگر کسی زودتر سیر شود دست نکشد که مبادا رفقا خجل شوند
و گرسنه مانند و هر کس خاک را بچیند و چنانست که شل از ... کند و هر کس انگشتان را بلیسد
خدای تعالی فرماید بارک الله فیک و خوردن ریزهای نان و طعام که از خوان ریخته باشد امانست
از جنون و جذام و برص و صفرا و حمق و دوای هر علتست و مهر حور العین است و ... و فقر
کند از او و از ولد و ولد ولد ... اما اگر در صحرا و بیرون خانه باشد ریزهای خوان را
نباید برداشت هر چند بسیار باشد که نصیب طیور و حیوانات است و هر کس ... یا خرما
از سر راه ... باشد و هر کس از سیاران کثافت ...
... و اگر ... واجب شود و هر کس ... نان ... از ...
... باشد ... و بهشت بر او واجب کرده و چون
از طعام فارغ شود بگوید الحمد لله الذی اطعمنا فی جائعین و سقانا فی ظمآنین و کسانا
فی عارین و هدانا فی ضالین و حملنا فی راجلین و آوانا فی ضاحین و اخدمنا فی عانین
و فضلنا علی کثیر من العالمین و هر کس بعد از طعام بگوید الحمد لله الذی اطعمنی هذا و رزقنیه

من غیر حول منی و لا قوة کفاره معصیت سالی که دارد باشد و حضرت پیغمبر ... و انگور ...
می گفتی اللهم بارک لنا فیه و ابدلنا خیرا منه و چون خوان برمیداشتند میگفت الحمد لله رب العالمین
اللهم اجعلها نعمة مشکورة و صاحب طعام را دعا کند و بگوید اللهم بارک لهم فیما رزقتهم و
اغفر لهم اللهم اطعم من اطعمنی و اسق من سقانی و بعد از طعام دست را از چربی پاک بشوید
که اگر چربی در دست بماند و بخوابد ... امین نبود و چون بعد از طعام دست بشوید
بر ابرو بمالد و سه مرتبه بگوید الحمد لله المحسن المجمل المنعم المفضل ... چشم امین گردد و اگر ...
بر رو بمالد کلف را زایل کند و سبب زیادتی رزق باشد و چون دست بر رو بمالد بگوید الحمد لله
الذی هدانا و اطعمنا و سقانا و کل بلاء صالح اولانا و اگر میوه نو بیند ببوسد و بر چشم گذارد
و بگوید اللهم بارک لنا فی ثمرها اللهم کما اذقتنا اولها فی عافیة فارزقنا آخرها فی عافیة
و نیز بگوید اللهم بارک لنا فی ثمرنا و بارک لنا فی مدنا و بارک لنا فی صاعنا و بارک
لنا فی ... و چون تناول کند بگوید اللهم کما اطعمتنی اولها فاطعمنی آخرها و بارک
لی فیها و سنتست ... بگو ... اطفال ... و مرویست که میوه را بشوید که هر میوه زهری دارد
طعام خلال کردن سنتست ... محکم کند و سبب زیادتی روزی باشد ...
... بدیا یه که از طعام ... حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که
خدای تعالی رحمت کند بر هر کس وضو و طعام خلال کند ... ملکی از آسمان دعا کند اللهم
بارک فی المتخللین فی الخلال ... که در خانه داریم ... تخلیل از ... کند و هرچه
با خلال از دندان بیرون آید باید بیندازد ... و با چوب
... خلال کند ...

فیه دواء من سبعین داء و چون ماهی تناول نمودی بگوی اللهم بارک لنا

خوشبوی

والمتخللین

مستجاب شود فصل چهارم در فضایل بعضی انواع ماکولات مرویست از اهلبیت طاهرین
علیهم السلام که شیعه ما از حلاوت مخلوق گشته ایم از آنست که حلوا را دوست داریم و نیز مرویست
که مومن لذیذ و شیرین است لذیذ و شیرین را دوست میدارد و مرویست که انگور غذای و است

انگور

و هیچ مضرتی در روییت و عسل دوای هر علت است هیچ چیز نمک را مانند استعمال آن در انگشت
یک انگشت و ... انگشت و ... و شفا ... و هر چه ... و در هر حال آن خوردنی
خورند و توقع شفا داشته باشند و نیز مرویست که عسل که سبز باشد و بوش ...
دودا ... و در ... و عیران ... و مرویست که ما اهلبیت
خرما دوست داریم و شیعیان ما از طینت ما مخلوق شده اند دوست دارند و اعدای ما از طینت آتش مخلوق شده
مسکر را دوست دارند و نیز مرویست که اکرام کنید خرما را که از بقیه طینت آدم مخلوق گشته و هر کس
هر روز هفت دانه عجوه که نوعیست از خرما ناشتا بخورد و در آن روز از ... شیطان ایمن شود و اگر وقت
خوابیدن بخورد کرم معده را بکشد و مرویست که اکرام کنید نان را که خدای تعالی برکات سموات را برای
او نازل فرموده و برکات زمین را برای او بیرون آورده و از جمله اکرام آنست که باطله نگذارند و چون بسفره حاضر شود انتظار چیزی دیگر نفرمایند و نیز
صحیح آنست مرویست که ... علیه السلام ... بکشتی آنانکه ...
گفت این را ... فقراست ... برداشته گفت خدا ...
... که از اکرام فرمای ... از آسمان ...
و ... که ... و ... دیگر ... مرده ... و فردا ... روز
آن ... ... بگو ...

فصد ابدال

بود که گفت که شما بیمار شده پس عالم که آمد ای کودکان و بچهها از الم آن کشتی بان شوا فضا بکن
و برایشان رحم فرمای پس باران آمد و قحط زایل گشت علیهم السلم مرویست که فضل گوشت بر سایر
طعامها مثل فضل ماست بر سایر ناس و دوای هر علتست و صاحب دل را هیچ چیز نافع تر از آن نیست
و در روایت بسیار آمده که ما اجب گوشت بسیار است ولکن و بسیار دوست داریم کسی را که گوشت را
دوست دارد و سید طعامهای گوشتست در دنیا و آخرت و هر کس چهل روز گوشت نخورد بد خلق
شود پس در گوشش اذان بگویند و منقبت است که سه روز گوشت خوردن و یک روز ترک نمودن چون چهل روز
و بهترین گوشتها گوشت گوسفند است و مرویست که اگر بهتر از آن بودی خدای فدای اسمعیل ع
گوشت آن را قرار دادی و گوشت کبک تب را دفع کند و بهترین اعضای حیوان اعالی است و مسموم ترین اعضا نزدیک بول
ولیکن نیکست و سید طعام گوشتست و برگیست و برنج بواسیر را قطع کند و مریض را نافع بود و بهتر
آنست که برنج با گوشت و حلوا خوردن عبادت را زیاد کند و تن را رقیق گرداند
و انکه روان کند و دماغ را تقویت و فرزند و خوردن صالح ازان متولد کند و پنیر و گردکان
هر یک تنها ضرر کند و با هم نافع باشد و در روایت وارد آمده که پنیر در روز ضرر کند و در شب نفع بخشد
و از حضرت امام جعفر مرویست که فرمود چه خوب لقمه است پنیر دهن را خوشبوی کند و طعام را هضم کند
و اشتها آرد و هر کس اول پنیر بخورد امید است که دردهای او و عایشه از وی دور نشود و خربزه و آلش هشت
و شیر نیش است و کیک از او فرزند خوب شود و هفتاد و هزار است کی محو کرد از خونات
چهار خورد و کدورت غالبست و انگور را نرقی ز میوهای بهشت و انگور سیاه غم را ببرد و هر کس
هر روز ناشتا بیست و یک دانه مویز سرخ بخورد از جمیع امراض ایمن گردد مگر مرض الموت و مرویست
که خدای تعالی صد و بیست نوع میوه را فرستاده و سید همه انار است و فرزند را نیکو کند و اگر زن

بخورد سیر شود و اگر بر طعام بخورد هضم کند و هر دانه انار که در شکم قرار گیرد از بهشت است و از جهت انار شبها را
باید خورد و انار دانه بهشت در آن نشود و هر کس یک انار تمام بخورد حق تعالی چهل روز شیطان را از او دور
کند و اگر دو انار بخورد صد روز و اگر سه انار بخورد یک سال و هر کس یک سال شیطان از او دور شود گناه نکند
و هر کس گناه نکند بهشت رود و در روایت دیگر آمده که هر کس یک دانه انار بخورد دل او را نورانی کند و چهل
روز شیطان وسوسه را بیچاره کند و هیچ دانه داخل شکم مؤمن نشود مگر آنکه دوای چهل روز
باشد و سیب بخوردن هر و سایر عوارض بلغم و دوا و رعاف تا و تب را دفع کند و حضرت امام جعفر ع
فرمود ما اهل بیت بیماران خود را بسیب و آب سرد دوا و استشفا شما نیز بیماران خود را بسیب
که هیچ چیز نافع تر از آن نیست و دیگری که از آن بپرسید همه ما بود مانند آنکه سیب را دوست بهشتی
سیب نشاء معده را قوت دهد از قی و صاف کند و دل را دلیر کند و فرزند را جمیل گرداند
خصوصا اگر ناشتا بخورد و علم بیمار رهید تا که عرق شیب را پاک کند و دل چشم را جلا دهد و عقل
بیفزاید و محبت آن زیاد کند و هر کس بیست و یک دانه ناشتا بخورد چهل روز از بلغم ایمن گردد حاجی کرد
دانه و اگر سه روز ناشتا بخورد ذهن صفا یابد و حافظه زیادتی تو دل را علم و عقل مملو گرداند و از کید
ابلیس و جنود ش محفوظ گرداند و انجیر دهان را قوت دهد و معده را دباغت کند و در دهان
انبرود آن تسکین دهد و پس طعام نافع تر است و دیگری بهر دو انجیر شبیه ترین میوهاست
و میوهای بهشت و بو اسیر و نقرس را قطع کند و بوی بهی بر دو بخورند محکم کرداند و هر غرضی
نافع باشد و محتاج هیچ دوایی نباشد و کدو دماغ را قوت دهد و عقل را زیاد کند و حضرت پیغمبر
چون در خانه آش طعام کشیدندی بر او دوری کدو و را از آن بیشتر کشند و چغندر برکت دهد و ترس بیرون
آن عرق جذام قطع کند و بر ساری هیچ چیز انفع از آن نبود و بیماری را نافع باشد و موجب

و زهر جانوران را هیچ چیز نافع تر از آرد
سیب نیست و رعاف غیر رو اب جوشیده
و به معده و دل را قوت دهد

نوع بلا دفع کند و اگر بعد از طعام بخورد معین هضم باشد و اینی که مردان فاوت
با شکر بخورند که آبرو را مضر باشد و اگر هفت مرتبه با آب بشویند بعد از ان بقیح دیگر برند
تب ببرد و تقویت ساق قدم کند و کسی مرض برسام مبتلا گشت حضرت امام جعفر علیه السلم فرمود
قاووت جو بیاشامد و مرتبه بیشتر بیاشامید که شفا یافت تو فاووت عدس تشنگی بنشاند و معده
را قوت دهد و هیجان خون را ساکن گرداند و حرارت اسهون را بنشاند و دوای هفتاد علت بود
و مرویست که زنی را حیض طلب کرده بود و دندانهای مشرف بهوشت شده حضرت امام محمد باقر علیه السلم
فرمود قاووت عدس است تا بند صحت یافت و کسی که تخم مرغ مداومت کند اولاد ش بسیار بود
و ماهی بسیار خوردن بدن را لاغر کند و اگر کسی شب ماهی بخورد بر سر آن چند دانه خرما یا عسل بخورد
هم فالج بود و چربی گوشت گاو که داخل بدن شود الله بکوف بیرون کند و دفع درد
و مرویست که چون کسی سه بچه در سال سه شب کره بدو بخورد و بعد خود ده باشد که موافق مزاج نیست

فصل پنجم در فضل آب و آنچه متعلق است بآن از آداب روایتست از حضرت رسول صلی الله
علیهم سلم که سید شربها در دنیا و آخرت آبست و هر کس از آب لذت یابد خدای تعالی او را از شربهای بهشت لذت
دهد گویا منع نشده ن از آب بهشت که قدر این نعمت و تفضیل آن در اعطای ان جانداری یک زنجبیل
حضرت امام موسی را از آب خوردن منع کرد آنحضرت فرمود چرا منع میکنی آب طعام را هضم کند و صفرا
بشکند و اطفای حرارت کند و غضب تسکین دهد و عقل را زیاده و اطلاب اورا طیبه کرد و ناشتا
اشایدن که مرو تمایتان که مار هر علتست و بسیار از آن امراض متولد شود و نشستن نوشیدن
خوردن آب و خواهر ان نقای صحت و مرضست و هر کس بعد از خوشمزه برای تبرک یاد خدای
و فرشته حق کند که برای ایشان استغفار نماید تا روز قیامت و آب زمزم دوای هر مرضست و

حال

خواب و استراحت ایشان بود و هیچ الم در آن نبود و از نیز آن احتراز باید نمود که تهییج سودا کند
و از گوارا مانعست از قولنج و بواسیر و بر باشراب معین باشد و با دنگان مانعست از برص و آکام را
نافع بود و الم در آن نباشد و بر پیر و کهل و پیر و جوان را موافق باشد و بیاز بلغم بیرد و خون
صاف کند و برخ بشو کرداند و عقل نفزاید و اعصاب محکم سازد و مجامعت را عانت کند و گوشت
و دندان محکم گرداند و مرویست که چون داخل بلادی شوید از پیاز آن بخورید که تغییر آب و هوا تاثیر
نکند و ناسینه بر حیات ببرد و قطره از بهشت بر آن بریزد و بواسیر قطع کند و دهن خوشبو گرداند
و بیماریها بکشد و امانست از جذام کسی که بر آن مداومت نماید و چون سه روز بخورند سیر شود
نافع باشد و کاسنی سید سبزیهاست و هر روز قطره از بهشت بر آن میریزد پس خابیه برای فن بعد از
تکان و سبزی حضرت پیغمبر است و او لاو و کوربیا نکند و مرویست که فضل آن بر سایر
سبزیها مثل فضل ماست بر سایر ناس و دوای هزار علتست و هر کس وقت خوابیدن هفت
برگ کاسنی بخورد و از باد قولنج ایمن باشد و اگر روز جمعه پیش از نماز هفت برگ بخورد از جنون
ایمن گشت و موضوع گشته اگر تخم کاسنی را بکار برند بعد از آن ده مرتبه دست نشان کند
لطیف و شیرین شود و بادروج که بفارسی بادرنجبویه گویند سبزی حضرت امیر المؤمنین علیه السلم است
واهمیت تزیین خوان بان نمایند و امانست از جذام و از حیر علی و حضرت امام موسی علیه السلم
فرمود دوست دارم که پیش از طعام ازان بخورم که طعام لذت بخشد و اشتها آرد و اصل خوردن
پیش از طعام بخورم بعد از آن بخورم چه انگم و اگر بعد از طعام بخورد هضم طعام کند و دفع ثقل نماید
و بوی خوش کند و برگ تره طعام را هضم کند و باد دفع نماید و بواسیر نشیند و بلغم قطع کند و دیگر
که در شب جر جیر بخورند که بفارسی تره تیزک گویند امانست از جذام و برص و بلغم و صفرا قطع کند و بعد از

امین باشد فاوت بوحی الهی ساخته
شد و گوشت بجا

مشرف ع

حضرت امام جعفر علیه السلم سوال کرد پرسید که چه چیزست کی گفتا و آب فرات که از شنیم فرمود
اگر من بجای شما می بودم آب میزاب هی آوردم و دان کعبه معظمه با وی می داوم و او بیکو یا آب
میزاب باود و ادیم بمان ساعت صحت یابند و آب باران بدرستی الاقام پاک کند تو به و دوست
شیطان و فتح نماید و ایمان در دو نوع تب کردانند و آب فرات دو نا و دان از بهشت بر و بیرون
دو نوشته هر شب از آسمان آید و مثقال از مشک بهشت در ان ریزد و در آن روی زمین نهری
باید کز از ان بهشت و آب جو شیده و بدرستی با عفت و هیچ چیز نمرد که تو اکر ابر کوه خانه که وقت
جوش ید نه پس بطرفی بر کنند و بنوشند آب بیرون و ساقی خدام را قوت دهد و با کیاهی که کرم
که بوی کبریت کنند و ایمان نوح برطعم ما و اشیبه کرد کرده طوفان اجابت حضرت نوح علیه السلم
نکرد نداپس انها را لعن فرموده و مردی در زمینها را متوجه چیزی بود که حضرت امام حسن علیه السلم
حسین علیهما السلام ملاقات بود فرموده که ان نیست که چیزی را که خدای تعالی لعن کرده شفا
و ران کذاشته باشد زیرا که چند چشمه اجابت حضرت نوح نکردند و معیون کشتند و تلخ و شور
شده و ران در دیگر فرمود آبی که بهره و نصف مرتبه الکاهی ولایت ما میکند ما و ابون ملکنند زیبا
که خدای تعالی ولایت ما را بر اهالی عرض فرموده هر کدام که قبول نمود عذب و طیب شد و انکه انکار
کرد تلخ و شور کشت اما آداب آشامیدن آب انکه روز اینها و آشامیدن افضل ست که
برای قوت و صحت بدن و هضم طعام بهترست و نشستن نشستن ایشان در موت صفراست و بر قیام
بحرکت آرد و آشامیدن آب باید پنچ مکیدن باشد که بغیر آن باعث وجع سپرز شود و در یک نفس
آشامیدن افضل است و روایت دیگر آمده که اگر کسی آب ورده مملوک تو باشد به سه نفس بیاشام و اگر
آزاد باشد بیک نفس و در وقت آشامیدن بسم الله باید کفت تا شیطان شریک نشود و اکر حنین بکوید

افضل

افضلیت الحمد لله منزل الماء من السماء مصرف الامر کیف یشاء بسم الله خیر الاسماء
و اکر در شب آب بنوشد ابرا حرکت دهد و سه مرتبه بکوید السلام علیک من ماء زمزم و ماء
الفرات از مضرتش ایمن شود و هر کس به نفس آب بیاشامد و در هر نفس بسم الله بکوید مدامیکه
سیراب شده و سیری دارد و الحمد لله بکوید تا ان آب در شکمش باشد برای او تسبیح کند و بهشت
برو واجب شود و از پیش دسته جانب شکسته کوزه نیاشامد که او مقام شیطانست و
آب خوردن بکوید الحمد لله الذی سقانی ماء عذبا و لم یجعله ملحا اجاجا بذنوبی
الحمد لله الذی سقانی فارونی و اعطانی فارضانی و عافانی و کفانی اللهم
اجعلنی ممن تسقیه فی المعاد من حوض محمد صلی الله علیه و آله و تسعدنا بمرافقته برحمتک
یا ارحم الراحمین و مرویست که حضرت امام جعفر علیه السلم روزی آب آشامید پس چشم مبارکش
پر آب کشت و کفت لعن الله علی قاتل الحسین لیکن مود هر کس بعد از آب خوردن امام حسین و اهل
بیتش علیهم السلم را یاد کند و بر قاتلش لعنت کند خدای تعالی برای او صد هزار حسنه نویسد و صد هزار
گناه محو کند و صد هزار درجه بلند کرداند و چنان باشد که صد هزار بنده را آزاد کرده و چون روز قیامت
محشور شود جگرش خنک باشد و تشنگی و حرارت نداشته باشد و مستحبست سر کوزه را پوشیدن
که شیطان کوزه پوشیده نمکشاید فصل ششم در فضایل ضیافت کردن و احکام متعلق بان
در فضایل ضیافت کردن و احکام متعلق بان مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلم که چون
مهمان داخل خانه شود رزق او با او از آسمان آید و چون طعام خورد کناهان اهل خانه آمرزیده
شود و حضرت امام جعفر علیه السلم از یکی از اصحاب پرسید که شیعیان را هیچ دعوت میکنی کفت بیشتر وقت
طعام کم از من که دو سه و کمتر و بیشتر از ایشان با من باشند فرمود فضل ایشان بر تو بیشترست

یا فضل تو بر ایشان کفت من ایشانرا طعام میدهم و بخانه خود می برم و فضل ایشان بیشترست
فرمود بلی چون داخل خانه تو شوند با مغفرت تو و عیال تو داخل شوند و چون بیرون روند کناهان
شما را بیرون برند و هم از ایشان علیهم السلم مرویست که هر کس مومنی را سیر کند هیچکس اجر آن نداند
نه ملک مقرب و نه پیغمبری مرسل مکر خدای تعالی و مغفرت کناهانش لازم کرده و بهشت واجب کرده و از مقتضیات
بهشت طعام دادن و بهتر است از انکه یک افق مردم را آزاد کند پرسیدند که افق چه قدر است
فرمود ده صد هزار یا بیشتر و هر کس بمومنی اطعمه شیرین کند تلخی روز قیامت نه چشد و فضایل
اطعام مومن بتفصیل در باب دیگر انشاء الله بیاید و هر کس مومن تشنه را آب دهد خدای تعالی
او را از رحیق مختوم سیراب سازد و اگر در جائی آب دهد که آب باشد چنانست که یک بنده را آزاد کند
و بکشربت هفتاد هزار حسنه عطا فرماید و اگر در جائی آب دهد که آب نباشد چنانست که ده بنده
از اولاد اسمعیل آزاد کند و کفته اند زنده کردانیده و هر کس یک نفس را زنده کرد اند چنانست که تمام
ناس را زنده کرده باشد و هر جگر تشنه را از انسان یا حیوان آب دهد در سایه عرش خدا
باشد در روزی که هیچکس را پناهی نبود و هم از ایشان علیهم السلم مرویست که هر کس ایمان بخدا و روز قیامت
دارد مهمان را اکرام نماید و چون کسی بخانه کسی وارد شود با باطعام برد عرض کند اکر میل کند
آب عرض کند اکر رغبت نماید آب وضو بوضو آورد و نباید کذاشت که مهمان متوجه تنقیح
و کاری شود و مرویست که حضرت امام رضا را مهمانی وارد شد و در شب مهمان خواست که فتیله چراغ
درست کند حضرت منع فرمود و خود متوجه آن کشت و فرمود ما اهلبیت چنان مهمانرا نکذاریم
بکنند که کار کند و مرویست که چون مهمان داخل شود و در آوردن رخت و اسباب و را مدد کنید
و چون بیرون رود مکنید و از جمله اکرام مهمان اینست که خلال برایش مهیا کنند و با او در طعام خوردن

فرمود

معتذر ع
دارد یا میزبانی کرد

موافقت نمودن و نا دوستانه دست نباید کشید و اگر مهمان خود وارد شود برایش
تکلف نباید کرد بلکه هر چه در خانه باشد اکتفا باید نمود و اکر دعوت کرده باشد تکلف که باشد
کرد و مرویست که معلوم نیست که کدام عجب تر باشد مهمانی که میزبان ابر تکلف دارد مهمان تکلف کند
و تیز مرویست که هلاک شود میزبانی که انچه در خانه دارد برای مهمان حقیر شمارد و مهمانی که آن را
برایش آورده حقیر انکارد و در روایت بسیار آمده که محبت دوستان با هم از بین خوان دانست
که طعام یکدیکر را از روی خوشی و انبساط و شکفتگی خورند یا از روی احتیاط و کرفتگی از انکه
یکی از اصحاب حضرت امام جعفر کوید روزی بخدمت آنحضرت رفتم فرمود طعام آوردند قدری
خوردم و دست کشیدم فرمود بخور کفتم خوردم بس است فرمود دیکر بخور نمیدانی که محبت دو
یار معلوم شود که طعام یکدیکر را از روی انبساط و رغبت خورند پس انکشت مبارک بطعام جمع
میفرمود و میکفت بخورم و امثال این روایات بسیار آمده و چون مومنی کسی را دعوت کند اجابت
باید نمود که احادیث بسیار آمده که اجابت دعوت مومن از جمله حقوق واجبه است که مومنانرا
بر یکدیگر ثابت است و حضرت پیغمبر نموده صلی الله علیه و سلم حاضر و غایب امت خود را که اجابت دعوت
مسلم کنند اگر پنج میل راه باید رفت لذا اجابت مسلم از جمله حقوق دینست اما دعوت کسی که معصیت کننده
و طعامهای حرام و شبه و مجلس طعام مهمانی که منکرات و فسق در ان باشند و نحو اینها نشنود اجابت نباید
کرد و درین باب اخبار بسیار آمده و نهی بلیغ شده و امثال این مجالس موجب معصیت و دوری از رحمت و
قلب محبت و نیاوردن و اکر کسی نطلبیده و چون بشنود در جائی طعام هست برود هر چه از انجا خورد چنانست
که پاره از آتش خورده و چون کسی به طعامی دعوت کنند و دیکری را بی دعوت با خود ببرد غاصب است
و هر چه خورد حرام باشد هر چه که محبت و اختلاط و ربط در میان ایشان باشد نکاهی دارید و ...

و چنانکه از میان ایشان مرتفع باشد و کلمه [illegible] عذری از جانب صاحب طعام نباشد که
صورت نبندد [illegible] که بی اذن در خانه کسی بر طعام حاضر شود و به دیگری نیز دهد **فصل هفتم در آداب**
مسکن و احکام متعلقه به آن مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که در شهر و مکانی که عبادت خدا
چنانکه باید میسر نباشد توطن و اقامت نباید نمود و چنانکه سفر نیز بچنین موضعی نباید کرد و خدای تعالی
در قرآن مجید فرموده که چون روز قیامت باشد با ایشان گویند که چرا در عبادت تقصیر کردید گویند در
مکانی که ما بودیم میسر نبود [illegible] و توبیخ فرماید که زمین خدا فراخ نبود که هجرت
نقل نمایید و پس جای ایشان جهنم باشد مگر جمعی که ضعیف و عاجز باشند و قادر بر نقل و تحویل نباشند
که ایشان معذور باشند و باین سبب است که مردم کوهستان [illegible] ایشان و همچنین مردمی که [illegible]
[illegible] توطن کنند و اولاد ایشان و همچنین جمعی که در کوهستانها نشینند [illegible] و از علما و اهل دین دور [illegible]
از آثار و مراسم دین و آداب و معالم ایمان بی خبر باشند و حب دنیا و اخلاق و صفات سبعی و
حیوانات در ایشان غالب باشد و باین سبب است که [illegible] زیارت و الفت
و مجالست مؤمنان وارد شده و چنانکه [illegible] از آن در باب اول گذشت [illegible]
پوشیده نماند که بعضی مردم خلوت اختیار کنند و ترک [illegible] و از میان مردم کناره گیرند [illegible]
چون بهشت می آید [illegible] و نیز اخبار [illegible] که چون کسی تنها باشد شیطان بر او دست یابد و شیطان
با تنهایان باشد و هم از ایشان مرویست که از جمله سعادت مرد وسعت فضای خانه است و [illegible]
همسایه و شآمت خانه تنگی فضاست و [illegible] فرموده اند اول همسایه را اختیار کنید بعد از آن خانه
و بنایی که زیاده بر کفاف باشد روز قیامت بر صاحبش وبال است و هر کس زیاده بر کفاف بنایی کند
برای مباهات و تفاخر بر همسایگان و مؤمنان روز قیامت [illegible] تا هفتم زمین [illegible]

شود و طوق کردن [illegible] باشد پس روز قیامت [illegible] تا آنکه توبه کند و هر کس که از مالی که
یا مالی از حرام کسب کند خدای تعالی [illegible] بر او مسلط کند تا بنا کند [illegible] گذارد [illegible]
ویران شده و نوشته [illegible] که هر کس ارتفاع سقف خانه را زیاده از هشت ذراع کند
گویند ای فاسق بکجا میروی [illegible]
از هشت ذراع بود شیاطین و جن [illegible] مسکن کنند و اگر خانه زیاده ساخته شده باشد
بر آن [illegible] آیة الکرسی بنویسند تا دفع شیاطین و جن کند و در خانه که سگ یا صورت
یا حیوان یا ظرفی که در آن بول کنند باشد ملائکه داخل نشوند اما اگر صورت در
چیزها باشد که پا بر آن گذارند باکی نیست [illegible] و خانه عنکبوت در خانه نگذارند
که [illegible] شیطان باشد و مرویست که خانه را جاروب کنید تا شبیه یهود نشوید
و جاروب کردن خانه دفع فقر کند و خاک در پشت در خانه نباید گذاشت که [illegible] شیاطین
جمعیت کنند و حضرت امام [illegible] فرمود خروس سفید دوست من و دوست [illegible] خروس
سفید [illegible] خانه صاحب خود [illegible] خانه [illegible]
و [illegible] کبوتر [illegible] بهتر است [illegible] خروس سفید [illegible] خانه کبوتر [illegible]
[illegible] و مرویست
که کبوتر [illegible]
[illegible] صاحب کنز اللغة گوید [illegible]
[illegible] مرغ [illegible] در خانه نباید داشت که صاحب خانه را [illegible]
کند و چون کسی خواهد خانه نو بنا کند [illegible] گوسفندی ذبح کند و طعامی ساخته [illegible]
کند و بگوید اللهم ادحر عني و عن اهلي و ولدي مردة الجن و الشياطين و بارك لي فيه

[illegible] خدای تعالی عطا فرماید **فصل هشتم در وظایف شب و آداب خواب و**
بیداری مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که هرگاه آفتاب غروب کرده باشد چراغ روشن
کنید که دفع فقر کند و وقت خوابیدن خاموش کنید و چون وقت سحر روشن کنید تا طلوع
آفتاب [illegible] چراغ در خانه تاریک [illegible] و در مهتاب چراغ
نباید افروخت و چون چراغ حاضر شود بگوید اللهم اجعل لنا نورا نمشي به في الناس و لا تحرمنا
نورك يوم نلقاك اللهم اجعل لنا نورا انك نور لا اله الا انت و چون خاموش کنند بگوید اللهم
اخرجنا من الظلمات الى النور و مرویست که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله [illegible]
از خانه بیرون میرفت و چون هوا سرد میشد [illegible] و در روایت دیگر
در شب جمعه وارد شده و هر کس باید که جایی بخوابد که چهار طرفش [illegible] باشد اگر عارضه رو دهد خود را
ملامت نکند [illegible] و چون کسی در خانه تنها بخوابد باید در را [illegible]
تا شیطان داخل نشود و تنها در جایی نخوابد که اکثر جرأت شیطان بر تنهایان است [illegible]
و مرویست که اگر کسی [illegible] یا ایستاده [illegible] بول کند یا ایستاده [illegible] شب
آب [illegible] عارضه از جن به او رو دهد و مفارقت نکند و اگر کسی در تنها خوابیدن مضطر شود
تا تواند ذکر خدا بسیار کند و وقت خواب خود را از تشویش خلا فارغ سازد [illegible]
[illegible] و هر کس با وضو بخوابد چنانست که تا وقت بیدار شدن نماز گزارده باشد و اگر در میان جامه
[illegible] خوابیدن چهار قسمت است خواب
انبیا بر قفا و خواب مؤمنان بر جانب راست و خواب کفار بر جانب چپ و خواب شیاطین
[illegible] و خوابیدن میان نماز شام و خفتن موجب حرمان [illegible]

و اگر کسی [illegible]

شب

و بعد از نماز خفتن [illegible] و موجب حرمان سحر خیزیست و گفته اند که [illegible]
شب بیدار باشند تا سحر و چون سحر شود بخوابند و حیوانات دیگر اول شب خواب کنند و سحر بیدار
شوند [illegible] تجربه شده که اطفال [illegible] اول شب بخوابند و سحر
بیدار شوند و چون بعادت و رسوم اهل دنیا و باطلان [illegible] پس
باید اول شب بخوابند و نصف شب [illegible] بیدار شوند و در [illegible] آیات بسیار آمده که
خدای تعالی اول شب را [illegible] و آخر شب برای ذکر و عبادت و از طلوع صبح تا طلوع
آفتاب ملائکه ارزاق بنی آدم را قسمت کنند هر کس در آن وقت در خواب باشد از نصیب روزی خود
محروم باشد و حق سبحانه [illegible] بنی اسرائیل در این ساعت [illegible] هر کس در خواب بود [illegible]
محتاج [illegible] و خواب این ساعت خواب شومی و خواب [illegible] و رنگ زرد [illegible]
کرده اند و خواب [illegible] سبب بی نظامی [illegible] کارها شود و بعد از عصر [illegible]
باشد و خواب قیلوله [illegible] مبارکست و اعانت شب خیزی کند [illegible]
خواب [illegible] نباشد و سبب زوال نسیان و قوت حافظه باشد و بسیار خوابیدن [illegible]
سبب فقر باشد در روز قیامت و بسیار خوابیدن دین و دنیا را از دست بیرون برد [illegible]
[illegible] بخوابد و هر کس وقت خوابیدن دست راست در زیر روی
راست گذارد و بگوید بسم الله وضعت جنبي لله على ملة ابراهيم و دين محمد و ولاية
من افترض الله طاعته ما شاء الله كان و ما لم يشا لم يكن از [illegible] و خانه محفوظ
گردد و ملائکه برایش استغفار کنند و اگر بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین [illegible] صد هزار حسنه
برایش [illegible] صد هزار سیئه محو کنند و صد هزار درجه بلند گردانند و حضرت امام محمد باقر علیه السلام فر[illegible]

چون کسی خواهد بخوابد باید بگوید بسم الله اللهم انی اسلمت نفسی الیک و وجهت وجهی الیک
و فوضت امری الیک و الجأت ظهری الیک و توکلت علیک رهبة منک و رغبة الیک
لا ملجأ و لا منجا و لا مفر منک الا الیک آمنت بکتابک الذی انزلت و برسولک الذی
ارسلت پس تسبیح فاطمه علیها السلام بگوید که هر کس وقت خواب این تسبیح بگوید از جمله جمعی باشد که خدای تعالی
مدح فرموده با آنکه ذکر بسیار کنند و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که وقت خواب گفتن این تعوذ
ترک نباید کرد اعیذ نفسی و ذریتی و اهل بیتی و مالی بکلمات الله التامات من کل
شیطان و هامة و من کل عین لامة و هر کس سه مرتبه وقت خوابیدن بگوید یفعل الله ما
یشاء بقدرته و یحکم ما یرید بعزته چنانست که هزار رکعت نماز کرده باشد و اگر سه مرتبه بگوید
الحمد لله الذی علا فقهر و الحمد لله الذی بطن فخبر و الحمد لله الذی ملک فقدر و
الحمد لله الذی یحیی الموتی و یمیت الاحیاء و هو علی کل شیء قدیر از گناه پاک شود مثل روزی
که از مادر متولد شده و اگر آیة الکرسی بخواند از فالج ایمن گردد و تا وقت بیدار شدن از وجع
اش محفوظ باشند و مرویست که دو کس بسفر میرفتند بخدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم آمده تعلیمی خواستند
فرمود وقت خوابیدن تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام بگویید بعد از آن آیة الکرسی بخوانید پس چون از
شهر بیرون رفتند جمعی دزدان ایشان را تعاقب کردند چون در منزلی فرود آمدند دزدان غلامی را
بجاسوسی فرستادند تا خبری از ایشان بیارد غلام مراجعت کرده گفت هیچکس ندیدم و دو دیوار دیدم
هر چند بر دور آن گشتم راه درون شدن نیافتم گفتند ترسیده و دروغ میگوئی چون دیگر خواستند
شنیده موافق بود یافتند چون صباح شد دزدان پیش ایشان آمده قصه شب نقل کردند و از ایشان
استغفار نمودند ایشان حکایت خود بیان کردند و گفتند ببرکت تعلیم آنحضرت از شر شما ایمن گشتیم و دزدان

بنز

بتر قطع امید نموده براه خود رفتند و اگر در وقت خواب خود سوره کهف بخواند تا مسجد الحرام نوری
تابان شود که در میان آن نور ملائکه باشند و برای او استغفار کنند و اگر قل یا ایها الکافرون و قل
هو الله احد بخواند از شرک بری شود و حضرت پیغمبر بحضرت فاطمه علیها السلام فرمود وقت خوابیدن
چهار کار بکن بخوابی ختم قرآن کنی و مرا و جمیع انبیا را شفیع خود کرده باشی و همه مومنان را از خود
راضی سازی و حج و عمره کرده باشی گفت این همه در یک ساعت چون کنم فرمود سه مرتبه قل هو الله احد بخوان
ختم قرآن کرده باشی و صلوات بر من و انبیا بفرست همه شفیع تو باشیم در روز قیامت و برای مومنان
استغفار کن همه از تو راضی شوند و سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله بگو حج و عمره کرده باشی و اگر
قل هو الله و معوذتین هر یک سه مرتبه بخواند ختم قرآن کرده باشد و اعمال هر آیه از قرآن ثواب
یابد و از گناه پاک شود مثل روزی که متولد شده و اگر در آن شب بمیرد شهید باشد و اگر یا ذوالجلال
هر شب تا انزلناه بخواند نوری خلق شود از زمین تا عرش که عرض آن چون وسعت هوا باشد در هر جزوی
از آن هزار ملک باشد هر یک را هزار زبان باشد بهر زبان هزار لغت برای او استغفار کنند تا نصف شب
بعد از آن نور او در سینه او کند از آن تا روز قیامت آیه شهد الله بخواند هفتاد هزار ملک
خلق شود که تا روز قیامت برایش استغفار کنند و اگر الهکم التکاثر بخواند از عذاب قبر
ایمن شود و اگر سه مرتبه بگوید استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم و اتوب الیه
گناهانش آمرزیده شود و اگر چه مثل بادیه یا کف دریا یا ریگ صحرای عالج باشد و اگر بیخوابی عارض
عارض شود که خواب نبرد بگوید سبحان الله ذی الشأن دائم السلطان عظیم البرهان
کل یوم هو فی شأن یا مشبع البطون الجائعة یا کاسی الجسوم العاریة یا مسکن العروق
الضاربة یا منوم العیون الساهرة سکن عروقی الضاربة و ائذن لعینی نوما عاجلا

و اگر خواهد آیة الکرسی بخواند و بگوید اذ یغشیکم النعاس امنة منه و جعلنا نومکم سباتا
و اگر در خواب بترسد وقت خوابیدن ده مرتبه بگوید اعوذ بکلمات الله من غضبه و من عقابه
و من شر عباده و من همزات الشیاطین و ان یحضرون و اگر خواهد معوذتین و آیة الکرسی
بخواند و بگوید و اذ یغشیکم تا آخر و اگر از جنابت ترسد بگوید ان ربکم الله الذی خلق السموات
و الارض فی ستة ایام ثم استوی علی العرش یغشی اللیل النهار یطلبه حثیثا و الشمس
و القمر و النجوم مسخرات بامره الا له الخلق و الامر تبارک الله رب العالمین و اگر از احتلام
اندیشه کند بگوید اللهم انی اعوذ بک من الاحتلام و من سوء الاحلام و من ان یتلاعب
بی الشیطان فی الیقظة و المنام و روایت است که بسیاری مردم تجربه نموده اند که اگر آخر
آخر کهف بخواند هر وقت خواهد بیدار شود و نیز از حضرت پیغمبر مرویست که هر کس وقت خواب بگوید اللهم
لا تؤمنی مکرک و لا تنسنی ذکرک و لا تجعلنی من الغافلین اقوم ساعة کذا و کذا و هر ساعت
که خواهد مذکور سازد خدای تعالی ملکی موکل گرداند که در آن ساعت بیدارش کند و مشایخ رحمهم الله
در کتب خود ذکر کرده اند که اگر کسی را حاجتی باشد یا امر مشکلی حل نشود با طهارت در فراش رو
لحاف پاک بخوابد و زنی با او نباشد و در وقت خواب و الشمس و اللیل هر یک هفت مرتبه
بخواند بعد از آن بگوید اللهم اجعل لی من امری هذا فرجا و مخرجا در شب اول یا دوم یا سیم
یا پنجم یا هفتم کسی را در خواب ببیند که راه خلاص بنماید راوی گوید مرا حاجتی عظیم بود و راه
خلاص آن عاجز گشته بودم باین عمل نمودم در شب اول دیدم که دو کس آمده پیش من نشستند
یکی از ایشان دست بر سرم مالید و موضع آن نشان داد که حاجت در آن موضع است رجا نمودم
یافتم و بسیاری مردم نیز گفتم همه منتفع شدند و ایضا مشایخ رحمهم الله نقل کرده اند که اگر کسی خواهد

۱۱۰

کسی از ابنیا یا ائمه علیهم السلام یا سایر مردم را در خواب ببیند و الشمس و اللیل و قدر و جحد و اخلاص و معوذتین
بخواند بعد از آن صد مرتبه توحید بخواند و صد مرتبه صلوات بر پیغمبر و آل او صلی الله علیهم بفرستد و بر
بر جانب راست بخوابد که هر کس را خواهد ان شاء الله در خواب ببیند و سوال و جوابی که خواهد میان ایشان
مذکور شود و در روایت دیگر آمده که این طریقه را هفت شب پیاپی عمل نمود بعد از آنکه این دعا خواند
بانه اللهم انت الحی الذی لا یوصف و الایمان یعرف منه منک بدت الاشیاء و الیک
تعود فما اقبل منها کنت ملجأه و منجاه و ما ادبر منها لم یکن له ملجأ و لا منجا الا الیک
فاسئلک بلا اله الا انت و اسئلک ببسم الله الرحمن الرحیم و بحق محمد سید النبیین و بحق
علی خیر الوصیین و بحق سیدة نساء العالمین و بحق الحسن و الحسین اللذین
جعلتهما سیدی شباب اهل الجنة اجمعین ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان ترینی
فلانا و ایضا روایت کرده اند که اگر خواهد میتی را در خواب ببیند همین عمل را بجا آورد و در
آخر بگوید اللهم ارنی میتی فی الحال التی هو فیها و هر مرتبه که در اثنای خواب از پهلو
بپهلوی دیگر حرکت کند بگوید لا اله الا الله الحی القیوم و هو علی کل شیء قدیر سبحان الله رب
النبیین و المرسلین و سبحان الله رب السموات و ما فیهن و رب العرش العظیم و سلام
علی المرسلین و الحمد لله رب العالمین و از حضرت امام محمد باقر سوال نمودند که اگر کسی در خواب
فرمود که اگر کسی از شب میخوابد کیست فرمود جمعیند که تمام شب میخوابند اما هر مرتبه که حرکت کنند
گویند الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و چون خواب بد ببیند بگوید انما النجوی من الشیطان
لیحزن الذین آمنوا و لیس بضارهم شیئا الا باذن الله عذت بما عاذت به ملائکة
الله المقربون و انبیاؤه المرسلون و عباده الصالحون من شر ما رأیت و من

شر الشیطان الرجیم و از پهلوی که خوابیده به پهلوی دیگر نقل کند و فوراً یکی نقل کند از قرآن آیة
الکرسی کرده و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که خواب خوش از عجایب خدای تعالی است پس چون خواب
خوش بیند یکی که دوست دارد و خواب راست بگوید و از [illegible] و نگاه داشت و بر او باشد
از چهل جزو خواب مؤمن بر بالای سرش مضطرب و منتشر باشد تا کسی تعبیر کند پس هر که تعبیر
کند چنان شود پس خواب را بر مؤمن عاقل مهربانی باید گفت تا تعبیر خوب کند و نیز مرویست
که خواب در دو وقت راست باشد اگر با طهارت و ذکر خدا خوابیده باشد یکی وقت قیلوله که
شیطان را در این وقت نصیبی نبوده و دیگر بعد از نصف شب که وقت نزول ملک است و خواب اول
شب اکثر [illegible] که وقت جولان شیطانست و [illegible] مناسب ذکر نکته در کیفیت
امر رؤیا چنانکه از بسیاری احادیث ائمه طاهرین و دلایل و براهین عقل [illegible] مبین و محقق است
که روح مؤمن از طینت ملائکه آفریده شده و جوهرش از جنس جوهر ملکوت سموات مخلوق گشته و بسبب
ضرورت معاش و تحصیل زاد معاد در [illegible] آن را با بدن و قوای جسمانی بدن گرفته و مشغول به
نظام ملک بدن و همچنین اشتغال حواس حیات دنیا از دیدن و شنیدن و بوییدن و سایر ادراکات
حواس و قوا مانع توجه و التفات او بعالم خود شده و بسبب غربت در این عالم دنیوی و دوری از
مراجعت بملکوت سما و ملأ اعلا که وطن اصلی اوست گشته و هرگاه که اندک فرصتی بسبب کثیف
این علایق و موانع او را حاصل شود رجوع بعالم خود نموده با اشباه جنس خود که ملائکه و اهل
ملأ اعلی الفت گیرد و مؤانست نماید و از نفحات علوم و معارف ایشان که از فیض جود و رحمت
الهی بر اهل آن عالم در هر باب بجهاب [illegible] بقدر استعداد خود استفاضه نماید و بهره مند گردد و [illegible]
الهی رجوع بعالم اعلی و استفاضه از فضل اهل ملکوت سما و ارواح اولیا و اصفیای خدا که از [illegible]

نقل کند

دین قویم و کمال امتثال احکام شرع مستقیم اولیا و اصفیای خدا که از زهد در دنیا و ترک پیروی
هوس و هوا و دوری از [illegible] لذات و شهوات و [illegible] تحصیل فضول کثافات بدن و اعضای
[illegible] فضلات تا کمال [illegible] پاکیزه و ساخته و آیینه دلشان از زنگ کدورات فکرهای
دنیای [illegible] پرداخته و جوهر روحشان از تیرگی ظلمت اشتغال [illegible]
یافته و پرتو انوار عالم [illegible] بر صفحه قابلیت [illegible] و کمال نشاط بر [illegible]
آن [illegible] اند ایشان همیشه معمور باشد خواه در خواب و خواه در بیداری و خواب و بیداری
ایشان یکسان باشد چنانکه حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرموده تنام عینی و لا ینام قلبی یعنی اگرچه چشم
های من بخواب میرود اما دلم همیشه بیدار است و از این جهت که انبیا علیهم السلام بر قفا خوابیدند زیرا
که همیشه منتظر نزول وحی باشند چنانکه در احادیث آمده اما سایر مؤمنان بحسب اختلاف مراتب
و قابلیت گاه گاهی و احیانا که بدن از ثقل فضلات و بخارات غذا خفیف و دل از زنگ ظلمت
خیالهای باطل دنیا خالی و روح از شدت شغل تدبیر بدن و قوای آن فارغ گشته و آیینه خاطرشان
[illegible] باشد و چون بخواب روند حواس [illegible] محسوسات فارغ
حاصل شود و دلشان از تشویش [illegible] عالم ظاهر خلاصی یافت بکمال خود باز آید و متوجه عالم
ملکوت عالم اعلا شود و [illegible] اهل آن عالم که موکلان بر جمیع حوادث و مدبران نظام
احوال عالم اند ارتباط و اختلاط [illegible] و از نفحات علوم و معارف ایشان که همه صدق و حق است
و از خزاین علم الهی بایشان احسان شده بقدر [illegible] مناسبت حال فایض گردد و [illegible]
[illegible] عالم [illegible] و کوشش قوای روحانی مشاهده آن علم و معرفت یا خبری که متعلق باحوال او یا غیر او
باشد نماید و چون [illegible] روح را از مصاحبت بدن و قوای بدن خلاصی تمام حاصل نگشته بلکه آثار [illegible]

و قوای بدنی منور و بر جوهر روح راسخ و ثابت مشاهدات روحانی مرکب بصورت و کیفیتی که مناسب
او باشد در نظرش جلوه کند و آن مشاهده روحانی را چنان پندارد که بحواس ظاهری بدنی ادراک شده
و این حالت اعنی مشاهدات روحانی و ارتباط با ملائکه و اهل ملأ علوی و استفاضه از ایشان بعضی از
مؤمنان را نیز گاهی باشد که از شدت زهد و تقوی و ورع و طاعت خدا تسلطی عظیم بر ضبط حواس
و قوا حاصل شده باشد در بیداری نیز احیانا اتفاق افتد اما اگر دل و روح در زنگ تشویش
خیالهای باطل و فکرهای فاسد فرو رفته و بظلمت هوسها و آرزوهای بی حاصل ظلمانی گشته و بجهت
فضلات و بخارات ماکولات و مشروبات [illegible] تیره شده باشد هر چند بخواب هم رود که وحشت
و قابلیت آن ندارد که رو بعالم نور و صفا و قرب با اهل ملأ اعلی تواند یافت و همچنین اگر بدن
بسبب ثقل و [illegible] غذا محتاج [illegible] اصلاح باشد روح [illegible] مهلت
آن ندهد که بعالم دیگر تواند پرداخت اما اگر بعضی اخلاط مثل خون یا صفرا [illegible]
الوان و سودا و کثافت بصورت ابرهای غبارهای سیاه و ظلمانی جلوه کند و همچنین اگر در بیداری
فکری و خیالی غالب گشته و تسلط یافته باشد و چون بخواب رود همان خیالها در نظرش متمثل گردد و این قسم
خوابها که بسبب غلبه اخلاط و بخارات و خیالات باشد اضغاث احلام گویند که اصل ندارد
امور [illegible] بی اصل [illegible] و اعتباری و تعبیری ندارد و قسم اول که از عالم ملایکه [illegible]
[illegible] راست و حق باشد و محتاج بتعبیر بود و نیز باید دانست که چون حادثات عالم دنیا [illegible]
یکی که در قضای الهی وقوعش حتم و جزم شده که خلاف آن واقع نتواند شد و این قسم بصورتی که
احتمال تغییر نداشته باشد متمثل گردد و [illegible] بسبب [illegible] وقوع و عدم وقوع [illegible]
نشده بلکه مترود است و بهره و احتمال [illegible] و این قسم بصورتی که [illegible] مترده و محتمل باشد

[illegible] بخارات غذا در بدن غالب گشته
و هیجان نموده باشد چون بخواب رود
آن خلط و بخار بصورتی که مناسب آن
باشد در نظر روح جلوه کند و چنان
پندارد که چیزی دیده یا شنیده مثل خون
و صفرا صح

مشتمل گردد و توجه نفوس انسانی در حدوث حوادث گاهی مطلبی باشد پس بجهت [illegible]
عاقل [illegible] باشد تا صورت مترود را بتعبیری که خیر و مناسب باشد [illegible] چون [illegible]
[illegible] رجوع [illegible] خواب [illegible] بیدار شود بگوید الحمد لله الذی احیانی
بعد ما اماتنی و الیه النشور الحمد لله الذی رد علی روحی لاحمده و اعبده و
[illegible] حضرت پیغمبر [illegible] از خواب بیدار میشد [illegible] سجده میکرد و چون [illegible]
[illegible] حسبی الرب من العباد حسبی الذی هو حسبی منذ کنت حسبی الله و نعم الوکیل
و حضرت امام [illegible] علیه السلام [illegible] که از خواب بیدار میشد [illegible]
[illegible] اللهم اعنی علی هول المطلع و وسع علی المضجع و ارزقنی خیر ما قبل الموت
و ارزقنی خیر ما بعد الموت و چون نظر بطرف آسمان کند بگوید اللهم انه لا یواری
عنک لیل ساج و لا سماء ذات ابراج و لا ارض ذات مهاد و لا ظلمات بعضها
فوق بعض و لا بحر لجی تدلج بین یدی المدلج من خلقک تعلم خائنة الاعین و
ما تخفی الصدور غارت النجوم و نامت العیون و انت الحی القیوم لا تاخذک
سنة و لا نوم سبحان رب العالمین و اله المرسلین و الحمد لله رب العالمین ان فی
خلق السموات و الارض و اختلاف اللیل و النهار [illegible] انک لا تخلف المیعاد
[illegible] و چون از [illegible] نماز فارغ شود بر مصلای خود [illegible] رو بقبله نشسته [illegible]
امام زین العابدین علیه السلام نصف شب که مردم در خواب میبودند میخواند الهی غارت نجوم
سماواتک و نامت عیون انامک و هذه ابوابک [illegible] و انعامک و غلقت
الملوک علیها ابوابها و طاف علیها حراسها و احتجبوا عمن یسالهم حاجة او ینتفع

فیهم ما الله وانت الهی حیّ قیّوم لا تأخذک سنة ولا نوم ولا یشغلک شیء عن شیء
ابواب سماواتک لمن دعاک مفتّحات وخزائنک غیر مغلقات وابواب رحمتک
غیر محجوبات وفوائدک لمن سألکها غیر محظورات بل هی مبذولات وانت الهی
قد ترانی الکریم الذی لا تردّ سائلا من المؤمنین سألک ولا تحتجب عن احد منهم اراد
ک وعزّتک وجلالک لا تختزل حوائجهم دونک ولا یقضیها احد غیرک الهی وقد
ترانی ووقوفی وذلّ مقامی بین یدیک وتعلم سریرتی وتطّلع علی ما فی قلبی وما یصلح
به امر آخرتی ودنیای الهی ان ذکرت الموت وهول المطّلع والوقوف بین یدیک
نغّصنی مطعمی ومشربی واغصّنی بریقی واقلقنی عن وسادی ومنعنی رقادی
وکیف ینام من یخاف بیات ملک الموت فی طوارق اللیل وطوارق النهار بل کیف
ینام العاقل وملک الموت لا ینام لا باللیل ولا بالنهار یطلب قبض روحه بالبیات
او فی آناء الساعات بعد از آن سجده میکرده و روی مبارک بر خاک میگذاشته و میگفته
اسألک الروح والراحة عند الموت والعفو عنّی حین القاک بعد از آن مشغول دعا و
عبادت شود و هرکس صبح پیش از آنکه با کسی سخن گوید ده مرتبه انا انزلناه بخواند تا شب بکشف دست
بگرداند لیس انزلناه بخواند و بگوید آمنت بالله وحده لا شریک له آمنت بسرّ آل محمد
وعلانیتهم خدای تعالی او را از ناخوش آمدها حفظ کند و از شرّ خویش امان دهد **فصل نهم در آداب بیرون**
رفتن از خانه و راه رفتن و سوار شدن و فضایل و آداب و حقوق ایشان مرویست:
از حضرت صادق علیه السلام که چون کسی خواهد از خانه بیرون رود بر در خانه بایستد و بگوید الله
اکبر الله اکبر ثلثاً بالله اخرج وبالله ادخل وعلی الله توکّلت ولا حول ولا

قوة الا بالله العلی العظیم وصلی الله علی محمد وآله اللهم افتح لی فی وجهی هذا بخیر واختم لی
بخیر وقنی شرّ کل دابة انت آخذ بناصیتها ان ربی علی صراط مستقیم در ضمان خدا باشد
تا آنکه مراجعت کند و هرکس از خانه بیرون آید شیاطین بر سر راهش آیند پس اگر در وقت بیرون
رفتن بگوید بسم الله آمنت بالله توکلت علی الله ما شاء الله لا حول ولا قوة الا بالله
ملائکه شیاطین را بزنند و دور کنند و گویند شما را بر او دستی نیست که نام خدا برده و با او ایمان
آورده و بر او توکل کرده و خود را از حول و قوه خود بری کرده و کار را بحول و قوه او سپرده پس شیاطین دور شوند
و با یکدیگر گویند ما با او چه توانیم کرد که خدا کفایت و حمایتش نمود و میفرمود که اگر وقت
بیرون رفتن بگوید اعوذ بما عاذت به ملائکة الله من شرّ هذا الیوم الجدید الذی اذا
غابت شمسه لم تعد من شرّ نفسی ومن شرّ غیری ومن شرّ الشیاطین ومن شرّ من
نصب لاولیاء الله ومن شرّ الجن والانس ومن شرّ السباع والهوام ومن شرّ رکوب
المحارم کلّها اجیر نفسی بالله من کل شرّ خدای تعالی گناهانش بیامرزد و توبه‌اش قبول فرماید
و کفایت مهماتش کند و از جمیع شرور و مکاره در پناه خود نگاه دارد و مرویست که اگر چیزی بر قضا
سبقت توانستی یافت این بودی که در وقت بیرون رفتن از خانه در حضر و سفر انا انزلناه را
بخواند که زود مراجعت نماید و اگر برای حاجتی و مطلبی بیرون رود صبح شنبه و صبح پنجشنبه بعد از طلوع آفتاب
بیرون رود که روایات متعدده آمده که در صبح برای حوایج مبارکست و روز سه شنبه بعضی روایات
بیامده که روز قضای حوایج و کارهای ساختن است خدای تعالی در آن آهن را برای حضرت داود
علیه السلام نرم کرد که زره میساخت و در وقت بیرون رفتن پنج آیه از آخر آل عمران ان فی خلق
السموات والارض تا انک لا تخلف المیعاد و آیة الکرسی و انا انزلناه و الحمد بخواند که حوایجش بر آید

دا وقت در بطن باشد و در راه رفتن زنان از کنارهای راه بروند و میان جاده را برای مردان
بگذارند و مردان از میان زنان نگذرند و بر هر سر پلی شیطانی ایستاده باشد بر سر پل که رسند
بگویند بسم الله اللهم ادحر عنّی الشیطان الرجیم تا شیطان دور شود اما فضایل و حقوق
دواب و آداب سواری روایتست از ائمه طاهرین علیهم السلام که مرکب نگاه دارید که زینت و خدمت
و منافع و ثوابش از شما و نفقه‌اش بر خداست خوشا حال کسی که مرکبی داشته باشد و هرکس مرکبی نگاه دارد که
قضای حوایج خود و برادران کند یا دفع دشمنی نماید هر روز یک سیئه‌اش محو شود و شش حسنه ثبت کرده
و اگر اسب چپ نگاه دارد که با آن جهاد کند و دفع اعدای دین نماید هر روز سه سیئه‌اش محو شود و یازده
حسنه ثبت کرده و اگر اسب چپ نگاه دارد هر روز دو سیئه محو شود و هفت حسنه ثبت کرده
و حضرت امام علی النقی علیه السلام از کسی پرسید که بر چه مرکب سواری میکنی گفت الاغی است بسیزده دینار
خریده‌ام فرمود این بسیار اسرافست که الاغی را باین قیمت بگیری چرا اسب نگرفتی گفت مؤونت
اسب بیشتر است فرمود کسی که مؤونت الاغ میدهد مؤونت اسب هم میتواند داد ندانی که کسی که منتظر
ما باشد و اسپی نگاه دارد و منتظر فرج ما باشد و اعدای ما را بسبب آن ساز و خدای تعالی روزیش را فراخ
و سینه‌اش را برای صفا بگشاید و آرزوهایش را برآورد و معین حوایجش باشد و خیر از پیشانی اسب
تا بابست تا روز قیامت و هرکس اسب را نفقه دهد چنانست که دست بصدقه
گشوده باشد و هرگز باز نگیرد و مرویست که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام انیس چهار اسب بهدیه
بخدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلم آورده بود پرسید که اوصاف اینها را بیان نمای گفت یکی اشقر
یعنی کهر و شت دست و پا سفید فرمود اینها برای من نگاه دار گفت دویم کمیت
کهر سه دست و پا سفید فرمود اینها را به پسرت یعنی امام حسن و امام حسین علیهما السلام بده

در آن خانه هم

بیرادیم ... گفت چهارم ... فرمود اینها بفروش و نفقه عیال کن و میمنت آن
در آنست که نشانهای ظهر ... خود داشته باشد و نیز مرویست که هرکس اسب اشقر کرده و پیشانیش
سفیدی باشد و اگر سفیدی کمتر باشد بهتر خواهد بود و دست و پایش نیز سفیدی باشد نگاه دارد
شیطان بسبب آن دو بلکه در خانه او باشد فقر و ظلم را راه نیابد و نیز مرویست که دابه را بر صاحبش
چند حق است یکی آنکه بر رویش چوب نزند و داغ نکند که روی دابه حمد و تسبیح خدا میکند و زیاده
از قدر طاقت او بار نکند و پشتش را مجلس نکند و صحبت نگاه دارد و بار و از نگاه ندارد
در سفر هرجا که آب رسد آب بر او عرض کند و چون در منزل فرود آید اول بفکر آب و علوفه
او کند و پا برکرده و ... غذا ... و سیره و ... از یکطرف بار و پیاده و ... یکطرف نکند و بر ... آن
نکند و چون رم کند نزند که چیزی در نظر او آید که در نظر انسان نیاید و اگر بعز و عرکند
... بگو بسم الله و دشنام ندهد که او گوید هر سان من تو هر کدام معصیت بیشتر کرده
چنین باشد و لعنتش نکند که خدای تعالی او را لعنت کند و هرکس او را بگیرد دعا کند که مرا خدا
حاجی شفیق و مهربان عطا فرمای که مرا سیر و سیراب دارد و زیاده بر طاقتم بار نکند و
مرویست که در هر پی حیوان شیطانی باشد چون خواهند لجامش کنند بسم الله بگویند و اگر در
لجام کردن و سوار شدن بلغزان سرکشی و خلافی کند این آیه در گوشش بخوانند
افغیر دین الله یبغون وله اسلم من فی السموات والارض طوعا وکرها والیه
یرجعون و هر بگوید اللهم بارک سخّرها وبارک فیها بحق محمد وآله ... بگوید
و هرکس در وقت سوار شدن بسم الله بگوید فرشته با او ردیف شود که محافظتش کند
تا آنکه فرود آید و اگر بسم الله نگوید شیطان ردیف شود و گوید خواننده کی خوانی ...

اگر گوید بنام او بیارد و نانهای باطل کن پس مثبت درا کند و لوای باطل باشد تا وقتی که فرود
آید و اگر وقت سوار شدن بگوید بسم الله لا حول و لا قوة الا بالله الحمد لله الذی
هدانا لهذا و ما کنا لنهتدی لولا ان هدانا الله سبحان الذی سخر لنا هذا و ما
کنا له مقرنین او و مرکبش هر دو محفوظ باشند تا آنکه فرود آید و اگر از آن فرود آید که اندر مرکب
شکیبی ندارد آهن باشد و سلامت و کنار ناپرهیز مرند بود و آید و سوار و مبادا که گوید به
بنده که از خصال ... است و زنان بر زین سوار نشوند که زین برای ... شان و تهییج زنا
کند و اگر چاروا کبر بود و کر بگویند یا عباد الله احبسوا که ان شاء الله قرار یابد فصل هم در
فضایل و آداب مکاسب و معاملات مروی است از ائمه طاهرین علیهم السلام که عبادت
هفتاد جزو است و افضل اجزایش طلب حلال است و هر کس طلب حلال کند تا از مردم مستغنی
باشد و رعایت احوال همسایگان کند، در قیامت رویش چون ماه شب چهارده باشد
و هر کس از حلال کسب کند و کفیل معیشت برای عیال خود کند اجرش عظیم تر از کسی است که در راه
جهاد کند و از جمله سعادت مرد آنست که قیم عیال خود باشد و خدای تعالی به حضرت داود
علیه السلام وحی نمود که خوب بنده ای اگر کسب کنی و از بیت المال معاش نکنی گفت خدایا کسبی بیاموز تم
پس خدای تعالی آهن را نرم گردانید که زره می ساخت و میفروخت تا آنکه مستغنی گشت
و خدای تعالی دشمن دارد آدم پر خواب بیکار را و نیز مروی است که خدای تعالی روزی هر کس
از حلال قسمت کرده و قسمت فرموده نه از حرام پس هر کس صبر کند و از حرام
اجتناب نماید خدای تعالی رزق او را از حلال رساند و تا آنچه برای او مقدر فرموده
تمام نکند از دنیا نرود و اگر به یک حرمت الهی نماید و مرتکب حرام شود هر قدر از حرام

تحصیل کند

تحصیل کند انفقه را از حلال کم کند و روز قیامت مطالبه و مؤاخذه نمایند و امثال این
اخبار در فضایل کسب حلال افزون از حد احصاست و در این مختصر نگنجد و مروی است
که نه جزو رزق در تجارت است و یک جزو در سایر کارها و تجارت عقل را زیاده کند و ترک آن تجارت
عقل کم کند و زراعت کردن کیمیای اکبر است و روز قیامت اهل زراعت نزد بهترین
مرتبه نزد خدای تعالی و مقام ایشان بهترین مقامهاست و بهترین کارها زراعت است که انسان
و حیوان منتفع شوند و نیکان و بدان بهره برند اگر نیکان بخورند برای زارع
استغفار کنند و اگر بدان بخورند هر چه خورند ایشان را لعنت کنند و زارعان اهل توکلند
که تخم افشانند و توکل بر خدا کنند و منتظر فضل و رحمت او باشند اما آداب مکاسب
مروی است که چون خواهد کسی تجارت کند اول مسایل و آداب آن را بیاموزد و حلال و حرام
بشناسد که ربا در معاملات مخفی تر است از نقش پای مور بر سنگ خاره و یک درهم ربا
عظیم تر است از هفتاد زنا که همه با خویشان محرم باشد و با نوکیسه معامله نباید کرد که دست
داتا مرفوق ... بهتر است از آن که با نوکیسه معامله کنی و اول روز برای
معاملات و حاجات مبارک است خصوصاً روز شنبه و پنجشنبه که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم
دعا کرد و گفت خدایا صبح این دو روز را بر امت من مبارک گردان اما پیش از طلوع آفتاب
مشغول کارهای دنیا نباید شد که آن ساعت عبادت و ذکر است و جنود شیطان در اطراف
برای اضلال ایشان متفرقند و چون کسی داخل بازار شود بگوید لا اله الا الله وحده لا شریک
له له الملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر هزار هزار
حسنه ثبت کنند و هزار هزار سیئه محو کنند و هزار هزار درجه بلند کرده اند و اگر بگوید اشهد ان

تا آخر چنانکه در فصل دخول مسجد گذشت با آیات با حج و عمره و چون داخل دکان شود
بگوید اللهم انی اسئلک من خیرها و خیر اهلها و اعوذ بک من شرها و شر اهلها
خدای تعالی فرشته موکل گرداند که دکان او را از شر بازار و اهل بازار محافظت نماید
و چون بنشیند بگوید اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و اشهد ان محمدا
عبده و رسوله اللهم انی اسئلک من فضلک حلالا طیبا و اعوذ بک من
ان اظلم او اظلم و اعوذ بک من صفقة خاسرة و یمین کاذبة فرشته که بر دوش او موکلست
گوید مژده باد ترا که امروز در این بازار هیچکس معامله اش بهتر از تو نباشد که حسنات را بجز
او و سیئات محو گردد و نصیب تو حلال مبارک بود و هر کس در بازار ذکر خدا
کند و در معاملات خدا را فراموش نکند و از حکم او بیرون نرود خدا بعدد هر انسانی
و حیوانی که در آن بازار باشد گناهان او را آمرزیده شود و چون متاعی بخرد
تکبیر گوید سه مرتبه بگوید اللهم انی اشتریته التمس فیه من فضلک فصل
سه مرتبه تکبیر بگوید و بعد از آن
علی محمد و آله و اجعل لی فیه فضلا و سه مرتبه بگوید اللهم انی اشتریته التمس
فیه من رزقک فاجعل لی فیه رزقا و بر متاع این کلمه بنویسد که ان شاء الله
از آن منتفع شود و اگر بنده بخرد بگوید اللهم بارک لی فیه و اجعله طویل العمر کثیر
الرزق و اگر اراده فروختن دارد سه مرتبه بگوید اللهم ان کانت عظیمة البرکة فاضلة
المنفعة میمونة الناصیة فیسر لی شراءها و ان کان غیر ذلک فاصرفنی عنها
الی الذی هو خیر لی منها فانک تعلم و لا اعلم و تقدر و لا اقدر و انت علام
الغیوب و چون چاروا بخرد در جانب چپ و پایش و کاکلش ایستاده ...

و قل هو الله و معوذتین و لو انزلنا هذا القرآن تا آخر سوره حشر و قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن
تا آخر سوره بنی اسرائیل و آیة الکرسی بخواند پس شروع کند ان شاء الله از آفات ایمن گردد و چون کسی تخم
زراعت کند اول مشتی از آن تخم در دست گیرد و رو به قبله ایستاده سه مرتبه بگوید ءانتم تزرعونه
ام نحن الزارعون بعد از آن سه مرتبه بگوید بل الله الزارع بعد از آن بگوید اللهم
اجعله حبا مبارکا و ارزقنا فیه السلامة بعد از آن بیفشاند و هر کس درخت
کند یا درخت بنشاند پیش از هر نهال بگوید سبحان الباعث الوارث هیچیک از آن
خطا نکند از حضرت پیغمبر مروی است که موسی برادرم عیسی به شهری گذشت اهل آن شهر شکایت
نمودند که میوه های ما را آفت کرم میزند گفت سببش اینست که شما چون درخت می نشانید اول
و بیخ درخت خاک میریزید بعد از آن آب میدهید چنین نکنید اول آب بریزید بعد از آن خاک
چنان کردند از آن علت نجات یافتند و اگر در مزرعه یا بوستان هم آفت کرم باشد
افسون بر چهار پاره کاغذ بنویسد و در میان چهار چوبی ببندد و در چهار جانب مزرعه
یا بوستان جا دهند از مضرت جانوران ایمن شود ان شاء الله ایها الدواب و الهوام
و الحیوانات اخرجوا من هذه الارض و الزرع الی الخراب کما خرج ابن متی من بطن
الحوت و ان لم تخرجوا ارسل علیکم شواظ من نار و نحاس فلا تنتصران الم تر الی الذین
خرجوا من دیارهم و هم الوف حذر الموت فقال لهم الله موتوا فماتوا اخرج منها
فانک رجیم فخرج منها خائفا یترقب سبحان الذی اسری بعبده لیلا من المسجد الحرام
الی المسجد الاقصی کانهم یوم یرونها لم یلبثوا الا عشیة او ضحیها فاخرجناهم من
جنات و عیون و زروع و مقام کریم و نعمة کانوا فیها فاکهین فما بکت علیهم

السماء والارض وما كانوا منظرين اخرج منها مذؤما مدحورا فلنأتينهم بجنود
لا قبل لهم بها ولنخرجنهم منها اذلة وهم صاغرون و اگر هم آیت ... باشد بر صورت
نوشته در کوزه آب ندیده گذاشته در چهار جانب مزرعه پنهان کنند دعا این
صورت ... الملك لله

بسم الله الرحمن الرحيم لا اله الا الله محمد رسول الله علي ولي الله عقدت بلاء البرد والآفة عن مزرعة فلان من ... فسيكفيكهم الله وهو السميع العليم انما امره اذا اراد شيئا ان يقول له كن فيكون فسبحان الذي بيده ملكوت كل شيء واليه ترجعون الم تر ان الله يزجي سحابا ثم يؤلف بينه ثم يجعله ركاما فترى الودق يخرج من خلاله وينزل من السماء من جبال فيها من برد فيصيب به من يشاء ويصرفه عن من يشاء يكاد سنا برقه يذهب بالابصار سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين سلام على نوح في العالمين انا كذلك نجزي المحسنين نوح نوح نوح اللهم ادفع بلاء البرد عن هذه المزرعة بحق محمد وآله وبحق جميع المرسلين والملائكة المقربين	و چون کسی صاحب غله ... ماکولات که عالم ... محتاج بان باشد نباید که احتکار کند بانتظار گرانی نگاه دارد اگر ... از آنکه چهل روز احتکار کند و روایت دیگر آمده که ... کسی که در وسعت و ارزانی بیش از چهل روز نگاه دارد ... چهل روز احتکار کند

فصل دوم در فضایل مرض و عیادت مریض و ما... **...ات امراض اما فضایل مرض** مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که چون مؤمن مریض شود ... بنوشتن اعمال او ... و ... خدای تعالی از زبان ...

کرامی

که این بنده ... ایام مرض ... نوشته اید گویند شکایت فرماید انصاف باشد که من بنده خود را چنین ... بس ... شکایت ... و هرچه از عبادت و طاعات که در ایام صحت برای او ... در ایام مرض نیز ... بنویسید و در این ایام هیچ ... بنویسید و ناله مریض تسبیح و فریاد ... تهلیل است و غلطیدنش ... جان ... است که در راه خدا شمشیر زند ... صحت یابد ... اگر ترک معاصی کند ... خدای تعالی باز گشت ... گناهانش آمرزیده شود و اگر ... نشود ... حال سابق باشد وای بر وی ... حالش ... روایت که چون مومن یک شب تب کند گناهانش ... شده و برابر است با یک سال عبادت و دو شب با دو سال و سه شب با ... سال و یک ... همه خطایا ... و نیز ... بسبب مرض ... اجر عظیم ... عبادت و خدای تعالی فرموده چون بنده مومن را بمرضی ... مبتلا کنم و ... شکایت نکند ... از گوشت و پوست و خون ... بهتر ... باشد پس اگر ... هم ... و رحمت خود ... و هر مومن ... مریض شود و شکایت نکند ... و چون ... از ... بیشتر ... مرض ... باشد و ... شکایت نکند ... برای ... شکایت ... حضرت امام علیه السلام فرمود ... یا ... وانچه ... شکایت نباشد و چون طفلی مریض شود ... و ... که چون کسی ... مرض ... نماید ... بعضی ... و ... اما فضایل آداب عیادت مریض ...

... مرویست که هر کس مومنی را عیادت کند داخل رحمت باشد و چون ... رحمت ... کیرد و چون مراجعت کند خدای تعالی هفتاد هزار ملک بر وی موکل کرداند که ... تا ... و بر او دعا و استغفار نمایند و گویند خوش باشی و خوش باد ترا بهشت و ... که چهل ... باشد و در روایت دیگر هفتاد هزار ملک موکل گرداند که ... تا روز قیامت تسبیح و تقدیس و تهلیل و تکبیر گویند و نصف عبادت ایشان برای وی ثبت شود و یک ... موکل ... عبادت ... تا روز قیامت ... و ... که چون بعیادت مریض ... بهیچ ... برای وی ... و ... عیادت مریض ... باشد و هر کس عیادت مریض ... کلمات برای او دعا کند ... البته شفا یابد اگر ... نشده باشد اسأل الله العظيم رب العرش العظيم ان يشفيك و چون ... بگوید کشف الله ضرك وغفر ذنبك وحفظك في بدنك ... الى منتهى اجلك و مریض نیز برای ایشان دعا کند ... برای کسی که ... و ... و هر کس ... ابراهیم خلیل علیه السلام ... و چون ... و هر کس ... حاجت مریض ... خواه بر آورده شود و خواه نه از گناه ... بیرون ... که از مادر متولد شده ... رسول الله ... از اهلبیت ... باشد ... مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام ... صحت ... الزهاد ... ائمه علیهم السلام است و ... و ... در این ... و ... باشد ... و هر کس ... مستفیض شود ...

حضور ... ایشان علیهم السلام ... و اسطه ... شیعه علی ... عظیمتر مرض ... مستفیض ... از ... و شیوع ... حرص ... و ... اخلاص ... کشته ... باشد ... از روی خلوص و یقین دعا ... اجابت و صحت ... صدق ... شفا ... بسیاری ... موجب ... حدیث ... حضرت صادق علیه السلام فرمود روزی عیسی علیه السلام با یکی از اصحابش ... بسم الله ... وی ... شفا ... وی یقین بسم الله ... آنحضرت ... که چه تفاوت میان من و پیغمبر خدا پس ... حضرت عیسی نگاه کرد و فرمود ... بجا ... استغفار کن ... انما ... مزاج و طبیعت و ... باختلاف امراض و امزجه و اماکن و ازمنه مختلف شده ... بسیاری مردم بسبب ... فرق میان ... اعاده ... امراض ... استعمال کرده اند و موجب فساد و هلاک ... در این مقام اکتفا بذکر قسم اول ... اینجهت که ... شرف ... قسم دوم ... روایت ... آنچه ماخوذ ... معالجه کند ... **قسم اول** ... **نوع اول** صدقه ... روایت که ... صدقه ... امراض و بلایا دفع کند ... صدقه ... و دعا ... و تفضیل ... از ان اختصار کنیم

بجهت جمیع امراض و اوجاع بگوید وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ و دست بر
موضع مالد مرویست که شخصی [illegible] خدا مرا چنین کند که شفا یابد از هر علت و وجع شفا
مرتبه الحمد بخواند مرویست که اگر بر میت بخوانند و روح به تنش برگردد عجب نباشد و مرضی با — شفا یابد
شفا یابد هیچ چیز شفا نیابد [illegible] بعد از نماز صبح چهل مرتبه بگوید بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله
حسبنا الله و نعم الوکیل تبارک الله احسن الخالقین ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم و دست بران
موضع مالد راوی گوید مرا گوشی عارض شد که اطبا از معالجه آن اعتراف بعجز نموده اند و امید ببریده — عاجز گشته بودیم
پس من از غایت حزن و اندوه کتابی برداشتم که مطالعه کنم در پشت آن کتاب این را دیدم مروی
از حضرت صادق علیه السلام چون نماز صبح گزاردم باین عمل نمودم هنوز نشسته بودم که آن علت — بر جای نماز
بالفت می‌ترسیدم که مبادا باز عود کند سه روز صبر کردم باین عمل نمودم بعد از آن [illegible] شکر کردم
شکر نموده طبیبی حاذق یهودی آورده و حکایت قصه باو نقل کرد چون ملاحظه نمود [illegible] یافت
او را تب و چهاری [illegible] بگشاید و سر [illegible] فاتحه بگوید و [illegible]
مرتبه الحمد بخواند راوی گوید من تب داشتم چون چنین کردم [illegible] بدین طریقه [illegible]
صبح پیش از آنکه با کسی حرف زند هفت مرتبه الحمد بخواند و اگر صحت نیابد [illegible] هفت [illegible]
حضرت صادق علیه السلام فرمود من بعد ازین ضامنم شفای او را بدین طریقه [illegible]
تحیت [illegible] است [illegible] بر سینه ریزد [illegible]
بگوید اللهم انی اسئلک باسمک الذی سالک به المضطر کشفت ما به من ضر و مکنت له فی الارض و جعلته — اندام
خلیفتک علی خلقک ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تعافینی من علتی پس [illegible] کند مرا از
جمع کند و همین دعا بخواند [illegible] و همین دعا بخواند [illegible] راوی گوید چون

بچی

دیگر
چنین کردم که بازنشینی یافت باتم طریقه مادر بیماری دو رکعت نماز گزارده در سجود بگوید اللهم انک
وهبته لی و لم یک شیئا فهب لی هبة جدیدة راوی گوید من بیماری شدید داشتم حضرت صادق
علیه السلام بدیدن من آمد چون صباح شد [illegible] بود من [illegible] کردم و این طریقه
در [illegible] که مردم [illegible] که بر جنازه من حاضر باشند حضرت صادق علیه السلام
بمادرم فرمود که غسل کن و بر بام خانه در زیر آسمان دو رکعت نماز گزارد و بعد از نماز بگوید اللهم
انک وهبته لی و لم یک شیئا اللهم انی استوهبکه مبتدئا فاعرنیه طریقه دیگر مادر
بیمار بر بالای بام رفته مقنعه از سر بردارد و موی سر باسمان گشوده سجده کند و بگوید اللهم انت
اعطیتنیه و انت وهبته فاجعل هبتک الیوم جدیدة انک قادر مقتدر [illegible]
برداشته باشد که فرزندش شفا یابد طریقه دیگر بیمار خود بگوید اللهم ارحم جلدی الرقیق و عظمی
الدقیق و اعوذ بک من فورة الحریق یا ام ملدم ان کنت امنت بالله فلا تاکلی
اللحم و لا تشربی الدم و لا تفوری من الفم و انتقلی الی من یزعم ان مع الله الها آخر
فانا نشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و ان محمدا عبده و رسوله حضرت صادق
علیه السلام فرمود هرگز [illegible] مگر که شفا [illegible] که مریض در ایام مرض گوید
لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت سبحان
الله رب العباد و البلاد و الحمد لله حمدا کثیرا طیبا مبارکا علی کل حال الله اکبر کبیرا
کبریاء ربنا و جلاله و قدرته بکل مکان اللهم ان کنت امرضتنی لقبض روحی فی
مرضی هذا فاجعل روحی فی الارواح من سبقت له منک الحسنی تب لرزه بر سه پاره کاغذ
بنویسد و هر روز یکی [illegible] بسم الله الرحمن الرحیم هطل هطل هطل [illegible]

جزع مادر مرا دید باین طریقه تعلیم فرمود چون [illegible]

شفاء من الله العزیز الحکیم [illegible]
و مرد [illegible] روز اول یک طرف بسم الله و بر طرف دیگر سوما بنویسد و روز دوم
الرحمن بر طرفی و اسوما بر طرف دیگر و روز سیم الرحیم و بر جانب دیگر اسوما [illegible]
بر سه پاره کاغذ با قلم باریک چنانکه نتوان خواند بنویسد [illegible] ذی العزة و الکبریاء و النور و کاغذ
ها [illegible] تب غب [illegible] درختی بگیرد و نام مریض
بر یکی بنویسد [illegible] تب ربع بر دست
راستش بنویسد بسم الله جبرئیل و بر دست چپ بسم الله میکائیل و بر پای راست بسم الله اسرافیل و
بر پای چپ بسم الله لا یرون فیها شمسا و لا زمهریرا و بر میان دو کتف بسم الله العزیز
الجبار طریقه دیگر بر کاغذی بنویسد بسم الله الرحمن الرحیم [illegible]
[illegible] هفت مرتبه بنویسد خاتم سلیمان [illegible] کاغذ
[illegible]
[illegible]
و آیة الکرسی بخواند [illegible] وجع [illegible]
بگوید بسم الله و دست بر آن عضو مالد [illegible] هفت مرتبه بگوید اعوذ بعزة الله و اعوذ
بقدرة الله و اعوذ بجلال الله و اعوذ بعظمة الله و اعوذ بجمع الله و اعوذ برسول
الله و اعوذ باسماء الله من شر ما احذر و من شر ما اخاف علی نفسی درد گوش
بر آن کند و هفت مرتبه بگوید اعوذ بالله الذی سکن له ما فی السموات و ما فی الارض و هو
السمیع العلیم درد شقیقه دست بر آن کند [illegible] مرتبه بگوید یا ظاهرا موجودا و یا باطنا

و بروایت دیگر سه برگ از درخت توت [illegible]

بر

غیر مفقود اردد علی عبدک الضعیف ایادیک الجلیلة و اذهب عنه ما به من اذی
انک رحیم قدیر درد چشم با عتقاد شفا آیة الکرسی بخواند [illegible]
[illegible] حضرت امام حسین و آب زمزم [illegible] — بشوید
[illegible] اعیذ نور بصری بنور الله الذی لا یطفی [illegible] — که بگوید
بچشم [illegible] آیة الکرسی [illegible] سنگینی گوش
بر گوش [illegible] تا آخر سوره حشر درد دندان انگشت سبابه بر آن کند
[illegible] بسم الله و بالله اسئلک بعزتک و جلالک و قدرتک علی کل شیء ان مریم لم
تلد غیر عیسی روحک و کلمتک ان تکشف ما یلقی فلان بن فلان من الضر کله خون [illegible]
[illegible] بسم الله الرحمن الرحیم ما قطعتم من لینة او ترکتموها قائمة علی
اصولها فباذن الله و لیخزی الفاسقین او ترکتموها قائمة علی اصولها فباذن الله و لیخزی
الفاسقین [illegible] بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله الذی
لا یضر مع اسمه داء اعوذ بکلمات الله التی لا یضر معها شیء قدوس قدوس اسئلک یا رب — قدوس
باسمک الطاهر المقدس المبارک الذی من سالک به اعطیته و من دعاک به اجبته ان
بالله بالله [illegible] ان تصلی علی محمد النبی و اهل بیته و ان تعافینی [illegible] فی
قلبی و فی سمعی و فی بصری و فی بطنی و فی ظهری و فی یدی و فی رجلی و فی جوارحی کلها
[illegible]
[illegible] الساعة موعدهم و الساعة ادهی و امر ان الله یمسک السموات و الارض ان
تزولا و لئن زالتا ان امسکهما من احد من بعده انه کان حلیما غفورا درد شکم [illegible]

و بایشان مجرب لئن انجیتنا من هذه لنکونن من الشاکرین سیهزم الجمع و یولون الدبر

آب کرم بپاشد بعد از ان بگوید یا الله یا الله یا الله یا رحمن یا رحیم یا رب الارباب یا اله
الالهة یا ملک الملوک یا سید السادات یا رب اشفنی بشفائک من کل داء و سقم فانی عبدک
وابن عبدک اتقلب فی قبضتک درد دندان و دست بر ان بمالد و سه مرتبه بگوید اعوذ بعزة
الله وقدرته علی ما یشاء من شر ما اجد وسه بمالد سه مرتبه بگوید بسم الله وبالله محمد
رسول الله ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم اللهم فرج عنی ما اجد فی ضرسی
درد پشت دست بر ان گذارد و بگوید وما کان لنفس ان تموت الا باذن الله کتابا
مؤجلا ومن یرد ثواب الدنیا نؤته منها وسنجزی الشاکرین و هفت مرتبه از ان بگوید
درد ناف دست بر ان گذارد و سه مرتبه بگوید وانه لکتاب عزیز لا یاتیه الباطل من بین
یدیه ولا من خلفه تنزیل من حکیم حمید درد ران و آب کرم بنشیند و دست بر موضع
درد گذاشته بگوید اولم یر الذین کفروا ان السموات والارض کانتا رتقا ففتقناهما
وجعلنا من الماء کل شیء حی افلا یؤمنون درد زه دست چپ بر ان گذارد و سه مرتبه بگوید بسم الله
وبالله بلی من اسلم وجهه لله وهو محسن فله اجره عند ربه ولا خوف علیهم ولا هم یحزنون
اللهم الیک اسلمت وجهی الیک وفوضت امری الیک لا ملجا ولا منجا الا الیک درد شکم
دست و ابدال سه مرتبه و چون بیدار شود دیگرت بگوید الم تعلم ان الله له ملک السموات والارض
وما لکم من دون الله من ولی ولا نصیر نفخ شکم بگوید بسم الله الذی اتخذ ابراهیم خلیلا
وکلم موسی تکلیما وبعث محمدا بالحق و بعد از ان سه مرتبه بگوید یا ریح اخرج باذن الله
نجم بعد از نماز شب بگوید اللهم ما کان من خیر فلک لا احد لی فیه وما کان من سوء فقد
حذرتنیه لا عذر لی فیه اللهم انی اعوذ بک ان اتکل علی ما لا احد لی فیه وامن ما لا عذر

بالیته و بواسیر بگوید یا جواد یا ماجد یا رحیم یا قریب یا مجیب یا بارئ یا راحم صل علی محمد وآله
واردد علی نعمتک واکفنی امر وجعی طریق دیگر سوره یا علی غم شده و ششویت سنگ
مثانه و قولنج و بیچوده نماز شب بگوید اللهم انی ادعوک دعاء الذلیل لغفر العلیل ادعوک
دعاء من اشتدت فاقته وقلت حیلته وضعفت عمله والح علیه البلاء فالج و قولنج
بادهای مفاصل الحمد و قل هو الله و معوذتین بخواند بعد از ان برای کمال شامل ان شاء الله یا بر لوحی بنویسد اعوذ
بوجه الله العظیم وبعزته التی لا ترام وقدرته التی لا یمتنع منها شیء من شر هذا الوجع و
من شر ما فیه ومن شر ما اجد منه و باب باران بشوید و ناشتا بیاشامد و بگوید سپرز
مرتبه بگوید سوره اذا جاء نصر الله و سه مرتبه این آیه ان الذین قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل
علیهم الملائکة الا تخافوا ولا تحزنوا وابشروا بالجنة التی کنتم توعدون بر کف دست صاحب
سپرز بخواند بدو و دست را هفت مرتبه بر سر بمالد طریقه دیگر روز چهارشنبه اول ماه پیش از طلوع آفتاب
بنویسد و بر بازوی چپ ببندد و بعد از روزی بشوید و آب آن بنوشد و اگر پیش نشود چهارشنبه
دیگر بنویسد ان الله تعالی یا بد المص الم الم الم یس حم ق ن ان الله یمسک السموات والارض ان تزولا جنین
المص الر الر الر المر الر الر حم حم حمعسق حم حم حم کهیعص طه طسم طس طسم الم الم الم
حم ق ن ان الله یمسک السموات والارض ان تزولا ولئن زالتا ان امسکهما من احد من بعده

انه کان حلیما غفورا ووضع الکتاب فتری المجرمین	٤ ٤١٤	١١ و سه	ح ح ٢ ح
فیه ایها الطحال ارجع الی الموضع بحرمة	٤ ٤١٤	١١ و ٢	و ٢ و ٤
محمد صلی الله علیهم اجمعین نجم شکم سه مرتبه باب بگوید انه یرید	سه ١١ و ١١	٢٢	٤ ٤٠
الیسر ولا یرید بکم العسر اولم یر الذین کفروا ان السموات	سه ١١ و ١١	و	٤١ ٤

منقعر محمد و آله الله بکم والارض کانتا

رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء کل شیء حی افلا یؤمنون و آب بیاشامد و دست بر شکم بمالد
طریقه دیگر هفت مرتبه بخواند بسم الله المتعالی الذین لا یعلمون فاعلمون قوی علیک یا کلوا
تو الحریا باکلون صاحبهم من النور العلوی کذلک یشفی فلان بن فلانه بعد از ان وفی ان تا ب
برند و چون مزوج شود بر شکم بمالد و بیاشامد حبس البول بیده و بعد بنویسد و بر ساق چپ ببندد
ففتحنا ابواب السماء بماء منهمر یا لمن کان کفر و شوادی بول بگوید ربنا الله الذی فی السماء تقدس
اللهم اسمک فی السماء والارض اللهم کما رحمتک فی السماء اجعل رحمتک فی الارض اغفر لنا
حوبنا وخطایانا انت رب الطیبین انزل رحمة من رحمتک وشفاء من شفائک علی هذا
الوجع فلیبرأ درد زانو بعد از نماز بگوید یا اجود من اعطی ویا خیر من سئل یا ارحم الراحمین
من استرحم ارحم ضعفی وقلة حیلتی واعفنی من وجعی درد ساقین سه مرتبه بگوید بخوان
اتل ما اوحی الیک من کتاب ربک لا مبدل لکلماته ولن تجد من دونه ملتحدا درد پای
بخواند انا فتحنا تا عزیزا حکیما درد پای و کف پا دست بر ان گذارد چنانکه احساس کند
و بگوید بسم الله وبالله وما قدروا الله حق قدره والارض جمیعا قبضته یوم القیامة والسموات
مطویات بیمینه سبحانه وتعالی عما یشرکون ورم درد هر جا که باشد چون برای نماز وضو
وضو کند پیش از نماز و بعد از نماز بران بخواند لو انزلنا هذا القرآن تا آخر سوره حشر عرق النسا دست
بران گذارد و بگوید بسم الله وبالله اعوذ باسم الله الکبیر واعوذ باسم الله العظیم من شر
کل عرق نعار ومن شر حر النار برص سه مرتبه بگوید یا الله یا رب الارباب یا سید
السادات ویا اله الالهة ویا ملک الملوک ویا جبار السموات والارض اشفنی وعافنی
من داء هذا فانی عبدک اتقلب فی قبضتک وناصیتی بیدک خنازیر بعد از هر روز بینه

درد سینه بگوید یا رؤف یا رحیم یا ربی یا سیدی صل علی محمد وآل محمد وعافنی من علتی
تنفس و سرفه نماز کرده و بعد از ان بگوید یا الله یا رحمن یا رحیم یا سامع الاصوات یا
معطی الخیرات اعطنی خیر الدنیا والاخرة وقنی شر الدنیا والاخرة واذهب عنی ما اجد
فقد عاصنی الحزن طریقه دیگر سوره یس با عسل جای نوشته و شسته بیاشامد دمل و جراحت
چون بی حال و بگوید لا اله الا الله الحلیم الکریم اعوذ بوجه الله العظیم وکلماته التامات
التی لا یجاوزهن بر ولا فاجر من شر کل ذی شر جوشش انگشت سبابه با لعاب دهن
تر کرده و هفت مرتبه بگوید لا اله الا الله الحلیم الکریم و در مرتبه اخر انگشت را بران بمالد
مرض گیرد رنگ بر داشته بران بمالد و سه مرتبه بانگ کند لو انزلنا هذا القرآن تا آخر سوره
در تو بیاندازد و بر ریخت بر گردد و طریقه دیگر چون ماه نو بگذرد اشهد ان شرکت ولد جو بر دارد
برهنه دانه به حق کشید که و ادا وقعت الواقعة تا هباء منبثا و این آیه ویسئلونک عن الجبال فقل
ینسفها ربی نسفا فیذرها قاعا صفصفا لا تری فیها عوجا ولا امتا بعد از ان یک
از ان جو را بران بمالد پس پارچه نوی بپیچد بر سنگ ببندد و در چاه اوکنده انداختن را وی کند
چنین کرد روز هفتم یا هشتم همه شکافت شده بود الحمد معوذتین بخواند طپش قلب
و بر سوره دی مصروع باشد طریقه دیگر بر مصروع بخواند عزمت علیک یا ریح بالعزیمة التی
عزم بها علی ابن ابی طالب ورسول الله صلی الله علیه وسلم علی جن وادی الصفراء فلما
اطاعوا واجابوا واطعت وخرجت عن فلان ابن فلانه عرق مدنی که بفارسی رشته گویند
ریشه شتر پای که متورم کنند یا بهر بگذارد بدانش کنند و ریسمان تابیده و هفت گره بر ان
بزنند و بهر گره سه مرتبه الحمد بخواند و بعد از ان سه مرتبه اینها بر ان بخواند بسم الله

لا بالمحصي العدد والقريب لا بعد الظاهر عن الولد العالي عن ان يولد [illegible]
بلا عدد والقوي بلا مدد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد يا خالق الخليقة
يا عالم السر والخفية يا من السموات بقدرته مرخاة يا من الارض بعزته مدحاة يا من
الجبال بارادته مرساة يا من نجى به صاحب الحوت من كل ابتلاء وبلية صل على محمد وآل محمد خير
خلقك واشف اللهم فلان بن فلان بشفائك وداوه بدوائك وعافه من بلائك انك قادر
على ما تشاء وانت ارحم الراحمين وصلى الله على محمد النبي وآله طريقه دیگر چون شروع [illegible]
[illegible] بیرون [illegible] باشد بران بنویسد ویسئلونك عن الجبال تا ولا امتا [illegible]
[illegible] قسم اول در ثواب [illegible] بنویسد بسم الله الرحمن الرحيم و این [illegible]
[illegible] ان الله يمسك السموات والارض ان تزولا ولئن زالتا ان امسكهما من
احد من بعده انه كان حليما غفورا [illegible] بعد از ان [illegible]
[illegible] و آیة الكرسی و لو انزلنا هذا القرآن تا آخر سوره و قل
لو كان البحر مدادا تا آخر سوره بعد از ان بنویسد بسم الله الرحمن الرحيم ان الله يمسك تا آخر [illegible]
يا من هو هكذا ولا هكذا غيره امسك عن فلان بن فلانة ما يجده من علة البول [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] این شکل را بنویسد [illegible]
[illegible] [illegible] بیرون [illegible]

انك عزيز اقرا ما في كتابك فقلت قل ادعوا الذين زعمتم من دونه فلا يملكون كشف الضر
عنكم ولا تحويلا فيا من لا يملك كشف ضري ولا تحويله عني احد غيره صل على محمد وآل محمد
واكشف ضري وحوله الى من يدعو معك الها آخر فاني اشهد ان لا اله غيرك [illegible]
[illegible] حضرت پیغمبر صلى الله عليه وآله وسلم [illegible]
[illegible]
خواند [illegible] اذهب البأس رب الناس اشف انت
الشافي لا شافي الا انت نسیان [illegible]
[illegible]
حفظ قرآن و علم [illegible] اللهم اني اسئلك ولم يسئل العباد مثلك اسئلك بحق محمد نبيك
ورسولك وابراهيم خليلك وصفيك وموسى كليمك ونجيك وعيسى كلمتك وروحك
واسئلك بصحف ابراهيم وتورية موسى وزبور داود وانجيل عيسى وفرقان محمد صلى الله
عليه وآله وبكل وحي اوحيته وقضاء امضيته وحق قضيته وغني اغنيته وضال هديته و
سائل اعطيته واسئلك باسمك الذي وضعته على الليل فاظلم وباسمك الذي وضعته على
النهار فاستنار وباسمك الذي وضعته على الارض فاستقرت ودعمت به السموات
فاستقلت ووضعته على الجبال فرست وباسمك الذي بثثت به الارزاق واسئـ
لك باسمك الذي تحيي به الموتى واسئلك باسمك الذي دعاك به عبادك الذين استجبت
لهم وانبيائك فغفرت لهم ورحمتهم واسئلك بكل اسم انزلته في كتبك وباسمك
الذي استقر به عرشك وباسمك الواحد الاحد الفرد الوتر المتعال الذي يملأ الاركان

كلها الطاهر الطهر المبارك المقدس الحي القيوم نور السموات والارض الرحمن الرحيم الكبير
المتعال وكتابك المنزل بالحق وكلماتك التامات ونورك التام وبعظمتك واركانك
واسئلك بمعاقد العز من عرشك ومنتهى الرحمة من كتابك ان تصلي على محمد وآل محمد وان
ترزقني حفظ القرآن واصناف العلم وان تثبتها في قلبي وسمعي وبصري وان تخالط بها
لحمي ودمي وعظامي ومخي وتستعمل بها ليلي ونهاري برحمتك وقدرتك فانه لا حول ولا
قوة الا بك يا حي يا قيوم طريقه دیگر [illegible]
ربنا لا تؤاخذنا تا آخر سوره [illegible] مواظبت نماید بعد از ان بگوید اللهم لا تنسني ما اقرأ
لي في هذا [illegible] فلا تنسى طريقه دیگر [illegible] بگوید سبحان من [illegible]
على اهل مملكته سبحان من لا يأخذ اهل الارض بالوان العذاب سبحان الرؤوف الرحيم
اللهم اجعل في قلبي نورا وبصرا وفهما وعلما انك على كل شيء قدير طريقه دیگر [illegible]
[illegible] نماز صبح پیش از انکه حرف زند بگوید یا حی یا قیوم فلا یفوت شیئا علمه ولا یؤوده
نوع دویم از قسم اول [illegible] مزاج و طبیعت اگرچه در بعضی از ان
از مزاج بیرون [illegible] اول تربت مقدس حضرت امام حسین [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
چون خواهی تربت مقدس [illegible] بگوید اللهم اني اسئلك بحق الملك الذي قبضها واسئلك بحق النبي
الذي خزنها واسئلك بحق الوصي الذي حل فيها ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعله شفاء
من كل داء وامانا من كل خوف وحفظا من كل سوء [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] لا اله الا الله حقا حقا لا اله الا الله عبودية
ورقا لا اله الا الله وحده وحده انجز وعده ونصر عبده وهزم الاحزاب وحده
سبحان الله رب السموات السبع ورب الارضين السبع وما فيهن سبحان الله رب العرش

الْعَظِیمِ وَصَلَّی اللهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِیماً وَسَلَامٌ عَلَی الْمُرْسَلِینَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ پس
رکعت را تمام کن سلام بده و دو رکعت دیگر بگذار و اول الحمد یک بار و ده مرتبه قل هو الله و در دوم
یک ده مرتبه اذا جاء نصر الله و همان قسم از آن و چون سلام دهی سجده کن و هزار مرتبه بگو شکراً لله
پس سر بردار و دو زانو بنشین بر تربت مقدس که داشته بگو یا مولای یابن رسول الله بحق من تحتک
بارِذْنِکَ اللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا شِفَاءً مِنْ کُلِّ دَاءٍ وَعِزّاً مِنْ کُلِّ ذُلٍّ وَأَمَاناً مِنْ کُلِّ خَوْفٍ وَغِنیً مِنْ کُلِّ فَقْرٍ
لِی وَلِجَمِیعِ إِخْوَانِی الْمُؤْمِنِینَ پس سه مرتبه هر مرتبه به انگشت از آن تربت بردار و در خرقه
ببند یا در شیشه کن و سرش را با خاتمی که نگینش عقیق باشد و این کلمات بر آن نقش باشد مَا شَاءَ اللهُ لَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ أَسْتَغْفِرُ اللهَ مهر کن و چون خدای تعالی بداند که نیت تو صادق است مجموع آن تربت که
برداشته بوقت مثقال شده زیاد و کم و چو این چنین برداری شفای هر امراض شده و دو است
و دیگر شده که این کلمات با تربت بر کاسه چینی نویسند و به گلاب یا باران شسته بیاشامد با ذن الله — وارده
شفا یابد اگر چه شرط نه کرده عمل بیده باشد بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ بِسْمِ اللهِ الشَّافِی بِسْمِ
اللهِ الْکَافِی بِسْمِ اللهِ الْمُعَافِی بِسْمِ اللهِ الَّذِی لَا یَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَیْءٌ فِی الْأَرْضِ وَلَا فِی السَّمَاءِ وَهُوَ
السَّمِیعُ الْعَلِیمُ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِینَ و در وقت خوردن تربت بگوید
اللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقاً وَاسِعاً وَعِلْماً نَافِعاً وَشِفَاءً مِنْ کُلِّ دَاءٍ بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ اللّٰهُمَّ رَبَّ هٰذِهِ التُّرْبَةِ
الْمُبَارَکَةِ الطَّاهِرَةِ وَرَبَّ النُّورِ الَّذِی أُنْزِلَ فِیهِ وَرَبَّ الْجَسَدِ الَّذِی سَکَنَ فِیهِ وَرَبَّ الْمَلَائِکَةِ
الْمُوَکَّلِینَ بِهِ اجْعَلْهُ لِی شِفَاءً مِنْ دَاءِ کَذَا و آن علت را نام ببرد پس جرعه آب بر سر آن بیاشامد
و بگوید اللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقاً وَاسِعاً وَعِلْماً نَافِعاً وَشِفَاءً مِنْ کُلِّ دَاءٍ وَسُقْمٍ که خدای تعالی
ببرکت آن تربت هر علت و الم و غم و بیماری دفع کند و روایت دیگر آمده که این دعا سه مرتبه بگو اللّٰهُمَّ — ثانیه

و برکت به منت نو و در اثر ترتیب بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ اللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقاً وَاسِعاً وَعِلْماً نَافِعاً وَشِفَاءً
مِنْ کُلِّ دَاءٍ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ **دوم** طین تربت مقدس و قدری خواندن و قدری غسل آب
باران معجون ساخته در امراض مداوا نماید **سیم** هفت حبه هیچ تربت مبارک که در حب عدس باشد و هفت دانه سیاه دانه و هفت قطره عسل همه را در آب باران حل کند و الحمد و معوذتین
و قل هو الله و آیة الکرسی و اول سوره حدید تا ترجع الامور و لو انزلنا هذا القرآن تا آخر سوره بر آن بگوید
و اشعار او بنده **چهارم** آب نیسان مرویست از حضرت پیغمبر که فرمود شما را دوائی بیاموزم که از آن
محتاج با طبیب نشوید پس حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و جمعی دیگر از اصحاب پرسیدند که آن کدام است
فرمود آب باران نیسان بگیرید و بر آن بخوانید الحمد و آیة الکرسی و قل هو الله و هر یک از معوذتین و قل
یا ایها الکافرون هر یک را هفتاد مرتبه و بروایت دیگر انا انزلناه و الله اکبر و لا اله الا الله و صلوات
بر حضرت پیغمبر و آلش صلی الله علیهم نیز هر یک هفتاد مرتبه و هفت روز پی در پی صبح و شام از آن آب
بیاشامد که بحق آن خدائی که مرا بحق به پیغمبری فرستاده که جبرئیل گفت از جناب الهی که هر علت و مرض
که در جمیع اعضا و اجزای آن باشد بیرون رود و شفا یابد و اگر در لوح محفوظ نام او عقیم ثبت
باشد حامله شود و اگر فرزند نشود شود اگر چه عقیم باشد و اگر عنین باشد علاج یابد و اگر زن بقصد پسر خورد
پسر آرد و دوای جمیع امراض است در هر عضوی که باشد حتی کوری و لالی و تب و دیوانگی و لامانست از همه
مکاره و از نزول آسمانیات و بلیات و چشم زخم و از وسواس جن و شیاطین و دلش پر نور و روشن گردد و دو الها
الهی در دلش راه یابد و حکمت از دل بر زبانش جاری شود و هزار رحمت و هزار مغفرت بر او فرستند
و غش و حسد و خیانت و غیبت و کبر و بخل و حرص و غضب و عداوت و ظلم از دلش بیرون **پنجم**
آب باران هر باران که باشد پیش از آنکه بر زمین رسد بگیرند و الحمد و توحید و معوذتین هر یک را هفتاد

مرتبه بر آن بخوانند و بخورند صبح و یکی شام پیاشامد که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که خدای بحرمت آن خواص
فرموده که برای هر علت و الم که پاشامد از بدن او بخوان و عروق بیرون برد و فضایل آب باران
دوات و منفعت آب نیم و گرم قبل از این گذشت **هشتم دوم** او و یکه تا تربت آن از جهت مزاج صحت
و کسب خلاف فاقد و بیاید و فصول و مکانات مختلف شود پس استعمال آنها ملاحظه مناسبت باید نمود
تا موافق افتاد و مضرت نشود و از آنجمله چند دواء ذکر کنیم **اول** سنا مرویست که اگر چیزی دفع
مرگ تواند کرد سنا باشد و اگر مردم بدانند که چه منفعت در او هست بمثقال آن به دو مثقال
طلا بخرند امان است از بهق و برص و جذام و جنون و فالج و لقوه و سنا و موی سرخ بآب و هلیله زرد
و سیاه و کابلی اجزای مساوی معجون ساخته مقدار سه درم تا پنج درم وقت خواب تناول
کند **دوم** بذر قطونا اگر صاحب تب عفنا دو درم در شب اول تناول کند و از آن کوفت
از مرض برسام ایمن باشد **سیوم** سیاه دانه مرویست که دوای هر علتست بغیر مرگ نادی بیب
که چون استعمال کنیم فرمود سه شب بیست و یکدانه در پارچه بسته در آب بخیسانند روز اول در
سوراخ دماغ یکقطره بچکان و در جانب راست دو قطره و دو در چپ یکقطره و روز سیم در راست یکقطره
و در چپ دو قطره **چهارم** اطریفل مرویست از حضرت صادق صلوات الله علیه که موسی بن عمران علیه السلام
از رطوبت و بلغم بخدای تعالی شکایت کرد فرمود هلیله و بلیله و آمله اجزای مساوی گرفته با روغن
گاو چرب کن و با عسل معجون ساز و استعمال نما پس حضرت صادق صلوات الله علیه فرمود این همان معجون
است که شما اطریفل صغیر میگوئید شفای هر علتست بغیر موت **پنجم** گل ارمنی شخصی شکایت کرد بحضرت
امام جعفر علیه السلام فرمود قدری بتنه صلایه کرده در آب ریزد و برهم زن تا خوب بشرب شود و صبح و
شام بیاشامد **ششم** عسل مرویست که عسل دوای هر کوفت و هر کس هر ماه یکمرتبه عسل بخورد — در روز دوم

از همه امراض ایمن شود **هفتم** کرفس که علف انبیاء گفته اند و غمی برنج گوشت و دماغ بچکانند تخفیف یابد
و مرویست که علف و زکام اسطوخودس بخورند که امانست از جذام و از بادی که در سر و رو بهم رسد
و نزول آب و موی زیاده در چشم و سده دماغ و نیز مرویست که هر کس یکی از جذام و برص ساکی از
برص و بدن باشد چون بوی رسد جذام هیچ آنانیکه خدای تعالی دماغ ایراد و مسلط کرده تا ماده جذام دفع
شود و چون رگ برص هیجان کند و تن ایراد کار و تاماده برص دفع کند پس حق این زکام یاد خدا آن
خدا را شکر کند **هشتم** صبر سقوطری که مرده گاو نر یاحی مساوی هم کوفته و از حریر بحکه کشیده
چشم کشند رمد و درد چشم و ضعف بصر را نافع باشد و در روایت دیگر همین صبر و ترد که
داست بی کافور زرد فرموده اگر ماهی یکمرتبه در چشم کشند جمیع امراض از سر دفع نماید **نهم** مرویست از
حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه که زعفران و شعد از هر یک قدری با عسل معجون ساخته هر روز
دو مثقال بخورد و کند از شدت حافظه بیمار شود که ساحر باشد **دهم** حجامت و فصد مرویست که چون
آثار زیادتی خون ظاهر شود خون از بدن بیرون کنید که گاه باشد که خون طغیان کند و منجر بهلاکت شود
و نیز مرویست که مردم بهیچ چیز مداوا نکنند بهتر از حجامت خون بالباب انگشت عسل و حضرت صادق علیه السلام
فرموده که حجامت سر دوای هر مرض است مگر موت پس از ابروی خود و جبه کرده تا یکجا برسد که ابهام رسید
فرمود این موضع را حجامت کنید و چون حجامت کنند باید چیزی خورد با شند که خون در موضع حجامت
جمع شود و کوفت والم از بدن بیرون رود و از چیزی که خورده حجامت کند خون بر و ده کوفت بیابد
و بعد از حجامت خوش تند گوید که خون تازه و آزاد شود حجامت روز شنبه و یکشنبه و
یکشنبه و عصر روز دوشنبه نافع تر باشد و مرویست که در روز یکشنبه شفای هر علتست و پنجشنبه
پیش از زوال حجامت کنند که خون در موضع حجامت جمع شود و چون زوال شود متفرق گردد و پنجشنبه

از ماه کم نکند یا از پنج یا شش اندود و مرویست که روز سه‌شنبه اگر حجامت کنند خون نایستد تا آنکه بمیرد یا آنچه خدا خواهد شود و روز چهارشنبه مورث برص شود و روایت دیگر آمده که این برای کسانی است که در شش حیض بوده و در ایام حامله شده باشد و روز جمعه وقت زوال اگر حجامت کند و بعلتی مبتلا شود و غیر خود کسی را ملامت نکند و مرویست که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که از روز اول ماه تا نصف ماه از حجامت احتراز کنید که هر روز مورث علتی و مرضی باشد و از روز شانزدهم تا آخر ماه وجع حجامت کنید که هر روز شفا و شفعی بجز شنبه و چهارشنبه که مورث برص است و روایت دیگر آمده که اگر حجامت روز روز شنبه بعد هفدهم یا نوزدهم یا بیست و یکم ماه اتفاق افتد دوای امراض باشد تا یک سال و مرویست که آیة الکرسی بخوانید و هر روز حجامت خواهید کنید که ضرر نکند و مرویست که چون طفل چهار ماهه شود هر ماه یکمرتبه حجامتش کنید که برای تحفظش بهتر است و شفقه نیز و روا که آثار و حکام مثل حجامت و چون حجامت کنند و خون بیرون آید پیش از فارغ شدن بگوید بسم الله الرحمن الرحیم اعوذ بالله الکریم فی حجامتی هذه من العین فی الدم و من کل سوء و این بودن کی از اذا و به صیغه که در احادیث مذکور است و بسیار اغذیه و ادویه نیز در فصل فضایل کو لات گذشت و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست فرمود که هیچ دوائی بهتر از حقنه نیست که تسیح مرض کند و هیچ دوائی در بدن نفع بهتر از حقنه نیست که دو ستان خود را دو ای مرض بعد ضرورت دهم از آنحضرت هم مرویست که تا بدن تاب مرض بکشد دوا استعمال نکنید فصل دوازدهم در بعضی جزئیات عادات که مرویست از حضرات طاهرین علیهم السلام ابتدای کارها بسم الله بگوید و از شرکت شیطان ایمن شود و در کارهای عظیم و عزیز ابتدا بعد قرآن و دعا و استعاذه کند که اگر ضرری و زیان باشد دفع گردد و شروع در کارها اول روز بهتر است که احادیث متعدده وارد شده که اول روز مبارکست و مرویست از حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه که در هر ماه دو

روز نحس است که اگر کاری در آن روز شروع شود یا تمام نرسد و اگر طفلی متولد شود نماند و اگر کسی ملک در ظرف نیابد و اگر در خانه بنا نکند نو نکند یا بن عقیل محرم یازدهم و چهاردهم صفر اول و بیستم ربیع الاول دهم و بیستم ربیع الثانی اول ششم و یازدهم جمادی الاولی دهم و یازدهم جمادی الثانی اول یازدهم رجب یازدهم و سیزدهم شعبان چهاردهم و بیستم رمضان سیوم و بیستم شوال ششم و هشتم ذی القعده ششم و بیستم ذی الحجه هشتم و بیستم و از حضرت امام جعفر علیه السلام مرویست که در هر ماه دو روز نحس است که هر کس از آنها اجتناب کند ایمن باشد و هر کس از آنها حذر نکند از مکروهی ایمن نباشد یا بن عقیل محرم بیست و دوم صفر دهم ربیع الاول چهارم ربیع الثانی جمادی الاولی بیست و هشتم جمادی الثانیه و رجب دوازدهم شعبان بیست و ششم رمضان بیست و چهارم شوال دوم ذی القعده بیست و هشتم ذی الحجه هشتم و اینکه از حضرت صادق علیه السلام مرویست که در هر ماه روز نحس است چنانکه مشهور است اما این در ماه قمریست که ظاهر اول سالش دو نوروز است و چهار روز از تمام میشمرند تا آخر سال و احادیث بسیار نیز منکوست روز عاشورا و دوشنبه و چهارشنبه آمده چنانکه چند احادیث تا القشید کور شود و روایت دیگر آمده که یاد روزها برای دشمنی عالی است باشد و دشمنی نکنند و از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله مرویست که هر کس در روز یکشنبه جامه بپوشد و در راه بجایی مجلس شود و در روز دوشنبه مبارک باشد و در روز سه‌شنبه در وی بیم شود و یا بود دهد و در آب غرق گردد و چهارشنبه در آن جامه روزی یابد و گرم می‌پسندند و بگوئی کنند از پنجشنبه در جمعه روزی شود و در پیش مردم محترم باشد و روز جمعه عمر و دولتش زیاد شود و در شنبه بیماری باشد مگر آنکه از بعضی روزها چنانکه از بسیاری احادیث معلوم است اینست که در هر کاری چون توکل بر خدا کنند و متوسل بحضرت ائمه شوند از همه ضررها ایمن گردند و اسباب آن

بخاست که تحقیق علم نجوم و آن چنانست که احادیث بسیار که ذکر همه آنها در این رساله نگنجد و در این غلب نیز در کتب و اینکه خدای تعالی بمقتضای حکمت کامله و مصلحت شامله در کارخانه صنعت خود هر کاری را بکار فرمائی مرجوع ساخته و برای نظام هر امری مبیری تعیین فرموده و از آنجمله حوادث و جزئیات عالم کون و فساد را از خیرات و شرور و بلاها که اسبابها که آفتاب و ماه و کواکب و نجوم همه جنود و اعوان و خدام ایشانند مرجوع کرده و آن بنا بر نسق و نظام شاه و دنیا مقرر بوده و هیچ جزئی از جزئیات در این عالم حادث نشود مگر بتاثیر و امر ایشان باذن الله العزیز الحکیم اما بجهت سبب جهت بوت و حکمت قدرت را از تعلم و پیروی آن منع فرموده اول آنکه چنانکه منجمین نیز معترفند بآن حکام تاثیرات کواکب و حرکات افلاک و خصوص نسبت و اوضاع آنها با هم معارضه کنند و یکدیگر مقاومت نمایند چه بسا باشد که نظری از کوکبی و وضعی دیگر مقتضی خلاف آن باشد و یا او مقاومت کند بلکه بر و زیادی غالب و همه ملایکه و کواکب حدود عدد و خصوص تاثیرات و احکام ایشان را از آنان بغیر اهلبیت نبوت دیگری نداند و اطلاع بر حقایق همه آنها بغیر ایشان کسی نتواند و آنچه از منجمین و نجوم مضبوط است عددی محصورات و آن نیز در عقد رصد و استخراج زیج و صنعت اسطرلاب و کتابت تقویم از سهو و غلط مصون نیست پس با وجود این همه قصور پیروی آن سوای حیرت و تضییع عمر حاصلی ندارد و منوتیات آنکه کسی از حضرت امام علیه السلام پرسید که علم نجوم مسلم و مردم منع میکنند فرمود که ترک بکنم و نمود ضرر بر دین خدا و اما علیت که سبب رشد از دانید و کمش نفع نداده و بعد از کوکبی سکینه نام رسوال نمود و از بعضی احوال آنکه استفسار فرمود و گفت ندیدم این کوکبها برکتیه و در کتابی ندیده ام فرمود و الله اگر این حساب بجائی توانی رسانید کوی که در بیان

نیز آمده است که امت و در هر طرفش چند عددی نیست تا آنکه یک نیز از علم تو بیرون نرود و ایضا مرویست که آنحضرت علیه السلام به یکی فرمود که شما بطالع قمر حساب میکنید چه قدر حساب این فن را استنباط بایه نمود و اعتبار بسیار است دوم آنکه تاثیرات حرکات افلاک و کواکب بحسب طالع مولود و ناس مختلف شود زیرا که نظر خاص با طالع خاص فرق کند و با طالع دیگر تاثیر دیگر کند و لازم آید که چون چندگانه عت کاری کنجای همه یک اثر داشته باشد و حال آنکه تجربه خلاف اینست و منویاست که آنحضرت امام علیه السلام بکسی که از نجوم سوال کرده بود فرمود چه میگوئی چون دو لشکر باهم ملاقات کنند و هر کدام منجمی دارند که برای ایشان حساب ساعت سعد میکند و چون محاربه میکنند یکی منصور و دیگری مقهور گردد پس کو ساعت نیک بود بعد از آن فرمود بین حساب الهی دانند که مولید خلق او است سیم و این هم از آن جمله است اینکه مقصود اصلی از دین سبیل اینست که روی دل خلق را از هر چه غیر خداست کندا باز گرداند و توکل و اعتماد در جمیع احوال بخدا داشته باشند و چون آدمی و مجاری احوال از سعد و نحس ساعات خبر داشته باشد تا چاره و ستاره همه اسباب گشته متشبث برحمت خدا شود و از همه چیز ناامید گشته و اعتماد بر به توکل او کند و دم بدم و لحظه بلحظه مترصد فضل و منتظر رحمت او باشد و اینچنین خبر از امید و توفیق نداشته باشد با وجود این که غرض اصلیست شود بمعرفت و ادعیه و اذکار و معرفت عقوبه دور استغفار شود و اعتنا بی ثواب آنها فایز گردد پس اگر آن ساعت در واقع سعد باشد و آن هر که مقصود اوست معتقد نباشد با وجود آنکه فضایل کارش نیز بامان بجای آن نوشت باشد و سعادتش بیشتر باشد و اگر آن ساعت در واقع کونی داشته باشد پس آن کوفت اگر از امور محتوم نباشد بسبب صدقات و توسلات مرتفع گردد و بان فضایل و حصول مطالب

نیز فایز شود و اگر از امور محتومه باشد والبته اثری کند بقضایای تو سعادت فایز گردد و شری که
اگر کوشش نا مساعد بود دفع موجب بلا رفتن از سعادت و محو سیئات و رفع درجات گردد چنانکه
مرویست که دعا بلای نازل شده را نیز رد میکند و جنت نیز شود و سیئات محو گرده و امثال این
روایات بسیار است بی آنکه بعضی نقصان اگر اطلاع بر سعد و نحس ساعات داشته باشند تفادی از آن
کرده بعضی دیگر اعتماد کنند و توکل و التجا بسی کنند بالی نقصان یا به وقت نپذیرد و گاه باشد که بسبب
اعتماد بر سعادت ساعات از فضل صدقه و دعا و سایر وسایل بالکلیه یا از بعضی از آنها محروم گردد
و اگر نحوست و مساعدت چند از همه آن فضایل محروم گشته از مطلب و از کرامات الهی بی نصیب
دیگر که نحوست بی نهایت ماند و این جمله دانسته شد به آنکه نحوست بعضی ایام و ساعات که در احادیث وارد
شده که بعضی از آنها در این مقام مذکور شده و بعضی نیز در باب نکاح و باب سفر انشاء الله مذکور
شود دو قسم است یکی آنکه تاثیر آن از جهت طبیعت و خاصیت آن وقت است بلکه بسبب وقایع
که در آن وقت شده مثل روز عاشورا و روز دوشنبه یا بسبب کمال تعظیم آن روز و عمل آن روز است
مثل روز جمعه این قسم در نحوست نظیر زیست مقدس است در شرف چنانکه گذشت و قسم دوم
آنکه نحوستش از جهت طبیعت و خاصیت است مثل عقرب و تاثیر این قسم مثل تاثیر ادویه طبیعت
و مخفی نماند که این نحوست که برای منجمان علم نجوم مذکور شده و در این قسم ساعات نیز جاریست چه تواند بود
که روز چهار شنبه مثل کب طبیعت ... ممکن باشد اگر با سعادت طالع مولود جمع شود
شود ممکن است که سعادت آن غالب شود و این ... که همه اهل بیت طاهرین علیهم السلام
از ایام و ساعات منحوسه نهی نموده و اجتناب از آنها نموده اند بلکه ... امر به تصدق
و بسم الله و توکل بر خدا نموده و ... روز ... عداوت میکنند ... با شما عداوت میکند

علاقه روز چندم ماه فلان با سعادت ...

معدود امثال آن که اگر کوشش باشد برکت این سابق دفع گردد و اگر نحوستی باشد ... دفع شود و
لازم نیاید ... دشوار بگوید لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم که حمله عرش چون از برداشتن عرش
عاجز بودند و چون این گفتند برداشتن آسان گشت چون کاری گوید ... باشد موقوف ...
ساخته انشاء الله بگوید مرویست که از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله مسئله پرسیدند فرمود جواب
بگویم انشاء الله نگفت ... چهل روز وحی از آن حضرت محبوس شد تا آنکه ...

چهل روز وحی نیامد

... بر خاطرش ... ولا تقولن لشیء
انی فاعل ذلک غدا الا ان یشاء الله و حضرت سلیمان علیه السلام گفت ...
...
که ... انا ان شاء الله لمهتدون مرویست که اگر نمی‌گفتند ...
و حضرت صادق علیه السلام ...
...
انشاء الله نوشتند استخاره چون در کاری ... استخاره کند ...
شده از آنجمله چند طریقه ذکر کنیم اول استخاره با تسبیح ... صد مرتبه ...
... اللهم انی استخیرک بعلمک بعاقبة الامور واستشیرک
لحسن ظنی بک فی المأمول والمحذور اللهم ان کان الامر الفلانی مما قد نیطت بالبرکة
اعجازه و بوادیه وحفت بالکرامة ایامه ولیالیه فخر لی فیه خیرة ترد شموسه ذلولا و
تقعض ایامه سرورا اللهم اما امر فأتمر واما نهی فأنتهی اللهم انی استخیرک برحمتک خیرة

فی عافیة ... حاجت را در دل بگذراند پس قبضه از تسبیح بگیرد و بشمرد اگر زوج باشد ... و اگر فرد
باشد ترک نماید و اگر عکس این نیز قصد کند تواند و دوم استخاره با قرآن مجید ... آیة الکرسی ... مفاتح الغیب
بخواند ... صلوات بفرستد پس بگوید اللهم انی توکلت علیک و تفألت بکتابک فأرنی ما هو
المکتوم فی سرک المخزون فی غیبک اللهم ارنی الحق حقا حتی اتبعه وارنی الباطل باطلا حتی
اجتنبه برحمتک یا ارحم الراحمین ... مصحف بگشاید ...
...
... بسم الله الرحمن الرحیم خیرة من الله العزیز الحکیم لفلان بن فلانة ...
...
... استخیر الله برحمته خیرة فی عافیة ...
فی جمیع اموری فی یسر منک وعافیة ...
افعل ...
...
... یا ابصر الناظرین و یا اسمع السامعین و یا اسرع الحاسبین و یا ارحم الراحمین و یا
احکم الحاکمین صل علی محمد و اهل بیته و خر لی فی کذا و حضرت صادق علیه السلام فرمود ...
... خیر ...
... آن حضرت علیه السلام فرموده ...

چپ

باشد یا هر سه لا تفعل بمقتضای آن عمل کند و اگر مختلف باشد تا یک کاغذ بیرون آرد پس افعل یا لا تفعل

خوب باشد که چیزی ... مشورت با عقلا مرویست که جمیع
مشورت ...
... چشم زخم مرویست که ...
و اگر چیزی ...
مبارک باد ... ما شاء الله لا قوة الا بالله ...
...
ما شاء الله لا قوة الا بالله ...
...
... امام رضا علیه السلام
...
... آیة الکرسی ... بشارت ...
... شکر ...
...
...
...
...
... اگر نتواند برکت
...
... شکر ...

که با عقلا در کارها مشورت کنید و آنچه ... خلاف آن بکنید که موجب ندامت باشد

لا حول الا ...

... و دعا ...

گرده گوکی که شکر مردم بیشتر کند شکر خدا بیشتر کرده و کسی که شکر مردم نکند شکر خدا نکرده و نعمت
هرچند کم باشد خواه از جانب خدا و خواه از مردم چون شکر آن بجا بیاورند موجب زیادتی شود و کسی که
حقیر شمارد و شکر نگذارد موجب حرمان زیاده شود و سبب سخط و غضب گردد چون مبتلا به بلیه
چند سه مرتبه آهسته چنانکه نشنود و دیگری نشنود بگوید الحمد لله الذی عافانی مما ابتلاک به ولو شاء
الله لفعل هرگز بآن بلیه مبتلا نشود و اگر خواهد چنین بگوید الحمد لله الذی عافانی مما ابتلاک به
وفضلنی علیک بالاسلام دینا وبالقرآن کتابا وبمحمد نبیا وبعلی اماما وبالمؤمنین اخوانا
وبالکعبة قبلة خدای تعالی هرگز اینها را با هم در دوزخ جمع نکند فال چون چیزی ببیند که خوش
نیاید توکل بر خدا کند و دل از تشویش آن خالی سازد و [illegible] بگوید از ضرر آن ایمن شود و مروی است
که فال بد چنان است که کسی بر خود بگیرد اگر سخت گیرد سخت شود و اگر سهل گیرد سهل شود و اگر هیچ نگیرد
هیچ نشود و دوای آن توکل است غضب چون غضب مستولی شود بر زمین بنشیند و برخیزد و نرم شود
و از شیطان استعاذه کند و صلوات بفرستد و بگوید ویذهب غیظ قلبی واجرنی من الشیطان
الرجیم ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم و اگر خواهد این دعا بخواند اللهم اذهب عنی غیظ
قلبی واغفر لی ذنبی واجرنی من مضلات الفتن اسئلک رضاک واعوذ بک من سخطک
واسئلک جنتک واعوذ بک من نارک واسئلک الخیر کله واعوذ بک من الشر کله
اللهم ثبتنی علی الهدی والصواب واجعلنی راضیا مرضیا غیر ضال ولا مضل
چون صدای خروس بشنود بگوید سبوح قدوس رب الملائکة والروح سبقت رحمتک
غضبک لا اله الا انت وحدک لا شریک لک عملت سوءا وظلمت نفسی فاغفر لی
وارحمنی انه لا یغفر الذنوب الا انت چون صدای الاغ بشنود از شیطان استعاذه کند

چون خنده و تبسم کند بگوید اللهم لا تمقتنی چون عطسه کند دست بر دماغ گیرد و بگوید الحمد لله رب
العالمین الحمد لله کما هو اهله وصلی الله علی محمد النبی وآله وسلم [illegible]
دماغ چشم [illegible] استغفار کند و روایت دیگر [illegible]
چون کسی عطسه کند و بگوید الحمد لله [illegible] یرحمک الله و اگر این هم بگوید
صلی الله علی محمد و اگر این هم بگوید گویند و علی آل محمد و اگر این هم بگوید گویند یرحمک الله و اگر بگوید الحمد لله
رب العالمین علی کل حال [illegible] در خدمت حضرت امام محمد باقر علیه السلام عطسه کرد
و الحمد لله گفت صلوات نفرستاد آن حضرت [illegible] چون این شنید صلوات فرستاد
[illegible] و چون عطسه دیگری را بشنود حمد خدا کند و صلوات فرستد [illegible] درد چشم و دندان
شود و او را دعا کند و بگوید یرحمک الله [illegible] مرتبه چنین بگوید و اگر از سه مرتبه بیشتر شود بگوید شفاک
الله و مروی است که مؤمن را حقوق چند هست که اگر در آن تقصیر کند [illegible]
[illegible] و جواب دعای عطسه بگوید و یهدیکم الله و یصلح بالکم
دنیا چون چیزی از امور دنیا به دست برسد [illegible] بگوید اللهم انی اسئلک یا
مدبر الخیرة فاعله والامر به ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تبارک لی فیما آتیتنا چون
درد [illegible] بسم الله الرحمن الرحیم لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم اللهم ایاک نعبد
وایاک نستعین خدای تعالی [illegible] غم و اندوه و خوف غیر آن از حضرت صادق علیه السلام مروی است
[illegible] حسبنا الله
ونعم الوکیل [illegible] سلامت و سرور و نعمت [illegible] و کسی که غمگین باشد چرا پناه نبرد
به این لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین که خدای تعالی [illegible] غم [illegible]

وکسی که [illegible] چرا پناه نبرد به این وافوض امری الی الله که خدای [illegible]
[illegible] ما شاء الله لا قوة الا بالله [illegible]
[illegible] بسم الله الرحمن الرحیم [illegible]
[illegible] ایام
الی عبدک وابن عبدک وابن امتک ناصیتی بیدک ماض فی حکمک عدل فی قضاؤک اسئلک
بکل اسم هو لک سمیت به نفسک او انزلته فی کتابک او علمته احدا من خلقک او استأثرت
به فی علم الغیب عندک ان تجعل القرآن ربیع قلبی ونور بصری وشفاء صدری و
جلاء حزنی وذهاب همی وغمی و اگر خواهد بگوید یا من یکفی من کل شیء ولا یکفی منه شیء اکفنی
ما اهمنی که حضرت صادق علیه السلام [illegible] کیات
و اگر خواهد این ابیات منسوب بحضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه [illegible]
وکم لله من لطف خفی یدق خفاه عن فهم الذکی وکم یسر اتی من بعد عسر وفرج کربة القلب الشجی
وکم امر تساء به صباحا وتأتیک المسرة بالعشی اذا ضاقت بک الاحوال یوما فثق بالواحد الفرد
العلی [illegible] بگوید توکلت علی الحی الذی لا یموت والحمد لله الذی لم یتخذ ولدا ولم یکن
له شریک فی الملک ولم یکن له ولی من الذل وکبره تکبیرا حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله [illegible]
[illegible] شکایت کرده بود [illegible] تعلیم فرمود [illegible]
حال او [illegible] جمعیت خاطر [illegible] حفظ زبان [illegible] استغفار [illegible]
چون [illegible] بگوید عسی ربنا ان یبدلنا خیرا منها انا الی ربنا راغبون [illegible]
[illegible] خدای تعالی [illegible]

چون کسی ترا ستایش کند بگوید اللهم صل علی محمد وآل محمد واکرمنا الله منه ترک مدح چون ستوده و [illegible]
[illegible] بگوید انا اعلم بنفسی من غیری وربی اعلم بی منی بنفسی اللهم لا تؤاخذنی بما یقولون
واجعلنی افضل مما یظنون واغفر لی ما لا یعلمون عمر چون چهل ساله شود بگوید رب اوزعنی ان
اشکر نعمتک التی انعمت علی وعلی والدی وان اعمل صالحا ترضاه واصلح لی فی ذریتی انی تبت
الیک وانی من المسلمین که خدای تعالی [illegible]
[illegible] گمشده چون چیزی گم شود دو رکعت نماز [illegible]
[illegible] بگوید یا عالم الغیوب والسرائر یا مطاع یا عزیز یا عظیم یا الله یا الله
یا هازم الاحزاب لمحمد یا کائد فرعون لموسی یا منجی عیسی من ایدی الظلمة یا مخلص قوم نوح من
الغرق یا راحم عبرة یعقوب یا کاشف ضر ایوب یا منجی ذا النون من الظلمات الثلث یا فاعل کل
الخیرات [illegible] یا دالا علی کل خیر یا خالق الخیر یا اهل کل خیر انت الله [illegible]
الیک بما قد علمت وانت علام الغیوب ان تصلی علی محمد وآل محمد [illegible]
و اگر خواهد بگوید یا من لا یخفی علیه مکتوم ولا یند عنه معلوم ولا ینفذ الیه منیع ولا یطاق
[illegible] عنده مفاتح الغیب [illegible]
[illegible] بگوید اللهم انک تهدی من الضلالة وتنجی من العمی وترد الضالة صل علی محمد وآله ورد
ضالتی وصلی علی محمد وآله وسلم [illegible] امانت چون چیزی امانت [illegible]
[illegible] محفوظ ماند باد چون باد تند وزد بگوید اللهم انا نسئلک خیرها
وخیر ما ارسلت به ونعوذ بک من شرها وشر ما فیها اللهم اجعلها علینا رحمة و
علی الکافرین عذابا وصلی الله علی محمد وآله [illegible] بادهای [illegible]

سوره یس بخواند. **رعد و صاعقه** بگوید سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ و بگوید
اللَّهُمَّ لَا تَقْتُلْنَا بِغَضَبِكَ وَلَا تُهْلِكْنَا بِعَذَابِكَ وَعَافِنَا قَبْلَ ذَلِكَ **باران** بگوید صَيِّبًا هَنِيئًا
دخول خانه چون از بیرون خانه داخل شود بگوید رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ
صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا و چون داخل شود بگوید بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ أَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صلى الله عليه وآله پس اگر در خانه کسی باشد
بر او سلام کند و اگر کسی نباشد بگوید السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَى أَئِمَّةِ الْهُدَى
السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ **تعظیم نام خدا** اگر کاغذی که نامی از نامهای خدا بر آن نوشته باشد
در سر راهی و جای بی حرمتی افتاده باشد خدای تعالی هفتاد هزار فرشته بر آن موکل گرداند که بالهای
خود را می‌حفظ کنند تا آنکه یکی از دوستان خدا آن را بردارد و خدای تعالی نام او را در علیین ثبت فرماید
و عذاب از پدر و مادرش تخفیف دهد اگرچه کافر باشند

باب بیست و ششم در حقوق اموال و رعایت احوال عیال

و این مجموع در ده فصل بیان شود **فصل اول در**
جود و بخل خدای تعالی در قرآن مجید مذمت بسیار کرده از بخل بخیلان را ... و اهل بیت ... و بیزار
بوده‌اند که مال را در راه خدا صرف کنند و ... و بر هر کس سخاوت باشد
و خدا برای بر که خواهد مضاعف میگرداند و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که حق در آسمان و زمین
محبوب و از طینت پاک و آب بهشت ... و بهشت جای سخاوتمندان است و کلید اهل بهشت
شود و کسی را که خدای تعالی ... بخل بد کرده ... بکذا و از ... بهشت
... بخیل از بهشت و هر کس سخاوت ... از آن ...
... و بخیل ... و هر کس سخاوت پیشه

وکیل بر آسمان و زمین مخصوص از خلقت سود و آب جنت از ... مخلوق است که

احوالش بهتر و در روز قیامت ... باشد و گوید اگر ... ای بگوی که بیخطا با مرا فرستاده‌ای
بوده‌ای و ... سعت ... بر عیال ... سبب ... امروز بر من نشر رحمت
و ... بر خدای تعالی فرماید بنده من راست میگوید او را داخل بهشت کنید و جوان ... رکنا و
میش خدا دوستر است از پیر عابد بخیل و بهترین مردم ... و بدترین بخیلان ... جمله خوش ... با احوال
و سعی در حوائج ایشانست ... و موجب محبت ... حضرت شیطان و دوری از نیران و
خوارقست و حق سبحانه ... کند که خدای تعالی ... و بیشتر ... تیغ آتش
نکند کسی که خدای تعالی ... کرده ... و هر کس خلاف این باشد هیچ شری با او ... مبتلا شود و در
قیامت در ... مقام کند و هر کس ... صرف مال در رضای خدا بخل کند مبتلا شود ... اضعاف آن در
معصیت خدا و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام تفسیر آیه کَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ سؤال کردند فرمود کسی که
مال خود را در طاعت خدا صرف نکند و بگذارد تا بعد از او دیگران صرف کنند پس اگر در طاعت صرف کنند
حسرت برد که ثواب مال خود را در میزان ایشان ... و اگر در معصیت صرف کنند حسرت
برد که خود از ثواب محروم گشته و اعانت معصیت دیگری کرده و ... حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه
شنید که مردی میگوید بخیل ... از ظالم ... دروغ میگوئی ظالم گاه باشد که توبه و استغفار
کند و ... مظالم نماید و کاذب ... بخیل منع زکوة و صدقه و صله رحم ... سایر حقوق کند و حرامست
که بخیل داخل بهشت شود **فصل دویم در فضیلت زکوة و عقوبت منع آن** مرویست از اهل بیت طاهرین
علیهم السلام که هر کس زکوة مال خود را از روی طوع و رغبت بدهد خدای تعالی در بهشت بعدد هر دانه ...
... و ... کسی که زکوة ... ندهد ...
... مرویست که ... در ذکر و تسبیح خود تقصیر کرده

باشد و هیچ مالی تلف نشود مگر آنکه زکوة ... باشد و مرویست که ... زکوة ... نماز
و خدای تعالی ... زکوة را قرین نماز کرده است پس هر کس زکوة ندهد نمازش مقبول نشود و هر کس
... نماز ... است ... زکوة منع کند نه مؤمن باشد و نه مسلم و چون بمیرد یهودی باشد
یا نصرانی و روز قیامت ... طوق گردنش شود و عذابش کند تا وقتی که از حساب فارغ شود
و هر کس که زکوة طلا و نقره را منع کند خدای تعالی روز قیامت او را در بیابانی محبوس سازد و ماری عظیم که از بیابان
... مو ... باشد بر او مسلط گرداند و چون هر چند گریزد ... دست خود را باو
دهد تا با دندان پاره کند ... و عذابش کند و هر کس که زکوة گوسفند و غیر آن از حیوانات
منع کند در بیابانی محبوس کرده و هر حیوانی صاحب ... او را پایمال کند و هر حیوان دندان‌دار باو دندان ...
... و هر کس که زکوة مال غله و خرما و ... را منع کند زمین ملکش تا هفت طبقه طوق گردنش شود
و مرویست که روز قیامت جمعی از قبر بیرون آیند دستها بر گردن بسته و ملائکه حب بایشان موکل
و ایشان را سرزنش کنند و گویند اینانند که حق فقرا را از مال خود ندادند و بچیزی قلیل از چیزی کثیر محروم
گشتند و چون مردم منع زکوة ... موجب قحط و تنگی باشد و ادای زکوة و سایر واجبات
علانیه باید و صدقات و سایر مستحبات پنهانی فضیلت ... ثواب مستحبات پنهانی هفتاد برابر
علانیه است **فصل سیوم در ... و ... بر ... اهل بیت ... سلام**
الله علیهم اجمعین مرویست از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که فرمود هر کسی یکی از اهل بیت من احسان کند من او را
روز قیامت ... شفاعت کنم اگرچه ... و تمام اهل ... که ... که ... و ... من کرده و کسی
که مال خود را در وقت تنگی بذل ایشان نموده و کسی که بادل و زبان با ایشان محبت داشته ... کسی که در ... حوائج
ایشان سعی کرده و حضرت صادق علیه السلام فرمود روز قیامت منادی ندا کند که ای خلایق خموش شوید

اموال خود کسند زمین هم باذن خدا
برکات و خیرات خود منع کند ۱۲

از آن مکافات کنم و فرمود من در روز
قیامت ۱۲

که حضرت محمد ... با شما گفتگو میکند پس آنحضرت برخواست گوید ای معشر خلایق خوشنود شوید هر کس پیش
من نعمتی و منتی و احسانی باشد برخیزد تا انرا تلافی کنم همه گویند پدر و مادر ما فدای تو باد و کجا ما را
که نعمت و منت و احسان بر تو داشته باشیم بلکه نعمت و منت و احسان و شفقت همه خدا و رسول خدا
راست بر جمیع خلایق پس آنحضرت گوید هر کس یکی از اهل بیت مرا پناه داده یا بایشان نیکی کرده یا برهنه
ایشانرا پوشیده یا گرسنه ایشانرا سیر کرده بیاید تا مکافات آن کنم پس جمعی که این کار کرده باشند برخیزند
پس از جناب الهی ندا آید که ای حبیب من مکافات ایشانرا بتو مرجوع داشتم در هر جای بهشت که خواهی
میایشانرا جای ده پس ایشانرا در وسیله که در رحمت مخصوص آنحضرت و اهل بیتش جای دهد ... و
خدمت ایشان باشند و در میان ایشان حجاب و مانعی نباشد و هم آنحضرت صلوات الله علیه فرمود
که هر کس قادر بر صله ما نباشد با صلحای شیعه ما صله کند و ثواب صله ما داشته باشد **فصل چهارم**
فضایل معروف و احسان مرویست از اهل بیت رسالت علیهم السلام که بهشت را دریست که انرا
معروف نامند ... داخل نشوند مگر اهل معروف در دنیا و اول کسی که داخل بهشت شود
... می‌شود معروف و اهل معروف ... است که موجب زیادتی عمر و بقای نعمت ... طول
رکوع و سجود ... طول جلوس سفره ... اصطناع معروف و احسان و صاحب معروف از مهالک
... محفوظ باشد و چون اهل بهشت داخل بهشت شوند خدای تعالی بادی خوشبوی امر فرماید که بایشان
ملحق شود که مرا ... ایشان که ... از اهل بهشت ... و از بوی ایشان ... که صاحب معروف و هر کس
... احسان و معروفی کند خدای تعالی روز قیامت ... و هر کس ... معروفی ... و
... باشد ... دوست ترین بندگان پیش خدا کسیست که معروف را
دوست دارد و هیچ چیز بهتر از معروف نیست مگر ثواب آن و مرویست که هر کس با شد اصطناع معروف

معروف کنید که اگر او اهل آن نباشد شما اهل آن هستید و اگر کسی در جانب راست شما او را دشنام دهد
و بجانب چپ آمده عذر خواهی کند قبول کنید و در باب احسان اگر به اندازه احسان کسی تلافی کرده باشی
و اگر زیاده ولی شکر آن بجا آورده باشی و چون شکر بجا آری که هم باشی هر کس بداند که چون با کسی نیکوئی
احسان کند در واقع با خود کرده و توقع مدح و شکر و زیادتی محبت از او نداشته باشد و بر هیچ جای توقع
که با احسان حقه خود و کمتر ثواب و فضایل آن خود شود و کسی که اعانت دهی برای چیزی کند
مثل فاعل آن خیر است و مرویست که برای یکدیگر هدیه بفرستید که سبب محبت و اصلاح و بخشش عداوت
شود و کاری که خیر شرع بکس مشقت آن از نفس او بکلی باشد باید کرد و چون کسی احسانی کند اگر تواند تلافی
کند و اگر نه مدح و شکر کند و اگر نه کفران کرده باشد و حضرت صادق علیه السلام فرمود خدای تعالی لعن کرده قطع
سبیل معروف را پرسیدند که کیست او فرمود کسی که با او معروفی کنند و کفران کند که سبب این شود که دیگر
معروف نکنند **فصل پنجم در فضایل صدقه** مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که خدای تعالی فرماید
بر هر چیز کسی موکل کردم مگر صدقه که آنرا خود بگیرم حتی آنکه اگر کسی یک خرمائی یا نصف خرمائی صدقه
دهد آنرا برای او تربیت کنم و زیاد گردانم تا روز قیامت مثل کوه احد یا بزرگتر باشد و صدقه هفتاد نوع
بلاهای بد دفع کند بغیر ثوابی که در آخرت مهیاست و صدقه از جمله حفظها از شیطان بیرون آید
که همه مانع باشند و هیچ چیز بر شیطان گرانتر از صدقه نیست و هر کس اول روز صدقه دهد که
شرور آن روز از او دفع شود و اگر اول شب دهد که شرور آن شب دفع گردد و روزی یهودی بحضرت
پیغمبر صلی الله علیه وآله گذشت حضرت فرمود امروز مار سیاهی این یهودی را بزند و او را بکشد لیکن چون
وی گذشت و هیزمی بر پشت داشت مراجعت کرد حضرت فرمود هیزمها را بر زمین گذاشت ماری سیاه
بر چوبی پیچیده بود پرسید ای یهودی امروز چه کرده گفت دو نان داشتم یکی را خوردم و یکی را تصدق

و باید دانست که هر احسان و نکوئی از مال و غیر مال داخل معروف است م

بر زمین نهاد م

کردم پس حضرت فرمود که به برکت این تصدق شر مار از او دفع شده و حضرت امام جعفر علیه السلام فرمود میان
من و شخصی قسمت زمینی بود و او میخواست که من ساعتی که خوش است بیرون رفتن ساعتی نحس بیرون روم و چون بیرون
رفتیم و قسمت کردیم قسمت خوب بمن افتاد و هیچ دست بر دست نبود و از روی حیرت و حسرت گفت
هرگز چنین چیزی ندیده‌ام من گفتم بلی من در وقت بیرون آمدن تصدق کردم و آن بهتر از نجوم تو بود
و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که در زمان بنی اسرائیل چند سال قحطی عظیم شده زنی لقمه طعامی
داشت در دهن گذاشت که بخورد سائلی سؤال کرد آن لقمه را از دهن بیرون آورده و بآن سائل داد
اتفاقا آن زن را طفلی صغیر بود در صحرا او را گرگ ربود طفل فریاد کرد مادرش خبر یافته در پی او دوان
گشت جبرئیل آمد و طفل را از دهن گرگ گرفته باو داد و گفت این لقمه عوض آن لقمه است و هم
از ایشان علیهم السلام مرویست که مردی از بنی اسرائیل پسری داشت یکی از اولیاء الله با وجود او گفت که پسر
در شب عروسی وفات خواهد کرد چون شب عروسی شد سائلی پیر عاجزی آمد پسر بر او رحم کرده طعامش داد و بر
مرگ نشد و کسی که آن خبر داده بود [illegible] در خواب باو گفت که خدای تعالی بسبب آن تصدق قضا را
بیرون دفع فرمود و نیز مرویست که هیچکس صدقه [illegible] ندهد مگر که خدای تعالی بعد از وفات
اولادش خوب کند و مرویست که هر چه میسر شود تصدق کنید اگر چه نصف خرمائی باشد و از دادن
کم شرم نکنید که هیچ کمتر از آن نیست و چون بنده با مقدور خود باشد جود کند پیش خدا عظیم بود و اگر
هیچ نباشد بلکه حلیم و زبان خوش جواب گوید و روز قیامت خدای تعالی فرماید ای مومن بشما انعام
و احسان نمودم مال و فرزند دادم چشم و گوش عطا کردم گویند بلی پس گوید به بینید که برای امروز چه
مهیا کرده‌اید پس هر چند باطراف نظر کنند چیزی نیابند که آتش را از ایشان دفع کند و زمین قیامت
تمام آتش است مگر سایه مومن که صدقاتش برایش سایه کند و آتش را منع نماید و کسی که صدقه را برای

محتاج بیرون شدن ثواب کسی را دهد که آن صدقه را داده و مرویست که اگر صدقه به سید او رسد بر غایت
بترسید که هرگز کسی از صدقه دادن پریشان نشود و صدقه مال را زیاده کند و در این کلیه و کسی بحضرت امام
علیه السلام شکایت کرد که پریشانی من بحدی رسیده که فقیر و محتاج شده‌ام حضرت فرمود که بمن دادی ای فقیر
روزه بگیر و تصدق کن گفت از آنچه مردم بمن میدهند هم فرمود هر چه میسر شود و همیشه اگر چه چیزی
حاجت داشته باشی و هر احسان و مهربانی که بکسی کند صدقه باشد حتی با کسی سخن گفتن خوب باید بشنوی
چنانکه او در آن تکلیف افضل صدقات آنست که پنهان باشد که صدقه پنهان باشد آتش غضب خدا را بنشاند
و صدقه شب شعله غضب الهی را ساکن کند و گناه عظیم را محو گرداند و حساب قیامت را آسان کند و
صدقه روز مال را زیاد کند و خطاهای عظیم را بگدازد چنانکه آب نمک را و حضرت عیسی علیه السلام بحواریین گفت
قرض فی‌الله را بنا خود حواریین گفتند یا روح الله این نان و نمک را بخوریم و جواب داد
آب کوزه تو ابش پیش خدا عظیم است و افضل صدقات آنست که در وقت تنگی و پریشانی باشد
و دیگر باید اختیار کند و اگر عیال بدهند آن خویشان و بعد از آن همسایگان محتاج باشند صدقه به دیگری
نباید داد و هر چند کسی نزدیکتر و خویش‌تر باشد صدقه بر او افضل باشد و مرویست که افضل صدقات
آنست که بخویشی بدهد که عداوت با ایشان در دل داشته باشد و صدقه یکی بده عوض دارد و صدقه دو
یکی بیست و صدقه خویشان یکی به بیست و چهار و در صدقه هست باید گذاشت و سائل اگر نباید
کی بیند که تو ابش را حل شود و بلکه خوش جواب گویند بهتر از آنست که صدقه دهند و بر کسی منت
و افضل آنست که آنچه میسر شود و بیند و حاجت آن خواهی داد حرکت که این صدقه دیگر است
افضل از صدقه اول چه چیزی هست و بجا بیند آن باشد که باندک چیزی که از مال نباید منافع
بسیار و عافیت از بلاها و ثواب عظیم و بهشت برای خود کسب کند و حضرت امیرالمومنین صلوات

که گوید اسراف کردیم اما اسراف نکرده باشید و نیز روایت که لا تقولوا
صدقه بدهید م

بر خود م

الله علیه فرمود حق تعالی مساکین را شناسید که اگر ایشان نمی‌بودند صدقه بکسی نمیدادید ثواب و فضایل
چون می‌یافتید و دفع بلا چون میکردید و چون چیزی برای قضا و برای صدقه جدا کنند از آن چیزی را اختلال
خود نباید کرد و بلکه اگر آن سائل رفته باشد یا سؤال نکند به دیگری باید داد و مرویست که کسی که آن را صدقه جدا
کرده و بجا آورد و بر کرده از آن مثل کسیست که پی کند و از آن بخورد **فصل ششم در مذمت سؤال و ثواب سائل** مرویست
از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که سائل را رد مکنید اگر چه بر اسب سوار باشد که اگر نه آن میبود که سائلان دروغ
گویند نجات نمی‌یافت کسی که ایشان را رد کند و اگر چیزی مقدور نشود به نیکی عذر باید خواست که بسا باشد
که ملایکه برای امتحان بصورت انسان سؤال کنند و هر چه پیش از سؤال به بخشد احسانست اما بعد از آنکه باو
چنان امتحان کرد از او تشویش میان یأس و امید آب روی خود بریزد و سؤال کند هر چه دهید عوض آن
دو و تشویش او باشد و احتیاج اولیست از خدا و پیش بندگان هر کس راز پنهان دارد ثواب آن
باید که عبادت کرده باشد و اگر افشای آن کند هر کس بشنود از رسیده بر او کراهت نماید و اگر مردم
که عطا چه قدر خوبست هرگز به سؤال نکنند و اگر بدانند که سؤال چه قدر بدست هرگز سؤال نکنند و نیز فرمود
اگر از سؤال عقاب است چه کند لیکن در دنیا و فقر بسیار مهیا و طول حساب قیامت و هر کس بی
احتیاج سؤال کند خدای تعالی او را محتاج کند تا مضطر قبول شود و هر کس ثروت داشته باشد
و سؤال کند روز قیامت گوشت در رویش نباشد روزی جمعی از حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلم التماس کردند
که برای ایشان ضامن بهشت شود فرمود ضامن شدم بشرطی که شما از کسی سؤال نکنید ایشان ترک سؤال
کردند تا حدی که در راه تازیانه از دست ایشان می‌افتاد و خود پیاده شده بر میداشتند و اگر در سواری
ملازمانی بودند از دست ایشان میگرفتند و خود فرود می‌آمدند که بردارند و سؤال نمیکردند **فصل هفتم در رعایت حال
عیال** مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که چون خدای تعالی بکسی نعمت دهد باید حیث بخورد بر

و عیال مرد اسیران اویند پس اگر صاحب نعمت بر اسیران خود توسعه نکند

که بر عیال خود توسعه کند نزدیک باشد که نعمت از وی زایل شود و چون نعمتی زیاده شود و خود و
عونت کسی که عیال خود را به چیزی بدهد و معونت کسی که عیال مضطر کند و تا مرحج به چیزی شوند
و همین گناه بس است مرد را که عیال محتاج کند و مؤمن باید چنانکه خدای تعالی با او معامله کرده او نیز
با عیال معامله کند هرگاه خدای تعالی او را وسعت دهد او نیز عیال را وسعت دهد و هرگاه تنگ گیرد او نیز
چنین کند و بهترین صدقه و احسان آنست که بجا رود کفاف عیال باشد و هر کس را که عیال مرفه
نیکو باشد رزقش زیاده شود و حضرت امام زین العابدین علیه السلام فرمود روزی که عیال من رغبت نکو
کنند بیازار دوم و گوشت بخرم و دوست ندارم که بنده آزاد کنم و کسی دو دینار فقط که بنت حضرت
بیغمبر گرده و گفت میخواهم باین مرکب که من گرانم بدان سوار شوم و در راه خدا جهاد کنند فرمود دو الیه
وادی صرف آن کن که افضلست حضرت چنان کرد و بازه دو دینار دیگر آورد و فرمود خادم
وادی صرف او کن که افضلست چنان کرد و دو دینار دیگر آورد و گفت باین مرکبی بخرم فرمود
بخواه بانکه این افضل از اینهاست و مرویست که مؤمن بخواهش خود چیزی بخورد و عیال
بخواهش خود [فصل ششم در احسان مؤمن بطعام و جامه] مرویست از اهلبیت علیهم السلم که هر کسی
احسان کند چنانست که بحضرت بیغمبر کرده باشد و هر کس مؤمنی را طعام دهد بهتر است از آنکه بنده
آزاد کند و ده حج کند او و اگر مؤمن غنی را طعام دهد چنانست که کسی از اولاد اسمعیل را از ذبح نجات
دهد و اگر مؤمن فقیر را طعام دهد چنانست که صد کس از اولاد اسمعیل را از ذبح نجات دهد و هر کس که گرسنه
مؤمنی را خدای تعالی از میوه های بهشت عوض دهد و بهترین احسانست که لب تشنه را آب دهد و اگر تشنه مؤمن را
طعام دهد خدای تعالی او را ملکوت سموات را به بهشت فردوس طوبی و جنت عدن طعام دهد و از رحیق
که خدای تعالی در بهشت عدن بدست خود نشانده و حضرت امام محمد باقر علیه السلم فرمود هیچ کاری نیست

و ادم از آنکه بخدا ونده و از او گنم و اهل خانه از مسلمین را عیال خود گنم که گرسنه ایشان را سیر کرده و اهل بیت ایشان
را بپوشانم و ایشانرا از حاجت مردم بی نیاز دارم و دوست دارم از آنکه هفت حج کنم و هر کس مؤمنی را در
معیشت اعانت کند یا برهنه اش را بپوشاند خدای تعالی هفتاد هزار ملک موکل کند که تا وقت صور
برای همه گناهان او استغفار کنند و در روایت دیگر هفتاد هزار ملک است و هر کس مؤمنی را جامه بپوشاند
خدای تعالی او را از جامه بهشت بپوشاند و سکرات موت بر او آسان گرداند و قبرش را وسیع کند و چون
از قبر بیرون آید ملائکه استقبالش کنند و بشارت دهند و از جامهای فاخر بهشت در او پوشند و تا از آن
جامه رشته باقی باشد ملکه بر او صلوات فرستند و در ضمان خدا باشد و نیز مرویست که هر کس مؤمن
برهنه را جامه بپوشاند خدای تعالی او را از استبرق جنت بپوشاند و اگر مؤمن غنی را بپوشاند در ستر رحمت
خدا باشد تا از آن جامه پاره مانده باشد و مرویست که احسان شایسته نکرده مگر به خصلت یکی
از اسلوب حقیر انگارد تا در نظر آن کس عظیم شود دوم آنکه پنهان دارد تا بزرگ او شود سیم آنکه زود دهد
تا گوارا گی تمام شود و چون این سه خصلت مراعات شود احسان در پیش خدا عظیم گردد [فصل هفتم در
فضایل قرض دادن و احکام متعلق آن] مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلم که ثواب صدقه یکی بده
باشد و ثواب قرض دادن یکی به هجده و هر کس مؤمنی را قرض دهد تا وقتی که قدرت بر ادای آن یابد بر ملکه
نماز باشد و برای او صدقه حساب شود و نیز مرویست که هر کس مؤمنی را قرض دهد به هر یک درهم مثل کوه احد
و طور سینا و رضوی که کوهیست در مدینه حسنات عطا فرماید و اگر در مطالبه مدارا و ملایمت کند
بی حساب و عذاب چون برق خاطف از صراط بگذرد و نیز مرویست که هر کس رسانه را قرض
و در مطالبه مدارا کند خدای تعالی به هر یک درهم هزار قنطار از بهشت عطا فرماید و هر کس مؤمنی قرض
و تنگدستی خویش کند و او را مهلت دهد حضرت پیغمبر صلی الله علیه و سلم با مهر و گرده باشد و جنان و ظلام و

و بعضی از او دفع شود و اگر مقصود ریا باشد و نیز بوی بهشت بر او حرام شود و مرویست که قرض دادن
خمیر و نان و آتش و امثال آن از جمله مکارم اخلاقست و جلب رزق کند و مضایقه در آن موجب
فقر باشد و هر کس قرض خود را بر یتیمی حلال کند و به او چیزی از حق خود ببخشد در روز قیامت خدا او را
در زیر عرش مجلس اسایه و جایی بنا شد و از حرارت و خشم جهنم ایمن باشد چنانست که هر روز مثل آن
نفقه کند و اگر میتی احلال کند هر درهمی به ده درهم ثواب یابد [فصل هشتم در ثواب بر دو خیر و ترک آن بجهت]
[حق معلومست و حق معلوم آنست] که کسی از مال خود مقدار معینی غیر از زکوة و واجب خود کرده که هر روز یا
هفته یا هر ماه یا هر سال بجهت معینی بفقرا و مساکین دهد خدای تعالی در قرآن مجید فرموده که رحمت
و دفع آن ازانکه و کار خود طلب کسی را که از او ادراک کند و از ایشان سرهم جمع نمود
و در خبر کرده که چند طایفه آنکه از مال خود حق معلوم مقرر کرده باشد و از جمله خیرات
که جاری است مرویست از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم که هر کس در دنیا مسجدی بنا کند خدای تعالی بعدد
هر وجب از آن یا هر گزی از تو در از مروارید بنا کند در بهشت شهری که چهل هزار ساله راه باشد
از طلا و نقره و در و یاقوت و زمرد و زبرجد و در هر شهری چهل هزار قصر و در هر قصری چهل هزار
سرا و در هر سرا چهل هزار خانه و در هر خانه چهل هزار تخت و بر هر سریری زوجه ای از حور و در هر خانه چهل هزار
غلام و چهل هزار کنیزک همه در او و در اولی و کمال خوبی چهل هزار خوان و بر هر خوان چهل هزار
کاسه و در هر کاسه چهل هزار نوع از اطعمه و نعم باشد و احادیث متعدده وارد شده که ثواب هر در
اطراف جاده و سکه ها و چاه کندن به جای مسجد است و اهلبیت طاهرین علیهم السلم چنین بعیده اند که این شیرازه کجیده است
میوه ها و نهرها و از آنجمله بنای منازلست و در راهها مرویست از آنحضرت که هر کس منزلی را بنا کند
منزل آب در گنجی که نخلی و درو دهن و درآید چون روز قیامت مبعوث شود بر مرکبی از نور سوار باشد

منزلۀ مرضی

و نور او پیش رو تمام اهل محشر تابان باشد و با ابراهیم خلیل علیه السلم در مکانش در رحمت خدا باشد و اهل محشر گویند
فرشته ایست که مثل او در میان فرشتگان نیست و چهل هزار هزار کس شفاعت او قبول شود
و از آنجمله عتق رقبه است مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلم که هر کس بنده مؤمنی از او کند خدا در بهشت
برای او بنا شود و به هر عضوی از آن عضوی از اعضای آن از آتش آزاد شود و هر زوج به زوج و کافر و مشرک نشاید از
و اگر طفلی یا پیر یا عاجز را آزاد کنند باید نفقه او را بدهند تا وقتی که خودش قدرت بر تحصیل معاش پیدا کند

و کسوه

که در عالم ثواب آن از دنیا شود [باب هفتم در فضایل روزه و احکام]
[م متعلق بآن از آداب] و ثواب این مجموعه ایست مشتمل بر ده فصل بیان شود [فصل اول]

و فصل اعتکاف و متعلقات آن از آداب

[در فضایل مطلق روزه] مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلم که هر چیزی را زکوتیست و زکوة بدن روزه
است و روزه سپریست از آتش جهنم و روزه دار همیشه در عبادتست اگرچه در خواب باشد مادام که غیبت
مسلمی نکند و خدای تعالی فرموده که روزه مخصوص منست یعنی پنهان ترین عبادتهاست و از ریا دورترست
بس جزای آن من خود میدهم و بوی دهن روزه دار پیش من بهتر است از بوی مشک و عنبر و روزه دار که خاطرش
برای خدا باشد برابر است با آنکه هر کس روزه خود را پنهان دارد خدای تعالی فرماید ای ملکه بنده من از
آتش پناه میجوید به بهشت ببرید و ملکه را فرماید که برای روزه داران استغفار کنند و دعای ایشان را مستجاب
فرماید و هر کس یک روز روزه بگیرد در شدت گرما و تشنه شود خدای تعالی هزار ملک موکل فرماید
که با او مصافحه و مهربانی کنند و بشارتش دهند تا وقتی افطار کند و فرماید چه خوش است بوی تو
ای ملکه گواه باشید که گناهانش را آمرزیدم و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم روزی فرمود میخواهید چیزی
شما را تعلیم کنم که شیطان از شما دور کند چنانکه از مشرق و مغرب دورست گفتند بلی یا رسول الله فرمود
روزه روی شیطان را سیاه کند و صدقه پشتش را بشکند و دوستی برای خدا و معاونت بر کار خیر بیخش را

از حاجتمند و سیصد روز آتش قطع کند و ثواب روزه دار عبادت و عمرش به تسبیح و علمش مقبول و دعاش
مستجابست و هرکس یک روز روزه بگیرد کو بر او واجب باشد مغفرت گناهانش از خدا واجب شود و
اما باشد که کسی یک روز روزه بگیرد یا در لعنت نماند و خدای تعالی فرماید جدا این هرگز از عذاب
نکنم و بهشت او را واجب گردانم و چون روزه دار پیش جمعی وارد شود که چیزی خورند هر عضو که
در بدنش باشد برایش تسبیح کند و ملائکه برایش استغفار نماید و نیز مرویست که صوم قطع کننده حافظه بود
گرداند روزه و مسواک و تلاوت قرآن **فصل دوم در فضایل ماه رجب** مرویست از حضرت
طاهرین علیهم السلم که رجب نام نهریست در بهشت سفیدتر از شیر و شیرین‌تر از عسل هرکس یک روز
در رجب روزه بگیرد از آن نهر بیاشامد و آتش دوزخ صد سال راه دور شود و روایت دیگر آمده
که هرکس یک روز در رجب روزه بگیرد مستحق غضب الهی نباشد و میان او و دوزخ خندقی
فاصله کند که عرض خندق مثل بین زمین و آسمان باشد و بهشت او را واجب شود و هم از ایشان علیهم السلم
مرویست که هرکس روز اول این ماه روزه بگیرد بهشت او را واجب شود و اگر دو روز بگیرد شفیع
گناهان شود و جد و قبیله بعید و مقرب که دو قبیله اند از اعظم قبایل عرب و اگر سه روز از خوش بگیرد
پادشاهان بهشت شود و شفیع پدر و مادر و برادر و خواهر و اولاد و عم و عمه و خال و خاله و آشنایان
و همسایگان خود شود که همه مستوجب آتش باشند و نیز مرویست که هرکس در این ماه بگیرد از اول
بر او از میان و یک روز از آخر روزه بگیرد گناهان گذشته اش همه آمرزیده شود و اگر سه روز بگیرد گناه
گذشته و آینده همه آمرزیده شود و هم از ایشان علیهم السلم مرویست که هرکس یک روز از این ماه روزه بگیرد
با مادر و رحمت او شد و وقت شام او را دو دعا مستجاب باشد اگر برای دنیا دعا کند خدای تعالی
بدهد و گرنه بهتر از آنکه هرکس از اولیا و اصفیا دعا کرده اند برای آخرتش ذخیره کند و اگر دو روزه

بیرد

بگیرد ده مرتبه صادقین محشور شود و بهشت با ایشان رود و هیچکس از اهل ایمان وزن ثوابش
بیان کرد و آنچه از فضل و کرامت در پیش خدای تعالی برای او مهیاست و گناهان گذشته اش همه آمرزیده
شود و اگر سه روز روزه بگیرد گناهان گذشته و آینده همه آمرزیده شود و هرکس از دوستان و آشنایان
یاران را که خواهد شفاعت کند و محبت و قبولش بر خدا واجب شود و اگر چهار روزه روزه بگیرد
از جنون و جذام و برص و از فتنه دجال و عذاب قبر ایمن شود و مثل اجر اولوا الالباب برایش نوشته
و اعمالش از دست راست و را و ابرار عابدین باد و هند و اگر پنج روز بگیرد روز قیامت رویش
مثل ماه شب چهارده باشد و عدد ریگ بیابان عالج حسنات دهند و حجاب بهشت به نزد او
هرچه میخواهی از خدا طلب کن و اگر شش روز بگیرد چون از قبر بیرون آید رویش از آفتاب
روشن‌تر باشد و غیر از این نوری دیگر بر او عطا فرمایند که تمام محشر از آن نورانی شود و از اهوال قیامت
ایمن باشد و بی حساب به بهشت رود و اگر هفت روز بگیرد هفت در دوزخ از او بسته شود
و اگر هشت روز بگیرد هشت در بهشت بر او گشوده شود و اگر نه روز بگیرد روز قیامت او را
نوری عطا کنند که اهل محشر گمان کنند که او از جمله انبیاست و کمترین ثوابش اینست که بی حساب
به بهشت رود و اگر ده روز بگیرد خدای تعالی دو بال از در منظوم بدو دهد با قوت که چون برق
از صراط بگذرد و سیئاتش حسنات گردد و از جمله مقربین نوشته شود و چنانست که هزار
سال عبادت کرده باشد و اگر یازده روز بگیرد روز قیامت هیچکس مثل او نباشد مگر کسی که آنقدر
روز قیامت | پیش گرفته باشد و اگر دوازده روز بگیرد او را حله از سندس و استبرق بهشت در پوشد
که یکی از آن اگر به دنیا آید نورش از مشرق تا مغرب را روشن کند و بویش خوشبوتر از مشک
کرداند و اگر سیزده روز بگیرد روز قیامت که هرکس تشنه و گرسنه باشد برای او در سایه

وشی از زر که از یاقوت سبز هفتاد مرتبه وسیع‌تر از تمام دنیا که در آن کاسها و صحنها باشد
همه از زر و یاقوت و در هرکدام هفتاد نوع از نعمتها باشد که عجیب به بوی شبیه نبود و او در آنجا
مشغول به نعم مشغول شده و اگر چهارده روزه بگیرد آن قدر قصرها و ثوابها دهند که هیچ چشمی ندیده و هیچ
گوشی نشنیده باشد و اگر پانزده روزه بگیرد روز قیامت در موقف آمنین باشد و هیچ ملکی و
نبی گذرد و مگر که گوید خوشا باد که تو از جمله مقربانی و اگر شانزده روزه بگیرد از اول جماعتی باشد
که بر مرکبهای نور سوار باشند و در روضه بهشت سیر کنند و اگر هفده روزه بگیرد روز قیامت هفتاد هزار
شمع از نور بر صراط گذارند که در روشنی آن بگذرد و چون به بهشت رسد ملائکه تهنیتش کنند و اگر
هجده روزه بگیرد در جنت خلد بر سریر در و یاقوت با ابراهیم علیه السلم مزاحمت نماید و اگر نوزده
روزه بگیرد در جنت عدن برای او قصری بنا کنند از لؤلؤ در برابر قصر آدم و ابراهیم علیهما السلم که بر ایشان سلام
کنند و با هم صحبت دارند و هرکه بیست روزه بگیرد تا هر روزه او شش هزار ساله روزه باشد و اگر بیست و یک روزه
بگیرد چنانست که بیست هزار سال عبادت کرده باشد و اگر بیست و دو روزه بگیرد جد و قبیله ربیعه
و مضر گناهکاران را شفیع باشد و اگر بیست و سه روزه بگیرد منادی از آسمان ندا کند که ای ولی خدا مژده
باد ترا به کرامتی عظیم از خدا و رفاقت نبیین و صدیقین و شهدا و صالحین و اگر بیست و چهار روزه بگیرد
از آسمان ندا کند که نوشته باد که از تو شفاعت کشیده و در دار السلام حساب و همنشین ابراهیم علیه السلم
گشتی و اگر بیست و پنج روزه بگیرد وقت رحلت ملک الموت به صورت جوانی صاحب جمال بیاید
هر بویی به مشک و معطر و در دست وی قدحی مملو از شراب جنت از آن شراب بدو دهد
که سکرات موت بر او آسان شود و بیرون به قبض روحش کند و مانند معطر بسمان ابوی و اشتیاق
از رقم
کند و سیراب در قبر آید و سیراب بیرون آید تا وارد دو حوض کوثر شود و اگر بیست و شش روزه بگیرد

برادن

بیرون آید هفتاد هزار ملک استقبالش کنند با طبقهای در و یاقوت و جامها از حلهای بهشت در او پوشند
و گویند یا ولی خدا بشتاب به پیش خدا و اول جماعتی باشد که با مقربین داخل بهشت شود و اگر بیست و
شش روزه بگیرد در سایه عرش برایش صد قصر از در و یاقوت بنا کنند بر سر هر قصری خیمه از حریر بهشت
در آنجا به فراغت استراحت کند و مردم همه مشغول حساب باشند و اگر بیست و هفت روزه بگیرد
قبرش به قدر چهارصد ساله راه وسیع کنند از مشک و عنبر پر کنند و اگر بیست و هشت روزه بگیرد میان
او و دوزخ هفت خندق فاصله کنند که عرض هر یک پانصد سال راه باشد و اگر بیست و نه روزه بگیرد همه گناهان
پیش آمرزیده شود هرچند عظیم باشد و اگر سی روزه تمام بگیرد خدای تعالی از او راضی شود و هرکس خدا از او راضی
شود هرگز عذابش نکند و در بهشت و در چهل هزار شهر عطا فرماید و در هر قصر چهل هزار خانه و
در هر خانه چهل هزار خوان و در هر خوان چهل هزار کاسه و در هر کاسه چهل هزار نوع نعمت و در
هر خانه چهل هزار سریر که طول هر سریر دو هزار ذرع باشد بر هر سریری حوری نشسته هر یک را
سه هزار گیسو از نور و هزار هزار کنیزک در خدمت باشد **فصل سیوم در فضایل ماه شعبان**
مرویست از حضرت پیغمبر صلی الله که فرمود که ماه شعبان ماه منست هرکس یک روز از این ماه روزه بگیرد
من شفیع او باشم و اگر دو روزه بگیرد گناهان گذشته اش آمرزیده شود و اگر سه روز بگیرد چنانست
که اعمال از سر گیرد که گناهانش آمرزیده شده و جمعی از آنحضرت از فضل روزه رجب سؤال کردند
فرمود چرا از شعبان نمی‌پرسید که افضل است از رجب و هم از آنحضرت صلی الله علیه و آله مرویست که هرکس
یک روز در این ماه روزه بگیرد گناهانش آمرزیده شود و نیز مرویست که روزه شعبان ذخیره
روز قیامت و هرکس در این ماه روزه بگیرد بسیار خدای تعالی معیشتش را اصلاح نماید و شر
دشمنانش را کفایت فرماید و کمترین ثواب کسی که یکروز از این ماه روزه بگیرد آنست که او را | ابست

واجب شود و نیز مرویست که هر کس روز اول این ماه را روزه بگیرد گناهان عظیم که موجب ... باشد
مرحمت برای یک رکعت باشد محو شود و بیست ... روزه بگیرد بهشت او را واجب باشد
برای وی هفتاد هزار نوبه که مرحمت برابر یک ساله عبادت باشد و اگر دو روز بگیرد گناهان عظیم که موجب ... باشد
باشد محو شود و نامه وی سیاه باشد سفید شود روز خدای تعالی بر وی نظر رحمت کند و در بهشت هرگز نظر از وی برنگیرد
و دو اگر سه روز بگیرد در بهشت هر روز خدای تعالی او را بهشت زیارت کند و هفتاد در جا از نور باو دهد
برابر بشکر وانه و اگر چهار روز بگیرد رزق او وسیع کند و اگر پنج روز بگیرد خدای تعالی محبت او در
دل مردم جا دهد و اگر شش روز بگیرد از هفتاد نوع بلا ایمن شود و اگر هفت روز بگیرد از ابلیس
و لشکرش محفوظ گردد و اگر هشت روز بگیرد از دیوانه و بلاها از جو هنهای فردوس بنوشد و اگر نه روز
بگیرد نکیر و منکر او را در وقت سوال با او مهربان کرداننده و اگر ده روز بگیرد قبرش را هفتاد ذراع
در هفتاد ذراع وسیع کنند و اگر یازده روز بگیرد باز ده و شون ... و در قبرش نصب کنند و اگر دوازده
روز بگیرد در روز قبر هفتاد هزار ملک زیارتش کنند و اگر سیزده روز بگیرد ملائکه هفت آسمان
برایش استغفار کنند و اگر چهارده روز بگیرد همه چیز حتی ماهیان دریا برایش استغفار کنند و اگر
پانزده روز بگیرد خدای تعالی فرماید بعزت و جلال خود قسم که ترا باتش عذاب نکنم و اگر شانزده روز
بگیرد هفتاد در پای اش از وحوش شود و اگر هفده روز بگیرد همه درهای دوزخ از او بسته شود
و اگر هجده روز بگیرد هفتاد هزار قصر از در یاقوت در بهشت باو دهند و اگر نوزده روز بگیرد
همه درهای بهشت بروی گشوده شود و اگر بیست روز بگیرد هفتاد هزار حور العین برایش تزویج
... و اگر بیست یک روز بگیرد ملائکه با او مهربانی و ملاطفت نمایند و اگر بیست دو روز بگیرد هفتاد هزار
دا استبرق و دیبا پوشند و چون از قبر بیرون آید بر مرکبی از نور سوار شده به بهشت رود و اگر

و اگر بیست سه روز بگیرد هفتاد هزار
دا استبرق و دیبا پوشند هم

چون از قبر بیرون آید بر مرکب ... ر بالش قرآنی و درختان هم

بیست و چهار روز بگیرد شفیع هفتاد هزار کس از اهل توحید باشد و اگر بیست و پنج روز بگیرد از نفاق
بری شود و اگر بیست و شش روز بگیرد از صراط بگذرد و اگر بیست و هفت روز بگیرد از آتش برات یابد
و اگر بیست و هشت روز بگیرد خود را بر شرف در ای درختان باشد و اگر بیست و نه روز بگیرد به رضوان
اکبر الهی فایز شود و اگر سی روز تمام بگیرد خدای تعالی فرماید که گناه تو بعدد ستاره و آسمان و قطره باران
و برگ درختان و خاک زمین و ریگ بیابان باشد که همه را آمرزیدم و نیز مرویست که هر کس ماه
شعبان را به رمضان متصل کند گناهان گذشته و آینده او آمرزیده شود و نیز مرویست که هر کس پنج روز
آخر این ماه روزه بگیرد و بماه مبارک رمضان متصل کند چنانست که دو ماه متوالی روزه گرفته باشد
و کفاره گناهانش باشد فصل چهارم در فضایل ماه رمضان مرویست از حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلم که فرمود
اگر شما فضایل این ماه را بدانید خدای تعالی را شکر بسیار کنید که این تفضل بشما فرمود هر کس که
این ماه روزه بگیرد روز اول گناهانش آمرزیده شود و دو هزار هزار درجه برایش بنا کنند و شهری در
بهشت برایش بنا کنند و روز دوم هر گام که برداشته عبادت یک ساله در نامه ... بنویسند و روز سیم
بعدد هر مویی که در بدن دارد قبه‌ای ... عطا فرمایند از در سفید که بر بالایش دوازده هزار
منظره و از دور خانه از نور باشد و در هر خانه هزار سریر و بر هر سریر حوری نشسته و هر روز هزار طبق
مرکب با ویم و تحفه و هدیه پیشش نهند و روز چهارم در جنت خلد هزار قصر عطا فرمایند و در
هر قصر هفتاد هزار خانه و در هر خانه هزار سریر بر هر سریر حوری نشسته و در خدمت یک هزار کنیز
که مقنعه هر یک از آنها بهتر است از تمام دنیا و مافیها و روز پنجم در جنت الماوی هزار شهر
و در هر شهری هزار سرا هفتاد هزار خانه و در هر خانه هفتاد هزار خوان و در هر خوان هفتاد
هزار کاسه و در هر کاسه شصت نوع طعام که هیچیک بهیچ شبیه نبود و روز ششم در جنت السلام

صد هزار شهر و در هر شهر هزار سرا و در هر سرا صد هزار خانه و در هر خانه صد هزار سریر که طول هر سریر هزار
ذراع باشد بر هر سریر حوری نشسته از سر گیسوی ایشان هزار گیسو آویخته با در و یاقوت بافته گیسو از
مشک و کافور در دست گرفته و روز هفتم ثواب چهل هزار شهید و چهل هزار صدیق عطا فرمایند و روز
هشتم ثواب عمل شصت هزار عابد و شصت هزار زاهد و روز نهم ثواب هزار عالم و هزار معتکف
و هزار مرابط فی سبیل الله و روز دهم چنان باشد که هفتاد هزار حاجت برآورده باشد و آفتاب
و ماه و ستارگان و همه مخلوقات حتی طیور و سباع و حشرات ... و ماهیان دریا و برگ
درختان برایش استغفار کنند و روز یازدهم ثواب چهار حج و چهار عمره که هر حج با پیغمبری
و هر عمره با صدیق یا شهیدی کرده باشد و روز دوازدهم سیئاتش بدل بحسنات شود و حسناتش
مضاعف گردد و که هر حسنه برابر هزار حسنه باشد و روز سیزدهم مثل عبادت اهل مکه و مدینه است
و بعدد هر سنگ و کلوخی در میان مکه و مدینه شفاعتی عطا فرمایند و روز چهاردهم چنانست که
با آدم و نوح و ابراهیم و موسی و داود و سلیمان ملاقات کرده و محبت داشته باشد و چنانست
که با هر پیغمبری دویست سال عبادت کرده باشد و روز پانزدهم جمیع حوایج دنیا و آخرت
مثل ثواب ایوب عطا فرمایند و دعایش مستجاب باشد و حمله عرش برایش استغفار کنند
و در روز قیامت چهل نور عطا فرمایند در هر جانبش ده نور و روز شانزدهم چون از قبر بیرون
آید شصت حله از بهشت در وی پوشند و بر مرکبی از بهشت سوار شود و ابری بر سرش از
حرارت آفتاب سایه کند و روز هفدهم گناهان او و گناهان پدر و مادرش آمرزیده شود و از شدائد
روز قیامت ایمن گردد و روز هجدهم خدای تعالی فرماید که جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و حمله عرش
و کروبیان برایش استغفار کنند تا سال دیگر و روز قیامت ثواب جمیع انبیا باو عطا فرمایند و روز

... و هم جمیع ملک آسمان و زمین خدای تعالی از او خوشنود شود و روز بیستم بزیارت قبرش آیند هر یک با ...
و شرابی از بهشت و روز بیستم هفتاد هزار ملک بر او موکل شوند که از شیاطین محافظتش نمایند و
هر روز که روزه گرفته ثواب صد سال روزه عطا فرمایند و میان او و دوزخ خندقی حایل گردد
کنند و ثواب هر کس تورات و انجیل و زبور و فرقان خوانده باشد بعدد هر پری از بال جبرئیل عبادت
یک ساله و ثواب تسبیح حمد عرش و کرسی عطا فرمایند و بعدد هر آیه از قرآن حوری برایش تزویج کنند
و روز بیست و دوم خدای تعالی قبرش را پر از نور و سبزه گرداند و وحشت و ظلمت قبر را از او برگیرد
و قبرش را مثل قبور شهدا گرداند و روز بیست و سوم روی اش مثل روی یوسف علیه السلام کند و روز بیست و چهارم
ملک الموت در وقت قبض روح او چنان آید که پیش انبیا میرود و هول نکیر و منکر و هموم دنیا و
عذاب آخرت از او برطرف کند و روز بیست و پنجم با پیغمبران و صدیقان و شهدا و صالحین از ملائکه
و چنانست که هر یتیم و بیوه و برهنه را پوشیده باشد و روز بیست و ششم چهار هزار ... و ... در
جای خود در بهشت ببیند و ثواب هزار مریض و هزار غریب که بطاعت خدا از وطن رفته باشد
بیابد و چنان باشد که هزار بنده از اولاد اسمعیل آزاد کند و روز بیست و هفتم خدای تعالی در زیر عرش
برایش هزار قبه از نور سبز بنا فرماید بر سر هر قبه خیمه از نور و زمانیکه بنده و مومن در پناه عرش است
قبه‌ها نیابد و باشد از عنبرهای بهشت منقش نماید از ابریشم و در آن باشد هزار تاج نور بر سرش نهند
و بر مرکبی از نور سوارش کنند و هر قدمش از نور باشد و بر زمانش هزار حلقه از طلا و بر هر حلقه ملکی موکل
و روز بیست و هشتم مرحله ... از نور بناهای بهشت شود و اولین و آخرین از حال و قرب با وی
و روز بیست و نهم خدای تعالی برحمت بر او نظر کند و همه گناهانش بیامرزد که گویا از مادر زاده
و روز بیستم و هفتم چنانست که هر مومن و مومنه را نصرت کرده و هفتاد هزار ...

را پوشانیده و هزار مرتبه قرآن ختم کرده و جمیع کتب آسمانی خوانده باشد و در روز
جنت و ختم خدای تعالی در جنت خلد صد هزار شهر از نور و در جنة المأوی صد هزار قصر از نقره و در جنت
نعیم صد هزار خانه از عنبر اشهب و در جنت فردوس صد هزار شهر و در هر شهر هزار حجره و در جنت
الجلال صد هزار منبر از مشک و در درون هر منبری هزار خانه و در هر خانه هزار سریر از در و
یاقوت بر هر سریر حوری نشسته عطا فرماید و روز بیست و نهم هزار هزار منزل و در هر منزل قبه سفید از
مرقد سریری از کافور بر هر سریری هزار فرش از سندس سبز بر هر فرشی حوری نشسته صفت و هزار حله
پوشیده و هشتاد هزار گیسو مکلل به در و یاقوت آنچه عطا فرماید و چون سی روز تمام شود وعده
هر روزی که روزه گرفته ثواب هزار شهید و هزار صدیق عطا ... عطا فرماید و ...
که روزه گرفته ثواب هزار شهید و هزار صدیق داشته باشد برابر روزه هزار روزه باشد و عبادت
دو رحمت ولی ... و دو ... شد و درجات طیبه که داند و از عذاب ... بشود و به
صراط بگذرد و بهشت را ... چنان نام که تا روز قیامت شود و ...
و رضوان خازن بهشت گوید ای روزه داران ماه مبارک رمضان از امت محمد صلی الله علیه و آله وسلم
از این در داخل بهشت شوید پس حضرت پیغمبر صلی فرمود که ... و کدام
را خواهد شد و تفصیل و زمانی ... هر یک در جای خود دانسته باید **فصل پنجم در روزه ... صائم** مرویست
از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که روزه گرفتن همین نه خوردن و آشامیدن نیست بلکه چون
روزه گیری باید چشم و گوش و مو و پوست و جوارح و اعضا از حرام و قبیح دور داشته
باشد و در روز صیام مثل سایر ایام نباشد ... و سخن ... و دروغ گوید و دشنام
نده و قسم نخورد و مردم ... خادم خود را ... حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم ...

روزه دار که کنیزی او را دشنام داد آنحضرت آن زن را طعام طلبید فرمود بخور گفت من روزه
دارم فرمود چون روزه داری که دشنام میدهی روزه همین از طعام و شراب نباشد و
چون کسی روزه دار را دشنام دهد او بگوید من روزه دارم مثل تو دشنام نمیدهم خدای تعالی
فرماید بنده من بروزه پناه برده او را از آتش پناه دادم و نیز مرویست که دیگر روزه ...
شیاطین ... و در شب ... روز ماه مبارک جمعه و در شب ...
شیاطین روز ماه مبارک رمضان و کسی که محرم باشد و در حرم مکه معظمه شعر خواند اگر چه
در مدایح اهلبیت علیهم السلام باشد و مراد از این شعرا است که مشتمل بر کذب و هجو و ...
باطل خیالات و اغراقات و دعواهای باطل و غیر واقع و امثال آن باشد چنانکه در میان
شعرا شایع است اگرچه موضوعش حق باشد مثل مدح اهلبیت علیهم السلام و اگرچه شان ایشان
ارفع از آن باشد اما اگر معانی خوب و واقعی باشد ظاهر و مبین است ... الا افضل اینست
که مضمضه و استنشاق نکنند مگر برای نماز ... و با چوب تر مسواک نکنند اما اگر چوب
خشک باشد و ... آبش همه بریزد و قصد ... و ... که مشک
... باشد ... محسوس ... و جامه تر پوشیدن ...
آب نشستن ... و ... مشک و نرگس و ریحان و هر گیاه خوشبو بو بکند
جمله برای صائم مکروه است اما سایر عطرها ... تطیب کند ...
شود **فصل ششم در سحور** مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که در ماه مبارک رمضان
افضل اینست که ترک سحور نکنند و در غیر آن اگر خواهند سحور کنند و اگر نخواهند نکنند
و هر کس همیشه سحور کند ... افطار ... تنها کند که روزه ... خدای تعالی

طلبیده ح
روز ح
و موضوعش نیز حق باشد مثل مناجات و موعظه و مدح اهل بیت علیهم السلام قصوری ندارد چنانکه از تتبع کلام عرب و اخبار و آثار اهل بیت علیهم السلام ح
و بیرون رفتن ح
و خوردن برای صائم مستحب است و روایت کرده‌اند در اول روز تعظیم ح

به سحور کنند که ... و رحمت فرشته مرکس در وقت سحور ...
که در راه خدا در خون خود غلطیده باشد **فصل هفتم در افطار** مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام
که حضرت پیغمبر بحلوا افطار میفرمود و اگر حلوا نبود ... میفرمود ... آب
نیم گرم افطار ... و ... پاک کند و بوی دهن خوش کند و دندان محکم کرداند
و چشم را قوت و جلا دهد و گناهان را زایل کند ... تسکین دهد و صفرا
و بلغم قطع کند و حرارت معده و صداع ... و افضل اینست که اگر کسی ...
افطار بعد از نماز شام کند که روزه به نماز ختم شود و دعا در وقت افطار مستجاب باشد و
... قرائت انا انزلناه در وقت افطار ... در فضل ... گذشت ... در وقت افطار
بگوید یا عظیم یا عظیم یا عظیم انت الهی لا اله الا انت اغفر لی الذنب العظیم انه لا
یغفر الذنب العظیم الا انت یا عظیم ... پاک شود مثل روزی که متولد شده و در وقت
افطار بگوید بسم الله اللهم لک صمنا و علی رزقک افطرنا فتقبل منا انک انت
السمیع العلیم **فصل هشتم در تفطیر صائم** مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که هر کس صائمی
را افطار فرماید مثل ثواب او داشته باشد و هر عبادتی که ...
شریک باشد و افطار فرمودن صائم ... در ماه رمضان افطار
فرماید ... که بنده آزاد کند و گناهان گذشته‌اش ... و حضرت امام محمد باقر
یکی از اصحاب فرمود ... در ماه مبارک رمضان هر شب ده بنده از اولاد اسمعیل آزاد
کنی گفت مالم باین قدر ... پس ... نمیتوانم تا یک شب ... بنده
گفت نمیتوانم ... هر شب یک مسلم را افطار ... فرمود ...

معصوم همین بود که افطار فرمودن مومنی مثل آزاد کردن بنده از اولاد اسمعیل
فصل نهم در فضایل افطار کردن برای ... مومن مرویست از اهلبیت علیهم السلام که در خانه
برادر مومن افطار کردن هفتاد مرتبه فضیلت از روزه که گرفته و چون کسی روزه ...
داشته باشد و برادر مومنی وارد شود و تکلیف افطارش کند افطار کند ...
... باشد ... و اگر افطار نکرده ... که افطار
کند ... و از این حدیث ... احادیث ... مومن ...
توان دانست که ... افطار کردن سبب ... مومن ... او باشد ...
کرد اگر چه در خانه او نباشد **فصل دهم در اعتکاف** مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که افضل
اوقات برای اعتکاف ماه مبارک رمضانست خصوص ... مرویست که اعتکاف ...
عشر آخر ماه رمضان و دو روز اعتکاف در ماه رمضان برابر است با دو حج و دو عمره
و اعتکاف کمتر از سه روز نباشد و بیشتر هر قدر خواهد تواند و اصل اعتکاف مستحب است تا چون
دو روزه بگیرد روز سیم واجب شود و همچنین هر روز سیم واجب باشد مثل ششم و نهم و دوازدهم
پس در روز اول و دوم اختیار ... و روز سیم ... ضرورت نتواند بیرون رفتن
و شرط در اعتکاف روزه داشتن است پس کسی که روزه نتواند داشت یا در روزی که روزه
نتوان داشت اعتکاف صحیح نباشد و هر روزه که باشد ... خواه واجب و غیر آن
نیز شرط است مسجدی باشد که امام عادل ... نماز گزارده باشد و افضل مساجد برای
اعتکاف مسجد الحرام و مسجد رسول صلی الله علیه و آله و مسجد کوفه است و در ایام اعتکاف بی ضرورت
بیرون نباید رفت و جایز است بیرون رفتن برای نماز جمعه یا حضور جنازه یا عیادت

و بیرون رفتن ح

مرتفع گردد و از حقوق این ماه ... چون برای حاجتی بیرون رود در جائی ننشیند
تا آنکه برگردد و نماز بغیر از مسجد نکند مگر نماز جمعه یا در مکه معظمه که در هر موضع
که نماز کند صحیح باشد و حرامست در ایام اعتکاف مباشرت کردن خواه روز و
خواه شب و در این ایام از بوی خوش و جدال با مردم و بیع و شرا احتراز باید نمود
و مستحب است که وقت نیت اعتکاف با خدا شرط کند که اگر امری سانح شود بیرون رود و اگر چون
این شرط کرده باشد هر وقت امری عارض شود بیرون تواند رفت و هرگاه بیرون رفت ...
از روز سیم ... باب هشتم در اعمال شهور و اعوام و لیالی و ایام
و مقصود از این باب در دوازده فصل بیان می‌شود

فصل اول در اعمال روز نوروز و فضیلت آن مرویست از ائمه طاهرین علیهم السلام که عهد
خلافت و ولایت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه در غدیر خم در این روز بوده و در این روز حضرت
صاحب الزمان صلوات الله علیه ظهور خواهد فرمود و برکات در این روز بسیار واقع شده و مستحب است
در این روز روزه داشتن و غسل کردن و جامه‌های پاکیزه پوشیدن و خود را معطر نمودن و خواندن
مرتبه ... بعد از نماز ... اللهم هذه سنة جديدة وانت ملك قديم اسئلك
خيرها وخير ما فيها واعوذ بك من شرها وشر ما فيها واستكفيك مؤنتها وشغلها يا ذا
الجلال والاكرام و هر کس در این روز بعد از نماز عصر چهار رکعت نماز کند در دو رکعت اول بعد از الحمد
ده مرتبه انا انزلناه و در رکعت دوم ده قل یا ایها الکافرون و در سیوم ده قل هو الله احد و در چهارم ده
معوذتین بخواند و بعد از فراغ سجده شکر کند و در سجده این دعا بخواند گناهان پنجاه ساله‌اش
آمرزیده شود اللهم صل على محمد وآل محمد الاوصياء المرضيين وعلى جميع انبيائك ورسلك

بافضل صلواتك وبارك عليهم بافضل بركاتك وصل على ارواحهم واجسادهم اللهم بارك
على محمد وآل محمد وبارك لنا في يومنا هذا الذي فضلته وكرمته وشرفته وعظمت قدره
اللهم بارك لي فيما اعطيتني حتى لا اشكر احدا غيرك ووسع علي في رزقي يا ذا الجلال
والاكرام اللهم ما غاب عني فلا يغيبن عني عونك وحفظك وما فقدت من شيء
فلا تفقدني عونك عليه حتى لا اتكلف ما لا احتاج اليه يا ذا الجلال والاكرام و در بعضی
... آب باران ... و گلاب ... آشامیدن آن را ... نوروز ... برای دفع
امراض چنانکه مشهور است و در مجموعه نیز بنظر رسیده مروی از حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله
علیه و خواندن یا محول الحول والاحوال حول حالنا الى احسن الحال بعد از ایام سال مشهورست
اما حدیثی بنظر نرسیده فصل دوم در اعمال اول هر ماه مرویست از ائمه
طاهرین علیهم السلام که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله چون ماه نو میدید میگفت ايها الخلق المطيع الدائب السريع
المتصرف في ملكوت الجبروت بالتقدير ربي وربك الله اللهم اهله علينا بالامن
والايمان والسلامة والاسلام والاحسان وكما بلغتنا اوله فبلغنا آخره واجعله
شهرا مباركا تمحو فيه السيئات وتثبت لنا فيه الحسنات وترفع لنا فيه الدرجات
يا عظيم الخيرات و این دعا را در هر ماه ... بخواند ... و هر کس ...
ماه ... در آن ماه ... و هر کس اول ماه ...
که ... دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از الحمد ...
قل هو الله احد ... و آنچه میسر شود تصدق کند ...
از خدای تعالی ... و هر کس در اول ماه حضرت امام حسین علیه السلام را زیارت کند ثواب ... شهید

از ... شاید ... و اول ماه ... پنجشنبه اول ماه و چهارشنبه
میان ماه ... آخر ماه ... ائمه طاهرین علیهم السلام از سبب
این ... سؤال ... پنجشنبه برای آنکه اعمال در پنجشنبه بخدای تعالی عرض میشود ...
... چهارشنبه میان ماه روز عذابست ... چهارشنبه
خدای تعالی جمیع امم سابقه را در چهارشنبه میان ماه عذاب کرده ...
... روزه گرفتن دشوار باشد ... هر روز ... هفتاد ...
گندم یا غیر آن از طعامها ... تصدق کند و روایات
بسیار آمده که تصدق افضلست ... و اینها ... این تصدق ...
نظر ... امام علیه السلام ... مؤمنی را اطعام ... افضلست ...
و نیز مرویست که ... ماههای حرام که رجب و ذوالقعده و ذوالحجه و محرم است پنجشنبه و جمعه
و شنبه روزه بگیرد ... ششصد ساله برایش نوشته شود فصل سیم در اعمال محرم الحرام
ابتدای سنه هجریست مرویست از ائمه طاهرین علیهم السلام که هر کس در روز اول
این ماه دو رکعت نماز گذارد و بعد از سلام سه مرتبه بگوید اللهم انت الاله القديم
العلي الغفور الرحيم وهذه سنة جديدة فاسئلك العصمة فيها من الشيطان
الرجيم والقوة على هذه النفس الامارة بالسوء والاشتغال بما يقربني اليك يا ذا الجلال
والاكرام والفضل والانعام يا ارحم الراحمين خدای تعالی ... موکل کرداند که
در تمام سال شیطان را ازو دفع کنند و از متابعت نفس اماره و پیروی هوا و هوس ...
... و بر طاعات و حسنات ... عقل ...

از عذاب و اگر در اول ماه دو پنجشنبه باشد اول افضل است و اگر در آخر دو پنجشنبه باشد آخر افضل است و اگر ...

شده و بنی امیه و اتباع ایشان علیهم اللعنة این روز را تبرک کرده‌اند و روز عید گرفته‌اند هر کس در این
روز ذخیره بگذارد خدای تعالی نفاق در دلش اندازد و برکت از او و از اهل بیتش ...
و شیطان در آن شریک شود و اگر سعی در کارهای دنیا کند ساخته نشود و اگر شود مبارک
نباشد و هر کس این روز دست از حوائج دنیا باز دارد خدای تعالی حوائج دنیا و آخرتش را
برآورد و از اعظم مستحبات این روز مشغول بمصیبت امام حسین و اهلبیت و اصحاب او
علیهم السلام ... و مانند مصیبت زدگان محزون و گریان ...
و گریان شدن و تا یک ساعت بعد از عصر دست از طعام و شراب و لذات و شهوات
کشیدن و بعد از آن ... تربت مقدس افطار نمودن و هر کس امروز روز گریه و مصیبت
خود گرداند خدای تعالی روز قیامت را روز فرح و سرور او گرداند و هر کس مصیبت آنحضرت
را یاد کند و بگرید و دیگری را بگریاند روز قیامت با ایشان ... باشد و حشر
گریه در روزی که همه چشمها گریان باشد هر کس یک قطره اشک بریزد ... بجای حقی از حقوق ایشان که
حقی که بظلم از ایشان رفت ... بهشت
باشد و ... سال ... و گریه برای حضرت امام حسین علیه السلام
گناهان عظیم را بریزد و هر کس بر آنحضرت گریه کند و اشک بر رویش روان شود همه گناهان صغیره
و کبیره و قلیل و کثیر او آمرزیده شود و اگر مرثیه در شان آنحضرت بخواند و بگرید و دیگری را بگریاند
و اگر گریه ... بهشت ... واجب شود و هر کس زیارت آنحضرت کند ... قیامت
بیحساب ... و هر کس قاتلانش را لعنت کند ... با اهلبیت طاهرین
علیهم السلام باشد و هر کس ... آنحضرت ... بگوید یا لیتنی کنت معکم فافوز فوزا عظیما ...

بنماید خود را گریه

در حضرت شهید شده باشد و هر کس بنوحه ایشان فرهاد و بحزن ایشان محزون باشد با ایشان
در درجات عالی باشد و هر کس شب عاشورا بزیارت قبر مقدس آنحضرت کند چنانست که خدا را
در عرش زیارت کند و بهشت او را واجب شود و حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود هر کس روز
عاشورا گریان زیارت قبر آنحضرت کند ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار غزوه که
در خدمت حضرت پیغمبر و ائمه طاهرین صلوات الله علیهم کرده باشد بیابد و اگر از
مکان دور باشد و نتواند بکربلا حاضر شدن بصحرا رود یا بلندی برود و بسوی آنحضرت [illegible]
یا بر بام بلند برآید و بر آنحضرت سلام کند و گریه و نوحه کند و دو رکعت نماز گذارد و بر قاتلان
آنحضرت بسیار لعنت کند و اهل بیت خود را بگریه وا دارد و در خانه خود مصیبت برپای دارد
و یکدیگر را تعزیه کنند بگفتن أعظم الله أجورنا بمصابنا بالحسين وجعلنا وإياكم من الطالبين
بثاره مع وليه الإمام المهدي من آل محمد من ضامنم که چون چنین کنند همه این ثوابها را بیابد
مصیبت هر پیغمبر و رسول و وصی و صدیق و شهید از اول دنیا تا روز قیامت برای ایشان نوشته
شود و راوی پرسید که طریقه تعلیم کن مرا که در [illegible] بخوانم در یا نزد یک زیارت کنم که فرمود
باین طریقه زیارت کن اول تکبیر بگوی بعد از آن چنین سلام کن که مذکور میشود و بعد از آن
دو رکعت نماز بگذار که خدای تعالی صد هزار هزار درجه برای تو بنویسد و چنان باشد که در خدمت
آنحضرت شهید گشته باشی و با شهدا در درجات ایشان شریک باشی بحیثیتی که هیچ از ایشان ممتاز
نباشی و ثواب زیارت هر پیغمبر و رسول و ملک و هر کس زیارت آنحضرت کرده و از روزی که
شهید شده برای تو نوشته شود و اگر هر روز چنین زیارت کنی همین ثواب داشته
باشی السلام عليك يا أبا عبد الله السلام عليك يا ابن أمير المؤمنين وابن سيد

آنحضرت و در پیش قبر آنحضرت بگذرانند چنانست که در عرصه کربلا در خدمت آنحضرت شهید شده و در خون خود غلطیده باشد و هر کس روز عاشورا را

الوصيين

الوصيين السلام عليك يا ابن فاطمة سيدة نساء العالمين السلام عليك يا ثار الله وابن
ثاره والوتر الموتور السلام عليك وعلى الأرواح التي حلت بفنائك وأناخت برحلك
عليكم مني جميعا سلام الله ما بقيت وبقي الليل والنهار يا أبا عبد الله لقد عظمت
الرزية وجلت وعظمت المصيبة بك علينا وعلى جميع أهل الإسلام وجلت وعظمت
مصيبتك في السماوات على جميع أهل السماوات فلعن الله أمة أسست أساس الظلم
والجور عليكم أهل البيت ولعن الله أمة دفعتكم عن مقامكم وأزالتكم عن مراتبكم التي
رتبكم الله فيها ولعن الله أمة قتلتكم ولعن الله الممهدين لهم بالتمكين من قتالكم
برئت إلى الله وإليكم منهم ومن أشياعهم وأتباعهم وأوليائهم يا أبا عبد الله إني سلم
لمن سالمكم وحرب لمن حاربكم إلى يوم القيامة ولعن الله آل زياد وآل مروان ولعن الله
بني أمية قاطبة ولعن الله ابن مرجانة ولعن الله عمر بن سعد ولعن الله شمرا ولعن
الله أمة أسرجت وألجمت وتنقبت وتهيأت لقتالك بأبي أنت وأمي لقد
عظم مصابي بك فأسأل الله الذي أكرم مقامك وأكرمني بمقامي هذا أن يرزقني
طلب ثارك مع إمام منصور من أهل بيت محمد صلى الله عليه وآله اللهم اجعلني عندك
وجيها بالحسين في الدنيا والآخرة يا أبا عبد الله إني أتقرب إلى الله وإلى رسوله وإلى أمير
المؤمنين وإلى فاطمة وإلى الحسن وإليك بموالاتك وبالبراءة ممن قاتلك ونصب لك الحرب
وبالبراءة ممن أسس أساس ذلك وبنى عليه بنيانه وجرى في ظلمه وجوره عليكم
وعلى أشياعكم برئت إلى الله وإلى رسوله وإليكم منهم أتقرب إلى الله ثم إليكم بموا
لاتكم وموالاة وليكم وبالبراءة من أعدائكم والناصبين لكم الحرب وبالبراءة من

أشياعهم وأتباعهم إني سلم لمن سالمكم وحرب لمن حاربكم وولي لمن والاكم وعدو لمن
عاداكم فأسأل الله الذي أكرمني بمعرفتكم ومعرفة أوليائكم ورزقني البراءة من أعدائكم
أن يجعلني معكم في الدنيا والآخرة وأسأله أن يبلغني المقام المحمود الذي لكم عند الله
وأن يرزقني طلب ثاري مع إمام هدى ظاهر ناطق منكم وأسأل الله بحقكم وبالشأن
الذي لكم عنده أن يعطيني بمصابي بكم أفضل ما يعطي مصابا بمصيبته مصيبة ما
أعظمها وأعظم رزيتها في الإسلام وفي جميع السماوات والأرض اللهم اجعلني في مقامي
هذا ممن تناله منك صلوات ورحمة ومغفرة اللهم اجعل محياي محيا محمد وآل
محمد ومماتي ممات محمد وآل محمد اللهم إن هذا يوم تبركت به بنو أمية وابن آكلة الأ
كباد اللعين ابن اللعين على لسانك ولسان نبيك في كل موطن وموقف وقف
فيه نبيك اللهم العن أبا سفيان ومعاوية ويزيد بن معاوية وآل مروان عليهم منك
اللعنة أبد الآبدين وهذا يوم فرحت به آل زياد وآل مروان بقتلهم الحسين اللهم فضاعف
عليهم اللعن منك والعذاب اللهم إني أتقرب إليك في هذا اليوم وفي موقفي هذا وأيام حياتي
بالبراءة منهم واللعنة عليهم وبالموالاة لنبيك وآل نبيك عليهم السلام بعد از آن صد مرتبه بگوی
اللهم العن أول ظالم ظلم حق محمد وآل محمد وآخر تابع له على ذلك اللهم العن العصابة التي
جاهدت الحسين وشايعت وبايعت على قتله اللهم العنهم جميعا بعد از آن صد مرتبه بگو
السلام عليك يا أبا عبد الله وعلى الأرواح التي حلت بفنائك وأناخت برحلك
عليك مني سلام الله ما بقيت وبقي الليل والنهار ولا جعله الله آخر العهد مني
لزيارتكم السلام على الحسين وعلى علي بن الحسين وعلى أصحاب الحسين بعد از آن بگو اللهم خص

اول

أول ظالم باللعن مني وابدأ به أولا ثم الثاني والثالث والرابع اللهم العن يزيد خامسا والعن
عبيد الله بن زياد وابن مرجانة وعمر بن سعد وشمرا وآل أبي سفيان وآل زياد
وآل مروان إلى يوم القيامة و بعد از آن بسجده رود و بگوید اللهم لك الحمد حمد الشاكرين لك
على مصابهم الحمد لله على عظيم رزيتي اللهم ارزقني شفاعة الحسين يوم الورود وثبت
لي قدم صدق عندك مع الحسين وأصحاب الحسين الذين بذلوا مهجهم دون الحسين عليه السلام
مقصد چهارم در اعمال مخصوص بعضی از ایام علماء در کتب خود نقل کرده اند که هر کس روز [illegible]
ده مرتبه بگوید از بلاهای که در زمین و آسمان نازل شود ایمن باشد یا شدید القوی یا شدید المحال یا عزیز
یا عزیز یا عزیز ذلت بعزتك جميع خلقك فاكفني شر خلقك يا مجمل يا منعم يا
مفضل لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين فاستجبنا له ونجيناه من الغم
وكذلك ننجي المؤمنين وصلى الله على محمد وآله الطيبين و سنت است در بیستم [illegible] که اربعین است
زیارت حضرت امام حسین علیه السلام و روایت است از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که پنج چیز از علامات
مؤمن است صلوة احدی و خمسین و زیارت اربعین و انگشتر در دست راست و تعفیر جبین و جهر ببسم الله
الرحمن الرحيم و روایت شده که روز اربعین چون خواهد زیارت کند وقت [illegible] بگوید السلام على ولي الله وحبيبه
السلام على خليل الله ونجيبه السلام على صفي الله وابن صفيه السلام على الحسين المظلوم
الشهيد السلام على أسير الكربات وقتيل العبرات اللهم إني أشهد أنه وليك وابن وليك
وصفيك وابن صفيك الفائز بكرامتك أكرمته بالشهادة وحبوته بالسعادة
واجتبيته بطيب الولادة وجعلته سيدا من السادة وقائدا من القادة وذائدا
من الذادة وأعطيته مواريث الأنبياء وجعلته حجة على خلقك من الأوصياء فأعذر

هر کس
این دعا
اربعین

فِي الدُّعاءِ وَمَنَحَ النُّصْحَ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فِيكَ لِيَسْتَنْقِذَ عِبادَكَ مِنَ الْجَهالَةِ وَحَيْرَةِ الضَّلالَةِ وَ
قَدْ تَوازَرَ عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيا وَباعَ حَظَّهُ بِالْأَرْذَلِ الْأَدْنى وَشَرى آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الْأَ
وْكَسِ وَتَغَطْرَسَ وَتَرَدّى فِي هَواهُ وَأَسْخَطَكَ وَأَسْخَطَ نَبِيَّكَ وَأَطاعَ مِنْ عِبادِكَ أَهْلَ الشِّقاقِ وَالنِّفاقِ
وَحَمَلَةَ الْأَوْزارِ الْمُسْتَوْجِبِينَ النّارَ فَجاهَدَهُمْ فِيكَ صابِراً مُحْتَسِباً حَتّى سُفِكَ فِي طاعَتِكَ
دَمُهُ وَاسْتُبِيحَ حَرِيمُهُ اللّٰهُمَّ فَالْعَنْهُمْ لَعْناً وَبِيلاً وَعَذِّبْهُمْ عَذاباً أَلِيماً السَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
رَسُولِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْأَوْصِياءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِينُ اللهِ وَابْنُ أَمِينِهِ عِشْتَ
سَعِيداً وَمَضَيْتَ حَمِيداً وَمُتَّ فَقِيداً مَظْلُوماً شَهِيداً وَأَنَا أَشْهَدُ أَنَّ اللهَ مُنْجِزٌ ما وَعَدَكَ
وَمُهْلِكٌ مَنْ خَذَلَكَ وَمُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللهِ وَجاهَدْتَ
فِي سَبِيلِهِ حَتّى أَتاكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللهُ أُمَّةً
سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ أَنِّي وَلِيٌّ لِمَنْ والاهُ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداهُ بِأَبِي
أَنْتَ وَأُمِّي يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِي الْأَصْلابِ الشّامِخَةِ وَالْأَرْحامِ
الطّاهِرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجاهِلِيَّةُ بِأَنْجاسِها وَلَمْ تُلْبِسْكَ الْمُدْلَهِمّاتُ مِنْ ثِيابِها وَأَشْهَدُ
أَنَّكَ مِنْ دَعائِمِ الدِّينِ وَأَرْكانِ الْمُسْلِمِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ
الْهادِي الْمَهْدِيُّ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوى وَأَعْلامُ الْهُدى وَالْعُرْوَةُ
الْوُثْقى وَالْحُجَّةُ عَلى أَهْلِ الدُّنْيا وَأَشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِإِيابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرائِعِ دِينِي
وَخَواتِيمِ عَمَلِي وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّى يَأْذَنَ
اللهُ لَكُمْ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لا مَعَ عَدُوِّكُمْ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَعَلى أَرْواحِكُمْ وَأَجْسادِكُمْ
وَشاهِدِكُمْ وَغائِبِكُمْ وَظاهِرِكُمْ وَباطِنِكُمْ آمِينَ رَبَّ الْعالَمِينَ فصل [illegible]

ربیع الاول [illegible] که روز نهم این ماه قتل عمر بن الخطاب [illegible] واقع شده و اول تواریخ
بعضی از علمای شیعه در این خلاف کرده اند اما حدیثی صحیح در این روایت شده و خلاصه مضمون
آن چنانست که دو کس از شیعیان گویند روز نهم ربیع الاول رفتیم بخانه محمد بن اسحق
قمی بنزد حضرت امام علی النقی علیه السلام بود و غسل کرده و از خانه بیرون آمده و احسن از انگشت
بود و اطفای خود را ... سبزه ... و منع او تعجب ... دیدیم گفت چنانست
گمان کرده اید که امروز عید است و من غسل کرده ام و عید شیعیان ... افطار و عید و جمعه
عیدی بزرگتر است گفت بلی پس داخل خانه پرده نشستیم برکت من و عید شیعیان در همین روز
که نهم ربیع الاول است رفتیم بخدمت مولای خود امام علی النقی علیه السلام و آنحضرت هر یک از فرزندان را تمام
فرموده جامهای نو پوشیده بودند و مجمره در پیش آنحضرت ... و خوش ... گفتیم ... امروز
تو باد ... بیت ... عید تازه شده فرمود کدام روز ... واهل بیت حرمتش عظیم تر است
از امروز که حذیفة بن الیمان در همین روز بخدمت جدم رسول ... آنحضرت با امیرالمؤمنین و
حسنین علیهم السلام طعام تناول میفرمودند و آنحضرت در روی ایشان تبسم و شگفتگی مینمودند
میفرمود که ... دشمنان ... امروز که در این روز خدای تعالی دشمن جد و دشمن ... شما
هلاک میکند ... دعای ... مستجاب می نماید و اعمال شیعیان و دوستان شما را قبول میفرماید
بگو ... امروز است که شوکت دشمن جد شما شکسته میشود و ... امروز است که فرعون
اهل بیت من و ظالم ایشان و غاصب حق ایشان هلاک میشود و حذیفه گوید من گفتم یا رسول
الله در میان امت تو کسی هست که این بدیها تواند کرد و فرمود منافقی که از ایشان
دعوی ریاست و خلافت کند بعد از من ... و مردم را بسوی خود خواند ... [illegible]

دعوت ...

کند و سنت مرا تغییر دهد و میراث فرزندم را غصب کند و خود را امام و مقتدای مردم کرداند
و اموال خدا را از حرام گیرد و در معصیت صرف کند و برادر و وزیر مرا تکذیب نماید و دختر مرا
از حق خود منع کند و دختر او را نفرین کند و خدای تعالی اجابت فرماید حذیفه گوید من گفتم
از خدا میخواهی که او را در حیات تو هلاک کرداند فرمود نمیخواهم ... فضایحش ... خدای تعالی ...
خواستم که روز هلاک او را بکنند بسیار ... تمام فضیلت ... دوستان من و شیعیان اهلبیت من
از او ... عید کنند پس خدای تعالی فرمود که من حکم ... آسمانها امر کرده ام که ...
برای شیعیان و دوستان شما ... در آن روز ... ثواب برابر ... رب العالمین
کنند و ... برای شیعیان و دوستان شما استغفار کنند و کرام الکاتبین ...
دوام کنند ... و ... قلم از خلق بر دارند و هیچ خطیه بر ایشان ننویسند از روز ...
تو و برای ... تو و شیعیان شما ... و ... دوم که هرکس ...
در ... و توسعه کند ... از ... برسان ... بر هر کسی از شیعیان و موالی شما
... اگر ... طاعات ایشان را ثواب دهم ...
حذیفه گوید پس آنحضرت ... برخواست ...
... عمر بن الخطاب ... بعد از حضرت بیغمبر صلی الله علیه و آله ...
... و غصب فدک نمود و حضرت فاطمه صلوات الله علیها ... تا آنکه خدای تعالی
... روز نهم ربیع الاول کشته شد پس بخدمت حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه رفتم
... حضرت پیغمبر ... آمده و ...
... فرمود ... که امروز ... عید ... و ... که در فضل این

امروز را عید کند و ... و خوشحالی ... ثواب ... دهم در کس ...

روایت شده است که هرکس دراین روز صدقه دهد ... بوی خوشی ... و توسعه
در نفقه و پوشیدن جامهای نو نماید و عبادت کردن ... و در این روز روایت
شده و عقد ... ماه مولود حضرت پیغمبر است و روز ... یک ... روز ...
مستحب است این روز افضل ... روزه ... فصل ششم در اعمال ماه
رجب المرجب مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که ماه رجب ماهیست عظیم الشان ...
و منسوبست بحضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه خدای تعالی ... در این ماه حسنات مضاعف
کند و سیئات محو گرداند و مستحبست احیا داشتن شب اول این ماه و مرویست که هرکس شب
این ماه احیا دارد آتش دوزخ بر او حرام شود و شفاعتش برای هفتاد هزار کس از گناهکاران
مقبول باشد مرویست که حضرت پیغمبر بر مقبره گذشت لمحه توقف فرمود پس از آنجا گذشت
از سبب توقف سؤال نمودند فرمود اهل این مقبره معذب بودند برایشان ترحم کردم و از
خدای تعالی خواستم که عذاب ایشان کاسته [illegible] فرمود که اگر ایشان یک روز از ماه رجب روزه
میداشتند و یک شب عبادت برمیخواستند از این عذاب ایمن بودند و هر مؤمن و مؤمنه که یک روز
از این ماه روزه دارد و یک شب عبادت برخیزد خدای تعالی ثواب یکساله روزه و عبادت
هزار حج و هزار عمره و جهاد و هزار عتق رقبه از اولاد اسمعیل و هزار ...
و ... که ... امت مرا ... و ... عذاب قبر و هول محشر
و ... شود ... ثواب برای کسیست که یک روز ...
عبادت برخیزد در این ماه فرمود ... برای کسی که ... قدرت ...
اینهمه ثواب تواند داد فرمود که اگر کسی ... برخواستن شب نباشد بعد از نماز عشا ...

گذا ... شود و نیز بعضی از علماء
نقل کرده اند که مستحب است در این
اطعام مؤمنان و احسان ...

از تو تیره و دو رکعت نماز گزارد و در هر سوره که تواند بخواند از خدای تعالی امید دارم که همه این ثواب
با و عطا فرماید و نیز مرویست هر کس در این ماه صدقه کند برای خدا و امید ثواب خدای تعالی
در بهشت انقدر ثواب عطا فرماید که هیچ چشمی ندیده و هیچ گوشی نشنیده و بر دل هیچ کس نرسیده
باشد و مستحب است شب اول این ماه خواندن این دعا بعد از نماز عشا اللهم انی اسئلک انک
ملیک وانک علی کل شیء قدیر مقتدر وانک ما تشاء من امر یکون اللهم انی اتوجه الیک بنبیک
محمد نبی الرحمة صلی الله علیه وآله یا محمد یا رسول الله انی اتوجه بک الی الله ربک وربی
لینجح بها طلبتی اللهم بنبیک محمد والائمة من اهل بیته انجح طلبتی بعد از آن حاجت بخواهد
بگوا به و هر کس روز اول این ماه زیارت حضرت امام حسین ع کند البته آمرزیده شود
البته و نیز مرویست که هر کس روز اول و میان و آخر این ماه غسل کند از گناه پاک شود مثل
روزی که از مادر متولد شده و سلمان فارسی رحمة الله علیه روایت کند از حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله که
هر کس در این ماه سی رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد الحمد سه مرتبه قل هو الله و سه مرتبه قل یا
ایها الکافرون بخواند ده رکعت در اول ماه و بعد از فراغ دستها بر داشته بگوید لا اله الا الله
وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی ویمیت وهو حی لا یموت بیده
الخیر وهو علی کل شیء قدیر اللهم لا مانع لما اعطیت ولا معطی لما منعت و
لا ینفع ذا الجد منک الجد و دستها بر رو بمالد و ده رکعت در میان ماه و بعد از فراغ دستها
بر داشته بگوید لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی ویمیت وهو
حی لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر الها واحدا احدا صمدا لم یتخذ
صاحبة ولا ولدا و دستها بر رو بمالد و ده رکعت در آخر ماه بعد از فراغ دستها بر داشته

لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی ویمیت وهو حی لا یموت بیده الخیر
وهو علی کل شیء قدیر وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم
و دستها بر رو بمالد و حاجتی که خواهد طلبد مستجاب شود و خدای تعالی میان او و جهنم هفت خندق
فاصله کند که عرض هر خندقی مثل میان آسمان و زمین باشد و بهر رکعت هزار رکعت [illegible]
[illegible] و چنان باشد که تمام این ماه روزه داشته باشد و تا
سال دیگر از نمازگزارندگان نوشته شود و هر روز ثواب شهیدی از شهدای بدر بر [illegible]
و هر کس که در این ماه روزه دارد [illegible]
[illegible] مرویست که ثواب روزه هر روز از این ماه پایان ندارد و چنانکه در باب [illegible]
گذشت بعد از آن سوال کردند که اگر کسی نتواند روزه بگیرد چه کند تا این ثواب دریابد
فرمود هر روز در این ماه یک نان تصدق کند که تا آن ثواب بیابد و بیشتر از این
و اگر همه خلق آسمان و زمین جمع شوند عشر ثواب او نتوانند نوشت پرسیدند که اگر قادر بر
تصدق نباشد چکند فرمود هر روز صد مرتبه بگوید سبحان الاله الجلیل سبحان من لا ینبغی التسبیح
الا له سبحان الاعز الاکرم سبحان من تعطف بالمجد وتکرم به سبحان من لبس العز وهو له
اهل و نیز مرویست که خدای تعالی بیامرزد هر کس در رجب هزار مرتبه بگوید استغفر الله ذا
الجلال والاکرام من جمیع الذنوب والآثام [illegible]
مرتبه چنین [illegible] و مستحب است هر روز در این ماه خواندن این دعا اللهم انی اسئلک صبر الشاکرین
لک وعمل الخائفین منک ویقین العابدین لک اللهم انت العلی العظیم وانا عبدک
البائس الفقیر انت الغنی الحمید وانا العبد الذلیل اللهم صل علی محمد وآله وامنن

بغناک علی فقری وبحلمک علی جهلی وبقوتک علی ضعفی یا قوی یا عزیز اللهم صل علی محمد
وآله الاوصیاء المرضیین واکفنی ما اهمنی من امر الدنیا والآخرة یا ارحم الراحمین و نیز
هر روز این ماه این دعا بخواند که مرویست از حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه اللهم انی اسئلک
بمعانی جمیع ما یدعوک به ولاة امرک المأمونون علی سرک المستبشرون بامرک الواصفون
لقدرتک المعلنون لعظمتک اسئلک بما نطق فیهم من مشیتک فجعلتهم معادن
لکلماتک وارکانا لتوحیدک وآیاتک ومقاماتک التی لا تعطیل لها فی کل مکان
یعرفک بها من عرفک لا فرق بینک وبینها الا انهم عبادک وخلقک فتقها ورتقها
بیدک بدؤها منک وعودها الیک اعضاد واشهاد ومناة واذواد وحفظة
ورواد فبهم ملأت سماءک وارضک حتی ظهر ان لا اله الا انت فبذلک اسئلک وبموا
قع العز من رحمتک ویا باطنا فی ظهوره ظاهرا فی بطونه ومکنونه یا مفرقا بین
النور والدیجور یا موصوفا بغیر کنه ومعروفا بغیر شبه حاد کل محدود وشاهد کل
مشهود وموجد کل موجود ومحصی کل معدود وفاقد کل مفقود لیس دونک من
معبود اهل الکبریاء والجود یا من لا یکیف بکیف ولا یؤین باین یا محتجبا عن
کل عین یا دیموم یا قیوم وعالم کل معلوم صل علی محمد وآله وعلی عبادک المنتجبین و
ملائکتک المقربین والبهم الصافین الحافین وبارک لنا فی شهرنا هذا المرجب المکرم
وما بعده من الاشهر الحرم واسبغ علینا فیه النعم واجزل لنا فیه القسم وابرر لنا
فیه القسم باسمک الاعظم الاعظم الاجل الاکرم الذی وضعته علی النهار فاضاء
وعلی اللیل فاظلم واغفر لنا ما تعلم منا وما لا نعلم واعصمنا من الذنوب خیر العصم وا

کفنا کوافی قدرک وامنن علینا بحسن نظرک ولا تکلنا الی غیرک ولا تمنعنا من خیرک
وبارک لنا فیما کتبته لنا من اعمارنا واصلح لنا خبیئة اسرارنا واعطنا منک الامان وا
ستعملنا بحسن الایمان وبلغنا شهر الصیام وما بعده من الایام والاعوام یا ذا الجلال والاکرام
و نیز هر روز این دعا بخواند اللهم انی اسئلک بالمولودین فی رجب محمد بن علی الثانی وابنه
علی بن محمد المنتجب واتقرب بهما الیک خیر القرب یا من الیه المعروف طلب وفیما
لدیه رغب اسئلک سؤال مقترف مذنب قد اوبقته ذنوبه واوثقته عیوبه فطال
علی الخطایا دؤوبه ومن الرزایا خطوبه یسئلک التوبة وحسن الاوبة والنزوع عن
الحوبة ومن النار فکاک رقبته والعفو عما فی ربقته فانت یا مولای اعظم امله
وثقته اللهم واسئلک بمسائلک الشریفة ووسائلک المنیفة ان تتغمدنی فی
فی هذا الشهر برحمة منک واسعة ونعمة وازعة ونفس بما رزقتها قانعة الی نزول الحافرة
ومحل الآخرة وما هی الیه صائرة و هر کس در ماه رجب و شعبان و رمضان هر روز و هر شب هر یک
[illegible] سه مرتبه سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ولا حول
ولا قوة الا بالله العلی العظیم سه مرتبه بگوید اللهم صل علی محمد وآله [illegible] مرتبه اللهم اغفر
لی ولوالدی وارحمهما کما ربیانی صغیرا [illegible] شود و اگرچه عدد
ستاره آسمان و قطره باران و برگ درختان و کف دریا و ریگ بیابان باشد و بعد گوید
[illegible] و شفاعت دوستان [illegible] و هر کس [illegible]
[illegible]
باشد [illegible]

اللهم اغفر للمؤمنین والمؤمنات
سه مرتبه استغفر الله چهار صد مرتبه بگوید
در روایت دیگر صد مرتبه انا انزلناه [illegible]

که ناوهای عمل [illegible] متفرق باشد و مقصد [illegible] و مقصد [illegible] وقت [illegible] **عمل**
رجب هر کس خواهد [illegible] روزه بگیرد و شب جمعه [illegible] ماه رجب [illegible]
شام و خفتن [illegible] کعت نماز [illegible] و در هر رکعت [illegible] مرتبه [illegible] انا انزلناه [illegible]
[illegible] مرتبه قل هو الله احد [illegible] و بعد از سلام [illegible] چون از [illegible] فارغ شود
مرتبه صلوات [illegible] سجده کند و [illegible] مرتبه بگوید سبوح قدوس رب الملائکة والروح
[illegible] مرتبه بگوید رب اغفر وارحم وتجاوز عما تعلم انک انت العلی
العظیم بعد از آن [illegible] سجده کند [illegible] در سجده [illegible] مرتبه بگوید و حاجت [illegible]
[illegible] مستجاب شود [illegible] اگر چه [illegible] دریا [illegible]
درختان و ریگ بیابان باشد [illegible] باشد [illegible] الرحمن
باشند **عمل ایام بیض** هر کس ایام بیض [illegible] روزه بگیرد [illegible] شب [illegible]
[illegible] رکعت نماز [illegible] در هر رکعت [illegible] مرتبه [illegible] چون فارغ شود [illegible] مرتبه استغفار
کند [illegible] آسمان و زمین [illegible] شود [illegible] باشد
[illegible] شب [illegible]
رکعت نماز [illegible] در هر رکعت [illegible] مرتبه [illegible] مرتبه استغفر الله المجید
[illegible] بگوید [illegible] واستغفر الله ذو الجلال والکبریاء [illegible]
[illegible] آسمان [illegible] کوه [illegible]
[illegible] عطا [illegible]
[illegible] امام حسن علیه السلم **عمل استفتاح**

بین علوم [illegible] مختلفه [illegible] احادیث معلوم [illegible]
احمال [illegible] روایت شده باشد بالجمله
استفتاح مخلوط [illegible] سبب اختلاف [illegible] روایت [illegible]
روایت شده است که فاطمه [illegible] حضرت امام حسن علیه السلم حضرت امام جعفر
[illegible] منصور خلیفه [illegible] محبوس [illegible]
بخدمت حضرت صادق [illegible] گفت [illegible] ایام بیض [illegible]
[illegible] اول ظهر چهار رکعت نماز [illegible] رکعت اول الحمد [illegible] سبح [illegible]
دوم قل یا ایها الکافرون [illegible] سیم انا انزلناه [illegible] چهارم [illegible] اذا زلزلت [illegible]
چهار رکعت دیگر [illegible] اول [illegible] الحمد [illegible] قل هو الله [illegible] دوم قل اعوذ برب الفلق [illegible] سیم قل اعوذ
برب الناس [illegible] چهارم انا اعطیناک الکوثر [illegible]
[illegible] تسبیحات اربع [illegible] آیة الکرسی [illegible]
[illegible] آخر [illegible] کهف [illegible]
[illegible] والسماء والطارق [illegible]
[illegible] مرتبه [illegible] آیة الکرسی ده مرتبه [illegible]
[illegible] که اسم اعظم [illegible]
استفتاح [illegible] نام شده [illegible] آسمان [illegible]
حاجتی [illegible] انبیا [illegible]
[illegible] خواب [illegible]

که ما همه برای [illegible] و حاجت [illegible] گذشت [illegible]
[illegible]
[illegible] رسول
بسم الله الرحمن الرحیم
[illegible] شدم صدق
الله العظیم الذی لا اله الا هو الحی القیوم ذو الجلال والاکرام الرحمن الرحیم الحلیم الکریم الذی
لیس کمثله شیء وهو السمیع البصیر اللطیف الخبیر شهد الله انه لا اله الا هو والملائکة واو
لوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزیز الحکیم وبلغت رسله الکرام وانا علی ذلک من الشاهدین
اللهم لک الحمد ولک المجد ولک العز ولک الفخر ولک النعمة ولک العظمة ولک الرحمة
[illegible] ولک المهابة ولک السلطان ولک البهاء ولک الامتنان ولک التسبیح ولک
التقدیس ولک التهلیل ولک التکبیر ولک ما یری ولک ما لا یری ولک ما فوق السموات
العلی ولک ما تحت الثری ولک الارضون ولک الآخرة والاولی ولک ما ترضی به من
الثناء والحمد والشکر والنعماء اللهم صل علی جبرئیل امینک علی وحیک والقوی علی امرک
والمطاع فی سمواتک [illegible] رسالاتک [illegible]
[illegible] اللهم صل علی میکائیل ملک رحمتک والمخلوق لرأفتک والمستغفر المعین
لاهل طاعتک اللهم صل علی اسرافیل حامل عرشک وصاحب الصور المنتظر لامرک الوجل
المشفق من خیفتک اللهم صل علی حملة العرش الطاهرین وعلی السفرة الکرام البررة الطیبین
وعلی ملائکتک الکرام الکاتبین وملائکة الجنان وخزنة النیران وملک الموت والاعوان
یا ذا الجلال والاکرام اللهم صل علی ابینا آدم بدیع فطرتک الذی کرمته بسجود ملائکتک واجنته

علیم
ولک الرحمة
السفلی
اللهم صل علی محمد وآل محمد
والوحی
اللهم صل علی عزرائیل قابض ارواح عبادک

جنتک اللهم صل علی امنا حواء المطهرة من الرجس المصفاة من الدنس المفضلة من الانس
المترددة بین محال القدس اللهم صل علی هابیل وشیث وادریس ونوح وهود وصا
لح وابراهیم واسمعیل واسحق ویعقوب ویوسف والاسباط ولوط وشعیب و
ایوب وموسی وهرون ویوشع ومیشا والخضر وذی القرنین ویونس والیاس والیسع
وذی الکفل وطالوت وداود وسلیمان وزکریا وشعیا ویحیی وتورخ ومتی وارمیا
وحیقوق ودانیال وعزیر وعیسی وشمعون وجرجیس والحواریین والاتباع
وخالد وحنظلة اللهم صل علی محمد وآل محمد وارحم محمدا وآل محمد وبارک علی محمد وآل
محمد کما صلیت وبارکت وترحمت وتحننت علی ابراهیم وآل ابراهیم انک حمید
مجید اللهم صل علی الاوصیاء والسعداء والشهداء وائمة الهدی اللهم صل علی الابدال
والاوتاد والسیاح والعباد والمخلصین والزهاد واهل الجد والاجتهاد واخصص
محمدا واهل بیته بافضل صلواتک واجزل کراماتک وبلغ روحه وجسده منی تحیة
وسلاما وزده فضلا وشرفا وکرما حتی تبلغه اعلی درجات اهل الشرف من النبیین
والمرسلین والافاضل المقربین اللهم وصل علی من سمیت ومن لم اسم من ملائکتک و
انبیائک ورسلک واهل طاعتک واوصل صلواتی الیهم والی ارواحهم واجعلهم
اخوانی فیک واعوانی علی دعائک اللهم انی استشفع بک الیک وبکرمک الی کر
مک وبجودک الی جودک وبرحمتک الی رحمتک وباهل طاعتک الیک واسئلک
اللهم بکل ما سألک به احد منهم من مسئلة شریفة غیر مردودة وبما دعوک به
من دعوة مجابة غیر مخیبة یا الله یا رحمن یا رحیم یا حلیم یا کریم یا عظیم یا جلیل
یا منیل یا جمیل یا کفیل یا وکیل یا مقیل یا مجیر یا خبیر یا منیر یا مبیر یا منیع یا مدیل

الانبیاء

اللهم
ورسلک واهل طاعتک واوصل
صلواتی الیهم والی ارواحهم واجعلهم
اخوانی فیک [illegible] صح

يا رب

يا جليل يا كبير يا قدير يا بصير يا شكور يا برّ يا طهر يا طاهر يا قاهر يا ظاهر يا باطن يا ساتر
يا محيط يا مقتدر يا حفيظ يا مجير يا قريب يا ودود يا حميد يا مجيد يا مبدئ يا معيد
يا شهيد يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل يا قابض يا باسط يا هادي يا مرسل يا مرشد
يا مسدد يا معطي يا مانع يا دافع يا رافع يا باقي يا خلاق يا وهاب يا تواب
يا فتاح يا نفاح يا مرتاح يا من بيده كل مفتاح يا نفاع يا رؤوف يا عطوف يا كافي
يا شافي يا معافي يا مكافي يا وفي يا مهيمن يا عزيز يا جبار يا متكبر يا سلام يا مؤمن يا احد
يا صمد يا نور يا مدبر يا فرد يا وتر يا قدوس يا ناصر يا مونس يا باعث يا وارث يا عالم يا حاكم
يا بادي يا متعالي يا مصور يا مسلم يا متحبب يا قائم يا دائم يا حليم يا عليم يا حكيم
يا جواد يا بارئ يا بار يا سار يا عدل يا فاصل يا ديان يا حنان يا منان يا سميع
يا خبير يا مغير يا ناشر يا غافر يا قديم يا كريم يا مهيمن يا مبشر يا مميت يا محيي يا نافع
يا رازق يا مقتدر يا مسبب يا مغيث يا مغني يا معطي يا خالق يا واحد يا احد
يا حاضر يا جابر يا حافظ يا شديد يا غياث يا عائد يا قابض يا من علا فاستعلى فكان
بالمنظر الاعلى يا من قرب فدنا وبعد فنأى وعلم السر واخفى يا من اليه التدبير وله المقادير
يا من العسير عليه يسير يا من هو على ما يشاء قدير يا مرسل الرياح يا فالق الاصباح
يا باعث الارواح يا ذا الجود والسماح يا راد ما قد فات يا ناشر الاموات يا جامع الشتات
يا رازق من يشاء وفاعل ما يشاء كيف يشاء يا ذا الجلال والاكرام يا حي يا قيوم
يا حي حين لا حي يا حي يا محيي الموتى يا حي لا اله الا انت بديع السموات والارض
يا الهي صل على محمد وآل محمد وارحم محمدا وآل محمد وبارك على محمد وآل محمد كما صليت

يا بديع

وباركت وترحمت على ابراهيم وآل ابراهيم انك حميد مجيد وارحم ذلي وفاقتي وفقري
وانفرادي ووحدتي وخضوعي بين يديك واعتمادي عليك وتضرعي اليك ادعوك
دعاء الخاضع الذليل الخاشع الخائف المشفق البائس المهين الحقير الجائع الفقير العائذ
المستجير المقر بذنبه المستغفر منه المستكين لربه دعاء من اسلمته ثقته ورفضته احبته
وعظمت فجيعته دعاء حرق حزين ضعيف مهين بائس مستكين بك مستجير اللهم
واسألك بانك مليك وانك ما تشاء من امر يكون وانك على ما تشاء قدير واسألك بحرمة
هذا الشهر الحرام والبيت الحرام والبلد الحرام والركن والمقام والمشاعر العظام وبحق نبيك محمد عليه وآله
السلام يا من وهب لآدم شيث ولابراهيم اسمعيل واسحق ويا من رد يوسف على يعقوب
ويا من كشف بعد البلاء ضر ايوب يا راد موسى على امه وزائد الخضر في علمه ويا من وهب
لداود سليمان ولزكريا يحيى ولمريم عيسى يا حافظ بنت شعيب يا كافل ولد ام موسى
اسألك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تغفر لي ذنوبي كلها وتجيرني من عذابك وتوجب لي
رضوانك وامانك واحسانك وغفرانك وجنانك واسألك ان تفك عني كل حلقة
بيني وبين من يؤذيني وتفتح لي كل باب وتلين لي كل صعب وتسهل لي كل عسير وتخرس
عني كل ناطق بسوء وتكف عني كل باغ وتكبت عني كل عدو لي وحاسد وتمنع مني كل ظالم
وتكفيني كل عائق يحول بيني وبين حاجتي ويحاول ان يفرق بيني وبين طاعتك
ويثبطني عن عبادتك يا من الجم الجن المتمردين وقهر عتاة الشياطين واذل رقاب
المتجبرين ورد كيد المتسلطين عن المستضعفين اسألك بقدرتك على ما تشاء وتسهيلك
لما تشاء كيف تشاء ان تجعل قضاء حاجتي فيما تشاء ...

والبلد الحرام
والمشعر الحرام
عن والدته
والدي

بدأ وبر اللهم لك تحمدت وبك استعنت فارحم ذلي وفاقتي واجتهادي وتضرعي ومسكنتي
وفقري اليك يا رب ... شب ... باشد

ودر شب بيست وهفتم رجب ... شب مبعث

روايت است ... حضرت ... عليه السلام ...
... روايت ... شب ...
... وشغول عبادت ... خداى تعالى ...
مصافحه نمايند و ... استغفار ... كنند ...
... و ... شب ...
محمد تقى عليه السلام ... شب ...
مروى است ... دوازده ركعت نماز ... الحمد و سوره ...
... قل يا ايها الكافرون وانا انزلناه و ... آية الكرسي ...
الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا
اللهم اني اسألك بمعاقد عزك على اركان عرشك ومنتهى الرحمة من كتابك وباسمك
الاعظم الاعظم وذكرك الاعلى الاعلى وبكلماتك التامات ان تصلي على محمد وآله
وان تفعل بي ما انت اهله ...
... اللهم اني اسألك بالتجلي الاعظم في هذه الليلة من الشهر المعظم ان تصلي على محمد وآله
وان تغفر لنا ما انت به منا اعلم يا من يعلم ولا نعلم اللهم بارك لنا في ليلتنا هذه التي بشرف
الرسالة فضلتها وبكرامتك اجللتها وبالمحل الشريف احللتها اللهم فانا نسألك

مبعث

بالمبعث الشريف والسيد اللطيف والعنصر العفيف ان تصلي على محمد وآله وان تجعل اعمالنا
في هذه الليلة وفي سائر الليالي مقبولة وذنوبنا مغفورة وحسناتنا مشكورة وسيئاتنا
مستورة وقلوبنا بحسن القول مسرورة وارزاقنا من لدنك باليسر مدرورة اللهم
انك ترى ولا ترى وانت بالمنظر الاعلى وان اليك الرجعى والمنتهى وان لك الممات
والمحيا وان لك الآخرة والاولى اللهم انا نعوذ بك ان نذل ونخزى وان ناتي ما عنه نهى
اللهم انا نسألك الجنة برحمتك ونستعيذ بك من النار فاعذنا منها بقدرتك و
نسألك من الحور العين فارزقنا بعزتك واجعل اوسع ارزاقنا عند كبر سننا واحسن
اعمالنا عند اقتراب آجالنا واطل في طاعتك وما يقرب اليك ويحظي عندك ويزلف لديك اعمارنا واحسن في جميع احوالنا وامورنا معرفتنا ولا تكلنا الى احد من
خلقك فيمن علينا وتفضل علينا بجميع حوائجنا للدنيا والآخرة وابدأ بآبائنا وابنائنا
وجميع اخواننا المؤمنين في جميع ما سألناك لانفسنا يا ارحم الراحمين اللهم انا نسألك
باسمك العظيم وملكك القديم ان تصلي على محمد وآل محمد وان تغفر لنا الذنب العظيم
انه لا يغفر العظيم الا العظيم اللهم وهذا رجب المكرم الذي اكرمتنا به اول اشهر الحرم واكرمتنا به من بين الامم فلك الحمد
يا ذا الجود والكرم فاسألك به وباسمك الاعظم الاعظم الاجل الاكرم الذي
خلقته فاستقر في ظلك فلا يخرج منك الى غيرك ان تصلي على محمد واهل بيته
الطاهرين وان تجعلنا من العاملين فيه بطاعتك والآملين فيه لشفاعتك
اللهم اهدنا الى سواء السبيل واجعل مقيلنا عندك خير مقيل في ظل ظليل
وملك جزيل فانك حسبنا ونعم الوكيل اللهم اقلبنا مفلحين منجحين غير مغضوب عليهم

البعوث

ولا الضالين برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اني اسئلك بعزائم مغفرتك وبواجب
رحمتك السلامة من كل اثم والغنيمة من كل بر والفوز بالجنة والنجاة من النار اللهم
دعاك الداعون ودعوتك وسئلك السائلون وسئلتك وطلب اليك الطالبون
وطلبت اليك اللهم انت الثقة والرجاء واليك منتهى الرغبة والدعاء اللهم فصل على محمد
وآله واجعل اليقين في قلبي والنور في بصري والنصيحة في صدري وذكرك بالليل والنهار
على لساني ورزقا واسعا غير ممنون ولا محظور فارزقني وبارك لي فيما رزقتني وا
جعل غناي في رغبتي فيما عندك يا ارحم الراحمين بعد از ان سجده كند و بگويد الحمد لله الذي
هدانا لمعرفته وخصنا بولايته ووفقنا لطاعته صد مرتبه بگويد شكرا شكرا بعد از ان سر
دارد و بگويد اللهم اني قصدتك بحاجتي واعتمدت عليك بمسئلتي وتوجهت اليك
بائمتي وسادتي اللهم انفعنا بحبهم واوردنا موردهم وارزقنا مرافقتهم وادخلنا الجنة
في زمرتهم برحمتك يا ارحم الراحمين ومستحبست غسل كردن درين شب و درين روز و روزه
اين روز برابر است با شصت ماه و در روايت ديگر معتبر و سال آمده و مستحبست درين روز
دوازده ركعت نماز كه در هر ركعت حمد و هر سوره كه خواهد بخواند و چون فارغ شود از هر دو ركعت بگويد
الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن له ولي من الذل و
كبره تكبيرا يا عدتي في مدتي يا صاحبي في شدتي يا وليي في نعمتي يا غياثي في رغبتي يا
نجاحي بحاجتي يا حافظي في غيبتي يا كالئي في وحدتي يا انسي في وحشتي انت الساتر
عورتي فلك الحمد صل على محمد وآل محمد واستر عورتي وآمن روعتي واقلني عثرتي وا
صفح عن جرمي وتجاوز عن سيئاتي في اصحاب الجنة وعد الصدق الذي كانوا يوعدون وچون

از مجموع نماز و دعا فارغ شود [illegible] توقيع [illegible]
صد مرتبه بگويد بعد از ان صد مرتبه بگويد لا اله الا الله والله اكبر وسبحان الله
والحمد لله ولا حول ولا قوة الا بالله و صد مرتبه بگويد الله الله ربي لا اشرك به شيئا و
هر چه خواهد بطلبد و مستحبست درين روز خواندن اين دعا يا من في العفو والتجاوز يا من
عفا وتجاوز اعف عني وتجاوز يا كريم اللهم وقد اكدى الطلب واعيت الحيلة والمذاهب
ودرست الآمال وانقطع الرجاء الا منك وحدك لا شريك لك اللهم اني اجد سبل
المطالب اليك مشرعة ومناهل الرجاء لديك مترعة وابواب الاجابة لمن دعاك
مفتحة والاستعانة لمن استعان بك مباحة واعلم انك لداعيك بموضع اجابة وللصارخ
اليك بمرصد اغاثة وان في اللهف الى جودك والضمان بعدتك عوضا من منع البا
خلين ومندوحة عما في ايدي المستأثرين وانك لا تحتجب عن خلقك الا ان تحجبهم الامال
دونك وقد علمت ان افضل زاد الراحل اليك عزم ارادة يختارك بها وقد
ناجاك بعزم الارادة قلبي واسئلك بكل دعوة دعاك بها راج بلغته امله او صا
رخ اليك اغثت صرخته او ملهوف مكروب فرجت عن قلبه كربه او مذنب خاطئ
غفرت له او معافى اتممت نعمتك عليه او فقير اهديت غناك اليه ولتلك
الدعوة عليك حق وعندك منزلة الا صليت على محمد وآل محمد وقضيت
حوائجي حوائج الدنيا والآخرة وهذا رجب المرجب المكرم الذي اكرمتنا به اول
اشهر الحرم اكرمتنا به من بين الامم يا ذا الجود والكرم فنسئلك به وباسمك الاعظم
الاعظم الاعظم الاجل الاكرم الذي خلقته فاستقر في ظلك فلا يخرج منك الى

غيرك ان تصلي على محمد وآل محمد واهل بيته الطاهرين وتجعلنا من العاملين فيه بطاعتك
والآملين فيه لشفاعتك اللهم واهدنا الى سواء السبيل واجعل مقيلنا عندك خير مقيل
في ظل ظليل فانك حسبنا ونعم الوكيل والسلام على عباده المصطفين وصلواته عليهم اجمعين
اللهم وبارك لنا في يومنا هذا الذي فضلته وبكرامتك جللته وبالمنزل العظيم اعليته
انعامه وصل على من فيه الى عبادك ارسلته وبالمحل الرفيع احللته اللهم صل عليه وآله
صلوة دائمة تكون لك شكرا ولنا ذخرا واجعل لنا من امرنا يسرا واختم لنا بالسعادة
الى منتهى آجالنا وقد قبلت اليسير من اعمالنا وبلغنا برحمتك افضل آمالنا انك
على كل شيء قدير وصلى الله على سيدنا محمد وآله الطاهرين وسلم فضل و ثواب اعمال ماه
شعبان المعظم مرويست از اهل بيت طاهرين عليهم السلام كه اين ماه منسوبست بحضرت رسول صلى
الله عليه وآله و درين ماه اعمال عباد را بالا برند و حسنات مضاعف شود و سيئات
محو گردد و [illegible] مرتبه [illegible] شود و [illegible] درهاى [illegible] گشوده شود و [illegible]
در ماه رمضان و بهشت [illegible] و خداى تعالى [illegible] عرش نظر بعابدان [illegible]
اين ماه [illegible] و [illegible] اين ماه [illegible]
و هر كس درين ماه صدقه دهد خداى تعالى [illegible]
[illegible] باشد و در روايت ديگر [illegible] كه هر كس درين ماه صدقه دهد اگر چه نصف خرما باشد [illegible]
بر آتش حرام شود و هر كس [illegible] و درين ماه استغفار كند [illegible] شود اگر چه
ستاره آسمان باشد [illegible] حضرت پيغمبر صلى الله عليه [illegible] محشور شود و هر كس درين ماه هر
روز هفتاد مرتبه بگويد استغفر الله واسئله التوبة خداى تعالى براءت [illegible]

هفتاد مرتبه

[illegible] بخواند [illegible] صد مرتبه بگويد استغفر الله الذي
لا اله الا هو الرحمن الرحيم الحي القيوم واتوب اليه خداى تعالى [illegible] توبه [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] عليه السلام [illegible]
[illegible] بهشت و مستحبست درين ماه وقت ظهر [illegible] در شب نصف [illegible] بخواند
اين صلوة اللهم صل على محمد وآل محمد شجرة النبوة وموضع الرسالة ومختلف الملائكة و
معدن العلم واهل بيت الوحي اللهم صل على محمد وآل محمد الفلك الجارية في اللجج الغامرة يا
من من ركبها ويغرق من تركها المتقدم لهم مارق والمتأخر عنهم زاهق واللازم
لهم لاحق اللهم صل على محمد وآل محمد الكهف الحصين وغياث المضطر المستكين وملجأ الهاربين
وعصمة المعتصمين اللهم صل على محمد وآل محمد صلوة كثيرة تكون لهم رضاء ولحق محمد وآل محمد اداء وقضاء
بحول منك وقوة يا رب العالمين اللهم صل على محمد وآل محمد الطيبين الابرار الاخيار
الذين اوجبت حقوقهم وفرضت طاعتهم وولايتهم اللهم صل على محمد وآل محمد واعمر
قلبي بطاعتك ولا تخزني بمعصيتك وارزقني مواساة من قترت عليه من رزقك
بما وسعت علي من فضلك ونشرت علي من عدلك واحييتني تحت ظلك وهذا شهر نبيك
سيد رسلك شعبان الذي حففته منك بالرحمة والرضوان الذي كان رسول الله صلى
الله عليه وآله يدأب في صيامه وقيامه في لياليه وايامه بخوعا لك في اكرامه واعظامه الى
محل حمامه اللهم فاعنا على الاستنان بسنته فيه ونيل الشفاعة لديه اللهم واجعله لي شفيعا
مشفعا وطريقا اليك مهيعا واجعلني له متبعا حتى القاك يوم القيامة عني راضيا وعن ذنوبي غاضيا
قد اوجبت لي منك الرحمة والرضوان وانزلتني دار القرار ومحل الاخيار [illegible]

که حضرت امام حسین علیه السلام متولد شده مستحب است در این روز روزه داشتن و خواندن این دعا
اللّهمّ إنّي أسألك بحقّ المولود في هذا اليوم الموعود بشهادته قبل استهلاله وولادته بكته السّماء ومن فيها
والأرض ومن عليها ولمّا يطأ لابتيها قتيل العبرة وسيّد الأسرة الممدود بالنّصرة يوم الكرّة المعوّض
من قتله أنّ الأئمّة من نسله والشّفاء في تربته والفوز معه في أوبته والأوصياء من عترته
بعد قائمهم وغيبته حتّى يدركوا الأوتار ويثأروا الثّار ويرضوا الجبّار ويكونوا خير أنصار
صلّى الله عليهم مع اختلاف اللّيل والنّهار اللّهمّ فبحقّهم إليك أتوسّل وأسأل سؤال مقترف
معترف مسيء إلى نفسه ممّا فرّط في يومه وأمسه يسألك العصمة إلى محلّ رمسه اللّهمّ
فصلّ على محمّد وآل محمّد وعترته واحشرنا في زمرته وبوّئنا معه دار الكرامة ومحلّ
الإقامة اللّهمّ وكما أكرمتنا بمعرفته فأكرمنا بزلفته وارزقنا مرافقته وسابقته
واجعلنا ممّن يسلّم لأمره ويكثر الصّلاة عليه عند ذكره وعلى جميع أوصيائه وأهل أصفيائه الممدودين
منك بالعدد الاثني عشر النّجوم الزّهر والحجج على جميع البشر اللّهمّ وهب لنا في هذا اليوم خير
موهبة وأنجح لنا فيه كلّ طلبة كما وهبت الحسين لمحمّد جدّه وعاذ فطرس بمهده فنحن عائذون
بقبره من بعده نشهد تربته وننتظر أوبته آمين ربّ العالمين عمل روز و لیلهٔ نیمهٔ شعبان مرویست
که هر کس ایام بیض ماه شعبان روزه گیرد خدای تعالی برای او ... بنویسد و ... سیئات او محو کند
و ... مستحب است شعبان و شب عید فطر احیا داشتن و در شب نیمه ... و ...
... شب نیمهٔ شعبان ... شب قدر ... بهتر از شبهاست ...
شب ... زیارت ... حج ... بنویسد و هر کس در این شب زیارت حضرت امام
حسین علیه السلام کند گناهان گذشته و آینده همه آمرزیده شود و ... هر کس شب نیمه

شعبان و شب فطر و شب عرفه و شب عید قربان زیارت آن حضرت کند خدای تعالی برای او هزار
حج و هزار عمره بنویسد و هزار حاجت از حاجات دنیا و آخرت او برآورد و هر کس در این شب صد مرتبه سبحان الله
و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر بگوید ... گناهان گذشته اش آمرزیده شود و حوائج
دنیا و آخرت او برآورده گردد و هر چه از خدا سؤال کند عطا کند و حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود
هر کس در شب نیمهٔ شعبان بعد از نماز خفتن دو رکعت نماز گزارد در رکعت اول الحمد و قل یا ایها الکافرون
و در دوم الحمد و قل هو الله احد بخواند و بعد از سلام سی و سه مرتبه سبحان الله و سی و سه مرتبه الحمد لله و سی و چهار مرتبه
الله اکبر بگوید بعد از آن بگوید یا من إليه ملجأ العباد في المهمّات يا عالم الجهر والخفيّات
يا من لا تخفى عليه خواطر الأوهام وتصرّف الخطرات يا ربّ الخلائق والبريّات يا من
بيده ملكوت الأرضين والسّماوات أنت الله لا إله إلّا أنت أمتّ إليك بلا إله
إلّا أنت اجعلني في هذه اللّيلة ممّن نظرت إليه فرحمته وسمعت دعاءه فأجبته
وعلمت استقالته فأقلته وتجاوزت عن سالف خطيئته وعظيم جريرته فقد
استجرت بك من ذنوبي ولجأت إليك في ستر عيوبي اللّهمّ فجد على
بكرمك وفضلك واحطط خطاياي بحلمك وعفوك وتغمّدني في هذه اللّيلة بسا
بغ كرامتك واجعلني فيها من أوليائك الّذين اجتبيتهم لطاعتك واخترتهم لعباد
تك وجعلتهم خالصتك وصفوتك اللّهمّ اجعلني ممّن سلم فنعم وفاز فغنم واكفني شرّ
ما أسلفت واعصمني من الازدياد في معصيتك وحبّب إليّ طاعتك وما يقرّبني منك
ويزلفني عندك سيّدي إليك يلجأ الهارب ومنك يلتمس الطّالب وعلى كرمك
يعوّل المستقيل التّائب أدّبت عبادك بالتّكرّم وأنت أكرم الأكرمين وأمرت با

لعفو عبادك وأنت الغفور الرّحيم اللّهمّ ولا تحرمني ما رجوت من كرمك ولا تؤيسني
من سابغ نعمك ولا تخيّبني من جزيل قسمك في هذه اللّيلة لأهل طاعتك واجعلني
في جنّة من شرار بريّتك ربّ إن لم أكن من أهل ذلك فأنت أهل الكرم والعفو والمغفرة وجد
عليّ بما أنت أهله لا بما أستحقّه فقد حسن ظنّي بك وتحقّق رجائي لك وعلقت نفسي
بكرمك فأنت أرحم الرّاحمين وأكرم الأكرمين اللّهمّ واخصصني من كرمك بجزيل قسمك
وأعوذ بعفوك من عقوبتك واغفر لي الذّنب الّذي يحبس عليّ الخلق ويضيّق
عليّ الرّزق حتّى أقوم بصالح رضاك وأنعم بجزيل عطائك وأسعد بسابغ نعمائك فقد
لذت بحرمك وتعرّضت لكرمك واستعذت بعفوك من عقوبتك وبحلمك
من غضبك فجد بما سألتك وأنل ما التمست منك أسألك بك لا بشيء هو
أعظم منك بعد از آن سجده کند و صد مرتبه بگوید یا رب و صد مرتبه یا الله و ده مرتبه
لا حول ولا قوّة إلّا بالله بعد از آن صلوات بفرستد و هر حاجت که خواهد سؤال کند والله که اگر به عدد
قطرهای باران حاجت بگوید خدای تعالی بفضل و کرم خود همه را عطا فرماید و هر کس در این شب
ده رکعت نماز گزارد و در هر رکعت حمد یکی و ده مرتبه قل هو الله احد بگوید و چون فارغ شود
سر به سجده گذارد و در سجده بگوید اللّهمّ لك سجد سوادي وخيالي وبياضي يا عظيم كلّ عظيم اغفر لي
ذنبي العظيم فإنّه لا يغفره غيرك ... هفتاد و دو هزار گناه کبیره محو شود و هفتاد و دو هزار حسنه
نوشته شود ... روز نیمهٔ شعبان که روز ولادت حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه
است متولد شده ... مرویست از آن حضرت در این شب بخواند اللّهمّ صلّ على محمّد سيّد
المرسلين وخاتم النّبيّين وحجّة ربّ العالمين المنتجب في الميثاق المصطفى في الظّلال المطهّر

من كلّ آفة البريء من كلّ عيب المؤمّل للنّجاة المرتجى للشّفاعة المفوّض إليه دين الله اللّهمّ شرّف
بنيانه وعظّم برهانه وأفلج حجّته وارفع درجته وأضئ نوره وبيّض وجهه وأعطه الفضل
والفضيلة والوسيلة والدّرجة الرّفيعة وابعثه مقاماً محموداً يغبطه به الأوّلون والآ
خرون وصلّ على أمير المؤمنين ووارث المرسلين وقائد الغرّ المحجّلين وسيّد الوصيّين و
حجّة ربّ العالمين وصلّ على الحسن بن عليّ إمام المؤمنين ووارث المرسلين وحجّة ربّ
العالمين وصلّ على الحسين بن عليّ إمام المؤمنين ووارث المرسلين وحجّة ربّ العالمين
وصلّ على عليّ بن الحسين إمام المؤمنين وحجّة ربّ العالمين وصلّ على جعفر بن محمّد إمام
ووارث المرسلين وحجّة ربّ العالمين وصلّ على موسى بن جعفر إمام المؤمنين ووارث
المرسلين وحجّة ربّ العالمين وصلّ على عليّ بن موسى إمام المؤمنين ووارث المرسلين وحجّة
ربّ العالمين وصلّ على محمّد بن عليّ إمام المؤمنين ووارث المرسلين وحجّة ربّ العا
لمين وصلّ على عليّ بن محمّد إمام المؤمنين ووارث المرسلين وحجّة ربّ العالمين
وصلّ على الحسن بن عليّ إمام المؤمنين ووارث المرسلين وحجّة ربّ العالمين وصلّ على
الخلف الهادي المهديّ إمام المؤمنين ووارث المرسلين وحجّة ربّ العالمين اللّهمّ
صلّ على محمّد وأهل بيته الأئمّة الهادين العلماء الصّادقين الأبرار المتّقين دعائم
دينك وأركان توحيدك وحججك على خلقك وخلفائك في أرضك الّذين
اخترتهم لنفسك واصطفيتهم على عبادك وارتضيتهم لدينك وخصصتهم بمعرفتك
وجلّلتهم بكرامتك وغشّيتهم برحمتك وربّيتهم بنعمتك وغذّيتهم بحكمتك وألبستهم نو
رك ورفعتهم في ملكوتك وحففتهم بملائكتك وشرّفتهم بنبيّك صلواتك عليه

اللهم صل عليه وعليهم صلوة كثيرة دائمة طيبة لا يحيط بها إلا أنت ولا يسعها إلا
علمك ولا يحصيها أحد غيرك اللهم صل على وليك المحيي سنتك القائم بأمرك الداعي
إليك الدليل عليك حجتك على خلقك وخليفتك في أرضك وشاهدك على عبادك
اللهم أعز نصره ومد في عمره وزين الأرض بطول بقائه اللهم اكفه بغي الحاسدين وأعذه
من شر الكائدين وازجر عنه إرادة الظالمين وخلصه من أيدي الجبارين اللهم
أعطه في نفسه وذريته وشيعته ورعيته وخاصته وعامته وعدوه وجميع أهل
الدنيا والآخرة ما تقر به عينه وتسر به نفسه وبلغه أفضل ما أمله في الدنيا و
الآخرة إنك على كل شيء قدير اللهم جدد به ما امتحى من دينك وأحي به ما بدل من كتابك
وأظهر به ما غير من حكمك حتى يعود دينك به وعلى يديه غضا جديدا خالصا لا شك
فيه ولا شبهة معه ولا باطل عنده ولا بدعة لديه اللهم نور بنوره كل ظلمة و
هد بركنه كل بدعة واهدم بعزته كل ضلالة واقصم به كل جبار وأخمد
بسيفه كل نار وأهلك بعدله كل جائر وأجر حكمه على كل حكم وأذل بسلطانه
كل سلطان اللهم أذل كل من ناواه وأهلك كل من عاداه وامكر بمن كاده واستأ
صل من جحد حقه واستهان بأمره وسعى في إطفاء نوره وأراد إخماد ذكره اللهم صل
على محمد المصطفى وعلي المرتضى وفاطمة الزهراء والحسن الرضا والحسين المصفى وجميع
الأوصياء مصابيح الدجى وأعلام الهدى ومنار التقى والعروة الوثقى والحبل المتين
والصراط المستقيم وصل على وليك وولاة عهدك والأئمة من ولده ومد في أعما
رهم وزد في آجالهم وبلغهم أقصى آمالهم دينا ودنيا وآخرة إنك على كل شيء قدير

قدير

و ایضا مستحب در شب خواندن این دعا اللهم بحق ليلتنا ومولودها وحجتك وموعودها التي
قرنت إلى فضلها فضلا فتمت كلمتك صدقا وعدلا لا مبدل لكلماتك ولا معقب لآ
ياتك نورك المتألق وضياؤك المشرق والعلم النور في طخياء الديجور الغائب المستور
جل مولده وكرم محتده والملائكة شهده والله ناصره ومؤيده إذا آن ميعاده والملا
ئكة أمداده سيف الله الذي لا ينبو ونوره الذي لا يخبو وذو الحلم الذي لا يصبو مدار
الدهر ونواميس العصر وولاة الأمر والمنزل عليهم ما يتنزل في ليلة القدر وأصحاب
الحشر والنشر تراجمة وحيه وولاة أمره ونهيه اللهم فصل على خاتمهم وقائمهم المستور
عن عوالمهم وأدرك بنا أيامه وظهوره وقيامه واجعلنا من أنصاره واقرن ثارنا
بثاره واكتبنا في أعوانه وخلصائه وأحينا في دولته ناعمين وبصحبته غانمين وبحقه
قائمين ومن السوء سالمين برحمتك يا أرحم الراحمين والحمد لله رب العالمين و
صلى الله على محمد خاتم النبيين والمرسلين وعلى أهل بيته الصادقين وعترته النا
طقين والعن جميع الظالمين واحكم بيننا وبينهم يا أحكم الحاكمين و در روز نصف ایام ارواح
انبیا علیهم السلام اذن خواسته بزیارت قبر امام حسین علیه السلام آیند و هر کس درین روز زیارت قبر آنحضرت
کند صد و بیست و چهار هزار پیغمبر با او مصافحه کنند و طلب آمرزش برو نمایند و اگر سال دیگر نیز زیارت
کند گناهانش آمرزیده شود و روایتست هر کس درین روز سه سال پی در پی زیارت آنحضرت کند
گناهانش آمرزیده شود و **در شب آخر شعبان** و شب اول ماه رمضان این دعا بخواند اللهم إن
هذا الشهر المبارك الذي أنزل فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى
والفرقان قد حضر فسلمنا فيه وسلمه لنا وتسلمه منا في يسر منك وعافية يا من أخذ

دیگر آمده

القليل وشكر الكثير اقبل مني اليسير اللهم إني أسألك أن تجعل لي إلى كل خير سبيلا ومن كل
خير سبيلا ومن كل ما لا تحب مانعا يا أرحم الراحمين يا من عفا عني وعن ما خلوت به من
السيئات يا من لم يؤاخذني بارتكاب المعاصي عفوك عفوك عفوك يا كريم إلهي و
عظتني فلم أتعظ وزجرتني عن محارمك فلم أنزجر فما عذري فاعف عني يا كريم
عفوك عفوك اللهم إني أسألك الراحة عند الموت والعفو عند الحساب عظم
الذنب من عبدك فليحسن التجاوز من عندك يا أهل التقوى ويا أهل المغفرة
عفوك عفوك اللهم إني عبدك وابن عبدك وابن أمتك ضعيف فقير إلى ر
حمتك وأنت منزل الغنى والبركة على العباد قاهر مقتدر أحصيت أعمالهم وقسمت
أرزاقهم وجعلتهم مختلفة ألسنتهم وألوانهم خلقا من بعد خلق لا يعلم العباد علمك و
لا يقدر العباد قدرك وكلنا فقير إلى رحمتك فلا تصرف عني وجهك واجعلني من
صالحي خلقك في العمل والأمل والقضاء والقدر اللهم أبقني خير البقاء وأفنني خير
الفناء على موالاة أوليائك ومعاداة أعدائك والرغبة إليك والرهبة منك
والخشوع والوفاء والتسليم لك والتصديق بكتابك واتباع سنة رسولك
اللهم ما كان في قلبي من شك أو ريبة أو جحود أو قنوط أو فرح أو مرح أو بطر
أو خيلاء أو رياء أو سمعة أو شقاق أو نفاق أو كفر أو فسوق أو عصيان أو عظمة
أو شيء لا تحب فأسألك يا رب أن تبدلني مكانه إيمانا بوعدك ووفاء بعهدك
ورضى بقضائك وزهدا في الدنيا والآخرة ورغبة فيما عندك وأثرة وطمأنينة
وتوبة نصوحا أسألك ذلك يا رب العالمين أنت من حلمك تعصى ومن كرمك

بجودك

بجودك تطاع فكأنك لم تعص وأنا ومن لم يعصك سكان أرضك فكن علينا بالفضل
جوادا وبالخير عوادا يا أرحم الراحمين وصلى الله على محمد وآله صلوة لا تحصى ولا تعد ولا يعدها
غيرك يا أرحم الراحمين **فصل ششم در فضیلت ماه مبارک رمضان** مرویست از حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام که این ماه سید ماههاست اولش رحمت و میانش مغفرت و آخرش اجابت و آزادی
از آتش و حضرت پیغمبر ... فضایل این ماه خطبه فرمود و مجمل مضمونش اینست که این ماه
افضل ماههاست ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

به حسب نظر کند چون درو بعینه بیند که چون ثابت کشید طاعت ثابت و چون متحابط
در زیر غلو شود کرده صحت پس شفقت وخاص شب و پشت بی بجوار امکن و انشین ست
بکوع و سجود به دوش جو زنگ کرده به دست های شت و زیبا و شود ثابت طول کننده
نماینده دستهای و رنج است تضرع نماید تبرش که بنده شب طین سجود و جمعیت
تا بر شما مسلط نشود و شقی نیست و جاه ز معرفت خدا محروم ... و ... یه نشود که
ام ... و دیگر اکنون جو رفاست حاضر شود و هر کس به جاه شرف و از مردم بار نیز رو خدای تعالی غضب
ایشان بگیرد و هر کس تطوع کند از ... آتش بری شود و هر کس چیزی را کرام کند خدای تعالی او ... را
اکرام کند و هر کس صلوة بر من فرستد میزان اعمال او ... گرداند روزی که میزانهای سبک باشد و هر کس
ایه از قرآن بخواند چنانست که در ماه دیگر ختم قرآن کند و هر شب در ماه جمعی بسیار را از آتش آزاد
شوند مگر کسی که افطار بر منکری کند یا صاحب بدعت یا صاحب شطرنج باشد و در شب آخر مثل همه آنچه آزاد
شده اند آزاد شوند و هر کس نگاه دارد ... هر که شبها بیش طاعت کند و مواظبت جماعات نماید
کند تجد و نماز عید ... و شکم و فرج خود از حرام حفظ کند و زبان از مردم باز دارد و لیله القدر را
دریابد ... از گناهان بیرون آید و چنانکه از مادر زاید شود و کجا ... فضل الهی فایز شود و ... روایت
دیگر آمده که هر کس این ... و نگاه دارد شکم و فرج و زبان را حفظ کند و مردم را ایذا ندهد ... غفران
گناهان او شود و ... بیامرزد و از آتش ... و در بهشت ... و ... عطش
بادها ... صیحه از مکارم اخلاق و هر کس افتتاح نماید
لفظ الافتتاح که روایت کرده اند چون ماه مبارک دیده شود در هر شب بخواند اللهم إني أفتتح الثناء
بالأمن والإيمان والسلامة والإسلام والعافية المجللة والرزق الواسع ودفع الأسقام اللهم

از آتش آزاد شده اند ع

ادرثنی

ارزقنا صيامه وقيامه وتلاوة القرآن فيه اللهم سلمه منا وتسلمه فيه ... و ...
تعالی از محجوبی که مداومت بر خواندن این دعا در هر شب شب آن ماه باعث بر جاه ...
و ... حضرت امام حسن علیه السلام ... این دعا ... در حضرت واقف ... و پاک شود
مثل روزی که از مادر متولد شده و چنان باشد که هیچ گناه نکرده باشد دعا این است
اللهم إني أفتتح الثناء بحمدك وأنت مسدد للصواب بمنك وأيقنت أنك أنت أرحم
الراحمين في موضع العفو والرحمة وأشد المعاقبين في موضع النكال والنقمة وأعظم المتجبرين
في موضع الكبرياء والعظمة اللهم أذنت لي في دعائك ومسألتك فاسمع يا سميع مدحتي
وأجب يا رحيم دعوتي وأقل يا غفور عثرتي فكم يا إلهي من كربة قد فرجتها وهموم
قد كشفتها وعثرة قد أقلتها ورحمة قد نشرتها وحلقة بلاء قد فككتها الحمد لله الذي
لم يتخذ صاحبة ولا ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن له ولي من الذل وكبره
تكبيرا الحمد لله بجميع محامده كلها على جميع نعمه كلها الحمد لله الذي لا مضاد له في ملكه
ولا منازع له في أمره الحمد لله الذي لا شريك له في خلقه ولا شبيه له في عظمته الحمد لله
الفاشي في الخلق أمره وحمده القاهر [الظاهر] بالكرم مجده الباسط بالجود يده الذي
لا تنقص خزائنه ولا تزيده كثرة العطاء إلا كرما وجودا إنه هو العزيز الوهاب
اللهم إني أسألك قليلا من كثير مع حاجة بي إليه عظيمة وغناك عنه قديم وهو
عندي كثير وهو عليك سهل يسير اللهم إن عفوك عن ذنبي وتجاوزك عن خطيئتي
وصفحك عن ظلمي وسترك على قبيح عملي وحلمك عن كثير جرمي عند ما كان من خطائي
وعمدي أطمعني في أن أسألك ما لا أستوجبه منك الذي رزقتني من رحمتك وأريتني

من قدرتك وعرفتني من إجابتك فصرت أدعوك آمنا وأسألك مستأنسا
لا خائفا ولا وجلا مدلا عليك فيما قصدت به إليك فإن أبطأ عني عتبت بجهلي
عليك ولعل الذي أبطأ عني هو خير لي لعلمك بعاقبة الأمور فلم أر مولى كريما أصبر على
عبد لئيم منك علي يا رب إنك تدعوني فأولي عنك وتتحبب إلي فأتبغض إليك و
تتودد إلي فلا أقبل منك كأن لي التطول عليك فلم يمنعك ذلك من الرحمة لي و
الإحسان إلي والتفضل علي بجودك وكرمك فارحم عبدك الجاهل وجد عليه بفضل
إحسانك إنك جواد كريم الحمد لله مالك الملك مجري الفلك مسخر الرياح فالق الإصباح ديان
الدين رب العالمين الحمد لله على حلمه بعد علمه والحمد لله على عفوه بعد قدرته والحمد لله على
طول أناته في غضبه وهو القادر على ما يريد الحمد لله خالق الخلق باسط الرزق
ذي الجلال والإكرام والفضل والإحسان الذي بعد فلا يرى وقرب فشهد النجوى تبا
رك وتعالى الحمد لله الذي ليس له منازع يعادله ولا شبيه يشاكله ولا ظهير يعاضده
قهر بعزته الأعزاء وتواضع لعظمته العظماء فبلغ بقدرته ما يشاء الحمد لله الذي يجيبني
حين أناديه ويستر علي كل عورة وأنا أعصيه ويعظم النعمة علي فلا أجازيه فكم من
موهبة هنيئة قد أعطاني وعظيمة مخوفة قد كفاني وبهجة مونقة قد أراني
فأثني عليه حامدا وأذكره مسبحا الحمد لله الذي لا يهتك حجابه ولا يغلق بابه ولا
يرد سائله ولا يخيب آمله الحمد لله الذي يؤمن الخائفين وينجي الصادقين ويرفع
المستضعفين ويضع المستكبرين ويهلك ملوكا ويستخلف آخرين الحمد لله قاصم الجبار
ين مبير الظلمة مدرك الهاربين نكال الظالمين صريخ المستصرخين موضع حاجات

الطالب

الطالبين ومعتمد المؤمنين الحمد لله الذي من خشيته ترعد السماء وسكانها و
ترجف الأرض وعمارها وتموج البحار ومن يسبح في غمراتها الحمد لله الذي يخلق و
لم يخلق ويرزق ولا يرزق ويطعم ولا يطعم ويميت الأحياء ويحيي الموتى وهو
حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير اللهم صل على محمد عبدك ورسولك وأمينك
وصفيك وحبيبك وخيرتك من خلقك وحافظ سرك ومبلغ رسالاتك أفضل
وأحسن وأجمل وأكمل وأزكى وأنمى وأطيب وأطهر وأسنى وأكثر ما صليت وباركت
وترحمت وتحننت وسلمت على أحد من عبادك وأنبيائك ورسلك وصفو
تك وأهل الكرامة عليك من خلقك اللهم صل على أمير المؤمنين ووصي رسول رب
العالمين وعلى الصديقة الطاهرة فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمين وصل على سبطي
الرحمة وإمامي الهدى الحسن والحسين سيدي شباب أهل الجنة وصل على أئمة ا
لمسلمين حججك على عبادك وأمنائك في بلادك صلاة كثيرة دائمة اللهم وصل على و
لي أمرك القائم المؤمل والعدل المنتظر احففه بملائكتك المقربين وأيده بروح
القدس يا رب العالمين اللهم اجعله الداعي إلى كتابك والقائم بدينك واستخلفه
في الأرض كما استخلفت الذين من قبله مكن له دينه الذي ارتضيته له أبدله
من بعد خوفه أمنا يعبدك لا يشرك بك شيئا اللهم أعزه وأعزز به وانصره
وانتصر به انصره نصرا عزيزا وافتح له فتحا يسيرا اللهم أظهر به دينك وملة نبيك
حتى لا يستخفي بشيء من الحق مخافة أحد من الخلق اللهم إنا نرغب إليك في دولة
كريمة تعز بها الإسلام وأهله وتذل بها النفاق وأهله وتجعلنا فيها من الدعا

إلى طاعتك والقادة إلى سبيلك وترزقنا بها كرامة الدنيا والآخرة اللهم ما عرفتنا من
الحق فحمّلناه وما قصرنا عنه فبلّغناه اللهم المم به شعثنا واشعب به صدعنا وارتق به
فتقنا وكثّر به قلّتنا وأعزز به ذلّتنا وأغن به عائلنا واقض به عن مغرمنا واجبر به
فقرنا وسدّ به خلّتنا ويسّر به عسرنا وبيّض به وجوهنا وفكّ به أسرنا وأنجح به طلبتنا و
أنجز به مواعيدنا واستجب به دعوتنا وأعطنا به سؤلنا يا خير المسؤولين وأوسع
المعطين اشف به صدورنا وأذهب به غيظ قلوبنا واهدنا به لما اختلف فيه من الحق
بإذنك إنك تهدي من تشاء إلى صراط مستقيم وانصرنا على عدوك وعدونا إله الحق آمين
اللهم إنا نشكو إليك فقد نبينا وغيبة إمامنا وكثرة عدونا وقلة عددنا وشدة الفتن
بنا وتظاهر الزمان علينا فصلّ على محمد وآل محمد وأعنّا على ذلك بفتح منك تعجّله وبضرّ تكشفه
ونصر تعزّه وسلطان حق تظهره ورحمة منك تجلّلناها وعافية منك تلبسناها برحمتك
يا أرحم الراحمين [illegible] يا عدّتي في كربتي ويا صاحبي في شدّتي
ويا وليّي في نعمتي ويا غياثي في رغبتي أنت الساتر عورتي والمؤمن روعتي والمقيل عثرتي
فاغفر لي خطيئتي اللهم إني أسألك خشوع الإيمان قبل خشوع الذلّ في النار يا واحد يا أحد
يا صمد يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد يا من يعطي من سأله تحنّنا منه ورحمة
ويبتدئ بالخير من لم يسأله تفضّلا منه وكرما بكرمك الدائم صلّ على محمد وآل محمد
وهب لي رحمة واسعة جامعة أبلغ بها خير الدنيا والآخرة اللهم إني أستغفرك لما تبت
إليك منه ثم عدت فيه وجهك فخالطني فيه ما ليس لك اللهم صلّ على محمد وآل محمد وارحمني [illegible]
واعف عن ظلمي وجرمي بحلمك وجودك يا كريم يا من لا يخيب سائله ولا ينفد نائله يا من

على كل شيء قدير [illegible] صلّ على محمد وآل محمد وارحمني [illegible] الليلة
الليلة الساعة الساعة اللهم طهّر قلبي من النفاق وعملي من الرياء ولساني من الكذب
وعيني من الخيانة فإنك تعلم خائنة الأعين وما تخفي الصدور يا رب هذا مقام العائذ
بك من النار هذا مقام المستجير بك من النار هذا مقام من يبوء بخطيئته المستغيث
بك من النار هذا مقام الهارب إليك من النار هذا مقام من يبوء من خطيئته و
يعترف بذنبه ويتوب إلى ربه هذا مقام البائس الفقير هذا مقام الخائف المستجير هذا
مقام المحزون المكروب هذا مقام المغموم المهموم هذا مقام الغريب الغريق هذا
مقام المستوحش الفرق هذا مقام من لا يجد لذنبه غافرا غيرك ولا لضعفه مقوّيا
إلا أنت ولا لهمّه مفرّجا سواك يا الله يا كريم لا تحرق وجهي بالنار بعد سجودي
لك وتعفيري بغير منّ منّي عليك بل لك الحمد والمنّ والفضل عليّ ارحم أي رب
ضعفي وقلّة حيلتي ورقّة جلدي وتبدّد أوصالي وتناثر لحمي وجسمي وجسدي
ووحدتي ووحشتي في قبري وجزعي من صغير البلاء أسألك يا رب قرّة العين والاغتباط
يوم الحسرة والندامة بيّض وجهي يوم تسودّ فيه الوجوه آمنّي من الفزع الأكبر أسألك
البشرى يوم تقلّب فيه القلوب والأبصار والبشرى عند فراق الدنيا الحمد لله الذي أرجوه و
لا أدعو غيره [illegible] الحمد لله المنعم المحسن المجمل المفضل ذي الجلال والإكرام و
وليّ كل نعمة وصاحب كل حسنة ومنتهى كل رغبة وقاضي كل حاجة اللهم صلّ على محمد وارزقني
اليقين وحسن الظن بك وأثبت رجاءك في قلبي واقطع رجائي عمّن سواك حتى لا
أرجو غيرك ولا أثق إلا بك يا لطيفا لما تشاء الطف بي في جميع أحوالي بما تحب وترضى

[illegible]

ولا أدعو غيره لحبّ
دعائي الحمد لله الذي أرجوه
ولا أرجو غيره ولا [illegible]

ويقيني ضعيف [illegible] فلا تعذبني بالنار يا رب ارحم دعائي وتضرعي وتخوّفي وذلّي
ومسكنتي وتعوّذي وتلوّذي يا رب إني ضعيف عن طلب الدنيا وأنت واسع كريم أسألك
يا رب بقوّتك على ذلك وقدرتك عليه وغناك عنه وحاجتي إليه أن ترزقني في عامي
هذا وشهري هذا ويومي هذا وساعتي هذه رزقا تغنيني به عن تكلّف ما في أيدي
الناس من رزقك الحلال الطيب أي رب منك أطلب وإليك أرغب وإياك أرجو
وأنت أهل ذلك لا أرجو غيرك ولا أثق إلا بك يا أرحم الراحمين أي رب ظلمت نفسي
فاغفر لي وارحمني وعافني يا سامع كل صوت ويا جامع كل فوت ويا بارئ النفوس بعد
الموت يا من لا تغشاه الظلمات ولا تشتبه عليه الأصوات ولا يشغله شيء عن شيء أعط محمدا
أفضل ما سألك وأفضل ما سئلت له وأفضل ما أنت مسؤول له إلى يوم القيامة وهب لي
العافية حتى تهنئني المعيشة واختم لي بخير حتى لا تضرّني الذنوب اللهم رضّني بما قسمت لي
حتى لا أسأل أحدا شيئا اللهم صلّ على محمد وآل محمد وافتح لي خزائن رحمتك وارحمني رحمة
لا تعذبني بعدها أبدا في الدنيا والآخرة وارزقني من فضلك الواسع رزقا حلالا طيبا
لا تفقرني إلى أحد بعده سواك تزيدني بذلك لك شكرا وإليك فاقة وفقرا وبك عمّن سواك
غنى وتعفّفا يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل يا مليك يا مقتدر صلّ على محمد وآل محمد
واكفني المهمّ كله واقض لي بالحسنى وبارك لي في جميع أموري واقض لي جميع حوائجي
اللهم يسّر لي ما أخاف تعسيره فإن تيسير ما أخاف تعسيره عليك سهل يسير وسهّل لي ما
أخاف حزونته ونفّس عني ما أخاف ضيقه وكفّ عني ما أخاف همّه واصرف عني
ما أخاف بليّته يا أرحم الراحمين اللهم املأ قلبي حبّا لك وخشية منك وتصديقا بكتابك

وإيمانا بك وفرقا منك وشوقا إليك يا ذا الجلال والإكرام اللهم إن لك عليّ حقوقا فتصدّق
بها عليّ وللناس قبلي تبعات فتحمّلها عني وقد أوجبت لكل ضيف قرى وأنا ضيفك فاجعل
قراي في هذه الليلة الجنة يا وهّاب الجنة يا وهّاب المغفرة ولا حول ولا قوة إلا بك [illegible]
[illegible]
[illegible] اللهم إني أسألك باسمك الذي دان له كل شيء وبرحمتك التي وسعت كل شيء وبعزّتك
التي خضع لها كل شيء وبجبروتك التي غلبت كل شيء وبعلمك الذي أحاط بكل شيء يا نور يا قدّوس
يا أوّل قبل كل شيء ويا باقي بعد كل شيء يا الله يا رحمن صلّ على محمد وآل محمد واغفر لي
الذنوب التي تغيّر النعم واغفر لي الذنوب التي تنزل النقم واغفر لي الذنوب التي تقطع
الرجاء واغفر لي الذنوب التي تديل الأعداء واغفر لي الذنوب التي تردّ الدعاء واغفر لي
الذنوب التي يستحق بها نزول البلاء واغفر لي الذنوب التي تحبس غيث السماء واغفر
لي الذنوب التي تكشف الغطاء واغفر لي الذنوب التي تعجّل الفناء واغفر لي الذنوب
التي تورث الندم واغفر لي الذنوب التي تهتك العصم وألبسني درعك الحصينة التي
لا ترام وعافني من شرّ ما أحاذر بالليل والنهار في مستقبل سنتي هذه اللهم ربّ
السماوات السبع وربّ الأرضين السبع وما فيهنّ وما بينهنّ وربّ العرش العظيم وربّ
السبع المثاني والقرآن العظيم وربّ إسرافيل وميكائيل وجبرئيل وربّ محمد صلى الله عليه وآله سيّد
المرسلين وخاتم النبيين أسألك بك وبما سمّيت به نفسك يا عظيم أنت الذي تمنّ بالعظيم
وتدفع كل محذور وتعطي كل جزيل وتضاعف الحسنات بالقليل والكثير و
تفعل ما تشاء يا الله يا رحمن يا رحيم صلّ على محمد وأهل بيته وألبسني في مستقبل سنتي

عنه بسترك واغفر وجهي بنورك واحببني بمحبتك وبلغني رضوانك وشريف كرامتك
وجسيم عطيتك من خير ما انت معطيه احدا من خلقك والبسني مع ذلك عافيتك
يا موضع كل شكوى وشاهد كل نجوى وعالم كل خفية ودافع ما يشاء من بلية يا
كريم العفو يا حسن التجاوز توفني مع الابرار على ملة ابراهيم وفطرته وعلى دين محمد وسنته
على خير الوفاة فتوفني مواليا لاوليائك معاديا لاعدائك اللهم وجنبني في هذه
السنة كل عمل او قول او فعل يباعدني منك واجلبني الى كل عمل او قول او فعل يقربني منك
في هذه السنة يا ارحم الراحمين وامنعني من كل عمل او قول او فعل يكون مني اخاف مكروه
عاقبته واخاف مقتك اياي عليه حذرا ان تصرف وجهك الكريم عني فاستوجب به نقصا
من حظ لي عندك يا رؤوف يا رحيم اللهم اجعلني في مستقبل سنتي هذه في حفظك و
في جوارك وفي كنفك وجللني ستر عافيتك وهب لي كرامتك عز جارك وجل ثناؤ
ك ولا اله غيرك اللهم اجعلني تابعا لصالحي من مضى من اوليائك والحقني بهم
واجعلني مسلما لمن قال بالصدق عليك منهم واعوذ بك اللهم ان تحيط بي خطيئتي و
ظلمي واسرافي على نفسي واتباعي لهواي واشتغالي بشهواتي فيحول ذلك بيني وبين رحمتك
ورضوانك فاكون منسيا عندك متعرضا لسخطك ونقمتك اللهم وفقني لكل عمل صا
لح ترضى به عني وقربني اليك زلفى اللهم كما كفيت نبيك محمدا صلواتك عليه وآله هول
عدوه وفرجت همه وكشفت غمه وصدقته وعدك وانجزت له عهدك اللهم
بذلك فاكفني هول هذه السنة وآفاتها واسقامها وفتنتها وشرورها واحزانها و
ضيق المعاش فيها وبلغني برحمتك كمال العافية بتمام دوام النعمة عندي الى منتهى

اجلي

اجلي اسالك سؤال من اساء وظلم واعترف واسالك ان تغفر لي ما مضى من الذنوب التي
حصرتها حفظتك واحصتها كرام ملائكتك علي وان تعصمني الهي من الذنوب فيما بقي من
عمري الى منتهى اجلي يا الله يا رحمن صل على محمد واهل بيت محمد واتني كل ما سالتك
ورغبت اليك فيه فانك امرتني بالدعاء وتكفلت بالاجابة يا ارحم الراحمين
وايضا دعاى در اول سال كه [illegible] تا آخر ماه بدعا بخوانند ان الله و
ملائكته يصلون على النبي يا ايها الذين امنوا صلوا عليه وسلموا تسليما لبيك يا ربي
وسعديك اللهم صل على محمد وآل محمد وبارك على محمد وآل محمد كما صليت وباركت على
ابراهيم وآل ابراهيم انك حميد مجيد اللهم ارحم محمدا وآل محمد كما سلمت على نوح في
العالمين اللهم امنن على محمد وآل محمد كما سلمت على نوح في العالمين اللهم امنن على محمد
وآل محمد كما مننت على موسى وهرون اللهم صل على محمد وآل محمد كما هديتنا
به اللهم صل على محمد وآل محمد كما شرفتنا به اللهم صل على محمد وابعثه مقاما محمودا يغبطه
به الاولون والآخرون على محمد وآله السلام كلما طلعت شمس او غربت على محمد وآله السلام
كلما طرفت عين او ذرفت وآله السلام كلما ذكر السلام على محمد وآله السلام كلما
سبح الله ملك او قدسه السلام على محمد وآله السلام في الاولين والسلام على محمد و
في الآخرين السلام على محمد وآله في الدنيا والآخرة اللهم رب البلد الحرام ورب الركن و
المقام ورب الحل والحرام ابلغ محمدا نبيك وآله منا السلام اللهم اعط محمدا من
البهاء والنضرة والسرور والكرامة والغبطة والوسيلة والمنزلة والمقام والشرف
والشفاعة عندك يوم القيامة افضل ما تعطي احدا من خلقك واعط محمدا فوق

ما

ما تعطي الخلائق من الخير اضعافا كثيرة لا يحصيها غيرك اللهم صل على محمد اطيب واطهر وازكى
وانمى وافضل ما صليت على الاولين والآخرين وعلى احد من خلقك يا ارحم الراحمين
اللهم صل على امير المؤمنين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من شرك
في دمه اللهم صل على فاطمة بنت نبيك محمد صلى الله عليه وآله والعن من آذى نبيك فيها
اللهم صل على الحسن والحسين امامي المسلمين ووال من والاهما وعاد من عاداهما وضاعف
العذاب على من شرك في دمهما اللهم صل على علي بن الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى
بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد والحسن بن علي والخلف الحجة المسلمين
ووال من والاهم وعاد من عاداهم وضاعف العذاب على من ظلمهم اللهم صل على الخلف
من بعدهم امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وعجل اللهم فرجهم اللهم صل على
القاسم والطاهر ابني نبيك اللهم صل على رقية بنت نبيك والعن من
آذى نبيك فيها اللهم صل على الخيرة من ذرية نبيك اللهم اخلف نبيك في اهل بيته اللهم مكن
لهم في الارض اللهم اجعلنا من عددهم ومددهم وانصارهم على الحق في السر والعلانية
اللهم اطلب بذحلهم ووترهم ودمائهم وكف عنا وعنهم وعن كل مؤمن ومؤمنة
باس كل باغ وطاغ وكل دابة انت آخذ بناصيتها انك اشد باسا واشد تنكيلا [illegible]
اللهم هذا شهر رمضان الذي انزلت فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى
والفرقان وهذا شهر الصيام وهذا شهر القيام وهذا شهر الانابة وهذا شهر التوبة و
هذا شهر المغفرة والرحمة والرضوان وهذا شهر العتق من النار والفوز بالجنة وهذا
شهر فيه ليلة القدر التي هي خير من الف شهر اللهم فصل على محمد وآل محمد واعني على

صيام

صيامه وقيامه وسلمه لي وسلمني فيه واعني على صيامه وقيامه وسلمه لي وسلمني فيه واعني عليه
بافضل عونك ووفقني فيه لطاعتك وطاعة رسولك واوليائك صلى الله عليه وآله وعليهم وفرغني
فيه لعبادتك ودعائك وتلاوة كتابك وعظم لي فيه البركة واحسن لي فيه العافية واصحح
فيه بدني واوسع فيه لي رزقي واكفني ما اهمني واستجب فيه دعائي
وبلغني فيه املي ورجائي اللهم صل على محمد وآل محمد واذهب عني فيه النعاس والكسل والسأمة
والفترة والقسوة والغفلة والغرة وجنبني فيه العلل والاسقام والاوجاع والهموم والا
حزان والاعراض والامراض والخطايا والذنوب واصرف عني فيه السوء والفحشاء والجهد
والبلاء والتعب والعناء انك سميع الدعاء اللهم صل على محمد وآل محمد واعذني فيه من
الشيطان الرجيم وهمزه ولمزه ونفثه ونفخه ووسوسته وتثبيطه وكيده ومكره وحبائله
وخدعه وامانيه وغروره وفتنته وشركه واحزابه واتباعه واشياعه واوليائه وشركائه
وجميع مكائده اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقنا قيامه وصيامه وبلوغ الامل في قيامه
واستكمال ما يرضيك عني صبرا واحتسابا وايمانا ويقينا ثم تقبل ذلك مني بالاضعاف
الكثيرة والاجر العظيم يا رب العالمين اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقني فيه الجد والقوة و
الجهد والاجتهاد والقوة والنشاط والانابة والتوبة والقربة والخير المقبول والرهبة
والرغبة والتضرع والخشوع والخضوع والرقة والنية الصادقة وصدق اللسان و
الوجل منك والرجاء والتوكل عليك والثقة بك والورع عن محارمك مع صالح القول و
مقبول السعي ومرفوع العمل ومستجاب الدعوة ولا تحل بيني وبين شيء من ذلك بعرض
ولا مرض ولا هم ولا غم ولا سقم ولا غفلة ولا نسيان بل بالتعاهد والتحفظ

لك

لك وبك وإلى غاية بحقك وحق أوليائك والوفاء بعهدك ووعدك برحمتك يا أر
حم الراحمين اللهم صل على محمد وآل محمد واقسم لي فيه أفضل ما تقسمه لعبادك الصالحين و
أعطني فيه أفضل ما تعطي أولياءك المقربين من الرحمة والمغفرة الدائمة والتحنن والإجا
بة والعفو والمغفرة والعافية والمعافاة والعتق من النار والفوز بالجنة وخير الدنيا
والآخرة اللهم صل على محمد وآل محمد واجعل دعائي فيه إليك واصلا ورحمتك وخيرك
إلي فيه نازلا وعملي فيه مقبولا وسعيي فيه مشكورا وذنبي فيه مغفورا حتى يكون
نصيبي فيه الأكثر وحظي فيه الأوفر اللهم صل على محمد وآل محمد ووفقني فيه لليلة القدر
التي هي خير من ألف شهر على أفضل حال تحب أن يكون عليها أحد من أوليائك
وأرضاها لك ثم اجعلها لي خيرا من ألف شهر وارزقني فيها أفضل ما رزقت أحدا
ممن بلغته إياها وأكرمته بها واجعلني فيها من عتقائك من جهنم وطلقائك من
النار وسعداء خلقك بمغفرتك ورضوانك يا أرحم الراحمين اللهم صل على محمد وآل محمد وار
زقنا في شهرنا هذا الجد والاجتهاد والقوة والنشاط وما تحب وترضى اللهم رب الفجر وليال
عشر والشفع والوتر ورب شهر رمضان وما أنزلت فيه من القرآن ورب جبرئيل وميكا
ئيل وإسرافيل وجميع الملائكة المقربين ورب إبراهيم وإسماعيل وإسحاق ويعقوب و
رب موسى وهارون وعيسى ورب جميع النبيين صلوات الله عليهم أجمعين و
المرسلين ورب محمد خاتم النبيين صلواتك عليه وآله وعليهم أجمعين أسألك
بحقك عليهم أجمعين وأسألك بحقك عليهم وبحقهم عليك وبحقك العظيم لما صليت
عليه وآله وعليهم أجمعين ونظرت إلي نظرة رحيمة ترضى بها عني رضى لا تسخط علي

بعده

بعده أبدا وأعطيتني جميع سؤلي ورغبتي وأمنيتي وإرادتي وصرفت عني ما أكره وأحذر
وأخاف على نفسي وما لا أخاف وعن أهلي ومالي وإخواني وذريتي اللهم إليك
فررنا من ذنوبنا فآونا تائبين وتب علينا مستغفرين واغفر لنا متعوذين وأعذنا
مستجيرين وأجرنا مستسلمين ولا تخذلنا راهبين وآمنا راغبين وشفعنا سائلين وأ
عطنا إنك سميع الدعاء قريب مجيب اللهم أنت ربي وأنا عبدك وأحق من
سأل العبد ربه ولم يسأل العباد مثلك كرما وجودا يا موضع شكوى السائلين
ومنتهى حاجة الراغبين ويا غياث المستغيثين ويا مجيب دعوة المضطرين ويا
ملجأ الهاربين ويا صريخ المستصرخين ويا رب المستضعفين ويا كاشف كرب المكر
وبين ويا فارج هم المغمومين ويا كاشف الكرب العظيم يا الله يا رحمن يا رحيم يا أر
حم الراحمين صل على محمد وآل محمد واغفر لي ذنوبي وعيوبي وإساءتي وظلمي وجر
مي وإسرافي على نفسي وارزقني من فضلك ورحمتك فإنه لا يملكها أحد غيرك واعف
عني واغفر لي كلما ما قد سلف من ذنوبي واعصمني فيما بقي من عمري واستر علي
وعلى والدي وولدي وقرابتي وأهل حزانتي ومن كان مني بسبيل من المؤمنين
والمؤمنات في الدنيا والآخرة فإن ذلك كله بيدك وأنت واسع المغفرة ولا
تخيبني يا سيدي ولا ترد دعائي ولا يدي إلى نحري حتى تفعل ذلك بي وتستجيب
لي جميع ما سألتك وتزيدني من فضلك فإنك على كل شيء قدير ونحن إليك
راغبون اللهم لك الأسماء الحسنى كلها والكبرياء والآلاء أسألك باسمك بسم
الله الرحمن الرحيم إن كنت قضيت في هذه الليلة تنزل الملائكة والروح فيها

أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تجعل اسمي في السعداء وروحي مع الشهداء وإحساني في
عليين وإساءتي مغفورة وأن تهب لي يقينا تباشر به قلبي وإيمانا لا يشوبه شك
وترضيني بما قسمت لي وآتني في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقني برحمتك عذاب
النار وإن لم تكن قضيت في هذه الليلة تنزل الملائكة والروح فيها فصل على محمد و
آل محمد وأخرني إلى ذلك وارزقني فيها ذكرك وشكرك وطاعتك وحسن عبادتك
وصل على محمد وآل محمد بأفضل صلواتك يا أرحم الراحمين يا أحد يا صمد يا رب
محمد اغضب اليوم لمحمد ولأبرار عترته واقتل أعداءهم بددا وأحصهم عددا ولا
تدع على ظهر وجه الأرض منهم أحدا ولا تغفر لهم أبدا يا حسن الصحبة يا خليفة
النبيين أنت أرحم الراحمين البديء البديع الذي ليس كمثله كمثلك شيء والدائم
غير الغافل والحي الذي لا يموت أنت كل يوم في شأن أنت خليفة محمد وناصر
محمد ومفضل محمد أسألك أن تنصر وصي محمد وخليفة محمد والقائم بالقسط من
أوصياء محمد صلواتك عليه وعليهم أجمعين اعطف عليهم نصرك يا لا إله إلا
أنت بحق لا إله إلا أنت صل على محمد وآل محمد واجعلني معهم في الدنيا والآ
خرة واجعل عاقبة أمري إلى غفرانك ورحمتك يا أرحم الراحمين وكذلك نسبت
نفسك يا سيدي باللطف بلى إنك لطيف فصل على محمد وآل محمد والطف لما تشاء
اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقني الحج والعمرة في عامنا هذا وتطول علي بجميع
حوائجي للدنيا والآخرة صد بار مرتبه بگوید استغفر الله ربي وأتوب إليه إن ربي
قريب مجيب استغفر الله ربي وأتوب إليه إنه كان غفارا اللهم اغفر لي إن

ربي

ربي غفور ودود استغفر الله ربي وأتوب إليه إن ربي رحيم ودود استغفر ا
لله ربي وأتوب إليه إنه كان غفارا اللهم اغفر لي إنك أرحم الراحمين رب إني عملت
سوءا وظلمت نفسي فاغفر لي ذنوبي إنه لا يغفر الذنوب كلها جميعا إلا أنت أ
ستغفر الله الذي لا إله إلا هو الحي القيوم الحليم العظيم الكريم العظيم الغفار للذنب
العظيم وأتوب إليه استغفر الله إن الله كان غفورا رحيما صد بار بگوید اللهم إني
أسألك أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تجعل فيما تقضي وتقدر من الأمر العظيم
المحتوم في ليلة القدر من القضاء الذي لا يرد ولا يبدل أن تكتبني من حجاج بيتك
الحرام المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور ذنبهم المكفر عنهم سيئاتهم وأن تجعل
فيما تقضي وتقدر أن تطيل عمري وتوسع رزقي وتؤدي عني أمانتي وديني
آمين رب العالمين اللهم اجعل لي فرجا ومخرجا وارزقني من حيث أحتسب
ومن حيث لا أحتسب واحرسني من حيث أحترس ومن حيث لا أحترس
وصل على محمد وآل محمد وسلم كثيرا و ... ابن عباس ... خداى تعالى حيل ...
كناهش ... اللهم رب شهر رمضان الذي أنزلت فيه القرآن وافترضت
على عبادك فيه الصيام ارزقني حج بيتك الحرام في هذا العام وفي كل عام واغفر لي
الذنوب العظام فإنه لا يغفرها غيرك يا ذا الجلال والإكرام ... هر كس ... روزه ...
... اللهم أدخل على أهل
القبور السرور اللهم أغن كل فقير اللهم أشبع كل جائع اللهم اكس كل عريان
اللهم اقض دين كل مدين اللهم فرج عن كل مكروب اللهم رد كل غريب اللهم أصلح كل

کمایبد من موبا السلیت اللهم اشف کل مریض اللهم سد فقرنا بغناک اللهم غیر سوء حالنا
بحسن حالک اللهم اقض عنا الدین واغننا من الفقر انک علی کل شیء قدیر و وارد شده
که ثواب بسیار دارد اعمال ماه رجب گذشت و مستحبست در شب غسل کردن پانزدهم و نوزدهم و
بیستم و بیست یکم و در شب بیست و سیم دو مرتبه یکی اول شب و یکی آخر شب **فضیلت شب قدر**
هر عمل خیر در این شب بهتر است از عمل هزار ماه که شب قدر در آن نباشد و روز قدر نیز در فضل
و شرف مثل شب قدر است و احکام و حوادث و هر سال از خیر و شر و طاعت و معصیت همه
در شب قدر مقدر میشود و در شب قدر از اول شب تا طلوع صبح ملائکه و روح بر امام علیه السلام
نازل میشوند و اخبار و احکام و تمام سال را بجناب آن امام علیه السلام میآرند و هرچه در این شب
مقدر شود محتوم باشد و خلاف آن واقع نشود و آنچه از احادیث معلوم میشود اینست که مجموع
احکام و تقدیرات شب قدر در سه شب تمام میشود شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست
و سیوم ابتدای آن در شب نوزدهم میشود و تمامش در شب بیست و سیم که تعیین و حکم احکام
در این شب میشود و ولادت امام حسین صلوات الله علیه شب قدر معرفت کما هو حق
و مستحبست که در شب بیست و سیم نشسته و ایستاده و در سجود و در همه احوال مکرر در تمام
این شب بگویند اللهم کن لولیک الحجة بن الحسن صلواتک علیه و علی آبائه فی هذه الساعة و فی کل ساعة ولیا و حافظا و قائدا و ناصرا و دلیلا و عینا حتی تسکنه ارضک طوعا و تمتعه فیها طویلا و حضرت امام
جعفر علیه السلام فرمود که هر کس در شب بیست و سیم اینها سوره عنکبوت و روم بخواند والله که از
اهل بهشت باشد و استثنا نمیکنم و نمی ترسم که درین قسم گناه داشته باشم و نیز فرموده هر کس

دربن

دربن شب قراءت سوره انا انزلناه هزار مرتبه بخواند صبح کند در حالتیکه بسیار در یقین خود محکم باشد ...
اب بیند که سبب آن شود و نیز مرویست که هرکس تلاوت کند در این شب سوره دخان را و شب نوزدهم هزار
مرتبه بگوید اللهم انی اسئلک بکتابک المنزل و ما فیه و فیه اسمک الاعظم الاکبر
و اسمائک الحسنی و ما یخاف و یرجی ان تجعلنی من عتقائک و طلقائک من
النار و هر حاجت که خواهی بطلبد **شب بیست و یکم** مرویست از حضرت صادق علیه السلام
که در شب آخر ماه مبارک رمضان بعد از نماز بخواند اللهم ادّ عنا حق ما مضی
من شهر رمضان و اغفر لنا تقصیرنا فیه و تسلّمه منا مقبولا و لا تؤاخذنا باسرافنا علی
انفسنا و اجعلنا من المرحومین و لا تجعلنا من المحرومین و فرمود هر کس این دعا بخواند
کناهی که در ایام گذشته کرده آمرزیده شود و در بقیه ماه از کناه محفوظ گردد و ... در شب
شبهای دعا میخوانند **شب اول** یا مولج اللیل فی النهار و مولج النهار فی اللیل و مخرج
الحی من المیت و مخرج المیت من الحی و رازق من یشاء بغیر حساب یا الله یا رحمن یا
رحیم یا الله یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی و الامثال العلیا و الکبریاء و الآلاء اسئلک ان تصلی
علی محمد و آل محمد و ان تجعل اسمی فی هذه اللیلة فی السعداء و روحی مع الشهداء و احسانی
فی علیین و اسائتی مغفورة و ان تهب لی یقینا تباشر به قلبی و ایمانا یذهب الشک عنی
و ترضینی بما قسمت لی و آتنا فی الدنیا حسنة و فی الآخرة حسنة و قنا عذاب النار الحریق و ارزقنی
فیها ذکرک و شکرک و الرغبة الیک و الانابة و التوبة و التوفیق لما وفقت له
محمدا و آل محمد صلوات الله علیهم **شب دویم** یا سالخ النهار من اللیل فاذا نحن مظلمون
و مجری الشمس لمستقر لها بتقدیرک یا عزیز یا علیم و مقدر القمر منازل حتی عاد کالعرجون

القدیم یا نور کل نور و منتهی کل رغبة و ولی کل نعمة یا الله یا رحمن یا الله یا
قدوس یا ماجد یا احد یا الله یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی تا آخر دعا **شب سیوم** یا رب
لیلة القدر و جاعلها خیرا من الف شهر و رب اللیل و النهار و الجبال و البحار و الظلم و
الانوار و الارض و السماء یا باری یا مصور یا حنان یا منان یا الله یا رحمن یا الله یا قیوم یا الله
یا بدیع یا الله یا الله یا الله تا آخر دعا **شب چهارم** یا فالق الاصباح و جاعل اللیل سکنا و الشمس
و القمر حسبانا یا عزیز یا علیم یا ذا المن و الطول و القوة و الحول و الفضل و الانعام و الجلال
و الاکرام یا الله یا رحمن یا الله یا فرد یا وتر یا الله یا ظاهر یا باطن یا حی لا اله الا انت
لک الاسماء الحسنی تا آخر **شب پنجم** یا جاعل اللیل لباسا و النهار معاشا و الارض مهادا و الجبال
اوتادا یا الله یا قاهر یا الله یا جبار یا الله یا سمیع یا الله یا قریب یا الله یا مجیب یا الله
یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی تا آخر **شب ششم** یا جاعل اللیل لباسا و النهار معاشا و الارض
مهادا و الجبال اوتادا یا الله یا قاهر یا الله یا جبار یا الله یا سمیع یا الله یا قریب یا الله
یا مجیب یا الله یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی **شب هفتم** یا جاعل اللیل و النهار آیتین
یا من محی آیة اللیل و جعل آیة النهار مبصرة لتبتغوا فضلا منه و رضوانا یا مفصل کل شیء
تفصیلا یا ماجد یا وهاب یا الله یا جواد یا الله یا الله یا الله تا آخر **شب هشتم** یا ماد الظل و
لو شئت لجعلته ساکنا و جعلت الشمس علیه دلیلا ثم قبضته الیک قبضا یسیرا یا ذا الجود
و الطول و الکبریاء و الآلاء لا اله الا انت عالم الغیب و الشهادة الرحمن الرحیم لا اله الا انت
یا قدوس یا سلام یا مؤمن یا مهیمن یا عزیز یا جبار یا متکبر یا الله یا خالق یا باری یا
مصور یا الله یا الله یا الله تا آخر **شب نهم** یا خازن اللیل فی الهواء و خازن النور فی السماء

فیا

و مانع السماء ان تقع علی الارض الا باذنه و حابسهما ان تزولا یا علیم یا غفور یا دائم یا الله یا وارث
یا باعث من فی القبور تا آخر **شب دهم** یا مکور اللیل علی النهار و مکور النهار علی اللیل یا علیم یا
حکیم یا الله یا رب الارباب و سید السادات لا اله الا انت یا اقرب الی من حبل الورید
یا الله یا الله یا الله تا آخر **شب یازدهم** الحمد لله الذی لا شریک له الحمد لله کما ینبغی لکرم وجهه و عز
جلاله و کما هو اهله یا قدوس یا نور القدس یا سبوح یا منتهی التسبیح یا رحمن یا فاعل الرحمة
یا الله یا علیم یا کبیر یا الله یا لطیف یا جلیل یا الله یا سمیع یا بصیر یا الله یا الله یا الله تا آخر دعا
مرویست که هر کس درین ماه دوازده رکعت نماز گذارد و در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه قل هو الله بخواند
و چون از تمام دوازده رکعت فارغ شود هفتاد مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله
و الله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و هفتاد مرتبه استغفر الله الذی لا اله الا هو
الرحمن الرحیم الحی القیوم و اتوب الیه چنانکه از دوش نماز کند و شود و در نامه اش حسنه ثبت گردد
و از آفات دنیا و آخرت ایمن گردد چون از دنیا بیرون رود و بسلامت داخل بهشت شود
هنوز سر از سجده آخر نماز برنداشته باشد که گناهانش آمرزیده شود و ثواب هفتصد قائم اللیل و صائم
النهار و هفتصد حج و هفتصد غزا عطا شود و اگر در آن سال بمیرد شهید باشد و در دو
واقع ماه مبارک دعای صحیفه کامله بخواند **فصل نهم در اعمال شب و روز عید فطر** مرویست از
اهل بیت علیهم السلام که شب عید فطر در فضل و شرف کمتر از شب قدر نیست هر کس در شب
زیارت حضرت امام حسین علیه السلام کند گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود و فضل احیا داشتن
این شب و اعمال شعبان گذشت و مستحبست غسل کردن در اول شب و آخر شب و بعد از نماز مغرب
و نافله ... سجده کند و در سجده بگوید یا ذا الجلال و الاکرام یا ذا الطول یا مصطفی محمد و ناصره صل

علی محمد و آله و اغفر لی کل ذنب اذنبته و تبته انا و هو عندک فی کتاب مبین بعد از ان
صد مرتبه بگوید اتوب الی الله پس حاجتی که خواهد بخواهد ان شاء الله مستجاب شود و هم در شب [illegible] مرتبه بگوید
یا دائم الفضل علی البریة چنانکه در اعمال شب جمعه گذشت و بعد از چهار نماز گفتن این تکبیر سنت است و
موسوب وقت صبح و نماز عید و عقب نماز واجب و سنت الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله و الله اکبر
و لله الحمد لله علی ما هدانا و له الشکر علی ما اولانا و [illegible] شب دو رکعت نماز گزارد در هر رکعت
بعد الحمد ده مرتبه قل هو الله بخواند و در رکوع و سجود بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر
بعد از فراغ از نماز [illegible] مرتبه بگوید استغفر الله بعد از ان سجده کند و بگوید یا حی یا قیوم یا ذا الجلال
و الاکرام یا رحمن الدنیا و الاخرة و رحیمهما یا ارحم الراحمین یا اکرم الاکرمین یا اله الاولین
و الاخرین اغفر لی ذنوبی و تقبل صومی و صلاتی و قیامی [illegible] سر از سجده برداشته باشد [illegible]
نش آمرزیده شود و اعمال [illegible] و از جمیع [illegible] و از جمیع [illegible] از مشرق تا مغرب مقبول
شود و حاجات [illegible] و گناهانش آمرزیده شود و خدای تعالی از گناهانش [illegible]
حقتعالی [illegible] که هر یک [illegible] جمیع عباد باشد [illegible] که هر کس در شب
شش رکعت نماز گزارد و در هر رکعت حمد و پنج مرتبه قل هو الله بخواند شفیع همه اهل بیت خود
گردد اگر چه همه مستوجب دوزخ باشند و در روز عید زیارت حضرت امام حسین علیه السلام مثل
حج و عمره و صد جهاد است با پیغمبر مرسل یا امام معصوم و سنت در این روز غسل [illegible]
وقت غسل از طلوع صبح است تا وقت نماز عید و نماز عید اگر جماعت منعقد [illegible] سنت
تنها گزارد و اداب و کیفیت ان چنانست که چون [illegible] نماز کند و متوجه مصلا شود بگوید
اللهم من تهیأ تا آخر دعا چنانکه در اداب جمعه گذشت و چون شروع در نماز کند بعد الحمد [illegible]

نخواند

بگوید بعد از پنج تکبیر بگوید بعد از تکبیر [illegible] بخواند اللهم اهل الکبریاء و العظمة و اهل الجود و الجبروت
و اهل العفو و الرحمة و اهل التقوی و المغفرة اسئلک بحق هذا الیوم الذی جعلته للمسلمین
عیدا و لمحمد صلواتک علیه و آله ذخرا و مزیدا ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تدخلنی فی کل خیر
ادخلت فیه محمدا و آل محمد و ان تخرجنی من کل سوء اخرجت منه محمدا و آل محمد صلواتک
علیه و علیهم انی اسئلک خیر ما سألک به عبادک الصالحون و اعوذ بک مما استعاذ منه عبادک
الصالحون بعد از ان تکبیر ششم بگوید و رکوع و سجود کند و در رکعت دوم بعد الحمد و الشمس [illegible]
بعد از ان چهار تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیر همان قنوت بخواند بعد از ان تکبیر پنجم بگوید و رکوع و سجود کند و
تشهد و سلام بگوید و بعد از نماز مستحب خواندن این دعا اللهم انی توجهت الیک بمحمد امامی و علی
من خلفی و ائمتی عن یمینی و شمالی استتر بهم من عذابک و تقربا الیک ادخلنی برحمتک الجنة
فی عبادک الصالحین اصبحت بالله مؤمنا موقنا مخلصا علی دین محمد و سنته و علی دین
علی و سنته و علی دین الاوصیاء و سنتهم امنت بسرهم و علانیتهم و ارغب الی الله تعالی فیما
رغبوا فیه و اعوذ بالله من شر ما استعاذوا منه و لا حول و لا قوة و لا منعة الا بالله
العلی العظیم توکلت علی الله حسبی الله و من یتوکل علی الله فهو حسبه اللهم انی اریدک
فاردنی و اطلب ما عندک فیسره لی اللهم انک قلت فی محکم کتابک المنزل و قولک الحق
و وعدک الصدق شهر رمضان الذی انزل فیه القرآن هدی للناس فعظمت شهر
رمضان بما انزلت فیه من القرآن العظیم و خصصته بان جعلت فیه لیلة القدر
اللهم و قد انقضت ایامه و لیالیه و قد صرت منه الی ما انت اعلم به منی فاسئلک
یا الهی بما سألک به ملائکتک المقربون و انبیاؤک المرسلون و عبادک الصالحون ان

تصلی علی محمد و آل محمد و ان تقبل منی کل ما تقربت به الیک فیه و تتفضل علی بتضعیف عملی و قبول
تقربی و قرباتی و استجابة دعائی و هب لی من لدنک رحمة و امنی من النار و امنی یوم
الخوف من کل فزع و من کل هول اعددته لیوم القیامة اعوذ بحرمة وجهک الکریم و بحرمة
نبیک و بحرمة الاوصیاء ان یتصرم هذا الیوم و لک قبلی تبعة ترید ان تؤاخذنی بها او ذنب
ترید ان تقتصه منی لم تغفره لی اسئلک بحرمة وجهک الکریم یا لا اله الا انت یا لا اله الا
انت یا لا اله الا انت ان ترضی عنی فان لم تکن رضیت عنی فمن الان فارض عنی یا سیدی و مولای الساعة الساعة الساعة
و اجعلنی فی هذه الساعة و فی هذا الیوم و فی هذا المجلس من عتقائک من النار عتقا لا رق
بعده انی اسئلک بحرمة وجهک الکریم ان تجعل یومی هذا خیر یوم عبدتک و اتیته عتقا
من النار و اوجبه مغفرة و اکمله رضوانا و اقربه الی ما تحب و ترضی اللهم لا تجعله
اخر شهر رمضان صمته لک فارزقنی العود فیه ثم العود فیه حتی ترضی عنی و ترضی
کل من له قبلی تبعة و لا تخرجنی من الدنیا الا و انت عنی راض اللهم اجعلنی من حجاج بیتک الحرام
فی هذا العام المبرور حجهم المشکور سعیهم المغفور ذنبهم المستجاب دعاؤهم المحفوظین فی
انفسهم و ادیانهم و ذراریهم و اموالهم و جمیع ما انعمت به علیهم اللهم اقلبنی من مجلسی هذا و
فی یومی هذا و فی ساعتی هذه مفلحا منجحا مستجابا دعائی مرحوما صوتی مغفورا ذنبی اللهم
و اجعل فیما شئت و اردت و قضیت و حتمت و انفذت ان تطیل عمری و ان تقوی
ضعفی و ان تغنی فقری و ان تجبر فاقتی و ان ترحم ذلی و تؤنس وحشتی و ان تکثر قلتی و ان تدر رزقی
فی عافیة و یسر و خفض عیش و تکفینی کل ما اهمنی من امر اخرتی و لا تکلنی الی نفسی فاعجز
عنها و لا الی الناس فیرفضونی و عافنی فی بدنی و اهلی و ولدی و اهل مودتی و جیرانی و

اخوانی

و اخوانی و ذریتی و ان تمن علی بالامن ابدا ما ابقیتنی اللهم انی توجهت الیک بمحمد و آل محمد صلواتک
علیهم و قدمتهم الیک امامی و امام حاجتی و طلبتی و تضرعی و مسئلتی فاجعلنی بهم وجیها
فی الدنیا و الاخرة و من المقربین فانک مننت علی بمعرفتهم فاختم لی بالسعادة انک علی کل
شیء قدیر فانک ولیی و مولای و سیدی و ربی و الهی و ثقتی و رجائی و معدن مسئلتی
و موضع شکوای و منتهی رغبتی فلا یخیبن علیک دعائی یا سیدی و مولای و لا تبطلن
لدیک طمعی و رجائی فقد توجهت الیک بمحمد و آل محمد صلواتک علیهم و قدمتهم الیک
امامی و امام حاجتی و طلبتی و تضرعی و مسئلتی فاجعلنی بهم وجیها فی الدنیا و الاخرة و
من المقربین فانک مننت علی بمعرفتهم فاختم لی بالسعادة انک علی کل شیء قدیر اللهم لا تبطل
علی طمعی و رجائی یا الهی و مسئلتی و اختم لی بالسعادة و الاسلام و الامن و المغفرة و الرضوان
و الشهادة و الحفظ یا منزولا به کل حاجة یا الله یا الله یا الله انت ولی کل حاجة تنزل فارتهاد
و لا تسلط علینا احدا من خلقک بشیء لا طاقة لنا به من امر الدنیا و رغبنا الی امر الاخرة یا ذا الجلال
و الاکرام صل علی محمد و آل محمد و بارک علی محمد و آل محمد و سلم علی محمد و آل محمد و تحنن علی محمد
و آل محمد کافضل ما صلیت و بارکت و ترحمت و سلمت و تحننت علی ابراهیم و آل ابرا
هیم انک حمید مجید و اگر خواهد دعای صحیفه کامله بخواند یا من یرحم من لا یرحمه العباد [illegible]
فصل دوم در اعمال شهر ذی القعدة الحرام روایت است از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که زمین در زیر کعبه منبسط
[illegible] روز بیست و پنجم این ماه زمین [illegible] و حق [illegible] خلق [illegible] غسل کنند و روزه
این روز کفاره [illegible] سال [illegible] روزه [illegible] و روایت [illegible]
و در [illegible] و صیام [illegible] شصت سال عبادت [illegible] که همه روزه [illegible]

وبنماز پیش نماز کند و قرائت و عبادت دربن شب مثل عبادت شب قدر است و لیلهٔ معصب نکره و باشد وجلس

دربن شب دعائی کند که مستجاب شود و بدو جزا رحمت بدهد و واکر بن شب بسیار نماز ونا

ودربن دو رکعت ... نماز کند و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه قل هو الله احد خواند و چون سلام

دهد ده مرتبه بکوید یا مقیل العثرات اقلنی عثرتی یا مجیب الدعوات اجب دعوتی یا سامع

مع الاصوات اسمع صوتی وارحمنی وتجاوز عن سیئاتی یا ذا الجلال والاکرام یا ارحم الراحمین

والیهم ... و دربن روز خواندن این دعا اللهم داحی الکعبة وفالق الحبة وصارف اللزبة وکاشف

الکربة اسئلک فی هذا الیوم ومن ایامک التی اعظمت حقها واقدمت سبقها وجعلتها عند

المؤمنین ودیعة والیک ذریعة وبرحمتک الواسعة ان تصلی علی محمد عبدک المنتجب فی

المیثاق القریب یوم التلاق فاتق کل رتق والداعی الی کل حق وعلی اهل بیته الاطهار الهداة

المنار دعائم الجبار وولاة الجنة والنار واعطنا فی یومنا هذا من عطائک المخزون غیر مقطوع

ولا ممنوع تجمع لنا به التوبة وحسن الاوبة یا خیر مدعو واکرم مرجو یا کفی یا وفی یا من لطفه

خفی الطف لی بلطفک واسعدنی بعفوک وایدنی بنصرک ولا تنسنی کریم ذکرک بولاة امرک و

حفظة سرک احفظنی من شوائب الدهر الی یوم الحشر والنشر واشهدنی اولیائک عند خروج

نفسی وحلول رمسی وانقطاع عملی وانقضاء اجلی اللهم واذکرنی علی طول البلی اذا حللت بین

اطباق الثری ونسینی الناسون من الوری واحللنی دار المقامة واثبتنی منزل الکرامة واجعلنی

من مرافقی اولیائک واهل اجتبائک واصطفائک وبارک لی فی لقائک وارزقنی حسن

العمل قبل حلول الاجل بریا من الزلل وسوء الخطل اللهم واوردنی حوض نبیک محمد واهل بیته

صلواتک علیهم واسقنی منه مشربا رویا سائغا هنیئا لا اظما بعده ولا احلاء وروده ولا عنه

اذاد وا جعله لی خیر زاد واوفی میعاد یوم یقوم الاشهاد اللهم والعن جبابرة الاولین والاخرین

لحقوق اولیائک المستاثرین اللهم واقصم دعائمهم واهلک اشیاعهم وعاملهم وعجل مهالکهم

واسلبهم ممالکهم وضیق مسالکهم والعن مساهمهم ومشارکهم اللهم وعجل فرج اولیائک واردد

علیهم مظالمهم واظهر بالحق قائمهم واجعله لدینک منتصرا وبامرک فی اعدائک مؤتمرا اللهم احففه

بملائکة النصر وبما القیت الیه من الامر فی لیلة القدر منتقما لک حتی ترضی ویعود دینک به و

علی یدیه جدیدا غضا ویمحض الحق محضا ویرفض الباطل رفضا اللهم صل علیه وعلی جمیع آبائه

واجعلنا من صحبه واسرته وابعثنا فی کرته حتی نکون فی زمانه من اعوانه اللهم ادرک بنا قیامه و

اشهدنا ایامه وصل علیه واردد الینا سلامه والسلام علیه ورحمة الله وبرکاته

فصل دوم در اعمال شهر ذی الحجة الحرام مروی است از اهل بیت طاهرین علیهم السلم که روز اول این ماه حضرت ابرهیم

تولد نموده و دربن روز تزویج حضرت فاطمه صلوات الله علیها واقع شده و دربن مقام چنین روایت کرده اند که چهار رکعت

است در هر رکعت بعد الحمد ده مرتبه قل هو الله احد بخواند وصلوات نماز تسبیح الحضرت بکوید سبحان ذی العز الشامخ

المنیف سبحان ذی الجلال الباذخ العظیم سبحان ذی الملک الفاخر القدیم سبحان من لبس البهجة والجمال سبحان من تردی

بالنور والوقار سبحان من یری اثر النمل فی الصفا سبحان من یری وقع الطیر فی الهواء سبحان من هو

هکذا ولا هکذا غیره و در دربن دو روز ... روزه شصت سال ... و هجت و ... و روزه ... دهم

کبوم ... کفاره ... که عرفه است کفاره ... سال و روزه تمام این ده روز ... برابر صوم دهر است

و هر روز ... شب عید جهاد نماز مع و ... شام این دعا کواند اللهم هذه الایام التی فضلتها

علی الایام وشرفتها قد بلغتنیها بمنک ورحمتک فانزل علینا فیها من برکاتک واوسع علینا فیها

من نعمائک اللهم انی اسئلک ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تهدینا فیها لسبیل الهدی وا

العفاف والغنی والعمل فیها بما تحب وترضی اللهم انی اسئلک یا موضع کل شکوی ویا سامع کل

نجوی ویا شاهد کل ملاء یا عالم کل خفیة ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تکشف عنا فیها

البلاء وتستجیب لنا فیها الدعاء وتقوینا فیها وتعیننا وتوفقنا فیها لما تحب ربنا وترضی

وعلی ما افترضت علینا من طاعتک وطاعة رسولک واهل ولایتک اللهم انی اسئلک یا ارحم الراحمین

ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تهب لنا فیها الرضا انک سمیع الدعاء ولا تحرمنا خیر ما تنزل فیها

من السماء وطهرنا من الذنوب یا علام الغیوب واوجب لنا فیها دار الخلود اللهم صل علی محمد وآل

محمد ولا تترک لنا فیها ذنبا الا غفرته ولا هما الا فرجته ولا دینا الا قضیته ولا غائبا الا

ادیته ولا حاجة من حوائج الدنیا والآخرة الا سهلتها ویسرتها انک علی کل شیء قدیر اللهم یا عالم

الخفیات یا راحم العبرات یا مقیل العثرات یا مجیب الدعوات یا رب الارضین والسماوات

یا من لا تتشابه علیه الاصوات صل علی محمد وآل محمد واجعلنا فیها من عتقائک وطلقائک

من النار والفائزین بجنتک والناجین برحمتک یا ارحم الراحمین وصلی الله علی سیدنا محمد وآله و در

دربن ده روز هر روز ده مرتبه این تهلیل بکوید لا اله الا الله عدد اللیالی والدهور لا اله الا الله عدد

امواج البحور لا اله الا الله ورحمته خیر مما یجمعون لا اله الا الله عدد الشوک والشجر لا اله

الا الله عدد الشعر والوبر لا اله الا الله عدد الحجر والمدر لا اله الا الله عدد لمح العیون لا اله الا الله فی اللیل اذا عسعس والصبح اذا تنفس لا اله الا

الله عدد الریاح فی البراری والصخور لا اله الا الله من الیوم الی یوم ینفخ فی الصور خدای تعالی در

عوض هر تهلیل درجه از در و یاقوت عطا فرماید که مابین هر دو درجه ... و یاقوت عطا فرماید که مابین هر دو

درجه صد ساله راه سواری سریع باشد و در هر درجه ... شهری از جواهر ... و هر که ... در آن

باشد و در هر شهر منازل و خانها و غرفها و کنیزها و حور العین و ... فرشهای ... و ...

... و علما ... خدام و ... و ... که در صفات آن عاجز باشند و چون از قبر بیرون

آید هر مویش نوری ... باشد و هفتاد هزار ملک ... ... او ... کنند و چون به

بهشت رسد او پیش پیش ملائکه و عقب داخل شوند و میروند تا بشهری رسند که بهر دوش ... دو ...

سرخ ... و ... سبز باشد و در آن شهرها هفتاد هزار ... که در بهشت باشند ... و کوبند

ای ولی خدا این شهرها از ... است ... که در ... تهلیل ... بوده ... و مژده باد ترا بفضل

این ثواب که خدای تعالی برای تو در روز اسلام ... و هر کس شب عرفه زیارت

قبر حضرت امام حسین علیه السلم کند از ... ایمن کرده و ... و ... و در اول شعبان کذشت

و هر کس روز عرفه زیارت آنحضرت کند خدای تعالی برای او ... حج ... که با حضرت قائم علیه السلم ... هزار

عمره که با حضرت پیغمبر کرده باشد ... و ... هزار ... هزار اسب که در راه خدا ...

... بیت کند و در میان ملائکه او را ... و در زمین ... نام کنند و بروایت دیگر مثل هزار

جهاد است که با ... مرسل یا امام معصوم کند و خدای تعالی ... اهل عرفات شود ... او ...

زوار آنحضرت شود ... ایشان ... و ... ایشان ... و ... اجابت فرماید ... بعد

متوجه اهل عرفات شود و ایشان ... و اکرام فرماید و هر کس شب عید ... زیارت آنحضرت ... کناهان

کذشته و آینده ... شود ... بیست ... زیارت آنحضرت ... غیر عید مثل بیست حج و بیست عمره

و بیست جهاد است ... پیغمبر مرسل یا امام معصوم ... و در روز عید ... مثل صد حج و صد عمره و صد

غزوه و ... عرفه ... هزار حج و هزار عمره و هزار عرفه ... من ... الکرسی حج کند

... باشد حضرت امام علیه السلم آشفته و غضبناک نگاه کرده و فرمود ... مومن ... عرفات ... وزیا

رت آنحضرت کند ... تمام ... دعای ...

الحمد لله من تحیتنا تا آخر چنانکه در روز جمعه گذشت و گفتن این دعا و اثنین ایشب که در شبهای ایام
در جنب گفته و باشد و نماز عید و تعقیب آن مثل نماز عید فطر است و اگر کسی در منی باشد بعد از پانزده
نماز و در غیر منی بعد از ده نماز که اول آن نماز ظهر روز عید است این تکبیر گوید و بعضی از مشایخ رحمهم الله
واجب دانسته اند الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر الله اکبر ولله الحمد الله اکبر علی ما هدانا الله اکبر
علی ما رزقنا من بهیمة الانعام والحمد لله علی ما ابلانا عید غدیر فضل و شرافت این عید زیاده
از آن است که توان بیان نمود و ما به ذکر شمه از آن این مجموعه را مزین گردانیده ایم و تو بیم مروی است از
حضرت امام رضا علیه السلام که روز قیامت چهار روز را بنشاید عروس جنت کرده پیش خدا برند عید فطر
و اضحی و روز جمعه و عید غدیر و عید غدیر در آن میان مانند ماه است در میان ستاره‌ها کان ولی
روز است که حضرت پیغمبر امیرالمؤمنین علیه السلام را در منزل غدیر خم به امامت و خلافت تعیین نمود
و خدای تعالی در این فضیلت نعمت خود را بر بندگان تمام و دین خود را بر ایشان کامل کرد و آیه
و در این روز خدای تعالی جبرئیل علیه السلام را فرمود که تا کرسی در برابر بیت المعمور نصب کرده بیان آیه
و ملائکه اسمانها و اطراف آن جمع گشتند حمد و ثنای خدا گویند و صلوات بر حضرت پیغمبر و اهل بیتش علیهم السلام فرستند
برای شیعیان استغفار کنند و کرام الکاتبین را فرماید که سه روز قلم از شیعیان بردارند و خطیه بر ایشان
ننویسند و گناهان شیعیان به احترام محمد و علی نبخشد نماید و دعا اجابت شود و اعمال قبول کند و هر کس این روز
ساعید کند بر خود و بر عیال خود و دوستان و شیعیان توسعه نماید خدای تعالی مالش را
زیاد کند و از آتش آزاد کند و هر کس در این روز روی مومنی متبسم کند خدای تعالی روز قیامت
به رحمت نظر کند و هزار حاجتش برآورد و قصری از در در بهشت بنا کند و هر کس در این روز
کند خدای تعالی هر خطیه صغیره و کبیره او را بیامرزد و حاجات او را برآورد تا آن روز از آن سال

نویسند و درجات بلند گردانند و اگر بمیرد شهید و اگر بماند سعید باشد و اگر مومنی را طعام دهد
چنانست که جمیع انبیاء و صدیقین را طعام داده باشد و اگر زیارت مومنی کند خدای تعالی در قبرش
وسیع گرداند و هفتاد نور بقبرش فرستد و در روز قیامت هفتاد هزار ملک بقبرش بفرستد که او را زیارت
کنند و مژده بهشت دهند و در روایت دیگر آمده که در این روز باید برادران یکدیگر را زیارت کنند و بعد از مصافحه
ملاقات نمایند و بگویند این عید تهنیت و مبارکباد و تهنیه و بگویند الحمد لله الذی اکرمنا بهذا الیوم
وجعلنا من المؤمنین بعهده الینا و میثاقه الذی واثقنا به من ولایة ولاة امره والقوام
بقسطه ولم یجعلنا من الجاحدین والمکذبین بیوم الدین و باید برادران را هفت و شکفتگی کنند
و باید احسان و اکرام و بر و صله بجا آورند و موسعانه لباسهای نیکو و بوهای خوش و طعامهای لذیذ
بخورند و هر کس در این روز برای عیال خود استطاعت تهیه عید و سرور کنند و با ضعفا و فقرا
بقدر وسع احسان و اعانت نمایند و بکند هم در این روز ... در بهشت و روزه در این روز
برابر است با روزه تمام عمر دنیا و اگر کسی از ابتدای دنیا تا انقضای آن عمر کند و همیشه روزه بگیرد
و شبها عبادت کند برابر روزه امروز نشود و در روایت دیگر واقع شده که روزه امروز در هر سال
برابر است با صد حج و صد عمره و هر کس در این روز اعانت مومنی کند یا قرض مومنی دهد ثواب
روزه امروز و عبادت شبش باید و هر کس امروز روزه دار را افطار دهد ثواب افطار فئام
چنانست که ده فئام مردم را افطار فرموده باشد که یک فئام صد هزار کس است و ثواب
آن با عدد انبیا و صدیقین و شهدا در حرم ایشان و طعام و آب داده باشد پس چون ثواب
کسی که جماعتی مومنان را متکفل حوالت شود و بایشان احسان نماید یکی از جمله اجرش بهشت که از
کفر و فقر ایمن گردد و مستحب است در این روز غسل کردن و ذکر و دعا و استغفار و صلوات

فرستادن و از اعدای اهل بیت و ظالمان ایشان تبری نمودن و بر ایشان لعن کردن و حضرت امام رضا علیه السلام
فرمود در این روز هر جا که باشی بزیارت حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه حاضر شو که خدای تعالی از هر مومن
و مومنه و مسلم و مسلمه گناه شصت ساله بیامرزد و ضعف آنکه در ماه مبارک رمضان و لیلة القدر و
لیلة الفطر از آتش آزاد کرده در این روز آزاد کند و هر کس در این روز هر وقت که خواهد فضیلت
و نیم ساعت پیش از ظهر باشد دو رکعت نماز گزارد و در هر رکعت الحمد و قل هو الله و انا انزلناه
ده مرتبه بخواند برابر است با صد هزار حج و صد هزار عمره و هیچ حاجت از
حوایج دنیا و آخرت سوال کند که برآورده شود هر چه باشد و این نماز را مستحب است بجماعت گزاردن و
بعد از نماز خطبه مشتمل بر ذکر فضائل این روز خواندن چنانکه حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه مروی است
که چنین کرده و بعد از این نماز مستحب است در این روز خواندن این دعا ربنا اننا سمعنا منادیا ینادی
للایمان ان آمنوا بربکم فآمنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وکفر عنا سیئاتنا وتوفنا مع الابرار ربنا وآتنا
ما وعدتنا علی رسلک ولا تخزنا یوم القیمة انک لا تخلف المیعاد اللهم انی اشهدک وکفی بک شهیدا و
اشهد ملائکتک وحملة عرشک وسکان سمواتک وارضک بانک انت الله لا اله الا انت المعبود
لا معبود سواک تعالیت عما یقول الظالمون علوا کبیرا واشهد ان محمدا عبدک ورسولک
واشهد ان امیرالمؤمنین عبدک ومولانا ربنا سمعنا واجبنا وصدقنا المنادی رسولک
صلی الله علیه وآله اذ نادی بنداء عنک بالذی امرته ان یبلغ ما انزلت الیه من
ولایة ولی امرک وحذرته وانذرته ان لم یبلغ ما امرته ان تسخط علیه [illegible]
لک عصمته من الناس فنادی مبلغا عنک الا من کنت مولاه فعلی مولاه ومن
کنت ولیه فعلی ولیه ومن کنت نبیه فعلی امیره ربنا قد اجبنا داعیک النذیر محمدا عبدک

الی المؤمنین ومولاهم وولیهم ربنا آمنا واتبعنا مولانا وولینا وهادینا وداعینا وداعی الانام
وصراطک المستقیم وحجتک البیضاء وسبیلک الداعی الیک علی بصیرة هو ومن اتبعه وسبحان الله
عما یشرکون واشهد انه الامام الهادی الرشید امیرالمؤمنین الذی ذکرته فی کتابک فانک قلت
وقولک الحق وانه فی ام الکتاب لدینا لعلی حکیم اللهم فانا نشهد بانه عبدک والهادی
من بعد نبیک النذیر المنذر وصراطک المستقیم وامیرالمؤمنین وقائد الغر المحجلین و
حجتک البالغة ولسانک المعبر عنک فی خلقک والقائم بالقسط فی بریتک ودیان
دینک وخازن علمک وامینک المأمون المأخوذ میثاقه ومیثاق رسولک من جمیع
خلقک وبریتک شاهدا بالاخلاص لک بالوحدانیة بانک انت الله لا اله الا انت وان محمدا
عبدک ورسولک وان علیا امیرالمؤمنین جعلت الاقرار بولایته تمام توحیدک و
کمال دینک وتمام نعمتک علی جمیع خلقک وبریتک فقلت وقولک الحق الیوم اکملت لکم
دینکم واتممت علیکم نعمتی ورضیت لکم الاسلام دینا فلک الحمد بموالاته واتمام نعمتک علینا
بالذی جددت من عهدک ومیثاقک وذکرتنا ذلک وجعلتنا من اهل الاخلاص والتصدیق
بعهدک ومن اهل الوفاء بذلک ولم تجعلنا من اتباع المغیرین والمبدلین والمحرفین والمبتکین
آذان الانعام والمغیرین خلق الله ومن الذین استحوذ علیهم الشیطان فانساهم ذکر الله وصدهم
عن سبیل الله والصراط المستقیم اللهم العن الجاحدین والناکثین والمغیرین خلق الله
من الذین والمکذبین بیوم الدین من الاولین والآخرین اللهم فلک الحمد علی انعامک علینا بالهدی الذی
هدیتنا به الی ولاة امرک من بعد نبیک والائمة الهداة الراشدین واعلام الهدی
ومنار القلوب والتقوی والعروة الوثقی کمال دینک وتمام نعمتک ومن بهم وبموالاتهم

وحبّبت لنا الإسلام ديناً ربّنا فلك الحمد آمنّا وصدّقنا بمنّك علينا بالرسول النذير المنذر
والينا وليّهم وعادينا عدوّهم وبرئنا من الجاحدين والمكذّبين بيوم الدين اللهم فكما كان
ذلك من شأنك يا صادق الوعد يا من لا يخلف الميعاد يا من هو كلّ يوم في شأن إذ
أتممت نعمتك علينا بموالاة أوليائك المسؤول عنهم عبادك فإنّك قلت ثمّ لتسألنّ يومئذ
عن النعيم وقلت وقفوهم إنّهم مسؤولون ومننت علينا بشهادة الإخلاص
لك بموالاة أوليائك الهداة من بعد النذير المنذر السراج المنير وأكملت لنا به الدين
وأتممت علينا النعمة وجدّدت علينا عهدك وذكّرتنا ميثاقك المأخوذ منّا في
ابتداء خلقك إيّانا وجعلتنا من أهل الإجابة ولم تنسنا ذكرك كما قلت وإذ
أخذ ربّك من بني آدم من ظهورهم ذرّيّتهم وأشهدهم على أنفسهم ألست بربّكم قالوا
بلى شهدنا بمنّك ولطفك بأنّك أنت الله لا إله إلّا أنت ربّنا ومحمّد عبدك ورسولك نبيّنا
وعليّ أمير المؤمنين عبدك الذي أنعمت به علينا وجعلته آية لنبيّك وآيتك الكبرى والنبأ العظيم
الذي هم فيه مختلفون وعنه مسؤولون اللهم فكما كان من شأنك أن تصلّي على محمّد وآل محمّد و
أن تبارك لنا في يومنا هذا الذي أكرمتنا به وذكّرتنا فيه عهدك وميثاقك وأكملت دينا
وأتممت علينا نعمتك وجعلتنا بمنّك من أهل الإجابة والبراءة من أعدائك وأعداء أو
ليائك المكذّبين بيوم الدين فأسألك يا ربّ تمام ما أنعمت وأن تجعلنا من الموفين و
لا تلحقنا بالمكذّبين واجعل لنا قدم صدق مع المتّقين واجعل لنا من المتّقين إماماً
يوم تدعو كلّ أناس بإمامهم واحشرنا في زمرة أهل بيت نبيّك الأئمّة الصادقين واجعلنا
من البراء من الذين هم دعاة إلى النار ويوم القيامة هم من المقبوحين وأحينا على ذلك ما

واجعلنا

واجعلنا من البراء من الذين هم دعاة إلى النار ويوم القيامة هم من المقبوحين وأحينا على ذلك ما
أحييتنا واجعل لنا مع الرسول سبيلاً واجعل لنا قدم صدق في الهجرة إليهم واجعل محيانا خير
المحيا ومماتنا خير الممات ومنقلبنا خير المنقلب على موالاة أوليائك ومعاداة أعدائك حتّى
توفّانا وأنت عنّا راض قد أوجبت لنا جنّتك برحمتك والمثوى في جوارك في دار
المقامة من فضلك لا يمسّنا فيها لغوب ربّنا اغفر لنا ذنوبنا وكفّر عنّا سيّئاتنا وتوفّنا مع الأ
برار ربّنا وآتنا ما وعدتنا على رسلك ولا تخزنا يوم القيامة إنّك لا تخلف الميعاد اللهم احشرنا
مع الأئمّة الهداة من آل محمّد نبيّك نؤمن بسرّهم وعلانيتهم وشاهدهم وغائبهم اللهم إنّي أسأ
لك بالحقّ الذي جعلته عندهم وبالذي فضّلتهم به على العالمين جميعاً أن تبارك لنا في يومنا
هذا الذي أكرمتنا فيه بالموافاة لعهدك الذي عهدته إلينا والميثاق الذي واثقتنا به من
موالاة أوليائك والبراءة من أعدائك أن تتمّ علينا نعمتك ولا تجعله مستودعاً واجعله مستقرّاً
ولا تسلبناه أبداً ولا تجعله مستعاراً وارزقنا مرافقة وليّك الهادي المهديّ إلى الهدى وتحت
لوائه وفي زمرته شهداء صادقين على بصيرة من ربّك إنّك على كلّ شيء قدير بعد از آن سجده كند و
صد مرتبه بگوید الحمد لله بیست و چهارم این ماه حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در رکوع تصدق خاتم فرمود
و آیه تصدق که نقل است در شأن آن حضرت و اولاد طاهرین علیهم السلام نازل گشت و
کسانی که روزه ... عید ... فضل و ثواب دارد و بیست و پنجم این ماه حضرت ...
با ... آیه ... نقل است ... فضل ... علیهم السلام نازل گشت و
دیگر آنکه روز مباهله همان روز بیست و چهارم است و ... علیهم ...
آمد و ... روز مباهله ... و مستحب ... این روز ... روایت ...

بوده و دو رکعت نماز کند ... صد مرتبه استغفار کند و چون از نماز فارغ شود ایستاده و نظر بر موضع
سجود کند و بخواند این دعا را الحمد لله ربّ العالمين الحمد لله فاطر السماوات والأرض الحمد لله الذي
له ما في السماوات وما في الأرض وجعل الظلمات والنور ثمّ الذين كفروا بربّهم يعدلون الحمد لله الذي
عرّفنا ما كنّا به جاهلين ولولا تعريفه إيّانا لكنّا هالكين إذ قال وقوله الحقّ قل لا أسألكم عليه
أجراً إلّا المودّة في القربى فبيّن لنا القرابة ثمّ قال إنّما يريد الله ليذهب عنكم الرجس أهل
فبيّن لنا أهل البيت بعد القرابة ثمّ قال تبييناً عن الصادقين الذين أمرنا بالكون معهم والردّ
إليهم بقوله سبحانه يا أيّها الذين آمنوا اتّقوا الله وكونوا مع الصادقين فأوضح عنهم وأبان عن
صفتهم بقوله جلّ ثناؤه فقل تعالوا ندع أبناءنا وأبناءكم ونساءنا ونساءكم وأنفسنا وأنفسكم
ثمّ نبتهل فنجعل لعنة الله على الكاذبين فلك الشكر يا ربّ ولك المنّ حيث هديتنا وأرشد
تنا حتّى لم يخف علينا الأهل والبيت والقرابة فعرفنا نساءهم وأولادهم ورجالهم اللهم
إنّي أتقرّب إليك بذلك المقام الذي لا يكون أعظم منه فضلاً للمؤمنين ولا أكثر رحمة لهم بتعريفك
إيّاهم شأنه وإبانتك فضل أهله الذين بهم أدحضت باطل أعدائك وثبّت بهم قواعد دينك
ولولا هذا المقام المحمود الذي أنقذتنا به ودللتنا على اتّباع المحقّين من أهل بيت نبيّنا
الصادقين عنك الذين عصمتهم من لغو الهوى ... الخصم أهل الإسلام وظهرت
كلمة أهل الإلحاد وفعل أهل العناد فلك الحمد ولك المنّ ولك الشكر على نعمائك وأياديك
اللهم صلّ على محمّد حبيبك وصفوتك الذي افترضت علينا طاعته وعقدت في رقابنا ولايته
أكرمتنا بمعرفته وشرّفتنا باتّباع آثاره وثبّتنا بالقول الثابت الذي عرّفنا ...
الأخيار ... واجز محمّداً عنّا أفضل الجزاء بما نصح لخلقك وبذل وسعه في إبلاغ رسالا

وأخطر بنفسه في إقامة دينك وعلى أخيه ووصيّه والهادي إلى دينه والقيّم بسنّته عليّ أمير المؤمنين
وصلّ على الأئمّة من أبنائه الصادقين الذين وصلت طاعتهم بطاعتك وأدخلنا بشفاعتهم دار
كرامتك يا أرحم الراحمين اللهم هؤلاء أصحاب الكساء والعباء يوم المباهلة اجعلهم شفعاءنا
فأسألك بحقّ ذلك المقام المحمود واليوم المشهود أن تغفر لي وتتوب عليّ إنّك
أنت التوّاب الرحيم اللهم إنّي أشهد أنّ أرواحهم وطينتهم واحدة وهي الشجرة التي طاب أصلها وأ
غصانها وارحمنا بحقّهم وأجرنا من مواقف الخزي في الدنيا والآخرة بولايتهم
وأوردنا موارد الأمن من أهوال يوم القيامة بحبّهم ما أقررنا بفضلهم واتّبعنا آثارهم واهتدينا
بهداهم واعتقادنا ما عرّفونا من توحيدك ووقفونا عليه من تعظيم شأنك وتقديس
أسمائك وشكر آلائك ونفي الصفات أن تحلّك والعلم أن يحيط بك والوهم أن يقع
عليك فإنّك أقمتهم حججاً على خلقك ودلائل على توحيدك وهداة تنبّه عن أمرك وتهدي إلى دينك
وتوضّح ما أشكل على عبادك وأبواباً للنجاة التي من أتاها ... وبها تبيّن عظمتك وتدعو
إلى تعظيم السنّة ومن خلقك كانت التفضيل عليهم حيث قرّبتهم من ملكوتك ما
خصصتهم بذلك واصطفيتهم لنفسك فأذنتهم ... رحمة بخلقك ولطفاً
بعبادك وحناناً ... وعلماً تطوى عليه ضمائر أمنائك وما يكون من شأن صفوتك
وطهّرتهم في منشئهم ... على من عرض ... لهم ...
لأمرك وشغلوا أنفسهم بطاعتك وملؤوا أجزاءهم من ذكرك وعمروا قلوبهم بتعظيم أمرك
وجزّؤوا أوقاتهم بما يرضيك وأخلوا دخائلهم من معاريض الخطرات الشاغلة عنك فجعلت
قلوبهم مكامن لإرادتك وعقولهم مناصب لأمرك ونهيك وألسنتهم تراجمة لسنّتك

ثم الهمهم بذلک حتی تقبلهم من بیان اهل ... ما بهم والامر الیهم تخصصهم بوجهک وآیات
الیهم کما امرتنا بالتمسک بهم والرد الیهم والاستنباط منهم اللهم انا قد تمسکنا بکتابک وعترة
نبیک الذین اقمتهم لنا دلیلا وعلما وامرتنا باتباعهم اللهم فانا قد تمسکنا بهم فارزقنا شفاعتهم
حین یقول الخائبون فما لنا من شافعین ولا صدیق حمیم واجعلنا من الصادقین المصدقین لهم
المنتظرین لایامهم الناظرین الی شفاعتهم ولا تضلنا بعد اذ هدیتنا وهب لنا من لدنک رحمة
انک انت الوهاب آمین رب العالمین اللهم صل علی محمد وآل محمد اخیه وصنوه امیر المؤمنین
وقبلة العارفین وعلم المهتدین وثانی الخمسة المیامین الذین فخر بهم الروح الامین وباهل
الله بهم المباهلین فقال وهو اصدق القائلین فمن حاجک فیه من بعد ما جاءک من العلم فقل
تعالوا ندع ابناءنا وابناءکم ونساءنا ونساءکم وانفسنا وانفسکم ثم نبتهل فنجعل لعنة الله
علی الکاذبین ذلک الامام المخصوص بمواخاته یوم الاخاء والمؤثر بالقوت بعد ضر الطوی
ومن شکر الله سعیه فی هل اتی ومن شهد بفضله معادوه واقر بمناقبه جاحدوه مولی الانام
ومکسر الاصنام ومن لم تأخذه فی الله لومة لائم صلی الله علیه ما طلعت شمس النهار وما د
رقت الاشجار وعلی الخیرة النجباء من عترته ونجوم الاهتداء من ذریته [illegible]
یکی دو رکعت نماز کزارد در رکعت اول بعد الحمد ده مرتبه قل هو الله ... در رکعت دوم ده مرتبه آیة الکرسی
بخواند و بعد از سلام بگوید اللهم ما عملت فی هذه السنة من عمل نهیتنی عنه ولم ترضه ونسیته
ولم تنسه ودعوتنی الی التوبة منه بعد جرأتی علیک اللهم انی استغفرک منه فاغفر لی اللهم وما
عملت من عمل یقربنی الیک فاقبله منی ولا تقطع رجائی منک یا کریم ... [illegible]
پس شیطان فریاد کند که ای وای بر من ... [illegible]

در ذکر حدیثی در فضایل ماه رجب و شعبان و رمضان ... مروی است از حضرت امام حسن عسکری
که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که چون روز قیامت شود حق تعالی بندگان را ... محشور سازد ... جمع کرده
و بیاورد ماهها و روزها و شبها و ساعتها و شبهای جمعه و ماهها و سالها همه را محشور گرداند ...
... شهادت دهند بر هر کس که طاعت و عمل صالح کرده و شفاعت ... فایز گردد
... شهادت دهند ... بر کسی که معصیت ... کرده و تفاوت ...
شود ... روز قیامت ... ترک معاصی ... تقوای ...
خدا ... باشد و هر کس ... ماه رجب و شعبان ... و ماه رمضان ...
و عبادت ... ماه مبارک رمضان متصل کرده ... روز قیامت منادی ندا
کند که ... رجب و شعبان و رمضان ... این بنده ...
ایشان گویند خدایا این بنده تو ... طاعت تو ... عبادت و
طاعت ... رحمت تو ... شهادت دهند ایشان گویند خدایا
رجب و شعبان و رمضان ... این بنده ... طاعت و عبادت ...
خدای ... و احسان ... فرح و ابتهاج ... رحمت ...
و مغفرت ... هر چه موجب رحمت ...
... مسامحت ...
... عبادت ... کرامت و صدقه
و احسان ... خوب داشته ... و جواب ...
... طاعت و عبادت ... آن بنده ...

قیامت ... و ... افتخار کند ... و در بهشت ...
... درخت ...
... حساب ... بهشت ...
... حضرت صلی الله علیه و آله و سلم فرمود چون روز اول شعبان شود ...
... خدای تعالی ...
... زمین ...
... شاخهای ... اول شعبان ... درخت طوبی ... شاخهایش به دنیا آویخته
شود ... فرمود ... شاخهایش ... از جانب خدا ... بندگان
خدا این شاخهای طوبی است محکم بگیرید ... بهشت ببرد و این شاخهای
زقوم است ... بگیرید ... جهنم ببرد بعد از آن فرمود ...
از اعمال ... شاخی از شاخهای طوبی چسبیده و هر کس ... شاخی از شاخهای زقوم
چسبیده ... شاخی از طوبی چسبیده ...
بشاخی چسبیده و هر کس میان زن و شوهر یا والد و ولد یا خویش یا همسایه ...
اصلاح ... شاخی چسبیده و هر کس ...
چیزی ... شاخی چسبیده و هر کس ...
باشد ... شاخی چسبیده و هر کس ...
... شاخی چسبیده و هر کس ... شاخی چسبیده و هر کس
... شاخی چسبیده و هر کس ... والدین ... شاخی چسبیده ...

یکی از ایشان را ... باشند عذر خواهی کند و رضای ایشان ... شاخی چسبیده و همچنین
هر کس هر کاری از کارهای خیر کند بشاخی از طوبی چسبیده باشد و هر کس عملی از اعمال شر کند بشاخی از شاخهای
زقوم چسبیده باشد و هر کس در نماز فریضه تقصیر کند و ... ضایع گرداند بشاخی از آن چسبیده و
هر کس فقیری پیش او آید ... حالش ... باشد و قادر بر حاجت او باشد و او را ...
و مضطر باشد بشاخی چسبیده و هر کس ... عذر ... تقصیری ... قبول ... بشاخی
چسبیده و هر کس میان زن و شوهر یا والد و ولد یا خویش یا همسایه یا دوست یا ...
کند بشاخی چسبیده و هر کس ... بشاخی چسبیده و هر کس ...
باشد و از صاحب حق چیزی کم کند ... بشاخی چسبیده و هر کس یتیمی ...
چسبیده و هر کس ... و انواع ظلم ... نقل کند ... بشاخی چسبیده و هر کس
... عیادت مریضی ... بشاخی چسبیده و هر کس ... تشییع جنازه ...
صاحب مصیبتی کند بشاخی چسبیده و هر کس حقوق والدین یا یکی از ایشان ...
... بشاخی چسبیده و همچنین هر کس ...
... بشاخی از زقوم چسبیده باشد ... بعد از آن نگاه به آسمان ...
... بعد از آن نگاه بر زمین کرد ... بعد از آن ...
... فرمود ... درخت طوبی ...
همه را به بهشت ... شاخ ... شاخ ... شاخ هر کس ...
... درخت ... شاخهای ... چسبیده ...
همه کس ... و چون نگاه بر زمین کردم دیدم درخت زقوم ...

پس شاخهای درخت چیده و چوبها همه را فرو برده گفتم و بعضی را دیدم بیک شاخ چسپیده و بعضی به دو شاخ و بعضی
بچند شاخ و هر یک به تنهایی گروه گروه و بعضی از شاخها فرو رفتند دیدم که همه شاخهای آن درخت چسپیده بود
و او را فرو برده تا اسفل درکات جهنم و از عجبت و حیرت گفتم جبرئیل این جماعت کیستند و بر آسمان کرده
فرمان آن شاخ و نگاه بر زمین کرده دیگر گشت پس فرمود اگر که من دیدم شامی [illegible]
تشنه و گرسنه بودند و میگذرانیدند و شبها را به تعب و مشقت عبادت بروز می آوردند و بعضی را به فقرا ایشان
تمام میکردند و به جا و دلداری می آوردند و احسان میکردند به پدر و مادر و اهل و فرزندان خدای تعالی
جزا داده فرمود چون شاخهای طوبی بهشت فرو گرفتند مشارالیه جانب خدا کرد و گدای [illegible]
چند هر کس امروز بشاخی از طوبی آویخته الله که سایه آن شاخ میافتد از هر جانب خداها و فقرها
و غمها را و بسیار بعضی از ایشان را از هر جانب هزار ساله راه بطلب گشته و بعضی را دو برابر آن
و بعضی سه برابر آن و بعضی چهار برابر و همچنین هر کس به قدر عملش و چون شاخهای زقوم جهنم فرو
رفتند مشابه می‌یابند به جانب خدا [illegible] هر کس امروز بشاخی از زقوم چسپیده
[illegible] نشاخ از همه جانب [illegible]
[illegible] بعضی [illegible] و بعضی [illegible]
و هر کس [illegible] عذاب [illegible]
[illegible]
[illegible] و شیاطین متوجه ایشان شده اند که ایشان را گمراه کنند و خدای تعالی [illegible]
[illegible] شیاطین [illegible] و شیاطین [illegible] و معصیت
میکنند و شیاطین ایشان را گمراه کرده به جهنم میفرستند بعد از آن فرمود پس تعظیم امروز کنید و قدر

بپاشند و خوش شناسند که با مردم کدام روز سعید شوند و با مردم کدام روز شقی گردند **باب**

نهم در تزویج و احکام متعلق به آن

و مقصود از این باب در دو فصل بیان شود **فصل اول در فضایل تزویج و کراهت عزوبت** مرویست از اهل بیت صلوات الله علیهم اجمعین که هر که
کسی تزویج کند نصف دینش محفوظ گردد پس در نصف دیگر احتیاط و حذر نماید و دو رکعت نماز کسی که
عیال داشته باشد فضیلت دارد از هفتاد رکعت عزب و هیچ بنائی در اسلام بهتر از نکاح نیست و هیچ چیز خدای دشمن
تر از فرقت و طلاق نیست و خدای تعالی از غایت شکستگی اخلاق در قرآن بسیار فرموده و اکثر خیر در
زنان شده و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود که چه مانع است مومن را از آنکه تزویج کند شاید فرزندی بهم رسد که زمین را
به عبادت خدا زینت دهد و سنگین کنند و نیز فرمود تزویج کنید و طلب فرزند نمائید که در روز قیامت من بشما
بر سایر امم مفاخرت و مباهات کنم حتی طفلی که از شما ساقط شود و سقط شما غضبناک و خشم آلود بر در
بهشت ایستاده باشد و گویند داخل شو گوید داخل نشوم تا اول پدر و مادرم داخل شوند پس خدای تعالی فرماید ملکی را
والدینش را داخل بهشت کند و او را در زیر عرش مکانی از مشک و عنبر [illegible]
از او استغفار کنند و نیز فرمود [illegible] و حضرت امام جعفر علیه السلام فرمود که دوست ندارم اموانکم
که تمام دنیا و آنچه در اوست از من باشد و یک شب عزب بخوابم بعد از آن فرمود دو رکعت نماز متزوج بهتر است
از آنکه عزب شبها نماز کند و روزها روزه دارد و هر کس [illegible] پاک و پاکیزه [illegible]
که از ترس پریشانی ترک تزویج کند به خدا بدگمان باشد و فرمود که اگر پریشان باشید نکاح کنید تا خدا غنی گرداند
و هر کس [illegible] برای رضای خدا و صله رحم تزویج کند خدای تعالی تاج ملک و پادشاهی بر سرش نهد
و بنده که خدای تعالی خواهد خیر دنیا و آخرت برایش جمع کرده دلی خاشع و زبانی ذاکر و زوجه ای [illegible]
زوجه مومنه که هرگاه نظر به او کند مسرور شود و چون [illegible] اطاعت کند و چون از او غایب شود

خود را و مال را [illegible] و نیز مرویست که بهترین شفاعتها اینست که میان دو کس
تا تزویج بهم رسد و هر کس در این سعی کند بهر گامی [illegible] خدای تعالی [illegible] عبادت یکساله نویسد که
[illegible] و هر کس
تزویج کند از جمله جمعی باشد که خدای تعالی روز قیامت نظر رحمت بر ایشان دارد و از جمله سعادت مرد آنست که
دختر او در خانه شوهر حایض شود و هر کس در مفارقت میان زن و شوهر سعی کند به غضب و لعنت خدا گرفتار
شود [illegible] و هر کس در اصلاح میان ایشان سعی کند اجر هزار شهید یابد و بهر گامی که بر
دارد و بهر کلمه که گوید عبادت یکساله نویسند با روزه روزها و نماز شبها **فصل دویم در فضایل متعه**
مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که هر کس متعه کند برای رضای خدا و مخالفت منکرین بهر کلمه که با و چون غسل کند بعدد هر موئی که از بدنش
تکلم کند [illegible] و چون [illegible] آب رسد گناهان او آمرزیده شود
که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله گفت خدای تعالی [illegible] متعه کند [illegible]
امام جعفر علیه السلام از متعه سوال کردند فرمود دوست ندارم که کسی از دنیا برود و خصلتی از سنت رسول الله
مانده باشد که بجا نیاورده باشد [illegible]
[illegible] حضرت امام
محمد باقر علیه السلام [illegible]
[illegible] خدای تعالی [illegible]
[illegible]
[illegible]
ایشان [illegible]

[illegible] حلال [illegible]
[illegible] ائمه طاهرین علیهم السلام
[illegible]
امام جعفر علیه السلام با صحاب خود فرمود که [illegible] اگر خدای تعالی [illegible]
[illegible] **فصل سیم در بیان صفات زنان** مرویست زنان خود را
از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که [illegible] زن خوب بهتر از [illegible]
و هم از ایشان علیهم السلام فرمود که [illegible]
برای مال یا جمال خواهد از آن محروم شود و اگر برای دین و ایمان اختیار کند از مال و جمال بهره مند شود و حضرت
امیرالمومنین صلوات الله علیه فرمود زنان گندم گون سیاه چشم بزرگ [illegible] اختیار کنید و اگر
راضی نباشی مهرش بر من باشد که ایشان [illegible] و بهترین زنان آنست که [illegible] و ولود باشد و
دوستدار [illegible] و نزد شوهر مطیع [illegible] و بدترین زنان آنست که
[illegible] حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله [illegible]
[illegible]
[illegible]
شهید [illegible] و برکت زن آنست که خفیف المؤنه باشد [illegible]
[illegible] **فصل چهارم در اوقات تزویج**
[illegible] مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام [illegible]
[illegible] و اگر تزویج [illegible]

و اگر قوت خود بداند که از زن بی‌نیاز تواند بود و از زنا و فحش خاطر جمع باشد بهتر است که بکند

باید که در طلب زن دوری باشد که عبادتش را هم باشد و چون اراده تزویج کند اول دو رکعت نماز بگزارد و حمد خدا

بجا آورد و بگوید اللّهمّ انّی اُرید ان اتزوّج اللّهمّ فاقدر لی من النساء اعفّهنّ فرجاً و احفظهنّ

لی فی نفسها و فی مالی و اوسعهنّ رزقاً و اعظمهنّ برکة و اقدر لی منها ولداً طیّباً

تجعله لی خلفاً صالحاً فی حیاتی و بعد موتی و سنّت است که در وقت تزویج خطبه بخوانند و صیغه موجزه

خطبه نکاح این خطبه حضرت امیر علیه السلام است الحمد لله الذی حمد فی الکتاب

نفسه و افتتح بالحمد کتابه و جعل الحمد اوّل جزاء محلّ نعمته و آخر دعوی اهل جنّته و اشهد ان

لا اله الا الله وحده لا شریک له شهادة اخلصها له و ادّخرها عنده و صلّی الله علی محمّد خاتم النبوّة

و خیر البریّة و علی آله آل الرحمة و شجرة النعمة و معدن الرسالة و مختلف الملائکة و الحمد لله الذی

کان فی علمه السابق و کتابه الناطق و بیانه الصادق انّ احقّ الاسباب بالصلة و الاثرة و اولی

الامور بالرغبة فیه و التقرّب الیه سبباً اوجب نسباً و صهراً و کان ربّک قدیراً قال الله تعالی و

ابیح علیکم و لو لم تکن فی المصاهرة و المناکحة آیة محکمة و لا سنّة متّبعة و لا اثرة مستفیضة لکان فیما

جعل الله من برّ القریب و تقریب البعید و تألیف القلوب و تشبیک الحقوق و تکثیر العدد

و توفیر الولد لنوائب الدهر و حوادث الامور ما یرغب فیه العاقل اللبیب و یسارع

الیه الموفّق المصیب و یحرص علیه الادیب الاریب فاولی الناس بالله من اتبع امره

و انفذ حکمه و امضی قضاءه و رجا جزاءه و فلان بن فلان من قد عرفتم حاله و جلالته

دعاه رضی نفسه و اتاکم ایثاراً لکم و اختیاراً لخطبة فلانة بنت فلان کریمتکم و بذل لها من

الصداق کذا و کذا فتلقّوه بالاجابة و اجیبوه بالرغبة و استخیروا الله فی امرکم یعزم لکم علی رشدکم

انشاء

اِنشاء الله تعالی نعمه ان یجمع ما بینکم بالبرّ و التقوی و یؤلّفه بالمحبّة و المودّة و یختمه بالموا

فقة و انّه سمیع الدعاء قریب مجیب **فصل پنجم در آداب زفاف** مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم

داماد هم — که در وقت زفاف شب باید که داماد و عروس پیش هم نشینند و دو رکعت نماز بکنند و بعد از آن حمد خدا کنند و

صلوات بفرستند و بگوید اللّهمّ ارزقنی الفها و ودّها و رضاها بی و اجمع بیننا باحسن اجتماع و ا

یسر ائتلاف فانّک تحبّ الحلال و تکره الحرام و عروس و داماد هر دو بگویند آمین بگوید و عروس هم چنین

کند اما اول دعا را چنین بگوید اللّهمّ ارزقنی الفها و ودّها و رضاها بی تا آخر دعا و چون پیش هم آیند

دست بر پیشانی عروس گذاشته بگوید اللّهمّ علی کتابک تزوّجتها و فی امانتک اخذتها

و بکلماتک استحللت فرجها فان قضیت لی منها ولداً فاجعله مبارکاً سویّاً و لا تجعل له شرکاً

الشیطان و اگر خواهد بگوید اللّهمّ بامانتک اخذتها و بکلماتک استحللتها فان قضیت لی فی ر

حمها شیئاً فاجعله مبارکاً تقیّاً من شیعة آل محمّد و لا تجعل للشیطان فیه شرکاً و لا

بیا شند هم — نصیباً و پای عروس را بشوید و آن آب را در خانه تا آخر خانه بپاشد و فقر و حاجت از آن خانه بیرون

رود و هفتاد نوع برکت داخل شود و هفتاد رحمت بر سر عروس فرود آید که برکتش بهر گوشه خانه

برسد و عروس از دیوانگی و جذام و برص این کند و تا در آن خانه باشد و در هفته اول عروس

را در شیر و سرکه و گشنیز و سیب ترش منع کند که رحم را سرد و عقیم گرداند و اگر هم خورده

باشد که حایض شود مرکز از حیض پاک نشود و گشنیز ولادت را دشوار کند و سیب ترش حیض را قطع

کند **فصل ششم در فواید جماع و آداب و اوقات آن** مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم

علیهم که روزی زینب عطاره بخدمت حضرت پیغمبر صلّی الله علیه رفته از زوج خود شکایت کرد فرمود

که او را طیب شرح ناند تقصیر کرد ای که کفت کدامست ثواب آن فرمود هرگاه متوجه شود

جانب او در او فرشته کنند و باشند و چون مجامعت کند گناهان او بریزد مثل برگ از درخت و چون

غسل کند از گناه پاک شود و هم از آنحضرت منقولست که با زنان خود ملاعبه کنید و مقاربت

کن تا ثواب یابی و بر رسالت با اهل خود محبت دارم ثواب بر داشته باشد فرمود چنانکه حرام گناه

دارد حلال هم ثواب دارد و نیز مرویست که هر کس زنان و کنیزان زیاده از آنکه با ایشان تواند مجامعت

کرد جمع کند و ایشان زنا کنند گناه ایشان بر او باشد و اما آداب مباشرت پس مرویست که در وقت جماع

اگر بسم الله نگوید شیطان با جماع او شریک شود و نطفه که بسته شود و شیطان در آن شریک شود و شرکت

شیطان موجب کفر و نفاق و عداوت اهل بیت علیهم السلام و دوستی دشمنان و معاصی در فرزند باشد و اکثر

گویند که شرکت شیطان باین کرده اند الا در مبینه کفر مرویست از حضرت امام جعفر علیه السلام که گوید

بسم الله الرحمن الرحیم الله الذی لا اله الا هو بدیع السماوات و الارض اللّهمّ ان قضیت منّی فی هذه

اللیلة خلیفة فلا تجعل للشیطان فیه شرکاً و لا نصیباً و لا حظّاً و اجعله مؤمناً مخلصاً مصفّی

من الشیطان و رجزه جلّ ثناؤک و نیز مرویست که گوید بسم الله و بالله اللّهمّ جنّبنی الشیطان و

جنّب الشیطان ما رزقتنی اگر فرزندی شود هرگز شیطان او را ضرر نرساند و اگر خواهد که فرزندی

بگوید اللّهمّ ارزقنی ولداً و اجعله تقیّاً زکیّاً لیس فی خلقه زیادة و لا نقصان و اجعل عاقبته الی خیر

و در اثنای مجامعت حرف زدن موجب لال شدن فرزند است و نگاه کردن بفرج زن موجب

کوری فرزند میشود و اگر مرد زودتر فارغ شود باید صبر کند تا زن هم حاجت خود بر آورد که او را باشد و نیکوکاری

دیگر آنکه اگر طعام بیا خورد و در او بنده و هر کام خورد جامه بردارد و هر دو دیگر فرق بکنند

ملک خلق کند مرد و زن بر سر هم آنکه صورت عداوت میان ایشان هم شود و در آن خانه کسی که ایشان را بیند

بصدای ایشان بشنود خواه طفل خواه غیر آن نباشد که سبب زنا در فرزند شود و در وقت

مقیّد باشد و اگر محتلم شود و غسل نکند جماع نکند که سبب جنون فرزند میشود و اگر جدا از مجامعت

دیگر خواهد وضو کافی بود و در وقت حیض جماع کردن موجب جذام یا برص باشد در فرزند و اخذ

شده که مجلس حیض عداوت اهلبیت علیهم السلام است و کسی که ولد الزنا یا شرکت شیطان باشد یا در ایام

حیض نطفه او بسته باشد و حضرت امام جعفر علیه السلام فرموده که محبت ما دوستی خود را باید مادر خود

بسیار شاید که بایستاده جماع نکند و ایستاده بول کردن موجب حال

گردد و خلع تکلّم در جماع نقش و تکلم بی جماع کرده آن و نکاه ایشان بر مجامعت ممنوعست و مرویست که ایستاده و جماع

کردن سبب بول کردن فرزند و در زیر بام خانه جماع نکند که فرزند منافق و صاحب بدعت و مرائی

دوران نشاید بکند که فرزند در تمام عمر پریشان باشد و در زیر درخت میوه دار نشاید که فرزند جلاد شود

و یا کشنده شود اگر زن حامله باشد بی وضو با او مجامعت نکند که فرزند کور دل و بخیل شود و اگر با زن غیر بشهوت

نگریسته باشد با زن شهوت با زن خود جماع نکند که فرزند مخنث یا دیوانه شود و اگر در کشتی نشسته باشد

مجامعت نکند و اگر جنب شده باشد دوباره جماع نکند تا غسل کند یا وضو بسازد که ترس آنست که دیوانه بود و از تنی که

آید و هم دیده شود و از آن فرزند عیبی حاصل شود جائی که هر چند نافرمان شود و بیگانه را نگاه کند و اما اوقات

ممتاز مجامعت پس وقت مستحبست مجامعت که در شب جمعه بعد از نماز خفتن که فرزند از جمله

علما شود و باید جمعه بعد از عصر که فرزند از جمله مشهور علما شود و شب دوشنبه که حافظ

قرآن و راضی بقسمت خدا شود که فرزند مؤمن و رحیم و سخی دل شود و زبانش از غیبت و بهتان پاک

شود و شب پنجشنبه که فرزند از جمله علما یا حکما شود و روز پنجشنبه وقت ظهر که فرزند کار سازی مردم

باشد و دین او و بیانش سلامت بود و شیطان نزدیکش نشود و چهار شب اول ماه مبارک

رمضان نیز مستحب مجامعت کردن و در چند وقت که در وقت میان اذان و اقامت که فرزند

[illegible] شود و در بیان طلوع صبح و طلوع آفتاب [illegible]
که آفتاب [illegible]
طلوع و غروب آفتاب [illegible]
[illegible]
[illegible] که زن یا فرزند [illegible] مجنون و مجذوم باشد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
فصل پنجم در طلب فرزند [illegible] از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که چون کسی را فرزند نشود [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] فصل [illegible] در [illegible] فرزند [illegible]

[illegible]

[illegible] فصل [illegible] در [illegible] عقیقه [illegible]

[illegible]

که باشد تا خوب و افضل این است که عقیقه پیر نباشد و عقیقه را قربانی ... و از عیوب سالم باشد
و اگر ... شود ... و بهر چه [illegible] باشد افضلست گوسفند و وقت ذبح گوید
بسم الله وبالله والحمد لله والله اکبر ایماناً بالله وثناءً علی رسول الله صلی الله علیه وآله والعصمة لامره
والشکر لرزقه والمعرفة بفضله علینا اهل البیت اللهم لحمها بلحمه ودمها بدمه وعظمها بعظمه
وشعرها بشعره وجلدها بجلده اللهم اجعلها وقاء لفلان بن فلان و اگر پسر باشد بعد از آن
بگوید اللهم انک وهبت لنا ذکرا وانت اعلم بما وهبت ومنک ما اعطیت وکل ما صنعنا
فتقبله منا علی سنتک وسنة نبیک ورسولک صلی الله علیه وآله واخسأ عنا الشیطان الرجیم لک
سفکت الدماء لا شریک لک والحمد لله رب العالمین و اگر خواهد چنین بگوید بسم الله وبالله اللهم
عقیقة عن فلان لحمها بلحمه ودمها بدمه وعظمها بعظمه اللهم اجعلها وقاء لآل محمد
صلواتک علیهم و ربع عقیقه را بقابله دهند و اگر قابله نباشد ربع از مادر است بهر کس خواهد دهد
و اگر قابله مادر مرد باشد یا یکی از عیال او باشد او را از عقیقه حصه نبود و باقی گوشت عقیقه را بپزند
و با جمعی از مؤمنان که اقلش ده نفر باشد صرف کنند و هر چند بیشتر باشد افضلست و افضل آنست
که والدین مولود و هیچیک از عیال ایشان از آن گوشت نخورند و اگر استخوانها را نشکنند افضلست
و ... [illegible] ... تصدق کنند افضلست
و ... [illegible] ... و روز هفتم ختنه کنند که گوشت
بزمین ... و زمین از بول کسی که ختنه نشده ... چهل روز ... [illegible]
و در وقت ختنه کردن بگوید اللهم هذه سنتک وسنة نبیک صلواتک علیه وآله واتباع
منا لک ولنبیک بمشیتک وبارادتک وقضاء لامر اردته وقضاء حتمته وامر انفذته

فاذقته حر الحدید فی ختانه وحجامته لامر انت اعرف به منی اللهم فطهره من الذنوب وزد فی
عمره وادفع الآفات عن بدنه والاوجاع عن جسمه وزده من الغنی وادفع عنه الفقر فانک
تعلم ولا نعلم و اگر در وقت ختنه نخواند ... پیش از آنکه محتلم شود ... [illegible]
... [illegible] ... محفوظ دارد و مستحبست ... [illegible]
افضل است که مادر ... شیر دهد ... [illegible] ... و روایتست ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
فصل سیم در فضایل اولاد و تربیت ایشان روایتست از حضرت ... علیهم السلام که ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
و روایتست که ... [illegible] ...

... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...

... و چون شش سال تمام شود ... و چون هفت سال تمام شود
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... فصل دوم
در حقوق زوجین بر یکدیگر روایتست از حضرت ... علیهم السلام ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...

امر دیگر سبب آنکه اطاعت شوهر کردی و از جمله حقوق آنکه بی اذن او روزه غیر واجب نگیرد
نذر نکند و قسم نخورد و هیچ چیزی نه بدهد و تصدق ندهد و بنده آزاد نکند اگرچه از مال خود و شریک باشد و از جمله
حقوق آنکه خود را آراسته و پاکیزه دارد اگرچه بر مرکب سوار باشد حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بزنی فرمود که با تو از
جمله مستورات گفت مستوره کیانند فرمود زنانی که چون شوهران ایشان از ایشان طلب
بهانه و دعا نکنند تا شوهر را خواب ببرد پس ملکه بر آن زن لعنت کنند تا وقتی که شوهر خشنود
شود و از جمله حقوق آنکه اگر شوهر او آزرده باشد خواب نکند تا او عذر خواهی کند و او را راضی سازد
اگرچه شوهر او ظلم کرده باشد و اگر پیش از آنکه او را راضی کند بخوابد هیچ طاعت او مقبول نشود و زنی که
شوهر او به مدت چهل روز از او خشنود نباشد اعمالش هیچ قبول نشود و زنی که شوهر را بیازارد و آزرده کند هیچ حسنه او
مقبول نشود و الصوم و هر روز ... و بیمار ... و الهاد ... صدقه ...
او را از خود راضی کند و اگر شوهر بر آن زن ظلم کند و بر گناه ... آن گناه و عذاب بر او ثابت شود و هر
کس ... زن صبر کند ... مثل ثواب صبر ... بخشند و هر زنی که
شبانه روز ... نکند ...
... و هیچ حسنه او مقبول نشود و ...
دارد ... باشد و جهاد زنان آنست که شوهر داری خوب
کند و بر آزار و مشقت او صبر کند و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود ... زنان ... اگرچه از نفقت
خود ... شوهران ... ووزخ بشنید چون
زنان این سخن شنیدند ... یا رسول الله ...
جهنم ... یا رسول الله ...

وهیچ حق و متاع و ... از ... بر ... پس حضرت
... فرمود ... شوهر ... نماز ...
... آنحضرت صلی الله علیه و آله ... ظلم ... حق ... بر زن ... حق ...
و اگر ... شوهر ... زنان شوهر ... حق زن بر مرد
چیست فرمود ... پوشاک ... و ... فرمود ... و از ... بر زن ...
... دوست ... و ... پس آن ... صدقات ... و شیرخواره ...
پوشید ... فرمود ... حق زن بر زوج آنست که نفقه و
کسوه ... بدهد ... و سعت دهد ... و اگر ...
... باید ... و اگر ... دوست ...
دوست دارد و جهل و تقصیر ... عفو کند و او را ... تقصیر نمود ... عتاب
نکند ... و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود بهترین مردان ... کسی است
که ... شوهر ... مردان ... و از جمله حقوق آنکه حلال و حرام
و آداب و احکام ...
فصل دوم در بعضی از آداب و مستحبات باب روایت از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که
... حرام شده و زنان
... و ... از این جهت است که
... غیرت ...
... حضرت امام علیه السلام ...

ارضه یکی ... در خدمت آنحضرت معروض داشت که شوهرم با من بی التفات بود ...

... ده ... شوهر ...
... حضرت ...
...
...
باب دوم در آداب سفر و احکام متعلق بآن و این مجموعه
در ... فصل بیان شود فصل اول در بعضی مقدمات سفر روایت از اهل بیت طاهرین علیهم السلام
... سفر ...
... سفر ... حج ...
...
... سفر ...
... فصل دوم در اوقات ساعات سفر روایت از اهل بیت طاهرین علیهم السلام
که سفر ... روز شنبه و پنجشنبه ...
... خدای تعالی و رسول و اهل بیت او
... علیهم السلام ... پنجشنبه ...
... حضرت ...
سفر ... روز ... چهارشنبه ...

... عذاب ... روایت
شده ... چهارشنبه ...
... حضرت امام ... چهارشنبه ...
شوم ... چهارشنبه ...
سفر ...
... حضرت پیغمبر ...
...
... روز ...
سفر ... حضرت امام جعفر علیه السلام ...
... حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله ...
...
...
... آنحضرت علیه السلام مرویست که ...
روز ... سفر ...
...
...
... سفر ...
... سفر ...

جزئیات عادات گذشت **فصل سیوم در تعیین رفیق و تشییع اصحاب و بعضی مناسبات این باب**
مرویست از ائمه طاهرین علیهم السلام که اول رفیق تحصیل کنید [illegible] بعد از آن عزم سفر کنید و نیز مرو
یست که هر کس [illegible] تنها طعام خورد و کسی که تنها خوابد و کسی که تنها سفر رود و چون شیطان
انسانرا تنها یابد در سفر یا حضر [illegible] و در روایتی است که یک کس شیطانست دو کس دو شیطان
و سه کس مصاحب [illegible] و نیز مرویست که بهترین رفقا چهارند و نیز مرویست که [illegible]
[illegible] و اگر کسی سفر
مضطر [illegible] شود بگوید ما شاء الله لا حول ولا قوة إلا بالله اللهم آنس وحشتي وأعني على وحدتي
وأدّ غيبتي و از جمله اسباب سفر [illegible] انگشتر عقیق و تربت مقدس [illegible]
باشد [illegible] و آفات محفوظ باشد چنانچه در [illegible] گذشت و سلاح و مسواک [illegible]
و [illegible] با خود بردارد و نیز مرویست که از جمله شرف مردانست که برای سفر توشه
[illegible] خوب تهیه کند و حضرت امام زین العابدین علیه السلام هرگاه [illegible] و حلویات
[illegible] و حضرت صادق علیه السلام فرمود [illegible] وصیت لقمان با پسرش این بود
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] اِلَّا خَیْرًا [illegible]
[illegible]
[illegible]

دوکس

و هر کس اعانت مومن مسافری کند در حاجتی از حوایج خدای تعالی هفتاد و سه کربت از او بر دارد
از غموم و هموم دنیا و آخرت [illegible] و هر کس [illegible]
باشد [illegible] حسرت [illegible] و در روایت دیگر وارد است که خدای تعالی هفتاد و سه کربت
در دنیا و [illegible] و آخرت از او بر گیرد و مرویست که چون مومن سفر کند [illegible]
دوستانرا خبر کند و چون مراجعت کند به دیدن ایشان **فصل چهارم در افتتاح سفر و ما یتعلق به**
مرویست از ائمه طاهرین علیهم السلام که هرگاه عزم سفر کنند بگوید اَللّٰهُمَّ خَلِّ سَبِیْلَنَا وَأَحْسِنْ
تَسْیِیْرَنَا وَأَعْظِمْ عَافِیَتَنَا و نیز مرویست [illegible] بیرون
رفتن [illegible] بگوید اَللّٰهُمَّ إِنِّیْ أَسْتَوْدِعُکَ الْیَوْمَ نَفْسِیْ وَأَهْلِیْ
وَمَالِیْ وَوَلَدِیْ وَمَنْ کَانَ مِنِّیْ بِسَبِیْلٍ الشَّاهِدَ مِنْهُمْ وَالْغَائِبَ وَجَمِیْعَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ
عَلَیَّ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا فِیْ کَنَفِکَ وَمَنْعِکَ وَعِیَاذِکَ وَعِزِّکَ عَزَّ جَارُکَ وَجَلَّ ثَنَاؤُکَ
وَامْتَنَعَ عَائِذُکَ وَلَا إِلٰهَ غَیْرُکَ تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذِیْ لَا یَمُوْتُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَمْ یَتَّخِذْ
وَلَدًا وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیْکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبِیْرًا اَللّٰهُ أَکْبَرُ کَبِیْرًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
کَثِیْرًا وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بُکْرَةً وَأَصِیْلًا که [illegible] خدای تعالی عطا فرماید و حضرت امام محمد
باقر علیه السلام چون اراده سفر [illegible] عیال در خانه جمع میفرمود و [illegible]
[illegible] گذشت [illegible] آیة الکرسی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

والی و [illegible] و چپ [illegible]
بگوید اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِیْ وَاحْفَظْ مَا مَعِیْ وَبَلِّغْنِیْ وَبَلِّغْ مَا مَعِیْ وَسَلِّمْنِیْ وَسَلِّمْ مَا مَعِیْ بِبَلَاغِکَ الْحَسَنِ
[illegible] بِسْمِ اللّٰهِ أَسْتَفْتِحُ وَبِاللّٰهِ أَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ
أَتَوَجَّهُ اَللّٰهُمَّ سَهِّلْ لِیْ کُلَّ حُزُوْنَةٍ وَذَلِّلْ لِیْ کُلَّ صُعُوْبَةٍ وَأَعْطِنِیْ مِنَ الْخَیْرِ کُلِّهِ أَکْثَرَ مِمَّا أَرْجُو وَا
صْرِفْ عَنِّیْ مِنَ الشَّرِّ أَکْثَرَ مِمَّا أَخَافُ [illegible] یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ و منقولست از حضرت امام علی نقی
علیه السلام [illegible] از حضرت صادق علیه السلام [illegible] روایت شده
باشد [illegible] سفری [illegible]
[illegible]
[illegible] سه مرتبه بگوید أَصْبَحْتُ اَللّٰهُمَّ مُعْتَصِمًا [illegible]
[illegible]
[illegible]
آل عمران إِنَّ فِیْ خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ [illegible] إِنَّکَ لَا تُخْلِفُ الْمِیْعَادَ [illegible] اَللّٰهُمَّ بِکَ
یَصُوْلُ الصَّائِلُ وَبِقُدْرَتِکَ یَطُوْلُ الطَّائِلُ وَلَا حَوْلَ لِکُلِّ ذِیْ حَوْلٍ إِلَّا بِکَ وَلَا قُوَّةَ [illegible]
مِنْ خَلْقِکَ وَخِیَرَتِکَ مِنْ بَرِیَّتِکَ مُحَمَّدٍ نَبِیِّکَ وَعِتْرَتِهِ وَسُلَالَتِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ وَا
کْفِنِیْ شَرَّ هٰذَا الْیَوْمِ وَضُرَّهُ وَارْزُقْنِیْ خَیْرَهُ وَیُمْنَهُ وَاقْضِ لِیْ فِیْ مُتَصَرَّفَاتِیْ بِحُسْنِ الْعَافِیَةِ وَبُلُوْغِ
الْمَحَبَّةِ وَالظَّفَرِ بِالْأُمْنِیَّةِ وَکِفَایَةِ الطَّاغِیَةِ الْغَوِیَّةِ وَکُلِّ ذِیْ قُدْرَةٍ لِیْ عَلٰی أَذِیَّةٍ حَتّٰی أَکُوْنَ
فِیْ جُنَّةٍ وَعِصْمَةٍ مِنْ کُلِّ بَلَاءٍ وَنِقْمَةٍ وَأَبْدِلْنِیْ مِنَ الْمَخَاوِفِ فِیْهِ أَمْنًا وَمِنَ الْعَوَائِقِ

بینه

فِیْهِ یُسْرًا حَتّٰی لَا یَصُدَّنِیْ صَادٌّ عَنِ الْمُرَادِ وَلَا یَحُلَّ بِیْ طَارِقٌ مِنْ أَذَی الْعِبَادِ إِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ
قَدِیْرٌ وَالْأُمُوْرُ إِلَیْکَ تَصِیْرُ یَا مَنْ لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ و ابن طاوس [illegible]
[illegible] بگوید اَللّٰهُمَّ إِنِّی اشْتَرَیْتُ سَلَامَتِیْ فِیْ سَفَرِیْ هٰذَا [illegible]
[illegible] و حضرت یحیی علیه السلام چون بسفر میرفت [illegible]
[illegible]
[illegible] بگوید لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْحَلِیْمُ الْکَرِیْمُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ
سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرَضِیْنَ السَّبْعِ وَمَا فِیْهِنَّ وَمَا بَیْنَهُنَّ وَرَبِّ
الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِیْنَ اَللّٰهُمَّ کُنْ لِیْ جَا
رًا مِنْ کُلِّ جَبَّارٍ عَنِیْدٍ وَمِنْ کُلِّ شَیْطَانٍ مَرِیْدٍ بِسْمِ اللّٰهِ دَخَلْتُ وَبِسْمِ اللّٰهِ خَرَجْتُ اَللّٰهُمَّ إِنِّیْ
أُقَدِّمُ بَیْنَ یَدَیْ نِسْیَانِیْ وَعَجَلَتِیْ بِسْمِ اللّٰهِ وَمَا شَاءَ اللّٰهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ فِیْ
سَفَرِیْ هٰذَا ذَکَرْتُهُ أَوْ نَسِیْتُهُ اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ عَلَی الْأُمُوْرِ کُلِّهَا وَأَنْتَ الصَّاحِبُ
فِی السَّفَرِ وَالْخَلِیْفَةُ فِی الْأَهْلِ اَللّٰهُمَّ هَوِّنْ عَلَیْنَا سَفَرَنَا وَاطْوِ لَنَا الْأَرْضَ وَسَیِّرْنَا فِیْهَا بِ
طَاعَتِکَ وَطَاعَةِ رَسُوْلِکَ اَللّٰهُمَّ أَصْلِحْ لَنَا ظَهْرَنَا وَبَارِکْ لَنَا فِیْمَا رَزَقْتَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ إِنِّیْ أَعُوْذُ بِکَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ وَکَآبَةِ الْمُنْقَلَبِ وَسُوْءِ الْمَنْظَرِ فِی
الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ اَللّٰهُمَّ أَنْتَ عَضُدِیْ وَنَاصِرِیْ اَللّٰهُمَّ اقْطَعْ عَنِّیْ بُعْدَهُ وَمَشَقَّتَهُ
وَاصْحَبْنِیْ فِیْهِ وَاخْلُفْنِیْ فِیْ أَهْلِیْ بِخَیْرٍ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّیْ عَبْدُکَ وَ
هٰذَا حُمْلَانُکَ وَالْوَجْهُ وَجْهُکَ وَالسَّفَرُ إِلَیْکَ وَقَدِ اطَّلَعْتَ عَلٰی مَا لَمْ یَطَّلِعْ
عَلَیْهِ أَحَدٌ غَیْرُکَ فَاجْعَلْ سَفَرِیْ هٰذَا کَفَّارَةً لِمَا قَبْلَهُ مِنْ ذُنُوْبِیْ وَکُنْ عَوْنًا

عليه فاكفني واغفه وثقته ولقني من القول والعمل رضا لك فانما انا عبدك وبك وإليك
فصل هجدهم در وداع مسافر مرويست از ابي عبد الله عليه السلام كه چون مسافري را وداع كنند
گو بند زودكم الله التقوى ووجهكم الى كل خير وقضى لكم كل حاجة وسلم لكم دينكم ودنياكم
وردكم سالمين الى سالمين واگر خواهند گويند احسن الله لكم الصحابة واكمل لكم المعونة
وسهل لك الحزونة وقرب لك البعيد وكفاك المهم وحفظ لك دينك وامانتك وخواتيم
عملك ووجهك لكل خير عليك بتقوى الله استودع الله نفسك وسفرك
ومكتوبك وعمرك وجون مسافر از سفر باز گردد بگويند الحمد لله الذي سلمك والذي
بعد ازان گويند اللهم الطف به في تيسير كل عسير فان تيسير العسير عليك يسير اسئلك
اليسر والعافية والمعافاة الدائمة في الدنيا والآخرة وچون مسافر باز آيد بخواند
اللهم اعني على اهاويل الدنيا والآخرة ومصيبات الليالي والايام واكفني شر ما يعمل
الظالمون في الارض فصل نوزدهم در دعاي سوار شدن مرويست از ابي عبد الله
عليهم السلام كه چون پا در ركاب گذاري بگو بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله والله اكبر
شدن در فصل گذشت وچون سوار شود وبر پشت مركب قرار گيرد بگويد بسم الله
ولا قوة الا بالله الحمد لله الذي هدانا للاسلام ومن علينا بمحمد صلى الله عليه واله
الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين وانا الى ربنا لمنقلبون والحمد لله رب العالمين
اللهم انت الحامل على الظهر والمستعان على الامر اللهم بلغنا بلاغا نبلغ به الى خير
بلاغا نبلغ به الى رحمتك ورضوانك ومغفرتك اللهم لا طير الا طيرك ولا خير الا
خيرك ولا حافظ غيرك وچون مركب سوار شود بگو سبحانك بحولك عنه وقوته

اللهم عني على اهاويل الدنيا والآخرة ومصيبات الليالي والايام واكفني شر ما يعمل الظالمون واصلحه در ركاب گذاري بگويي

حولي وقوتي ولا كن بحولك وقوتك يبتغي اليك يا رب من الحول والقوة اللهم
اني اسالك من فضلك الواسع رزقا حلالا طيبا تسوقه الي واكا حاثر في عافيتك
وقدرتك اللهم اني سيرت في سفري هذا بلا ثقة ورجاء لسواك فارزقني في ذلك
شكرك وعافيتك ووفقني لطاعتك وعبادتك حتى ترضى وبعد ان رضا چون از شهر
بيرون رود بگويد اللهم اني استودعك ديني ونفسي ومالي ودنياي واخرتي وخاتمة عملي
احفظني من كل قبيح ومعصية واعصمني من كل ذنب وخطيئة يا سميع يا رب جميعا
اجيب دعائي يا كريم يا كريم يا كريم وبگويد اللهم اغنني بما اهمني وما لا اهتم له وما
انت اعلم به مني اللهم زودني التقوى واغفرلي وارحمني وبگويد بسم الله خرجت
وبالله خرجت وقد علم قبل ان اخرج خروجي وقد احصى علمه في مخرجي ومرجعي
توكلت على الاله الاكبر توكل مفوض اليه امره مستعين به على شئونه مستزيد
من فضله مبرئ نفسه من كل قوة الا به خروج ضرير خرج بضره الى من يكشفه وخروج
فقير خرج بفقره الى من يسده وخروج عائل خرج بعيلته الى من يغنيها وخروج من
ربه اكبر ثقته واعظم رجائه وافضل امنيته الله ثقتي في جميع اموري كلها وبه فيها
جميعا استعين ولا شيء الا ما شاء الله في علمه اسئله المخرج والمدخل لا اله الا
هو واليه المصير وبگويد اللهم اني خرجت في وجهي هذا بلا ثقة مني بغيرك ولا
رجاء آوي اليه الا اليك ولا قوة اتكل عليها ولا حيلة الجا اليها الا طلب رضاك
وابتغاء رحمتك وتعرضا لرزقك وسكونا الى حسن عادتك وانت اعلم بما سبق
لي في علمك في وجهي مما احب واكره اللهم فاصرف عني مقادير كل بلاء ومقضي

كل لاواء وابسط علي كنفا من رحمتك ولطفا من عفوك وحرزا من حفظك وسعة من
رزقك وتماما من نعمتك وجماعا من معافاتك واوقع لي فيه يا رب جميع قضائك
على موافقة هواي وحقيقة املي وادفع عني ما احذر على نفسي وديني ومالي مما
انت اعلم به مني واجعل ذلك خيرا لآخرتي ودنياي مع ما اسالك ان تخلفني
بعد خلفتي ومن ورائي من ولدي واهلي ومالي واخواني وجميع حزانتي بافضل ما
خلفت به غائبا من المؤمنين في تحصين كل عورة وحفظ كل مضيعة وتمام كل
نعمة وكفاية كل محذور وصرف كل مكروه وكمال ما تجمع لي به الرضا والسرور في الدنيا
والآخرة ثم ارزقني شكرك وذكرك وطاعتك وعبادتك حتى ترضى وبعد الرضا اللهم
اني استودعك اليوم ديني ونفسي ومالي واهلي وولدي وذريتي وجميع اخواني اللهم
احفظ الشاهد منا والغائب عنا اللهم احفظنا واحفظ ما معنا اللهم اجعلنا في جوارك
ولا تسلبنا ولا تغير ما بنا من نعمة وعافية وتفضل وبگويد اللهم اسعدنا بهذه
الوجوه ومدده لنا بالبر والبركة وقنا سوء القدر واكفنا هيات السفر وقرب لنا
البعيد والتقوى وسهل لنا السبيل والشرى ودونا المراحل حتى لنا خير المنازل
بحبيبنا واجمع بيننا وبينهم باحسن حالنا وما بيننا سالمين غانمين ناجين
امنين برحمتك يا ارحم الراحمين وچون بر سر راه رسد بعد سنك ريزه بردارد
وبر مركب در مرتبه گويد بحولكم بالقبيل والقال بمن الرحل ليلهم عن ذكرهم
متفرقين ودفع موذيات كه از ايشان باز خواند واز آيات محفوظ كرده واگر در راه بحر
كه شود بگويد اعتصمت بك يا رب من شر ما اجد من نفسي فاعصمني

من ذلك وبهر جانب كه ميل كند بكنجكاو چون به راه شيخ ببوي ودوخته پيش بيايد بگويد
لا اله الا الله والله اكبر والحمد لله رب العالمين قالشرف على كل شرف مرجع
ودر پشت سر با شد از مراد كره وغيران بتهليل وتهليل ببيهو ومرجع وپيش رو بايد
بتكبير وتكبير كه بيند وچون بصحراي فرو شود بگويد الا ارض ربي وربك الله اعوذ
بالله من شرك وشر ما فيك وشر ما خلق فيك ومن شر ما يدب عليك
اعوذ بالله من شر كل اسد واسود وحية وعقرب ومن ساكن البلد ومن شر
والد وما ولد اقتب بالله يتبغون وله اسلم من في السموات والارض طوعا
وكرها واليه ترجعون الحمد لله بنعمته وحسن بلائه علينا اللهم طاحنا
في السفر وانقل علينا فانه لا حول ولا قوة الا بالله بعد ازان سوره الحمد بخواند
آيه الكرسي وهرام وحيات وعقرب اين شود وايضا از حضرت صادق عليه السلام
مرويست كه اگر در صحرا از جن واتش خوف شود انگشت دست راست بر زمين
زده آن قدر آن آيه بخواند وايه الكرسي بخواند ودعاي جن برود
با آواز بلند اذان بگويد وايه الكرسي بخواند وبعضي علما در كتب خود ذكر كرده اند كه اگر
كسي در محل خوفناك باشد با دهستان فروشود چهار سنگ بردارد هر يكي را يكي
راست ودوم را بجانب چپ وسيم را پيش روي خود وچهارم را پس سر
اندازد وهر مرتبه بگويد ويقول الحق وله الملك سبحان الله ارتو دريايت با بود
از انگشت خود آنچه بداند وايضا اگر در راهي خوفناك باشد پنج سنگ بريزه بردارد
باينطريق اول ابراهيم باشد دوم جبرئيل سيم موسى چهارم محمد پنجم ابراهيم وبا

خود نگاه دارد و از آفات ایمن شود و در حدیث دیگر وارد شده که در فصل حرز و تعویذ گذشت
و اگر راه گم کند بگوید یا صالح یا ابا صالح ارشدونا الی الطریق یرحمکم الله و اگر در دریا
باشد بگوید یا حمزه و مرویست که صالح در صحرا و حمزه در دریا موکلست و اگر خواهد که بر او بیماری نرسد بگوید بسم الله
ذلک تقدیر العزیز العلیم شدید السلطان ما شاء الله کان وما لم یشأ
لم یکن لا حول ولا قوة الا بالله و اگر کسی پیاده باشد و بگوید از آن تا بمنزل نرسد تعب نمی‌کشد
و مرویست که با بقلو جمعیت بروید که اگر کسی منفرد رود ابلیس بروی مسلط شود و کسی که از طریق
شود او را ملامت کنند و اگر راه دور باشد و در اول شب بیرون روید و اواخر شب بیاسایید و از آن
اول شب را برای استراحت ... و چنانچه از اول شب استراحت کنید و آخر
را ... و در آخر شب ... و آداب دیگر ... در فصل ...
گذشت فصل ششم در آداب منزل نمودن و مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که چون
بمنزل نمایان شود بگوید اللهم انی اسئلک خیرها واعوذ بک من شرها اللهم حببنی
الی اهلها وحبب صالحی اهلها الی و چون بمنزل نزدیک شود بگوید اللهم
رب السماء وما اظللت ورب الارضین وما اقللت ورب الریاح وما ذرت
ورب الانهار وما جرت عرفنا خیر هذه القریة وخیر اهلها واعذنا من شرها
ومن شر اهلها انک علی کل شیء قدیر اللهم یسر لی ما کان فیها من خیر ووقنی ما
کان فیها من شر واعنی علی حاجتی یا قاضی الحاجات ویا مجیب الدعوات اللهم ادخلنی مدخل صدق
واخرجنی مخرج صدق واجعل لی من لدنک سلطانا نصیرا
و چون فرود آید بگوید رب انزلنی منزلا مبارکا وانت خیر المنزلین و آیة الکرسی بخواند

و الصالحین وهب لی السلامة والعافیة فی کل وجه توجهت اعوذ بکلمات
الله التامات من شر ما خلق وذرأ وبرأ تا خدای تعالی شر آن منزل را از وی
دور کند و شرش را از او دفع کند و چون مکان خود را پیدا کند پیش از آنکه بنشیند دو رکعت نماز
کند و بعد از آن بگوید رب انزلنی منزلا مبارکا وانت خیر المنزلین و ایضا بگوید
اللهم ارزقنا خیر هذه البقعة واعذنا من شرها اللهم اطعمنا من جناها واعذنا
من وباها وحببنا الی اهلها وحبب صالحی اهلها الینا تا از شر آن منزل و از هر
شر و هر نوع ضرری ایمن باشد و چون خواهد بخوابد بگوید بسم الله الذی لا یضر مع اسمه شیء فی الارض
ولا فی السماء و اگر در منزل خوف سباع باشد بگوید اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک
له له الملک وله الحمد بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر اللهم انی اعوذ بک من شر کل
سبع تا در آن منزل از شر سباع ایمن باشد و اگر از دزدان خوف داشته باشد
بگوید یا ودود یا ودود یا ودود یا ذا العرش المجید یا فعالا لما یرید اسئلک بعزتک التی لا
ترام وملکک الذی لا یضام وبنورک الذی ملأ ارکان عرشک ان تکفینی شر
اللصوص یا مغیث اغثنی و سایر ادعیه و آیات که برای حرز از دزد وارد شده در فصل تعویذ و
فصل آداب خواب گذشت و چون خواهد از آن منزل کوچ کند دو رکعت نماز کند و آن منزل
و اهل آن منزل را بخدا ودیعه کند که در هر موضعی جمعی از ملائکه باشند و بگوید السلام علی
ملائکة الله الحافظین السلام علینا وعلی عباد الله الصالحین فصل هفتم در آداب سفر د
ریا مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که چون داخل کشتی شوی بگو بسم الله الرحمن الرحیم
ما قدروا الله حق قدره والارض جمیعا قبضته یوم القیامة والسماوات مطویات

بیمینه سبحانه وتعالی عما یشرکون بسم الله مجریها ومرسیها ان ربی لغفور رحیم تا
از غرق شدن و اگر امواج متلاطم شود بگوید یا حی لا اله الا انت سبحانک انی کنت من
الظالمین و ایضا مرسی کاظم ... در روایت دیگر آمده که بدست چپ اشاره کن و بدست راست
اشاره بموجها نموده بگوید قری بقرار الله واسکنی بسکینة الله جل وعز
لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم راوی گوید در دریا بودم ... موجها بسیار شد
کردم ساکن شد ... فصل نهم در مکارم اخلاق و آداب رفاقت در سفر
مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که از جمله وصایای لقمان با پسرش این بود که ...
باشی تلاوت کتاب خدا کن و هر گاه که مشغول کار باشی ذکر و تسبیح کن و وقتی که بیکار
باشی دعا کن و چون با جمعی رفیق باشی در کارها با ایشان مشورت کن و با ایشان
شکفتگی کن و در کارهای ایشان مدد کن و در رفاقت چنان کن که ایشان از نیکی‌های تو
راضی باشند و خود را ذلیل ایشان مکن و حضرت امام جعفر علیه السلام فرمود کرم و مروت
بجز آنست ... مروت مروتست که خوان طعامش در بیرون خانه‌اش باشد
و مروت در سفر ... و آنکه حسن رفاقت و مساعدت و سیع
حوائج مؤمنان در سفر ... و بسیاری ... و بذل آن برفقا و کتمان
حال ایشان بعد از مفارقت و کثرت مزاح بی گناهی ... و فرمود چون
با جمعی رفیق باشی که اگر تو از ایشان ... چنان کن که
... مروت و مواسات ... و یکی از آن حضرت علیه السلام سؤال کرد
که در سفر با جمعی رفیق میشوم ... فرمود با چنین مردم مخلوط

و متعجب مباش که اگر ایشان نیز مثل تو سلوک کنند از عهده بیرون نیایند و لهذا
ذلیل شوند بلکه با امثال خود مخالطت کن و همنشین باش تا ضایع و سرانجام شهادت
میان ایشان نباشد بلکه همچنانکه در خانه‌های خود در ... میباشید بسر برید و آنچه ممکن شود
احسان و انعام کنید و نیز مرویست که با کسی که در وسعت مال از شما زیاده باشد همراهی
و رفاقت مکنید که سبب ذلت شما شود و با کسی که در قدر شما باشد چنانکه شما قدر او را میدانید
رفاقت کنید فصل دهم در رجوع از سفر مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام
در ایام سفر برای حفظ و وصول باهل بخوانند یا جامعا بین اهل الجنة علی ما
کیف من القلوب وشدة تواصل اللحم فی المحبة ویا جامعا بین طاعته وبین خلقه
لها یا مفرج حزن کل محزون ویا مسهل کل عسیر یا ارحم الراحمین ارحمنی فی غربتی
بحسن الحفظ والکلاءة والمعونة وفرج ما بی من الضیق والکرب والجمع بینی
وبین احبائی یا مؤلفا بین الاحبة صل علی محمد وآل محمد ولا تفجعنی بانقطاع
مسئلتک ... وذلک ... یا ارحم الراحمین
و مرویست که در سفر قبل از ... چون در سفر قضای حاجت خود کرد باید که زود مراجعت
کند و اگر در شب داخل شود باید پیشتر خبر کند و داخل شود و چون داخل
شود بگوید آئبون تائبون عابدون لربنا حامدون اللهم لک الحمد علی حفظک
ایای فی سفری وحضری اللهم اجعل اوبتی هذه مبارکة میمونة مقرونة بتوبة
نصوح توجب لی بها السعادة یا ارحم الراحمین و پیش از آنکه مشغول کاری شود دو
رکعت نماز گزارد و بعد از نماز سجده شکر کند و صد مرتبه بگوید شکرا لله و تصدق کند و مرویست

کار از مروت نیست نقل کردن و اول سفر از خیر و شر درستکی کند و هدیه برای دوستان نیز
بستاند و اگر کسی از سفر حج آمده باشد او را پیش از آنکه بخانه در آید معانقه کند چنانست
که سلام حجر الاسود کرده است و تهنیت حاج چنین کند تقبل الله منک واخلف علیک نفقتک
وغفر ذنبک

باب یازدهم در فضایل حج و عمره

و زیارات و مقصود این باب در دو فصل یاد کنیم فصل اول در فضایل حج و عمره
مرویست از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که هر کس حج با عمره گذارد از گناه بری شود و از گناه پاک
شود چنانکه از مادر متولد شده و نیز مرویست که ثواب حج بهشت و عمره کفاره گناهانست
و چون کسی مشغول تهیه اسباب حج شود برای هر کاری از آن هر گامی که بر دارد و بگذارد
ده حسنه نویسند و ده سیئه محو کنند و ده درجه بلند گردانند تا وقتی که از تهیه اسباب
فارغ شود و چون سوار شود هر گامی که مرکب بگذارد و بر دارد همان حسنات نویسند
سیئات محو کنند و چون طواف خانه و سعی صفا و مروه کند از گناه پاک شود چنانکه
متولد شده و رمی جمرات ذخیره روز قیامت باشد و چون حلق کند هر موئی روز قیامت
نوری شود و در روایت دیگر آمده که چون تلبیه گوید بهر تلبیه ده حسنه نویسند و ده سیئه
محو کنند و چون هفت مرتبه طواف کنند خدای تعالی او را بالش خبره کند و شرم دارد
که هرگز بعد از آن عذابش کند و چون در مقام ابراهیم دو رکعت نماز گذارد دو هزار حج برایش [illegible]
نویسند و چون سعی صفا و مروه کند چنانست که [illegible] بنده مؤمن آزاد کند و چون وقوف
بعرفات کند [illegible] گناهانش آمرزیده شود اگر چه مثل ریگ عالج و قطره باران و ستاره آسمان
باشد و چون رمی جمرات کند بهر جمره ده حسنه نویسند و چون قربان کند بهر قطره خون

حسنه

حسنه نویسند و چون از همه مناسک فارغ شود از همه گناهان پاک شود و چهار ماه
بعد از آن گناه ننویسند مگر آنکه کبیره کند و حاج و معتمر در جوار خدا مهمان و اگر بمیرند بهشت
روند و اگر باز آیند از گناه پاک باشند و اگر دعا کنند اجابت کند و اگر سؤال
کنند عطا فرماید و اگر خاموش باشند ابتدا نماید و اگر شفاعت کنند قبول کند و بیک درهم که
صرف کنند هزار هزار برابر عوض دهد و در روایت دیگر است که اگر [illegible] بمیرد تمام آمرزیده
شود و اگر احرام بسته بمیرد لبیک گویان محشور شوند و اگر در حرم بمیرد از همه گناهان
پاک باشد و هر کس در بین راه رفتن یا آمدن بمیرد از فزع اکبر قیامت ایمن باشد و نیز
مرویست که هر مؤمن که [illegible] خدای تعالی [illegible]
[illegible] و چون بحرم رسد [illegible] غسل کند و کفشها در دست
گرفته از روی تواضع پا برهنه داخل حرم شود خدای تعالی صد هزار حسنه برایش
بنویسد و صد هزار سیئه محو کند و صد هزار درجه بلند گرداند و صد هزار حاجتش را بر آورد
و چون داخل مکه شود با خشوع و تسلیم گناهانش را بیامرزد و چون داخل مسجد الحرام شود
و نظر بر کعبه افکند همه گناهانش را بیامرزد و کفایت مهماتش نماید و چون سعی صفا
و مروه کند ملایکه برایش شفاعت کنند و خدای تعالی قبول شفاعت ایشان فرماید و نیز
مرویست که حاج سه قسم اند [illegible] گناهانش تمام آمرزیده شود و دوم آنکه
گناهان گذشته اش آمرزیده شود و [illegible] آینده اش محفوظ گردد و سیم
کسیست که حجش مقبول نشده و هر کس بعرفات حاضر شود [illegible]
خواه مؤمن و خواه مخالف مؤمن را در دنیا و آخرت و مخالف را در دنیا [illegible]

و نیز مرویست که چون [illegible] منی و وقوف عرفات بجا آورد از بهر ولایت که باشد اهل آن
ولایت همه از مؤمنان آمرزیده شوند و [illegible] از حضرت صادق ع پرسید که گناه کدام اعظم است
[illegible] که مناسک حج بجا آورد و بعد از آن [illegible] چنان داشته باشد که گناهش آمرزیده
نشده و چون حاج در منازل [illegible] و منی [illegible]
که [illegible] آمده اید یقین کنید که هر چه درین سفر صرف کرده اید عوض یابید با
مغفرت همه گناهان و نیز مرویست که یک درهم در حج افضلست از دو هزار هزار
درهم در غیر آن [illegible] امام علی [illegible]
[illegible] حج [illegible] اگر کوه ابو قبیس تمام طلا باشد و همه را در راه خدا صرف کنی
اجر حج نیابی و در روایت دیگر است که اگر کسی بنیت غیر خالص و نفقه [illegible] حج گذارد
[illegible] و اگر بنیت خالص و نفقه طیب
حج گذارد او را در رفیق اعلی در زمره انبیا و صدیقین و شهدا و صالحین جا دهند و نیز
مرویست که [illegible] بعوض تمام دنیا و ما فیها ثواب یک حج [illegible]
نیز مرویست که هر کس چهار حج گذارد از فشار قبر ایمن شود و چون بمیرد [illegible]
با بهترین صورتی داخل قبر او شود [illegible] تا روز قیامت نماز کنند و ثواب نمازش از
[illegible] و اگر پنج حج گذارد
خدای تعالی هرگز عذابش نکند و اگر ده حج گذارد هرگز حسابش نکنند و هر کس [illegible]
[illegible] در بهشت [illegible]
[illegible] در خدمت هر کس [illegible] و جمال [illegible] باشد و هر کس

[illegible]

از حج مراجعت کند [illegible] عمرش زیاد شود و اگر در خاطرش باشد
که دیگر نیاید اجلش نزدیک و عذابش مهیا گردد و حضرت امام جعفر علیه السلام از کسی پرسید
که چرا امسال بحج نیامدی گفت شغل عیال مانع شد فرمود چون تو میری [illegible]
باشد [illegible] و هر سال [illegible] حج بیا [illegible] مرویست که هر کس مستطیع شود
و پنج سال حج نکند محروم باشد و هر کس بسبب حاجتی از حوایج دنیا ترک حج کند تا حاج از
مناسک فارغ شوند [illegible] حاجت او بر نیامده باشد و هیچکس از حج باز نماند مگر بسبب
گناهی که کرده و هر کس حجة الاسلام نکرده بی [illegible] عظیم یا مرضی یا منعی از سلاطین بمیرد یهودی
یا نصرانی محشور شود و مرویست که اگر کسی [illegible] در دنیا [illegible]
که در آخرت برایش مهیا شود و [illegible] حضرت امام جعفر [illegible] حج [illegible]
[illegible] دشوار است [illegible]
[illegible] مناسک حج چون طول عظیم دارد و ذکر آن در این
مختصر مناسب نبود لهذا از [illegible] آن نمودیم فصل دوم در زیارت حضرت رسول [illegible]
از آن حضرت [illegible] مرویست که فرمود هر کس مرا زیارت کند روز قیامت در جوار من
باشد و شفاعت من او را واجب شود [illegible] و هر کس [illegible]
[illegible] از حساب ایمن باشد و هر کس مرا بعد از وفات زیارت کند چنانست که [illegible]
کرده باشد و اگر استطاعت آمدن نداشته باشد سلام [illegible] بمن میرسد و هم
[illegible] امام حسین علیه السلام [illegible] فرمود ای فرزند هر کس ما را [illegible]
زیارت کند بر من لازم باشد که روز قیامت او را زیارت کنم و از گناه پاکش گردانم

و هرگز [illegible] شفاعت من باشد

و بهشت او را واجب شود و در روایت دیگر فرموده او را از اهوال شداید قیامت خلاص
کنم و در درجه رفیع خود گردانم و نیز مرویست که هرکس آنحضرت را زیارت کند چنانست
که خدا را در عرش زیارت کرده باشد **فصل سیوم در زیارت سایر ائمه صلوات الله**
علیهم از ایشان علیهم السلام مرویست که هر امامی را برگردن اولیا و شیعیان خود عهدیست
و از جمله تمام وفای آن عهد زیارت قبور ایشانست پس هرکس زیارت ایشان کند ایشان
شفیع او باشند و هرکس یکی از ایشان را زیارت کند چنانست که رسول صلی الله علیه را زیارت
کرده باشد و نیز مرویست که هرکس یکی از ایشان را زیارت کند و دو رکعت نماز در آن روضه
گذارد … حج و عمره نوشته شود و حضرت
پیغمبر بحضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیهما و آلهما الطاهرین فرمود یا علی خدای تعالی قبر تو
و قبر فرزندان ترا بقعها از بقعهای بهشت گردانیده و دلهای اصفیا و دوستان را مایل گردانیده که
ایشان تحمل مشقتها کنند و قبور ایشان را تعمیر نمایند و زیارت ایشان کنند یا علی ایشان
اهل شفاعت و اهل حوض میشوند و ایشان همه یکجا … در بهشت یا علی هرکس
تعمیر قبور شما کند چنانست که در بنای بیت المقدس اعانت سلیمان علیه السلم کرده باشد و
هرکس زیارت قبور شما کند برابرست با هفتاد حج بعد از حجة الاسلام و از گناه پاک شود مثل
آنکه از مادر متولد شده و نعیم بهشت برای اولیا و محبان شماست که هیچ چشمی ندیده و
هیچ گوشی نشنیده و بهیچ خاطری نرسیده و از حضرت فاطمه علیها السلام مرویست که فرمود هرکس
… بر پدرم و بر من سلام کند در ایام حیاتم و بعد از وفاتم بهشت او را واجب شود **فصل چهارم در زیارت حضرت**
امیر المؤمنین علیه السلم مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلم که هر مؤمنی که زیارت آنحضرت کند

خدای تعالی برایش اجر صد هزار شهید نویسد و گناه گذشته و آینده اش بیامرزد و در زمره
انبیا محشور شود و حسابش آسان کرده شود و در وقت رفتن ملائکه استقبالش کنند و در
وقت مراجعت مشایعتش نمایند تا بخانه اش رسانند و اگر بیمار شود عیادتش کنند و اگر بمیرد
تشییع جنازه اش نمایند و بعد از مرگ استغفار کنند … امام جعفر صادق … از کوفه
… و زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلم نکردم فرمود که بد کردی اگر نه از دوستان و شیعیان ما بودی
نگاه بسوی تو نمیکردم زیارت نمیکنی کسی را که خدا با انبیا و ملائکه و مؤمنان زیارتش میکنند
و ایضا مرویست که چون کسی پیاده بزیارت آنحضرت رود بهر گامی یک حج و یک عمره برایش ثبت
و اگر پیاده مراجعت کند بهر گامی دو حج و دو عمره نویسند و در روایت دیگر آمده که هرکس بزیارت
آنحضرت رود بهر گامی حجی و عمره مقبول برایش نوشته شود و خدای تعالی … قدمی که
… زیارت آنحضرت … رود خواه سواره رود خواه پیاده **فصل پنجم در زیارت حضرت امام**
حسین علیه السلم مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلم که هرکس زیارت آنحضرت کند و او را امام مفترض الطاعه داند
… آنست که گناه گذشته و آینده اش بیامرزد … و زیارت آنحضرت برابرست
بهزار حج و حضرت صادق علیه السلم بکسی که … حج کرده بود فرمود اگر … حج
کنی مثل یک زیارت حضرت امام حسین است و در روایت دیگر آمده که زیارت آنحضرت برابر بیست حج
و عمره و در روایت دیگر آمده برابرست با بیست و پنج حج و عمره است …
… مثل چند حج و عمره است … فرمود …
هزار فرمود … خدا …
آنحضرت … با … هزار … و لجام در راه خدا …

و هرکس را حاجتی باشد

فرمود هرکس مرا در غربتم زیارت کند ثواب صد هزار شهید و صد هزار صدیق و صد هزار
حج و صد هزار جهاد غزا او را عطا فرماید و با محمد محشور شود و در درجات رفیع بهشت رفیق ما
باشد و من و پدرانم شفیع او باشیم نجات یابد اگرچه مثل گناه جن و انس داشته باشد و
هم آنحضرت علیه السلم فرمود هرکس مرا زیارت کند در سه وقت بیایم و او را از اهوال
و شداید خلاص گردانم وقتی که نامهای اعمال در چپ و راست متفرق شوند و وقتی که
نزد میزان سنجیده و وقتی که نزد صراط … باشد و نیز فرمود زیارت من برابرست
با هزار حج و هزار عمره و راوی گوید از حضرت امام محمد تقی علیه السلم …
… از پدرت روایت کنند … حج …
و … امام مفترض الطاعه است و نیز مرویست که هرکس زیارت آنحضرت کند و یکشب در آنروضه
بخوابد چنانست که خدا را در عرش زیارت کند و نیز مرویست که … ائمه طاهرین صلوات الله علیهم
در بهشت … ایشان باشند و زائر حضرت امام رضا …
و هرکس … روز قیامت …
در خراسان مدفون شود هیچ مؤمنی او را زیارت نکند مگر آنکه خدای تعالی بدنش را بر آتش حرام
…
…
هرکس … زیارت کند من در روز قیامت …
… زیارت آنحضرت کند … دو رکعت نماز گذارده …
… **فصل ششم در آداب و کیفیت زیارت**

مستحب است برای زیارت هر یک از ایشان علیهم السلم

… غسل کردن و در وقت غسل گفتن اللهم طهرني وطهر قلبي واشرح لي صدري
واجر على لساني مدحتك والثناء عليك فانه لا قوة الا بك
وقد علمت ان قوام ديني التسليم لامرك والاتباع لسنة نبيك والشهادة على جميع
خلقك اللهم اجعله لي طهورا وشفاء ونورا انك على كل شيء قدير وصلى الله على محمد
وآله اجمعين و جامههای پاک پوشیدن و … و ذکر و تسبیح و صلوات
بر ایشان متوجه شدن … زیارت حضرت امام حسین علیه السلم …
… و بهشت … و
… اللهم اني
قد وقفت على باب بيت من بيوت نبيك وقد منعت الناس ان لا يدخلوه
الا باذنه فقلت يا ايها الذين آمنوا لا تدخلوا بيوت النبي الا ان يؤذن لكم اللهم اني
اعتقد حرمة صاحب هذا المشهد في غيبته كما اعتقدها في حضرته واعلم ان رسلك وخلفاءك احياء
عندك يرزقون فرحين بما آتيهم من فضلك ويستبشرون بالذين لم يلحقوا بهم من
خلفهم الا خوف عليهم ولا هم يحزنون وانهم يرون مكاني ويسمعون كلا
مي ويردون على سلامي وانك حجبت عن سمعي كلامهم وفتحت باب فهمي
بلذيذ مناجاتهم فاني استاذنك يا رب اولا واستاذن رسولك وخلفاءك المفروض علي طاعتهم و
استاذن الملائكة الموكلين بهذه البقعة السلام عليكم ايها الملائكة الموكلون بهذا المشهد
… باذن الله واذن رسوله واذن خلفائه ءادخل هذا البيت فكونوا ملائكة
الله اعواني وكونوا انصاري حتى ادخل وادعو الله بفنون الدعوات واعترف …

بالعبودية ولنبيك بالأخوة بالطاعة و در وقت داخل شدن بگوید بسم الله وبالله وعلى ملة
رسول الله صلى الله عليه وآله أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمدا
عبده ورسوله وأن عليا ولي الله پس [illegible] بعد از آن زیارت
کند و بعد از آن نماز زیارت بگزارد و [illegible] و مسئلت از خدا [illegible] والدین
و از برای سایر مومنان سعی نماید و در کتب فقهی چنین گفته اند که [illegible]
دانا در توقیعات آن حضرت [illegible] صلوات [illegible] در هر موضع را
[illegible] پیش روی امام [illegible]
ایستاده در پشت قبر نماز کنند و ذکر زیارت نامهای ایشان علیهم السلام بتفصیل از
این رساله بیرون است و کتب مزارات از آن مشحونست [illegible] از فضل زیارت
یکباره محروم نباشد و به روایت مختصری از آن مشرف شود **در زیارت حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله**
که مرویست از حضرت امام رضا علیه السلام السلام عليك يا رسول الله السلام عليك يا حبيب
الله السلام عليك يا صفوة الله السلام عليك يا أمين الله السلام عليك يا [illegible] الله
أشهد أنك قد نصحت لأمتك وجاهدت في سبيل الله وعبدته مخلصا حتى أتاك
اليقين فجزاك الله أفضل ما جزى نبيا عن أمته اللهم صل على محمد وآل محمد
أفضل ما صليت على إبراهيم وآل إبراهيم إنك حميد مجيد و مرویست از حضرت
صادق علیه السلام که [illegible] بالای سر مبارک [illegible] بقبر مقدس [illegible] بگوید
أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أنك رسول الله وأنك محمد بن
عبد الله وأشهد أنك قد بلغت رسالات ربك ونصحت لأمتك وجاهدت في سبيل الله

وعبدت الله مخلصا حتى أتاك اليقين بالحكمة والموعظة الحسنة وأديت الذي عليك
من الحق وأنك قد رؤفت بالمؤمنين وغلظت على الكافرين فبلغ الله بك أفضل شرف محل
المكرمين الحمد لله الذي استنقذنا بك من الشرك والضلالة اللهم فاجعل صلواتك وصلوات
ملائكتك المقربين وأنبيائك المرسلين وعبادك الصالحين وأهل السماوات والأرضين
ومن سبح لك يا رب العالمين من الأولين والآخرين على محمد عبدك ورسولك
ونبيك وأمينك ونجيك وحبيبك وصفيك وخاصتك وصفوتك وخيرتك من
خلقك اللهم أعطه الدرجة الرفيعة وآته الوسيلة من الجنة وابعثه مقاما محمودا
يغبطه به الأولون والآخرون اللهم إنك قلت ولو أنهم إذ ظلموا أنفسهم جاؤوك
فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا الله توابا رحيما إلهي فقد أتيت نبيك
مستغفرا تائبا من ذنوبي فصل على محمد وآل محمد واغفرها يا سيدي يا محمد إني
أتوجه بك إلى الله ربي وربك ليغفر لي ذنوبي پس [illegible] بقبر مقدس [illegible]
با خضوع و خشوع [illegible] پشت [illegible] بگوید اللهم إليك الجأت
أمري [illegible] ظهري [illegible] النبي [illegible] صلى الله عليه وآله استقبلت
جهتي اللهم لا تبدل اسمي ولا تغير جسمي ولا تبدل [illegible] أصبحت وأمسيت لا أ
ملك لنفسي خير ما أرجو ولا أصرف عنها شر ما أحذر عليها إلا بك وحدك لا شريك
لك اللهم [illegible] خير [illegible] اللهم زيني بالتقوى وجملني با
لعافية وأكرمني بالنعم وارزقني شكر العافية إنك على كل شيء قدير و [illegible]
[illegible] باشد و [illegible] موضع [illegible] کند [illegible]

زیارت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه بگوید السلام عليك يا أمين الله في أر
ضه وحجته على عباده السلام عليك يا أمير المؤمنين أشهد أنك جاهدت في الله
حق جهاده وعملت بكتابه واتبعت سنن نبيه صلى الله عليه وآله حتى دعاك الله إلى جواره
فقبضك إليه باختياره وألزم أعداءك الحجة مع ما لك من الحجج البالغة على جميع خلقه
اللهم فاجعل نفسي مطمئنة بقدرك راضية بقضائك مولعة بذكرك ودعائك
محبة لصفوة أوليائك محبوبة في أرضك وسمائك صابرة على نزول بلائك شاكرة
لفواضل نعمائك [illegible] إلى فرحة لقائك متزودة التقوى ليوم جزائك مستنة بسنن أوليائك مفارقة
لأخلاق أعدائك مشغولة عن الدنيا بحمدك وثنائك پس رو
بقبر مقدس کرده بگوید اللهم إن قلوب المخبتين إليك والهة وسبل الراغبين إليك شا
رعة وأعلام القاصدين إليك واضحة وأفئدة العارفين منك فازعة وأصوات الداعين
إليك صاعدة وأبواب الإجابة لهم مفتحة ودعوة من ناجاك مستجابة و
توبة من أناب إليك مقبولة وعبرة من بكى من خوفك مرحومة والإغاثة لمن استغاث
بك موجودة والإعانة لمن استعان بك مبذولة وعداتك لعبادك منجزة وزلل
من استقالك مقالة وأعمال العاملين لديك محفوظة وأرزاقك إلى الخلائق من لدنك
نازلة وعوائد المزيد إليهم واصلة وذنوب المستغفرين مغفورة وحوائج خلقك عندك مقضية
وجوائز السائلين عندك موفرة وعوائد المزيد متواترة وموائد المستطعمين معدة ومناهل
الظماء مترعة اللهم فاستجب دعائي واقبل ثنائي واجمع بيني وبين أوليائي بحق محمد وعلي و
فاطمة والحسن والحسين إنك ولي نعمائي ومنتهى مناي وغاية رجائي في منقلبي ومثواي

حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود [illegible] از شیعیان ما که حضرت امیر المؤمنین [illegible]
طاهرین علیهم السلام را باین عبارت زیارت کند [illegible] نور [illegible] خدای تعالی
با خاتم محمد صلی الله علیه وآله مختوم ساخته و بحضرت قائم علیه السلام سپارد [illegible] و کرامت
و بشارت [illegible] بدانکه [illegible] علیهم السلام
زیارت کنند [illegible] امیر المؤمنین [illegible] امام [illegible] ضریح مقدس حضرت
آدم و نوح علیهما السلام [illegible] زیارت کنند [illegible] زیارت حضرت آدم علیه السلام
بگوید السلام عليك يا صفي الله السلام عليك يا حبيب الله السلام عليك يا نبي الله
السلام عليك يا أمين الله السلام عليك يا خليفة الله في أرضه السلام عليك
يا أبا البشر آدم صلوات الله عليك وعلى روحك وعلى بدنك وعلى الطاهرين من
ولدك وذريتك صلاة لا يحصيها إلا هو ورحمة الله وبركاته و در زیارت نوح
علیه السلام بگوید السلام عليك يا نبي الله السلام عليك يا صفي الله السلام عليك يا و
لي الله السلام عليك يا أمين الله في أرضه صلوات الله وسلامه عليك وعلى رو
حك وبدنك وعلى الطاهرين من ولدك ورحمة الله وبركاته **زیارت حضرت
فاطمه علیها السلام** السلام عليك يا بنت رسول الله السلام عليك يا بنت نبي الله السلام عليك
يا بنت حبيب الله السلام عليك يا بنت خليل الله السلام عليك يا بنت أمين الله
السلام عليك يا بنت خير خلق الله السلام عليك أيتها المعصومة المظلومة السلام عليك
أيتها المحدثة العليمة ورحمة الله وبركاته أشهد الله ورسوله وملائكته أني راض
عمن رضيت عنه ساخط على من سخطت عليه متبرئ ممن تبرأت منه موال

لمن والیت معاد لمن عادیت مبغض لمن ابغضت محب لمن احببت و کفی بالله
شهیدا و حسیبا و حاذیا و طالبا. زیارت حضرت امام حسین علیه السلام ...
بگوید السلام علیک یا وارث آدم صفوة الله السلام علیک یا وارث نوح
نبی الله السلام علیک یا وارث عیسی روح الله السلام علیک یا وارث ابراهیم
خلیل الله السلام علیک یا وارث موسی کلیم الله السلام علیک یا وارث الحسن
الزکی الطاهر الراضی المرضی السلام علیک ایها الوصی البار التقی السلام علیک و علی
الارواح التی حلت بفنائک اشهد انک قد اقمت الصلوة و آتیت الزکوة و امرت بالمعروف
و نهیت عن المنکر و عبدت الله مخلصا حتی اتاک الیقین و السلام علیک
و رحمة الله و برکاته پس ... ضریح مقدس ... بگوید السلام
علیک یا ابا عبد الله السلام علیک یا حجة الله و رحمة الله و برکاته ... لعن
الله امة قتلتک و لعن الله امة ظلمتک و لعن الله امة سمعت بذلک فرضیت به
یا مولای یا ابا عبد الله اشهد الله و ملائکته و رسله و انبیاءه انی بکم مؤمن و بایابکم
موقن بشرایع دینی و خواتیم عملی فصلوات الله علیکم و علی ارواحکم و علی اجسادکم
و علی شاهدکم و علی غائبکم و ظاهرکم و باطنکم و رحمة الله و برکاته پس ...
... علی اکبر ... زیارت کند و بگوید السلام علیک یا ابن رسول الله
السلام علیک یا ابن امیر المؤمنین السلام علیک یا ابن الحسین الشهید السلام علیک ایها
الشهید المظلوم لعن الله امة قتلتک و لعن الله امة ظلمتک و لعن الله امة سمعت
بذلک فرضیت به ... پس زیارت شهدا کند و بگوید السلام علیکم یا اولیاء الله و احباءه

السلام علیکم یا اصفیاء الله و اوداءه السلام علیکم یا انصار دین الله و انصار
نبیه و انصار امیر المؤمنین و انصار الحسن و الحسین طبتم و طابت الارض التی فیها
دفنتم و فزتم فوزا عظیما فیا لیتنی کنت معکم فافوز معکم و چون از نماز و دعا فارغ شود
بزیارت عباس رود بگوید السلام علیک ایها العبد الصالح المطیع لله و لرسوله
و لامیر المؤمنین و الحسن و الحسین و علیهم السلام و رحمة الله و برکاته و علی روحک
و بدنک اشهد انک مضیت علی ما مضی علیه البدریون المجاهدون فی سبیل الله
المناصحون له فی جهاد اعدائه المبالغون فی نصرة اولیائه فجزاک الله افضل ما
جزی احدا فی بیعته و استجاب له دعوته و حشرک الله مع النبیین و الصدیقین و الشهداء
و الصالحین و حسن اولئک رفیقا و مرویست که حضرت امام ... علیه السلام ...
زیارت امام حسین علیه السلام ... میکند ...
... هر سال ... بجای آورد ... میکند ...
... اگر ... زیارت آنحضرت ... کند ...
... برای ... ثواب ... شیعه ...
بالای سر ... آنحضرت ... روضه مقدسه شو و بگو السلام علیک یا ابا عبد الله السلام
علیک و رحمة الله و برکاته ... یک زیارت رجب که در همه
... حضرت امام رضا علیه السلام السلام علی اولیاء الله و اصفیائه
السلام علی امناء الله و احبائه السلام علی انصار الله و خلفائه السلام علی محال
معرفة الله السلام علی معادن حکمة الله السلام علی مساکن ذکر الله السلام علی مظاهر امر الله

یک زیارت برای تو نوشته میشود که برابر باشد
با یکی حج و یکی عمره و اگر روزی پنج مرتبه
باین طریق زیارت کنی بهر یک زیارت ...

المکذبین الذین لا یسبقونه بالقول و هم بامره یعملون السلام علی مسالک ذکر الله السلام علی
مظاهر امر الله و نهیه السلام علی الادلاء علی الله السلام علی المستقرین فی مرضات الله السلام
علی المخلصین فی طاعة الله السلام علی الذین من والاهم فقد والی الله و من عاداهم
فقد عادی الله و من عرفهم فقد عرف الله و من جهلهم فقد جهل الله و من اعتصم
بهم فقد اعتصم بالله و من تخلی منهم فقد تخلی من الله اشهد الله انی حرب لمن حاربکم و سلم لمن
سالمکم مؤمن بما آمنتم به کافر بما کفرتم به محقق لما حققتم مبطل لما ابطلتم مؤمن
بسرکم و علانیتکم مفوض فی ذلک کله الیکم لعن الله عدو آل محمد من الجن و الانس و ضاعف
علیهم العذاب الالیم ... و السلام علیکم و رحمة الله و برکاته و در وداع
هر یک ... بگوید السلام علیک یا مولای السلام علیک یا حجة الله السلام علیک یا
صفوة الله السلام علیک یا خالصة الله السلام علیک یا امین الله السلام علیک یا ولی الله
سلام مودع لا سئم و لا قال فان امض فلا عن ملالة و ان اقم فلا عن سوء ظن بما
وعد الله الصابرین لا جعله الله یا مولای آخر العهد منی من زیارتک و رزقنی العود الیک
و المقام فی حرمک و جعلنی معکم فی الدنیا و الآخرة فصل ششم در زیارت ... و ترک
حج و عمره ... روایتست از ائمه طاهرین علیهم السلام که ...
... حج کند ثواب ... حج ... و اگر ... حج کند ...
... و والدین و اولاد ... و خواهر و عم و عمه ...
... هر ... ثواب ...
... بجای آورد ...

... اللهم ... و اگر ... زیارت باشد بگوید ...
... و هر که خواهد نام ببرد
و جمیع اهل بلدی حرهم و عبیدهم ما بقیهم ما سودهم حیهم و میتهم و اگر بنیابت حج باشد
بگوید اللهم تقبل حجتی با طوافی و صلواتی عن فلان بن فلان ... و اگر زیارت
کند ... بگوید السلام علیک یا مولای من ... و ...
... زیارت کرده ...
فصل ... در ... کعبه ... مرویست از ائمه طاهرین
که هر کس نظر به کعبه کند ... او را ...
... دنیا و آخرت ... کعبه باشد ... میکنند ...
... کعبه صد و بیست رحمت ... طواف کنندگان و چهل ... نماز گذاران
و بیست از نگاه کنندگان و هر کس ... از اهوال قیامت ایمن باشد
و اگر ... حرمین ... و اگر در حرم کعبه بمیرد از ...
ایمن باشد ... تمام عمر ... گناهان ...
و هر کس در مکه ختم قرآن کند ...
...
...
...
... صد هزار ... نماز ...

حسنه ارایش نویسنده

صد قربانی باشد هزار درهم و هر کس یک نماز فریضه در اینجا بگزارد و نماز های گذشته قضا
اثر؟ انشاء الله تعالی همه مقبول شود و هر چند که با کعبه و مکه باشد فضیلت و در مسجد
منی هفتصد نبی و به روایتی هزار نبی نماز گزارده هر کس در اینجا صد رکعت نماز گزارد
برابر است با هفتاد سال عبادت و صد تسبیح در اینجا برابر است با عتق رقبه و صد تکبیر برابر
است با صد کتیبه با فراج؟ در راه خدا صدقه دهد و یک نماز در مسجد سهله؟
عتیق برابر است با ده هزار نماز و یک درهم صدقه با صد هزار درهم و دو رکعت نماز در مسجد
قبا برابر است با عمره و کوفه حرم امیر المؤمنین است و نماز انبیا و مرسلین و
اوصیا و مؤمنین در اینجا است و در مسجد اعظم او هزار نبی و هزار وصی نماز گزارده
و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در شب معراج در آن مسجد نماز گزارده و یک نماز فریضه در اینجا برابر است
با هزار نماز و یک درهم در آنجا برابر است با پانصد نماز و یکی در مسجد و در اینجا بی‌کران تلاوت و عبادت
و در مسجد سهله هر نبی دو رکعت نماز گزارده و خانه حضرت ابراهیم و ادریس علیهما السلام در آن مسجد بوده
و در آن مسجد سنگی است که صورت همه انبیا در آن نقش داشته است و هر مغمومی که در آن مسجد
در میان نماز شام و خفتن دو رکعت نماز گزارد و دعا کند خدای تعالی از آن غم خلاص کند

فصل سیم در فضیلت زیارت مؤمنین و صلحاء و طیبین مرویست از امام [sic]
طاهرین علیهم السلام که هر کس امامزاده عبد العظیم را در ری زیارت کند چنانست که امام حسین
علیه السلام را زیارت کرده باشد و هر کس فاطمه بنت موسی الکاظم علیه السلام را در قم زیارت کند
بهشت او را واجب شود و هم از ایشان علیهم السلام مرویست که هر کس نتواند به زیارت ما بیاید
صلحای شیعیان ما را زیارت کند ثواب زیارت ما به او عطا فرمایند و هر که بیاید؟ ایشان را فضل زیارت

زیارت مؤمنان ۹۲

مؤمنان در باب اول این کتاب گذشت احمد الله تعالی علی جمیع؟ حیات و عباده و فات و ادای
عبادات احمد؟ الله؟

باب دوازدهم در احکام متعلق به اموات و زیارت قبور مؤمنان

بدان که وفات و این مجموع دو فصل بیان
شود فصل اول در وصیت و صحیفه شهادت مرویست از ائمه طاهرین علیهم
السلام که وصیت حقیست لازم بر هر مسلم و هر کس در حال وصیت کند نیکو که ظلم و جور
به آن نشود و در حالی که شرعی؟ لذت؟ نفوذ نقص؟ کرده باشد و هر کس مالی باشد و بر
خویشان که میراث نمی‌برند چیزی وصیت نکند اعمالش بمعصیت ختم شود و حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام فرموده که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم فرموده که هر کس در وقت وفات وصیت را
خوب نکند مروت و عقلش ناقص است و پرسیدند که وصیت چون باید کرد فرمودند
حالت موت رسد همه کسان و قوم جمع شوند بگوید اللهم فاطر السماوات والارض عالم الغیب
والشهادة الرحمن الرحیم اللهم انی اعهد الیک فی دار الدنیا انی اشهد ان لا اله الا
انت وحدک لا شریک لک وان محمدا عبدک ورسولک صلی الله علیه وآله وان
الجنة حق وان النار حق وان البعث حق والحساب حق والقدر حق والمیزان حق وان الدین
کما وصفت وان الاسلام کما شرعت وان القول کما حدثت وان القرآن
کما انزلت وانک انت الله الحق المبین جزی الله محمدا عنا خیر الجزاء وحیا الله
محمدا وآل محمد بالسلام اللهم یا عدتی عند کربتی ویا صاحبی عند شدتی ویا ولیی فی نعمتی
الهی واله آبائی لا تکلنی الی نفسی طرفة عین ابدا فانک ان تکلنی الی نفسی اقرب من الشر وابعد من الخیر وآنس
فی القبر وحشتی واجعل لی عهدا یوم القاک منشورا بعد از آن هر وصیت که خواهد بکند و صحیفه شهادت

شیخ طوسی رحمه الله در مصباح ذکر نموده که اول کفن بنویسد بسم الله الرحمن الرحیم اشهدا
ان لا اله الا الله وحده لا شریک له واشهد ان محمدا عبده ورسوله صلی الله علیه وآله
وان الجنة حق وان النار حق وان الساعة حق آتیة لا ریب فیها وان الله یبعث
من فی القبور بعد از آن این را بنویسد بسم الله الرحمن الرحیم شهد الشهود المسمون فی هذا
الکتاب ان اخاهم فی الله فلان بن فلان انهد هم واستودعهم واقر عندهم
یشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له وان محمدا عبده ورسوله صلی الله علیه
وآله وان علیا ولی الله وامامه وان الائمة من ولده ائمته وان اولهم الحسن والحسین
وعلی بن الحسین ومحمد بن علی وجعفر بن محمد وموسی بن جعفر وعلی بن موسی و
محمد بن علی وعلی بن محمد والحسن بن علی والقائم الحجة علیهم السلام وان الجنة حق وان
النار حق والساعة آتیة لا ریب فیها وان الله یبعث من فی القبور وان محمدا صلی الله
علیه وآله رسوله جاء بالحق وان علیا ولی الله والخلیفة من بعد رسول الله و مستخلفه
فی امته مؤدیا لامر ربه تبارک وتعالی وان فاطمة بنت رسول الله وابنیها الحسن والحسین
ابنا رسول الله سبطاه وامام الهدی وقائدا الرحمة وان علیا ومحمدا وجعفرا وموسی وعلیا
ومحمدا وعلیا والحسن والحجة علیهم السلام ائمة وقادة ودعاة الی الله عز وجل وحجة علی عباده
بعد از آن جماعت شهود که خواند بنویسند بعد از آن شهود بگویند در وقتی که امانت را بالشهادة
قال فلان یا فلان الاخاء مودعة عند رسول الله صلی الله علیه وآله ونقرء علیک السلام و
رحمة الله وبرکاته بعد از آن صحیفه را بپیچد و مهر کند و مهر شهود بر آن بزند که نام ایشان
و بپیچد و در پهلوی راستش کنار نهد و صحیفه را با کافور بنویسند و اگر باشد بهتر است

و این دعا را در آن ساعت نیز تلقین بکند که افضل بیشتر فصل دویم در آداب حالت
احتضار و تلقین محتضر و آداب وفات و احوالی که در آن حال اتفاق افتد مرویست از ائمه
طاهرین علیهم السلام که در حالت احتضار میت را کلمات فرج و شهادتین و اقرار به ائمه
علیهم السلام تلقین کنید که ابواب بهشتی بر روی او گشاده شود و هیچ طمع نکند و از عذاب
نجات یابد و هر کس که آخر کلامش لا اله الا الله باشد داخل بهشت باشد و نیز این دعا را تلقین کنند و
بگویند که آن را بخوانند یا در دل بخواند یا من یقبل الیسیر ویعفو عن الکثیر اقبل منی الیسیر
واعف عنی الکثیر انک انت العفو الغفور و مرویست که سوره یس و صافات نزد او بخوانند
و حرف آن مردم و علت؟ نازل شوند که بایشان استغفار کنند و تشییع جنازه اش نمایند و بر او
نماز گزارند و چون حالش متغیر شود و جان کندن و سختی شود و بعد از آن بگذارند
جنازه را به جانب قبله باشد که چون چنین کنند خدای تعالی به جهت متوجه او شود و ملائکه متوجه
شوند تا آنکه قبض روحش شود و از نزع روح خواهد شد و به جای نمازش که در آن نماز میکرده
بگذارند و تا خلاص شود و نیز مرویست که در آن حال پیش بالینش سوره صافات بخوانند
عل الحمد و وکالت بچه و در وقت فضا جنب و حایض حاضر نباشند که ملائکه متاذی شوند و
چون قبض روحش شود و تنها نگذارند و چشمش را بپوشانند و دهانش را ببندند و روی او
را بپوشانند و این دعا را بگویند اللهم اغفر له وارفع درجته فی المهدیین واخلف فی عقبه فی الغابرین
واغفر لنا وله یا رب العالمین و بعد از آن بگوید اللهم اغفر لی وله واعقبنی منه عقبی حسنة
و نیت را تنها نگذارند که شیطان در او تصرف کند و مرویست از امیر المؤمنین صلوات الله علیه
که چون مؤمنی در شب جمعه بعد از ظهر و روز جمعه وقت ظهر بمیرد از فشار قبر ایمن شود و

و شفاعتش برای گناه [illegible] بعد و [illegible] مقبول باشد و اگر روز شنبه بمیرد [illegible]
هر گناه او را ببخشد و در آتشش جمع نکند و اگر روز یکشنبه بمیرد او را با [illegible] در آتش جمع نکند
و اگر روز دوشنبه بمیرد او را با [illegible] جمع نکند و اگر روز سه‌شنبه بمیرد [illegible] محشور شود و
رفیق علی باشد و اگر روز چهارشنبه بمیرد از زلزله روز قیامت ایمن باشد [illegible]
[illegible] و فضل [illegible] مقدم کند که از [illegible] و تعب ایمن باشد [illegible]
[illegible] مؤمن [illegible] در هر ساعت که بمیرد صدیق و شهید باشد و اگر مؤمن [illegible] تمام [illegible]
داشته باشد و چون از دنیا برود [illegible]
رسول صلی الله علیه [illegible] هر کس لا اله الا الله با اخلاص بگوید از شرک جدا باشد داخل
بهشت شود و این جماعت شیعیان و دوستان [illegible] لا اله الا الله
محمد رسول الله علی بن ابو طالب حجة الله [illegible]
و اسبهای [illegible] از بهشت آرند و [illegible] و تاج [illegible] الکلیل [illegible]
به سر ایشان نهند و با اسبهای [illegible] داخل بهشت شوند [illegible]
[illegible] حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه فرمود
من [illegible] هر کس [illegible] بهشت [illegible]
[illegible] بمیرد و کسی که [illegible]
[illegible] بمیرد و کسی که تشییع جنازه [illegible] امام محمد باقر
علیه السلام فرمود [illegible]
و حضرت صادق علیه السلام فرمود چون مؤمن [illegible] بمیرد [illegible]

از شرک بری شود و هر کس

مواضعی که در آنجا عبادت کرده باشد تا آسمان که اعمالش بالا میرفت و فرشتگانی که [illegible]
[illegible] و هم آنحضرت فرمود چون غریب بمیرد [illegible]
[illegible] پس [illegible] خدای تعالی [illegible] برای تو بهتر از [illegible]
[illegible] و اگر [illegible] عقده [illegible] بجماعت [illegible]
[illegible] فصل سیم در تجهیز میت [illegible]
[illegible] و [illegible]
اللهم هذا بدن عبدك المؤمن وقد اخرجت روحه منه وفرقت بينهما فعفوك عفوك
عفوك [illegible] عفوك عفوك
خدای تعالی [illegible] و نیز مروی است که هر که مؤمنی را غسل دهد [illegible]
[illegible] از گناه پاک شود [illegible]
[illegible]
[illegible] هر که مؤمنی را کفن کند [illegible]
[illegible] و خدای تعالی [illegible] بهشت [illegible]
[illegible] افضل است که [illegible] میت [illegible]
[illegible] افضلست و اگر [illegible]
[illegible] افضلست [illegible]
[illegible]
شود و نیز مروی است که عذاب [illegible] داخل قبر شود [illegible]

کسو داده باشد و هر کس قبری برای
مؤمنی بکند چنانست که تا روز
قیامت او را [illegible]

[illegible] پس چون جریده [illegible] فصل چهارم
در تشییع [illegible] و تشییع و توابع آن مرویست از اهلبیت علیهم السلام
که چون خبر وفات کسی شنود بگوید انا لله وانا اليه راجعون اللهم اكتبه في المحسنين واجعل
كتابه في عليين واخلف على عقبه في الغابرين اللهم لا تحرمنا اجره ولا تفتنا بعده
[illegible] و چون جنازه ببیند بگوید الله اكبر هذا ما وعدنا الله ورسوله وصدق الله
ورسوله اللهم زدنا ايمانا وتسليما الحمد لله الذي تعزز بالقدرة وقهر العباد بالموت
[illegible] چون جنازه ببیند بگوید الحمد لله الذي لم يجعلني من
السواد المخترم [illegible]
[illegible]
[illegible] بسم الله وبالله وصلى الله
على محمد وآله اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات [illegible]
و همچنین [illegible]
[illegible]
[illegible] و هر کس تشییع جنازه کند [illegible]
[illegible]
[illegible] هر کس تشییع جنازه کند و صبر کند تا دفنش کنند [illegible]
[illegible]
که تشییعش کنند و بارش استغفار کنند تا روز قیامت فصل پنجم در نماز میت مرویست

و صبر کند تا دفنش کنند

[illegible] علیهم السلام که هر کس میتی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] افضل [illegible]
[illegible] بگوید اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وان محمدا
عبده ورسوله انا لله وانا اليه راجعون الحمد لله رب العالمين رب الموت والحياة صل
على محمد واهل بيته جزى الله محمدا عنا خير الجزاء بما صنع بامته وبما بلغ من رسالات
ربه اللهم عبدك ابن عبدك ابن امتك ناصيته بيدك خلا من الدنيا واحتاج
الى رحمتك وانت غني عن عذابه اللهم انا لا نعلم منه الا خيرا وانت اعلم به اللهم
ان كان محسنا فزد في احسانه وتقبل منه وان كان مسيئا فاغفر له ذنبه وارحمه
وتجاوز عنه برحمتك اللهم الحقه بنبيك وثبته بالقول الثابت في الحيوة الدنيا
وفي الآخرة اللهم اسلك بنا وبه سبيل الهدى واهدنا واياه صراطك المستقيم عفوك عفوك
[illegible] اللهم انا لا نعلم منه الا خيرا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] عذاب الجحيم [illegible]
[illegible] اللهم ان هذه النفس انت احييتها وانت امتها اللهم ولها
ما تولت واحشرها مع من احبت [illegible] اللهم اجعله لابويه ولنا سلفا

از جنازه آنقدر دور باشد که اگر باد
دامنش را حرکت دهد بجنازه برسد اگر
میت مرد باشد برابر کمرش و اگر
زن باشد برابر سینه‌اش بایستد
و میت را در وقت نماز کردن بر پشت
بخوابانند و اولی اینست که ولی
میت امامت کند و دیگری بی اذن او
نکند پس

وَنُمَكِّنَا و بر عقل که دانش خیال دنیا بکذارد و چون شش ساله شود و ست ...
و چون بالغ شود واجب شود و اگر مخالف مذهب باشد بگوید اللهم العن عبدک الف
لعنةٍ مؤتلفةٍ غیر مختلفةٍ اللهم اخزِ عبدک فی بلادک وعبادک واصله حرّ نارک واذقه
عذابک فانه کان یوالی اعداءک ویعادی اولیاءک ویبغض اهل بیت نبیک ودر
کافی از امام ... مذکور است که حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلم در نماز بر منافقی چنین
فصل ششم در فضیلت زیارت قبور و آداب آن مروی است از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که اموات
مؤمنان را اهل بیت دوست میشوند و مکان شریف برای قبر اختیار نمایید که همسایه خوب نفع کند
زنده را نفع میرساند همچنان نیز نفع میرساند مرده را و مروی است که شب اول قبر بدترین شب‌ها است بر مرده
دو رکعت نماز در شب اول قبر ... که بعد از حمد آیة الکرسی و ...
مرده محروم نباشد و سر و پا برهنه کند و بندهای کفن بگشاید و مستحب است اگر مرد باشد از جانب پای قبر
بگذارند و سر او را مقدم دارند و اگر زن باشد پهلوی قبر بعرض داخل کنند و کسی که داخل قبر میشود
وقت داخل شدن بگوید بسم الله وبالله وعلی ملة رسول الله صلی الله علیه وآله اللهم الی رحمتک
لا الی عذابک اللهم افسح له فی قبره ولقنه حجته وثبته بالقول الثابت وقنا وایاه عذاب
القبر ... وسوره ... و آیة الکرسی بخواند و چون او را در قبر گذارند بگوید
بسم الله وبالله وعلی ملة رسول الله صلی الله علیه وآله یا رب عبدک ابن عبدک نزل
بک وانت خیر منزول به اللهم ان کان محسناً فزد فی احسانه وان کان مسیئاً فتجاوز عنه
والحقه بنبیه محمد صلی الله علیه وآله وصالح شیعته واهدنا وایاه الی صراط مستقیم اللهم
عفوک عفوک اللهم اجعلها روضة من ریاض الجنة ولا تجعلها حفرة من حفر النیران

ولا ...

و گریه برای میت استغفار کند ومیت را ... بپهلوی راست بخوابانند و بعضی از سر و پا
کفن بگشایند و روی او را بر خاک گذارند و ... سنت مقدس ... ملائکه
راست بچپ ... بیاورد ... تلقین ... بگوید ای فلان چون ...
گفتند بگو الله ربی ومحمد نبیی والاسلام دینی والقرآن کتابی وعلی امامی والحسن والحسین
وعلی ومحمد وجعفر وموسی وعلی ومحمد وعلی والحسن والحجة القائم ائمتی و دیگر
همین را اعاده کند بعد از آن بگوید ... رحمه الله ... پس بگوید ثبتک الله
بالقول الثابت هداک الله الی صراط مستقیم عرّف الله بینک وبین اولیائک فی مستقر
من رحمته بعد از آن بگوید اللهم جاف الارض عن جنبیه واصعد بروحه الیک ولقه
منک برهاناً اللهم عفوک عفوک ... بگوید اللهم صل وحدته
وآنس وحشته واسکن الیه من رحمتک رحمة یستغنی بها عن رحمة من سواک و چون خاک
بریزد بگوید انا لله وانا الیه راجعون والحمد لله رب العالمین اللهم ارفع درجته فی اعلی
علیین واخلف علی عقبه فی الغابرین یا رب العالمین و از طرف پای قبر بیرون آید و بعد
خاک بر قبر بریزد ... دست ... بگوید ایماناً بک وتصدیقاً ببعثک هذا
ما وعدنا الله ورسوله وصدق الله ورسوله اللهم زدنا ایماناً وتسلیماً ... بر قبر
... آب بپاشد ... مرتبه و ... دست بر قبر گذارد و ...
... موجب ... شود و ... آن خاک ... آب ...
... شود و ... انا انزلناه ... و مرتبه ... آب
... بر قبر ... از جانب قبله ... و از ... تا آخر ...

بعد از آن ... سبحان ... و آب ... باقی باشد از عذاب قبر ایمن باشد بعد از آن دست
بر قبر ... و ... بگوید اللهم آنس وحدته
وارحم غربته وامن روعته واسکن الیه من رحمتک رحمة یستغنی بها
عن رحمة من سواک واحشره مع من کان یتولاه و حضرت ... صلوات الله علیه فرمود
چه شود اگر ... شکر ... کبیر ... تعزیت ... چون ...
بعد از دفن کردن که مردم متفرق شوند ولی او ... باشد ... سه
بار بگوید یا فلان بن فلان هل انت علی العهد الذی فارقتنا علیه من شهادة ان
لا اله الا الله وحده لا شریک له وان محمداً عبده ورسوله سید النبیین وان علیاً
امیر المؤمنین وسید الوصیین وان ما جاء به محمد صلی الله علیه وآله حق وان الموت
حق وان البعث حق وان الساعة آتیة لا ریب فیها وان الله یبعث من فی القبور
که چون این ... منکر و نکیر ... تفتیش ... فصل هفتم در ثواب تعزیت
مصیبت زده مروی است از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که چون کسی را مصیبتی رسد باید مصیبت
حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله را یاد آرد ... مصیبتها است و صبر کند و استرجاع کند یعنی بگوید
انا لله وانا الیه راجعون و حمد خدا کند و چون چنین کند ... و ...
... صبر ... باشد و ...
... سعید ...
... انا لله وانا الیه راجعون ...
... و ... رحمت ...

والثانی

و از این ... اللهم اجرنی علی مصیبتی واخلف لی خیراً منها
... مصیبتی ... انا لله وانا الیه
راجعون والحمد لله رب العالمین اللهم اجرنی علی مصیبتی واخلف علی افضل منها ... اجر
مصیبت ... باشد ...
که چون فرزند کسی بمیرد خدای تعالی از ملائکه پرسد ... فرزند ... اگر ...
... بگویند استرجاع و حمد ... بهشت ... بنا کنید
و آن را بیت الحمد نام کنید و نیز مروی است ... است ... از ...
... و نیز مروی است که خدای تعالی ... فرزند
... اطفال ... مادر و پدر ...
... گرفته داخل بهشت کنند ... اگر کسی را فرزند ... محروم
... فصل هشتم در ثواب و آداب تعزیت
دادن مصیبت زده مروی است از اهل بیت طاهرین علیهم السلام که کسی که تعزیت ... بهشت
و هر کس صاحب مصیبتی را تعزیت کند ... و هر کس ...
را تعزیت کند خدای تعالی او را در سایه عرش خود ... روزی که ... سایه ... بهشت ...
... و مروی است که مردی ... حضرت
صادق صلوات الله علیه ... رسول الله صلی الله علیه وآله ... اعظم ...
... ثواب ...

روزی که هیچکس را پناهی نباشد
و هر کس محزونی را تسلی دهد

لا اله الا الله و رحمت بی نهایت خدا و شفاعت رسول الله صلی الله علیه وسلم یکی از این سه از آتش
دوزخ نگاه داشته شده و مرویست که هر کس متکفل احوال یتیمی شود که آنقدر او را مستغنی کند بهشت
او را واجب شود و هر کس از روی ترحم دست بر سر یتیمی مالد بعدد موهای سر او حسنه
نوشته شود و در روز قیامت بعدد هر یک از آن موها نوری عطا کنند و چون یتیم گریه کند عرش
بر خود بلرزد و حق تعالی فرماید کیست که این بنده مرا در کودکی پدر و مادرش را از او گرفتم
بگریاند بعزت و جلال و ارتفاع مکانم که هر مومن که او را تسلی دهد بهشت برای او واجب گردانم

فصل نهم در هدیه برای میت و اعمالی که باو نفع رساند مرویست از اهلبیت طاهرین علیهم السلام که هیچ
شب بر میت سخت تر از شب اول نباشد پس در شب اول به میت بصدقه رحم کنید و اگر صدقه
نشود دو رکعت نماز بگذارید در رکعت اول بعد الحمد آیة الکرسی یکبار بخواند و در دوم انا انزلناه
ده مرتبه بخواند و بعد از سلام بگوید اللهم صل علی محمد وآل محمد وابعث ثوابها الی قبر فلان که
همان ساعت خدای تعالی هزار ملک بقبر او فرستد هر کدام با حله از بهشت و قبرش را وسیع کند
تا روز قیامت و برای کسی که این نماز را کرده [illegible] بلند کند و بعدد هر چه آفتاب بر او
تابیده حسنات عطا فرماید و هر کس بقصد میت [illegible] خدای تعالی امر فرماید که هزار ملک [illegible]
[illegible] از نور در دست بقبر او درآیند و بر او سلام کنند و بگویند این هدیه فلانست که برای تو فرستاده
[illegible] آنکس را در بهشت هزار شهر و هزار حوری و هزار حله عطا فرماید و هزار [illegible] باو دهد و هر کس
برای میت عملی خیر مثل نماز و روزه و حج و خیرات و زیارت و صدقه و دعا و عتق رقبه و تلاوت
قرآن و غیر آن هدیه کند هر وقت باشد خدای تعالی [illegible] ده برابر یا بیشتر مضاعف کرده [illegible]
ما از آن نفع رساند و عذابش تخفیف دهد [illegible] که میت در تنگنای عذاب باشد.

که خدا

که خدای تعالی او را کرامت دهد و باو گویند این کرامت بسبب هدیه فلانست و مستحبست [illegible]
دعا و استغفار که برایش کنند خوشحال شود و چند کس [illegible] موتی [illegible]
[illegible] ثواب آن [illegible] و هر کار [illegible] ثواب آن [illegible] و میت [illegible] عملی خیر که [illegible]
کرده باشد مثل مسجدی و صدقه و کتاب مصحفی یا کتابی یا درختی [illegible] یا کسی [illegible]
خیر [illegible] و دلالت بخیری یا غیر آن از اعمال خیر که تا اثری از آن باقی باشد [illegible]
و هر کس تعلیم و دلالت و عمل کند مثل آن ثواب برای [illegible] باشد [illegible]
[illegible] و نیز مرویست از جمله حقوق مومن اینست که بعد از موت ذکر خیر کنند و عیوب
و سیئات [illegible] بپوشند و [illegible] و نیز مرویست که اول تحفه مومن همانست که بعد از موت [illegible]
گویند اگر [illegible] **فصل دهم در زیارت اهل قبور** مرویست از اهلبیت
علیهم السلام که زیارت قبور بروید که باعث رقت قلب و اشک چشم و یاد آخرت [illegible]
[illegible] زیارت قبور [illegible] اهل قبور خبردار شوند و [illegible] و شکفته و مسرور شوند [illegible]
[illegible] و چون [illegible] و ایشان را وحشت [illegible]
و هر کس زیارت قبر والدین [illegible] کند ثواب حج مقبول [illegible]
[illegible] و دعای والدین [illegible] الله [illegible]
[illegible] سلام کند بگوید السلام علی اهل الدیار من المؤمنین والمسلمین رحم الله
المستقدمین منا والمستاخرین وانا ان شاء الله بکم لاحقون و چون [illegible] دعا کند بگوید اللهم
[illegible] عن جنوبهم [illegible] الیک [illegible] و [illegible] منک [illegible]
من رحمتک ما تصل به وحدتهم و تونس به وحشتهم [illegible]

من رحمتک ما تصل به وحدتهم و تونس به وحشتهم انک علی کل شیء قدیر [illegible]
بگوید اللهم ارحم غربتهم و صل وحدتهم و آنس وحشتهم و آمن روعتهم و اسکن الیهم
من رحمتک ما یستغنون به عن رحمة من سواک و الحقهم بمن کانوا یتولونه [illegible]
که هر کس [illegible] سلام که السلام علی اهل لا اله الا الله من اهل لا اله الا الله یا اهل
لا اله الا الله کیف وجدتم قول لا اله الا الله [illegible] لا اله الا الله [illegible]
من قال لا اله الا الله [illegible] لا اله الا الله اغفر لمن قال لا اله الا الله [illegible]
من قال لا اله الا الله محمد رسول الله خدای تعالی [illegible] سال عبادت عطا فرماید
و [illegible] و والدین [illegible] و هر کس داخل مقبره شود و بگوید اللهم رب هذه
الارواح الفانیة والاجساد البالیة والعظام النخرة التی خرجت من الدنیا وهی بک
مؤمنة ادخل علیهم روحا منک وسلاما منی بعدد هر کس از بنی آدم [illegible] قیامت
[illegible] حسنات نویسند و هر کس در مقبره [illegible] آیه از قرآن بخواند خدای تعالی ثواب [illegible]
[illegible] عطا فرماید و هر کس در مقبره [illegible] قرآن بخواند و هر کس برای اموات [illegible]
رحمت کند از آتش [illegible] داخل بهشت شود و اگر در مقبره [illegible] بخواند [illegible]
آن مقبره [illegible] حسنات [illegible] عذاب از آن [illegible] و آیة الکرسی بخواند و
ثوابش را باهل مقبره هدیه کند [illegible] تسبیح کند [illegible] قیامت و اگر یازده مرتبه
قل هو الله بخواند و ثوابش را باهل مقبره هدیه کند [illegible] ثواب حسنات [illegible]
[illegible] مرتبه انا انزلناه بخواند [illegible] قیامت [illegible] صاحب قبر [illegible]
شود و خدای تعالی [illegible] که در [illegible] قبر [illegible] کند و ثوابش برای صاحب قبر نوشته شود

[illegible]

و چون [illegible] آید بهیچ [illegible] و [illegible] خدای تعالی [illegible] و [illegible] تا [illegible]
بهشت شود و مرویست از حضرت پیغمبر صلی الله علیه وسلم که فرمود [illegible]
[illegible] و تا [illegible] که بر سر قبری [illegible]
[illegible] که [illegible] قبر مومن باشد [illegible]
که [illegible] و [illegible] مرویست که حرمت مومن بعد از مردن
مثل حرمت اوست در حیات.

خاتمه در مواعظ و نصایح و فواید متفرقه مرویست از حضرت صادق صلوات الله علیه که فرمود حضرت پیغمبر در شب
معراج از جناب الهی سوال نمود که خدایا کدام عمل در پیش تو افضل است فرمود یا احمد هیچ چیز
نزد من افضل از توکل و رضا بقسمت من نیست یا احمد واجب است محبت من برای آنها که در راه
من با هم دوستی کنند و در معصیت من از هم دوری نمایند و بر من توکل کنند و محبت من
[illegible] غایت و نهایت ندارد [illegible] و [illegible] و تقرب که در پیش خود [illegible]
[illegible] آن در پیش خلق نیست که [illegible] محبوب [illegible] مخلوقین [illegible]
[illegible] از حلال [illegible] و لذت و نعمتهای دنیا [illegible] و محبت و رضای من یا احمد [illegible]
[illegible] در دنیا زاهد و باخرت راغب باش [illegible] در دنیا چون زاهد [illegible]
چون راغب [illegible] از طعام و شراب و لباس دنیا [illegible] و دل [illegible]
[illegible] و [illegible] غافل باش [illegible] و دائم [illegible] چون [illegible] فرمود [illegible]
و بغض [illegible] دنیا و فراغ شکم و [illegible] دنیا یا احمد بپرهیز از آنکه [illegible]
[illegible] و [illegible] که [illegible] شوی [illegible] خدا [illegible]

که بخورند و لب بخوشم و نوشد شبیت را بیتابی بیابد و ابدا و ابروی ندارند بگوی بشنو آری یا احمد بعزت و جلال
خود و کرم که بینی برای من صفا من جدا چیزی نشود و کلمه ایشان را بپوشش کرده انم و با دلش از ایشان مبغاید
و الیس از ایشان اینهای باطل بینند و بدانند که من احوال او را سیاه و هو بر همیم و روشنی چشمش
بگوی باشد اگر لذت و حلاوت که رسیلی و خاموشی و خلوت و نتیجه آن از او رهایی هیچ جیز جان اشیاء
نمی لعنت نتیجه اینها حیبت و هو و حلت و معرفت و حفظ دل از انها و نتیجه ای یکی صفای او دید و دیگر
و قرآن و ایم و حفت مرشت و کلام حق یا احمد میدانی چه وقت بنده من بنده خالص شود و لعنت
نه شود در وقتی که رسیده باشد به سجده و با جد یا احمد عجب دارم از بنده کسی که در نماز میداند که پیش
که ایستاده و با که در سنا جاست و با این حال خواب آلود میشود و کسی که قوت میداند و باده و غم
فردا میکشد و کسی که نمیداند که من از او راضیم یا نه و خنده میکند یا احمد در بهشت قصریست از لؤلؤ
که هیچ منفصلی ندارد و در آن قصر بنده خاص من در آن باشند هر روز هفتاد مرتبه برایشان نظر کنم و
تکلم نمایم و هر نظر هفت در بهایش و ملک زیاد کنم ایشان را هرگاه ایم وقتی که اهل بهشت بطعام و
شراب لذت و تنعم باشند ایشان بمحادثت ذکر و بحرهای من بالذت باشند گفت ایشان کیانند بگو
آن کسانند که زبان از فضول کلام و شکم از فضول طعام نگاه دارند یا احمد محبت با خدا محبت با فقرا
و نزدیکی بایشان لعنت فقرا کیانند بگو آنانکه از دنیا بقلیلی راضی باشند و در وقت گرسنگی
و در تشنگی صبور باشند و با کسی شکایت نکنند و دروغ نگویند و حیاء در جنات بعقدان
فقد اک شو نه یا احمد دوستی با من و دوستی با فقرا است اگر خواهی بمن نزدیک شوی ایشان را بخود
نزدیک گردان و از خواهی از من دور باشی ایشان را از خود دور کن بدرستی که ایشان دوست منند یا احمد
خود را بلباس نازک و طعامهای لذیذ و بستر نرم میارای که نفس مأوای هر شر و رفیق بدیها است

الا ش طاعت میخواهی تا اطمینان معصیت میخواهد طاعت میکنی لعنت او را و معصیت موافقت میکند
اگر بسیر شود شکر کند و اگر سیر کرده شود سرکشی کند و اگر فقیر شود و غنی شود ازو بشنوی
شکوه و شکایت شود و اگر از هوا و شاد بیند از یاد خدا غافل شود و نفس قرین شیطان است و نفس ش
خسر مرغیست بسیار میخورد و و بار بر میدارد و شکل و ثقل است و قلیل الهمت که بغایت سی خورد بر گوید
ش بکار سخن بسیار است و نه هر خاصیت نکش خوش ایشان و طعمش تلخ است یا احمد دنیا و اهل
دنیا و دشمن و اهل آخرت را هم خدا دوست دار گفت خدایا ایشان کیانند فرمود اهل دنیا کسی که
خوردن و خنده و خفتنش بسیار باشد و معصیت خود را فراموش کند و چون با کسی یاری کند خود خوش
کنند و چون کسی از عذر خواهی قبول نکند در طاعت ناتوان و در معصیت دلیر و توانا باشد
طول امل و عیشش قریب و محاسبه نفس خود نکند و نفع کم بیند و سکوت قلیل العلم کثیر الکلام بر عاقبت خود
ترسد و از حال خود غافل شود و نعمت شکر نکند و بر نشست و حرص خود را بیابد و ستایند
دکانی که در میان دعوی کنند و عیوب مردم گویند یا احمد عیب اهل دنیا بسیار است اهل جهل و حماقت
و صاحب تکبر و ضلالت در پیش مردم عقلا و در پیش عارفین جهلا یا احمد اهل آخرت روح ایشان
تنگ و حیاشان بسیار حمق ایشان قلیل و نفع ایشان کثیر مردم از ایشان در راحت و ایشان
از خود در تعب کلامشان سنجیده و عقل ایشان بحسبه محاسبه نفس ایشان در خواب و چشم ایشان بیدار
چشم ایشان گریان و دل ایشان بیاد خدا در کار وقتی که مردم را از غافلان نویسند ایشان را
از ذاکران نویسند در اول نعمت حمد شود و در آخر شکر پیشه دعای ایشان در پیش خدا مرفوع و
محبوب و مسموع و ملایکه با ایشان خوش شوند و مانع ذکر خدا از ایشان ممنوع و عاری از لطافت
پروا کنند و حقیقت الحال برحمت هدایت نمایند و موت هر کس یکمرتبه باشد و ایشان از شدت مجاهده

و فی لعنت هو بیرون از قوی مرضی و مرتبه بمیرند از ضعف و ناتوانی و ابهر یادی یاد ایشان و در وقت علامات
چون ستون محکم باشند و ایشان را خالی از هر شغلی غیر خدا بعزت و جلال خود قسم که چون روح ایشان
از بدن مفارقت کند برزخی خوشی ندارد و لذت کرده ام و ملک الموت را بر و مسلط نکنم بلکه خود متولی
قبض روح شوم و در های آسمانها را برای روح ایشان بگشایم و حجابها را از پیش خود واد کردم
و بهشتها را امر فرمایم تا زینت کنند و حور العین را تا مهیای آمدن شوند و بحمد ملائکه را که برایشان
صلوات فرستند و درختان بهشت را که بیوه ها را احمد خود را بایشان دهند و بادی از زیر عرش را
فرمایم که بوهای مشک و کافور برایشان وزد و آتش بگذرد و در سنن من ... هیچ پرده
نباشد از اینها و می حاطقت و اکرام و رحمت و رضوان پیش خود خوانم ای کاش تو بینی که مانند
چون او را دوست بسیار داشتند یا احمد اهل آخرت را طعام گویی ایشان تا خدا خود را از لذت
اند و از معصیت محزون شوند تا لذات خود را از یاد داشته اند و همیشه بگناهان خود گریان باشند
و از عبادت و رحمت استراحت نیابند و ایشان را در دنیا راحتی نبود و چون بمیرند براحت رسند
مرض ایشان از لذت خشم است که در شبها بیدار و روز ایشان روان شود و چنین ایشان خاکه باشند
و هر زبان ایشان خدای بزرگ را ایشان رسیده نبایت قرآن و اکلم مجروح همیشه مشتاق لقاء
یا احمد میدانی که زاهدان در پیش من چه بنده اند گفت نه فرمود روز قیامت که خلایق را بحساب
حساب بخشند ایشان را از ایمن باشند و کمترین عطیه که بایشان عطا کنم اینست که کلید
بهشت بر ایشان دهم تا از هر در که خواهند در آن روند و ایشان که در مقام خوشی
در پیش خود بنشانم و انواع لذات از سکالمه خود بایشان عطا کنم و چیز در بایشان کشایم
که هیچ بویده ور ک اند و عطایا از پیش من بر ایشان و اصل شود و میکی الله هر وقت خواهند

و تب تماشای من کشند میکی الله تماشای حور العین و خادمین کنند در جنتم که چون با انواع عذاب
معذب گردند میکی الله هو حور العین و خدام برایشان داخل شوند گفت خدایا این زاهدان کیانند
فرمود آنانکه دل نبسته اند که از خانه خراب بیش غمگین شوند و نه بفرزندی که از موت محزون گردند
و متاعی که از دنیا بتلف معموم باشند و نه با کسی آشنا بیند که کلمه ایشان را مانع شود از یاد خدا و نه زیاده و قوت
دارند که از ایشان سؤال کنند و نه کی ماند که خاطر ایشان یا احمد روی زاهدان زرد است
از تعب عبادت شب و روزه روز و زبان ایشان کند است گویی از ذکر خدا و ایشان در سینه
از کثرت مخالفت آرزوها پاره پاره و دیوانه ایشان از کثرت خدمت زار و نزار و در کمال سعی و عبادت
با امام و پیروان لیکن نه از شوق جنت و نه از خوف نار بلکه چون خدا را شناخته و اهل عبادت
یافته اند سزاوار عبادت گشته اند گفت خدایا آیا از امت من کسی را این رتبه عطا فرموده و زهد
داده ای که صاحب درجه اولیا و صدیقین است از امت تو و غیر امت تو گفت خدایا زهاد و عباد امت
بیشتر نه فرمود و آیا دین اسرائیل در میان زنان و امت تو مثل نکوی سیاه است در کاو سفید
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمود بعد از آن خدا اردوی احمد وقتی بسیار نمودم و ایشان را عادت و
گفتم خدا با ایشان چگونه و ایشان را در دین ایشان تا که با ایشان با آن را می کشته حفظ کن و ادب
ایمانی عطا نما که بعد از آن شک نکنند و ورع که بعد از آن در دنیا رغبت ننمایند و خوفی که بعد از آن
غافل نشوند و علمی که بعد از آن جهل نداشته باشند و عقلی که بعد از آن از حق ابعد باشد و تکلیفی
که بعد از آن دوری نجویند و خشوعی که بعد از آن در عقبش نباشد و تنگدستی که ایشان را در رنج نبود
و خوفی که بعد از آن قرار نگیرند و صبری که بعد از آن جزع نکنند و حلمی که بعد از آن بی ادب
نشوند و درایشان اعلی و اجل گردان تا همیشه از تو حیا کنند و ایشان را از آفات دنیا و آفات نفوس

هوا و وساوس شیطان چه کرده‌اند ... از فتنه آن ایمن باشند بعد از آن فرمود یا احمد علامت
ورع غافل باشی که دوران بیان و آخرت و دین همه ... ورع ... صوابش و علامت
ورع نفس کشی است چنانکه ... نتوان گذشت بجنس ... ورع ... اندو نیاتو المطالب
باعث یا احمد بورع ... ها ... بسته کشود ... شود و بورع در پیش ... من مکرم و پیش
خلاعزیز و معظم ... یا احمد خوشی پیشه کن که محبوب‌ترین ... احوال حالی ... خاموشان آن
و خرابترین ... احوال ... یا احمد عبادت ده جزو است نه جزو آن طلب
حلالست اگر مطعم و مشرب خود را از حرام پاک کنی در حفظ و پناه من باشی گفت خدایا اول
عبادت چیست فرمود اول عبادت ... و خموشیست یا احمد ... آن نتیجه دارد چیست گفت
فرمود کم خوری و خموشی نتیجه کم گوئی حکمت و نتیجه حکمت معرفت و نتیجه معرفت یقینست و چون
بنده صاحب یقین شود ... از ... و ... و چون چنین شود انس ... گرده من ...
باشد و چون به رضای من عمل کند سه صفت با و عطا فرمایم شکری که مخلوط بجهل نباشد
ذکری که مخلوط بنسیان نبود و محبتی که من غیر مرا اختیار نکند پس چون مرا دوست دارد من او را
دوست دارم و ... دوست او کردانم و چشم و دلش را بعظمت و جلال خود ... علم
خواص خلق خود ... و پوشیده ندارم ... در شب ... و ... باشم تا ...
مجالستش از غیر من قطع شود و کلام خود کلام ملائکه ... و ... بشنوانم ... از خلق
گردانم ... ام ... و ... و چون ... تا خلق ... و ... بیامرزم
و دلش ... را ... هول عرصات و دوزخ را ... را ...
تا ... و ... و ... موت و ظلمت قبر و لحد و هول قیامت ...

وسلف نیران ... باشی ... از ... و ...
... همه ... دوام ... و ...
... معرفت ... و چون ملک الموت ... بود ... باو
... و ... خدا ... آسمان ... مهربانی و محراب و ...
... بیکند ... باشند ... و ... شراب
بهشت ... و ... ترا ... شراب ...
... و ... فرا ... و ... بکشد و ...
... و میان او و خدا هیچ مانع نباشد ... عرش ... خدای ...
سوال کند که دنیا را چون گذاشتی گوید بعزت و جلال تو که ... بود ... دنیا ...
... خدای ... سیکولی که ... دنیا ... همیشه با من ...
... خبر دارم هرچه خواهی سوال کن تا عطا نمایم ... من ...
... من کرام ... روح ... سوال کن ... عطا ...
... بعزت و جلال ... مرتبه ... ای احمد ...
... پیش من بهتر از همه بود من ... و ... هرچه دارم از تو دارم اگر تو مرا
اکرام نمیکردی ذلیل میبودم و اگر تو مرا ... نمیکردی ... و اگر تو مرا
نمی‌پوشیدی ... معصیت ... میکردم ... چون ... که ...
تمام ... باطل ... علم ... از ظلمت تمیز کردم
پس خدای تعالی فرمود بعزت و جلال خود که میان من و تو هیچ حجابی نباشد ...

اگر تو نصرت نمیدادی مغلوب میبودم
و اگر تو تقویت نمینمودی ضعیف
میبودم ح

و با دوستان خود چنین کنم یا احمد میدانی کدام زندگی گواراتر و کدام حیات باقی‌تر است گفت
خدایا نمیدانم فرمود اما زندگی گوارا آنست که صاحبش از ذکر ما مانده نشود و نعمت ما را فراموش
نکند و از من غافل نگردد و حق مرا بشناسد و شب و روز طالب رضای من باشد و اما حیات
باقی کسی دارد که طاعت من کند تا دنیا در نظرش ذلیل شود و آخرت عظیم گردد و خواهش
به خواهش خود اختیار نکند و پیروی رضای من نماید و ... حق تعظیم ... تعظیم کند ...
که من از وی غافل نیستم و شب و روز ... و ... نظر داشته باشد تا از معصیت من ...
و دلش را از صفات ذمیمه و خیالهای باطل پاک کند ... شیطان ... و ...
... و ... و چون ... عمل ... از محبت خود ...
تا هیچ چیز را ... و گوید ... من ... چشم و گوش دلش ...
... عظمت ... و بگوش ...
و دنیا را ... چون ... و ...
... و چون چنین شود از مردم ... از دنیا ... شیطان
... و ... آخرت ... شود ... و ...
... زندگی گوارا و حیات باقی یا احمد ... که عقل ... و ...
... یا احمد میدانی ... چیز ... افضل ... گفت ... نم فرمود
یقین و حسن خلق و سخاوت و رحم بر خلق ...
... یا احمد فعل ... و ... من ... و ... ترا ...
نشوی که هرکس ... و ... یا احمد ...

فرمود هرکس ... و ... دوام ... علم اولین و آخرین ...
... چون چنین ... معرفت ... و ... وصف ...
... و ... عبادت ... عبادت ... چشم و دل ... تا هیچ چیز از آن ...
... یا احمد اگر ... حلاوت ... و ... خوشی ... زبان و ...
... دل ... یا احمد بعزت و جلال خود که اول عبادت
... و ... و ... و خموشی و تنهائی از اهل دنیا و ...
... یا احمد چون بنده ... خوشی ... حکمت ...
عطا کنم ... حکمت ... و ... مومن
... و ... و ... و اول ...
... عیوب ... تا ... مشغول ... از عیوب مردم فارغ ...
... شیطان و ... نفس ... و شیطان ... یا احمد هیچ عبادت
... من بهتر از ... خموشی ...
... یا احمد ... وقت ...
فرمود ... صفت ... حرام ... خموشی ... کلام
... و ...
... دنیا ... دشمن ... دارم ... دوست ...
... دوست دارم یا احمد ... من ... دوست دارم ... دوست ...
... دنیا ... عبادت من ... خموشی ...

بقاپه و

پس من کند و کریه بسیار کند و غصه و کم کند و مخالف هوا و هوس کند و مسجد خانه اش و علم صاحب
و ابه همنشین و علما دوستانش و فقرا رفیقانش باشند و طالب رضای من باشد و از غضب
من بکریزد و از اهل دنیا و معاصی کریزان باشد و بذکر من مشغول کردد و تسبیح من دائم ورد و وعده های
باشد و بعهد وفا کند و دلش از صفا و انوار فکرهای باطن پاک باشد و خانهٔ دلش از
ریا و فضول پاک باشد و در نوافل سعی تمام کند و راغب ثواب و ترسان از عذاب من باشد
و رفیق و همنشین و دوستان من باشد یا احمد اگر بنده بشغل تمام اهل آسمان و زمین روزه گیرد و مثل
ایشان نماز کند و مثل ملائکه بسیار روزه دارد از طعام بکند و مثل ملائکه بی لباس و رشته ذلیل
بپوشد و با اینهمه در دلش بقدر ذرهٔ حب دنیا یا حب ریاست یا نام یا آوازه یا زینت
دنیا باشد در جوار من او نباشد و محبت خود را از دلش بردارم و دلش را تاریک کنم تا مرا از
موش کند و حلاوت محبت خود او را نچشانم ابدا تو باد رحمت و سلام من و ایضا از ابوذر منقولست
وسلم مرویست که خدای تعالی فرموده ای آدمی بنده او تو انصاف نمی دهی شرم نمی داری همیشه با تو
به نعمت و رحمت و شفقت دوستی میکنم و تو با من بذنوب و معاصی مخالفت و دشمنی
میکنی همیشه خیر و رحمت من بر تو نازل میشود و شر و مخالفت تو پیش من می آید هر شب و روز فرشته
کریم از تو عمل قبیح نزد من می آورد اگر تو وصف خود را از کسی بشنوی نمیدانی که سیکویند
خود شوی مرا در وقت غضب یاد کن تا من ترا در وقت غضب یاد کنم و بیرون از حضرت
صلی الله علیه وسلم مرویست که منادی از پیش عرش ندا کند که ای بنی آدم خدای تعالی بشما سلام
میرساند و میگوید من شما را شناختم و شما مرا نشناختید من میشنوم و شما را از خود میترسانم
و شما ... بهرهٔ ثواب و ... غفلت میکنید ...

دم

و هم آنحضرت صلی الله علیه و آله با امیر المؤمنین علیه السلام فرمود یا علی شاد و تنعم هیچ نیکی نیابد مادام که ... محافظت
کن حب دنیا ... یا علی بهترین جهاد اینست که چون صبح بفرمایی ... خاطر نداشته باشی هرکس
مردم از زبانش ترسند از اهل دوزخ باشد و بدترین مردم کسیست که از ترس شرش مردم با وی
اکرامش کنند یا علی بدترین مردم کسیست که آخرت را بدنیا بفروشد و بدتر از وی کسی که آخرت را بدنیای
دیگری بفروشد یا علی هرکس قبول عذر نکند شفاعت من نرسد ... بهشت
حرامست بر هر فحاش ... یا علی ... حرامست ... بکن که
تهمت بر دو در دروغ ... حال ... که چون حال ... صبر
... و چون ... یا علی ... ابست ... صاحب
از هر گناه ... یا علی خدای تعالی بهشت را
از خشت ... و ... بنا ...
کش از ... لا اله الا الله الحی القیوم ...
... که داخل تو نشو و شراب ... سخن چین
و ... یا علی چند کس از این امت کافرند
... یا علی ... محرم یا ...
نکاح کند و کسی که سلاح جنگ ... و ... و کسی که درختی ... بیرون
یا علی سه چیز است که از مکارم اخلاق است در دنیا و آخرت عفو کردن از کسی که بر تو ظلم کند
و صله کردن با کسی که از تو قطع کند و حلم ورزیدن از کسی که با تو نادانی کند یا علی ... هرکس
... که شوهرش ... و مانع زکات

ولکی که درختی ... کند

یا علی هرکس صفت داشته باشد حقیقت ایمان با ایشان کامل بود و درهای بهشت بر ایشان
... و آب ... وقت بحقوق ... و غضب
خود را فرو خورد ... استغفار کند ... ملک الرحیم
کند یا علی ... یا علی سه چیز از حقیقت ایمانست
صدقه ... بذل علم ... یا علی سه چیز است که هرکس نداشته باشد
عملش تمام نبود ... و خلقی که با مردم مدارا کند و حلمی که جهل
کند یا علی ... و صله رحم و ...
... بیماری ... مؤمن ...
... یا علی چون کسی
... یا علی سه چیز ...
... یا علی هرکس خلقش نیکو باشد ...
... ابوذر ...
یا اباذر ... عبادت ...
... یا اباذر اهلبیت ...
... یا اباذر پنج چیز را پیش از پنج چیز
غنیمت دان جوانی را پیش از پیری و صحت را پیش از بیماری و غنا را پیش از فقر و فرصت را پیش
از مشغولی و زندگی را پیش از مرگ یا اباذر چون کار خیری بخاطرت رسد تا ...
...

ب

... یا اباذر ...
... چون صبح ... شام ... و چون شام
... صبح مدار یا اباذر عمر را غنیمت شمار ... یا اباذر
حقوق خدا بیش از آنست که ... و نعمتهای وی بیش از آنکه توان شمرد ...
... که صبح و شام ... یا اباذر مؤمن ...
... یا اباذر ... یا اباذر
... که ... یا اباذر ...
... یا اباذر ... بهشت ...
...
...
... یا اباذر ...
... یا اباذر ...
... بهشت ...
... یا اباذر ... مؤمن ...
... محزون ... و چون ...
... یا اباذر هیچ عبادتی ... محزون ...
... یا اباذر ...
کند ... غضب خدا شود یا اباذر ...

که تو را بر شفقت وادارد و کار آخرت کن و نادان کسی که پیرو هوای نفس باشد و خود را با آرزوها
فریب دهد یا اباذر دنیا و هر چه در اوست ملعونست مگر آنچه برای خدا باشد یا اباذر خدای تعالی
با هر کس اراده خیر دارد او را در دین دانا و در دنیا زاهد گرداند و عیوب نفس خود بیند
یا اباذر چون کسی ایمنی از ترک دنیا کرد و سخن وی شنید گوش حکمت بر است یا اباذر من عهد
کردم که خدا را ترک منع و دوستان مرا فقه کفایت کنند و اعدای مرا یا اباذر از خدا بپرهیز
و بر مردم منتی که از خدا میسر نیست ... باشد یا اباذر کسی که حق خود را ... میان
و ثواب ایشان نیست خدای خدا کن تا از آن ثواب یابی یا اباذر بهشت بخواه ای ... ببه
از دل بیرون کن و همیشه منتظر مرگ باش و از خدا حیا کن گفت ما همه از خدا حیا میکنیم
فرمود حیا این نیست حیا اینست که مقابر و مرگ را فراموش نکنی و در خوردن و
پوشیدن از حلال و حرام بپرهیزی و انباشی هر کس که امیدوار آخرت خواهد ترک زینت دنیا کند چنین
چنین کنی از اهل دوستی خدا باشی یا اباذر اگر بیدار نشوی بهشت و در شب تاریک نگاه بر زمین کنی
از نور طلعت او روی زمین روشن تر از ماه شود و نور شب بیرون و تمام اهل زمین بوی عطر
او بشنوند و اگر جامه از جامههای بهشت را در دنیا بیاویزند هر کس نگاه بر آن کند
بیهوش شود یا اباذر هوای که برای خدا ترک لذات و شهوات دنیا کند و جوانی را در طاعت
به پیری ساند اجر هفتاد و دو صدیق داشته باشد یا اباذر چون کسی از آن طاعت خود را خالی
کند و مساجد را خوب عمارت کند ثوابش بهشت باشد گفت عمارت مسجد کدام است فرمود
آنکه در مسجد آواز بلند نکنی و مشغول لغو و باطل و بیع و شری نشوی که هر که چنین کند در قیامت
حسرت و ندامت کشی یا اباذر تا در مسجد باشی ملک برتو صلوات فرستد هر نفسی که کشی درجه

چند آنکه دو وحشت نبینند و دو سبب محو کند یا اباذر کسی که مشتغل نباشد در اکل و شرب و لباس تمیز
حلال و حرام نکند و از می شب نفس خود کند مثل کسی است با کاردی که ... مبایعت کند
یا اباذر خدای تعالی فرموده بود هر حلال خود که هیچ بنده رضای مرا بر رضای خود اختیار
نکند مگر آنکه نفس او را غنی گردانم و همه دنیا را ... آخرت کنم و آسمان و زمین را ضامن
رزقش گردانم و من برای او بجای ... باشم یا اباذر اگر آدمی از رزق خود بگریزد
چنانکه از مرگ بگریزد رزقش او را برسد چنانکه مرگ او را میرسد یا اباذر خدای تعالی نظر نکند
و حیا کند چه نظر بدان او را حال کند یا اباذر کسی که فرج و زبان را حفظ کند داخل بهشت شود گفت
مرا یا ... گویم ... و همه ... یا اباذر
یا اباذر کسی که خواهد مردم در پیش او بر سر پا ایستند جای خود را در آتش مهیا داند یا اباذر کسی که
الفت و ... تکبر و ... شده بوی بهشت نشنود تا توبه کند یا اباذر کسی که ... اکرام
تواضع خدا از ... خود را در پیش خدا ذلیل و حقیر داند و مال خود را در معصیت
صرف کند و بر فقرا و مساکین ترحم نماید با اهل علم و دانش مخالطت کند و بهترین امت من آنست
که کسی که ظاهر و باطنش خوش باشد و شر خود را از مردم باز دارد و بر علم خود عمل کند و بپرهیز
تا از معصیت خدا باشد و در طاعت صرف کند و در خدا منقاد او گوید و از حضرت امیرالمؤمنین
صلوات الله علیه روایت که فرمود عجب از کسی که شب کاشانه بیخبر و ... آگاه چرا از آوان
باحسان نمی خرد ... و عجب از کسی که امید رحمت از بالاتر از خود دارد و چون بر پایین
تر از خود رحم نکند و عجب از کسی که از ترس مرض از طعام پرهیز کند چون از ترس عقاب از گناه
پرهیز نکند و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام بعضی شیعیان را نصیحت فرمود ای ... شمارنده ...

خدای تعالی یاد کنند و بخشش کند و تاج نور بر سر نهند او و خال سرور بپوشانند نماید یا ابن جندب
شب خواب کم کن و روز حرف کم گو که هیچ عضوی شکر کمتر از چشم و زبان نیست مادر
سلیمان بن داود به سلیمان گفت ای فرزند خواب کم کن که هر کس خواب بسیار کند محتاج
شود در روزی که هر کس محتاج عمل خود باشد یا ابن جندب شیطان را دامهاست که مردم را بدان
فریب دهد و گمراه کند از آنها بپرهیزید و خود را در دام میندازید گفت یا ابن رسول الله
آن کدام است فرمود آنکه منع ترک احسان بخویشان کند و دیگر آنکه از صلوات و فرایض غافل
گرداند و هیچ عبادتی مثل نقل اقدام باحسان و دیدن اخوان و زیارت ایشان نیست و دیگر
بجهت نماز ما را فراموش کنند و در شان آنکه مباهله نمایند تا نان او تا خود حلیه دهد
و وعده و وعید کانش ضایع شود و ملک و آیات و احکام خدا استهزا میکنند و از دو موعظه و نصیحت
او بر او اندازند اینان اند که خدا در قرآن فرموده که در آخرت ایشان را نصیبی نباشد و بدان
سخن گویم و از تبعات باک ندارم و بدان سابیم معذب گردانم یا ابن جندب هر کس با
مؤمنی عشق ورزد و تحقیرش کند و آزار و عداوت نماید مأوای ایشان جهنم باشد و هر کس بر
مؤمنی بخشد بر و ایمانش ... ثواب بجا آورد یا ابن جندب هر کس برای مؤمنی سعی کند ثواب
کسی دارد که میان صفا و مروه هفت بار سعی کند و هر کس قضای حاجت مؤمن کند چنانست که در راه
خدا در خون خود غلطیده باشد خدای تعالی هیچ امتی را عذاب نکرده مگر وقتی که حقوق فقرا
استهانت کرده اند یا ابن جندب شیعیان ما بدین شان و بگو که خیال نکنند یا علم یک که دانسته
ولایت ما دست رس ما نشد مگر بورع و عبادت و مواسات با اخوان مؤمنان و شیعه ما نیست
کسی که بمردم ظلم کند یا ابن جندب شیعیان ما را کینه صفت خوان شناخت سخاوت با برادران

رنگ را نبا شید با مردم خوب سلوک کنید و زبان خود نگاه دارید و از فضول کلام
و شنیع اهل افعال فراز نمایید و هم آنحضرت علیه السلام بعبدالله بن جندب که از امیان آنحضرت بود
فرمود یا عبدالله ابلیس دامهای خود در ابدای اولیاء دین دام و دور کشیده و حال آنکه
آخرت در نظر ایشان چنان جلوه کرده که هیچ چیز را بر آن اختیار نکنند بعد از آن فرمود
آه بر دلهایی که از نور الهی بهره دارند و دنیا در نظر ایشان مثل مار زهرداری دیدی و عجیم آید که دنیا
از ایشان گرفته و از اهل دنیا وحشت کرده و از اولیای خدا بگریزند و خدا با ایشان رفع فرقت
وجدا از اهل دنیا نماید یا ابن جندب هر کس ما را شناخته واجبست که هر روز و هر شبی
نفس خود را حساب کند اگر حسنه کرده باشد خدا را شکر کند و طلب زیادتی نماید و اگر سیئه کرده باشد
استغفار کند و دو جا حد و نقصی باشد تا روز قیامت ذلیل نباشد خوشا بنده که چشم بر
اهل دنیا و زینت اهل دنیا ایشان نداشته باشد و دل ایشان رشک نبرده و خوشا بنده که مشغول طلب
آخرت باشد و امید ندا که یاحق و دنیا از او شود یا ابن جندب اگر شیعیان ما درست
آیند و اطاعت ما کنند ملائکه با ایشان مصافحه کنند و هیچ چیز از خدا طلب نکنند
مگر که عطا فرماید یا ابن جندب برای گناهکاران شیعه ما بگویید و از خدا برای ایشان
دعا و تضرع و استغفار کنید که هر کس خطا کند و از خدا عفو طلبد بیامرزد و اگر چه
گرانه کبیره و اگر نه از یاد و منطق خود ساکت شود از ایشان یا ابن جندب
بگو به عمل یک که هلاک شوید و اعتماد بر رحمت مورد او حیات برکت شود و بگو که کافر نباشید
لغش ترسی که باید شد و از ... کسی که دانش در میان خوف و رجا مضطرب باشد و رجا
ثواب و خوف عقاب مثل کوهی و ... یا ابن جندب هر کس خواهد که

و از بعضی از اوائل شبانه روز شعبان ... نکنند و مثل کلاغ طامع نباشند
و با عدل و حق ... و از ایشان سوال کنند اگر چه ... و می گفت وقت ...
و هر که مسکین باشد ... [illegible]
... نام و نشان از مردم ... [illegible]
یا ابن جندب هر گناه ... [illegible]
... یا ابن جندب اگر خواهی ... [illegible]
... [illegible]
[illegible]

یا ابن جندب ... عیسی ابن مریم ... [illegible]
[illegible]

و اعدا عقوبت عظیم و عذاب الیم گرفتار باشند ... حسرت ... تمام
... و اولیا ... کشته هر کس ... الکلمه
... روز چهارشنبه ... ۵ ... جمادی الآخر ... علی یا العبد

نسخ شریعت ... المفتقر الی الله ... من نطفه ... ابن ... محمد جعفر ... عفی الله عنهما ... و غفر ذنوبها ... و لجمیع المؤمنین و المؤمنات ... و الله العالمین ... آمین یا رب العالمین